

**А.МЕНАЦ
А.П.КОВАЛЬ
УКРАЇНСЬКО
ХОРВАТСЬКИЙ
АБО СЕРБСЬКИЙ
СЛОВНИК**

**A.MENAC
A.P.KOVAL
HRVATSKO ILI
SRPSKO - UKRAJINSKI
RJEČNIK**

SNL

A. MENAC — A. П. КОВАЛЬ
RJEČNIK

**UDŽBENICI SVEUČILIŠTA U ZAGREBU
MANUALIA UNIVERSITATIS STUDIORUM
ZAGRABIENSIS**

**Odobreno rješenjem Sveučilišne skupštine
za izdavačku djelatnost u Zagrebu,
broj: 02-783/3-1977. od 21. listopada 1977. godine**

ANTICA MENAC — АЛЛА П. КОВАЛЬ

УКРАЇНСЬКО - ХОРВАТСЬКИЙ
АБО СЕРБСЬКИЙ СЛОВНИК

HRVATSKO ILI SRPSKO -
UKRAJINSKI RJEČNIK

SNL

Zagreb
1979

P R E D G O V O R

U doba velikog razvitka svih područja ljudskog rada, a raznovrsnih i sve frekventnijih međunarodnih kontakata osjeća se potreba i za većim međusobnim informiranjem i razmjenom misli i iskustava o znanosti, tehnici, kulturi, trgovini, turizmu i drugim granama djelatnosti. Kao posrednici u tom procesu sve se više traže i sve više objavljuju rječnici različitog tipa.

Rječnik koji je ovdje pred nama prvi je pokušaj da se leksikografski povežu ukrajinski i hrvatski književni jezik — dva u mnogome srodna i u mnogome različita slavenska jezika. Obrađen u obje kombinacije — kao Ukrajinsko-hrvatski ili srpski i Hrvatsko ili srpsko-ukrajinski, ovaj će rječnik, nadamo se, bar donekle ispuniti prazninu koja se bez njega osjećala u studiju slavistike, u prevođenju književnih i drugih djela, u upoznavanju različitih stručnih tekstova, u trgovinskim kontaktima, u raznim turističkim vezama, a ponajviše — u međusobnom komuniciranju ljudi dviju prijateljskih zemalja. Rječnik je skromna opsega — oko 18.000 riječi na lijevoj strani svakoga dijela — ali će te osnovne potrebe, uvjereni smo, moći početi rješavati.

Rječnik nije pisan sustavom gnijezda, nego abecednim redom pojedinačnih riječi. Uz riječi se dodaju frazeologizmi i poneki termini općega tipa.

Na ukrajinskoj lijevoj strani sve imenice imaju oznaku roda: м., ж., с. S obzirom na gubljenje kategorije roda u množini, uz imenice pluralia tantum daje se samo oznaka množine мн. Oblik genitiva označuje se kod imenica muškog roda (*рóдич, -а, м., сміх, -у, м.*), kod imenica ženskog roda i-deklinacije (*рáд|ість, -ости, ж.*) i kod pluralia tantum (*мétr|і, -ів, мн.*). Indeklinabilnost ima svoju oznaku (*метрó, нескл., с.*). Glagolima se označuje

prvo i drugo lice sadašnjeg i prostog budućeg vremena (*терп|іти, -лю́, -иш*). Vid glagola (nesvršeni i svršeni) ne označava se jer je izrečen prijevodom glagola na hrvatski ili srpski jezik (*присил|ати, -аю, -аеи* — slati, *присл|ати, -илю́, -илеи* — poslati). Sve ukrajinske riječi imaju označene naglaske.

Na hrvatskoj ili srpskoj strani pridržavali smo se uglavnom istih principa. Kao razlike možemo spomenuti da se oblik genitiva imenica muškoga roda navodi samo onda ako sadržava neku specifičnost (*Bosá|n|ac, -ca, m.*). Rod se kod imenica pluralia tantum označava (*klijè|šta, s. mn.*). Uz neodređeni oblik pridjeva daje se, kad je potrebno, i oblik ženskog i srednjeg roda (*mír|an, -na, -no, m|o, -la, -lo*). Akcenat je stavljan samo na osnovni oblik riječi.

Autori izražavaju zahvalnost ukrajinskim lektorima u Zagrebu, studentima rusistike Zagrebačkog sveučilišta, kolegama i svima drugima koji su suradnjom i savjetima pružili pomoć u radu na ovom rječniku.

Dr Antica Menac, profesor Zagrebačkog
sveučilišta

Dr Alla P. Koval, profesor Kijevskog
sveučilišta

**УКРАЇНСЬКО - ХОРВАТСЬКИЙ
АБО СЕРБСЬКИЙ СЛОВНИК**

K R A T I C E

- A.** — akuzativ
anat. — anatomija
bot. — botanika
D. — dativ
fil. — filozofija
fiz. — fizika
fiziol. — fiziologija
G. — genitiv
geogr. — geografija
geom. — geometrija
gram. — gramatika
I. — instrumental
kem. — kemija
knjiž. — književnost
L. — lokativ
m., m. — imenica muškog roda
mat. — matematika
- med.** — medicina
mn., mn. — množina
muz. — muzika
нескл. — nesklonjivo, indekli-
nabilno
polit. — politika
pren. — preneseno značenje
prijedl. — prijedlog
pril. — prilog
razg. — razgovorno
s., c. — imenica srednjeg roda
sport. — sport
uzv. — uzvik
vezn. — veznik
vojn. — vojni termin
zb. — zbirna imenica
zool. — zoologija
ž., ж. — imenica ženskog roda

А, а

а¹ — а, него, веќе; и
а² — је ли, зар не
а протé — uostalom, међутим
а сáме — односно
абажур, -а, м. — abažur, за-
 слон
абéтка, ж. — азбука, abeceda,
 alfabet
абзац, -а, м. — odjeljak, pasus
абí — само да, да би
абíколи — kadgod, nekad
абíкудá — kojekuda, nekuda
абíхто — tkogod, netko
абíщо — bilo što, koješta
абíяк — kojekako, како god
абó — или
абонемéнт, -а, м. — pretplata,
 abonman
абонéнт, -а, м. — pretplatnik,
 abonent
абон|ува́ти, -у́ю, -у́еш — pret-
 platiti, pretplaćivati, aboniri-
 rati
абон|ува́тися, -у́юся, -у́ешся
 — pretplatiti se, pretplaći-
 vati se, abonirati se
абóрт, -у, м. — abortus, poba-
 чaj
абрикóс, -а, м. и абрикóса, ж.
 — kajsija
абрикóсовий — od kajsija
абсолюти́зм, -а, м. — apsolu-
 tizam
абсолю́тний — apsolutan
абсолю́тно — apsolutno, sva-
 како

абстраг|ува́ти, -у́ю, -у́еш —
 apstrahirati
абстра́ктний — apstraktan
абсúра, -у, м. — apsurd
абсúрдний — apsurdan
аванга́ра, -у, м. — avangarda
авáнс, -у, м. — predujam,
 avans, akontacija
аванс|ува́ти, -у́ю, -у́еш — pre-
 dujmiti, predujmljivati,
 avansirati
авантю́ра, ж. — avantura, pu-
 stolovina
авантюри́ст, -а, м. — avantu-
 rist, pustolov, hohštapler
авáрия, ж. — kvar, šteta, bro-
 dolom
авиабáза, ж. — zrakoplovna
 baza
авиáзавóд, -у, м. — tvornica
 aviona
авиáзаг|íн, -óну, м. — eskadri-
 la, avionski odred
авиáпошта, ж. — avionska
 (zračna) pošta
авиáро́звiдка, ж. — zračno iz-
 viđanje
авиáци́йний — avijacijski, zra-
 koplovni
авиáция, ж. — avijacija, zra-
 koplovstvo
австрали́ець, -йця, м. — Aus-
 tralijanac
австрали́йка, ж. — Australi-
 janka

австралійський — australij-ski

Австралія, ж. — Australija

австрієць, -йця, м. — Austri-janac

австрійка, ж. — Austrijanka

австрійський — austrijski

Австрія, ж. — Austrija

авто, нескл., с. — auto, auto-mobil, kola

автобіографія, ж. — autobio-grafija

автобус, -а, м. — autobus

автограф, -а, м. — autogram

автомагістраль, -і, ж. — ma-gistrala

автомат, -а, м. — automat

автоматичний — automatski

автоматник, -а, м. — automa-tičar

автомобіль, -я, м. — automo-bil, auto, kola

автомобільний — automobil-ski; автомобільний рух — automobilski promet

автономія, ж. — autonomija

автономний — autonoman

автор, -а, м. — autor

авторитет, -у і -а, м. — auto-ritet

авторський — autorski

авторучка, ж. — naliv-pero, kemijska olovka

автостоп, -у, м. — autostop

автострада, ж. — autostrada, autoput

автотранспорт, -у, м. — auto-mobilski promet

ага — da, aha

агент, -а, м. — agent, zastup-nik; agens

агентство, с. — agencija

агентура, ж. — agentura

агітатор, -а, м. — agitator

агітація, ж. — agitacija

агітпункт, -а, м. — propa-gandni centar

агіт|увати, -ую, -уєш — agiti-rati

агов! — hej!

агонія, ж. — agonija

аграрний — agrarni

агрегат, -у, м. — agregat

агресивний — agresivan, na-srtljiv

агресія, ж. — agresija

агресор, -а, м. — agresor, na-padač

агроном, -а, м. — agronom

агрономічний — agronomski

агрономія, ж. — agronomija

а́грус, -у, м. — ogrozd

адвокат, -а, м. — advokat, od-vjetnik

адже́ — tä, pa

адміністративний — admini-strativni

адміністратор, -а, м. — admin-istrator

адміністрація, ж. — admini-stracija, uprava

адміністр|увати, -ую, -уєш — administrirati, birokratski upravljati

адмірал, -а, м. — admiral

адреса, ж. — adresa

адресат, -а, м. — adresat, pri-malac

адресний стіл — prijavni ured

адрес|увати, -ую, -уєш — ad-resirati

адриатичний — jadranski; Ад-риатичне море — Jadransko more

аеродром, -у, м. — aerodrom

аероплан, -а, м. — avion

аеропланний — avionski

аеропорт, -у, м. — aerodrom, zračna luka

аеростат, -а, м. — aerostat

аерофотозйомка, ж. — avion-
sko snimanje
аж — čak
ажурний — ažuran
азарт, -у, м. — zanos, žar
азбука, ж. — azbuka, alfabet,
abeceda
азбучний — azbučni, alfabet-
ni, abecedni
азербайджанець, -ця, м. —
Azerbajdžanac
азербайджанка, ж. — Azer-
bajdžanka
азербайджанський — azer-
bajdžanski; **Азербайджан-**
ська РСР — Azerbajdžanska
SSR
азіат, -а, м. — Azijac
Азія, ж. — Azija
азот, -у, м. — azot, dušik
айва, ж. — dunja
айсберг, -а, м. — ledenjak
айстра, ж. (bot.) — astra
академік, -а, м. — akademik
академічний — akademski
академія, ж. — akademija
акація, ж. — akacija, bagrem
акваланг, -а, м. — maska za
podvodni ribolov
акварель, -і, ж. — akvarel
акліматизація, ж. — aklima-
tizacija
акліматизувати, -ую, -уєш —
aklimatizirati
акліматизуватися, -уюся,
-уєшся — aklimatizirati se
акомпанемент, -а, м. — (му-
зичка) pratnja
акомпаніатор, -а, м. — pra-
tilac (u muzici)
акомпанувати, -ую, -уєш —
pratiti (na muzičkom instru-
mentu)
акорд, -у, м. — akord
акредитів, -а, м. — akreditiv

акредитувати, -ую, -уєш —
akreditirati
акробат, -а, м. — akrobat(a)
аксіома, ж. — aksiom
акт, -у, м. — akt, spis
актив, -у, м. — aktiv
активізувати, -ую, -уєш —
aktivizirati
активіст, -а, м. — aktivist(a)
активний — aktivan, agilan
активність, -ості, ж. — aktiv-
nost; borbenost
актовий зал — svečana dvo-
rana (sala)
актор, -а, м. — glumac
актріса, ж. — glumica
актуальний — aktualan
акула, ж. — morski pas
акумулювати, -ую, -юєш —
akumulirati
аккумулятор, -а, м. — akumu-
lator
акуратний — točan, uredan,
brižljiv, pažljiv
акуратність, -ості, ж. — toč-
nost, urednost, brižljivost,
pažljivost
акустика, ж. — akustika
акустичний — akustičan
акутний — akutan
акusherка, ж. — primalja, ba-
bica
акцент, -у, м. — akcent, na-
glasak
акцентувати, -ую, -уєш — na-
glašavati, akcentirati
акція, ж. — akcija
албанець, -ця, м. — Albanac
Албанія, ж. — Albanija
албанка, ж. — Albanka
албанський — albanski
алгебра, ж. — algebra
алгебраїчний — algebarski
алé — ali, već
алегоричний — alegoričan
алегорія — alegorija

алергічний — alergičan
 алергія, ж. — alergija
 алéя, ж. — aleja, drvored
 Алжі́р, -у, м. — Alžir
 алжі́р|єць, -ця, м. — Alžirac
 влжі́рка, ж. — Alžirka
 алжі́рський — alžirski
 аліме́нт|и, -ів, мн. — alimentacija
 а́лібі, нескл., с. — alibi
 алкогóлік, -а, м. — alkoholičar
 алкогóль, -ю, м. — alkohol
 алкогóльний — alkoholni
 алло́ — halo!
 Алма-Ата́, ж. — Alma-Ata
 алма́з, -а, м. — dijamant
 алма́зний — dijamantan
 алфа́віт, -у, м. — alfabet, abeceda
 алфа́вітний — alfabetni, abecedni
 алюмі́невий — aluminijski
 алюмі́ній, -ю, м. — aluminiј
 алю́р, -у, м. — kas
 альбóм, -а, м. — album
 альпі́ніст, -а, м. — planinar, alpinist
 а́льт, -а, м. — alt
 альтернаті́ва, ж. — alternativa
 альтру́їзм, -у, м. — altruizam, nesebičnost
 альту́ріст, -а, м. — altruist(a), nesebičan čovjek
 ама́тор, -а, м. — amater
 амба́р, -а, м. — ambar, žitnica
 амбу́латорія, ж. — ambulanta
 амбу́латорний — ambulantni
 Аме́рика, ж. — Amerika
 америка́н|єць, -ця, м. — Amerikanac, Američanin
 америка́нка, ж. — Amerikanka, Američanka
 америка́нський — američki, amerikanski

амні́стія, ж. — amnestija, pomilovanje
 амні́ст|ува́ти, -у́ю, -у́єш — amnestirati, pomilovati
 амора́льний — amoralan, nemoralan
 амора́льн|ість, -ості, ж. — amoralnost
 амортиза́ція, ж. — amortizacija
 амортиз|ува́ти, -у́ю, -у́єш — amortizirati
 амо́рфний — amorfan
 ампута́ція, ж. — amputacija
 ампут|ува́ти, -у́ю, -у́єш — amputirati
 Амстерда́м, -а, м. — Amsterdam
 аму́лет, -у, м. — zapis
 анана́с, -у, м. — ananas
 ана́ліз, -у, м. — analiza
 аналіз|ува́ти, -у́ю, -у́єш — analizirati
 анало́гічний — analogan
 анало́гія, ж. — analogija
 анархі́ст, -а, м. — anarhist(a)
 ана́рхія, ж. — anarhija, bezvlade
 анато́мія, ж. — anatomija
 анатом|ува́ти, -у́ю, -у́єш — secirati
 анахро́нізм, -у, м. — anahronizam
 ангаже́мент, -у, м. — angažman
 ангаж|ува́ти, -у́ю, -у́єш — angažirati
 а́нгел, -а, м. — anđeo
 анги́на, ж. — angina
 англи́єць, -йця, м. — Englez
 англи́йка, ж. — Engleskinja
 англи́ський — engleski
 англи́канський — anglikanski
 англи́канська це́рква, ж. — — anglikanska crkva
 Англія, ж. — Engleska

анекдóт, -а, м. — anegdota, šala, vic
 ане́ксія, ж. — aneksija
 анекс|ува́ти, -ую, -уєш — anektirati, pripojiti
 анемі́чний — anemičan
 анемі́я, ж. — anemija
 анестезія, ж. — anestezija
 ані́ж — nego, već
 анітро́хи — nipošto, nikako
 Анка́ра, ж. — Ankara
 анке́та, ж. — anketa
 аномáлія, ж. — anomalija
 аноні́мний — anoniman
 анонс|ува́ти, -ую, -уєш — anonsirati, oglasiti, oglašavati
 ансамбл|ь, -ю, м. — ansambl
 антаго́нізм, -у, м. — antagonizam
 Анта́рктика, ж. — Antarktik
 антéна, ж. — antena
 антибіо́тик|и, -ів, мн. — antibiotici
 антиво́єнний — proturatni
 антигрома́дський — protudruštveni
 антидемократи́чний — antidemokratski
 антидержáвний — protudržavni
 антиімперіалісти́чний — antiimperijalistički
 антило́па, ж. — antilopa
 антимілітари́зм, -у, м. — antimilitarizam
 антирадя́нський — protusovjetski
 антисаніта́рний — nehigijenski
 антисеміти́зм, -у, м. — antisemitizam
 антите́за, ж. — antiteza
 антитоксі́н, -у, м. — antitoksin, protuotrov

антифаши́ст, -а, м. — antifašist(a)
 антифаши́стський — antifašistički
 анти́чний — antički
 антра́кт, -у, м. — pauza (između činova)
 а́ншлаг, -у, м. — objava da su ulaznice rasprodane
 анул|юва́ти, -юю, -юєш — anulirati, poništiti
 аорист, -а, м. (gram.) — aorist
 аор́та, ж. — aorta
 апа́рат, -а i -у, м. — aparat, sprava
 апати́чний — apatičan; mlohav
 апа́тія, ж. — apatija
 апел|юва́ти, -юю, -юєш — apelirati
 апеля́ція, ж. — apelacija, žalba
 апельсі́н, -а, м. — naranča
 апенди́кс, -у, м. — apendiks; slijepo crijevo
 апенди́цит, -у, м. (med.) — apendicitis, upala slijepog crijeva
 апети́т, -у, м. — apetit, tek; при́ємного апети́ту! — dobar tek!, prijatno!
 апети́тний — koji izaziva apetit
 апо́дисмент|и, -ів, мн. — pljesak, aplauz
 апо́д|ува́ти, -ую, -уєш — pljeskati, aplaudirati
 аполі́тичний — apolitičan, apolitički
 апо́стол, -а, м. — apostol
 апо́строф, -а, м. — apostrof
 аптéка, ж. — ljekarna, apoteka
 аптéкар, -я, м. — ljekarnik, apotekar

аптекарський — ljeкарни́чки, apotekarski
 а́р, -у, м. — ar
 ара́б, -а, м. — Arapin
 ара́бка, ж. — Arapkinja
 ара́бський — arapski
 ара́хіс, -у, м. — kikiriki
 ара́бітраж, -у, м. — arbitraža
 ара́бітражний — arbitražni
 а́ргумент, -у, м. — argument
 а́ргумента́ція, ж. — argumen-
 tacija
 а́ргументува́ти, -у́ю, -у́єш —
 argumentirati
 а́рена, ж. — arena, poprište
 а́ренда, ж. — pajam, iznajm-
 ljivanje; зда́ти (здава́ти) в
 а́ренду — iznajmiti, iznajm-
 livati
 а́решт, -у, м. — hapšenje,
 haps, pritvor
 а́решта́нт, -а, м. — kažnjenik
 а́рештова́ний -ого, м. —
 uhapšenik
 а́рештова́увати, -у́ю, -у́єш —
 hapsiti
 а́рештува́ти, -у́ю, -у́єш —
 uhapsiti
 а́ристокра́т, -а, м. — aristo-
 krat(a)
 а́ристократи́чний — aristo-
 kratski
 а́рифме́тика, ж. — aritmetika
 а́рифмети́чний — aritmetički
 а́рія, ж. — arija, melodija
 а́рка, ж. — luk, svod
 а́рка́н, -у, м. — omča
 А́рктика, ж. — Arktik
 а́ркти́чний — arktički
 а́ркуш, -а, м. — list, arak
 а́рмія, ж. — vojska, armija;
 і́ти в а́рмію — і́ти u vojsku
 а́ромат, -у, м. — aroma, miris
 а́ромати́ний — aromatičan
 а́рсенал, -у, м. — arsenal
 а́рте́рія, ж. — arterija

а́ртикль, -ю, м. — artikal
 а́ртиле́рист, -а, м. — artilje-
 rist
 а́ртиле́рійський — artiljerij-
 ski
 а́ртиле́рія, ж. — artiljerija
 а́рти́ст, -а, м. — umjetnik, ar-
 tist
 а́ртисти́чний — umjetnički,
 artistski
 а́рти́ль, -і, ж. — radna zadru-
 ga
 а́рфа, ж. — harfa
 а́рхаї́зм, -у, м. — arhaizam
 а́рхаї́чний — arhaičan
 а́рхеоло́г, -а, м. — arheolog
 а́рхеологі́чний — arheološki
 а́рхеоло́гія — arheologija
 а́рхі́в, -у, м. — arhiv
 а́рхіе́пископ, -а, м. — arhiepis-
 kop, nadbiskup
 а́рхіте́ктор, -а, м. — arhitekt
 а́рхіте́кту́ра, ж. — arhitektura
 а́самбле́я, ж. — skupština
 а́сигнува́ння, с. — doznaka,
 asignacija
 а́сигнува́ти, -у́ю, -у́єш — asig-
 nirati, doznačiti, doznačivati
 а́сими́люва́ти, -ю́ю, -ю́єш —
 asimilirati
 а́сими́ля́ція, ж. — asimilacija
 а́систи́нт, -а, м. — asistent
 а́систи́тува́ти, -у́ю, -у́єш — asis-
 tirati
 а́сортиме́нт, -у, м. — asorti-
 man
 а́соціа́ція, ж. — asocijacija;
 удру́жене
 а́соціюва́ти, -ю́ю, -ю́єш — aso-
 cirati
 а́спіра́нт, -а, м. — aspirant,
 postdiplomski student
 а́спіра́нту́ра, ж. — aspirantu-
 ra, postdiplomski studij
 а́стма, ж. (med.) — astma
 а́стра, ж. (bot.) — astra

астрона́вт, -а, м. — astronaut
 астроно́м, -а, м. — astronom
 астроно́мія, ж. — astronomija
 асфа́лт, -у, м. — asfalt
 асфа́лт|ува́ти, -у́ю, -у́єш —
 asfaltirati
 ата́ка, ж. — juriš, napad, na-
 padaj
 ата́к|ува́ти, -у́ю, -у́єш — па-
 pasti, napadati, zauzeti (zau-
 zimati) na juriš
 аташе́, нескл., м. — аташе
 атеї́зм, -у, м. — ateizam, bez-
 boštvo
 атеї́ст, -а, м. — ateist, bezbo-
 žac
 ателье́, нескл., с. — atelje,
 radionica
 атеста́т, -а, м. — svjedodžba
 атеста́т|ува́ти, -у́ю, -у́єш — dati
 (davati) svjedodžbu, mišlje-
 nje
 атла́нтичний — atlantski; Ат-
 ла́нтичний океа́н — Atlant-
 ski ocean
 атла́с, -у, м. — atlas (tkanina)
 а́тлас, -а, м. — atlas (napr.
 geografski)
 атле́т, -а, м. — atlet(a)
 атле́тика, ж. — atletika; лег-
 ка́ атле́тика — laka atle-
 tika
 атмосфе́ра, ж. — atmosfera;
 raspoloženje, štimung

атмосфе́рний — atmosferski
 а́том, -а, м. — atom
 а́томний — atomski; а́томна
 бомба — atomska bomba
 атрибу́т, -у, м. — atribut
 атроф|ува́тися, -у́юся, -у́єшся
 — atrofirati (se)
 АТС (автоматична телефо́нна
 ста́нція) — automatska te-
 lefonska stanica
 аудито́рія, ж. — dvorana,
 učionica, predavaonica
 ау́кціо́н, -у, м. — dražba
 афе́кт, -у, м. — afekt
 афе́кта́ція, ж. — afektacija
 афе́кт|ува́ти, -у́ю, -у́єш —
 afektirati
 афе́ра, ж. — afera
 афе́ри́ст, -а, м. — hohštapler
 Афі́ни, мн. — Atena
 афі́ша, ж. — plakat, oglas
 афі́ш|ува́ти, у́ю, -у́єш — пла-
 katirati, demonstrirati, jav-
 no pokazati (pokazivati)
 афо́ри́зм, -а, м. — aforizam,
 krilatica
 А́фрика, ж. — Afrika
 африка́н|е́ць, -ця, м. — Afri-
 kanac
 африка́нка, ж. — Afrikanka
 африка́нський — afrički
 ая́кже — dakako, naravno

Б, б

б, би — bi
 ба́ба, ж. — baba, baka; sta-
 rica
 ба́бка, ж. — babica, primalja
 ба́бник, -а, м. — ženskar
 бабу́ся, ж. — baka, bakica;
 starica

ба́в|яти, -лю, -иш — zabav-
 ljati
 ба́в|итися, -люся, -ишся — za-
 bavlјati se
 баво́вна, ж. — pamuk
 баво́вняний — pamučni
 бага́ж, -у, м. — prtlјaga

бага́жний — prtljažni
бага́т|и́й¹, -я́, і бага́т|и́р, -я́, м.
— bogataš
бага́т|и́й² — bogat, izdašan,
obilan
бага́то — mnogo, obilno, bo-
gato
багато́зна́чний — mnogozna-
čan
багато́літ|и́й і багато́р|і́чний
— dugogodišnji
багато́лю́дний — masovan,
gusto naseljen
багато́сторо́нний — mnogo-
stran
багато́ці́ний — vrlo bogat
бага́тство, с. — bogatstvo,
imućnost
бага́ття, с. — vatra, lomača
бага́ч, -а́, м. — bogataš
багне́т, -а, м. — bajonet
багно́, с. — мо́чвара, blato
багро́вий і багря́ний — pur-
puran, grimizan
бадо́рий — čio, dobar
бадо́р|и́ти, -ю́, -и́ш — bodriti
бадо́р|и́сть, -о́ст|і, ж. — čis-
lost, bodrost
бажа́ний — poželjan, željen,
poćudan
бажа́ння, с. — želja, čežnja,
žudnja, prohtjev
баж|а́ти, -а́ю, -а́еш — željeti,
htjeti
ба́за, ж. — temelj, osnova,
baza
база́р, -у, м. — pazar, tržnica,
sajam
базар|ува́ти, -у́ю, -у́еш — pa-
zariti, trgovati
бази́кало, м. — brbljavac
бази́кання, с. — brbljanje,
čavrljanje, blebetanje
бази́к|ати, -аю, -аеш — brblja-
ti, čavrljati, blebetati, čas-
kati, lakrdijati

ба́зис, -у, м. — temelj, osno-
va, baza
баз|ува́ти, -у́ю, -у́еш — bazi-
rati, temeljiti
байди́к|ува́ти, -у́ю, у́еш і
ба́йди́ки би́ти — besposli-
čiti, krasti bogu dane; lum-
pati, bančiti
байду́жий і байду́жний —
ravnodušan, bezosjećajan
байду́ж|и́ти, -ію, іеш — posta-
jati ravnodušan
байду́жн|и́сть, -о́ст|і, ж. —
ravnodušnost, bezosjećaj-
nost
ба́йка¹, ж. — flanel
ба́йка², ж. — basna
ба́к, -а, м. — rezervoar
бака́лія, ж. — mješovita ro-
ba, prodavaonica mješovite
robe
ба́к|и, -ів, мн. — zalisci
бакте́рія, ж. — bakterija
бакте́риологі́чний — bakte-
riološki
бакте́риоло́гія, ж. — bakterio-
logija
Баку́, нескл., с. — Baku
ба́л¹, -у, м. — bal, ples
ба́л², -а, м. — ocjena
бала́да, ж. — balada
балака́н|и́на, ж. — brbljarija
бала́к|ати, -аю, -аеш — govo-
riti, razgovarati, pričati
балак|ли́вий і балак|у́чий —
razgovorljiv, govornjav, brb-
ljav
балак|у́н, -а́, м. — brbljavac
баламу́т, -а, м. — vragoljan,
obješenjak, smutljivac
баламу́т|ити, -чу, -тиш — mu-
titi, zbunjivati, smućivati
бала́нс, -у, м. — bilansa
бала́нс|ува́ти, -у́ю, -у́еш —
balansirati
бала́ст, -у, м. — balast

балачка, ж. — razgovor, brbljanje
 балерина, ж. — balerina
 балет, -у, м. — balet
 бálка¹, ж. — jaruga
 бálка², ж. — greda, tavanica
 Балкánи, -ів, мн. — Balkan
 балкón, -а, м. — balkon
 балотування, с. — glasanje, stavljanje na glasanje, kandidiranje
 балотува́ти, -ýю, -ýеш — glасati, stavljati na glasanje, kandidirati
 бálуваність, -ості, ж. — razmaženost
 бálува́ти, -ýю, -ýеш — maziti
 бальзám, -у, м. — balzam
 бальзамува́ти, -ýю, -ýеш — balzamirati
 банáльний — banalan, običan
 банán, -а, м. — banana
 бáнда, -ж. — banda
 бандерóлѣ, -і, ж. — omot, mali paket
 банді́т, -а, м. — bandit
 банду́ра, ж. — bandura (ukrajinski narodni instrument)
 ба́нк, -ý, м. — banka
 ба́нка, ж. — staklenka, li-menka
 ба́нкét, -у, м. — banket
 ба́нкíр, -а, м. — bankar
 ба́нкрót, -а, і ба́нкрýт, -а, м. — bankroter, propalica
 ба́нкрótство і ба́нкрýтство, с. — bankrot, stečaj
 ба́нкрyтyва́ти, -ýю, -ýеш — bankrotirati, pasti pod stečaj
 ба́нт, -а, м. — ма́шна
 ба́нтина, ж. — klada
 ба́ня¹, ж. — парно kupatilo, javno kupatilo, banja
 ба́ня², ж. — kupola

ба́р, -у, м. — bar
 бараба́н, -а, м. — bubanj
 бараба́ншити, -ю, -иш — bubnjati
 бараба́нщик, -а, м. — bubnjar
 барáк, -а, м. — baraka, daščara
 бара́н, -а, м. — ovan
 бара́нина, ж. — janjetina, ovčetina
 ба́рва, ж. — boja
 ба́рвістий — obojen, šaren, raznobojan, slikovit
 ба́рвіно́к, -кy — zimzelen
 ба́р'єр, -а, м. — barijera, pregrada
 ба́ржа, ж. — šlep, skela
 ба́ршитися, -ýюся, -ишся — zadržavati, odugovlačiti
 ба́ритón, -а, м. — bariton
 ба́риш, -ý, м. — profit, dobit
 ба́рка, ж. — čamac, čun, lađa, barka
 ба́рлiг, -óга, м. — jazbina, brlog; bara
 ба́рóметр, -а, м. — barometar
 ба́с, -а, м. — bas
 ба́сéйн, -у, м. — bazen
 ба́скетбóл, -а, м. — košarka
 ба́скетболі́ст, -а, м. — košarkaš
 ба́ський — živahan
 ба́стyва́ти, -ýю, -ýеш — štrajkati
 бата́льйón, -у, м. — bataljon
 ба́терéя, ж. — baterija
 батлiг, -огá, м. — bič
 батра́к, -á, м. — nadničar, seoski sluga
 батyва́ти, -ýю, -ýеш — (krupno) rezati, sjeći, komadati
 ба́тькiя, -ів, мн. — roditelji
 ба́тьківський — roditeljski, očinski

ба́тьківщина¹, ж. — djedovina, očevina

ба́тьківщина², ж. — domovina

ба́тько, м. — otac, tata

ба́хк|ати, -аю, -аеш — pucati, lupati, udarati

ба́хн|ути, -у, -еш — zapucati, lupnuti, udariti

ба́цїла, ж. — bacil, klica

ба́цилоносі|й, -я, м. — kliconoša

ба́ч|ити, -у, -иш — vidjeti, viđati; ба́чити у чо́рному сві́тлі — gledati crno, biti pesimist; ба́чити у́ві сні́ — sanjati; не ба́чити да́лі (сво́го) но́са — ne vidjeti dalje od nosa

ба́ч|итися, -уся, -ушся — vidjeti se, viđati se; činiti se, izgledati

ба́шта, ж. — kula

ба́штан, -у і -а, м. — bašča

ба́ян, -а, м. — harmonika

ба́г|ати, -аю, -аеш — gnječiti, gužvati

ба́жлі́внийство, с. — pčelarstvo

ба́жолá, ж. — pčela

бе́з (+G.) — bez; без поча́тку і кінця́ — bez glave i repa; без при́криття́ — bez pokrїća; без то́лку — besmisleno

безалко́гольний — bezalkoholan

безба́рвний — bezbojan

безбо́жник, -а, м. — bezbožac, bezbožnik

безбо́лісний — bezbolan

безборо́нний — neometan

безви́нний — nevin

безви́хідний — bezizlazan

безви́х|ідь, -оді, ж. — bezizlaznost, bezizlazan položaj, ćor-sokak

безви́дповідáльний — neodgovoran

безви́дповідáльн|ість, -ості, ж. — neodgovornost

бе́звїст|ь, -ї, ж. — neizvjesnost

безвля́ддя, с. — bezvlađe

безво́дний — bezvodan

безво́льний — bezvoljan

безглу́здий — besmislen, glup, nerazuman

безглу́здя, с. — besmislica, nesmisao

безго́лів'я і безго́лов'я, с. — nesreća, nevolja

безго́ловий — bezglav, glup

безго́лосий — bezglasan, tih

безгра́мотний — nepismen

безда́рний — nedarovit, neta-lentiran, bez talenta

бездія́льний — besposlen, neaktivan

бездія́льн|ість, -ості, ж. — neaktivnost, nerad, besposlica

бездога́нний — besprijekoran

бездогáдний — besprizorni

бездо́мний — beskućan

безду́шний — bezdušan, bezosjećajan

безду́шн|ість, -ості, ж. — bezdušnost, bezosjećajnost

безжа́лісний — nemilosrdan

безжа́лісно — nemilosrdno, nemilice

безжу́рний — bezbrižan, veselo, radostan

безжу́рн|ість, -ості, ж. — bezbrižnost, veselje

безза́вітний — požrtvovan, ne-sebičan

беззако́ння, с. і беззако́нн|ість, -ості, ж. — bezakonje

беззаперечно — bez pogo-
vora
беззастережний — bezuvje-
tan
беззастережно — bezuvjetno
беззахисний — nezaštićen, bez
zaštite
беззбройний — nenaoružan,
goloruk
беззмістовний — besadržajan,
prazan
беззубний — krezub
бездейний — bezidejan
безімений — bezimen
безкарний — nekažnjen
безкласовий — besklasan
безколірний — bezbojan
безкомпромісний — beskom-
promisan
безкорисливий — nekoristo-
ljubiv, nesebičan
безкоштовно — besplatno, ba-
dava
безкрай — beskrajan, besko-
načan, bezgraničan
безладдя, с. — nered, kaos
безладний — neuredan, kao-
tičan
безліч, -і, ж. — mnoštvo, bez-
broj
безлюдний — nenaseljen, pra-
zan
безмежний — bezgraničan,
beskrajan
безмитний — oslobođen cari-
ne, neocarinjien
безмовний — bezglasan, ni-
jem
безнадійний — beznadan
безодня, ж. — ponor, bezdan
безособовий — bezličan
безпартійний, -ого, м. — van-
partijac
безпе́ка, ж. — sigurnost; за-
соби безпе́ки — mjere op-

reza; Ра́да безпе́ки ООН —
Vijeće sigurnosti OUN
безперервний — neprekidan,
neprestan
безперервність, -ості, ж. —
neprekidnost, stalnost, kon-
tinuitet
безперервно — neprekidno,
neprestano
безпересадочний — direktan
безперестанку — neprekidno,
bez prestanka
безперечно — nesumnjivo, si-
gurno
безперспективний — besper-
spektivan
безпечний — bezbrižan; be-
zopasan, siguran
безпідставний — neosnovan,
proizvoljan
безплатний — besplatan
безплатно — besplatno
безплідний — neplodan, jalov
безповоротний — nepovratan,
neopoziv
безпомилковий — bez pogreš-
ke, nepogrešiv
безпомічний — bespomoćan
безпорадний — bespomoćan,
nezaštićen
безпосадочний (авіј.) — di-
rektan, bez zaustavljanja
безпосередний — neposredan,
prirodan
безпощадний — nemilosrdan,
nepoštedan
безправний — bespravan
безправ'я, с. — bespravlje
безпредметний — bespredme-
tan
безприкладний — besprimje-
gan
безпристрасний — nepristran,
razuman
безпритўльний — besprizo-
ran, napušten

безпричинний — rezrazložan
безпрограшний — bez gubitka
безпроцентний — beskamatni
безрезультатний — bezuspješan
безробітний — nezaposlen
безробіття, с. — nezaposlenost
безрозмірний — nerazmjeran
безрозмірність, -ості, ж. — nerazmjer
безрозсудний — nepromišljen, nerazuman; lud, bezuman
безрукий — bez ruke, bez ruku
безсілля, с. — slabost, nemoć, iznemoglost, klonulost
безсільний i безсілий — slab, nemoćan, klonuo, iznemogao
безслідний — bez traga
безсловесний — nijem, šutljiv; ponizan
безсмачний — neukusan, bez ukusa
безсмертний — besmrtn
безсмертя, с. — besmrtnost
безсвідомий — nesavjestan, bezobziran
безсонний — besan, nesan, neprospavan
безсоння, с. — nesanica
безсоромний — bestidan, besraman, bezobrazan, bezočan
безспірний — neosporan
безполучниковий (грам.) — bezveznički
безстидний — bestidan, besraman, bezobrazan, bezočan
безсторонній — nepristran, pravedan
безстрашний — neustrašiv, hrabar

безстроківий — bez roka, neograničen
безсумнівний — nesumnjiv
безсумнівно — nesumnjivo, sigurno, bez sumnje
безтактний — netaktičan
безталанний — nesretan, zlosretan
безтолковий — besmislen, neuredan, nemaran
безтурботний — bezbrižan, siguran, neuznemiren, nehanjan
безтурботність, -ості, ж. — bezbrižnost, nehaj, sigurnost
безумний — bezuman, lud
безумовний — bezuvjetan, apsolutan
безумовно — bezuvjetno, svakako, apsolutno, dakako, bez daljega
безумство, с. — bezumlje, ludilo
безупинний — neprekidan
безупинно — neprekidno, bez prestanka
безуспішний — bezuspješan
безутішний — bezutješan
безфóрмний — bezobličan, izobličan
безхарактерний — nekarakteran, beskarakteran, beskičmen
безхмарний — vedar, bez oblaka, nepomućen
безцерсмонний — bezobziran
безцільний — besciljan
безцінний — dragocjen, neprocjenjiv
бéзцінь: продати (купити) за бéзцінь — prodati (kupiti) u bescjenje
безчестний — nečastan
безчестити, -щү, -стиш — sramotiti

безшумний — bešuman, bez-
 glasan, tih
 бекас, -а, м. — šljuka
 бек|ати, -ає — blejati
 Белград, -а, м. — Beograd
 белетристика, ж. — beletris-
 tika
 бельгієць, -йця, м. — Belgija-
 nas
 бельгійка, ж. — Belgijanka
 бельгійський — belgijski
 Бельгія, ж. — Belgija
 белько|тати, -чý, -чеш — te-
 pati, blebetati, brbljati
 бензин, -у, м. — benzin
 бенкет, -у, м. — banket, pir,
 gozba
 бенкет|увати, -ýю, -ýеш —
 bančiti, lumpati
 бентеж|ити, -у, -иш — smu-
 čivati, zbunjivati, obeshrab-
 rivati
 бентежний — uzbudljiv, bu-
 ran
 бєрег, -а, м. — obala
 береговий — obalni
 бере|гти, -жý, -жеш — čuvati,
 raziti; берегти як зинцо
 ока — čuvati kao zjenicu
 oka
 бережливий — štedljiv
 береза, ж. — breza
 березень, -ня, м. — ožujak,
 mart
 березневий — ožujski, mar-
 tovski
 березовий — brezov, od bre-
 ze
 бєрест, -а, м. — brijest
 Берлін, -а, м. — Berlin
 Бєрн, -а, м. — Bern
 бесіда, ж. — besjeda, konver-
 zacija, razgovor
 бесіда|увати, -ýю, -ýеш — bes-
 jediti, govoriti, razgovarati
 бескид, -у, м. — krš

бетон, -у, м. — beton
 бетон|увати, -ýю, -ýеш — be-
 tonirati
 бешкет, -у, м. — skandal
 бешкет|увати, -ýю, -ýеш —
 praviti skandale, bančiti,
 lumpati
 бїк, -а, м. — bik
 билина¹, ж. — bilina, junačka
 narodna pjesma
 билина², ж. — travka, vlat
 бїнт, -а, м. — zavoј
 бинт|увати, -ýю, -ýеш — zavi-
 jati, previjati
 бїтва, ж. — bitka, boj
 бїти, б'ю, б'еш — biti, tući,
 razbijati, izbijati, lupati; va-
 ljati (vunu)
 бїтя, с. — lupanje, udaranje,
 šibanje
 бїтися, б'юся, б'ешся — biti
 se, tući se; koprcati se, pra-
 čakati se; бїтися головою
 об стінý — tući glavom o
 zid
 бїч, -а, м. — bič
 бич|увати, -ýю, -ýеш — biče-
 vati
 бїб, бобу, м. — bob
 бїбліотека, ж. — knjižnica,
 biblioteka
 бїбліотекар, -я, м. — biblio-
 tekar, knjižničar
 бїг, -у, м. — trk, trčanje
 бїг|ати, -аю, -аеш — trčati
 бїговий — trkački, trkaći
 бїгом — trkom
 бїг|гти, -жý, -жїш — trčati,
 juriti
 бїгýн, -а, м. — trkač
 бїда, ж. — nesreća, nevolja,
 bijeda, nedaća, šteta; бїда
 йомý — teško njemu
 бїдк|атися, -аюся, -аешся —
 jadikovati, kukati, tužiti se

БІДНИЙ — siromašan, bijedan, jadan, oskudan
БІДНІСТЬ, -ості, ж. — siromaštvo
БІДНІТИ, -ію, -ієш і **БІДНІШАТИ**, -аю, -аєш — siromašiti
БІДНЯК, -а, м. — siromah
БІДОЛАХА, м. і ж. — jadnik, jадница
БІДІУВАТИ, -ію, -ієш — kuburiti, živjeti u bijedi; oskudijevati, životariti
БІЖЕНЕЦЬ, -ця, м. — izbjeglica
БІЙ, б́ою, м. — boj, bitka
БІЙКА, ж. — tučnjava
БІК, б́оку, м. — bok, strana; з др́угого б́оку — s druge strane
БІЛЕТ, -а, м. — karta, ulaznica
БІЛЕТНА КА́СА, ж. — blagajna, kasa
БІЛИ́ЗНА¹, ж. — bjelina
БІЛИ́ЗНА², ж. — rublje; по-сті́льна білі́зна — posteljina
БІЛИЙ — bijel; бі́ле вино́ — bijelo vino; бі́лий як сті́на — blijed kao kopa; у бі́лий де́нь — u po bijela dana
БІЛІ́ТИ, -ію, -иш — bijeliti; krečiti
БІЛІ́СТЬ, -ості, ж. — bjelina
БІЛІ́ТИ, -ію, -ієш — bijeljati (se)
БІЛІ́ШАТИ, -аю, -аєш — bijeljati (se)
БІЛКА, ж. — vjeverica
БІЛІ́ОК, -ка, м. — bjelanjak, bjelančevina; bjeloočnica
БІЛОКРІ́ВЦІ, -ів, мн. — bijela krvna zrnca
БІЛОРУ́С, -а, м. — Bjelorus
БІЛОРУ́СКА, ж. — Bjeloruskinja

БІЛОРУ́СЬКИЙ — bjeloruski;
БІЛОРУ́СЬКА РСР, ж. — Bjeloruska SSR
БІЛЯ (+G.) — kod, blizu, pri, pored, kraj
БІЛЬ, б́олю, м. — bol
БІЛЬМО́, с. — mrena
БІЛЬША́ТИ, -аю, аєш — povećavati se
БІЛЬШЕ і **БІЛЬШ** — više; **все** **БІЛЬШЕ** і **БІЛЬШЕ** — sve više і više; **ті́м БІЛЬШЕ** — to više, дара́че; а **камолі**; **БІЛЬШ-МЕНШ** — više-manje, manje-više
БІЛЬШИЙ — veći
БІЛЬШІ́СТЬ, -ості, ж. — većina
БІЛЬШОВІ́ЗМ, -а, м. — boljševizam
БІЛЬШОВІ́К, -а, м. — boljševik
БІЛЬШОВІ́ЦЬКИЙ — boljševički
БІНО́КЛІ, -я, м. — dalekozor, dvogled
БІОГРА́ФІЯ, ж. — biografija, životopis
БІОЛО́ГІЯ, ж. — biologija
БІРЖА, ж. — burza; **чо́рна** **БІРЖА** — crna burza
БІРЖОВИ́Й — burzanski
БІС, -а, м. — bijes, vrag; **яко́го** **бі́са** — kojega vraga; **іді́ до бі́са** — idi do vraga
БІСКВІ́Т, -у, м. — biskvit
БІФШТЕ́КС, -у, м. — biftek
БІЧНИ́Й — bočan
БЛАГІ́ТИ, -аю, аєш — moliti, preklinjati, kumiti
БЛАГОГОВІ́ННЯ, с. — strahopoštovanje
БЛАГОДІ́ЙНИЙ — blagotvoran, dobrotvoran
БЛАГОДІ́ЙНИК, -а, м. — dobrotvor
БЛАГОДІ́ЙНІСТЬ, -ості, ж. — dobročinstvo

благополучно — uspješno, sretno
благополучця, с. — blagostanje, napredak
благородний — plemenit
благородство, с. — plemenitost
благословити, -лю, -иш — blagosloviti
благословіння, с. — blagoslov
благословляти, -яю, -яеш — blagoslivljati
благодворний — blagotvoran, povoljan
благоустрій, -ою, м. — uređenje
блаженний — blažen
блаженство, с. — blaženstvo
блаженствувати, -ую, -уеш — uživati
блázень, -ня, м. — lakrdijaš, dvorska luda
блакитний — svijetloplav, plav
бланк, -а, м. — obrazac, formular
блэф, -а, м. — blef
блйже — bliže, poblіže
близно́к, -á, м. — blizanac
близкий — blizak, obližnji, prisan
близькість, -ості, ж. — blizina, bliskost
близько — blizu
блйм|ати, -аю, -аеш — migati, svjetlucati, treperiti, žmirkati
блймн|ути, -у, -еш — mignuti
блйск, -у, м. — blijesak
блискавічний — munjevit
блйск|ати, -аю, -аеш — blistati, blještati
блискучий — blistav, briljantan
блйсн|ути, -у, -еш — bljesnuti, sinuti

блищ|ати, -у, -иш — blistati, bliještati, krijesiti se, cakliti se, sjati, briljirati
блйдий — blijed, bljedunjav;
блйдий як хустка — blijed kao kрpa
блйд|ість, -ості, ж. — bljedoca, bljedilo
блйдн|ути, -у, -еш — blijedjeti
блйдуватий — bljedunjav
блйндаж, -á, м. — blindaža
бл6к¹, -у, м. — blok (polit.).
бл6к², -а, м. — blok (tehn.)
бл6када, ж. — blokada
бл6кн6т, -у, м. — notes
бл6к|увати, -ую, -уеш — blokirati
бл6ндйнка, ж. — plavuša
бл6хá, ж. — buha
блуд|ати, -ажу, -аиш — bludjeti, lutati; bludničiti
блўза, ж. — bluza
блўкання, с. — skitnja, lutанje
блўк|ати, -áю, -áеш — lutati
блўкáч, -á, м. — lotalica
блўв|ати, -ю, -еш — bljuvati, povraćati
блўдо, с. — (veliki) tanjur; jelo
блўха, ж. — lim
блўхáр, -я, м. — limar
блўшáний — limen
б6 — jer
б6б|ёр, -рá, м. — dabар
б6вт|ати, -аю, -аеш — mutiti, mućkati
б6вт|атися, -аюся, -аешся — bacati se, праćакати se, муvати se
б6г, -а, м. — bog; б6г знá(є) — bogzna; не дай б6г! — ne дай bože; б6г з тоб6ю — bog s tobom; б6гу дякувати! — hvalа bogu

богобоязливий — bogoboja-
 zan, pobožan
богомол|єць, -ьця, м. — bo-
 gomoljac
бодай — neka, da bi, makar
боєздатний — sposoban za
 borbu
боєздатн|ість, -ості, ж. — bor-
 bena spremnost
боєпришас|и, -ів, мн. — muni-
 cija
боєць, бійця, м. — borac, rat-
 nik
божев|алля, с. — ludilo, be-
 zumlje
божев|альний — lud, bezuman
божев|алити, -ію, -ієш — lu-
 dovati
божєствений — božanski
божєство, с. — božanstvo
б|ожий, — бо|жји; цілий б|ожий
дєнь — čitav božji dan
бойк|от, -у, м. — bojkot
бойкот|увати, -ую, -уєш —
 bojkotirati
б|ойлер, -а, м. — bojler
б|ойня, ж. — klaonica
бойовий — bojni, borbeni;
бойовий д|ух — borbenost,
 borbeni duh
бойовит|ість, -ості, ж. — bor-
 benost
бок|ал, -а, м. — pehar, pokal
боковий — bočni
б|окс, -у, м. — boks
боксєр, -а, м. — boksač
болг|арин, -а, м. — Bugarin
Болг|арія, ж. — Bugarska
болг|арка, ж. — Bugarkinja
болг|арський — bugarski
бол|альник, -а, м. — navijač
бол|існий — bolan, mučan
бол|іти, -іть — boljeti
болот|истий — močvaran

бол|ото, с. — močvara, blato,
 mulj; **кид|ати бол|отом** —
 bacati se blatom
бол|отяний — močvaran, bla-
 tan, muljevit
бол|очий — mučan, bolan
б|омба, ж. — bomba; **б|омба**
упов|ільненої д|і — tempri-
 rana bomba
бомбард|увальник, -а, м. —
 bombarder
бомбард|ування, с. — bom-
 bardiranje
бомбард|увати, -ую, -уєш —
 bombardirati
б|ондар, -я, м. — bačvar
б|орг, -у, м. — dug
борг|овий — dužan, zadužen
борг|увати, -ую, -уєш — ro-
 zajmljivati, posuđivati
бор|єць, -ця, м. — borac, rvač
борж|ник, -а, м. — dužnik
бород|а, ж. — brada
бород|авка, ж. — bradavica
борозн|а, ж. — brazda; žlijeb
борон|іти, -ію, -иш — štititi,
 braniti; zabranjivati; **борон|**
ні б|оже — bože sačuvaj,
 ne daj bože
борон|увати, -ую, -уєш —
 braniti se, rvati se
боротьб|а, ж. — borba; rva-
 nje; **боротьб|а не на житт|я,**
а на смєрт|ь — borba na ži-
 vot i smrt
Б|оснія, ж. — Bosna; Соц|а-
 ліст|ична Рєсп|убліка Б|оснія
й Герцєговина — SR Bosna
 i Hercegovina
б|осий — bos
босн|ійський — bosanski
босн|як, -а і босан|єць, -ця, м.
 — Bosanac
босн|ячка і босан|ка, ж. —
 Bosanka
босон|іж — bos

босонóгий — bosonog
 ботáника, ж. — botanika
 бóчка, ж. — bačva
 боягýз, -а, м. — kukavica
 боягýзливий — strašljiv, plaš-
 lјiv, kukavički
 богýзливий — strašljiv, plaš-
 lјiv, bojažljiv, strašljiv
 бóязк|ість, -ості, ж. — bojaž-
 lјivost, plašlјivost
 боязн|ь, -і, ж. — bojazan,
 strah
 боя́тис|я, -ю́ся, -і́шся — bojati
 se, plašiti se, strepiti, stra-
 šiti se
 бра́во! — bravo!
 бра́к', -у, м. — nedostatak,
 romanjkanje
 бра́к², -у, м. — škart
 брак|ува́ти¹, -у́є — nedostaja-
 ti, nemati
 брак|ува́ти², -у́ю, у́єш —
 škartirati
 бра́ма, ж. — kapija, vrata;
 міськá бра́ма — gradska
 vrata
 браслéт, -а, м. — narukvica
 бра́т, -а, м. — brat; горі-
 чáн|ий бра́т — vinski brat,
 друг u piću
 бра́т|а́тис|я, -а́юся, -а́єшся —
 bratimiti se
 братéрство, с. — bratstvo
 бра́ти, бер|у́, -éш — uzimati,
 primati, brati; бра́ти до
 ува́ги — uzimati u obzir;
 бра́ти на робо́ту — zapoš-
 lјavati; бра́ти на се́бе —
 uzimati na себе, preuzima-
 ti; бра́ти при́клад — ugle-
 dati se; бра́ти у́часть —
 sudjelovati
 бра́тис|я, бер|у́ся, -éшся —
 laćati se, хватати se
 бра́тн|ий — bratski

бре|стí, -а́у, -дéш — vući se,
 jedva hodati
 бре|хáти, -шú, -шеш — lagati
 брехл|ивий — lažljivi, lažan
 брехн|я, ж. — laž, laganje;
 пійма́ти на брехні — uhva-
 titi u laži
 бреху́н, -а́, м. — lažlјivac,
 lažac
 бригаáда, ж. — brigada
 бригаáд|р, -а, м. — brigadir,
 vođa brigade
 бри́дж|і, -ів, мн. — bridž
 бри́дк|ий — ružan, gadan, od-
 vratan, oduran, ogavan
 бри́зк|ати, -аю, -аєш — прs-
 kati, štrcati
 бри́зк|и, -ок, мн. — kapljice
 бри́зн|ути, -у, -еш — прsnuti,
 briznuti, štrcnuti
 брик|а́тис|я, -а́юся, -а́єшся —
 ritati se, bacakati se
 брикн|у́тис|я, -у́ся, -éшся —
 ritnuti se, baciti se
 бри́ла, ж. — stijena, gruda
 брильáнт, -а, м. — brilјant
 брин|і́ти, -іть — zvućati, zu-
 jati, žuboriti
 бритва, ж. — britva
 бри́|ти, -ю, -єш — briјати
 бри́|тис|я, -юся, -єшся — bri-
 јати se
 бри́|а, -о́ду — gaz, plіćак
 бровá, ж. — obrva
 брод|і́ти¹, -жú, -иш — lutati,
 bludјети
 брод|і́ти², -иць — vreti, fer-
 mentirati
 броді́ння, с. — vrenje, fer-
 mentacija
 бродя́га, м. — skitnica
 бродя́чий — skitnički, luta-
 јуći
 броненóс|ець, -ця, м. — oklop-
 njaća, oklopni brod

бронепóзда, -а, м. — okloпni vlak, blindirani vlak
 брoнза, ж. — bronza
 брoнх|и, -iв, мн. — bronhije
 брoнх|и|т, -у, м. — bronhitis
 брoн|ьoвaний — okloпljen, blindiran
 брoн|ьoвaти, -юю, -юeш — okloпljivati; osiguravati, rezervirati
 брoн|я¹, ж. — okloп
 брoн|я², ж. — rezervacija, osiguranje
 брoш|ура, ж. — brošura
 бр|у|дa, -у, м. — prljavština, pečistoća
 бр|уд|ний — prljav, pečist, blatnjav, kaljav
 бр|уд|н|и|ти, -ю, -иш — prljati, kaljati, mrljati
 бр|у|к, -у, м. i бр|у|к|и|вкa, ж. — kolnik
 бр|у|н|кa, ж. — pupoljak
 бр|у|с|о|к, -скá, м. — šipак
 бр|у|т|á|ль|ний — brutalan, grub
 бр|у|т|á|ль|н|и|сьт|ь, -ост|и, ж. — brutalnost, grubost
 бр|у|к|и, мн. — hлаче
 бр|ю|н|eт|кa, ж. — crnka
 бр|ю|ш|н|ий — trбуšni; бр|ю|ш|н|á пoлoсьт|ь — trбуšna šupljina
 бр|я|з|к|aт|и, -аю, -аeш i бр|я|ж|ч|áт|и, -ý, -иш — zveckati
 б|у|б|л|и|к, -а, м. — perec, kolač
 б|у|б|л|о|н, -нү, м. — bubnjić
 б|у|бoн|ц|и|ти, -ю, иш — brundati, gundati, mrmljati
 б|у|в|áт|и, -áю, -áeш — бити, bivati, zalaziti
 б|у|в|и|ш|ий — bivši, prijašnji
 б|у|д|eн|н|ий — svakidašnji
 б|у|д|и|ль|н|и|к, -а, м. — budilica
 б|у|д|и|н|кoуправл|и|н|я, с. — kućni savjet
 б|у|д|и|н|о|к, -кү, м. — zgrada,

kuća; б|у|д|и|н|о|к д|л|я бoж|e|в|иль|н|и|х — ludnica; в|и|сoт|н|ий б|у|д|и|н|о|к — neboder; рoд|и|ль|н|ий б|у|д|и|н|о|к — rodilište
 б|у|д|и|ти, -жү, -иш — buditi
 б|у|д|и|в|eль|н|ий — граđevни; б|у|д|и|в|eль|н|ий мaтeри|áл — грађа, граđevни матерijал; б|у|д|и|в|eль|н|ий мaйдáн|ч|и|к — gradilište
 б|у|д|и|в|л|я, ж. — zgrada
 б|у|д|и|в|н|и|к, -á, м. — graditelj
 б|у|д|и|в|н|и|цт|вo, с. — gradnja, грађeње, изградња
 б|у|д|кa, ж. — stražарница
 б|у|д|н|и, -iв, мн. — radni дан
 б|у|дoвa, ж. — zgrada, грађeвина
 б|у|д|у|вaти, -ýю, -ýeш — graditi, изграđivати, podizati, dizati
 б|у|д|ь-кoли — bilo kada, kada god, u svako doba, ikada
 б|у|д|ь-куд|и — bilo kamo, kamo god, ikamo
 б|у|д|ь-лáскa — molim
 б|у|д|ь-хтo — bilo tko, tko god, itko
 б|у|д|ь-щo — bilo što, što god, iшта
 б|у|д|ь-щo-б|у|д|ь — što bilo da bilo
 б|у|д|ь-як — bilo kako, kako god, ikako
 б|у|д|ь-як|ий — bilo kakav, kakav god, ikakav
 б|у|з|инá, ж. — zova
 б|у|з|кoв|ий — ljubičast
 б|у|з|о|к, -кү, м. — jorgovan
 б|у|й|н|ий — silovit, bujan, naгao, izobilan, obilan
 б|у|й|ств|у|вaти, -ýю, -ýeш — lumpati, ludovati
 б|у|к, -а, м. — буква
 б|у|к|вa, ж. — slovo

буквальный — doslovan
буквар, -я, м. — početnica
буквоид, -а, м. — sjeplaka
букет, -а, м. — buket
буксир, -а, м. — remorker
булка, ж. — bijeli kruh
булочница, -ой, ж. — prodavaonica kruha
булька, ж. — gomolj, mjehur
бульвар, -а, м. — bulevar, šetalište
бульдозер, -а, м. — buldožer
бульон, -у, м. — buljon, juha
бунт, -у, м. — buna, bunt, pobuna, revolt, metež
бунтовник, -а, м. — buntovnik, pobunjenik, ustanik
бунтовать, -ую, -ёшь — buniti se, buniti
бур, -а, м. — bušilica
бурдюк, -а, м. — mijeh, mješina
буржуазия, ж. — buržoazija
буржуазный — buržoaski
буржуй, -я, м. — buržuj
бурый — mrk
бурить, -ю, -ёшь — bušiti
буркотать, -чү, чеш — gundati, brundati
бурлить, -ю, -ёшь — klokatati
бурмотанья, с. — gundanje, mrmljanje
бурмотать, -чү, -чеш i **бурмотить, -чү, -чишь** — mrmljati, gundati, brundati, mucati
бурчать, -ае — bučiti, klokatati

бурхливый — buran, valovit
бурчання, с. — klokot, mrmor; gundanje
бурчать, -ү, -ёшь — klokatati, mrmljati, brundati, gundati
бурхливый — čangrizav
буря, ж. — oluja, bura
бурьян, -у, м. — korov
бурьяный — buran
бурсол, -ла, м. — roda
бутерброд, -а, м. — sendvič
бүти, бүдү, -еш — biti; **бүти при собі** — biti pri sebi; **що было, то было** — šta je bilo bilo; **що было, те пройшло** — bilo pa prošlo
бүття, с. — biće, bitak, postojanje
буфет¹, -а, м. — kredenc
буфет², -у, м. — bife
Бухарест, -а, м. — Bukurešt
бухгалтер, -а, м. — knjigovođa
бүхта, ж. — zaljev, uvala
бүча, ж. — lomljava
бүчний — bujan; glasan, bučan
бүщувати, -ую, -ёшь — bjesnjeti
бүяти, -е — bujati, razvijati se
бюджет, -у, м. — budžet
бюджетный — budžetski
бюлетень, -я, м. — bilten
бүрö, нескл., с. — ured, izvršni komitet, biro
бюрократ, -а, м. — birokrat(a)
бюрократичный — birokratski

В, в

в, у (+ А., L.) — u
ва́б|ити, -лю, -иш — mamiti, vabiti, privlačiti
вага́, ж. — težina; **без ваги́** — bez premišljanja, bez kolebanja; **пито́ма вага́** — specifična težina; **це́нтр ваги́** — težište
вага́|тися, -аюся, -аешся — oklijevati, premišljati se, lomiti se
вага́|й, -ів, мн. — vaga
вагітн|а, -ої, ж. — trudna žena, trudnica; **бу́ти вагітно́ю** — biti u drugom stanju, biti trudna
вагітн|ість, -ості, ж. — trudnoća
ваго́н, -а, м. — vagon
ва́да, ж. — nedostatak, poromanjkanje, mana
ва́|дити, -ажу, -аиш — škoditi
ва́ж|ити, -у, -иш — težiti, biti težak
ва́ж|итися, -уся, -ишся — vaggati se; odlučivati se; **ва́житися на го́лову (життя́)** — raditi o glavi
ва́ж|іль, -еля, м. — poluga
важк|ий — težak, naporan; **важн|а атл|этика** — teška atletika; **важк|а инд|устри|а** — teška industrija
ва́жко — teško; **ва́жко ди́хати** — dahtati, teško disati
важл|ивий — važan
ва́за, ж. — vaza
вазел|ін, -а, м. — vazelin
вака́н|ся, ж. — upražnjeno mjesto
вака́н|тний — prazan, upražnjen, nepopunjen, vakantan
ваку́ум, -у, м. — vakuum, praznina

ва́л¹, -у, м. — nasip
вал², -а, м. — vratilo
вал|энтний — valentan
вал|іти, -ю́, -иш — obarati, svaljivati, rušiti, bacati
вал|ітися, -юся, -ишся — obarati se, rušiti se, bacati se
валі́за, ж. — kofer, kovčeg
валов|ий — ukupan, bruto
валю́та, ж. — valuta, deviza
ва́ляний — vâljan
вал|яти, -яю, -яеш — valjati, bacati; prljati
вал|ятися, -яюся, -яешся — valjati se
ва́льс, -а, м. — valcer
вані́л|ь, -і, ж. — vanilija
ва́нна, ж. — kada, kupelj
ва́нна кімн|ата — kupaonica
ванта́ж, -у́, м. — teret, tovar
ванта́ж|ити, -у, -иш — tovariti, utovarivati, ukrcavati
ванта́ж|итися, -уся, -ишся — utovarivati se, ukrcavati se
ванта́ж|ний — teretni; **ванта́ж|ний ваго́н** — teretni vagon; **ванта́ж|ний по́їзд** — teretni vlak
вантажоп|ід|ійо́мн|ість, -ості, ж. — nosivost
вапн|о, с. — vapno; **га́шене вапн|о** — gašeno vapno
ва́рвар, -а, м. — barbarin
ва́рвар|ство, с. — barbarstvo
вар|эння, с. — slatko, džem
вар|іти, -ю, -иш — kuhati; **вар|іти во́ду з ко́го** — rugati se komu
ва́рта, ж. — straža; **поч|эсна ва́рта** — počasna straža
ва́ртий, **ва́рт** — dostojan, vrijedan; **не ва́ртий ди́рки з бу́блика** — ne vrijedi ni pišljiva boba

варт|ість, -ості, ж. — vrijednost, cijena
варт|ўвати, -ўю, -ўеш — strażariti, čuvati; dežurati
Варшава, ж. — Varšava
вата, ж. — vata
ватáга, ж. — družina, grupa; stado, čopor
ватаж|ок, -ка, м. — vođa, glavar, poglavica, predvodnik
вахта, ж. — straža
ваш — vaš
вбач|ати, -аю, -аеш — zapazati, opažati, primjećivati
вбáчити, -ү, -иш — zapaziti, opaziti, primijetiti
вбив|ати¹, -аю, -аеш — zabitijati
вбив|ати², -аю, -аеш — ubijati
вбийство, с. — ubojstvo
вбийця, м. — ubojica
вбийчий — ubitačan
вбир|ати¹, -аю, -аеш — oblačiti, dotjerivati, ukrašavati
вбир|ати², -аю, -аеш — upijati, usisavati
вбир|атися, -аюся, -аешся — uređivati se, dotjerivati se
вбїти¹, вб'їю, -еш — zabiti
вбїти², вб'їю, -еш — ubiti
вбїтися, вб'їюся, -ешся — ubiti se
вбїг|ати, -аю, -аеш — utrčavati; svraćati
вбїгти, -жў, -жиш — utrčati; svratiti
вбїк — ustranu
вбрання, с. — odjeća
вбрати¹, вбер|ў, -еш — obući, dotjerati, ukrasiti
вбрати², вбер|ў, -еш — upiti, usisati
вбратися, вбер|ўся, -ешся — urediti se, dotjerati se, ukrasiti se

вваж|ати, -аю, -аеш — smatrati, držati; **вваж|ати за честь** — smatrati (držati) za čast
вваж|атися, аюся, -аешся — važiti, sloviti, smatrati se
введення, с. — uvod
ввез|ти, -ў, -еш — uvesti (uvesti)
ввєстї, -дў, -деш — uvesti (uvedem)
ввиж|атися, -аюся, -аешся — pričinjati se, priviđati se
ввїчливий — uljudan, pristojan, fin
ввїчлив|ість, -ості, ж. — uljudnost, pristojnost, finoća
ввїчливо — uljudno, pristojno, fino
ввод|ити, -ажў, -диш — uvoditi
ввоз|ити, -жў, -зиш — uvoziti
вгад|ати, -аю, -аеш — pogoditi, odgonetati
вгад|увати, -ўю, -ўеш — погаđати, odgonetavati
вгамов|увати, -ўю, -ўеш — smirivati, utišavati
вгам|увати, -ўю, -ўеш — smiriti, utišati
вгин|ати, -аю, -аеш — savijati se, gibati
вглиб — u dubinu
вгляд|атися, -аюся, -аешся — zagledavati se
вгляд|ітися, -ажўся, -дишся — zagledati se
вгодований — ugojen, uhranjen, debeo
вгодов|увати, -ўю, -ўеш — toвити, gojiti, kljukati
вгод|увати, -ўю, -ўеш — utoвити, ugojiti, nakljukati
вгóлос — glasno
вгорн|ўти, -ў, -еш — razmotati, umotati, zagrnuti

вгор|я́ти, -а́ю, -а́еш — zama-
tati, umatati, zagrtati
вгорі́ — gore; na visini
вгору́ — gore, uzbrdo, uvis
вгру́з|я́ти, -а́ю, -а́еш — zaglib-
ljivati, upadati, tonuti
вгру́зн|у́ти, -у́, -еш — zaglibi-
ti, utonuti, upasti
вда|ва́тися, -ю́ся, -е́шся —
usprijevati; obraćati se; вда-
ва́тися у химе́ру — graditi
kule u zraku
вда́лий — uspio, uspješan
вдали́ні — u daljini, daleko
вдали́ну — daleko, u daljinu
вда́р|ити, -ю, -иш — ударити,
lupnuti, bubnuti
вда́р|я́ти, -я́ю, -я́еш — ударати,
lupati
вда́|а́тися, -а́мся, -а́сіся — us-
pjeti; obratiti se
вда́ча, ж. — narav
вдві́чі — dvostruko
вдво́е — dvostruko, nadvoje
вдво́х — udvoje
вде́нь — danju, po danu
вде́р|тисся, -у́ся, -е́шся — upas-
ti, banuti, provaliti; navreti
вдивля́тисся, -я́юся, -я́ешся —
zagledati se
вди́р|а́тися, -а́юся, -а́ешся —
upadati, provaljivati; navi-
rati
вдів|е́ць, -ця́, м. — udovac
вді́яти, -ю, -еш — мо́ці на-
praviti; postići, uspjети
вдова́, ж. — udovica
вдо́вж — uzduž, duž
вдово́лений — zadovoljan, za-
dovoljen
вдо́світа — u zogu
вдо́сталь і до́стачу — dosta,
dovoljno
вару́ге — po drugi put, pono-
во

вду́м|атися, -аюся, -аешся —
zamisliti se, udubiti se
вдяг|я́ти, -а́ю, -а́еш — oblačí-
ti, odijevati
вдяг|ті́, -ну́, -неш — obući,
odjenuti
вдя́чний — zahvalan
вдя́чн|ість, -ості́, ж. — zahval-
nost
вегета́р|а́нський — vegetari-
janski
вегета́ція, ж. — vegetacija
веде́ння, с. — vođenje
ведме́дячий і ведме́жий —
medvjedi; ведме́жа по́слу-
га — medvjeda usluga
ведм|і́дь, -е́дя, м. — medvjed
ве́жа, ж. — kula
вез|ті́ -у́, -еш — voziti
вексе́ль, -я, м. — mjenica
веле́|е́нь, -ня, м. — div, goro-
stas, gigant
веле́|е́нський — divovski, gi-
gantski
веля́к|де́нь, -о́дня, м. — Uskrs
веля́кий — velik, opsežan, op-
širan, izobilan; на веля́ку
ві́дстань — nadaleko; з ве-
лі́ким тру́дом — s teškom
tukom
Великобри́танія, ж. — Velika
Britanija
великоду́шний — velikodušan
веля́ч, -і́, ж. — veličina
веля́ч|я́ти, -а́ю, -а́еш — hvaliti
веля́ч|а́тися, -а́юся, -а́ешся —
praviti se važan
веля́чезний — golem, ogro-
man, grdan
веля́чинá, ж. — veličina
веля́чний — veličanstven, ve-
ličajan
велосипе́д, -а, м. — bicikl
велосипе́д|іст, -а, м. — bicik-
list
велосипе́дний — biciklistički

вѣльми — vrlo, veoma, jako
вельмишановний — mnogo-poštovani
вѣна, ж. — vena
венеричний — venerični
вентилювати, -юю, -юєш — ventilirati, zračiti
вентиляція, ж. — ventilacija
верба́, ж. — vrba; **плакуча верба́** — žalosna vrba; **на вербі́ грúш** — na vrbi svirala
верблю́д, -а, м. — deva
вербо́вка, ж. — vrbovanje
вербува́ти, -юю, -юєш — vrbovati
вередá, ж. — hir, kapris
передливий — hirovit, jogunast
вередува́ти, -юю, -юєш — biti hirovit, joguniti se
вѣрес, -у, м. — vrijes, vrijesak
вѣрес|ень, -ня, м. — rujan, septembar
вересне́вий — rujanski, septembarski
вѣреск, -у, м. — cika, pisak, krik, vrisak
вересн|юти, -у, -єш — kriknuti, vrisnuti, ciknuti
веретѣно, с. — vreteno
верещ|ати, -ю, -иш — kričati, vrištati, urlati
верзіння, с. — brbljanje, čavrljanje
верз|ти, -ю, -єш — brbljati, čavrljati; **верзти́ нісенітницю** — trabunjati, mlatiti praznu slamu
верн|юти, -ю, -єш — vratiti
верстáт, -а, м. — stol, klupa, stan, stroj; **ткацький верстáт** — tkalački stan
верствá, ж. — vrsta
верт|ати, -аю, -аєш — vrtati

вертика́льний — vertikalán
вер|тати, -чу́, -тиш — vrtjeti, obrtati, svrdlati
вер|татися, -чу́ся, -тишся — vrtjeti se, vrpoltiti se; **вертатися на кінці́ язика́** — biti na vrhu jezika
верткий — okretan, hitar
вертольóт, -а, м. — helikopter
вѣрф, -і, ж. — brodogradilište
вѣрх, -у, м. — vrh
вѣрхи — na konju, jašuci; **сісти вѣрхи** — uzjahati
верхів'я, -ів, мн. — vrh, vrhunac; **гornji tok, izvor**
вѣрхній — gornji
верховина, ж. — vrh; **planinski kraj**
верховний — vrhovni
верхово|дити, -ажу́, -диш — voditi, predvoditi, biti glavni
верші́на, ж. — vrh, vrhunac
вершкі́, -ів, мн. — skorup, vrhnje; **збіти вершкі́** — tučeno slatko vrhnje
вѣршник, -а, м. — konjanik, jahač
весѣлий — veseo, radostan
весел|ити, -ю, -иш — veseliti, radovati
весел|итися, -юся, -ишся — veseliti se, radovati se
весел|ість, -ості́, ж. — veselje, vedrina
весі́лля, с. — svadba, vjenčanje, pir
весі́льний — svadbeni
весло́, с. — veslo
веслува́ти, -юю, -юєш — veslati
весля́р, -а́, м. — veslač
весна́, ж. — proljeće

весня́н|ки, -ок, мн. — (sunčane) pjege
 весня́ний — proljetni
 ве|сти́, -а́у, -а́еш — voditi;
 вести́ маші́ну — voziti, šofirati; вести́ війну́ — ratovati, voditi rat; вести́ сві́дство — izviđati, vršiti izviđanje
 вестибу́ль, -я, м. — trijem, aula, predsoblje, predvorje, hol
 вє́сь, увє́сь — sav, cio, čitav
 ветеран, -а, м. — veteran
 ветерина́р, -а, м. — veterinar
 вє́тхий — trošan
 вє́чєря, ж. — večera
 вє́чєр, -ора, м. — večer; пiд вє́чєр — predvečer; одно́го вє́чєра — jedne večeri, jednom navečer
 вє́чєрний — večernji
 вєчєр|їти, -їє — smrkavati se, mračiti se
 вжакн|їтися, -ї́ся, -ї́шся — muvatı se
 В'єтнám; Демократі́чна Рєспублі́ка В'єтнám — Vijetnam; Demokratska Republika Vijetnam
 вжакн|їтися, -ї́ся, -ї́шся — užasnuti se
 вжіваний — upotrebljiv, koristan; rabljen, upotrebljen
 вжива́ння, с. — upotreba, primjena, uživanje
 вжив|ати, -а́ю, -а́еш — upotrebljavati, primjenjivati, koristiti se, uživati
 вжити́, -в'ї́, -в'є́ш — upotrijebiti, primijeniti, iskoristiti
 взагалі́ — uopće
 взає́мини, мн. — odnosi, međusobni odnosi
 взає́мний — uzajaman, obustran

взає́модія́, ж. — međusobno djelovanje, uzajamna povezanost
 взає́модопомо́га, ж. — uzajamna pomoć
 взає́мозале́жність, -ості́, ж. — uzajamna zavisnost
 взає́мозв'яз|о́к, -к'ї́, м. — međusobna veza
 взає́морозу́міння, с. — međusobno razumijevanje
 вздо́вж — uzduž
 взї́мку — zimi
 взір|єць, -ця́, м. — primjer, obrazac, uzorak
 взір|євий — primjeran, uzoran, ogledan
 взув|ати, -а́ю, -а́еш — obuvati
 взу́ти, -ю́, -є́ш — obuti
 взуття́, с. — obuća
 взї́ти, взї́м'ї́, -ї́ш — uzeti; взяти́ в арє́нду — iznajmiti; взяти́ за живє́ — pogoditi u živac; взяти́ за жінку́ — uzeti za ženu; взяти́ на сє́бе — uzeti za sebe; preuzeti; взяти́ на свої́ плєчї́ — natovariti sebi na leđa; взяти́ при́клад — ugliedati se; взяти́ у свої́ р'ї́ки — uzeti u svoje ruke
 взї́тися, взї́м'ї́ся, -ї́шся — prihvatiti se; взї́тися за робóту — prihvatiti se posla; взї́тися за рóзум — urazumiti se, opametiti se
 ві́ — vi
 виба́гливий — hirovit, izbirljiv, pun zahtjeva
 вибач|ати, -а́ю, -а́еш — ispričavati, izvinjavati, opraštati
 вибач|атися, -а́юся, -а́єшся — ispričavati se, izgovarati se
 ви́бачення́, с. — izvinjavanje, isprika

вѣбач|ити, -у, -иш — ispričati, oprostiti, izviniti
 вѣбач|итися, -уся, -ишся — ispričati se, izgovoriti se, izviniti se
 вѣбив|ати, -аю, -аеш — izbijati, izbacivati
 вѣбив|атися, -аюся, -аешся — izbijati, prodirati
 вѣбир|ати, -аю, -аеш — birati, izabirati
 вѣб|ити, -б'ю, -б'еш — izbiti, izbaciti; вѣб|ити до ногѣ — potući do nogu; вѣб|ити з головѣ — izbiti iz glave
 вѣб|итися, -б'юся, -б'ешся — izbiti, prodrijeti
 вѣбиг|ати, -аю, -аеш — istrčavati
 вѣбиг|ити, -жу, -жиш — istrčati
 вѣбѣл|ити, -ю, -иш — objeliti, okrečiti
 вѣбѣл|ювати, -юю, -юеш — bijeliti, krečiti
 вѣб|ир, -ору, м. — izbor
 вѣбла|рати, -аю, -аеш — izmoliti, isprositi
 вѣбор|ець, -ця, м. — glasač, birač
 вѣбор|и, -ѣв, мн. — izbori
 вѣборний — izboran
 вѣбор|юти, -ю, -еш — izboriti, postići borbom
 вѣборчий — birački; вѣборча дѣлнийця — biralište
 вѣбр|ати, -еру, -ереш — izabrati, odabrati
 вѣбвѣ|ати, -аю, -аеш — odlaziti, napuštati, izbivati, biti odsutan
 вѣбвѣ|ти, -ау, -аеш — отпутовати, otići, napustiti
 вѣбвѣх, -у, м. — eksplozija
 вѣбвѣх|ати, -аю, -аеш — eksplodirati, rasprskavati se

вѣбвѣхн|үти, -у, -еш — izbiti, eksplodirati, razbuktati se
 вѣбвѣх|івка, ж. — eksploziv
 вѣбвал|ити, -ю, -иш — izvaliti
 вѣбвал|итися, -юся, -ишся — ispasti
 вѣбвал|ювати, -юю, -юеш — izvaljivati
 вѣбвал|юватися, -ююся, -юешся — ispadati
 вѣбвантаж|ити, -у, -иш — istovariti, iskrcati
 вѣбвантаж|итися, -уся, -ишся — iskrcati se, istovariti se
 вѣбвантаж|үвати, -үю, -үеш — istovarivati, iskrcavati
 вѣбвантаж|үватися, -үюся, -үешся — iskrcavati se, istovarivati se
 вѣбвар|ити, -ю, -иш — iskuhati
 вѣбвар|ювати, -юю, -юеш — iskuhavati
 вѣбвѣз|ти, -у, -еш — izvesti (izvezem)
 вѣбверг|ати, -аю, -аеш — izbacivati
 вѣбвергн|үти, -у, -еш — izbaciti
 вѣбверження, с. — izbacivanje, erupcija
 вѣбверн|үти, -у, -еш — prevrnuti, preokrenuti, izvrnuti, okrenuti naopakо
 вѣбвернүтий — izvrnut, iskrenut, izopačen
 вѣбверн|үтися, -үся, -ешся — preokrenuti se, iskrenuti se; izopačiti se
 вѣбверт|ати, -аю, -аеш — prevrtati, preokretati, izvrtati, okretati naopakо
 вѣбверт|атися, -аюся, -аешся — preokretati se, iskretati se; izopačivati se
 вѣбвѣ|сти, -ау, -аеш — izvesti; вѣбвѣ|сти на чѣстү вѣдау —

izvesti na čistac; **ВІВЕСТИ** на яв — iznijeti na vidjelo
ВІВІХ, -у, м. — iščašenje
ВІВІХН|УТИ, -у, -еш — iščašiti
ВІВ|ІЗ, -озу, м. — izvoz
ВІВІЗНІЙ — izvozni
ВІВІ|СИТИ, -щу, -шиш — obje-
 siti
ВІВІСКА, ж. — natpis, tabla,
 firma
ВІВІШ|УВАТИ, -ую, -уеш —
 vješati
ВІВІ|ДИТИ, -ажу, -диш — iz-
 voditi
ВІВІОД|ОК, -ка, м. — leglo
ВІВІ|ЗИТИ, -жу, -зиш — izvo-
 ziti
ВІВІОР|ІТ, -оту, м. — naličje,
 poleđina
ВІВІЧ|АТИ, -аю, -аеш — prouča-
 vati, učiti, izviđati
ВІВІЧЕННЯ, с. — proučavanje,
 studij
ВІВІЧ|ИТИ, -у, -иш — naučiti,
 proučiti, izučiti, izvidjeti;
 razvidjeti
ВІВ'Я|ЗАТИ, -жу, -жеш — is-
 plesti
ВІГАДАНИЙ — izmišljen
ВІГАД|АТИ, -аю, -аеш — izmis-
 liti
ВІГАДКА, ж. — izmišljotina,
 fantazija
ВІГАД|УВАТИ, -ую, -уеш — iz-
 mišljati, fantazirati
ВІГАН|ЯТИ, -яю, -яеш — izgo-
 niti, istjerivati, izbacivati,
 izopćavati
ВІГВІН|ТИТИ, -чу, -тиш — od-
 šarafiti, odviti
ВІГВІНЧ|УВАТИ, -ую, -уеш —
 odšarafljivati, odvijati
ВІГІН|АТИ, -аю, -аеш — sagi-
 bati, savijati, izvijati, iskriv-
 ljivati

ВІГІДНИЙ — zgodan, koristan,
 prikladan, probitačan
ВІГ|ІН, -ону, м. — paša, ispaša,
 tratina
ВІГЛАД|Ж|УВАТИ, -ую, -уеш —
 glačati, peglati, gladiti
ВІГЛАД|ДИТИ, -ажу, -диш — iz-
 glačati, ispeglati, izgladiti
ВІГЛЯД, -у, м. — izgled; **ІД**
ВІГЛЯДОМ — pod izlikom;
РОБИТИ ВІГЛЯД — praviti se
ВІГЛЯД|АТИ¹, -аю, -аеш — viri-
 ti, izvirivati, provirivati
ВІГЛЯД|АТИ², -аю, -аеш — iz-
 gledati, imati izgled
ВІГЛЯД|АТИ³, -аю, -аеш — pro-
 matrati, motriti
ВІГЛЯ|ДИТИ, -ажу, -диш — pro-
 motriti, razgledati
ВІГЛЯН|УТИ, -у, -еш — izviriti,
 proviriti
ВІГНАН|ЕЦЬ, -ця, м. — izgnanik
ВІГНАННЯ, с. — izgon, progono-
 stvo, izgnanstvo
ВІГНАТИ, **ВІЖЕН|У**, -еш —
 izagnati, istjerati, protjerati,
 izbaciti, izgurati, izopćiti
ВІГН|УТИ, -у, -еш — saviti, is-
 kriviti, sagnuti
ВІГОВОР|ИТИ, -ю, -иш — pri-
 govoriti, ukoriti; izgovoriti
ВІГОВОР|ИТИСЯ, -юся, -ишся —
 izgovoriti se
ВІГОВІР|ЮВАТИ, -ую, -уеш —
 prigovarati, koriti; izgova-
 rati
ВІГОВІР|ЮВАТИСЯ, -уюся,
 -уешся — izgovarati se
ВІГОДА¹, ж. — korist, račun
ВІГОДА², ж. — udobnost, kom-
 for
ВІГОДІВ|УВАТИ, -ую, -уеш —
 hraniti, gojiti, toвити
ВІГОД|УВАТИ, -ую, -уеш — ot-
 hraniti, ugojiti

ВІГО|ІТИ, -ю, -їш — izliječiti
ВІГОЛОД|ЇВАТИСЯ, -юся, -уєш-ся — izgladnjeti, ogladnjeti
ВІГОЛО|СИТИ, -шү, -сиш — izgovoriti, izrecitirati, uskliknuti; **ВІГОЛОСИТИ ТОСТ** — učiniti zdravicu, nazdraviti
ВІГОЛОШ|ЇВАТИ, -ую, -уєш — izgovarati, klicati
ВІГОСТР|ІТИ, -ю, -иш — izbrusiti, nabrusiti, naoštriti
ВІГОСТР|ЮВАТИ, -юю, -юєш — brusiti, oštriti
ВІГОТОВ|ІТИ, -лю, -иш i **ВІГОТ|ЇВАТИ**, -ую, -уєш — pripremati, izraditi, napraviti, sastaviti
ВІГОТОВА|ЇТИ, -яю, -яєш — pripremati, izrađivati, praviti, sastavljati
ВІГО|ЮВАТИ, -юю, -юєш — liječiti, izlječivati
ВІГР|АВАТИ¹, -аю, -аєш — svirati
ВІГР|АВАТИ², -аю, -аєш — dobiti, pobijeđivati
ВІГР|АТИ, -аю, -аєш — dobiti, pobijediti; **ВІГРАТИ ЧАС** — dobiti na vremenu
ВІГРАШ, -ү, м. — dobitak, zгодитак, pogodak
ВІГРАШКА, ж. — zabava, играчка
ВІГРИЗ|ТИ, -ү, -еш — izgristi
ВІГУК, -ү, м. — usklik, uzvik
ВІГУКН|ЇТИ, -ү, -еш — uskliknuti, uzviknuti
ВІД, -ү, м. — lice, izgled, pež-заж, pogled, vidik; vrsta; **НА ВИДУ У ВСІХ** — naočigled svih, pred svima
ВИДАВАТИ, -аю, -аєш — odavati, razotkrivati, izdavati (vršiti izdaju), izdavati (publicirati)

ВИДАВАТИСЯ, -аюся, -аєшся — činiti se, pričinjati se; isticati se
ВИДАВ|ЄЦЬ, -ця, м. — izdavač, nakladnik
ВИДАВНИЦТВО, с. — izdavačka kuća, izdavačko poduzeće
ВИДАННЯ, с. — izdanje
ВІДАТИ, -ам, -аси — odati, izdati (izvršiti izdaju), izdati (publicirati), razotkriti; **ВІДАТИ НАКАЗ** — izdati zapovijed, zapovjediti; **ВІДАТИ РОЗПОРЯДЖЕННЯ** — izdati nalog
ВІДАТИСЯ, -амся, -асися — učiniti se, pričiniti se; istaći se
ВИДАТНИЙ — istaknut, značajan
ВИДАТ|ОК, -кү, ж. — izdatak, rashod
ВІДАЧА, ж. — isporuka, izdavanje
ВИДЕЛКА, ж. — viljuška, vilica
ВІДИМИЙ — vidan, vidljiv
ВІДИМО — očito, vjerovatno
ВИДИХ|АТИ, -аю, -аєш — izdisati
ВИДИХН|ЇТИ, -ү, -еш — izdahnuti
ВІДІЛ|ІТИ, -ю, -иш — izdvojiti, istaknuti
ВІДІЛ|ІТИСЯ, -юся, -ишся — izdvojiti se, istaknuti se
ВИДА|ЇТИ, -яю, -яєш — izdvajati, isticati
ВИДА|ЇТИСЯ, -яюся, -яєшся — izdvajati se, isticati se
ВИДІННЯ, с. — vizija
ВІДНИЙ — vidljiv, naočit, ugledan
ВИДН|ІТИСЯ, -ється — vidjeti se, biti vidljiv
ВІДНО — vidi se, očigledno, očito

ВИДОБУВА́ТИ, -аю, -аєш — pri-
 bavlјati, vaditi, izvlačiti
ВИДОБУ́ТИ, -ау, -аєш — pribav-
 viti, izvaditi, izvući
ВИДОВБ́ЯТИ, -аю, -аєш — is-
 klesati, izdupsti
ВИДОВИЩЕ, с. — prizor
ВИДОЗМІНА, ж. — izmjena,
 preobražaj; varijanta, mo-
 difikacija
ВИДОЗМІН́ЯТИ, -ю, -иш — prei-
 načiti, izmijeniti, modifi-
 cirati, preobraziti
ВИДОЗМІН́ЮВАТИ, -юю, -юєш —
 preinačivati, mijenjati, mo-
 dificirati, preobražavati
ВИДО́ЯТИ, -ю, -иш — izmusti
ВИДРЯ́ЯТИ, -аю, -аєш — iz-
 grepsti
ВИДУЖАННЯ, с. — ozdravlje-
 nje, oporavak; rekonvale-
 scencija
ВИДУЖ́ЯТИ, -аю, -аєш — oz-
 draviti, oporaviti se
ВИДУЖ́ЮВАТИ, -юю, -юєш —
 ozdravljivati, oporavljati se
ВИДУ́МЯТИ, -аю, -аєш — izmis-
 liti
ВИДУ́МЮВАТИ, -юю, -юєш — iz-
 mišljati
ВИДУ́ЧИЙ — koji vodi
ВИ́ЖЯТИ¹, -ну, -неш — požeti,
 požnjati
ВИ́ЖЯТИ², -му, -меш — sažeti,
 iscijediti
ВИ́ЗВОЛЕННЯ, с. — oslobođenje
ВИ́ЗВОЛІТЕЛ́Ь, -я, м. — oslo-
 bodilac, izbavitelj
ВИ́ЗВОЛІТИ, -ю, -иш — oslobodi-
 ти, izbaviti
ВИ́ЗВОЛ́ЯТИ, -аю, -аєш — oslo-
 баđати, izbavlјати
ВИ́ЗВО́ЛЬНИЙ — oslobodilački;
ВИ́ЗВО́ЛЬНА ВІ́ЙНА — oslobodilački rat;

dilački rat; **ВИ́ЗВО́ЛЬНИЙ РҮ́Х**
 — oslobodilački pokret
ВИ́ЗВО́ЛЬНИК, -а, м. — oslobodilac, izbavitelj
ВИ́ЗИВНИ́Й — izazivački
ВИ́ЗИ́СКЮВАТИ, -юю, -юєш — iz-
 rabljivati, eksploatirati, is-
 korištavati
ВИ́ЗИ́СКУВА́Ч, -а, м. — izrablji-
 ваč, eksploator
ВИ́ЗНА́ВАТИ, -аю, -аєш — pre-
 poznavati, priznavati, smat-
 рати
ВИ́ЗНА́ННЯ, с. — prepoznavan-
 nje, priznanje
ВИ́ЗНА́ЯТИ, -аю, -аєш — prepoz-
 nati, priznati
ВИ́ЗНА́ЧА́ТИ, -аю, -аєш — opred-
 jelјivati, određivati, defi-
 nirati
ВИ́ЗНА́ЧА́ТИ́СЯ, -аюся, -аєшся —
 opredjelјivati se
ВИ́ЗНА́ЧЕНИ́Й — određen, ozna-
 čen; **У ВІ́ЗНА́ЧЕНИ́Й ЧАС** —
 u određeno vrijeme
ВИ́ЗНА́ЧЕННЯ, с. — opredjelje-
 nje, određenje, definicija
ВИ́ЗНА́ЧИТИ, -у, -иш — odredi-
 ти, opredijeliti, definirati
ВИ́ЗНА́ЧИ́ТИ́СЯ, -уся, -ишся —
 opredijeliti se
ВИ́ЗНА́ЧНИ́Й — poznat, istak-
 nut, izvanredan, značajan
ВИ́ЗРІ́ВАТИ, -аю, -аєш — sazri-
 jevati, dozrijevati
ВИ́ЗРІ́ТИ, -лю, -леш — sazreti,
 dozreti, dospјeti
ВИ́ЗУ́БРЯ́ТИ, -ю, -иш — nabu-
 бати
ВИ́ЖА́ЖЯ́ТИ, -аю, -аєш і **ВИ́І́**
ЗДІ́ЯТИ, -жажу, -здаш —
 odlaziti, kretati
ВИ́І́ЗА, -у, м. — odlazak
ВИ́І́ХАТИ, -ау, -аєш — otputo-
 вати, otići, krenuti
ВИ́ЙМАННЯ, с. — izvlačenje

вийм|ати, -аю, -аеш — vaditi, izvlačiti
 вий|няти, -му, -меш — izvaditi, izvući
 вий|ти, -ау, -деш — izići; istupiti; вийти з себе — izgubiti vlast nad sobom; вийти живім — iznijeti živu glavu, ostati živ
 віка|зати, -жу, -жеш — izreći, iskazati, pokazati, izbrbljati
 віка́з|увати, -юю, -уеш — izricati, iskazivati, pokazivati, prokazivati
 вікапаний — sličan, isti, слика і prilika
 викид|ати, -аю, -аеш — izbacivati, odbacivati
 вікин|ути, -у, -еш — izbaciti, odbaciti; вікинъ це собі з голові — избий to sebi iz glave
 віклад, -у, м. — izlaganje
 вікладання, с. — predavanje, izlaganje
 віклад|ати, -аю, -аеш — predavati, izlagati; vaditi
 вікладач, -а, м. — predavač
 віклад|сти, -ау, -деш — izložiti; izvaditi; вікласти плитками — popločati, obložiti pločicama
 віклик, -у, м. — poziv, zov, izazov
 віклик|ати¹, -аю, -аеш — pozivati, dozivati, prozivati
 віклик|ати², -чу, -чеш — pozvati, dozvati, prozvati, izazvati, sugerirati; вікликати на поєдинок — pozvati na dvoboj; вікликати сльози в очях — natjerati suze na oči
 віклопо|тати, -чу, -чеш — isposlovati, postići, izmoliti

виклоп|тати, -юю, -уеш — postizati
 виключ|ати, -аю, -аеш — isključivati, izopćavati, eliminirati, izbacivati, izuzimati
 віключення, с. — isključenje, izopćenje
 віключ|ити, -у, -иш — isključiti, eliminirati, izopćiti, izbaciti, izuzeti
 віключний — isključiv, izuzetan
 вікол|оти, -ю, -еш — izbosti
 виконав|ець, -ця, м. — izvršitelj, izvršilac, vršilac
 виконавчий — izvršan
 виконання, с. — izvršenje, izvedba
 вікон|ати, -аю, -аеш — izvršiti, obaviti, izvesti
 вікон|увати, -юю, -уеш — izvršavati, obavljati, izvoditi; віконувати свої обов'язки — vršiti svoje dužnosti; віконуючий обов'язки — vršilac dužnosti
 вікоп|ати, -аю, -аеш — iskopati
 вікоп|увати, -юю, -уеш — iskopavati
 вікорен|ити, -ю, -иш — iskorijeniti, zatrti
 вікорист|ати, -аю, -аеш — iskoristiti, upotrijebiti, izbaviti
 використ|овування, с. — iskoristavanje
 використ|овувати, -юю, -уеш — iskoristavati, upotrebljavati, izrabljivati
 викорі|ювати, -юю, -юеш і викорі|яти, -яю, -яеш — iskorjenjivati
 викорчов|увати, -юю, -уеш — iskorjenjivati, krčiti

вiкoрч|увати, -ую, -уєш — iskorijeniti, iskrčiti
 вiкox|ати, -аю, -аєш — odnjevovati
 вiкox|увати, -ую, -уєш — njevovati, gojiti, uzgajati
 вiкpaдaч, -а, м. — otmičar
 вiкpaдeння, с. — otmica
 вiкpa|сти, -шу, -сиш — obojiti
 вiкpaш|увати, -ую, -уєш — bojati, bojiti
 вiкpив|ати, -аю, -аєш — otkrivati, raskrinkavati, razotkrivati, demaskirati
 вiкpив|ити, -лю, -иш — iskriveriti, iznakaziti, izopačiti
 вiкpив|итися, -люся, -ишся — iskriveriti se, iznakaziti se, izopačiti se
 вiкpивa|яти, -яю, -яєш — kriveriti, iskrivljivati, izopačivati
 вiкpивa|ятися, -яюся, -яєшся — iskrivljavati se, izopačivati se
 вiкpикн|ути, -у, -еш — izviknuti, uskliknuti
 вiкpи|ти, -ю, -еш — raskrinkati, otkriti, razotkriti, razgoliti, demaskirati
 вiкpo|їти, -ю, -їш — skrojiti
 вiкpoйкa, ж. — kroy
 вiкpo|ювати, -ую, -юєш — kroyiti
 вiкpy|тити, -чу, -тиш — odvrnuti, iscijediti
 вiкpyч|увати, -ую, -уєш — odvrtati, cijediti
 вiкyп, -у, м. — otkup
 вiкyп|ати, -аю, -аєш — okupati, iskupati
 вiкyп|атися, -аюся, -аєшся — okupati se, iskupati se
 вiкyр|ити, -ю, -иш — porušiti

вiкyр|ювати, -ую, -юєш — pušiti do kraja
 вилa|зити, -жy, -зиш i вилaз|ати, -аю, -аєш — puzati, izvlačiti se; penjati se
 вилaзкa, ж. — ispad
 вилa|яти, -ю, -еш — opsovati, izgrditi, ispsovati
 вилe|їти, -чу, -тиш — uzletjeti, odletjeti
 вилeв, -у, м. — izljev
 вилeвaння, с. — izlijevanje
 вилeв|ати, -аю, -аєш — izlijevati
 вилeв|атися, -ається — izlijevati se
 вилeн|яти, -яю, -яєш — izlinjati, izbljediti
 вилe|ити, -ляю, -лєш — izliti, istočiti
 вилeз|ти, -у, -еш — izvući se, ispuzati; popeti se
 вилeкoвний — izlječiv
 вилeкoв|увати, -ую, -уєш — liječiti
 вилeк|увати, -ую, -уєш — izliječiti
 вилe|їт, -ьоту, м. — odlijetanje, uzlet
 вилeї|ати, -аю, -аєш — uzlijetati, odlijetati
 вилyч|ати, -аю, -аєш — isključivati, odvajati, odjeljivati, izuzimati
 вилyч|ити, -у, -иш — isključiti, odvojiti, odijeliti, izuzeti
 вимa|гати, -аю, -аєш — zahtijevati, iziskivati, iznuđivati
 вимa|зати, -жy, -жєш — izmazati, uprljati, isprljati, premazati
 вимaз|увати, -ую, -уєш — mazati, prljati, premazivati
 вiман|ути, -у, -еш — izmamiti

ВИМАН|ЮВАТИ, -юю, -юєш — izmamljivati
ВИМ|ЕРТИ, -ре — pomrijeti, izumrijeti
ВИМЕ|СТИ, -ту, -теш — pomesti, izmesti
ВИМИВ|АТИ, -аю, -аєш — umivati, prati, ispirati
ВИМИК|АТИ, -аю, -аєш — iskopčavati, isključivati, gasiti
ВИМИКА|Ч, -а, м. — prekidač
ВИМИР|АТИ, -ає — izumirati
ВИМИ|ТИ, -ю, -єш — umiti, oprati, isprati
ВИМІР|ЮВАТИ, -юю, -юєш — mjeriti
ВИМІР|ЯТИ, -яю, -яєш — izmjeriti
ВИМКН|ЮТИ, -у, -єш — iskopčati, isključiti, ugasiti
ВИМО|ВА, ж. — izgovor
ВИМОВ|ЯТИ, -лю, -иш — izgovoriti
ВИМОВА|ЯТИ, -яю, -яєш — izgovarati
ВИМО|ГА, ж. — zahtjev
ВИМО|ГЛИВИЙ — strog, pun zahtjeva
ВИМОЛ|ЯТИ, -ю, -иш — isprositi, tražiti, moliti
ВИМОЛ|ЮВАТИ, -юю, -юєш — iziskivati, tražiti, moliti
ВИМУР|ЮВАТИ, -юю, -юєш — ozidati, zazidati, ograditi
ВИМУЧЕНИЙ — izmučen
ВИМУЧ|ЯТИ, -у, -иш — izmučiti, izgnjaviti, izmrcvariti
ВИНА|, ж. — krivica
ВИНАГОР|ДА, ж. — nagrada, odšteta, naknada
ВИНАГОР|ДЖЕННЯ, с. — nagradživanje, nagrada
ВИНАГОР|ДИТИ, -ажу, -диш — nagraditi, uzvratiti, naknaditi

ВИНАГОР|ДЖ|ЮВАТИ, -юю, -юєш — nagradivati, uzvracati, naknadivati
ВИНАЙ|ТИ, -ау, -деш — izumiti, pronaći
ВИНАХ|ІД, -оду, м. — izum, pronalazak
ВИНАХ|ДЛИВИЙ — dovitljiv, snalažljiv
ВИНАХ|ДЛИВ|ІСТЬ, -ості, ж. — dovitljivost, snalažljivost
ВИНАХ|ДНИК, -а, м. — pronalazač, izumitelj
ВИНАХ|ДИТИ, -ажу, -диш — izumljivati, pronalaziti
ВИНЕИ, **ВИННА**, **ВИННЕ** — kriv; dužan
ВИНЕС|ТИ, -у, -єш — iznijeti, podnijeti, izdržati
ВИНИК|АТИ, -ає — nastajati, pojavljivati se, iskrsavati, nicati
ВИНИКНЕННЯ, с. — nastanak, postanak
ВИНИКН|ЮТИ, -є — nastati, pojaviti se, niknuti, izniknuti
ВИНИЦ|ЯТИ, -у, -иш — uništiti, istrijebiti
ВИНИЦ|ЮВАТИ, -юю, -юєш — uništavati, istrebljivati
ВИНО|, с. — vino
ВИНОГР|ДА, -у, м. — grožđe, vinova loza
ВИНОГР|ДАД, -я, м. — vinogradar
ВИНОГР|ДАНИЙ — grožđani, vinogradni
ВИНОГР|ДАНИК, -а, м. — vinograd
ВИНО|СИТИ, -шу, -сиш — iznositi, podnositi
ВИНУВ|АТ|ЄЦЬ, -ця, м. — krivac
ВИНУВ|А|ТИТИ, -чу, -тиш — kriviti, okrivljavati
ВИНОХ|ЮВАТИ, -юю, -юєш — njuškati

ВІВНЯТКОВИЙ — isključiv, izuzetan, izniman

ВІВНЯТ|ОК, -КУ, М. — iznimka, izuzetak

ВІВПАД, -У, М. — prepad, ispad

ВІВПАД|АТИ, -АЮ, -АЄШ — ispadati, događati se, dopadati

ВІВПАДКОВИЙ — slučajan, nehotičan, nenamjieran

ВІВПАДКОВО — slučajno, nehotice

ВІВПАД|ОК, -КУ, М. — slučaj, slučajnost, događaj; **У ВСЯКОМУ ВІВПАДКУ** — u svakom slučaju

ВІВПАР, -У, М. — isparavanje

ВІВПАРОВА|ВУВАТИ, -Ю, -УЄШ — isparavati

ВІВПАР|ВУВАТИ, -Ю, -УЄШ — ispariti

ВІВПАС, -У, М. — ispraša, rašnja, paša

ВІВПА|СТИ, -АУ, -ДЕШ — ispasti, dogoditi se, dopasti; **ВІВПАСТИ НА ДОБЮ** — pripasti, zadediti

ВІВПЕ|КТИ, -ЧУ, -ЧЕШ — ispeći

ВІВПЕРЕДЖ|АТИ, -АЮ, -АЄШ — pretjecati, prestizati

ВІВПЕРЕ|ДИТИ, -АЖУ, -ДИШ — preteći, prestići

ВІВПИВ|АТИ, -АЮ, -АЄШ — ispijati, piti

ВІВПИ|САТИ, -ШУ, -ШЕШ — ispisati, prepisati; naručiti, pretplatiti se

ВІВПИ|САТИСЯ, -ШУСЯ, -ШЕШСЯ — ispisati se, odjaviti se

ВІВПІСКА, Ж. — izvadak, izvod

ВІВПІС|ВУВАТИ, -Ю, -УЄШ — ispisivati; naručivati, biti pretplaćen

ВІВ|ПИТИ, -П'Ю, -П'ЄШ — ispitati, popiti

ВІВПАЛ|КАТИСЯ, -ЧУСЯ, -ЧЕШСЯ — isplakati se, izjadati se

ВІВПАТА, Ж. — isplata, uplata
ВІВПАЛ|ТИТИ, -ЧУ, -ТИШ — isplatiti

ВІВПАЛ|Ч|ВУВАТИ, -Ю, -УЄШ — isplaćivati

ВІВПЛЕК|АТИ, -АЮ, -АЄШ — odnjevovati, uzgojiti

ВІВПЛЕ|СТИ, -ТУ, -ТЕШ — isplesti

ВІВПЛИВ|АТИ, -АЮ, -АЄШ — isplivavati, otplovljavati

ВІВПЛИГН|ВУТИ, -У, -ЄШ — iskočiti

ВІВПЛИ|ВАТИ І ВІВПЛИ|СТИ, -ВУ, -ВЕШ — isplivati, isploviti

ВІВПОГОДЖ|ВУВАТИСЯ, -УЄТЬСЯ — razvedravati se

ВІВПОГОД|ИТИСЯ, -ИТЬСЯ — razvedriti se

ВІВПРАВДАННЯ, С. — opravdanje, oslobođenje

ВІВПРАВД|АТИ, -АЮ, -АЄШ — opravdati, ispričati; **НЕ ВІВПРАВДАТИ НАДІЙ** — ne opravdati nade

ВІВПРАВД|АТИСЯ, -АЮСЯ, -АЄШСЯ — opravdati se, ispričati se, izgovoriti se

ВІВПРАВД|ВУВАТИ, -Ю, -УЄШ — pravdati, opravdati, ispričavati

ВІВПРАВД|ВУВАТИСЯ, -УЮСЯ, -УЄШСЯ — pravdati se, opravdati se, izgovarati se, ispričavati se

ВІВПРАВ|ИТИ, -ЛЮ, -ИШ — ispraviti, popraviti, korigirati

ВІВПРАВЛ|ЯТИ, -ЯЮ, -ЯЄШ — ispravljati, popravljati, korigirati

ВІВПРАСОВ|ВУВАТИ, -Ю, -УЄШ — glačati, peglati, izglačavati

ВІВПРАС|ВУВАТИ, -Ю, -УЄШ — izglačati, ispeglati

ВІВ|ПРАТИ, -ЕРУ, -ЕРЕШ — oprati, isprati

випробовувати, -ую, -уєш і
випробувати, -ую, -уєш —
iskušavati, kušati, isproba-
vati, probati
випробування, с. — kušnja,
proba
випробувати, -ую, -уєш — is-
kušati, isprobaty
випроваджувати, -ую, -уєш
— ispračati
випроводити, -жу, -диш — is-
pratiti
випромінювання, с. — zrače-
nje
випросити, -шу, -сиш — iz-
moliti, isprositly
випростатися, -аюся, -аєшся
— ispraviti se
випрошувати, -ую, -уєш —
moljakati
випрягати, -аю, -аєш — is-
prezati
випрягти, -жу, -жеш — is-
pregnutly
випуск, -у, м. — izdanje, sve-
zak
випускати, -аю, -аєш — is-
puštati, izostavljati; izdava-
ti, proizvoditi; emitirati
випускник, -а, м. — matu-
rant, apsolvant
випустити, -шу, -стиш — is-
pustiti, izostaviti; izdatly,
proizvestly, emitirati; випус-
тити з виду — izgubiti iz
vida, smetnutly s uma
випхнути, -у, -еш — izgurati
вір, -у, м. — vir, vrtlog
віраження, с. — izražavanje
віраз, -у, м. — izražavanje,
izraz
віразка, ж. — rana, čir; ві-
разка шлунка — čir na že-
lucu
віразний — izražajan, jasan,
razgovijetan, izrazit

вираховувати, -ую, -уєш —
izračunavati
вірахувати, -ую, -уєш — iz-
računati
вірвати, -у, -еш — istrgnuti,
trgnuti, iščupati
вірватися, -уся, -ешся — is-
trgnuti se, izviti se, iskočiti,
navreti, izbitly
виривати, -аю, -аєш — trga-
ti, čupati
вириватися, -аюся, -аєшся —
trgati se, otimati se, izvija-
ti se, trzati se, navirati, iz-
bijati
вирити, -ию, -неш — iskopa-
ti, izrovati
виріб, -обу, м. — proizvod,
roba, preradevina
вирівнювати, -уюю, -уюєш —
izravnavati, izjednačivati,
ravnati
вирівнюватися, -уююся, -уюєш-
ся — ravnati se, izravnavati
se
вирівняти, -аю, -аєш — iz-
ravnati, poravnati, izgladiti
вирізати, -жу, -жеш — izre-
zati
вирізати, -аю, -аєш — izrezi-
vati
вирізка, ж. — izrezak, isje-
čak, odrezak
вирізувати, -уюю, -уюєш — izre-
zivati
вирізьбити, -аю, -иш — izrez-
bariti
вирізьблявати, -уюю, -уюєш —
rezbariti
вирішальний — odlučan, od-
lučujućly, sudbonosan; mje-
rodavan, presudan
вирішити, -у, -иш — riješiti,
odlučiti, prosuditi, razrije-
šiti; вирішити позитивно —
povoljno riješiti

виріш|увати, -ю, -єш — gješavati, odlučivati, prosudivati, razrješavati

вироб|ити, -лю, -иш — izraditi, izvesti, izvršiti, proizvesti

вироб|иток, -ку, м. — izrada

виробл|яти, -яю, -яєш — izrađivati, izvoditi, izvršavati, proizvoditi

виробнік, -а, м. — proizvođač

виробніцтво, с. — proizvodnja, produkcija, izrađivanje

виробничий — proizvodni, produkcioni

виродження, с. — degeneracija, izrođavanje

виродж|уватися, -ується — degenerirati, izrođavati se

виродит|ися, -ться — izroditi se

вирод|ок, -ка, м. — izrod, nakaza

вирост|ати, -аю, -аєш — izrastati

вирос|ти, -ту, -теш — izrasti, porasti, odrasti

виро|стити, -шү, -стиш — uzgojiti, podići, odnjegovati

вироц|ування, с. — uzgajanje, gojenje

вироц|увати, -ю, -єш — uzgajati, gajiti, gojiti, podizati, njegovati

вируб|ати, -аю, -аєш — isjeći

вируч|ати, -аю, -аєш — izbavljati, oslobađati, izvlačiti

вируч|ити, -ү, -иш — izbaviti, osloboditi, izvući

вируш|ати, -аю, -аєш — kretati, upućivati se

вируш|ити, -ү, -иш — krenuti, uputiti se

висадж|увати, -ю, -єш — iskrčavati, izbacivati; rasadi-vati

висадж|уватися, -юся, -уєш-ся — iskrčavati se

виса|дити, -ажү, -диш — iskrčati, izbaciti; rasaditi

виса|дитися, -ажүся, -дишся — iskrčati se

висвітл|ити, -ю, -иш — osvjetliti

висвітл|ювати, -юю, -юєш — osvjetljivati

висна|ати, -аю, -аєш — slati; slati u progonstvo

висел|ити, -ю, -иш — iseliti

висел|итися, -юся, -ишся — iseliti se, odseliti se

висел|ок, -ку, м. — zaselak

висел|яти, -яю, -яєш — iseljavati

висел|ятися, -яюся, -яєшся — iseljavati se, seliti se

висип|ати¹, -аю, -аєш — isipati, prosipati, izručivati

висип|ати², -аю, -леш — isuti, prosuti, sasuti, izručiti

висип|атися¹, -ається — prosipati se, osipati se

висип|атися², -ається — prosuti se, osuti se

висих|ати, -аю, -аєш — sušiti se, sahnuti, isušivati se

висів|ки, -ок, мн. — mekinje

висі|кти, -кү, -чеш — isjeći, išibati; isklesati

вис|іти, -шү, -сиш — visjeti

вискак|увати, -ю, -єш — iskakivati, istrčavati

вискоч|ити, -ү, -иш — iskočiti, istrčati; **вискочити зі шкіри** — iskočiti iz kože

висл|ати, -шлю, -шлеш — poslati, otpremiti; prognati

вислиз|ати, -аю, -аєш — klizati, ispadati

ВІСЛИЗН|УТИ, -у, -еш — iskliznuti, ispasti
ВІСЛ|ІВ, -ову, м. — izraz
ВІСЛОВ|ЯТИ, -лю, -иш — izraziti, iskazati, izreći
ВІСЛОВ|ЯТИСЯ, -люся, -ишся — izjasniti se, izraziti se, doći do riječi
ВІСЛОВА|ЮВАТИ, -юю, -юеш — izražavati, iskazivati
ВІСЛОВА|ЮВАТИСЯ, -ююся, -юешся — izjašnjavati se, izražavati se, dolaziti do riječi
ВІСЛУЖ|ЯТИ, -у, -иш — odslužiti
ВІСЛУХ|ЯТИ, -аю, -аеш — prelušati, saslušati
ВІСЛУХ|ЮВАТИ, -ую, -уеш — preslušavati, saslušavati, slušati
ВІСМИКН|УТИ, -у, -еш — istrгати, iščupati
ВІСМ|ЯТИ, -лю, -леш — ismijati
ВІСМ|ЮВАТИ, -юю, -юеш — ismijavati
ВІСНАЖЕНІЙ — klonuo, iscrpljen
ВІСНАЖЕННЯ, с. — iscrpljenje, iscrpljenost, klonulost
ВІСНАЖ|ЯТИ, -у, -иш — iscrpsti
ВІСНАЖЛИВИЙ — iscrpljujući, zamoran
ВІСНАЖ|ЮВАТИ, -ую, -уеш — iscrpljivati
ВІСНОВ|ОК, -ку, м. — zaključak; **ПРИЙТИ ДО ВІСНОВКУ** — doći do zaključка, uvidjeti; **ЗРОБИТИ ВІСНОВОК** — izvesti zaključak, zaključiti
ВІСОКІЙ — visok, stasit
ВІСОКОКВАЛІФІКОВАНИЙ — visokokvalificiran

ВІСОКОСНИЙ РІК — prijestupna godina
ВІСОКОШАНОВНИЙ — mnogo poštovan
ВІСОКОЯКІСНИЙ — visokokvalitetan
ВІСОТА, ж. — visina
ВІСОТНИЙ — visinski
ВІСОХН|УТИ, -у, -еш — usahnuti, osušiti se, isušiti se
ВІСОЧИНА, ж. — uzvisina, visoravan
ВІСП|ЯТИСЯ, -люся, -ишся — ispravati se, naspavati se
ВІСПОВІД|ЯТИ, -аю, -аеш — isvijedati
ВІСТАВ|ЯТИ, -лю, -иш — istaći, izložiti; **ВІСТАВИТИ НА ГЛ|УМ** — izvrći ruglu
ВІСТАВКА, ж. — izložba
ВІСТАВЛ|ЯТИ, -яю, -яеш — izlagati, isticati
ВІСТАЧ|ЯТИ, -ає — dostajati, dotjecati
ВІСТАЧ|ЯТИ, -ить — dostati, dotеći
ВІСТЕЖ|ЮВАТИ, -ую, -уеш — vrebati
ВІСТИГ|ЯТИ¹, -ає — hladiti se
ВІСТИГ|ЯТИ², -ає — zreti, sazrijevati
ВІСТИГН|УТИ¹, -е — ohladiti se
ВІСТИГН|УТИ², -е — sazreti
ВІСТО|ЯТИ, -ю, -иш — istrajati, izdržati
ВІСТРІЛ|ЯТИ, -ю, -иш — ispaliti, opaliti
ВІСТУП, -у, м. — наступ, istupanje, uzvisina, izbočina
ВІСТУП|ЯТИ, -аю, -аеш — izlaziti, istupati, наступати; govoriti
ВІСТУП|ЯТИ, -лю, -иш — izići, istupati, наступити; govoriti

висув|ати, -аю, -аеш і висов|
|увати, -ую, -уеш — isticati,
gurati

висун|ути, -у, -еш — istaknu-
ti, gurnuti

висуш|ити, -у, -иш — isušiti,
presušiti

висуш|увати, -ую, -уеш —
presušivati, sušiti

висуш|уватися, -уюся, -уешся
— presušivati, sušiti se

вісяк|атися, -аюся, -аешся —
oseknuti se, obrisati nos

вітвер|езити, -жү, -зиш —
otrijezni

вітвер|езитися, -жүся, -зишся
otrijezni se

вітв|ор, -ору, м. — stvorenje,
stvor, tvorevina

віте|кти, -че — isticati

віт|ерти, -ру, -реш — obrisa-
ti, izbrisati

віт|ертися, -рүся, -решся —
obrisati se

віти¹, вію, віеш — viti, svi-
jati, plesti

віти², в'ю, в'еш — zavijati,
urlikati, urlati

вिति|рати, -аю, -аеш — brisa-
ti, sušiti

вिति|ратися, -аюся, -аешся —
brisati se, sušiti se

вітисн|ути, -у, -еш — istisnuti

вітися, в'юся, в'ешся — viti
se, krivudati, izvijati

вітівка, ж. — zamisao, na-
mjera, šala, vragolija

витик|ати, -ае — istjecati, cu-
riti; proistjecati, proizlaziti

віт|кати, -чү, -чеш — satkati

вітончений — istančan

вітонч|увати, -ую, -уеш —
tanjiti, istanjivati

вітоп|ити, -аю, -иш — otapati

вітопл|ювати, -аюю, -аюеш —
otapati

вітоп|тати, -чү, -чеш — izga-
ziti

вітрата, ж. — utrošak, izda-
tak, trošak; брати на себе

вітрати — snositi troškove

вітра|тити, -чү, -тиш — is-
trošiti

вітра|титися, -чүся, -тишся —
istrošiti se

витрач|ати, -аю, -аеш — tro-
šiti; витрачати час — gu-
biti vrijeme, dangubiti

витрив|алий — ustrajan, upo-
ran, izdržljiv

витрив|алість, -ості, ж. — iz-
držljivost, ustrajnost

вітриманий — izdržljiv, sta-
ložen, suzdržan

вітрим|ати, -аю, -аеш — izdr-
žati, istrajati, podnijeti; ві-

тримати іспит — položiti
ispit

вітримка, ж. — izdržljivost

вітрим|увати, -ую, -уеш —
izdržavati, podnositi, držati

вिति|шкуватий — buljook, iz-
buljen

вिति|шатися, -аюся, -аешся
— buljiti, bečiti se

вітру|сити, -шү, -сиш — is-
tresti

виту|ршувати, -ую, -уеш —
istresati

витаг, -ү, м. — izvadak, citat,
izvod

витаг|ати, -аю, -аеш і витаг|
|увати, -ую, -уеш — isteza-
ti, izvlačiti, izbavljati

витаг|нути і витаг|ти, -нү,
-неш — istegnuti, izvući, iz-
baviti

витаг|вання, с. — izvlačenje,
istezanje

ВІХВАЛ|ИТИ, -ю, -иш — pohvaliti, nahvaliti
ВІХВАЛЯ́ННЯ, с. — hvalospjev
ВІХВАЛЯ́ТИ, -яю, -яєш і **ВІХВА́Л|ЮВАТИ**, -юю, -юєш — hvaliti
ВІХВА́ТКА, ж. — ispad
ВІХ|ІД, -оду, м. — izlaz; istupanje; odlazak
ВІХІДНИЙ — polazni, izlazni, početni; **ВІХІДНИЙ ПУ́НКТ** — polazna točka
ВІХОВА́НИЙ — odgojen
ВІХОВА́ННЯ, с. — odgoj, izobrazba
ВІХОВА́ТЕЛ|Ь, -я, м. — odgojitelj
ВІХОВА́ТЕЛЬКА, ж. — odgojiteljica; guvernanta
ВІХОВА́ТИ, -аю, -аєш — odgojiti, uzgojiti, izobraziti
ВІХОВНИЙ — odgojni
ВІХО́В|ЮВАТИ, -юю, -юєш — odgajati, uzgajati, gajiti, izobražavati
ВІХО́Д|ИТИ, -ажу, -аиш — izlaziti; istupati; **ВІХО́ДИТИ З БЕРЕГІВ** — razlijevati se
ВІХО́ЛО|СТИТИ, -щу, -стиш — isprazniti
ВІХО́ЛОЩ|ЮВАТИ, -юю, -юєш — ispražnjavati, prazniti
ВІХОП|ИТИ, -аю, -иш — uhvatiti, potegnuti, trgnuti
ВІХОП|ЮВАТИ, -юю, -юєш — hvatati, potezati, trzati
ВІХ|ОР¹, -ору і -ру, м. — vihor
ВІХ|ОР², -ра, м. — pramen (kose)
ВІЧВА́|ИТИ, -аю, -иш — iscijediti
ВІЧВА́Л|ЮВАТИ, -юю, -юєш — cijediti, iscjeđivati
ВІЧЕПУ́Р|ЯТИ, -ю, иш — ukra-
 sity, urediti

ВІЧЕПУ́Р|ЮВАТИ, -юю, -юєш — ukrašavati, uređivati
ВІЧЕРП|ЯТИ, -аю, -аєш — isgrsti, istrošiti
ВІЧЕРПНИЙ — iscrpan, potpun, detaljan
ВІЧЕРПНІ́СТЬ, -ості, ж. — iscrpnost, potpunost
ВІЧЕРП|ЮВАТИ, -юю, -юєш — crpsti, iscrpljivati
ВІЧИН|ЯТИ, -яю, -яєш — načinjati
ВІЧНІ|СТИТИ, -щу, -стиш — očistiti, pročistiti
ВІЧНІЦ|ЯТИ, -аю, -аєш — čistiti, pročišćavati, raščišćavati
ВІЧІК|ЮВАТИ, -юю, -юєш — čekati, očekivati, iščekivati
ВІШЧВА́ЛЬНИЦЯ, ж. — vezilja
ВІШЧІВ|ЯТИ, -аю, -аєш — vesti
ВІШЧІВКА, ж. — vez
ВІШЧІКОВ|ЮВАТИ, -юю, -юєш — svrstavati, postrojavati
ВІШЧІКОВ|ЮВАТИСЯ, -ююся, -юєшся — svrstavati se, postrojavati se
ВІШЧІК|ЮВАТИ, -юю, -юєш — svrstati, postrojiti
ВІШЧІК|ЮВАТИСЯ, -ююся, -юєшся — svrstati se, postrojiti se
ВІШЧІ|ТИ, -ю, -єш — izvesti, navesti
ВІШЧЕ́ВІЙ — višnjev, od višanja
ВІШНЯ, ж. — višnja
ВІШТОВХН|УТИ, -у, -єш — izgurati
ВІШЧУКА́НИЙ — otmjen, elitан, fin
ВІЩЕ — više
ВІЩЕРБЛЕНИЙ — kрпj
ВІЩИЙ — viši; **ВІЩА ОСВІТА** — više obrazovanje; **ВІЩА СІЛА** — viša sila; **ВІЩА ШКО́ЛА** — viša škola

ВІЯВ, -у, м. — izraz, izjava
ВІЯВ|ИТИ, -лю, -иш — otkriti,
 pokazati, ispoljiti, očitovati,
 objelodaniti, uočiti

ВІЯВА|ЯТИ, -яю, -яєш — otkri-
 vati, pokazivati, ispoljavati,
 očitovati, objelodanjivati,
 uočavati

ВІЯСН|ИТИ, -ю, -иш — razjas-
 niti, raščistiti, istražiti

ВІЯСН|ЯТИ, -яю, -яєш і ви-
 ясн|ювати, -юю, -юєш —
 razjašnjavati, raščiščavati,
 istraživati

ВІДА|УК, м. — vijadukt, pod-
 vožnjak

ВІБРА|ЦІЯ, ж. — titraj, treptaj,
 vibracija

ВІБРУ|ВАТИ, -е, — titrati, trep-
 tati, vibrirati

ВІВТО|РОК, -ка, м. — utorak

ВІВЦЯ, ж. — ovca

ВІД, од (+ G.) — od; **ВІД...**
ДО — od ... do; **ВІД СЬГО|ДНІ**
 — od sada, od danas

ВІДБИВ|АТИ, -аю, -аєш — odbi-
 jati, vraćati, odražavati

ВІДБИВ|АТИСЯ, -ається — odr-
 žavati se

ВІД|БИТИ, -б'ю, -б'єш — odbi-
 ti, vratiti, odraziti

ВІДБИР|АТИ, -аю, -аєш — oda-
 birati, probirati, oduzimati,
 otimati

ВІДБИТ|ОК, -ка, м. — odraz,
 otisak, trag

ВІДБІ|Й, -б'ю, -м. — signal za
 odstupanje

ВІДБІ|Р, -ору, м. — izbor

ВІДБУВ|АТИ, -аю, -аєш — izvt-
 šavati, odlaziti

ВІДБУВ|АТИСЯ, -аюся, -аєшся —
 događati se, dešavati se,
 održavati se; izbavljati se,
 oslobađati se

ВІДБУ|ДОБА, ж. — obnova, us-
 postavljanje

ВІДБУ|ДОВУВ|АТИ, -аю, -аєш —
 izgrađivati, graditi, obnav-
 ljati

ВІДБУ|ДУ|ВАТИ, -ю, -юєш — iz-
 graditi, sagraditi, obnoviti

ВІДБ|УТИ, -ау, -аєш — izvršiti;
 otići, otputovati; **ВІДБ|УТИ**
ВІЙС|КОВУ ПОВІННІСТЬ — od-
 služiti vojni rok; **ВІДБ|УТИ**
КА|РУ — izdržati kaznu

ВІДБ|УТИСЯ, -ауся, -аєшся —
 dogoditi se, odigrati se, odr-
 žati se, proteći; izbaviti se,
 osloboditi se

ВІДВА|ГА, ж. — hrabrost, od-
 važnost

ВІДВА|Ж|ИТИ, -у, -иш — odmje-
 riti, odvagnuti

ВІДВА|Ж|ИТИСЯ, -уся, -ишся —
 odvažiti se, odlučiti se, sku-
 piti hrabrost

ВІДВА|ЖНИЙ — hrabar, odva-
 žan

ВІДВА|Ж|УВАТИСЯ, -уюся, -уюєшся
 — odlučivati se, skupljati
 hrabrost

ВІДВЕ|ДЕННЯ, с. — odvod

ВІДВЕЗ|ТІ, -у, -єш — odvesti
ВІДВЕРН|УТИ, -у, -єш — odviti,
 odvrnuti, odšarafiti

ВІДВЕРН|УТИСЯ, -уся, -єшся —
 okrenuti se, okrenuti leđa

ВІДВЕРТ|АТИ, -аю, -аєш — od-
 vijati, odvrtati, odšarafilji-
 vati

ВІДВЕРТ|АТИСЯ, -аюся, -аєшся
 — okretati se, okretati leđa

ВІДВЕРТНИЙ — otvoren, izričit

ВІДВЕРТО — otvoreno; **ВІДВЕР-**
ТО КА|ЖУЧИ — otvoreno go-
 voreći, doduše, zapravo

ВІДВЕ|СТІЯ, -ау, -аєш — odves-
 ti; **ВІДВЕ|СТІЯ О|ЧІ** — zamaza-
 ti oči, zaslijepiti, zavarati;

- ВІДВЕ́СТИ ДУ́ШУ — izjadati se
- ВІДВІ́Д, -О́ДУ — odvod
- ВІДВІ́Д|АТИ, -АЮ, -АЄШ — posjetiti, pohoditi, obići
- ВІДВІ́ДИН|И, -, МН. — posjet, posjeta
- ВІДВІ́ДИНИЙ — odvodni
- ВІДВІ́Д|УВАТИ, -УЮ, -УЄШ — ro-sjećivati, polaziti; ВІДВІ́ДУ-ВАТИ ШКО́ЛУ — polaziti ško-lu
- ВІДВІ́ДУВАЧ, -А, М. — polaznik
- ВІДВІ́КУ — oduvijek, odavno
- ВІДВО́ДИТИ, -АЖУ, -АИШ — od-voditi, odvajati
- ВІДВО́ДКА, Ж. — odvod
- ВІДВО́ЗИТИ, -ЖУ, -ЗИШ — odvo-ziti
- ВІДВОЛО́КТИ, -ЧУ́, -ЧЄШ — od-vući
- ВІДВ'Я́ЗАТИ, -ЖУ́, -ЖЄШ — od-riješiti
- ВІДГА́Д|АТИ, -АЮ, -АЄШ — odgo-netnuti, pogoditi, riješiti
- ВІДГА́ДКА, Ж. — odgonetka, od-govor, rješenje
- ВІДГА́Д|УВАТИ, -УЮ, -УЄШ — od-gonetati, pogađati, rješavati
- ВІДГА́ЛУ́ЖЕННЯ, С. — ogranak
- ВІДГА́ЛУ́Ж|УВАТИ, -УЮ, -УЄШ — granati, razgranjavati
- ВІДГА́ЛУ́ЗИТИ, -ЖУ, -ЗИШ — raz-granati
- ВІДГІ́Н, -О́НУ, М. — pogon
- ВІДГО́ЛОС, -У, М. — odjek
- ВІДГУ́К, -У́, М. — odaziv, odjek
- ВІДГУ́КН|Я́ТИСЯ, -У́СЯ, -Є́ШСЯ — javiti se, odazvati se
- ВІДГУ́К|УВАТИСЯ, -УЮ́СЯ, -УЄ́ШСЯ — javljati se, odazivati se
- ВІДА́В|АТИ, -Ю́, -Є́Ш — vraćati, davati; zaudarati; ВІДА́ВА́-ТИ ПЕРЕВА́ГУ — davati pred-nost, pretpostavljati
- ВІДА́В|АТИСЯ, -Ю́СЯ, -Є́ШСЯ — podavati se, odavati se
- ВІДА́ВНА — odavno
- ВІДА́ЛЕНИЙ — udaljen
- ВІДА́Л|Я́ТИСЯ, -Ю́СЯ, -И́ШСЯ — udaljiti se, izmaći, izmak-nuti
- ВІДА́Л|Я́ТИСЯ, -Я́ЮСЯ, -Я́ЄШСЯ — udaljivati se, izmicati
- ВІДА́Л|Ь, -І, Ж. — udaljenost, daljina, razmak
- ВІДА́НИЙ — odan, privržen
- ВІДА́|АТИ, -А́М, -А́СИ — dati, vra-titi, predati; ВІДА́ТИ БО́ГОВІ ДУ́ШУ — ispustiti dušu; ВІДА́ТИ ДО СУ́ДУ (ПІ́А СУ́А) — predati sudu, izvesti pred sud; ВІДА́ТИ НА ЗБЕРЕ́ЖЕННЯ — dati u pohranu
- ВІДА́|АТИСЯ, -А́МСЯ, -А́СИСЯ — dati se, podati se
- ВІДА́ІА, -У, М. — odjel, odjelje-nje, odsjek
- ВІДА́ІЕННЯ, С. — odjeljenje, секција; odvajanje
- ВІДА́ІА|Я́ТИ, -Ю́, -И́Ш — odvojiti, odijeliti, izdvojiti
- ВІДА́ІА|Я́ТИСЯ, -Ю́СЯ, -И́ШСЯ — odvojiti se, izdvojiti se
- ВІДА́ІА|Я́ТИ, -Я́Ю, -Я́ЄШ — odva-jati, dijeliti, izdvajati
- ВІДА́ІА|Я́ТИСЯ, -Я́ЮСЯ, -Я́ЄШСЯ — odvajati se, izdvajati se
- ВІДА́РУ́К|УВА́ТИ, -У́Ю, -У́ЄШ — odštampati, tiskati
- ВІДА́У́БА́|СИТИ, -ШУ́, -СИ́Ш — iz-lemati, istući
- ВІДА́Я́Ч|ИТИ, -У́, -И́Ш — revanši-rati se, zahvaliti, uzvratiti, vratiti milo za drago
- ВІДА́Я́Ч|УВА́ТИ, -У́Ю, -У́ЄШ — re-vanširati se, zahvaljivati (se), uzvagaćati
- ВІД|Є́НЬ, -НЯ, М. — Ве́ч
- ВІД'Є́МНИЙ — negativan, nije-čan

ВІДЖИ|ТИ, -вў, -веш — preživjeti; oživjeti
ВІДЗИВ, -ў, м. — odaziv, opoziv
ВІДЗНАЧ|АТИ, -аю, -аеш — označivati, obilježavati; odlikovati
ВІДЗНАЧ|АТИСЯ, -аюся, -аешся — isticati se, odlikovati se; odražavati se
ВІДЗНАЧ|ИТИ, -ў, -иш — označiti, obilježiti; odlikovati
ВІДЗНАЧ|ИТИСЯ, -ўся, -ўшся — istaknuti se; odraziti se
ВІД|ІБРАТИ, -берў, -береш — odabrati, probrati, oduzeti, oteti
ВІД|ІГНАТИ, -женў, -женеш — odjaviti
ВІДІГ|РАВАТИ, -аю, -аеш — igrati, odigravati; **ВІДІГ|РАВАТИ РОЛЬ** — igrati ulogu
ВІДІГ|РАТИ, -аю, -аеш — odigrati
ВІДІЗВ|АТИСЯ, -зовўся, -зовешся — odazvati se, odjaviti se
ВІДІЙ|ТИ, -аў, -деш — odmaknuti se, udaljiti se, otići, poći, krenuti; **ВІДІЙ|ТИ НАЗАВЖДИ** — otići u nepovrat
ВІДІМКН|ЇТИ, -ў, -еш — otključati
ВІДІРВ|АТИ, -ў, -еш — otrgnuti, odvojiti, zakinuti
ВІДІ|СЛАТИ, -шлю, -шлеш — odaslati, poslati
ВІДІТН|ЇТИ, -ў, -еш — odsjeći, otkinuti
ВІДІЖДЖ|АТИ, -аю, -аеш — odlaziti, kretati
ВІДІЗД, -ў, м. — odlazak
ВІДІ|ХАТИ, -аў, -деш — otputovati, krenuti, odvesti se, otići
ВІДАК|ЗАТИ, -жў, -жеш — odgovoriti, odvratiti

ВІДАКАЗ|ЇВАТИ, -ўю, -ўеш — odgovarati, odvracати
ВІДАКАШ|АТИСЯ, -яюся, -яешся — nakašljati se
ВІДАКИД|АТИ, -аю, -аеш — odbacivati, odbijati, eliminirati
ВІДАКИН|ЇТИ, -ў, -еш — odbaciti, odbiti, eliminirati
ВІДАКІА — odakle, otkud(a)
ВІДАКЛАД|АТИ, -аю, -аеш — odgađati, odlagati; taložiti
ВІДАКЛАД|АТИСЯ, -аюся, -аешся — odgađati se, odlagati se; taložiti se
ВІДАКЛ|АСТИ, -аў, -деш — odgoditi, odložiti; nataložiti
ВІДАКЛ|ЕЇТИ, -ю, -иш — odljepiti
ВІДАКЛИК|АТИ, -аю, -аеш — opozivati, pozivati
ВІДАКЛІ|КАТИ, -чў, -чеш — opozvati, pozvati
ВІДАКОЛИ — otkada; **ВІДАКОЛИ СВІТУ-СОНЦЯ** — otkad je svijeta i vijeka
ВІДАКО|ТІТИСЯ, -чўся, -тишся — otkotrljati se
ВІДАКРИВ|АТИ, -аю, -аеш — otvarati, otkrivati
ВІДАКРІ|ТИ, -ю, -еш — otvoriti, otkriti, naći; **ВІДАКРІТИ ТАЄМНИЦЮ** — otkriti tajnu
ВІДАКРІТИЙ — otvoren, odrešit, javan
ВІДАКРИТТЯ, с. — otkриće
ВІДАКУ|СІТИ, -шў, -сиш — odgristi
ВІДАКУШ|ЇВАТИ, -ўю, -ўеш — odgrizati
ВІДАМ|АТИ, -аю, -аеш — odломити, otkinuti
ВІДАМ|ЇВАТИ, -ўю, -ўеш — odlamati, otkidati
ВІДАЛИВ|АТИ, -аю, -аеш — razlijevati

ВІДЛІГА, ж. — jugovina, odmrzavanje, otapanje
ВІДЛІ|ТИ, -ю, -єш — razliti
ВІДЛІП|ЙТИ, -лю, -иш — odlijepiti
ВІДЛОГА, ж. — kukuljica, kapuljača
ВІДЛОМ|ЙТИ, -лю, -иш — odломити, otkinuti
ВІДЛОМА|ЮВАТИ, -юю, -юєш — odlamati, otkidati
ВІДЛУПА|ЮВАТИ, -юю, -юєш i
ВІДЛУП|ЙТИ, -лю, -иш — izlupati, izlemat
ВІДЛЮДНИЙ — pust, nenaručen, nenastanjen
ВІДМИК|АТИ, -аю, -аєш — otključavati
ВІДМІНА, ж. — razlika, promjena; (gram.) sklanjanje, deklinacija
ВІДМІННИЙ — različit; odličan, izvrstan
ВІДМІННО — različito; odlično, izvrsno
ВІДМІН|ОК, -ка, м. — (gram.) padež
ВІДМІНЮВАННЯ, с. — (gram.) sklanjanje, deklinacija; sprezanje, konjugacija
ВІДМІН|ЮВАТИ, -юю, -юєш — (gram.) mijenjati, sklanjati, deklinirati; sprezati, konjugirati
ВІДМОВА, ж. — otkaz, odbijanje
ВІДМОВ|ЙТИ, -лю, -иш — odbити, otkazati, odjaviti, uskratiti
ВІДМОВ|ЙТИСЯ, -люся, -ишся — odreći se, odustati, odbiti, okaniti se
ВІДМОВА|ЙТИ, -аю, -аєш — otkazivati, odbijati, odjavljivati, uskraćivati

ВІДМОВА|ЙТИСЯ, -аюся, -аєшся — odricati se, odustajati, odbijati
ВІДМОЛО|ДІТИ, -ажу, -диш — pomladiti
ВІДМОЛО|ДІТИСЯ, -ажуся, -дишся — pomladiti se
ВІДМОТ|АТИ, -аю, -аєш — odmotati
ВІДМОТ|УВАТИ, -ую, -уєш — odmotavati
ВІДНЕС|ТІ, -у, -єш — odnijeti
ВІДНІНІ — odsad(a)
ВІДНІМ|АТИ, -аю, -аєш — odbijati, oduzimati, izuzimati, otimati, preotimati
ВІДНОВ|ЙТИ, -лю, -иш — ponoviti, obnoviti, uspostaviti, regenerirati, renovirati
ВІДНОВЛЕННЯ, с. — obnova, regeneracija
ВІДНОВА|ЮВАТИ, -юю, -юєш — ponavljati, obnavljati, uspostavljati, regenerirati, renovirati
ВІДНОСН|И, -, мн. — odnosi, veze, relacije, općenje
ВІДНО|СИТИ, -шу, -сиш — odnositi
ВІДНОСНИЙ — odnosan, relativan
ВІДНОСН|ІСТЬ, -ості, ж. — relativnost, relativitet
ВІДНОСНО — odnosno, relativно
ВІДНОШЕННЯ, с. — odnos, relacija
ВІДОБРАЖ|АТИ, -аю, -аєш — odražavati, odbijati
ВІДОБРА|ЗІТИ, -ажу, -зіш — odraziti, odbiti
ВІДБІВА, ж. — poziv, proglas, apel
ВІДОКРЕМ|ЙТИ, -лю, -иш — odjeliti, odvojiti, izdvojiti

ВІДОКРЕМІТИСЯ, -люся, -ишся
— odijeliti se, odvojiti se,
izdvojiti se

ВІДОКРЕМЛЕНО — napose, posebno, odvojeno

ВІДОКРЕМАЮВАТИ, -юю, -юєш
— odjeljivati, odvajati, izdvaјati

ВІДОКРЕМАЮВАТИСЯ, -ююся, -юєшся
— odjeljivati se, odvajati se, izdvaјati se

ВІДОМНИЙ — poznat, glasovit, čuven

ВІДОМІСТЬ, -ості, ж. — popis, spisak

ВІДОМСТВО, с. — nadleštvo, resor, ured

ВІПАДАТИ, -ає — otpadati

ВІПАСТИ, -ає — otpasti

ВІПЛАТА, ж. — nadoknada, plaća

ВІПЛАТИТИ, -чу, -тиш — uzvratiti, otplatiti, revanširati se

ВІПЛАЧУВАТИ, -юю, -юєш — uzvraćati, otplaćivati, revanširati se

ВІПЛАВ, -у, м. — odljev

ВІПОВІДАЛЬНИЙ — odgovoran

ВІПОВІДАЛЬНІСТЬ, -ості, ж. — odgovornost

ВІПОВІДАТИ, -аю, -аєш — odgovarati, odvracати, podudarati se, konvenirati; **ВІПОВІДАТИ НА ПРИВІТАННЯ** — odzdravljati, otpozdravljati

ВІПОВІДНИЙ — nadležan

ВІПОВІДНО — odnosno, gatzmjerno, u skladu s

ВІПОВІДЬ, -і, ж. — odgovor, odjava

ВІПОВІСТИ, -ім, -ісі — odgovoriti, odvratiti, odjaviti

ВІПОЛІРЮВАТИ, -юю, -юєш — ispolirati

ВІПОЧИВАТИ, -аю, -аєш — odmarati se, počivati

ВІПОЧІНКОК, -ку, м. — odmor; місце **ВІПОЧІНКУ** — ljetovalište

ВІПОЧИТИ, -ну, -неш — odmoriti se, počinuti

ВІПРАВІТИ, -лю, -иш — otpremiti, poslati

ВІПРАВЛЯТИ, -яю, -яєш — otpremati, slati

ВІПРАЦЬОВУВАТИ, -юю, -юєш — izrađivati

ВІПУСКАТИ, -аю, -аєш — otpuštati, oslobađati, puštati

ВІПУСТИТИ, -щү, -стиш — otpustiti, osloboditi, pustiti

ВІПУСТКА, ж. — dopust, odsustvo

ВІПУЩЕННЯ, с. — otpust

ВІПРАЗА, ж. — odvratnost, ogavost

ВІПРАЗЛИВИЙ — odvratan, ogavan, ružan, gadan

ВІПРАЗУ — odmah

ВІПРАХОВУВАТИ, -юю, -юєш — odbrojavati; odračunavati, odbijati, otpisivati

ВІПРАХУВАННЯ, с. — odbitak, odbijanje

ВІПРАХУВАТИ, -юю, -юєш — odbrojiti, odračunati, odbiti, otpisati

ВІПРЕДАГУВАТИ, -юю, -юєш — redigirati

ВІПРЕКОМЕНДУВАТИ, -юю, -юєш — predstaviti

ВІПРЕКОМЕНДУВАТИСЯ, -ююся, -юєшся — predstaviti se

ВІПРИВАТИ, -аю, -аєш — otkidati, odvajati, zakidati

ВІПРІЗ, -у, м. — odrezak, izrezak, kupon

ВІПРІЗАТИ, -жү, -жеш — odrezati

ВІДРІЗН|ЯТИ, -Ю, -ЯШ — napraviti razliku, razlikovati, odvojiti, raspoznati

ВІДРІЗН|ЯТИСЯ, -ЮСЯ, -ЯШСЯ — istaći se, izdvojiti se

ВІДРІЗН|ЯТИ, -ЯЮ, -ЯЄШ — razlikovati, praviti razliku, odvajati, raspoznavati

ВІДРІЗН|ЯТИСЯ, -ЯЮСЯ, -ЯЄШСЯ — isticati se, izdvajati se, odlikovati se

ВІДРІЗ|УВАТИ, -УЮ, -УЄШ — rezati, izrezivati

ВІДРІК|ЯТИСЯ, -АЮСЯ, -АЄШСЯ — odricati se

ВІДР|О, с. — vjedro

ВІДР|ОДЖЕННЯ, с. — preobražaj, prerogod, regeneracija

ВІДР|ОДЖ|УВАТИ, -УЮ, -УЄШ — preobražavati, prerogađati, regenerirati

ВІДР|ОД|АТИ, -АЖУ, -АИШ — preobraziti, prerogoditi, regenerirati

ВІДР|УБ|АТИ, -АЮ, -АЄШ — odsjeći, odrezati, izrezati

ВІДР|УБ|УВАТИ, -УЮ, -УЄШ — odsijecati, izrezivati

ВІДР|Я|АТИ, -АЖУ, -АИШ — odrediti, delegirati, poslati (na službeni put)

ВІДР|ЯД|АТИ, -АЮ, -АЄШ — određivati, delegirati, slati (na službeni put)

ВІДР|ЯД|ЕННЯ, с. — službeno putovanje, službeni put

ВІДСАП|УВАТИСЯ, -УЮСЯ, -УЄШСЯ — dahtati

ВІДСАХН|УТИСЯ, -УСЯ, -ЄШСЯ — ustuknuti

ВІДСВЯТ|КУВАТИ, -УЮ, -УЄШ — proslaviti

ВІДСИ — odavle

ВІДСИЛ|АТИ, -АЮ, -АЄШ — slati, odašiljati

ВІДСІЧ, -І, ж. — отпор; дати відсіч — pružiti отпор

ВІДСКАК|УВАТИ, -УЮ, -УЄШ — odskakivati

ВІДСКОЧ|ЯТИ, -У, -ИШ — odskočiti

ВІДСЛУЖ|ЯТИ, -У, -ИШ — odslužiti

ВІДСМІКН|УТИ, -У, -ЕШ — trgnuti

ВІДС|ОТ|ОК, -КА, м. — kamata

ВІДСТА|ВАТИ, -Ю, -ЄШ — zaostajati, zastajkivati

ВІДСТАВКА, ж. — ostavka

ВІДСТАЛ|ИЙ — zaostao, nazadан

ВІДСТАЛ|ИСТЬ, -ОСТИ, ж. — zaostalost

ВІДСТАН|Ь, -І, ж. — udaljenost, razmak

ВІДСТА|ТИ, -НУ, -НЕШ — zaostati, zastati

ВІДСТОРОН|ЯТИСЯ, -ЮСЯ, -ИШСЯ — zastraniti

ВІДСТОРОН|ЯТИСЯ, -ЯЮСЯ, -ЯЄШСЯ — zastranjivati

ВІДСТО|ЮВАТИ, -ЮЮ, -ЮЄШ — braniti, štititi

ВІДСТО|ЯТИ, -Ю, -ИШ — obraniti, zaštititi

ВІДСТУП, -У, м. — uzmak, odstupanje, povlačenje

ВІДСТУП|АТИ, -АЮ, -АЄШ — odstupati, uzmicati, povlačiti se, ustupati

ВІДСТУП|ЯТИ, -ЛЮ, -ИШ — odstupiti, uzmaknuti, povući se, ustupiti

ВІДСУП|НИК, -А, м. — отпадник, odmetnik

ВІДСУВ|АТИ, -АЮ, -АЄШ — izmicati, odmicati, micati, odlagati

ВІДСУН|УТИ, -У, -ЕШ — izmaknuti, odmaknuti, maknuti, odložiti

ВІДСУТНІЙ — odsutan, udaljen
ВІДСУТНІ|СТЬ, -ості, ж. — odsutnost, odsustvo, izostanak, nedostatak, nestašica
ВІДА́Н|УТИ, -у, -еш — odmrznuti, otopiti
ВІДТВО́Р|ЯТИ, -ю́, -иш — reproducirati
ВІДТВО́Р|ЮВАТИ, -юю, -юеш — reproducirati
ВІДТІ́Н|ОК, -ка, м. — odrezak
ВІДТИ́СК|ЯТИ, -а́ю, -а́еш — istiskivati
ВІДТІ́СН|УТИ, -у, -еш — istisnuti
ВІДТІ́ЛЯ — odatle, otuda
ВІДТІ́Н|ОК, -кү, м. — nijansa
ВІДТО́ДІ — od tada
ВІДТО́Ч|ЯТИ, -у, -иш — izoštriti, naoštriti
ВІДТО́Ч|УВАТИ, -ую, -уеш — izoštravati, oštriti
ВІДТУ́Л|ЯТИ, -ю, -иш — otvoriti
ВІДТУ́Л|ЯТИ, -я́ю, -я́еш — otvarati
ВІДТЯГ|ЯТИ, -а́ю, -а́еш i **ВІДТЯГ|УВАТИ**, -ую, -уеш — odvlačiti, povlačiti, odugovlačiti, otezati, zatezati
ВІДТЯГ|НУТИ i **ВІДТЯГ|ТИ**, -ну́, -неш — odvući, otegnuti, povući
ВІДХИЛ|ЯТИ, -ю́, -иш — otkloniti, udaljiti, poreći, pritvoriti
ВІДХИЛ|ЯТИСЯ, -ю́ся, -ишся — skrenuti, udaljiti se
ВІДХИЛ|ЯТИ, -я́ю, -я́еш — otklanjati, udaljavati, poricati, pritvarati
ВІДХИЛ|ЯТИСЯ, -я́юся, -я́ешся — skretati, udaljavati se
ВІДХ|ІД, -о́дү, м. — odlazak, polazak, kretanje
ВІДХО́Д|И, -ів, мн. — otrаси

ВІДХО́Д|ЯТИ, -а́жү, -а́иш — odlaziti, polaziti, kretati
ВІДЦЕНТРО́ВНИЙ — centrifugalan
ВІДЦІ|ДА́ТИ, -а́жү, -а́иш — ocijediti
ВІДЦУ́Р|ЯТИСЯ, -а́юся, -а́ешся — ostaviti, napustiti
ВІДЧА́|Й, -ю, м. — očaj
ВІДЧЕП|ЯТИ, -а́ю, -иш — otkaçivati, iskorçati
ВІДЧИН|ЯТИ, -ю́, -иш — otvoriti
ВІДЧИН|ЯТИ, -я́ю, -я́еш — otvarati
ВІДЧІ́СЛ|ЯТИ, -ю, -иш — otriprati, ispisati, isključiti
ВІДЧИСЛ|ЯТИ, -я́ю, -я́еш — otiprivati, ispisivati, isključivati
ВІДЧІ́ПЛ|ЮВАТИ, -юю, -юеш — otkaçivati, iskorçavati
ВІДЧУ́В|ЯТИ, -а́ю, -а́еш — osjećati; **ВІДЧУ́ВАТИ НАПЕРЕ́Д** — predosjećati
ВІДЧУ́ЖЕН|ІСТЬ, -ості i **ВІДЧУ́ЖЕННЯ**, с. — otuđenost, otuđenje
ВІДЧУ́Ж|ЯТИ, -у, -иш — otuđiti
ВІДЧУ́Ж|УВАТИ, -ую, -уеш — otuđivati
ВІДЧУ́|ТИ, -ю, -еш — osjetiti; **ВІДЧУ́ТИ СПРА́Гү** — ožednjети, osjetiti žeđ
ВІДЧУ́ТНИЙ — osjetan, opipljiv
ВІДЧУ́ТТЯ, с. — osjećaј, osjećanje
ВІДШКО́Д|УВАТИ, -ую, -уеш — nadoknađivati, naknađivati
ВІДШКО́ДУВА́ННЯ, с. — odšteta, naknada
ВІДШКО́Д|УВАТИ, -у́ю, -у́еш — nadoknaditi, naknaditi
ВІДПЛІ́Ф|УВАТИ, -ую, -у́еш — izgladiti, izbrusiti

ВІДПМАГ|АТИ, -АЮ, -АЄШ — išibati, izbičevati
ВІДПТОВХИ|ЎТИ, -Ў, -ЄШ — odgurnuti, odbaciti
ВІДПТОВХ|ЎВАТИ, -ЎЮ, -ЎЄШ — gurati, odbacivati
ВІДПШУК|АТИ, -АЮ, -АЄШ — пронаці
ВІДПШУК|ЎВАТИ, -ЎЮ, -ЎЄШ — tražiti, pronalaziti
ВІДЬМА, Ж. — vještica
ВІЗКА, Ж. — uzda
ВІЗ, ВІЗА, М. — kola, taljige
ВІЗА, Ж. — viza
ВІЗАВІ — vis-à-vis, preko puta, nasuprot
ВІЗЕРУН|ОК, -КУ, М. — šara; покрити візерунками — išarati
ВІЗНІК, -А, М. — vozač
ВІЗ|ЎВАТИ, -ЎЮ, -ЎЄШ — vizirati
ВІЙНА, Ж. — rat
ВІЙСЬКО, С. — vojska
ВІЙСЬКОВИЙ — vojni, vojnički, ratni; **ВІЙСЬКОВИЙ ОБОВ'ЯЗОК** — vojna obaveza; **РЕГУЛЮВАТИ ВІЙСЬКОВИЙ ОБОВ'ЯЗОК** — regulirati vojnu obavezu
ВІЙСЬКОВОЗОВОБОВ'ЯЗАН|ИЙ, -ОГО, М. — vojni obveznik
ВІЙСЬКОВОПОЛОНЕН|ИЙ, -ОГО, М. — ratni zarobljenik
ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВ|ЄЦЬ, -ЦЯ, М. — vojno lice
ВІК, -У, М. — vijek. dob
ВІКНО, С. — prozor
ВІКОВИЙ — vjekovni; dobnii; starosni
ВІА, ВОЛА, М. — vo(l)
ВІЛАА, Ж. — vīla
ВІАЛЬНИЙ — slobodan
ВІАЛЬНОС, -А, М. — Vilnus
ВІН, ВОНА, ВОНО — on, ona, оно

ВІНЕГРЕТ, -У, М. — vinegret (salata), mješavina
ВІН|ЄЦЬ, -ЦЯ, М. — vijenac
ВІНИК, -А, М. — metla, metlica
ВІН|ОК, -КА, М. — vijenac
ВІНЧАЛЬНИЙ — vjenčani
ВІНЧАННЯ, С. — vjenčanje
ВІНЧ|АТИСЯ, -АЮСЯ, -АЄШСЯ — vjenčati se; ovjenčati se
ВІНШ|ЎВАТИ, -ЎЮ, -ЎЄШ — (zast.) čestitati
ВІРА, Ж. — vjera, povjerenje, pouzdanje
ВІРАЖ, -У, М. — zaokret, viraž
ВІР|ИТИ, -Ю, -ИШ — vjerovati
ВІРМЕНІН, -А, М. — Armenac
ВІРМЕНСЬКИЙ — armenski; **ВІРМЕНСЬКА РСР** — Armenska SSR
ВІРНИЙ — vjeran
ВІРН|ІСТЬ, -ОСТІ, Ж. — vjernost; točnost
ВІРНО — točno, vjerno
ВІРОВІДСТУПНИК, -А, М. — vjerolomnik, otpadnik, odmetnik
ВІРОЛОМНИЙ — vjeroloman
ВІРУЮЧИЙ — koji vjeruje, vjernik
ВІРШ, -А, М. — stih
ВІРШ|ЎВАТИ, -ЎЮ, -ЎЄШ — pisati stihove
ВІСІМ, ВОСЬМІ, ВІСЬМОХ — osam
ВІСІМДЕСЯТ, -І, -ЬОХ — osamdeset
ВІСІМКА, Ж. — osmica
ВІСІМНАДЦЯТИЙ — osamnaesti
ВІСІМНАДЦЯТ|Ь, -И, -ЬОХ — osamnaest
ВІСІМСОТ, ВОСЬМИСОТ — osamstotina
ВІСК, ВОСКУ, М. — vosak
ВІСЛЮК, М. — magarac, osao
ВІСНИК, -А, М. — glasnik, vjesnik

вiспа, ж. — boginje
 вiстка, ж. — vijest
 вiсь, осi, ж. — os, osovina
 вiтальний — pozdravan; вi-
 тальний лист — čestitka
 вiтання, с. — pozdrav
 вiтати, -аю, -аеш — pozdrav-
 ljati
 вiтатися, -аюся, -аешся —
 pozdravljati se
 вiтeр, -рy, м. — vjetar
 вiтeрцъ, -я, м. — povjetarac
 вiтрина, ж. — izlog
 вiтpогон, -а, м. — vjetrogonja
 вiтpяк, -а, м. i вiтpяний мaйн
 — vjetrenjača
 вiтчизна, ж. — domovina,
 otadžbina
 вiтчизняний — domovinski,
 otadžbinski
 вiтчим, -а, м. — роочим, оцuh
 вице-президент — potpred-
 sjednik
 вична-вич — u četiri oka, li-
 cem u lice
 вице, с. — vijeće
 вичний — vječni, vjekovni
 вичнiсть, -остi, ж. — vječ-
 nost
 вiшaлка, ж. — vješalica
 вiшати, -аю, -аеш — vješati
 вiя, ж. — trepavica
 вiяло, с. — lepeza
 вiяти, -є — puhati
 вiдливий — zajedljiv, pakos-
 tan
 вiжджати, -аю, -аеш — ula-
 ziti (ne pješice)
 вiза, -y, м. — ulaz
 вiїстися, -мся, -сiся — око-
 miti se
 вiїхати, -аy, -деш — ući (ne
 pješice)
 вкaзати, -жy, -жеш — рока-
 zati, ukazati

вкaзiвка, ж. — uputa, direk-
 tiva, instrukcija, indicija
 вкaзiвний палець — kažiprst
 вкaзiвувати, -yю, -yеш — ро-
 kazivati, ukazivati
 вкaд, -y, м. — ulog, prilog,
 doprinos
 вкaдати, -аю, -аеш — ula-
 gati
 вкaдсти, -аy, -деш — uložiti,
 staviti
 вкaдник, -а, м. — ulagač
 вкaлонiтися, -юся, -ишся —
 pokloniti se
 вкaлонiтися, -яюся, -яевся —
 klanjati se
 вкaлючати, -аю, -аеш — uklju-
 čivati, ukорčavati, paliti
 вкaлючити, -y, -иш — uklju-
 čiti, ukорčati, upaliti
 вкoрeнiтися, -юся, -йшся —
 ukorijeniti se, uhvatiti kori-
 jen
 вкoрiнюватися, -ююся, -юеш-
 ся — ukorjenjivati se, hva-
 tati korijen
 вкoрoчyвати, -yю, -yеш —
 kratiti, skraćivati
 включно — uključivo
 вкpадливий — laskav
 вкpивати, -аю, -аеш — рокри-
 vati
 вкpити, -ю, -еш — роkritи
 вкyпi — zajedно, skupa
 вкyсити, -шy, -сиш — ujestи,
 ugristi
 влaда, ж. — vlast
 влaдний — zajedнички
 влaзити, -жy, -зиш i влaзати,
 -аю, -аеш — penjати se; ро-
 dirати, uvlačити se
 влaсний — vlastit, сопstven
 влaсник, -а, м. — vlasник, ро-
 сјedник
 влaснiсть, -остi, ж. — роsjed,
 vlasništvo, svojina; земeль-

на власність — zemljišni posjed
 власноручно — vlastoručno, svojom rukom
 властивий — svojstven
 влашту|вати, -ую, -уєш — prirediti, udešavati, namještati, aranžirati
 влаштування, с. — priredba
 влашту|вати, -ую, -уєш — prirediti, udesiti, namjestiti, aranžirati
 влетіти, -чү, -тіш — uletjeti, banuti, upasti
 влив|ати, -аю, -аєш — ulijevati
 влив|атися, -ається — ulijevati se, utjecati
 вліти, ула|ю, -єш — uliti
 влітнся, уалється — uliti se
 влізати v. влазити
 вліз|ти, -у, -єш — popeti se; uvući se, ugurati se
 вліт|ати, -аю, -аєш — ulijetati
 влітку — ljeti
 влуч|ати, -аю, -аєш — upadati, zatjecati se
 влуч|ити, -у, -иш — upasti, zateći se
 вмєрти, умр|ү, -єш — umrijeti
 вмик|ати, -аю, -аєш — uključivati, ukorčavati
 вмир|ати, -аю, -аєш — umirati, izdisati
 вмить — зачас, за трен ока
 вмілий — vješt, spretan, umješan
 вміти, -ю, -єш — umjeti
 вміст, -у, м. — sadržina, sadržaj
 вмістити, -щү, -стиш — smjestiti, primiti
 вміщ|ати, -аю, -аєш i вміщ|увати, -ую, -уєш — smještati, primati, sadržavati

вмотивований — motiviran
 вмоч|ати, -аю, -аєш i вмоч|увати, -ую, -уєш — umakati, zagnjurivati, potapati
 вмоч|ити, -ү, -иш — umočiti, zagnjuriti, potopiti
 внаслідок (+ G.) — uslijed
 внес|ок, -кү, м. — članarina, doprinos, prinos, ulog
 внес|ті, -ү, -єш — unijeti
 вниз — dolje, nadolje
 внизү — dolje
 внічію — (sport.) neodlučno, neriješeno
 вно|сити, -щү, -сиш — unositi; вно|сити в книги — knjžiti
 вночі — поcu; сьогодні вночі — počas
 внүк, -а, м. — unuk
 внүтрішній — unutrašnji
 внүтрішність, -ості, ж. — unutrašnjost
 вобна, ж. — vupa, runo
 вобняний — vunen
 вобк, -а, м. — vuk; про вобка помовка, а вобк у хату — mi o vuku, а vuk на vrata
 вовтү|зитися, -жүся, -зишся — kuburiti, mučiti se
 вобчий — vučji
 вобкий — vlažan
 вобк|ість, -ості, ж. — vlaga
 вогнєний — ognjen, vatren, plamen, jarki
 вогнетривкий — vatrostalan
 вогнище, с. — ognjište
 вогонь, -ню, м. — vatra, oganj
 вода, ж. — voda; вода для пиття — pitka voda
 вод|ень, -ню, -м. — vodik, hidrogen

ВО|ДІТИ, -АЖУ́, -ДИШ — voditi;
 ВОДІТИ ЗА НО́СА — vući za nos
 ВО|ДІТИСЯ, -АЖУ́СЯ, -ДИШСЯ —
 družiti se
 ВО́ДНИЙ — voden; ВО́ДНЕ ПО́ЛО
 — vaterpolo
 ВОДОЛАЗ, -А, М. — gonilac
 ВОДОЛІКУВА́ННЯ, С. — hidrote-
 garija
 ВОДОНЕПРОНИ́КНИЙ — непро-
 мочив
 ВОДОПА́Д, -У, М. — vodopad,
 slap
 ВОДОПОСТАЧА́ННЯ, С. — snabdi-
 jevanje vodom
 ВОДОПРОВІ́Д, -ДАУ, М. — vodo-
 vod
 ВОДОПРОВІ́ДНИК, -А, М. — vo-
 doinstalater
 ВО́ДОРІ́СТЬ, -О́СТІ, Ж. — alga
 ВОДОСПА́Д, -У, М. — vodopad
 ВОДЯ́НИЙ — voden, vodeni;
 ВОДЯ́НИЙ МЛІ́Н — vodenica,
 mlin; ВОДЯ́НІ ПА́РА — vode-
 na para
 ВОЕВО́ДА, М. — vojvoda
 ВОЄ́ННИЙ — vojni, ratni
 ВОЖА́К, -А́, М. — vođa, kolo-
 vođa
 ВОЖА́ТІЙ, -ОГО, М. — rukovo-
 dilac pionirskog odreda; vo-
 zač tramvaја
 ВО́ЖДА́, -Я́, М. — vođa, pogla-
 vica
 ВО|ЗІТИ, -ЖУ́, -ЗИШ — voziti
 ВО|ЗІТИСЯ, -ЖУ́СЯ, -ЗИШСЯ —
 voziti se, vrpoltiti se, gnja-
 viti se
 ВО́ІН, -А, М. — vojnik, borac,
 ratnik
 ВОЙОВНИ́ЧИЙ — ratoboran, bo-
 jovan
 ВОЛЕЙБО́Л, -А, М. — odbojka

ВОЛЕЛЮ́БНИЙ — slobodoljubiv
 ВОЛІ́НКА, Ж. — gajde
 ВОЛÓГА, Ж. — vlaga
 ВОЛÓГНИЙ — vlažan
 ВОЛОДА́Р, -Я́, М. — vladar, gos-
 podar, vlasnik
 ВОЛОДА́РЮВА́ННЯ, С. — vlada-
 vina, vladanje
 ВОЛОДА́РЮВА́ТИ, -Ю́Ю, -Ю́ЄШ —
 vladati
 ВОЛОДІ́ННЯ, С. — vladanje,
 posjedovanje
 ВОЛОДІ́ТИ, -Ю, ЄШ — vladati,
 posjedovati, imati, raspola-
 gati
 ВОЛОКНО́, С. — vlakno
 ВОЛОСІ́НА, Ж. — dlaka, vlas
 ВОЛОСНИ́Й — kotarski, sreski
 ВОЛО́ССЯ, С. — kosa, vlasi
 ВО́ЛОСТЬ, -І́, Ж. — kotar, srez
 ВОЛОХА́ТИЙ — dlakav
 ВОЛОЩО́ГА, М. — skitnica, pro-
 bisvijet, vucibatina
 ВОЛОЧІ́ТИ, -У́, -ИШ — vući
 ВОЛОЧІ́ТИСЯ, -У́СЯ, -ИШСЯ —
 vući se, teturati
 ВОЛÓШКА, Ж. — različak
 ВО́ЛЯ, Ж. — volja; sloboda;
 МІ́МО ВО́ЛІ — preko volje;
 ПРÓТИ ВО́ЛІ — protiv volje;
 ДА́ТИ ВО́ЛЮ — dati slobodne
 ruke
 ВОЛЬО́ВИЙ — odlučan, jake
 volje
 ВО́ЛЬТ, -А, М. — volt
 ВОРКО́ТАТИ, -ЧУ́, -ЧЕШ і ВОР-
 КО́ГІТИ, -ЧУ́, -ТІШ — gukati
 ВО́РОГ, -А, М. — neprijatelj,
 protivnik, dušmanin; ЗАПÉК-
 ЛИЙ ВО́РОГ — zakleti nepri-
 jatelj
 ВОРОГІ́ВАТИ, -У́Ю, -У́ЄШ — не-
 prijateljovati, biti u nepri-
 jateljstvu
 ВОРО́ЖИЙ — neprijateljski,
 dušmanski, zlonamjeran

ворож|їти, -ў, -иш — gatati
 ворожн́еча, ж. — neprijatelj-
 stvo; nesloga
 вóрон, -а, м. — gavran
 ворóна, ж. — vrana
 вор|óта, -т, мн. — vrata, ka-
 рija
 воротáр, -я, м. — (sport.) vra-
 tar, golman
 ворухн|ўти, -у, -еш — maknu-
 ti, pokrenuti
 ворухн|ўтися, -ўся, -ешся —
 maknuti se, pokrenuti se
 ворущ|їтися, -ўся, -ишся —
 micati se, gibati se, kretati
 се
 восені́ — u jesen
 восковий́ — voštan
 воскрес|їти, -аю, -аеш — us-
 krsavati, oživljavati, dizati
 се од мртвих
 воскрес|їти, -шў, -сїш — us-
 krisiti, oživiti (koga)
 воскресн|ўти, -у, -еш — uskrs-
 nuti, oživjeti, dići се од
 мртвих
 воскрес|їти, -аю, аеш — us-
 krsavati, oživljavati (koga)
 востáнне — posljednji put
 вóсьмеро, в́сьмо́х — osmoro,
 osmorica
 в́сьмий — осми
 вóсьмисóтий — осамстоти
 вóша, ж. — uš
 во|ювáти, -юю, -юеш — rato-
 vati, vojevati, voditi rat
 впад|їти, -аю, -аеш — upada-
 ti, utjecati; впадáти у від-
 чай — očajavati, padati u
 očaj
 впа|сти, -дў, -деш — upasti,
 pasti
 впéвнений — uvjeren
 вперéд — naprijed
 впер́тий — uporan, tvrdoglav,
 jogunast

впер́тися, упр|ўся, -ешся —
 uprijeti се, uzjogunitи се,
 остати на svome
 впер́то — uporno, tvrdoglavo
 впер́ше — (po) prvi put
 впира́тися, -аюся, -аешся —
 opirati се, jogunitи се
 впзн|авáти, -аю, -аеш — pre-
 poznavati
 впзн|áти, -аю, -аеш — prepoz-
 nati
 впш́м|áти, -аю, -аеш — uhva-
 titи, ulovити
 впла́в, -у, м. — utjecaj, upliv,
 djelovanje
 вплаив|áти¹, -аю, -аеш — utje-
 catи, djelovati, вршити utjecaj,
 вршити притисак
 вплаив|áти², -аю, -аеш — uplov-
 лjavati
 вплаивóвий — utjecajan, upli-
 ван
 впла|втї́ і впла|сти, -вў, -веш
 — uplovити
 впла́н|ўти, -у, -еш — utjecati,
 вршити utjecaj
 впа́ўт|ўватися, -ўюся, -ўешся
 — мiješати се
 вподóб|ати, -аю, -аеш — иза-
 брати, zavoljeti
 впо́р|атися, -аюся, -аешся —
 svladati, izиći на kraj
 впо́рскүвання, с. — ubrizga-
 ванje
 впо́рск|ўвати, -ўю, -ўеш —
 ubrizgavati
 впо́рсн|ўти, -у, -еш — ubriz-
 gati
 впо́рядкóв|ўвати, -ўю, -ўеш —
 среdivati
 впо́рядкүвáння, с. — среdenje
 впо́рядк|ўвати, -ўю, -ўеш —
 sredити
 впра́ва, ж. — vježba
 вправл|їтися, -яюся, -яешся
 — svladavati

вправний — vješt, spretan
 вприт́ула — blizu, neposredno
 впроба́джувати, -ую, -уєш —
 usađivati, uvoditi, provoditi
 впроба́дити, -ажу, -диш —
 usaditi, uvesti, provesti
 впуск|а́ти, -аю, -аєш — пу-
 сьтати (unutra), primati
 впус|т́ити, -щю́, -стиш — pus-
 titi (unutra), primiti
 враж|а́ти, -аю, -аєш — pora-
 žavati, pobjeđivati; zapre-
 paščivati, frapirati; snalaziti
 враж|а́тися, -аюся, -аєшся —
 zaprepaščivati se, čuditi se
 вра́ження, с. — utisak, do-
 jam; спр|а́вити с|а́льне вра́-
 ження — napraviti jak do-
 jam
 вра́з — ujedanput, odjednom
 вра|з|ити, -жю́, -зіш — pora-
 ziti, pobijediti; preneraziti,
 zaprepastiti, zabezeknuti;
 frapirati; snaći
 вра|з|итисся, -жюся, -зішся —
 preneraziti se, zapanjiti se,
 zaprepastiti se
 вразлі́вий — osjetljiv, ure-
 čatljiv
 вра́ншній — jutrošnji
 вра́нці — ujutro
 врахо́в|увати, -ую, -уєш —
 uvažavati, uzimati u obzir
 врах|ува́ти, -ую́, -уєш — uva-
 žiti, uzeti u obzir
 вре́шті — napokon
 ври́в|а́тися, -аюся, -аєшся —
 upadati
 врівно́важений — uravnote-
 žen, hladnokrvan, miran
 врівно́важен|ість, -ості, ж. —
 uravnoteženost, hladnokrv-
 nost, mirnoća
 врі́затися, -жюся, -жешся —
 porezati se; udariti se, lu-
 piti; urezati se u pamćenje

врі́з|уватися, -уюся, -уєшся і
 врі́з|а́тися, -аюся, -аєшся —
 urezivati se u pamćenje
 вро́да, ж. — ljepota, krasota
 вро|ді́ти, -ажю́, -диш — rodi-
 ti, uroditi
 вроді́вий — lijep
 врожа́й, -ю. м. — žetva, lje-
 tina; врожа́йний рік — ro-
 dna godina
 вро́збрід — raštrkano, na sve
 strane, kojekuda
 вро́зрі́з — usprkos, suprotno,
 u suprotnosti
 врос|т́а́ти, -аю, -аєш — uras-
 tati
 врос|т́і́, -тю́, -тєш — urasti
 врук|о́паш — prsa o prsa
 вруч|а́ти, -аю, -аєш — uruč-
 vati, predavati
 вру́чення, с. — predaja, uru-
 čenje
 вруч|а́ти, -ю́, -иш — uručiti,
 predati
 вря́то́в|увати, -ую, -уєш —
 spasavati, izbavljati
 вря́то́в|уватися, -уюся, -уєшся
 — spasavati se, izbavljati se
 вря́т|ува́ти, -ую́, -уєш — spa-
 sити, izbavити; вря́тува́ти ті́ль-
 ки життя́ — spasити goli ži-
 vot
 вря́т|ува́тися, -уюся, -уєшся
 — spasити se, izbavити se
 вса|ді́ти, -ажю́, -диш — zari-
 nuti, gurnuti
 всі́ — sve; всі́ гірше і гірше
 — sve gore i gore; всі́ рів-
 но — svejedno
 всебі́чний — svestran
 всі́лення, с. — useljenje
 всел|і́ти, -ію́, -иш — useliti
 всел|і́тися, -іюся, -ишся —
 useliti (se)

всел|яти, -яю, -яеш — useljavati
 всел|ятися, -яюся, -яешся — useljavati (se)
 всемогутній — svemogućí, svemoćan
 всенародний — svenarodni, orćenarodni
 всеосяжний — sveobuhvatan
 всередині — unutra, u sredini
 всередину — unutra, u sredinu
 всесвіт, -у, м. — svemir, svijet
 всесвітній — svemirski, svjet-ski
 всесоюзний — svesavezni, državni
 всі-таки — ipak
 всі — svi; всі до одного — svi od reda, svi do jednoga; всі підряд — svi redom
 всілякий — svakojaki
 вскак|увати, -ую, -уеш — uskakivati
 вскоч|ити, -у, -иш — uskočiti
 всліпу — naslijepo
 всмок|тати, -чу, -чеш — usisati, upiti
 всмокт|увати, -ую, -уеш — usisavati, upijati
 вста|вати, -ю, -еш — ustajati, dizati se
 встав|ити, -лю, -иш — umetnuti, staviti
 вставка, ж. — umetak
 вставл|яти, -яю, -яеш — umetati, stavljati
 встá|ти, -ну, -неш — ustati, dignuti se
 встиг|ати, -аю, -аеш — uspijevati, napredovati, stizati
 встигн|ути, -у, -еш — uspjeti, uznapredovati, stići
 вступ, -у, м. — ulazak, pristup

вступ|ати, -аю, -аеш — stupati, ulaziti
 вступ|ити, -лю, -иш — stupiti, ući; вступ|ити в силу — stupiti na snagu
 вступний — uvodni
 всун|ути, -у, -еш — ugurati
 всупереч (+ D.) — usprkos
 всюди — svuda, posvuda, svagdje
 всякий — svaki, svakakav, svakojak; у всякому випадку — u svakom slučaju; всяка всячина — svašta
 вте|кти, -чу, -чеш — pobjeći, uteći, izmaknuti, izbjeći
 втерти¹, утр|у, -еш — obrisati, otrti
 втерти², утр|у, -еш — utrljati
 втертися, утр|уся, -ешся — ugurati se
 втеча, ж. — bijeg
 втик|ати, -аю, -аеш — uticati, zabadati
 втир|ати¹, -аю, -аеш — brisati, utirati
 втир|ати², -аю, -аеш — utrljavati
 втисн|ути, -у, -еш — ugurati
 втик|ати, -аю, -аеш — bježati; izmicati
 втікáč, -á, м. — bjeGUNac
 втілення, с. — utjelovljenje, oličenje, personifikacija
 втіл|ити, -ю, -иш — utjeloviti, personificirati
 втіл|ювати, -ую, -уюеш — utjelovljivati, personificirati
 втіха, ж. — zadovoljstvo, radost
 втіш|ати, -аю, -аеш — radovati, tješiti
 втіш|атися, -аюся, -аешся — radovati se, tješiti se
 втіш|ити, -у, -иш — obradovati, razdragati; utješiti

втіш|итися, -уся, -ишся —
obradovati se, razdragati
se; utješiti se

втішл|ивий — radostan; utje-
šan

втішн|ий — utješan, ugodan,
zabavan

втом|а, ж. — umor, zamor
втом|іти, -лю́, -иш — umoriti,
izmoriti

втом|ітися, -лю́ся, -ишся —
umoriti se, sustati, posus-
tati

втомл|ений — umoran

втомл|ювати, -юю, -юєш —
umarati, izmarati, moriti

втомл|юватися, -ююся, -юєшся
— umarati se, sustajati

втомн|ий — zamoran

втоп|іти, -лю́, -пиш — utopi-
ti, potopiti

втоп|ітися, -лю́ся, -ишся —
utopiti se

вторг|ітися, -аюся, -аєшся —
upadati, prodirati, provalji-
vati

вторгн|ення, с. — upad, inva-
zija, najezda

вторгн|үтися, -уся, -ешся —
upasti, prodrijeti, provaliti

вторінн|ий — sekundaran

втр|ата, ж. — gubitak

втр|атити, -чу, -тиш — izgu-
biti; **втр|атити рівноба́гу** —

izgubiti ravnotežu; **втр|атити
ро́зум** — izgubiti razum,
poludjeti; **втр|атити надію**

— izgubiti nadu; **втр|атити**

з поля зору — izgubiti iz
vida; **втр|атити свідомість**

— izgubiti svijest, onesvi-
jestiti se; **втр|атити сі́лу** —

izgubiti snagu
втрач|іти, -аю, -аєш — gubiti

втр|е́те — po treći put

втр|е́ — tripud, trostruko
втр|үтитися, -чуся, -тишся —
umiješati se, uplesti se

втрүч|ання, с. — miješanje,
intervencija

втрүч|ітися, -аюся, -аєшся —
miješati se, upletati se, in-
tervenirati

втрю́х — utroje

втяг|іти, -аю, -аєш — uvlačiti
втяг|іти, -ну, -неш — uvući

вүд|а, -і, ж. — veo, korpna
вүт|іа, -ля, м. і **вүт|іаля**, с.

— ugljen; **бүре вүт|іаля** —
smeđi (mrki) ugljen; **кам'я-
не вүт|іаля** — kameni ugljen

вүт|іець, -ю, м. — ugljik

вүт|ор, -ра, м. — ugor

вүд|ити, -ажү, -диш — pecati,
loviti udicom

вүд|ка, ж. — udica

вүжч|ати, -ає — sužavati se

вүз (**вішн|ий үчб|овн|ий з|аклад**),
-ү, м. — visoka škola; **за-
кінч|ити вүз** — diplomirati

вүз|ол, -ла, м. — čvor, uzao;
г|орд|ів вүз|ол — gordijski

čvor

вүзк|ий — uzak

вүл|ик, -а, м. — košnica

вүлиц|а, ж. — ulica; **вн|кину|ти**

на вүлиц|ю — baciti na uli-
cu

вүлкан|а, -а, м. — vulkan

вүльг|арн|ий — vulgaran

вүндерк|інд, -а, м. — čudo od
djeteta, vunderkind

вүс, -а, м. — brk

вүхо, с., мн. **вүха** и **үши** —
uho; **дзвн|ить (шүм|ить) ү**

вүхах — šumi u ušima; **на-
ст|авити вүха** — načuliti uši

вүшн|ий — ušni; **вүшн|а ра-
ковина** — ušna školjka

вх|ід, -одү, м. — ulaz

вхо|дѣти, -ажу, -аиш — ula-
ziti
вхоп|ѣти, -лю, -иш — uhvatiti,
uloviti
вхоп|ѣтисѣ, -люся, -ишся —
uhvatiti se
вч|ади|ти, -ю, -еш — otrovati
se plinom
вч|асно — točno, по мјери, на
вријеме
вчащ|ѣти, -аю, -аеш — често
ићи
вч|ен|ий, -ого, м. — znanstve-
nik, učenjak
вчеп|ѣтисѣ, -люся, -ишся —
zakvačiti se
вчин|ѣти, -ю, -иш — izvršiti,
počiniti; вчин|ѣти кривду
— nanijeti nepravdu; вчи-
н|ѣти опр — pružiti otpor,
oduprijeti se; вчин|ѣти са-
могубство — izvršiti (poči-
niti) samoubojstvo, ubiti se
вч|ин|ок, -ку, м. — postupak
вчин|ѣти, -аю, -аеш — изврша-
вати
вч|ител|ь, -я, м. — učitelj
вч|ѣти, -у, -иш — učiti (koga)
вч|ѣтисѣ, -уся, -ишся — učiti,
školovati se, studirati
вч|ора — jučer; вч|ора увече-
р| — sinoć

вчор|ашн|ий — jučerašnji
вчотирь|оx — u četvoro
вшаноб|увати, -ую, -уеш —
iskazivati počast, častiti
вшан|увати, -ую, -уеш — is-
kazati počast, počastiti
вштовхн|ути, -у, -еш — zari-
nuti
вщ|ертъ — do vrha
вщух|ѣти, -ае — stišavati se
вщухн|ути, -е — utihnuti, sti-
šati se
в|юн|к|ий — okretan, snalaž-
ljiv, krivudav
в|ю|чн|ий — tegleći
в|яз|альн|ий — pletaći, за пле-
тенје; в|яз|альна спиця —
pleтаца игла
в|язанка, ж. — tovar, para-
mak, breme
в|яз|ати, -жу, -жеш — veziva-
ти; pleсти
в|яз|ень, -ня, м. — zatočenik,
zatvorenik, sužanj
в|язк|ий — ljepljiv
в|язн|ица, ж. — tamnica, zat-
vor
в|ял|ий — mlitav, mlohav, la-
bav, trom, traljav
в|ял|ѣти, -ю, -иш — sušiti па
зраку
в|ян|ути, -у, -еш — venuti

Г, г

га¹ — а?, зар?
га² (гектар) — ha (hektar)
Га|ага, ж. — Haag
га|ва, ж. — vrana; не лови
гав — pazi!, не zijevaj!
гаван|ь, -я, ж. — luka
гавк|ѣти, -аю, -аеш — lajati
гавк|ѣт, -оту, м. — lajanje, la-
vež

гавкн|ути, -у, -еш — zalajati
Гавр, -а, м. — Le Havre
га|д, -а, м. — (zool.) gmizavac;
(pren.) gad
гад|ѣти, -аю, -аеш — misliti,
smatrati, suditi, погадати
га|дина, ж. — gad

гáдка, ж. — misao; **вiн анi гáдки не маe** — nije ga briga

гадiюка, ж. — zpija

гáз¹, -у, м. — plin, gas

гáз², -у, м. — gaza

газeта, ж. — novine, list, dnevnik

газeтний — novinski

газoвий — plinski

газoн, -у, м. — travnjak

гáй, -ю, м. — gaj, šumarak

гайдiк, -á, м. — hajduk

гайка, ж. — matica vijka, šarafa

гáк, -а, м. — kuka; з гáком — i превише; **тут йомý й гáк** — tu mu je kraj

галáктика, ж. — galaksija

галантерeйний — galanterijski

галантерeя, ж. — galanterija; prodavaonica galanterijske robe

галáнтний — galantan

гáлас, -у, м. — buka, galama, graja; **нарoбити гáласу** — napraviti veliku buku; **зняти гáлас** — podići buku

галас|уvати, -ýю, -ýеш — bučiti; galamiti

галерeя, ж. — galerija

гáлка, ж. — čavka

гáлстук, -а, м. — kravata

галoп, -у, м. — galop

галoп|уvати, -ýю, -ýеш — galopirati

галýзка, ж. — grančica

гáлyзъ, -i, ж. — grana, područje, oblast

галýшка, ж. — knedla, valjušak, okruglica

галюцинáция, ж. — halucinacija

гaлявa, ж. — čistina

гaльмo, с. — kočnica, bremza

гaльм|уvати, -ýю, -ýеш — kočiti, bremzati

гáм, -у, м. — graja, žamor, galama, buka, metež, gužva

гáма, ж. — (muz.) ljestvica, skala

гаман|eць, -цiя, м. — lisnica, novčarka, novčanik; kesa

гáм|ip, -opу, м. — buka, šum, graja, galama, urnebes, metež

гам|уvати, -ýю, -ýеш — zaus-tavljati, zadržavati, smiriti

гангрeна ж. — gangrena

ганeбний — sramotan, pogrdan, zazoran; ганeбний

стoвп — stup stramote

гáн|ити, -ю, -иш — klevetati, huliti

гáн|ок, -кy, м. — doksat

ганчiрка, ж. — kpa, krpica, dronjak

ганьбá, ж. — sramota, pograda, ljaga

ганьб|ити, -лю, -иш — sramotiti, brukati, kuditi, blamirati

ган|яти, -яю, -яеш — goniti, tjerati

гарáж, -á, м. — garaž

гарáзд — dobro, u redu, kako treba; **всe гарáзд** — sve je u redu

гарáнтiя, ж. — garancija

гарант|уvати, -ýю, -ýеш — garantirati

гарбýз, -á, м. — tikva; **пiдне-стi (дáти) гарбyзá** — odbiti prosca, dati košaru

гардерoб, -а, м. — garderoba

гарeм, -у, м. — harem

гаркáв|ити, -лю, -иш — гаčлати

гармáта, ж. — top, oгуде

гармонiйний — harmoničan

гармоніст, -а, м. — harmonikaš
 гармонія, ж. — harmonija, sklad; harmonika
 гарний — lijep, zgodan, dobar, fin
 гарнізон, -у, м. — garnizon
 гарнір, -у, м. — prilog, dodatak (jelu)
 гарнітур, -а, м. — garnitura, servis
 гарніш|ати, -аю, -аєш — ro-ljersavati se
 гарт, -у, м. — prekaljenost
 гарт|увати, -юю, -юєш — kaliti
 гарч|ати, -у, -иш — rikati, re-žati, gundati
 гарячий — vruć; strastan; plah, naprasit; гаряче дже-релó — toplice; піймати на гарячому — uhvatiti na djelu
 гаряч|ітися, -юся, -ишся — uzgrijavati se, žestiti se
 гарячка, ж. — groznica
 гарячковий — grozničav
 гас, -у, м. — petrolej
 га|сити, -шү, -сиш — gasiti
 гасло, с. — geslo, lozinka, signal
 гасн|ути, -у, -еш — gasiti se, gasnuti
 гастрол|ювати, -юю, -юєш — gostovati
 гастронóm, -а, м. — gurman, sladokusac; trgovina pre-hrambenih artikala
 гастрономічний — gastro-nomski
 гатүн|ок, -кү, м. — vrsta; пер-шого гатүнкү — prvorazre-dan, prve klase, prvoklasan
 гачóк, -ка, м. — kuka, kuki-ca, kvaka, kvačica
 гá|ятися, -юся, -ишся — odu-govlačiti, tratiti vrijeme

гвалтівник, -á, м. — nasilnik
 гвалт|увати, -юю, -юєш — pri-siljavati, vršiti nasilje; silo-vati
 гвардійський — gardijski
 гвара́дя, ж. — garda
 Гватемала, ж. — Gvatemala
 гвінт, -á, м. — šaraf, zavrtanj
 гвин|тїти, -чу, -тиш — šara-fiti
 гвинтівка, ж. — puška
 гвинтовий — zavojan, spirala
 гвозді́ка, ж. — karanfil
 гегемонія, ж. — hegemonija
 ге́й! — hej
 гекта́р, -а, м. — hektar
 гектолі́тр, -а, м. — hektolitar
 генерáл, -а, м. — general
 генерáльний — generalan;
 генерáльна репети́ція — generalna proba; генерáль-ний шта́б (геншта́б) — ge-neralštab
 гені́й, -я, м. — genij
 геніáльний — genijalan
 геншта́б, -у, м., в. генераль-ний
 географі́я, ж. — geografija, zemljopis
 геоло́гія, ж. — geologija
 геомéтрія, ж. — geometrija
 герб, -á, м. — grb
 герба́ріј, -ю, м. — herbarij
 герметі́чний — hermetičan
 герої́зм, -у, м. і герої́ство, с. — junaštvo, herojstvo, he-rojizam
 герої́ня, ж. — junakinja
 герої́чний — herojski, junač-ki; герої́чний вчя́нок (ге-рої́ська справа) — junačko djelo; герої́чна пі́сня — junačka pjesma

героїї, -я, м. — heroj, junak;
героїї на словах — junak
na jeziku
герцеговін|єць, -ця, м. — Her-
cegovac
герцеговінка, ж. — Herce-
govka
герцеговінський — hercego-
vački
герцог, -а, м. — vojvoda
геть! — dolje!, van!, gubite
se; геть сперёд очей! —
odlazi!, bježi mi ispred oči-
ju!
гетьман, -а, м. — hetman
гидкий — gadan, ogavan, od-
vratan, gnusan
гидливий — gadljiv, koji o-
sjeća gađenje
гидота, ж. — rugoba, gadost
гидотний — gadan, ogavan,
mrzak, odvratan
гид|увати, -ую, -уєш — gnu-
šati se, gaditi se
гин|ути, -у, -еш — ginuti, pro-
padati
гірло, с. — ušće
гірля, ж. — uteg
гібрид, -а, м. — hibrid
гігант, -а, м. — gigant, div,
orijaš
гігантський — gigantski, di-
vovski
гігієна, ж. — higijena
гігієнічний — higijenski
гідний — dostojan, vrijedan;
гідний подиву — vrijedan
divljenja
гід|ість, -ості, ж. — vrijed-
nost, vrlina, dostojanstvo
гідравлічний — hidrauličan
гідростанція, ж. — hidrocent-
trala
гієна, ж. — hijena
гілка, ж. — grana, ogranak
гімн, -а, м. — himna

гімназіст, -а, м. — gimnazija-
lac
гімназія, ж. — gimnazija
гімнастика, ж. — gimnastika,
tjelovježba
гіпербола, ж. — hiperbola
гіперболіз|увати, -ую, -уєш —
hiperbolizirati
гіпноз, -у, — hipnoza
гіпнотиз|увати, -ую, -уєш —
hipnotizirati
гіпотеза, ж. — hipoteza
гіпс, -у, м. — gips
гірка, ж. — brežuljak, br-
dašce
гіркий — gorak; випити гір-
кú чашу — ispiti čašu jada
гірко — gorko
гіркотá, ж. — gorčina
гірник, -á, м. — rudar
гірництво, с. — rudarstvo
гірничий — rudarski, rud-
nički; гірничá промислó-
вість — rudarska industrija
гірський — gorski, planinski
гірчиця, ж. — gorušica, sla-
čica, senf
гірчичник, -а, м. — oblog od
gorušice
гірш|ати, -ає — pogoršavati
гірше — gore; тим гірше —
utoliko gore
гірший — gori, najgori
гість, гóстя, м. — gost; не-
званий гість — uljez, не-
zvani gost
гітáра, ж. — gitara
главá, ж. — poglavlje; starje-
šina
глаголичний — glagoljski
глаголиця, ж. — glagoljica
гла|дити, -ажу, -аєш — gla-
diti, glačati, peglati; глади-
ти за шерстю — íci niz dla-
ku, ulagivati se
гладкий¹ — gladak

гладкий² — debeo, ugojen, gojazan
 гладиш|ати, -аю, -аеш — deb-
 ljati se, gojiti se
 глазур, -і, ж. — caklina, osak-
 lina, glazura
 глевкий — nedorečen, gnje-
 cav
 глѣк, -а, м. — vrč, krčag; глѣк
 розбїти — posvaditi se
 глѣчик, -а, м. — vrč, ćup
 глибинá, ж. — dubina
 глибóкий — dubok; глибóка
 повáга — duboko poštova-
 nje, strahopoštovanje
 глибокодумний — duboko-
 mislen
 глїбш|ати, -ае — udubljavati
 se
 глїна, ж. — glina, ilovača
 глїняний — glinen, zemljan,
 od ilovače
 глїсер, -а, м. — gliser
 глїтáй, -я, м. — kulak
 глобус, -а, м. — globus
 глóтка, ж. — grlo, ždrijelo
 глúза, -у, м. — smisao, raz-
 bor, zdrav razum; до глúз-
 ау прїйти — urazumiti se,
 opametiti se; згубити з глúз-
 ау — izgubiti razum, polu-
 djeti
 глúзливий — podrugljiv, pos-
 prdan
 глúз|увáти, -ýю, -уеш — is-
 mijavati, rugati se; lakrdi-
 jati
 глúм, -у, м. — rугanje, ismi-
 javanje; брáти на глúм —
 ismijavati, rugati se; вїд-
 áти на глúм — izvrći ru-
 glu
 глúм|їтися, -лúюся, -їшся —
 rugati se, ismijavati
 глухий — глуh; mukao; za-
 бачен; глухий зáкуток —

zabit, zabitni kut; у глухý
 півнїч — u gluho doba no-
 ći; глухий як пень — глуh
 као top; глухий прїголос-
 ний (gram.) — bezvućni su-
 glasnik
 глúхн|ути, -у, -еш — postaja-
 ti глуh
 глúхонїмий — глуhonijem
 глúхувáтий — nagluh
 глúшинá, ж. — zabaćeno
 мjesto, divljina
 глядáч, -á, м. — gledalac, gle-
 datelj
 глядáти, -ажý, -дїш — gledi-
 ti, ćuvati, paziti
 глян|ути, -у, -еш — pogledati
 гм! — hm!
 гнáти, жен|у, -еш — goniti,
 tjerati
 гнїлий — gnjio, truo
 гнїлувáтий — nagnjio, na-
 truo
 гнїд|ь, -і, ж. — trulež
 гнї|ти, -ю, -еш — gnjiti, tru-
 liti
 гнїтгя, с. — gnjiljenje, trulje-
 nje
 гнїв, -у, м. — gnjev
 гнїв|атися, -аюся, -аешся і
 гнїв|їтися, -лúюся, -їшся —
 ljutiti se, srditi se
 гнїв|їти, -лúю, -їш — ljutiti,
 srditi
 гнївний — gnjevan, ljutit, ljut
 гнїздó, с. — gnijezdo, leglo
 гнї|їй, -óю, м. — gnoj, gnojivo,
 đubre
 гнїт', -у, м. — jaram, ugnje-
 tavanje
 гнїт'², -отá, м. — fitilj
 гнїтúчий — koji ugnjetava,
 pritiskuje, муćан, тежак
 гнобитель^ъ, -я, м. — ugnjeta-
 ваć, tlaćitelj

гнобі́ти, -лю́, -иш — ugnjetavati, tlačiti
 гнѹ́ти, -у́, -ѣш — savijati, sagibati; кудѹ́ він гнѣ? — na što on cilja?
 гнучкѹ́й — gibak
 гнучкѹ́ість, -ості́, ж. — gipkost
 гóвѹ́р, -ору́, м. — govor
 говѹ́рка, ж. — govor; narječje, dijalekt; način govora
 говѹ́ркѹ́й — govorljiv, razgovorljiv, brbljav
 говорѹ́їти, -ю́, -иш — govoriti, kazivati; говорѹ́їти в о́чі — govoriti u oči (u brk); говорѹ́їти в нѣс — govoriti kroz nos; говорѹ́їти на ві́тер — govoriti u vjetar; говорѹ́їти багаты́ма мо́вами — govoriti nekoliko jezika
 гов'я́жѹ́й — goveđi, govedski
 годѹ́на, ж. — sat; vrijeme; з ко́жною годѹ́ною — svakog sata, svaki satom; по якѹ́йсь годѹ́ні — nakon nekog vremena; котра́ годѹ́на? — koliko je sati?; пѹ́торѹ́ годѹ́ни — sat i po
 годѹ́нний — jednosatni, (placen) po satu
 годѹ́нник, -а, м. — sat, ura; годѹ́нник і́де — sat ide; годѹ́нник поспѹ́шає — sat ide naprijed; годѹ́нник і́де то́чно — sat ide točno
 годѹ́нникáр, -я́, м. — urar
 годѹ́їтися, -джѹ́ся, -дѹ́шся — vrijediti, pristajati, konpirati; для́ годѹ́їться — reda radi
 годѹ́ї — dosta; ne smije se, ne valja, nemoguće
 годѹ́вáти, -ѹ́ю, -ѹ́єш — hraniti; годѹ́вáти грѹ́ддю́ — dojiti

гóжий — prikladan, upotrebljiv, čist, svjež
 гóїти, -ю, -їш — liječiti
 гóйда́лка, ж. — njihaljka, lju-ljačka
 го́йдáти, -áю, -áєш — njihati, ljuljati
 го́йдáтися, -áюся, -áєшся — ljuljati se, njihati se; gegati se, klimati se
 го́йдѹ́ти, -ѹ́, -ѣш — zanjihati, zaljuljati
 гóлий — go(l), nag; гóлий-голі́снькѹ́й — gol golcat; гóлий і́ бóсѹ́й — gol i bos; гóлий стѣ́п — gola stepa, pustoš
 голѹ́їти, -ю́, -иш — briјати
 голѹ́їтися, -ю́ся, -ишся — briјати se
 голѹ́ннѹ́, с. — briјanje; при́бор для́ годѹ́ннѹ́ — briјаці pribor
 гóлка, ж. — igla; вѹ́шко гóлки — igleno uho
 голла́ндѹ́єць, -ця́, м. — Holanđanin
 Голла́ндѹ́, ж. — Holandija, Nizozemska
 голла́ндка, ж. — Holanđanka
 голла́ндськѹ́й — holandski, nizozemski
 голова́, ж. — glava; predsjednik; бѹ́ль голо́ві — glavobolja; велѹ́ка голова́ — glavešina; воно́ мені́ не в голо́ві — za to me ne boli glava; втра́тити голо́ву — izgubiti glavu; з голо́ві до п'я́т — od glave do pete; забѹ́їти голо́ву — napuniti glavu; ламáти голо́ву — razbijati glavu; не вихóдить з голо́ві — ne ide iz glave; не і́де в голо́ву — ne

ide mi u glavu; розумна голова — mudra glava
 ГОЛОВНИЙ — glavni, od glave;
 ГОЛОВНИЙ БІЛЬ — glavobolja;
 ГОЛОВНИЙ МОЗОК — велики мозак; в ГОЛОВНИХ РІСАХ — u glavnim crtama
 ГОЛОВНОКОМАНДУЮЧИЙ, -ОГО, м. — glavni komandant; glavnokomandujući
 ГОЛОВУВАННЯ, с. — predsjedništvo, predsjedavanje
 ГОЛОВУВАТИ, -УЮ, -ЇЄШ — predsjedavati
 ГОЛОД, -У, м. — glad
 ГОЛОДНИЙ — gladan; ГОЛОДНИЙ ЯК ВОВК (ЯК СОБАКА) — gladan kao vuk (kao pas)
 ГОЛОДУВАННЯ, с. — gladovanje
 ГОЛОДУВАТИ, -ЇЮ, -ЇЄШ — gladovati, biti gladan
 ГОЛОС, -У, м. — glas; на повний (весь) ГОЛОС — na sav glas; ПРАВО ГОЛОСУ — pravo glasa; у свинячий ГОЛОС — prekasno
 ГОЛОСИТИ, -ШУ, -СИШ — paricati, jaukati
 ГОЛОСІННЯ, с. — jauk, paricanje
 ГОЛОСНИЙ, -ОГО, м. — vokal, samoglasnik
 ГОЛОСНИЙ — glasan, zvučan, bučan
 ГОЛОСНИЩАТИ, -АЮ, -АЄШ — postajati glasniji
 ГОЛОСНО — glasno
 ГОЛОСУВАННЯ, с. — glasanje
 ГОЛОСУВАТИ, -ЇЮ, -ЇЄШ — glasati, glasovati
 ГОЛУБ, -А, м. — golub
 ГОЛУБИЙ — plav
 ГОЛУБИТИ, -ЛЮ, -ИШ — milovati, maziti
 ГОЛУБКА, ж. — golubica
 ГОЛЬФ, -У, м. — golf

ГОМІЛН, -ОНУ, м. — govor, šum, buka, žamor, mrmor
 ГОМІНАЛІВНИЙ — govornjiv, šuman
 ГОМОГЕННИЙ — homogen
 ГОМОНІТИ, -Ю, -ИШ — šumjeti, mrmljati; govoriti, brbljati
 ГОНІТИ, -Ю, -ИШ — goniti, progoniti
 ГОНІННЯ, с. — gonjenje, progon
 ГОНОР, -У, м. — oholost; ПУСТИЙ ГОНОР — razmetljivost
 ГОНОРАР, -У, м. — honorar
 ГОНОРАРНИЙ — honorarni
 ГОНЧАР, -Я — lončar
 ГОП! — hop!
 ГОПАК, -А, м. — gopak (ukrajinski narodni ples)
 ГОРА, ж. — planina, brdo, гора; ВЗЯТИ ГОРУ — nadvladati, nadmašiti
 ГОРБ, -А, м. — grba; brijeg, brežuljak
 ГОРБАТИЙ — grbav
 ГОРБИТИ, -ЛЮ, -ИШ — sagibati, savijati
 ГОРБИТИСЯ, -ЛЮСЯ, -ИШСЯ — grbiti se, savijati se
 ГОРДИЙ — ponosan, gord
 ГОРДИТИСЯ, -АЖУСЯ, -ДИШСЯ — ponositi se, dičiti se
 ГОРДИСТЬ, -ОСТІ, ж. і ГОРДОЩІ, -ІВ, мн. — ponos, gordost, dika
 ГОРДОВИТИЙ — ponosan, ohol, naduven
 ГОРДУВАТИ, -ЇЮ, -ЇЄШ — ponášati se oholo, gledati s visoka, razmetati se
 ГОРЕ, с. — зло, žalost, nesreća, nedaća
 ГОРЕЗВІСНИЙ — zloglasan, ozloglaşen
 ГОРИЗОНТ, -У, м. — horizont

горизонтальний — horizontalan, vodoravan
 гористий — brdovit
 горіще, с. — tavan, potkrovlje
 горілка, ж. — rakija
 горіти, -ю, -иш — gorjeti
 горіх, -а, м. — lješnjak; во-
 лоський горіх — orah
 горішний — gornji
 горланіти, -ю, -иш — kričati,
 vikati, urlikati
 горло, с. — grlo
 гормон, -а, м. — hormon
 горніти, -у, -еш — grabiti;
 grliti
 горобієць, -ця, м. — vrabac
 город, -у, м. — povrtnjak,
 bašča
 городіти, -ажу, -диш — o-
 građivati
 городянин, -а, м. — građanin
 городянка, ж. — građanka
 горох, -у, м. — grašak
 гороховий — od graška
 гортаніє, -і, ж. — grkljan
 горщик, -а, м. — vrč, lonac
 горювати, -юю, -юєш — tugo-
 vati, jadikovati, cviljeti
 госпіталь, -ю, м. — bolnica
 господа, ж. — dom
 господар, -я, м. — gospodar,
 vlasnik, domaćin, gazda;
 господар становища — gos-
 podar situacije
 госпoдάρка, ж. — gospodari-
 ca, gazdarica; хатна госпо-
 дарка — domaćica, kućanica
 госпoдάρство, с. — gospodar-
 stvo, domaćinstvo, privreda;
 хатне госпoдάρство — ku-
 ćanstvo, domaćinstvo
 госпoдарювати, -юю, -юєш —
 gospodariti, voditi domaćin-
 stvo

господіня, ж. — gazdarica,
 gospodarica, vlasnica, gos-
 pođa
 гостинний — gostoljubiv
 гостинність, -ості, ж. — gos-
 toljubivost
 гострий — oštar, rezak; гoс-
 трий розум — oštroumlje;
 гострий на язик — jezičav,
 lajav, bez dlake na jeziku
 гострити, -ю, -иш — oštriti,
 šiljiti
 гостювати, -юю, -юєш — gos-
 tovati
 гoстя, ж. — gošća
 готель, -ю, м. — hotel
 готівка, ж. — gotovina, gotov
 novac; за готівку — za go-
 tov novac, u gotovu
 готівий — gotov, spreman,
 voljan, pripravan
 готування, с. — spremanje,
 pripremanje; kuhanje
 готувати, -ую, -уєш — spre-
 mati; kuhati
 готуватися, -уюся, -уєшся —
 spremati se
 гра, ж. — igra; svirka; gluma
 грабіж, -ежу, м. — pljačka,
 grabež, otimačina
 грабіжник, -а, м. — pljačkaš;
 provalnik
 граблі, -лів і -ель, мн. —
 grablje
 грабувати, -ую, -уєш — pljač-
 kati, otimati, harati, guliti
 гравірування, с. — rezbarija
 град, -у, м. — grad, tuča
 градус, -а, м. — stupanj
 градусник, -а, м. — toplo-
 mjer, termometar
 грайливий — nestašan, zai-
 gran
 грам, -а, м. — gram
 граматика, ж. — gramatika

граматѣст, -а, м. — gramatičar
 граматѣчний — gramatički
 гра́мота, ж. — pismenost; po-
 velja; навчіти гра́моти —
 naučiti (koga) čitati i pisa-
 ti, opismeniti
 гра́мотний — pismen
 гра́мотні́сть, -ості, ж. — pis-
 menost
 гранáта, ж. — granata
 грані́чити, -ить — graničiti
 грані́т, -у, м. — granit
 грано́ваний — brušen
 гра́нѣ, -и, ж. — brid, ivica,
 granica
 гра́ти¹, -, мн. — rešetke
 гра́ти², -аю, -аеш — igrati;
 svirati; гра́ти в азáртні гри
 — kockati se, igrati hazardne
 igre; гра́ти в м'яч — lop-
 tati se; гра́ти в сніжки —
 grudati se; гра́ти в тénіс —
 igrati tenis; гра́ти ро́ль —
 igrati ulogu, glumiti
 гра́тися, -аюся, -аешся —
 igrati se
 графа́, ж. — stupac, rubrika
 графі́н, -а, м. — vrč
 гра́фік, -а, м. — grafikon,
 dijagram
 граціо́зний — graciozan, dra-
 žestan, ljubak
 граціо́зні́сть, -ості, ж. —
 ljupkost, gracioznost, dra-
 žest
 гра́ч, -а, м. — igrač, kockar
 гребе́ць, -ця, м. — veslač
 гребі́нець, -ця, м. — češalj
 гре́бля, ж. — brana; хоч гре-
 блю гати́ — ima kao pljeve
 гребті́, -у́, -еш — veslati
 гре́к, -а, м. — Grk
 грекі́ня і гречáнка, ж. —
 Grkinja
 Гре́ція, ж. — Grčka

гре́цький — grčki
 грéчка, ж. — heljda
 грéчний — uljudan, pristojan
 гри́б, -а, м. — gljiva; істівні́й
 гри́б — jestiva gljiva; о-
 тру́йний гри́б — otrovna
 gljiva
 грибні́й — od gljiva
 гри́ва, ж. — griva
 гри́зти, -у́, -еш — gristi, glo-
 dati
 гризу́н, -а, м. (zool.) — glo-
 davac
 грім, -у, м. — šminka
 гримáса, ж. — grimasa
 гримас|ува́ти, -у́ю, -уеш —
 kreveljiti se, praviti grima-
 se
 грім|ати, -аю, -аеш — lupati;
 vikati, galamiti
 гримі́ти, -лю́, -иш — grmjati,
 tutnjiti
 грим|ува́тися, -у́юся, -уешся
 — šminkati se
 грип, -у, м. — gripa
 грі́зний — grozan, strahovit
 грі́лка, ж. — grijalica, termo-
 for
 грім, -о́му, м. — grom, grm-
 ljavina
 грі́ти, -ю, -еш — grijati
 грі́тися, -юся, -ешся — grijati
 se
 грі́х, -а, м. — grijeh; з грі́хом
 попо́лам — jedva-jedvice,
 na jedvite jade
 грі́ш, -о́шá, м. — groš, novčić
 грі́шїти, -у́, -иш — griješiti
 грі́шник, -а, м. — grešnik
 грозá, ж. — oluja
 гро́зїти, -жў, -зіш — prije-
 titi
 громáда, ж. — društvo; gru-
 pa, udruženje
 громáдський — društveni, ja-
 van; громáдський обвину-

ва́ч — javni tužilac; **громадський працівник (діяч)** — javni radnik
громадськість, -ості, ж. — javnost
громадянин, -а, м. — građanin, državljani
громадянка, ж. — građanka
громадянство, с. — državljanstvo, građanstvo; javnost
громадянський — građanski, civilni; **громадянська війна** — građanski rat
громіти, -лю́, -иш — uništavati, rušiti
гроздкий — glomazan
гроздівід, -о́дү, м. — gromobran, munjovod
гро́но, с. — grozd; **кита**
гро́шї, -ей, мн. — novac; **дрібні гро́ші** — sitan novac; **на́вні гро́ші** — gotov novac
грошовий — novčani
грошовитий — pun para
гру́ба, ж. — peć
гру́бий — grub, osoran, brutalan
гру́бість, -ості, ж. і гру́бошї, -ів, мн. — grubost, prostaštvo
гру́день, -ня, м. — prosinac, decembar
гру́ди, -ей, мн. — prsa, grudi
гру́дка, ж. — gruda
грудне́вий — prosinački, decembarski
грудний — prsni, grudni; **грудна́ клі́тка** — grudni koš
гру́да, -ї, ж. — grudi, prsa, dojka
груді́н, -а, м. — Gruzinas
груді́нка, ж. — Gruzinka

груді́нський — gruzinski;
Груді́нська РСР — Gruzinska SSR
гру́зовик, -а, м. — teretnjak, kamion
гру́нт, -ү, м. — tlo, zemljište
гру́нто́вний — temeljit
гру́па, ж. — grupa, skup
гру́пува́ти, -ю́, -уєш — grupirati
гру́ша, ж. — kruška
гру́к, -ү, м. — lupanje, udaranje, tutnjava
грудка, ж. — lijeha
грудь, -ї, ж. — blato
губа́, ж. — usna
губі́ти, -лю́, -иш — gubiti; upropaštavati
губі́тися, -лю́ся, -ишся — gubiti se, nestajati, ponirati
губка, ж. — spužva
губерна́тка, ж. — guvernantka
губерне́р, -а, м. — guverner
гудзі́к, -а, м. — dugme
гуді́ти, -джу́, -диш — osuđivati, kudititi; huliti
гуді́ти і гуді́ти, -аү, -деш — bruhati, zujati; gukati
гуді́к, -ка́, м. — sirena, trubljenje
гуді́ти, -аю́, -аєш — vikati, dozivati, dovikivati
гуді́ти, -ү́, -еш — pozvati, viknuti, doviknuti, kliknuti
гуді́, -ү, м. — buka, šum, bruhanje
гуді́, ж. — čvoruga, kvrga
гуді́нка, ж. — zabava, igranka
гуді́ти, -яю́, -яєш — šetati (se); lumpati
гума, ж. — guma

гуманізм, -у, м. — humanizam
 гуманізувати, -ую, -уєш —
 humanizirati
 гуманіст, -а, м. — huma-
 nist(a)
 гуманний — human, čovječan
 гуманність, -ості, ж. — hu-
 manost, čovječnost
 гумовий — gumen
 гумор, -у, м. — humor, ras-
 položenje; не в гуморі —
 slabe (loše) volje, nerasplo-
 žen
 гуморист, -а, м. — humorist
 гумористичний — humoris-
 tičan
 гупати, -аю, -аєш — lupati
 гупнути, -у, -еш — lupnuti,
 zalupiti
 гуркати, -аю, -аєш — tutnji-
 ti, lupati
 гуркит, -оту, м. — tresak, gro-
 hot, tutnjava, lomljava
 гуркнути, -у, -еш — zatutnji-
 ti, zalupati
 гурт, -а, і -у — grupa, druš-
 tvo; stado, krdo

гуртожиток, -ку, м. — dom,
 internat
 гурток, -ка, м. — kružok
 гуртом — zajednički, zajedno
 гуртувати, -ую, -уєш — uje-
 dinjavati
 гусак, -а, м. — gusan, gusak
 гусениця, ж. — gusjenica
 гусеничний — gusjenični
 гуска, ж. — guska
 гусля, -ів, мн. — gusle
 гусяр, -а, м. — guslač
 густий — gust, kompaktan
 густіти, -є і густішати, -ає
 — zgušnjavati se
 гусячий — guščji
 гучула, -а, м. — Gucul (Ukra-
 jinac s Karpata)
 гучулка, ж. — Guculka
 гучульский — guculski
 гучний — glasan, zvonak, bu-
 čan
 гучномовець, -ця, м. — zvuč-
 nik, glasnogovornik
 гуща, ж. — talog; gustiš; ši-
 kara
 гущавина, ж. — gustiš, čes-
 tar, šikara

Д, д

давальний, -ого, м. (gram.) —
 dativ
 давати, -ю, -єш — davati, po-
 davati; дай! — hajde!
 давати роботу — zapošljava-
 vati, davati posao; давати
 слово — zaricati se, davati
 riječ; давати бачку стівку
 — suočavati; давати хабар-
 а — potplaćivati, podmići-
 vati, davati mito
 давити, -лю, -иш — daviti,
 gušiti; tištiti; gnječiti

давиться, -люся, -ишся —
 daviti se, gušiti se
 давка, ж. — stiska, gužva,
 gurnjava
 давний — davni, prдавни,
 stari, prastari; давня дав-
 нина — daleka prošlost; з
 давніх-давен — odavna, od
 prastarih vremena
 давність, -ості, ж. — давнина
 давно — davno, odavna
 далебі — zbilja, zaista

далекий — dalek; Далекій Схід — Daleki Istok
далеко — daleko, nadaleko; kudikamo
далекоглядний — dalekovidan; mudar, dalekosežan
далекозорний — dalekovidan
далекосяжний — dalekosežan
далечинь, -і, ж. — daljina
далина, ж. — daljina, udaljenost
далі — dalje, podalje
Далмація, ж. — Dalmacija
далматин|ець, -ця, м. — Dalmatinac
далматинський — dalmatinski
дальній — dalek, udaljen
дальший — daljnji, dalji
дама, ж. — dama
даній — dani, dotičan
даніна, ж. — danak, porez
дані, -их, мн. — podaci, činjenice
Данія, -ї, ж. — Danska
дар, -у, м. — dar, poklon; talent; дар слова — dar govora
даремний — uzaludan, beskoristan, bezuspješan; даремні зусілля — uzaludan napor
даремно — uzalud, zalud, utaman
даром — badava, uzalud, besplatno
дарувати, -ую, -уєш — roklanjati, darivati
дарунок, -ка, м. — dar, poklon; як дарунок — na dar
дата, ж. — datum
дати, -м, -сі — dati, podati; дай боже — dabogda, daj bože; дати відсіч — pružiti otpor; дати зрозуміти — dati na znanje; дати ім'я — dati ime, nazvati; дати

ляпаса — ćušnuti, ošamari-ti; дати можливість — omogućiti, pružiti mogućnost; дати перевагу — dati prednost; дати пораду — dati savjet, savjetovati; дати присягу — položiti zakletvu; дати спокій — ostaviti na miru

датський — danski
датувати, -ую, -уєш — datirati
датчанин, -а, м. — Danac
датчанка, ж. — Dankinja
дах, -у, м. — krov
дача, ж. — ljetnikovac, vikend-kuća, ladanjska kuća,
дачний — ladanjski
дбайливий — brižljiv, pažljiv, poman, marljiv
дбайливість, -ості, ж. — marljivost, pažljivost, brižljivost
дбати, -аю, -аєш — brinuti se, starati se
два, -ох — dva
двадцятий — dvadeseti
двадцять, -ї і -ьох — dvadeset
дванадцятий — dvanaesti
дванадцять, -и, -ьох — dvanaest
двері, -ей, мн. — vrata
двигун, -а, м. — motor
дві, -ох — dvije
двійка, ж. — dvojka
двійко — dva, dvoje
двійник, -а, м. — dvojnik
двір, -орá і -ору, м. — dvorište
двірник, -а, м. — pazikuća; smetlar, čistač
двісті, -охсот — dvjesta
двічі — dvaput; двічі по два чотири — dvaput dva su četiri

двобі́й, -о́ю, м. — dvojoj
дводенний — dvodnevan
дво́є, -о́х — dvoje, dva
двоєду́шний — dvoličan, li-
 cemjeran
двоєже́нство, с. — bigamija
двозна́чний — dvoznačan,
 dvosmislen
двоки́мнатний — dvosobni
двокра́пка, ж. — dvotočka
дволи́чний — dvoličan, lice-
 mjeran
двомо́вний — dvojezičan
двоповерхо́вий — jednokatan
дво́рець, -і́рця, м. — dvorac,
 palača
дворя́ний, -а, м. — plemić
дворя́нство, с. — plemstvo
двосторо́нній — obostran,
 dvostran
двою́ри́дна сестра́ — sestrič-
 na, bratučeda
двою́ри́дний бра́т — bratić,
 sestrić
дво́який — dvojak
де́ — gdje; kuda; **де́ вже** —
 ma kakvi, ni govora, nipošto;
де́ в біса — kojega vra-
 ga
дебáти, -і́в, мн. — debata,
 diskusija, rasprava
дебáтува́ти, -ю́, -у́єш — de-
 batirati, diskutirati, ras-
 pravljati
дебéлий — debeo, nabijen,
 kompaktnan
дебéлiсть, -о́сті, ж. — deblji-
 na, kompaktnost
дебу́т, -у, м. — debi
дебю́тува́ти, -ю́, -у́єш — de-
 bitirati
деві́з, -у, м. — deviza, geslo
дев'яно́сто — devedeset
дев'я́тий — deveti
дев'ятна́дцятний — devetnae-
 sti

дев'ятна́дцять, -и і -о́х —
 devetnaest
дев'ят|со́т — devet stotina
де́в'ят, -и і -о́х — devet
дегенера́ція, ж. — degenera-
 cija
дезерти́р, -а, м. — dezertier
дезерти́р|ува́ти, -ю́, -у́єш —
 dezinficirati
дезинфе́кція, ж. — dezinfek-
 cija
дезинфі́кува́ти, -ю́, -у́єш —
 dezinficirati
дезинформа́ція, ж. — dezin-
 formacija
дезорганиза́ція, ж. — dezor-
 ganizacija
дезоргани́зува́ти, -ю́, -у́єш —
 dezorganizirati
декагра́м, -а, м. — dekagram
дека́да, ж. — dekada
декаде́нтський — dekadentan
дека́н, -а, м. — dekan
де́кільк|а, -о́х — nekoliko, ne-
 kolicina
деклама́ція, ж. — recitacija,
 deklamacija
декламу́ва́ти, -ю́, -у́єш —
 recitirati, deklamirati
деклара́ція, ж. — deklaraci-
 ja, izjava
деклару́ва́ти, -ю́, -у́єш —
 deklarirati, izjaviti, izjavlji-
 vati
декора́ція, ж. — dekoracija
декору́ва́ти, -ю́, -у́єш — de-
 korirati
декрéт, -у, м. — dekret, ukaz
делега́т, -а, м. — delegat, izas-
 lanik
делега́ція, ж. — delegacija
деле́гува́ти, -ю́, -у́єш — de-
 legirati
Дéлі, нескл., с. — Delhi
деліка́тний — delikatan, skru-
 pulozan

демаго́гія, ж. — demagogija
 демагогі́чний — demagoški
 демілітариза́ція, ж. — demilitarizacija
 демілітариз|ува́ти, -у́ю, -у́єш — demilitarizirati
 демобіліза́ція, ж. — demobilizacija
 демобіліз|ува́ти, -у́ю, -у́єш — demobilizirati
 демокра́т, -а, м. — demokrat(a)
 демократиз|ува́ти, -у́ю, -у́єш — demokratizirati
 демократи́чний — demokratski, demokratičan
 демокра́тія, ж. — demokracija
 демонстра́нт, -а, м. — demonstrant
 демонстра́тивний — demonstrativan
 демонстра́ція, ж. — manifestacija, demonstracija
 демонстр|ува́ти, -у́ю, -у́єш — demonstrirati, manifestirati, prikazivati
 демонт|ува́ти, -у́ю, -у́єш — demontirati
 деморалі́з|ува́ти, -у́ю, -у́єш — demoralizirati
 де-небу́дь — gdjegod, negdje
 де-не-де́ — kojegdje, ovdje-ondje
 де́нний — dnevni, danji
 де́нь, дня́, м. — dan; де́нь за днём — dan za danom, iz dana u dan; де́нь у де́нь — dan po dan; цілісінький де́нь — čitav (božji) dan; з дня́ на де́нь — iz dana u dan
 депута́т, -а, м. — poslanik, zastupnik, deputat
 депута́ція, ж. — deputacija, delegacija

де́рево, с. — stablo, drvo
 деревина́, ж. — drvo; drvena masa
 дерев'я́ний — drven
 держа́ва, ж. — država
 державни́й — državni; держа́вний перево́рот — državni udar
 держа́к, -а́, м. — ručka, ručica, držak
 держ|а́ти, -у́, -иш — držati; держа́ти кро́к — držati korak, ići u korak; держа́ти в шоба́х — držati na uzdi
 держ|а́тися, -у́ся, -ишся — držati se; не держа́тися купи́ — rasipati se, raspadati se
 де́р|ти, -у, -еш — derati, kidati, guliti
 деса́нт, -у, м. — desant
 де́спот, -а, м. — despot
 десяти́й — deseti
 десятико́вий — decimalan
 де́сят|ок, -ка, м. — deset (komada)
 де́сят|ь, -и і -юх — deset
 де́сь — negdje
 деталі́з|ува́ти, -у́ю, -у́єш — detaljizirati
 дета́ль, -і, ж. — detalj, pojedinost
 дета́льний — detaljan, opširan
 дета́льно — detaljno, potanko, izbliza, izbliže
 детекти́в, -а, м. — detektiv; детективски́й роман
 дефе́кт, -у, м. — defekt, kvar, mana
 дефі́цит, -у, м. — deficit, manjak
 деформа́ція, ж. — deformacija
 деформ|ува́ти, -у́ю, -у́єш — deformirati

дехто — netko, ponetko
 децентралізація, ж. — decentralizacija
 децентралізувати, -ую, -уєш — decentralizirati
 дешевий — jeftin
 дешево — jeftino
 дешевізна, ж. — jeftinoća
 дещо — ponešto, nešto, što-šta
 деякий — neki, poneki, poje-dini
 джáz, -у, м. — džez
 джем, -у, м. — džem, pekmez
 джентльмен, -а, м. — džentlmen
 джентльменський — džentl-menski
 джерелó, с. — izvor, vrelo
 джерельний — izvoran, izvor-ski
 джм[і]ль, -еля, м. — bumbar
 джунгл[і], -ів, мн. — džungla
 дзвен[і]ти, -ять — zvoniti, bru-jati
 дзв[і]н, -она, м. — zvonó; zvo-njava
 дзвінк[і]й — zvonak, zvučan
 дзвóник, -а, м. — zvonce, zvo-no
 дзвон[і]ти, -ю, -иш — zvoniti
 дзеркало, с. — zrcalo, ogle-dalo
 дзижч[а]ти, -ять — zujati, bru-jati
 дзіга, ж. — zvrk, čigra
 дзюрчання, с. — žamor
 дзюрч[а]ти, -ять — žuboriti, brujati; romoniti
 дзьóб, -а, м. — kljun
 дзьóб[а]ти, -аю, -аєш — klju-vati, kljucati
 дзóбн[у]ти, -у, -еш — kljunuti, kljucnuti
 дивáк, -á, м. — čudak
 дивáн, -а, м. — divan, kauč

диверсáнт, -а, м. — diverzant
 диверсія, ж. — diverzija
 див[і]тися, -люся, -ишся — gledati; див[і]сь (див[і]сь-но)! — gle!, gledaj; див[і]тися зв[і]сока — gledati svisoka; див[і]тися крізь пáльці — gledati kroz prste; див[і]тися правд[і] у в[і]чі — gledati istini u oči; див[і]тися скóса — gledati ispod oka; див[і]-тися як тел[я] на нóві во-рóта — gledati kao tele u šarena vrata
 дивідéнд, -у, м. — dividend
 дивізія, ж. — divizija
 дивізі́йний і дивізіо́нний — divizijski
 дивний — čudan
 диво, с. — čudo; д[і]во-д[і]вне — čudo neviđeno; з дóбро-го д[і]ва — iz neba па u rebra, iz čista mira; д[і]вом дивува́тися — čudom se ču-diti
 дивов[і]жний — čudan
 див[у]вати, -ую, -уєш — čuditi
 див[у]ватися, -уюся, -уєшся — čuditi se
 д[і]кий — divlji; д[і]кий ка-бáн, м. — vepar; д[і]ка ко-зá, ж. — srna
 д[і]к[і]сть, -ості, ж. — divljaš-tvo
 диктáнт, -у, м. — diktat
 диктáтор, -а, м. — diktator
 диктат[у]ра, ж. — diktatura
 д[і]ктор, -а, м. — spiker
 дикт[у]вати, -ую, -уєш — dik-tirati
 дик[у]н, -á, м. — divljak
 дик[у]нство, с. — divljaštvo
 д[і]кція, ж. — dikcija
 дилéма, ж. — dilema
 дилетáнт, -а, м. — diletant
 дилетáнтський — diletantski

ДИЛЕТАНТСТВО, с. — diletanti-
zam, amaterizam
ДИМ, -у, м. — dim; **ДИМ КО-**
РОМИСЛОМ — sve se puši;
П'ЯНИЙ ЯК ДИМ — mrtav pi-
jan
ДИМОХІД, -бду, м. — dimnjak
ДИНАМІКА, ж. — dinamika
ДИНАМІТ, -у, м. — dinamit
ДИНАМІЧНИЙ — dinamičan
ДИНАР, -а, м. — dinar
ДИНЯ, ж. — dinja
ДИПЛОМ, -а, м. — diploma;
ОДЕРЖАТИ ДИПЛОМ — diplo-
mirati
ДИПЛОМАНТ, -а, м. — absol-
vent
ДИПЛОМАТ, -а, м. — diplo-
mat(a)
ДИПЛОМАТИЧНИЙ — diplomat-
ski
ДИПЛОМАТІЯ, ж. — diplomacija
ДИПЛОМНИЙ — diplomski
ДИРЕКТИВА, ж. — direktiva
ДИРЕКТОР, -а, м. — direktor,
upravitelj
ДИРЕКЦІЯ, ж. — direkcija,
uprava
ДИРИГЕНТ, -а, м. — dirigent
ДИРИГУВАТИ, -ую, -уєш — di-
rigirati, upravljati
ДИСЕРТАЦІЯ, ж. — disertacija
ДИСК, -а, м. — disk, ploča
ДИСКВАЛІФІКАЦІЯ, ж. — dis-
kvalifikacija
ДИСКВАЛІФІКУВАТИ, -ую, -уєш
— diskvalificirati
ДИСКРЕДИТАЦІЯ, ж. — diskre-
ditiranje, diskreditacija
ДИСКРЕДИТУВАТИ, -ую, -уєш —
diskreditirati
ДИСКРИМІНАЦІЯ, ж. — diskri-
minacija
ДИСКРИМІНУВАТИ, -ую, -уєш —
diskriminirati

ДИСКУСІЯ, ж. — diskusija, ras-
prava
ДИСКУТИ|УВАТИ, -ую, -уєш —
diskutirati, raspravljati
ДИСПАНСЕР, -у, м. — dispanzer
ДИСПЕЧЕР, -а, м. — dispečer
ДИСПУТ, у, м. — diskusija,
rasprava
ДИСПУТИ|УВАТИ, -ую, -уєш —
raspravljati, diskutirati
ДИСТАНЦІЯ, ж. — udaljenost
ДИСЦИПЛІНА, ж. — disciplina
ДИСЦИПЛІНАРНИЙ — disciplin-
ski; **ДИСЦИПЛІНАРНИЙ ВЧІ-**
НОК — disciplinski postupak
ДИСЦИПЛІНОВАНИЙ — discipli-
niran
ДИСЦИПЛІН|УВАТИ, -ую, -уєш —
disciplinirati
ДИТІНА, ж. — dijete, čedo
ДИТІНСТВО, с. — djetinjstvo;
з **ДИТІНСТВА** — od djetinj-
stva, od malih nogu
ДИТИНЧ|А, -ати, с. — mladun-
če; malo dijete
ДИТЯЧИЙ — dječji, djetinjast;
ДИТЯЧИЙ САДОК — dječji vr-
tić, obdanište, zabavište
ДИХАЛЬНИЙ — dišni
ДИХАННЯ, с. — disanje, dah
ДИ|ХАТИ, -хаю, -хаєш і -шү,
-шеш — disati, odisati
ДИХН|УТИ, -у, -єш — dahnuti,
uzdahnuti
ДИЧИНА, ж. — divljač
ДИЯВОЛ, -а, м. — đavao, vrag
ДІАБЕТ, -у, м. — dijabetes, še-
ćerna bolest
ДІАГНОЗ, -у, м. — dijagnoza
ДІАЛЭКТ, -у, м. — narječje, di-
jalekt
ДІАЛЭКТИКА, ж. — dijalektika
ДІАЛЭКТИЧНИЙ — dijalektički
ДІАЛОГ, -а, м. — dijalog
ДІАМАНТ, -а, м. — dijamant
ДІАМЕТР, -а, м. — promjer

діаметрально — dijametralno; діаметрально проти-
лежний — dijametralno
oprečan

дібрати v. добрати
дуброва, ж. — dubrava, gaj
дівати, -аю, -аеш — stavlјati
дівер, -а, м. — djeвер
дівка, ж. — djeвојка

дівувати, -ую, -уеш — djevo-
vati, ne udavati se

дівчачий — djeвојачки

дівчина, ж. — djeвојка, cu-
ra; djevica; посватати дів-
чину — zaprositi djeвојку

дівчинка, ж. і дівчя, -ати, с.
— djeвојчица, curica; dje-
војче

дід, -а, м. — djed

дідусь, -я, м. — djedica, dje-
do

дійовий — djelotvoran, efika-
san

дівідміна, ж. (gram.) — ko-
njugacija, sprezanje

дєприслівник, -а, м. (gram.)
— glagolski prilog, gerund

дєслівний (gram.) — glagol-
ski

дєслово, с. (gram.) — glagol

дієта, ж. — dijeta

дієтичний — dijetni, dijetalni

діждатися, -уся, -ешся — do-
čekati

діжка, ж. — bačva, bačvica,
bure

дізнаватися, -юся, -ешся —
doznavati, saznavati

дізнання, с. — saznanje

дізнатися, -аюся, -аешся —
doznati, saznati

дійсний — stvaran, istinski,
pravi, autentičan

дійсність, -ості, ж. — stvar-
nost, realnost

дійсно — stvarно, zaciјelo,
odista, zapravo

дійті, -ау, -аеш — doći, stići,
dopriјeti

діа, діау, м. — dol, dolina;
pod

ділення, с. — dijeljenje, dioba

ділимє, -ого, с. (mat.) —
dividend

діліти, -ю, -иш — dijeliti; ді-
літи повними пригорщами

— dijeliti šakom i kapom;

діліти шкуру небітого
ведмедя — spremati ražanj,
a zec u šumi

діло, с. — rad, posao; pred-
met; dosije; добре діло —

dobro djelo; а мені якé ді-
ло — briga me; (цé) діло

дєсјте — to mi je deveta
briga; до діла — u pravi

čas; умјесно; не но діла
— u krivi čas, neumjesno;

не бјде діла — od toga ne-
će biti ništa; зайнятися ді-

лом — prihvatiti se posla

діловий — poslovan

діловод, -а, м. — poslovođa

ділянка, ж. — komad, dio,
parcela

дільний, -а, м. (mat.) — di-
vizor

дім, дімү, м. — kuća

діра, ж. — rupa

дірвий — pun rupa, pode-
ran, probušen, šupalj, rupi-
čast

діставати, -ю, -еш — dobav-
ljati, nabavljati, dosizati

діста́ти, -ну, -неш — dostići,
dosegnuti, nabaviti, dobaviti

діти', -ну, -неш — djети, sta-
viti, metnuti; ніде правди

діти — što da se kriје

діти², -ей, мн. — djeca

діючий — postojeći, važeći, koji je na snazi
дія, ж. — čin; djelovanje, učinak; **п'єса на три ді** — komad u tri čina
діяльний — aktivan, djelotvoran
діяльність, -ості, ж. — djelatnost, aktivnost; **поле діяльності** — djelokrug rada
діяти, -ю, -єш — djelovati, činiti
діяч, -а, м. — radnik, trudbenik
для (+ G.) — za, radi; **для нашого добра** — za naše dobro; **для загального добра** — za opće dobro
дно, с. — dno
до¹ (+ G.) — do, k, prema; **до деякої міри** — donekle, do neke mjere; **до запитання** — poste restante; **до побачення** — doviđenja; **до речі** (сказати) — uzgred (budi) rečeno
до², нескл., с. — (muz.) do, с
доба, ж. — doba, vrijeme, ерoha; **дан і ноц**; **під таку добу** — u to doba
добавити, -лю, -иш — dodati
добавка, ж. — dodatak
добавляти, -яю, -яєш — dodavati
добиватися, -аюся, -аєшся — nastojati, težiti
добирати, -аю, -аєш — izabirati, nalaziti; rozumijevati; **не добирати слів** — ne nalaziti riječi
добиратися, -аюся, -аєшся — dolaziti, postizati
добити, -б'ю, -б'єш — dotući
добитися, -б'юся, -б'єшся — postići, dočepati se, izvojevati, izvojštiti

добігти, -жү, -жиш — dojuriti, dotrčati
добірний — izabran, elitan
доблесний — srčan, hrabar, junački, plemenit
доблест², -і, ж. — junaštvo, hrabrost, plemenitost
добовий — dnevni
добраніч — laku noć
добрати і дibrати, **добер**², -єш — izabrati, odabrati; **не дibrати толку** — ne spaći se
добратися, -ерүся, -ерєшся — doći, postići, dočepati se
добре — dobro, kako treba
добривечір! — dobra večer!
добриво, с. — gnojivo; **штүч-не добриво** — umjetno gnojivo
добрий — dobar; **добрий разум** — zdrav razum; **добрий день!** — dobar dan!
добрішати, -аю, -аєш — poboljšavati se, postajati bolji
добро, с. — dobro; obilje, sreća; **жити в добрі** — živjeti u obilju; **зізнати добра** — željeti dobro
добробут, -ү, м. — dobrobit
добові, -іх, мн. — dnevница
добровільний — dobrovoljan
добровольець, -ця, м. — dobrovoljac
добродійний — krepostan, pun vrlina
добродушний — dobrodušan, dobroćudan
доброзичливий — dobronamjieran, blagonaklon
добротa, ж. — dobrota
добротний — dobar, kvalitetan
добросовісний — ispravan, savjestan

добročesний — krepostan, pošten
добročesні́сть, -ості, ж. — vrlina, krepost
добročinnі́сть, -ості, ж. — dobročinstvo
доброякісний — kvalitetan
добря́к, -а, м. — dobričina
добу́вати, -аю, -аеш — nabavljati, postizati, dobivati, dobavljati, izvlačiti
добу́ватися, -аюся, -аешся — truditi se, nastojati, postizati, probijati se
добу́дováвати, -ую, -уєш — dograđivati, nadograđivati
добу́дівати, -ію, -ієш — dograditi, nadograditi
добу́ти, -ау, -аєш — nabaviti, postići, zadobiti, dobaviti, izvući
добу́тися, -ауся, -аєшся — domoći se, postići, probiti se
добу́т|ок, -ку, м. — plijen; rezultat
дóвна, ж. — malj
дóвгий — dug; не в дóвгім часі — u najkraće vrijeme
дóвго — dugo
дóвготá, ж. — dužina, dulжина
дóвголітній — dugogodišnji
дóвготривáлий — dugotrajan
дóвгочáсний — dugotrajan, dug, trajan
дове́сті, -ау, -аєш — dovesti; **дове́сти до кінця** — privesti kraju
дове́ршений — završen; savršen
дове́ршені́сть, -ості, ж. — savršenost, savršenstvo
дóвжинá, ж. — duljina, duжина

дові́датися, -аюся, -аєшся — doznati, obavijestiti se, informirati se, dočuti
дові́дка, ж. — obavijest, informacija
дові́дковий — obavještajan, informativan; **дові́дкове бюро** — ured za informacije
дові́дник, -а, м. — priručnik
дові́дуватися, -уюся, -уєшся — doznavati, obavještavati se, informirati se
дові́ку — uvijek, dovijeka
дові́льний — proizvoljan
дові́ра, ж. і дові́р'я, с. — povjerenje, pouzdanje
дові́рений — opunomoćen
дові́рені́сть, -ості, ж. — puzomoć
дові́рити, -ю, -иш — povjeriti
дові́рливий — povjerljiv
дові́ря́ти, -аю, -аєш — vjerovati, imati povjerenja
дові́чний — doživotan
дóвкóла — oko, okolo, naokolo
дóвóдити, -ажу, -аиш — dovoditi, dokazivati, rezonirati
дóвóдитися, -и́ться — priličiti, podudarati se, morati
дóвоє́нний — predratni, prijeratni
дóвóл — dosta, dovoljno
дóвш|ати, -ає — produljivati se
дóвше — duže
дога́датися, -аюся, -аєшся — domisliti se, dosjetiti se, pogoditi
дога́дка, ж. — dosjetka, пагаданье, pretpostavka
дога́дливий — domišljat, dosjetljiv
дога́дливі́сть, -ості, ж. — domišljatost, dosjetljivost

ДОГАД|УВАТИСЯ, -УЮСЯ, -УЄШСЯ — domišljati se, dosjećati se, pogađati

ДОГАНА, ж. — opomena, kazna, prigovor; ВИСЛОВИТИ ДОГАНУ — izreći opomenu; ЛИЦАР БЕЗ СТРАХУ Й ДОГАНИ — vitez bez mane i straha

ДОГАН|ЯТИ, -ЯЮ, -ЯЄШ — dostizati, sustizati, biti za petama

ДОГЛЯД, -У, м. — nadzor; ЗАЛИШИТИ БЕЗ ДОГЛЯДУ — ostaviti bez nadzora

ДОГЛАД|ЯТИ, -ЯЮ, -ЯЄШ — paziti, čuvati, motriti

ДОГЛЯН|УТИ, -У, -ЄШ і ДОГЛЯ|ДИТИ, -ДЖУ, -ДИШ — pripaziti, pričuvati

ДОГМА, ж. — dogma

ДОГМАТИЧНИЙ — dogmatski, dogmatican

ДОГНАТИ, ДОЖЕН|Ї, -ЄШ — dostići, sustići

ДОГОВ|ІР, -ОРУ, м. — ugovor, dogovor, pogodba, nagodba

ДОГОДЖ|ЯТИ, -ЯЮ, -ЯЄШ — ugađati

ДОГО|ДИТИ, -ДЖУ, -ДИШ — ugoditi

ДОГОРІ — gore, uvis

ДОГОР|ІТИ, -ІТЬ — dogorjeti

ДОГОР|ЯТИ, -ЯЄ — dogorijevati

ДОДА|ВАТИ, -Ю, -ЄШ — dodavati, dometati

ДОДА|ЯТИ, -АМ, -АСІ — dodati, dometnuti

ДОДАТКОВИЙ — dodatan, dopunski, naknadan

ДОДАТ|ОК, -КА, м. — dodatak, dopuna; (gram.) objekt

ДОДЕРЖ|ЯТИ, -У, -ИШ — pridržati se

ДОДЕРЖ|УВАТИ, -УЮ, -УЄШ — pridržavati se, poštovati

ДОДОБУ — dolje, na zemlju, na pod

ДОДУМ|АТИСЯ, -АЮСЯ, -АЄШСЯ — domisliti se

ДОДУМ|УВАТИСЯ, -УЮСЯ, -УЄШСЯ — domišljati se

ДОДОМУ — kući

ДОЖИД|АТИСЯ, -АЮСЯ, -АЄШСЯ — iščekivati, čekati

ДОЖИ|ТИ, -ВУ, -ВЄШ — doživjeti, dočekati

ДОЖОВТНЕВИЙ — predoktobar-ski

ДОЗА, ж. — doza

ДОЗВ|ІЛ, -ОЛУ, м. — dozvola, dopuštenje, dopust

ДОЗВІЛЛЯ, с. — dokolica, slobodno vrijeme

ДОЗВОЛЕНИЙ — dopušten, dopustiv

ДОЗВОЛ|ИТИ, -Ю, -ЄШ — dopustiti, dozvoliti

ДОЗВОЛ|ЯТИ, -ЯЮ, -ЯЄШ — dopuštati, dozvoljavati

ДОЗРІВ|ЯТИ, -АЮ, -АЄШ — sazrijevati, dozrijevati

ДОЗРІ|ТИ, -Ю, -ЄШ — sazreti, dozreti

ДОЗ|УВАТИ, -УЮ, -УЄШ — dozirati

ДОІСТОРИЧНИЙ — prehistorijski, pretpovijesni

ДО|ІТИ, -Ю, -ІШ — musti

ДОКАЗ, -У, м. — dokaz, navod, svjedočanstvo

ДОКА|ЗАТИ, -ЖУ, -ЖЄШ — dokazati

ДОКАЗ|УВАТИ, -УЮ, -УЄШ — dokazivati

ДОКИ — do kada, dokle

ДОКИД|АТИ, -АЮ, -АЄШ — dobacivati

ДОКІН|УТИ, -У, -ЄШ — dobaciti

ДОК|ІР, -ОРУ, м. — prijekor, ukor, predbacivanje; ДОКО-

ПРИ СУМЛІННЯ — grižnja sav-
 jesti
 ДОКЛАДНИЙ — opširan, podro-
 ban, detaljan
 ДОКЛАДНО — potanko, opšir-
 no, detaljno
 ДОКОРЯТИ, -Ю, -ИШ — ukoriti,
 prekoriti, pokarati, pokuditi,
 prebaciti
 ДОКОРИНИЙ — korjenit
 ДОКОРЯТИ, -ЯЮ, -ЯЕШ — kori-
 ti, prekoravati, karati, ku-
 diti, prebacivati
 ДОКТОР, -А, М. — doktor
 ДОКТОРАТ, -У, М. — doktorat
 ДОКТОРСЬКИЙ — doktorski; за-
 хистити ДОКТОРСЬКУ ДИСЕР-
 ТАЦІЮ — doktorirati, obra-
 niti doktorsku disertaciju
 ДОКУМЕНТ, -А, М. — dokument
 ДОКУМЕНТАЦІЯ, Ж. — dokumen-
 тација
 ДОКУМЕНТУВАТИ, -Ю, -УЄШ —
 dokumentirati
 ДОКУПИ — zajedno, zajednič-
 ки
 ДОКУЧАТИ, -АЮ, -АЄШ — dosa-
 дивати, dodijavati
 ДОКУЧИТИ, -У, -ИШ — dosadi-
 ти, dodijati
 ДОЛАДНИЙ — skladan, razu-
 ман
 ДОЛЕТИТИ, -ЧУ, -ТИШ — dolet-
 jeti
 ДОЛИВАТИ, -АЮ, -АЄШ — doli-
 jevati
 ДОЛИНА, Ж. — dolina
 ДОЛИНАТИ, -АЄ — dolijetati
 ДОЛИНУТИ — doletjeti
 ДОЛІ — dolje
 ДОЛІТАТИ, -АЮ, -АЄШ — doli-
 jetati
 ДОЛОНЯ, Ж. — dlan; ЯК НА ДО-
 ЛОНІ — kao na dlanu
 ДОЛОТ, С. — dlijeto

ДОЛЯ, Ж. — sudbina, udes,
 kob; НЕ СУДИЛА ДОЛЯ — ni-
 je bilo suđeno
 ДОМА — kod kuće, doma
 ДОМАГАННЯ, С. — traženje, zah-
 tjev, insistiranje
 ДОМАГАТИСЯ, -АЮСЯ, -АЄШСЯ —
 nastojati, težiti, pokušavati
 ДОМАШНІЙ — домаћи, кућні;
 ДОМАШНЕ ГОСПОДАРСТВО —
 домаћinstvo
 ДЖЕМПЕР, -А, М. — džemper
 ДОМІНУВАТИ, -УЄ — dominira-
 ти, prevladavati
 ДОМІНУЮЧИЙ — dominantan
 ДОМІШКА, Ж. — primjesa, do-
 datak
 ДОМНА, Ж. — visoka peć
 ДОМОВІНА, Ж. — lijes, mrtvač-
 ки sanduk
 ДОМОВИТИСЯ, -ЛЮСЯ, -ИШСЯ —
 dogovoriti se, sporazumjeti
 се, nagoditi се, ugovoriti
 ДОМОВЛАСНИК, -А, М. — куће-
 власник
 ДОМОВЛЕНИЙ — sporazuman,
 dogovoren, ugovoren
 ДОМОВЛЕНІСТЬ, -ОСТІ, Ж. —
 sporazum, dogovor, aranž-
 man
 ДОМОВАЯТИСЯ, -ЯЮСЯ, -ЯЄШСЯ —
 dogovarati се, nagađati
 се, ugovarati, sporazumije-
 vati се, pregovarati
 ДОМОГТИСЯ, -ЖУСЯ, -ЖЕШСЯ —
 iznuditi, izvojštiti, postići
 ДОМОУПРАВЛІННЯ, С. — кућна
 управа
 ДОНЕДАВНА — donedavno
 ДОНЕСТИ, -У, -ЄШ — donijeti,
 saopćiti; denunciirati, potka-
 zati, prokazati
 ДОНІЗУ — dolje
 ДОНОС, -У, М. — potkazivanje,
 denunciјација

ДОНОСИТИ, -шу, -сиш — donositi, saopćavati; denunciirati, potkazivati, prokazivati
ДОНОШИК, -а, м. — denunciјant, doušnik
ДОПИС, -у, м. — dopis
ДОПИСАТИ, -шý, -пеш — dopisati, napisati
ДОПИТ, -у, м. — saslušanje, preslušanje
ДОПИТАТИ, -аю, -аеш — ispitati, saslušati, preslušati
ДОПИТЛИВИЙ — znatiželjan, radoznao
ДОПИТЛЮВАТИ, -ую, -уеш — saslušavati, ispitivati, preslušavati
ДОПЛАТА, ж. — doplaćivanje, doplata
ДОПЛАТИТИ, -чý, -тиш — doplatiti, nadoplatiti
ДОПЛАЧЮВАТИ, -ую, -уеш — doplaćivati, nadoplaćivati
ДОПЛИГНУТИ, -ý, -еш — doskočiti
ДОПОВІДАТИ, -аю, -аеш — izvještavati, referirati
ДОПОВІДАЧ, -а, м. — izvjestilac, referent
ДОПОВІДАЬ, -а, ж. — izvještaj, referat
ДОПОВІСТИ, -ім, -ісі — izvjestiti, referirati
ДОПОВНЕННЯ, с. — dopuna
ДОПОВНИТИ, -ю, -иш — dopuniti
ДОПОВНЮВАТИ, -ую, -уюеш — dopunjavati
ДОПОМАГАТИ, -аю, аеш — pomagati, potpomagati
ДОПОМІЖНИЙ — pomoćni
ДОПОМОГА, ж. — pomoć, potpora, pripomоć
ДОПОМОГТИ, -жý, -жеш — pomoći, potpomоći, pripomоći

ДОПОТОПНИЙ — pretpotopan, dopotopan
ДОПУСКАТИ, -аю, -аеш — dopuštati, pretpostavljati
ДОПУСТИТИ, -шý, -стиш — dopustiti; pretpostaviti
ДОРАДЧИЙ — savjetodavan
ДОРЕВОЛЮЦІЙНИЙ — predrevolucijski, dorevolucionaran
ДОРЕЧНИЙ — umjestan
ДОРИВНЮВАТИ, -ую, -уюеш — izjednaćivati, uspoređivati
ДОРИВНЯТИ, -аю, -аеш — izjednačiti, usporediti
ДОРИДНИЙ — krupan, velik; izdašan, rodan
ДОРИКАТИ, -аю, -аеш — zamjeravati, prekoravati, predbacivati
ДОРИКНУТИ, -ý, -еш — zamjeriti, prekoriti, predbaciti
ДОРОБОК, -ібкү, м. — rad, izradaevina, proizvod
ДОРОГА, ж. — put; по дорозі — usput, uzgred; **ПОЛОТНОМ ДОРОГА!** — daleko ti kuća!, sretan ti put!
ДОРОГИЙ — drag; skup
ДОРОГО — drago; skupo
ДОРОГОЦІННИЙ — dragocjen, skupocjen
ДОРОГОЦІННІСТЬ, -ості, ж. — dragocjenost, dragulj
ДОРОЖИТИ, -у, -иш — visokocijeniti, držati (do)
ДОРОЖНЕЧА, ж. — skupoća
ДОРОЖНИЙ — putni
ДОРОЖЧАТИ, -ае — poskupljivati
ДОРОСЛИЙ — odrastao
ДОРУЧАТИ, -аю, -аеш — povjeravati, poručivati, davati zadatak
ДОРУЧЕННЯ, с. — zadatak, posao, nalog; poruka

доручі́ти, -у́, -иш — povjeriti, dati zadatak, dati nalog; poručiti
 доса́да, ж. — gnjev, zlovolja, razdraženost
 доса́дити, -ажу́, -диш — dosaditi
 доса́дний — neugodan
 доса́жда́ти, -аю, -аєш — dosadivati
 до́свід, -у, м. — iskustvo
 до́свідчений — iskusan, vješt
 до́свідчені́сть, -ості, ж. — iskustvo
 до́сита — dosita
 до́сити — dosta, dovoljno, прилічно
 до́си — dosad(a)
 до́сконáлий — savršen
 до́сконáлі́сть, -ості, ж. — savršenstvo
 до́слівний — doslovan
 до́слівно — doslovno, od riječi do riječi
 до́сліа, -у, м. — pokus, ispit, istraživanje
 до́сліа́ж|ува́ти, -ую, -уєш — ispitivati, istraživati, razviдати
 до́сліа́дити, -ажу́, -диш — ispitati, istražiti, razvidjeti
 до́сліа́дний — eksperimentalan, pokusan, istraživački
 до́сліа́дник, -а, м. — istraživač
 до́співа́ти, -ає — dozrijevati, dospijevati
 до́спі́ти, -іє — sazreti, dospjeti
 до́ста́в|ити, -лю, -иш — dostaviti, isporučiti, dopremiti, doznačiti
 до́ста́вка, ж. — doprema, dostava, isporuka, dovoz
 до́става|я́ти, -яю, -яєш — isporučivati, dostavljati, dopremati, doznačivati

до́ста́вщи́к, -а, м. — dostavljač
 до́ста́тний — dovoljan, dostatan; zadovoljavajući
 до́ста́тньо — dovoljno, dostatno, zadovoljavajuće
 до́ста́т|юк, -кү, м. — izobilje, imućnost, blagostanje
 до́та́ція, ж. — dotacija
 до́сти́глий — zreo
 до́сто́вірний — vjerodostojan, pouzdan, siguran
 до́сто́йний — dostojan
 до́стрибн|у́ти, -у, -єш — doskočiti, priskočiti
 до́строко́вий — prijevremen, prije roka
 до́строко́во — prijevremeno, prije roka
 до́ступ, -у, м. — pristup
 до́ступний — pristupačan, dostupan
 до́схочу́ — dosta, dovoljno, do mile volje
 до́сяг|а́ти, -аю, -аєш — postizati, dostizati, dosezati, dopirati
 до́ся́гнення, с. — postignuće, dostignuće
 до́сяг|ті́ і до́сяг|ну́ти, -ну́, -неш — postići, doprijeti, doseći
 до́ся́жн|і́сть, -ості, ж. — do-маšaj
 до́сьє, нескл., с. — dosije
 до́те|кті́, -че́ — doteci
 до́теп, -у, м. — dosjetka, šala, vic
 до́тепéршній — dosadašnji
 до́тепний — duhovit, dosjetljiv, snalažljiv, oštrouman
 до́тепн|і́сть, -ості, ж. — duhovitost, dosjetljivost, dovitljivost, snalažljivost, oštroumlje
 до́тiк, -у, м. — dodir, opip

ДОТІЧНИЙ — dodiran
ДОТІК|АТИ, -ає — dotjecati
ДОТОРК, -у, м. — dodir
ДОТОРК|АТИСЯ, -аюся, -аєшся — dodirivati, doticati (se)
ДОТОРКН|УТИСЯ, -уся, -ешся — dodirnuti, dotaknuti (se), dohvatiti
ДОТРИМ|АТИ, -аю, -аєш — održati, pridržati; **ДОТРИМАТИ** слова — održati riječ (obecanje)
ДОТРИМ|УВАТИ, -ую, -уєш — držati, održavati
ДОТРИМ|УВАТИСЯ, -уюся, -уєшся — držati se, pridržavati se; **ДОТРИМУВАТИСЯ** закону — pridržavati se zakona
ДОТЯ|ТИ, -ну, -неш — dovući
ДОХІДАЛИВИЙ — shvatljiv, razumljiv
ДОХОД, -у, м. — dohodak
ДОЦЕНТРОВИЙ — centripetalan
ДОЦІЛЬНИЙ — svrsishodan
ДОЧЕК|АТИСЯ, -аюся, -аєшся — dočekati
ДОЧКА, ж. — kći, kćerka
ДОШКА, ж. — daska, tabla, ploča
ДОШКІЛЬНИЙ — predškolski
ДОШКУЛЬНИЙ — osjetan, je-dak, oštar; **ДОШКУЛЬНЕ** місце — slaba strana
ДОЩ, -у, м. — kiša; **ДОЩ** іде — kiša pada; **БУДЕ** дощ — bit će kiše; **ДОЩ** як з відрі — kiša kao iz kabla; **З** дощю та під ринву — iz zla u gore
ДОШОВИЙ — kišan, kišovit
ДОШОВІК, -а, м. — kišna kabanica
ДОЩЕНТУ — sasvim, do kraja; **ЗГОРІТИ** дощенту — izgorjeti do temelja
ДОЯРКА, ж. — muzilja

ДРАБІНА, ж. — ljestve, stepenice, stube
ДРАЖЛИВИЙ — škakljiv
ДРАХН|ІТИ, -ю, -иш — dražiti, bockati, ljutiti
ДРАЗЛИВИЙ — razdražljiv
ДРАКОН, -а, м. — zmaj, aždaja
ДРАМА, ж. — drama
ДРАМАТИЗ|УВАТИ, -ую, -уєш — dramatizirati
ДРАМАТИЧНИЙ — dramski, dramatičan
ДРАМАТУРГ, -а, м. — dramaturg
ДРАНИЙ — poderan
ДРАТИВЛИВИЙ — razdražljiv
ДРАТ|УВАТИ, -ую, -уєш — dražiti, razdraživati
ДРЕВНИЙ — drevan, star
ДРЕВНІСТЬ, -ості, ж. — давнина, starina
ДРЕСИР|УВАТИ, -ую, -уєш — dresirati
ДРИЖАК|І, -ів, мн. — drhtavica, drhtanje
ДРИЖАННЯ, с. — titraj, titranje
ДРИЖ|АТИ, -у, -иш — drhtati, titrati, treperiti, vibrirati
ДРИЖАЧИЙ — drhtav, titrav
ДРІБ, -обу, м. — sačma; (mat.) razlomak
ДРІБНИЙ — sitan, malen; **ДРІБНІ** діти — mala djeca; **ДРІБНІ** гроші — sitan novac, sitniš
ДРІБНИЦЯ, ж. — sitnica, malenkost
ДРІБНІШ|АТИ, -ає — smanjivati se
ДРІБНОБУРЖУАЗНИЙ — sitnoburžoaski, malograđanski
ДРІБ'ЯЗКОВИЙ — sitničav
ДРІБ'ЯЗ|ОК, -ку, м. — sitnica
ДРІЖАЖ|І, -ів, мн. — kvasac
ДРІЗА, -озда, м. — kos

дрім|ати, -аю, -аеш — drije-
mati
дрім|ота, ж. — drijemež, pos-
panost
др|ит, -оту, м. — žica
дроб|ити, -лю, -иш — drobiti,
komadati
др|ова, -, мн. — drva
др|ож, -у, м. — jeza, drhta-
vica
друг, -а, м. — prijatelj
др|үтий — drugi; др|үтий паз
— други put; що др|үтий
дэнь — svaki drugi dan
др|үгорядний — drugostepeni,
drugorazredan
др|үжба, ж. — prijateljstvo,
drugarstvo, družba
др|үжина, м. i ж. — muž, su-
prug; suprugа, žena; bračni
drug
др|үж|ити, -ү, -иш — družiti
se, drugovati, prijateljevati
др|үжний — složan, jednodu-
šan
др|үжний — prijateljski; в
др|үжньому кóлі — u kru-
гу prijatelja
др|үк, -у, м. — tisak, štampa;
з'яв|итися др|үком — poja-
viti se u tisku (štampi)
др|үкарка, ж. — tipkačica,
daktilografkinja
др|үкарський — tiskarski,
štamparski; др|үкарська ма-
шинка — писа́ći stroj; др|ү-
карська пом|илка — tiskar-
ska (štamparska) greška
др|үк|үва́ти, -үю, -үеш — tis-
kati, štampati; tipkati
др|яп|ати, -аю, -аеш — grepsti
др|яп|атися, -аюся, -аешся —
grepsti se
др|яп|үти, -ү, -еш — ogrepsti
др|яп|ість, -ості, ж. — izne-
moglost

д|үб, а, м. — hrast, hrastovina
д|үб|ити, -ю, -еш — kočiti se,
stvrđnjavati se, mrznuti,
hladiti se
д|үбл|к|ат, -а, м. — duplikat
д|үбл|юва́ти, -юю, -юеш — du-
blirati, sinhronizirati
д|үб|овий — hrastov; д|үб|ова
дерев|ина — hrastovina,
hrastovo drvo
д|үг|а, ж. — luk, svod
д|үже — vrlo, veoma, jako
д|үжий — jak, zdrav
д|үжка, ж. — zagrada
д|үло, с. — grotlo, ždrijelo
д|үма, ж. — misao; дума
д|үм|ати, -аю, -аеш — misliti,
razmišljati
д|үмка, ж. — misao, pomisao,
mišljenje; гром|адська д|үм-
ка — javno mišljenje; про-
в|идна д|үмка — misao vodi-
lja; на мо|ю д|үмку — po
mome mišljenju; сп|ало на
д|үмку — palo mi je na па-
met; ма|ти на д|үмци — ima-
ти на umu
д|үп|л|истий — šupalj
д|үп|л|о, с. — duplja, šupljina
д|үр|ень, -ня, м. — budala,
glupan, luda
д|үр|ість, -ості, ж. — glupost,
ludost, mušica, hir
д|үр|ити, -ю, -иш — zaluđivati,
zavaravati
д|үрний — glup, blesav, buda-
last; д|үрний як п|ень —
glup kao но́ć; по д|үр|о́му
— luđački, glupo, ludo; д|үр-
на́ голова — luda glava
д|үр|ниця, ж. — glupost, bes-
mislica; sitnica; ц|е не д|үр-
нийця — to nije sitnica
д|үх, -у, м. — duh, dah; ск|іль-
ки д|үху — svom snagom,
svom brzinom; д|үх часу —

duh vremena; **впа́сти ду́хом** — klonuti duhom; **без ду́ху** — bez daha
ду́х|ї, -їв, мн. — parfem
ду́хмяний — mirisav
ду́ховий — duhački; **ду́ховий інстру́мент** — duhački instrument; **ду́ховий оркестр** — duhački orkestar
ду́ховний — duhovan
ду́ш, -у, м. — tuš; **прийма́ти ду́ш** — tuširati se
душа́, ж. — duša; **до душі** — po volji; **з доро́гою душе́ю** — sa zadovoljstvom, rado; **душе́ моя!** — dušo moja!; **душе́ю і ті́лом** — dušom i

tijelom; **ні живо́ї душі** — nema žive duše
ду́ш|їти, -у, -иш — gušiti, daviti
ду́шний — zagušljiv
ду́шогуб, -а, м. — ubojica
ду́жина, ж. — tuce
дя́дьк|о, -а, м. — stric, ujak, čiča
дя́ка, ж. — zahvalnost
дя́к|увати, -ю, -уєш — zahvaljivati, hvaliti; **красно́** (красне́нко) **дя́кую** — lije-po zahvaljujem, najljepša hvala
дя́т|ел, -ла, м. — dijetao
ды́б|о|ть, -тю, м. — katran

Е, е

е! — eh!
евакуа́ція, ж. — evakuacija
еваку|юва́ти, -юю, -юєш — evakuirati
евентуа́льний — eventualan
евентуа́льн|ість, -ості, ж. — eventualnost
еволю́ція, ж. — evolucija
еге́ — da
егої́зм, -у, м. — egoizam, sebičnost
егої́ст, -а, м. — egoist, sebičnjak
егої́стичний — egoističan, sebičan
егоце́нтричний — egocentričan
ей! — ej! hej!
еква́тор, -а, м. — ekvator
еквіва́лент, -а, м. — ekvivalent
екза́льтований — egzaltiran
екза́мен, -у, м. — ispit

екзамена́тор, -а, м. — ispiti-vač
екзаменаці́йний — ispitni
екзамен|юва́ти, -юю, -уєш — ispitivati, ispitati
екза́ма, ж. — ekcem
екземпляр, -а, м. — primjerek
екзоти́ка, ж. — egzotika
екзоти́чний — egzotičan
екіпа́ж, -у, м. — posada; kočija, kola
еконóm, -а, м. — ekonom
еконóm|їти, -лю, -иш — štedjeti, ekonomizirati
еконóміка, ж. — ekonomika, ekonomija
еконóміст, -а, м. — ekonomist(a)
еконóмічний — ekonomski; ekonomičan
еконómія, ж. — ekonomija; **політи́чна еконómія** — politička ekonomija

еконóмний — ekonomičan, štedljiv
екрán, -у, м. — ekran, platno
екскаватор, -а, м. — ekskavator
екскýрсія, ж. — ekskurzija, izlet
екскýрсовод, -а, м. — vodič
експáнсія, ж. — ekspanzija
експáнсівний — ekspanzivan
експедиція, ж. — ekspedicija
експеримéнт, -у, м. — eksperiment, pokus
експериментáльний — eksperimentalan
експеримент|увати, -ýю, -ýеш — eksperimentirati
експéрт, -а, м. — ekspert
експертíза, ж. — ekspertiza
експлуататор, -а, м. — eksploatator, izrabljivač
експлуатáція, ж. — eksploatacija, izrabljivanje
експлуат|увати, -ýю, -ýеш — eksploatirati, izrabljivati
експозé, нескл., с. — ekspozice
експонáт, -у, м. — eksponat
експонéнт, -а, м. — eksponent, izlagač
експон|увати, -ýю, -ýеш — eksponirati, izlagati, izložiti
экспорт, -у, м. — eksport, izvoz
експортéр, -а, м. — izvoznik
экспортний — eksportni, izvozni
експорт|увати, -ýю, -ýеш — eksportirati, izvoziti, izvesti
експрéc, -а, м. — ekspres
експресионíзм, -у, м. — ekspresionizam
експропріáція, ж. — eksproprijacija
експропрі|ювати, -ýю, -ýеш — eksproprijati
екстáз, -у, м. — ekstaza

екстериторіáльн|ість, -ості, ж. — eksteritorijalnost
экстра — ekstra, neobično
экстравагáнтний — ekstravagantan
экстра́кт, -у, м. — ekstrakt
экстраорди́нарний — izvanredan
экстремі́ст, м. — ekstremist(a)
экстренний — hitan
экцентри́чний — ekscentričan
ексцés, -у, м. — eksces
еластичний — elastičan
елеватор, -а, м. — elevator, dizalica, silos
елегáнтний — elegantan
елéгія, ж. — elegija, tužaljka
електриз|увати, -ýю, -ýеш — elektrizirati
елéктрик, -а, м. — električar
елéктрика, ж. — elektricitet, elektrika
електри́чний — električan;
електри́чна тяга — električni pogon
електрифіка́ція, ж. — elektrifikacija
електрифік|увати, -ýю, -ýеш — elektrificirati
електровóз, -а, м. — električna lokomotiva
електрогíдростáнція, ж. — hidroelektrana
електромонте́р — elektroinstalater, električar
електростáнція, ж. — elektrana, električna centrala
електротéхнік, -а, м. — elektrotehničar, električar
елемéнт, -а, м. — element, sastojak
елементáрний — elementaran
елімін|увати, -ýю, -ýеш — eliminirati

еліта, ж. — elita
 емáл|ь, -і, ж. — emajl
 емальованийий — emajliran
 емансипа́ція, ж. — emancipacija
 е́мбле́ма, ж. — amblem
 емігра́нт, -а, м. — emigrant, iseljenik, izbjeglica
 емігра́нтський — emigrantski, iseljenički
 емігра́ція, ж. — emigracija
 еміг|р|ува́ти, -у́ю, -у́єш — emigrirati, iseliti se, iseljavati se
 емі́сія, ж. — emisija
 емо́ція, ж. — emocija
 енергі́йний — energičan, odrešit
 ене́ргія, ж. — energija
 ентузіа́зм, -у, м. — entuzijazam, oduševljenje
 енциклопе́дія, ж. — enciklopedija
 епіде́мія, ж. — epidemija
 епізо́д, -у, м. — epizoda
 епіле́сія, ж. — epilepsija, padavica
 епіло́г, -а, м. — epilog
 епіте́т, -а, м. — epitet
 еполéт, -у, м. — epoleta
 епопе́я, ж. — ерореја
 е́пос, -у, м. — ер, epos
 епо́ха, ж. — ерoхa, doba
 эпоха́льний — ерoхалан
 е́ра, ж. — era

еру́діція, ж. — erudicija
 есе́нція, ж. — esencija
 еска́дра, ж. — eskadra
 ескала́тор, -а, м. — eskalator, pokretne stepenice
 ескі́з, -а, м. — skica
 ескімо́с, -а, м. — Eskim
 ескімо́ський — eskimski
 естафе́та, ж. — štafeta
 естéт, -а, м. — esteta
 естетичний — estetski
 есто́н|е|ць, -ця, м. — Estonac
 есто́нка, ж. — Estonka
 есто́нський — estonski; Ес-то́нська РСР — Estonska SSR
 естра́да, ж. — estrada
 е́т! — aoh!
 ета́п, -у, м. — etapa
 е́тика, ж. — etika
 етике́т, м. — etiketa
 етимоло́гія, ж. — etimologija
 ети́чний — etički
 етні́чний — etnički
 етногра́фія, ж. — etnografija
 етюд, -а, м. — esej, etida
 ефе́кт, -у, м. — efekat, učinak
 ефекти́вний — efikasan, djelotvoran, efektivan
 ефе́ктний — efektan
 ефі́р, -у, м. — eter
 ешелон, -у, м. — ešalon
 ешелон|ува́ти, -у́ю, у́єш — ešalonizirati

Е, е

é, v. б҃ути
евре́й, -я, м. — Hebrej, Jev-rej, Židov
евре́йський — hebrejski, jev-rejski, židovski
Евро́па, ж. — Evropa
европе́ець, -йця, м. — Evrop-ljanin
европе́йка, ж. — Evropljan-ka
европе́йський — evropski
Египет, -у, м. — Egipat
егіпетський — egipatski
єди́ний — jedini, jedinstven;
єди́ний можли́вий спосі́б
 — jedini mogući način

єднан́ня, с. — sjedinjenje, spoj
єди́ти, -аю, -аеш — ujedinja-vati, sjedinjavati
єди́сть, -ості, ж. — jedinstvo
ємкий — prostran, obuhvatan
ємкі́сть, -ості, ж. — zapre-mina, kapacitet, obuhvat-nost
єпі́скоп, -а, м. — biskup, epis-kop
Єрева́н, -а, м. — Jerevan
єреті́к, -а, м. — heretik, kri-vovjernik
єство́, с. — biće, bit, suština
єхидни́й — pakostan, zloban

Ж, ж

жаба¹, ж. — žaba
жаба², ж. — angina, vratobo-lja; **гру́дна жа́ба** — angina pectoris
жага́, ж. — žeđ, žeđa; **žadnja жагучи́й** — strastven, žarki
жада́ний — željen
жада́ння, с. — želja; **žadnja жада́ти, -аю, -аеш** — željeti, žudjeti
жади́бний — pohlepan, gramz-ljiv, lakom
жади́бни́сть, -ості, ж. — po-hlera, gramzljivost, lako-most
жадо́ба, ж. — pohlepnost, la-komost; želja, žudnja
жа́йворонко́к, -ка, м. — ševa
жа́йти, -ю, -іш — bosti, pe-ći, peckati, žeći

жа́лібний — žalostan, tužan; bijedan, jadan; **жа́лібний ма́рш** — posmrtni marš
жа́лість, -ості, ж. — samilost, suosjećanje
жа́літи, -ю, -еш — žaliti, suo-sjećati; štedjeti
жа́літися, -юся, -ешся — ža-liti se, jдати se, tužiti se
жа́ло, с. — žalac, oštrica; trn
жа́лоба, ж. — žalost, korota
жа́лош[і], -ів, мн. — žalost, tu-ga; sažaljenje, samilost, su-osjećanje
жа́лувати, -ую, -уеш — žaliti, suosjećati, štedjeti, paziti, voljeti
жа́люга́ний — jadan, bije-dan, neugledan
жа́ль, -ю, м. — žalost, žalje-nje; **які́й жа́ль!** — koja šteta!; **без жа́лю** — bez sa-

milosti, bez žaljenja; **завдавати жаль** — zadavati bol, žalostiti; **мені на жаль** — na moju žalost

жар, -у, м. — жар, vrućina, vrućica, žerava; **сидіти як на жару** — sjediti kao na žeravici; **оці горять як жар** — oči gore kao žeravica

жара, ж. — vrućina, žega

жаргон, -у, м. — žargon

жарити, -ю, -иш — peći

жаровня, ж. — roštilj

жарт, -у, м. — šala; **без жартів** — bez šale, ozbiljno

жартівливий — šaljiv

жартувати, -ю, -єш — šaliti se, zbijati šalu, igrati se; **годі жартувати** — dosta je šale, šalu na stranu

жати¹, **жн**^у, -єш — žeti

жати², **жм**^у, -єш — pritiskati, stiskati

жаття, с. — žetva

жах, -у, м. — strah, užas, strava, groza

жахати, -аю, -аєш — užasavati; plamtjeti, prodirati (o plamenu)

жахатися, -аюся, -аєшся — zgražati se, užasavati se; drhtati

жахливий — strašan, užasan, jeziv, strahovit, grozan

жахнути, -у, -єш — užasnuti; planuti; jurnuti

жахнутися, -уся, -ешся — zgroziti se, užasnuti se; za-drhtati

жбурляти, -яю, -яєш — bacati, razbacivati

жбурнути, -у, -єш — baciti, hitnuti

жвавий — živ, žustar, živahan

жваво — živo, živahno, žustro

жвавішати, -аю, -аєш — ro-stajati življi, oživljavati

ждати, -у, -єш — čekati, očekivati, dočekivati; **хто жде, дждється** — tko čeka, do-čeka; **час не жде** — vrije-me ne čeka

же і ж — та

жебрак, -а, м. — prosjak, si-romah

жебрати, -аю, -аєш і **жебр**^у**увати**, -ю, -уєш — prosja-čiti, prositi moljakati

жеври^{ти}, -є — gnjiti, trunuti

жезл, -а, м. — žezlo

Женева, ж. — Ženeva

женити, -ю, -иш — ženiti

женитися, -юся, -ишся — že-niti se

жених, -а, м. — zaručnik, že-nik, mladoženja

женихатися, -аюся, -аєшся — udvarati (se); voljeti se, ho-dati

жердина, ж. — motka

жереб, -у, м. — ždrijeb, koc-ka; **жереб кінучо** — kocka je pala

жеребець, -ця, м. — ždrije-bac

жереб'я, -яти, с. — ždrijebe

жерсть, -і, ж. — lim

жертва, ж. — žrtva

жертвувати, -ую, -уєш — žrt-vovati

жерти, -у, -єш — žderati, proždirati

жест, -у, м. — pokret, gesta

жестикувати, -юю, -юєш — gestikulirati

живий — živ; **живий і здо-ровий** — živ i zdrav; **нема ні живої душі** — nema ni žive duše; **тільки живий та теплий** — jedva živ, sama kost i koža

живильний — hranjiv
живіти, -лю́, -иш — hraniti, bodriti; **живіти надію** — gajiti nadu
живітися, -лю́ся, -ишся — hraniti se, gostiti se; bogatiti se
живіт, -отá, м. — trbuh
живлення, с. — ishrana, prehrana, hrana
живопис, -у, м. — slikarstvo
живописець, -ця, м. — slikar
живописний — živopisan
живопліт, -оту, м. — živica
животіння, с. — životarenje
животіти, -ю, -еш — životariti
жіла, ж. — žila
жілавий — žilav
жілет, -а, м. — prsluk
жір, -у, м. — mast, masnoća;
ріб'ячий жір — riblje ulje
жіріти, -ю, -еш — debljati se, gojiti se
жірний — mastan, debeo
жіриість, -ості, ж. — masnoća, debljina
жітель, -я, м. — žitelj, stanovnik
жіти, -вú, -веш — živjeti, stanovati, obitavati, boraviti, prebivati; **жіти в рабстві** — robovati, živjeti u ropstvu; **жіти на широкую ногу** — živjeti na velikoj nozi; **жіти як кіт з собакою** — slagati se kao pas i mačka
житло, с. — stan, obitavalište
житловий — stamben; **житлова площа** — stambeni prostor
житний — ražen
жіто, с. — raž
життєвий — životni
життєздатний — vitalan, bodar

життєпис, -у, м. — životopis, biografija
життєрадісність — vedrina
життєрадісний — bodar, vedar, pun života
життя, с. — život; **на все життя** — za čitav život; **ставити своє життя на карту** — stavljati život na kocku
жінка, ж. — žena, ženska, supruga; **взяти за жінку** — uzeti za ženu
жіночий — ženski; **жіночий рід** — (gram.) ženski rod
жімєня, ж. — pregršt
жмýрjити, -ю, -иш — žmiriti
жмýт, -а, м. — svežanj, parmak, rukovet, kita; čuperak
жнець, **женця**, м. — žetelac
жнивля, -, мн. — žetva
жовкнjути, -у, -еш — žutjeti (se)
жовтєнь, -ня, м. — listopad, oktobar
жовтий — žut
жовтіти, -ю, -еш — žutjeti (se)
жовтиєвий — listopadski, oktobarski
жовтjок, -ка, м. — žutanjak
жовторотий — žutokljun
жовтяниця, ж. — žutica
жовч, -і, ж. — žuč
жовчний — žučan
жоден, **жодний** — nijedan, nikakav; **жодним способом** — nikako, ni na koji način; **в жодному разі** — ni u kom slučaju; **без жодних результатів** — bez ikakvih rezultata
жолоб, -а, м. — oluk, žlijeb
жолудь, -я, м. — žir
жонатий — oženjen
жоржіна, ж. — (bot.) georgina

жорсткий — krut, tvrd
 жорстокий — nemilosrdan,
 žestok, okrutan, krut
 жорстокість, -ості, ж. — ne-
 milosrdnost, žestina, okrut-
 nost, krutost
 жувати, -ю, -єш — žvakati,
 preživati
 жужити, -лю, -иш — guž-
 vati
 жук, -а, м. — buba, kukac
 журавель, -ля, м. — ždral

журба, ж. — tuga, jad, ža-
 lost, tjeskoba
 журити, -ю, -иш — žalostiti
 журитися, -юся, -ишся — tu-
 govati, žalostiti se, cviljeti
 журавий — žalostan, tužan,
 sjetan
 журнал, -у, м. — časopis, re-
 vija, žurnal
 журналіст, -а, м. — novinar,
 žurnalist
 жури, нескл., с. — žiri

3, 3

з (із, зо, зі) — (+G.) iz, od,
 ро; (+A.) oko; (+I.) s(a),
 uz; ро́дом з Киє́ва — ro-
 dom iz Kijeva; ви́рвати з
 ру́к — istrgnuti iz ruku; з
 голо́ви до́ п'я́т — od glave
 do pete; з на́казу — po na-
 ređenju; з цьо́го ча́су —
 od sada; з цьо́го дива не
 бу́де пи́ва — nema od toga
 ništa; з дво́х ли́х ви́брати
 ме́нше — od dva zla izabra-
 ti manje; дні́в зо́ два, зо́
 три — dva-tri dana; з ми́ся-
 ць — oko mjesec dana;
 бра́т з сестро́ю — brat i
 sestra; з умо́вою — pod
 uvjetom, uz uvjet; з ча́сом
 — s vremenom; з Ново́и
 ро́ком! — sretna Nova go-
 dina!; з вели́ким тру́дом —
 (s) teškom mukom; з ким
 поведе́шся, від то́го й на-
 берешся — s kim si, takav
 si

за — (+G.) za, za vrijeme,
 pri, uz; (+A.) za, iza; zbog;
 (+I.) za, iza, po; за житт́я
 — za života; за таки́х умо́в

— uz takve uvjete; за вся́-
 ку ціну́ — po svaku cijenu;
 дале́ко за півні́ч — dugo
 poslije ponoći; вважа́ти за
 необхі́дне — smatrati prije-
 ko potrebnim; рані́ш за
 всіх — prije svih, najranije
 od svih; за вла́сним ба-
 жа́нням — po vlastitoj že-
 lji; за остáнньою мо́дою —
 po posljednjoj modi
 заарешто́вувати, -ую, -уєш —
 hapsiti
 заарешт|увати, -ую, -уєш —
 uhapsiti
 заатланти́чний — prekoat-
 lantski, prekoceanski
 забáва, ж. — zabava, razono-
 da, igra
 забáв|ити, -лю, -иш — zaba-
 viti, razonoditi
 забáв|итися, -люся, -ишся —
 zabaviti se, poigrati se, ra-
 zonoditi se
 забáвка, ж. — igračka, igra,
 zabava
 забавля́ти, -яю, -яєш — za-
 bavlјati, razonodivati

забавл|я́тися, -я́юся, -я́ешся — zabavljati se, igrati se
 забага́то — prilično, mnogo, previše
 забаж|я́ти, -я́ю, -я́еш — zaželjeti, poželjeti
 забарв|я́ти, -я́ю, -я́еш — obojiti
 забарв|ення, с. — boja, obojenost, bojenje
 забарв|я́ювати, -я́юю, -я́юеш — bojiti
 забар|ливи́й — spor, trom
 забасто́вка, ж. — štrajk
 забаст|я́вати, -я́юю, -я́юеш — stupiti u štrajk
 забезпеч|ення, с. — osiguranje, opskrba
 забезпеч|я́ти, -я́ю, -я́еш — osigurati, snabdjeti, zbrinuti
 забезпеч|я́тися, -я́юся, -я́ишся — osigurati se, snabdjeti se
 забезпеч|я́ти, -я́ю, -я́ешся — osiguravati, snabdijevati, zbrinjavati
 забезпеч|я́юватися, -я́ююся, -я́юешся — osiguravati se, snabdijevati se
 забив|я́ти, -я́ю, -я́еш — zabitjati, zakucavati, okivati, ubijati
 забинто́в|я́вати, -я́юю, -я́юеш — zavijati, stavljati zavoj
 забинт|я́вати, -я́юю, -я́юеш — zaviti, staviti zavoj
 забир|я́ти, -я́ю, -я́еш — oduzimati, odnositi, zapljenjivati, odvlačiti, povlačiti
 забир|я́тися, -я́юся, -я́ешся — penjati se; odlaziti, kupiti se, tornjati se
 за|б́ити, -б́ю, -б́еш — zabiti, zakucati, okovati, utući, ubiti

за|б́итися, -б́юся, -б́ешся — udarati se, povrijediti se, ubiti se
 заб́итий — zatančan
 заблиц|я́ти, -я́ю, -я́еш — zasjati, zablistati, granuti
 заблуд|я́тися, -я́юся, -я́ишся — zalutati, zabludjeti, izgubiti se
 забобо́н, -я́ю, м. — predrasuda, sujevjerje, praznovjerje
 забобо́нний — pun predrasuda, praznovjeran, sujevjeran
 забов'язан|ня, с. — obaveza
 заборго́ван|ість, -ості, ж. — zaduženost, prezaduženost
 заборг|я́вати(ся), -я́ю(ся), -я́еш(ся) — zadužiti se
 заборо́на, ж. — zabrana, zaprljena
 заборо́нений — zabranjen
 заборон|я́ти, -я́ю, -я́еш — zabraniti, uskratiti, omesti
 заборон|я́ти, -я́ю, -я́еш — zabranjivati, kratiti, braniti, ometati
 забр|я́ти, -я́ю, -я́еш — uzeti, oduzeti, odnijeti, zaplijeniti, odvući, porobiti
 забр|я́тися, -я́юся, -я́ешся — ropeti se, uzverati se, zavučiti se; otići
 забрудн|я́ти, -я́ю, -я́еш — isprljati, zamazati, okaljati, izmazati
 забрудн|я́ювати, -я́юю, -я́юеш — prljati, mrljati, kaljati, mazati
 забу́в|я́ти, -я́ю, -я́еш — zaboravljati
 забудо́вник, -а, м. — graditelj
 забу́ти, -я́ю, -я́еш — zaboraviti
 забу́ття, с. — zaborav, nesvijest, nesvjestica, polusan

заваж|ати, -аю, -аєш — ometati, smetati, priječiti
 завá|дити, -ажу, -диш — o-mesti, spriječiti, zasmetati
 завал|яти, -ю, -иш — zatrpати, nagomilati
 завáл|ювати, -юю, -юєш — zatpravati, nagomilavati
 завар|яти, -ю, -иш — zakuhati, popariti, zavariti; завар|яти кашу — (pren.) skuhati kašu (poparu)
 завар|ювати, -юю, -юєш — zakuhavati, zavarivati
 завбач|ати, -аю, -аєш — predskazivati, predviđati, prognozirati, prorokovati
 завбáч|ити, -у, -иш — predskazati, predvidjeti, prognozirati, prorokovati
 завбáчливий — oprezan, obazriv, dalekovidan
 завбáльшки — velik kao *tko*, *što*, po veličini jednak *komu*, *čemu*
 завв|шки — visok kao *tko*, *što*, po visini jednak *komu*, *čemu*
 завгáйшки — dubok kao *što*, po dubini jednak *čemu*
 завда|вати, -ю, -єш — zadavati, nanositi, pričinjati
 завда́ння, с. — zadatak, zadaća
 завда|ати, -ам, -ася — zadati, nanijeti, pričiniti; завда́ти сáрому — nanijeti sramotu, osramotiti; завда́ти тя́жкого́ уда́ру — zadati težak udarac
 завда́т|ок, -ку, м. — кара, akontacija
 завдя́ки — zahvaljujući
 завели́кий — velik, prevelik
 заверн|ути, -у, -єш — zamo-tati, omotati, zaviti, okrenu-

заверт|ати, -аю, -аєш — zamo-tavati, omotavati, zavija-ti, okretati
 завершáльний — završni, konačni
 заверш|ити, -у, -иш — završiti, dovršiti, okončati
 заверш|итися, -ся — odigrati se
 заверш|увати, -ую, -уєш — završavati, dovršavati, okončavati
 заве|сті, -ду, -дєш — odvesti, uvesti; osnovati; naviti
 зáвжди — uvijek, u svako doba, svagda
 завзя́тий — strastven, pasioniran, vatren, oduševljen; завзя́та боротьба — žestoka borba
 завзя́ття, с. — strastvenost, oduševljenje, pasija
 завив|ати¹, -ає — zavijati, urlati, urlikati
 завив|ати², -аю, -аєш — ondulirati, uvijati (kosu)
 завівка, ж. — ondulacija, frizura
 завид|увати, -ую, -уєш — zavidjeti
 завидю́щий — zavidan, pun zavisti
 заві|ти¹, -ю, -єш — zaurлати, zaurlikati
 за|віти², -в'ю, -в'єш — ondulirati, uviti (kosu)
 заві|дувати, -ую, -уєш — rukovoditi, upravljati
 заві|дувач, -а, м. — upravitelj, upravnik, šef, rukovodilac
 завір|ити, -ю, -иш — uvjeriti, ovjeriti
 завірю́ха, ж. — mečava, vija-vica
 завір|яти, -яю, -яєш — uvjeravati, ovjeravati

завіса, ж. — zavjesa, zastor
 завісити, -шу, -сиш — zastriti, odvojiti zavjesom
 завішувати, -ую, -уєш — zastirati, odvajati zavjesom
 за́вмерти, -мрү, -мреш — zamrijeti, obamrijeti
 завми́рати, -аю, -аєш — zamirati, obamirati
 заво́д, -ү, м. — tvornica, fabrika
 заво́дити, -ажү, -диш — odvoditi, uvoditi; osnivati; navijati
 заводський — tvornički, fabrički
 заво́йбник, -а, м. — osvajač, zavojevač
 заво́йбувати, -ую, -уєш — osvajati
 завоюва́ння, с. — osjavanje; tekovina, dostignuće
 заво́юва́ти, -юю, -юєш — osvojiti, izvojevati
 за́врта — sutra
 за́втрашний — sutrašnji
 за́вчасний — pravovremen, blagovremen; prijevremen, preuranjen
 за́вча́ти, -аю, -аєш — učiti (paramet)
 за́вчи́ти, -ї, -їш — naučiti (paramet)
 за́в'язати, -жү, -жеш — zavezati, vezati, zaviti, poviti;
 за́в'язати сві́т — upropastiti život
 за́в'язка, ж. — traka, povež; zaplet
 за́в'язува́ти, -ую, -уєш — povezivati, zavezivati, vezati, vezivati, zavijati, povijati
 зага́дка, ж. — zagonetka
 зага́дковий — zagonetan, tajanstven, misteriozan

зага́л, -ү, м. — masa, društvo, svi redom
 зага́льний — opći, sveopći, zajednički; в зага́льних ри́сах u općim crtama
 зага́льновжи́ваний — opći, за opću upotrebu, općeupotreb-ljiv
 зага́льновідо́бий — opće poznat
 зага́льнонаро́дний — općenarodni
 заганя́ти, -яю, -яєш — zabitati, utjerivati, satjerivati; umarati, prodavati
 зага́рбаня, с. — osvajanje, otimanje, zauzimanje
 зага́рба́ти, -аю, -аєш — oduzeti, ugrabiti, oteti, prigrabiti, zauzeti, osvojiti
 зага́рбник, -а, м. — osvajač, otimač
 зага́рбува́ти, -ую, -уєш — oduzimati, grabiti, otimati, zauzimati, osvajati
 зага́ртований — prekaljen
 зага́рто́ваність, -ості, ж. — prekaljenost
 зага́рто́вува́ти, -ую, -уєш — kaliti
 зага́рті́ва́ти, -юю, -юєш — prekaliti
 зага́та, ж. — brana, nasip, ustava
 загиба́ти, -аю, -аєш — ginuti, pogibati, propadati
 загибе́ль, -і, ж. — propast, pogibija
 за́гаджува́ти, -ую, -уєш — zagadivati, prljati
 за́га́дити, -ажү, -диш — zagaditi, zaprljati
 за́гін¹, -ү, м. — propast, pogibija, smrt
 за́гін², -ү, м. — zavoј, okuka

загин|áти, -áю, -áеш — savi-
jati, pregibati, previjati
загін|ути, -у, -еш — poginuti,
izginuti, propasti
заг|ін¹, -бнү, м. — odred
заг|ін², -бнү, м. — utrina; tor,
obor; hajka, utjerivanje; бұ-
ти в заго́ні — biti zapostav-
ljen
загла́|дити, -джү, -диш — iz-
gladiti, izglačati, ispeglati
загла́|дж|увати, -үю, -үеш —
gladiti, glačati, peglati
заглибина, ж. — udubina
заглуш|áти, -áю, -áеш — za-
glušivati, prigušivati, nadja-
čavati
заглуш|áти, -á, -иш — zaglu-
šiti, prigušiti, nadjačati
загла|áти, -áю, -áеш — zavi-
rivati, gledati
загя́н|үти, -ү, -еш — zaviriti,
pogledati
заг|на́ти, -женү, -женеш —
zabiti, utjerati, zatjerati; iz-
moriti; prodati; загна́ти на
слизкэ́ — staviti u težak
položaj
загно́|тисся, -тсья — zagnojiti
se, ognojiti se
загн|үти, -ү, -еш — saviti, za-
viti, previti
заговор|áти, -ю, -иш — pro-
govoriti, početi govoriti
заговó|рювати, -юю, -юеш —
progovarati, počinjati govo-
riti
забо́|тисся, -сья — zacijeliti,
srasti
заго́|лов|ок, -ка, м. — natpis,
naslov
заголо|сáти, -шү, -сиш — za-
plakati, zajaukati, početi na-
ricati
загор|áти, -ю, -иш — pocrnjeti
(od sunca)

загор|áтисся, -юся, -ишся — za-
paliti se, planuti, buknuti;
oduševiti se
загорн|үти, -ү, -еш — zamota-
ти, ogrnuti, umotati, uviti,
upakovati
загорн|үтисся, -үся, -ешся —
zagrnuti se, umotati se
загоро́|ження, с. — pregrada,
zapreka, prepreka
загоро|áти, -джү, -диш —
pregraditi, prepriječiti
загор|áти, -áю, -áеш — za-
motavati, ogrtati, uvijati, pa-
kovati
загор|áти, -яю, -яеш — sun-
čати se
загор|áтисся, -яюся, -яешся —
rasplamsavati se, oduševlja-
vati se
заго́|стрений — zaoštren, na-
oštren, oštar, šiljast
заго́|стрення, с. — zaoštrava-
vanje, oštrenje, šiljenje
заго́|стр|áти, -ю, -иш — zaoš-
triti, izoštriti, našiljiti
заго́|стр|ювати, -юю, -юеш —
zaoštravati, oštriti, izoštra-
vati, šiljiti
заго́|твля, ж. — priprema, pri-
premanje
заго́|твник, -а, м. — nabavljač,
snabdjevač
заго́|тов|ити, -лю, -иш — pri-
premiti, opremiti
заго́|тов|áти, -яю, -яеш — pri-
premati, spremati
заго́|юватися, -юється — sras-
tati, zacjeljivati
за́|грава, ж. — odsjaj, odsjev
загр|áти, -áю, -áеш — zaigra-
ти, zaszvirati
загри|áти, -лю, -иш — pras-
nuti
загри|áти, -áю, -áеш — gra-
biti, zgrtati, kupiti; чуж|áти

ру́ками жа́р загриба́ти —
stjecati tuđim Źuljevima
загрож|увати, -ую, -уєш —
prijetiti, ugroŹavati
за́гс (вiддiл за́пису а́ктiв гро-
мадя́нського ста́ну), -у, м.
— матични ured
загуб|іти, -лю́, -иш — izgubi-
ti; upropastiti
загуб|ітися, -лю́ся, -ишся —
izgubiti se
зада|ва́ти, -ю́, -єш — zadavati,
davati; задава́ти то́н — da-
vati ton; задава́ти пита́ння
— postavljati pitanje
зада|ва́тися, -ю́ся, -єшся —
praviti se vaŹan
задав|іти, -лю́, -иш — zada-
viti, zaguŹiti, udaviti; prega-
ziti, satrti
задав|ітися, -лю́ся, -ишся —
udaviti se, uguŹiti se
зада|а́ти, -а́м, -асі́ — zadati,
postaviti
зада́ча, ж. — zadaća, zadatak
задзвон|іти, -ю́, -иш — zazvo-
niti
задив|ітися, -лю́ся, -ишся —
zagledati se, zambuljiti se
задив|а́тися, яю́ся, -яєшся —
zagledati se, zuriti, buljiti
зади́р|а́ти¹, -а́ю, -а́єш — diza-
ti; зади́рати но́са — dizati
nos
зади́р|а́ти², -а́ю, -а́єш — trga-
ti, kidati
зади́рливий — prkosan, iza-
zovan, izazivački
зади́х|а́тися¹, -аю́ся, -аєшся —
zadihati se, izgubiti dah
зади́х|а́тися², -аю́ся, -аєшся —
zadihavati se, gubiti dah
зади́х|а́тися³, -аю́ся, -аєшся —
guŹiti se, daviti se
зади́хн|у́тися, -у́ся, -єшся —
zaguŹiti se, uguŹiti se

зади́шка, ж. — sipnja, astma
за́дки — natraške
за́ддя (+ G.) — radi, zbog
за́дній — straŹnji, zadnji;
па́сти за́дніх — vući se na
repu događaja, biti posljed-
nji
задов|ільний — zadovoljavaју-
ći, dosta dobar
задов|олений — zadovoljan
задов|олення, с. — zadovolj-
stvo, zadovoljenje, zado-
vljavanje
задов|ольн|іти, -ю́, -иш — za-
dovoljiti, udovoljiti, namiri-
ti, podmiriti
задов|ольн|ітися, -ю́ся, -ишся
— zadovoljiti se
задов|ольн|а́ти, -аю́, -аєш —
zadovoljavati, udovoljavati,
namirivati, podmirivati
задов|ольн|а́тися, -аю́ся, -аєш-
ся — zadovoljavati se
зади́рати¹ і зади́рти¹, -еру́,
-ерєш — podići, dignuti, dići
зади́рати² і зади́рти², -еру́,
-ерєш — rastrgati, raskidati
зади́р|а́ти, -а́ю, -а́єш — za-
drijemati
за́дум, -у́, м. — zamisao, po-
misao
заду́ма, ж. — zamiŹljenost
заду́маний — zamiŹljen
заду́м|ати, -аю́, -аєш — za-
misliti, smisliti, nakaniti
заду́м|а́тися, -аю́ся, -аєшся —
zamisliti se, postati zamiŹ-
ljen, predati se mislima
заду́м|увати, -ую́, -уєш — za-
miŹljati, pomiŹljati, namje-
ravati
заду́м|уватися, -ую́ся, -уєшся
— postajati zamiŹljen, pre-
davati se mislima
заду́ш|іти, -у́, -иш — zaguŹiti,
uguŹiti, zadaviti, udaviti

задуші́тися, -у́ся, -и́шся — ugušiti se, udaviti se
 заду́шливий — zagušljiv
 за́лець, -йця, м. — zec; (razg.) slijepi putnik
 заже́рливий — proždrljiv, nezasitan, pohlepan, gramzljiv
 заживі́ати¹, -а́є — zacjeljivati
 заживі́ати², -а́ю, -а́єш — kušati, osjećati
 зажі́ти¹, -в́е — zacijeliti
 зажі́ти², -в́у, -в́еш — iskusiti, okusiti, osjetiti; зажі́ти ра́дості — osjetiti radost; зажі́ти сла́ви — proslaviti se, postati slavan, steći slavu
 зажүрї́тися, -ю́ся, -и́шся — rastuziti se, ražalostiti se, snužдити se
 заза́легідь — unaprijed, pravovremeno
 за́здрий і за́здрісний — zavidan, pun zavisti
 за́здрїти, -ю, -и́ш — zavidjeti
 за́здрїсть, -ості, ж. і за́здрощі́, -ів, мн. — zavist
 зазелені́ти, -і́є — pozelenjeti, zazelenjeti (se)
 зазе́млення, с. — uzemljenje
 зазі́хати, -а́ю, -а́єш — lakomiti se, željeti
 зазі́хнї́ти, -у́, -і́ш — polakomiti se, zaželjeti
 зазна́вати, -ю́, -і́ш — osjećati, podnositi, doživljavati
 зазна́ватися, -ю́ся, -і́шся — uobrazavati se, uzdizati se, praviti se važan
 зазнáти, -а́ю, -а́єш — osjetiti, podnijeti, iskusiti, doživjeti; зазнáти змін — pretrpeti promjene, promijeniti se; зазнáти втра́т — preživjeti štetu (gubitak)

зазнáтися, -а́юся, -а́єшся — uobraziti se, umisliti se, uzdignuti se
 зазначáти, -а́ю, -а́єш — označivati, pokazivati, ukazivati, upozoravati
 зазнáчїти, -у́, -и́ш — označiti, pokazati, ukazati, upozoriti
 заі́ржавїти, -і́є — zarđati
 заі́ждажáти, -а́ю, -а́єш і заі́здаїти, -жа́жу, -зда́ш — svгаćати
 заі́ждажїий, -ого, м. — došljak
 заі́ка, м. і ж. — mucavac, teravac
 заі́кати́ся, -а́юся, -а́єшся — mucati, zamuckivati, tepati
 заі́кнї́тися, -у́ся, -і́шся — zamucati
 заі́хати, -а́у, -а́єш — svratiti
 заі́вий — suvišan, prekobrojan
 заі́да, м. і ж. — došljak
 заі́мати, -а́ю, -а́єш — zauzimati, dirati, izazivati; не заі́май! — ne izazivaj!
 заі́матися, -а́юся, -а́єшся — baviti se
 заі́мє́нник, -а, м. (gram.) — zamjenica
 заі́няти, -мү́, -мє́ш — zauzeti, dirnuti, izazvati; заі́няти місце — zauzeti mjesto
 заі́ня́тися, -мү́ся, -мє́шся — pozabaviti se
 заі́ня́тий — zauzet, zaposlen
 заі́ня́тість, -ості, ж. — zauzetost, zaposlenost
 заі́ти, а́у, -а́єш — svratiti, заці́; заі́ти в шү́пїк — doći (dospjeti) u čor-sokak
 закарбóувати, -у́ю, -у́єш — urezati, označiti, zapečatiti
 за́кна, -у, м. — prigovor, primjedba, prijekor, ukor

заква|сити, -шү, -сиш — uki-seliti
 закид|ати, -аю, -аеш — baciti; ubacivati; prebacivati
 закйн|үти, -ү, -еш — baciti, ubaciti; prebaciti; закйнүти
 якр — baciti sidro (i pren.)
 закйнүтий — zabačen
 закип|ати, -аю, -аеш — ро-
 нјати kipjeti (vreti)
 закип|їти, -лю, -иш — заки-
 јети, uzavreti
 закип'я|тїти, -чү, -тиш — за-
 куhati, prokuhati
 закйнчення, с. — završetak, svršetak; prestanak, kraj; (gram.) nastavak; до закйн-
 чення строкү — do isteka roka
 закйнч|їти, -ү, -иш — završi-
 ti, svršiti, dovršiti; okončати
 закйнч|їтися, -үся, -ишся —
 završiti se, dospјeti, presta-
 ti
 закйнч|үвати, -үю, -үеш — за-
 врšавати, dovršавати, okon-
 čавати
 закйнч|үватися, -үюся, -үешся
 — završавати se, dospјива-
 ти, prestajати
 заклад¹, -ү, м. — ustanova, за-
 вод; учебний заклад — ško-
 la, nastavna ustanova
 заклад², -ү, м. — oklada, за-
 лог, јамство; бїтися об за-
 клад — kladiti se
 заклад|ати, -аю, -аеш — зала-
 гати; utemelјivati; zatvarati;
 закладати фундамент — ро-
 лагати (ударати) temelје
 заклад|атися, -аюся, -аешся
 — kladiti se, јамčiti
 заклад|сти, -аү, -деш — zalo-
 žити, ставити; utemelјити; за-
 творити, зачепити

заклад|стися, -аүся, -дешся —
 okladiti se, zajamčiti
 заклад|ювати, -юю, -юеш — li-
 јepити
 заклик, -ү, м. — zov, poziv,
 klicanje
 заклик|ати¹, -аю, -аеш — zva-
 ти, dozivати, pozivати
 заклад|кати², -чү, -чеш — ро-
 звати, dozвати; закладкати до
 порядкү — pozвати на red
 закладн|ати, -аю, -аеш — пре-
 klinјати, zaklinјати
 заклоп|отаний — zabrinut, за-
 uzet, zaposlen
 заклад|очний — zaključni, за-
 врšни; заклад|очний баланс —
 završни račun
 заклад|клиий — ukočen, ukru-
 čен
 закладн|хати, -шү, -шеш — за-
 нјихати, zalјulјати
 заклад|от, -ү, м. — metež; ро-
 buna; nered, buka
 заклад|оти, -ю, -еш — zakлати,
 probosti
 заклад|отник, -а, м. — buntov-
 ник, pobunjenik, odmetnik;
 smutljјivac
 заклад|ювати, -юю, -юеш — ka-
 лити, učvršćivати
 закладн, -ү, м. — zakon
 заклад|ний — zakonit, zakonski
 заклад|нство, с. — zakono-
 давство
 заклад|нчий — zakonodavan
 заклад|нпроект, -ү, м. — nacrt
 zakona
 заклад|нрний — zakonomје-
 ran, pravilan
 заклад|ати, -аю, -аеш — зако-
 пати, ukopати
 заклад|тїти, -чү, -тиш — zadi-
 мити, зачадити, осушити на ди-
 му

зако́пувати, -ую, -уєш — zakoravati

зако́пчений — čađav; dimljen, sušen na dimu

зако́пчувати, -ую, -уєш — dimiti, čađiti, sušiti (na dimu)

зако́рдон, -у, м. — inozemstvo, tuđina

зако́рков|увати, -ую, -уєш — začepljivati

зако́рк|увати, -ую, -уєш — začepiti

зако́ханий — zaljubljen

зако́хан|ість, -ості, ж. — zaljubljenost, ljubav

закох|атися, -аюся, -аєшся — zaljubiti se

закох|уватися, -уюся, -уєшся — zaljubljuvati se

зако́рсл|ити, -ю, -иш — prekrižiti, precrtati

зако́рсл|ювати, -юю, -юєш — križati, precrtavati

закрива́|ити, -лю, -иш — iskrvaviti, raskrvaviti, okrvaviti

закрива́в|ювати, -юю, -юєш — raskrvavljivati

закрив|ати, -аю, -аєш — zatvarati, pritvarati, prekrivati

закр|іти, -ю, -єш — zatvoriti, pritvoriti, prekriti

закр|ітий — zatvoren, pritvoren, prekriven

закрич|ати, -у́, -иш — povikati, jauknuti, kriknuti

закр|іпати, -лю́, -иш — učvrstiti

закр|іп|ювати, -юю, -юєш і
закр|іп|яти, -аю, -аєш — učvrščivati

за́крут, -у, м. — okuka, zavoj

закру́|іти, -чу́, -тиш — zavrtjeti, zašarafiti, zaviti

закру́ч|увати, -ую, -уєш — zavrtati, zašarafljivati, zavijati

зак|увати¹, -ую́, -уєш — okovati, zakovati

зак|увати², -ую́, -уєш — zakukati

закуп|іти, -лю́, -иш — pokupovati, otkupiti, zakupiti

зак|упник, -а, м. — nabavljač

зак|упов|увати, -ую, -уєш — otkupljivati, zakupljivati

закур|іти, -ю́, -иш — zapušiti

закур|ювати, -юю, -юєш — paliti, počinjati pušiti

зак|усіти, -ш́у́, -сиш — prezalogajiti, malo pojesti, zagristi

заку́ска, ж. — predjelo, zakuska

заку́сочн|а, -ої, ж. — bife

зак|ут|атися, -аюся, -аєшся — umotati se, zamotati se, ogrnuti se

зак|ут|уватися, -уюся, -уєшся — zamotavati se, ogrtati se

за́л, -у, м. — dvorana; за́л
с|у́ду — sudnica

залéж|ати, -у, -иш — zavisiti

залéжний — zavisan, nesamostalan

залéжн|ість, -ості, ж. — zavisnost

залет|іти, -чу́, -тиш — zaletjeti se, uletjeti

залив|ати, -аю, -аєш — zalijevati, polijevati

за|літи, -ллю́, -ллєш — zaliti, politi

залиц|яльник, -а, м. — udvarač, obožavalac, poklonik

залиц|ятися, -аюся, -аєшся — udvarati, ašikovati

залиш|ати, -аю, -аєш — ostavljati, prepuštati, lišavati;

залишáти за собою право — pridržavati sebi pravo
 залиш|áтися, -áюся, -áєшся —
 ostanjati, preostajati
 залиш|я́ти, -у, -иш — ostaviti,
 prepustiti, okaniti se, lišiti
 залиш|я́тися, -ўся, -ишся —
 ostanjati, preostati; залиш|я́ти
 ся з но́сом — ostanjati duga
 nosa; залиш|я́тися з по
 рожніми рука́ми — ostanjati
 praznih ruku
 за́лиш|ок, -ку, м. — ostatak,
 višak, otpadak
 залі́зний — željezan
 залі́зниця, ж. — željeznica;
 підві́сна залі́зниця — žiča
 га
 залі́зничний — željeznički;
 залі́зничне полотно́ — že
 ljeznička pruga
 залі́зничник, -а, м. — željez
 ničar
 залі́зо, с. — željezo
 за́лік, -у, м. — kolokvij
 заліт|я́ти, -áю, -áєш — zalije
 tati se, ulijetati
 залоб|жник, -а, м. — talac
 за́лоза, ж. — žlijezda
 залоско|тáти, -чу, -чеш — za
 golicati
 за́лп, -у, м. — plotun
 за́лпом — odjednom, na du
 šak
 залу́нати, -áє — odjeknuti, za
 čuti se
 залу́ч|я́ти, -áю, -áєш — privla
 čiti, mamiti
 залу́ч|я́ти, -ў, -иш — privući,
 primamiti, domamiti
 залюб|кí — rado, olako
 заляк|áти, -áю, -áєш — pre
 plašiti, zastrašiti
 заляк|ува́ти, -у́ю, -у́єш — pla
 šiti, zastrašivati

замá|зати, -жу, -жеш — za
 mazati, umazati, uprljati,
 okaljati; zabašuriti
 замáз|ува́ти, -у́ю, -у́єш — ma
 zati, zamazivati; prljati, ka
 ljati, kitati; lijepiti; zaba
 šurivati
 замáзка, ж. — kit, ljepilo;
 zamazivanje, kitanje
 замáн|я́ти, -ю́, -иш — prima
 miti, omamiti, privući
 замáн|юва́ти, -ю́ю, -ю́єш —
 mamiti, domamljivati, pri
 vlačiti
 замáсл|ити, -ю, -иш — omas
 titi, zamastiti
 замáст|я́ти, -щу, -стиш — za
 mazati, namazati, uprljati
 за́мах, -у, м. — atentat; za
 mah; зроби́ти за́мах — iz
 vršiti atentat
 замáшний — prikladan, zgo
 dan; zamašan, velik, čvrst
 замерз|я́ти, -áю, -áєш — smr
 zavati se; zepsti
 замéрзн|у́ти, -у́, -єш — smr
 nuti se, slediti se; ozepsti
 замéт, -у, -м. — smet, nanos
 замету́щ|я́тися, -ў́ся, -и́шся —
 uskomešati se, užurbati se
 замикáння, с. — zatvaranje;
 spoj
 замик|я́ти, -áю, -áєш — za
 tvarati, zaključavati
 замис|ел, -лу, м. — zamisao
 замисл|ити, -ю, -иш — smis
 liti, zamisliti
 замисл|я́ти, -я́ю, -я́єш —
 smišljati, zamišljati
 замíжжя, с. — udaja, brak
 замíна, ж. — zamjena, zamje
 njanje
 замін|я́ти, -ю́, -иш — zamije
 niti
 замін|я́ти, -я́ю, -я́єш і за-

мін|ювати, -юю, -юєш — zamjenjivati, zastupati
замінник, -а, м. — nadomjestak, surogat
зámір, -у, м. — namjera, zamisao
замі|сіти, -шú, -сиш — zamijesiti, umijesiti
замі|стіти, -щү, -стиш — zamijeniti
зámість (+G.) — mjesto, umjesto, namjesto
замітка, ж. — bilješka, zapis
замішáння, с. — zabuna, zbunjenost, pometnja
заміш|áти, -áю, -áєш — umiješati; uplesti
заміш|үвати¹, -үю, -үєш — mijesiti
заміш|үвати², -үю, -үєш — miješati; upletati
заміш|áти, -áю, -áєш — zamjenjivati
замкн|үти, -ү, -єш — zatvoriti, zaključati
зámкнүтий i **зámкнений** — zatvoren, zaključan; povučen
замóв|ити, -лю, -иш — naručiti, poručiti, zatražiti; **зaмóв|ити слівцé** — zauzeti se, založiti se, intervenirati
замóвк|áти, -áю, -áєш — ušućivati
замóвкн|үти, -ү, -єш — umuknuti, ušutjeti
замóвлення, с. — narudžba, poruka; **зрóблений на замóвлення** — napravljen po narudžbi
замóвлений — naručен
замóвл|áти, -яю, -яєш — naručivati, poručivati, tražiti
замóвник, -а, м. — naručilac
замóжний — imučan

зám|ок¹ -ка, м. — zamac, dvorac
зам|óк² -кá, м. — brava, ključanica; **висячий замóк** — lokot
зámолоду — u mladosti
заморó|зити, -жү, -зиш — slediti, zalediti, zamrznuti, smrznuti
зámороз|ок, -кү, м. — jutarnji mraz
заморóж|үвати, -үю, -үєш — zaleđivati, lediti, zamrzavati, smrzavati
замр|яний — zanesen, sanjarski
замр|ятися, -юся, -єшся — zanijeti se u snove
замүрз|ати, -аю, -аєш — namazati, zaprljati, zamazati, okaljati
замүрз|үвати, -үю, -үєш — mazati, kaljati, prljati
замүт|ити, -чү, -тиш — pomutiti
замүч|ити, -ү, -иш — izmučiti, izmrcvariti
замүч|үвати, -үю, -үєш — mučiti, mrcvariti
зámша, ж. — antilop, antilop-ska koža
занá|то — previše, suviše, prekomjere
занапá|стити, -щү, -стиш — upropastiti
занапá|ститися, -щүся, -стишся — upropastiti se, propasti
занапаш|áти, -áю, -áєш — upropaštavati
занапаш|áтися, -áюся, -áєшся — upropaštavati se, propadati
занéдбаний — zapušten

занедб|ати, -аю, -аєш — zapustiti, zanemariti, napustiti
занедб|увати, -ую, -уєш — zaruštati, zanemarivati, napuštati
занедуж|ати, -аю, -аєш — razboljeti se, pasti u bolest
занедуж|увати, -ую, -уєш — razbolijevati se, padati u bolest
занепад, -у, м. — nazadak, propadanje
занепадник, -а, м. — dekadent
занепадницький — dekadent-ski
занепокобений — uznemiren, zabrinut
занепокоб|ити, -ю, -иш — uznemiriti, zabrinuti
занес|ті, -у, -єш — donijeti, nanijeti; unijeti, upisati
заново — iznova, nanovo
заноб|сити, -шу, -сиш — donositi, nanositi, unositi; upisivati
занур|ити, -ю, -иш — zagnjuriti, potopiti
занур|ювати, -юю, -юєш і занур|яти, -яю, -яєш — zagnjurivati, potapati
заняття, с. — posao
заодно — ujedno, zajedno
заокру|жувати, -юю, -юєш — zaokruživati
заокру|жити, -ю, -иш — zaokružiti
заохк|ати, -аю, -аєш — zajaukati
заохоб|ити, -чу, -тиш — ohrabriti, stimulirati, pobuditi, zainteresirati
заохочення, с. — ohrabrenje
заохоч|увати, -ую, -уєш — hrabriti, ohrabrivati, stimulirati, pobudivati

забчний — odsutan, u odsutnosti; **забчне навчання** — izvanredni studij
забчник, -а, м. — izvanredni student
забчно — u odsutnosti, izdaleka
заощадження, с. — štednja, ušteta, ušteđevina
заощадж|увати, -ую, -уєш — štedjeti
заощад|ити, -ажу, -диш — uštedjeti
запад|ати, -аю, -аєш — padati, zapadati
западина, ж. — uvala, udubljenje
западня, ж. — klopka, zamka, stupica
запакоб|увати, -ую, -уєш — pakovati
запак|увати, -ую, -уєш — zapakovati, upakovati
запал, -у, м. — žar, zanos, oduševljenje
запал|ати, -аю, -аєш — zaplamsati, razbuktati se
запалення, с. — upala, zapaljenje; **запалення легень** — upala pluća
запал|ити, -ю, -иш — zapaliti, upaliti, naložiti, oduševiti
запал|итися, -юся, -ишся — planuti, zapaliti se, oduševiti se
запал|ювати, -юю, -юєш — paliti, ložiti; oduševljavati
запал|юватися, -ююся, -юєшся — paliti se, oduševljavati se
запальний — zapaljiv; vatren, strastan, naprasit; **запальна бомба** — zapaljiva bomba; **запальні суперечки** — vatrena prepirka
запальнічка, ж. — upaljač

запаморочення, с. — omaglica, vrtoglavica, ošamućenost; **запаморочення голови** — vrtoglavica; **запаморочення від успіхів** — vrtoglavica od uspjeha
запам'ятати, -аю, -аєш — upamtiti, zapamtiti
запам'ятовувати, -юю, -уєш — pamtiti
запаніти, -ю, -єш — pogospoditi se
запановувати, -юю, -уєш — zavladatai
запанувати, -юю, -уєш — zavladatai, zagospodariti
запас, -у, м. — rezerva
запасати, -аю, -аєш — nagomilavati, stvarati zalihe
запасний — rezervni
запати, -аю, -аєш — pasti, zapasti, upasti; **запати в аюшу** — svidjeti se, zapeti за око
запах, -у, м. — miris
запахний — mirisav, mirisan
запєвнення, с. — uvjeravanje
запєвнити, -ю, -иш — uvjeriti
запєвняти, -яю, -яєш — uvjeravati
запєклий — žestok, ljut, bijesan; **запєклий ворог** — ljuti neprijatelj
заперєчення, с. — poricanje, odricanje, negacija
заперєчний — niječan, negativan
заперєчувати, -юю, -уєш — odricati, poricati, prigovarati, osporavati, protiviti se, oponirati
заперєчити, -у, -иш — odreći, poreći, prigovoriti, osporiti, usprotiviti se
запєрти, -рју, -рєш — zaključati, zatvoriti

запечатати, -аю, -аєш — zapечатiti, zatvoriti
запечатувати, -юю, -уєш — zapечаćivati, zatvarati
запинати, -аю, -аєш — zastirati, prekrivati, povezivati (glavu)
запирати, -аю, -аєш — zaključavati, zatvarati
запис, -у, м. — zapis, bilješka
записати, -шу, -шєш — zapisati, zabilježiti, napisati, upisati
записатися, -шуся, -шєшся — zapisati se, upisati se
записка, ж. — bilješka, cedulja
записувати, -юю, -уєш — zapisivati, bilježiti, upisivati
записуватися, -ююся, -уєшся — upisivati se
запит, -у, м. — traženje, upit, zahtjev
запитання, с. — pitanje, upit, traženje
запитати, -аю, -аєш — zapitati, upitati, ispitati; **затражити** obavještenje, obavijestiti se
запитувати, -юю, -уєш — pitati, ispitivati; **тражити** obavještenje, obavještavati se
запихати, -аю, -аєш — trpati, utrpavati, gurati
запихнути, -ју, -єш — strpati, utrpati, gurati
запищати, -ју, -иш — zacviliti
запідозрити, -ю, -иш — osumnjičiti
запізнєння, с. — zakašnjenje
запізнятися, -ююся, -ишся — zakasniti, okasniti
запізнїлий — zakašnjeli, kasan
запізно — prekasno

запізн|юватися, -ююся, -юєш-ся — zakašnjavati, kasniti
 запла́каний — uplakan
 запла́кати, -чу, -чеш — zaplakati, zacviljeti, zajaukati
 запла́тити, -чу́, -тиш — plati, uplatiti
 запла́сті, -ту́, -теш — zaplesti, uplesti
 запла́сті i запла́вті, -вү, -веш — zaplivati; zaploviti, otploviti
 запла́дні́ти, -ю́, -иш — oploditi
 запла́днення, с. — oplodnja
 запла́днювати, -юю, -юєш — oplođivati
 запла́сніваний — pljesniv
 запла́снівати, -ю, -єш — upljesniviti se, opljesniviti
 запла́тати, -аю, -аєш — zapletati
 запла́мбóв|увати, -ую, -уєш — plombirati, stavlјati plombu
 запла́мб|ува́ти, -у́ю, -у́єш — plombirati, staviti plombu
 запла́таний — zamršen
 запла́тати, -аю, -аєш — zamrsiti, splesti, pomutiti, zbuniti
 запла́татися, -аюся, -аєшся — zbuniti se, zalutati, zastraniti
 запла́т|увати, -ую, -уєш — mrsiti, zamrsiti
 запла́т|уватися, -уюся, -уєшся — zastranjivati, zbunjivati se
 запла́щити, -у, -иш — zatvoriti, sklopiti
 запла́щ|увати, -ую, -уєш — zatvarati, sklapati
 запла́ям|ува́ти, -у́ю, у́єш — okaljati, zamrlјati, zaprlјati
 запла́їти, -ї́, -єш — zastrti,

prekriti, povezati (glavu)
 запо́біг|ати, -аю, -аєш — otklanјati, sprečavati
 запо́бігливий — preventivan, susretljiv, laskav, servilan
 запо́бігти, -жу, -жиш — otkloniti, spriječiti, izbjeći;
 запо́бігти ли́хові — spriječiti зло
 запо́біжник, -а, м. — osigurač
 запо́взя́тливий — poduzetan
 запо́вді|ати, -аю, -аєш — zaviještati, ostavlјati
 запо́вдіник, -а, м. — zabran
 запо́вдісти, -ім, -ісі — zavještati, ostaviti
 запо́віт, -у, м. — oporuka, testament, zavjet
 запо́вн|ювати, -юю, -юєш i запо́вн|яти, -яю, -яєш — ispunјavati
 запо́ді|яти, -ю, -єш — pričiniti, prouzrokovati, nanijeti, učiniti; запо́діяти собі сме́рть — dići ruku na sebe, izvršiti samouboјstvo
 запо́ді|ювати, -юю, -юєш — pričinjati, činiti, uzrokovati, nanositi
 запо́зич|ати, -аю, -аєш — posuđivati, uzajmlјivati
 запо́зичення, с. — posuđiva-nje; posuđenica
 запо́зичити, -у, -иш — posuđiti, uzajmiti
 запо́лон|їти, -ю́, -иш — osvójiti, podrediti; zarobiti
 запо́лн|ювати, -юю, -юєш — osvajati, podređivati, zaroblјavati
 запо́па́дливий — marljiv, revan
 запо́па́длив|ість, -ості, ж. — marljivost, revnost

за́понка, ж. — korča
 за́пор, -у, м. — brava, reza
 запо́рука, ж. — zalog, jamstvo, garancija
 за́прав|ити, -лю, -иш — ugu-rati, uvući; začiniti
 за́правл|я́ти, -яю, -яеш — gu-rati, uvlačiti; začinjati
 за́пров|а́дж|ува́ти, -ую, -уеш — uvoditi, uređivati, postavljati
 за́пров|а́дити, -ажу, -диш — uvesti, urediti, postaviti;
 за́пров|а́дити в жи́ття — provesti u život; за́пров|а́дити в ужи́ток — uvesti u upotrebu
 за́пр|о́дан|е́ць, -ця, м. — izdajica, potkupljivac, podmitljivac
 за́проп|о́н|ува́ти, -ую, -уеш — predložiti, ponuditi
 за́про|сі́ти, -шү, -сиш — pozvati; за́просі́ти у го́сті — pozvati u goste
 за́пр|о́шення, с. — poziv, pozivnica
 за́пр|о́щ|ува́ти, -ую, -уеш — pozivati
 за́пр|я́|а́ти, -аю, -аеш — uprezati
 за́пр|я́|гті, -жү, -жеш — zapregnuti, upregnuti
 за́пр|я́|жка, ж. — zaprega
 за́пу|сі́ти¹, -щү, -стиш — baciti, pustiti u pogon; zavitalati, lansirati
 за́пу|сі́ти², -щү, -стиш — zapustiti, zanemariti
 за́пу|ск|а́ти¹, -аю, -аеш — bacati, lansirati, puštati u pogon
 за́пу|ск|а́ти², -аю, -аеш — zapuštati, zanemarivati
 за́пу|щ|е́ний — zapušten, zabačen, zanemaren

за́пн|у́ти, -у, -еш — utrpati, strpiti, ugurati
 зара́ж|а́ти, -аю, -аеш — zaražavati, inficirati
 за́раз — odmah, sada
 зара́за, ж. — zaraza
 зара́зи́ти, -жү, -зиш — zara-ziti, inficirati
 зара́зний — zarazan, kužan
 зара́х|о́в|ува́ти, -ую, -уеш — upisivati, ubrajati, pribrajati, uračunavati
 зара́хува́ння, с. — primanje, uključivanje, ubrajanje
 зара́х|ува́ти, -ую, -уеш — upisati, ubrojiti, ubilježiti, pribrojiti, uračunati
 заре́стр|ува́ти, -ую, -уеш — registrarati
 заре́к|ті́ся, -чүся, -чешся — zareći se, obećati, zakle-ti se
 зарі́зати, -жу, -жеш — zaklati
 зарі́к|а́тися, -аюся, -аешся — zaricati se, obećavati, zaklinjati se
 заробі́ти, -лю, -иш — zaraditi, privrijediti
 заробі́т|ок, -ку, м. — zarada
 заробл|я́ти, -яю, -яеш — zarađivati, privređivati
 за́ро́д|ок, -ка, м. — zametak, klica
 зарозу́мілий — ohol, naduven, umišljen, uobražen
 зарозу́міл|ість, -ості, ж. — oholost, naduvenost, uobraženost, umišljenost
 зарост|а́ти, -аю, -аеш — zarastati, obrastati
 зарос|ті, -тү, -теш — zarasti, obrasti
 зару́бати, -аю, -аеш — ubiti zaklati; usjeći, označiti

зарубіжний — inozeman, stran
 зарубка, ж. — usjek, zapis
 заруб|увати, -ую, -уєш — ubi-jati, klati; sjeći, označivati
 зарум'ян|итися, -юся, -ишся — zarumenjeti se
 зару|чин|и, -, мн. — zaruke, vjeridba
 зару|чі|тися, -ўся, -ишся — vjeriti se, zaručiti se; osigurati se
 заряд, -у, м. — naboj
 зарядж|ати, -аю, -аєш — pu-niti, nabijati
 заряд|іти, -ажу́, -диш — na-puniti, nabiti
 зарядка, ж. — punjenje; gi-mnastika
 засада, ж. — zasjeda, busija
 засадж|увати, -ую, -уєш — zasađivati
 заса|діти, -ажу́, -диш — za-saditi
 засві|дч|ити, -у, -иш — potvr-diti, ovjeriti, posvjedočiti
 засві|дч|увати, -ую, -уєш — potvrđivati, ovjeravati, svje-dočiti
 засво|їти, -ю, -їш — usvojiti, prihvatiti
 засво|їувати, -ую, -уєш — usvajati, prihvaćati
 заселення, с. — naseljavanje, nastanjivanje
 заси|лати, -аю, -аєш — slati u progonstvo
 заси|пати¹, -аю, -аєш — pa-dati u san, uspavljivati se
 заси|пати², -аю, -аєш — zasi-ravati, zatrpavati
 заси|пати³, -лю, -лєш — zasu-ti, zatrpati
 зас|іб, -обу, м. — sredstvo;
 всіма́ засобами — svim sredstvima, na sve načine;

засоби до існування — sredstva za život; засіб пе-ресування — prijevozno sredstvo
 засів, -у, м. — usjev, sjetva
 засів|ати, -аю, -аєш і засі|юва-ти, -ую, -уєш — zasijavati, sijati
 засідання, с. — sjednica, za-sjedanje, sastanak
 засід|ати, -аю, -аєш — za-sjedati
 засік|ати, -аю, -аєш — zasije-cati, zarezivati
 засік|ти, -чу́, -чєш — zasjeći, zarezati
 засі|сти, -яду́, -ядєш — za-sjesti
 засі|яти, -ю, -єш — zasijati, posijati
 засму|їти, -чу́, -тиш — ras-tužiti
 заслання, с. — progonstvo, izgnanstvo
 за|слати, -шлю́, -шлєш — prognati, poslati u progonstvo
 засліп|їти, -лю́, -иш — zasli-jepiti, zasjeniti
 засліп|їувати, -ую, -уєш — zasljepljivati, zasjenjivati
 заслон, -у, м. — zaklon
 заслуга, ж. — zasluga
 заслу|гов|увати, -ую, -уєш — zasluživati
 заслу|жений — zaslužen, za-služan
 заслу|жити, -ў, -иш — zasluzhiti
 засмаглий — preplanuo, crn, opaljen
 засмаж|ити, -у, -иш — ispeći, opeći
 засмі|ятися, -юся, -єшся — nasmiјati se

засму|тїти, -чу, -тиш — ožalostiti, ražalostiti
 засмúчений — ožalošćen, ražalošćen
 засмуч|увати, -ую, -уєш — žalostiti
 заснїжений — osniježen, pun snijega
 заснóвник, -а, м. — utemeljitelj, osnivač
 заснóв|увати, -ую, -уєш — osnivati, zasnivati, temeljiti
 заснóвувáння, с. — osnivanje, osnutak
 засн|увáти, -ую, -уєш — osnovati, utemeljiti
 засн|ýти, -ý, -эш — zaspati
 засóв|увати, -ую, -уєш — zapinjati, zadijevati; zakračunavati
 засорóм|ити, -лю, -иш — rostiti, zasramiti, zbuniti
 засорóм|итися, -люся, -ишся — zastidjeti se, zasramiti se, zbuniti se
 заспв|áти, -áю, -áєш — zapjevati
 заспш|їти, -ý, -иш — užurbati se, požuriti (se)
 заспокóб|їти, -ю, -иш — umiriti, stišati, razblažiti, utážiti, namiriti
 заспокóб|їтися, -юся, -ишся — umiriti se, smiriti se, stišati se
 заспокóб|ювати, -ую, -уєш — umirivati, stišavati, blažiti, razblaživati, namirivati, stišavati
 заспокóб|юватися, -уюся, -уєшся — smirivati se, stišavati se
 застáва¹, ж. — zalog, kaucija
 застáва², ж. — brklja, karaula

заста|вáти, -ю, -эш — zastjecati, zastajati
 застáв|ити, -лю, -иш — nagnati, prisiliti
 застава|яти, -яю, -яєш — prisiljavati
 застарілий — zastario
 застар|їти, -є — zastarjeti
 застá|ти, -ну, -неш — zateći, zastati; застáти на гарячому — zateći na djelu
 застебн|ýти, -ý, еш — zakopčati, prikopčati
 застел|їти, -ю, -иш — zastri
 застел|яти, -яю, -яєш — zastirati
 застере|гті, -жý, -жєш — upozoriti
 застеріг|áти, -áю, -áєш — upozoravati
 застиг|áти, -áю, -áєш — hladiti se, hladnjeti
 застїгн|ýти, -ý, еш — ohladiti se
 застїб|áти, -áю, -áєш — kopčati, zakopčavati
 застїбка, ж. — kopčanje, kopča
 заст|їй, -бю, м. — zastoј, stagnacija, mrtvilo
 застогн|áти, -у, еш — zajaukati, jauknuti, zacviljeti
 застосóв|увати, -ую, -уєш — primjenjivati, upotrebljavati
 застосувáння, с. — primjena, upotreba
 застос|увáти, -ýю, -уєш — primijeniti, upotrijebiti
 застрахóв|увати, -ую, -уєш — osiguravati, врšiti osiguranje
 застрах|увáти, -ýю, -уєш — osigurati, izvršiti osiguranje
 застрах|увáтися, -ýюся, -уєшся — osigurati se

застрéл|ити, -ю, -иш — ustrijeliti
 застрéльник, -а, м. — začetnik, kolovođa
 застрýгати, -аю, -аеш i -жý, -жеш — zašiljiti, našiljiti, naoštriti
 застрýг|увати, -ую, -уеш — šiljiti, oštriti
 застряв|ати, -аю, -аеш — zastajati, napinjati
 застря|ти, -ну, -неш — zastati, zapeti
 застýда, ж. — prehlada
 застýдж|увати, -ую, -уеш — prehlađivati, ohlađivati
 застýд|ити, -ажý, -аиш — prehladiti, ohladiti
 застýп|ати, -аю, -аеш — zaklanjati, zamjenjivati
 застýп|атися, -аюся, -аешся — zauzimati se, zalagati se
 застýп|ити, -лю, -иш — zakloniti, zamijeniti
 застýп|итися, -люся, -ишся — zauzeti se, založiti se
 застýпник, -а, м. — zamjenik;
 застýпник голови — potpredsjednik
 застýпництво, с. — pokroviteljstvo, zaštita
 засув, -а, м. — zasun, kračun, katanac
 засув|ати, -аю, -аеш — zapeti, zadjeti; zakračunati
 засýдж|увати, -ую, -уеш — osuđivati, presuđivati; prekoravati
 засýд|ити, -ажý, -аиш — osuditi, presuditi; prekoriti
 засýк|ати, -каю, -каеш i -чý, -чиш — zasukati, podvrnuti
 засýк|увати, -ую, -уеш — zasukavati
 засýмнів|атися, -аюся, -аешся — posumnjati

засýм|ювати, -ýю, -ýеш — ras-tužiti se, ražalostiti se, pasti duhom
 засýн|үти, -ү, -еш — zavučí, zatrpати
 засýха, ж. — suša
 засýщ|ити, -ý, -иш — osušiti, isušiti
 засýщ|ювати, -ую, -уеш — sušiti, isušivati
 засý|яти, -ю, -еш — zasjati, granuti
 зата|їти, -ю, -иш — zatajiti, zabašuriti
 затанц|ювати, -юю, -юеш — zaplesati, zaigrati
 затвéрдження, с. — potvrda, tvrdnja, utvrđivanje
 затéмнення, с. — zamračenje, pomrčina
 затемн|ити, -ю, -иш — zamračiti
 затемн|ювати, -юю, -юеш — zamračivati
 затик|ати, -аю, -аеш — začep-ljivati, zapušivati
 затиск|ати, -аю, -аеш — pritiskati, stiskati, stezati
 затисн|үти, -ү, -еш — stisnuti, pritisnuti, stegnuti
 затих|ати, -аю, -аеш — stišavati se, pritajivati se
 затихн|үти, -ү, -еш — utihnuti, stišati se, pritajiti se
 затичка, ж. — čep
 затишшя, с. — zatišje, mrtvilo
 затів|ати, -аю, -аеш — počinjati, poduzimati, zamišljati, namjeravati
 затік|ати, -ае — nadimati se, otjecati, trnuti
 затектї, -чє — oteći, naduti se, zatrnuti
 затемн|ювати, -юю, -юеш — zamračivati, mračiti

заті́няти, -ю́, -иш — zasjeniti
 заті́нювати, -юю, -юєш — za-
 sjenjivati
 заті́яти, -ю, -єш — početi,
 poduzeti, zamisliti
 заткнѝти, -ѝ, -єш — začepiti
 зато́ка, ж. — zaljev, zaton
 зато́н, -у, м. — zaton
 затопѝти¹, -лю́, -иш — ugrija-
 ti, naložiti
 затопѝти², -лю́, -иш — potopi-
 ti, natopiti, zaliti
 затоплѝти¹, -яю, -яєш — gri-
 jati, ložiti
 затоплѝти², -яю, -яєш — po-
 tapati, natapati, zalijevati
 зато́р, -у, м. — zakrčenost, za-
 krčenje
 затрѝмѝти, -аю, -аєш — za-
 držati, zaustaviti, usporiti
 затрѝмѝтися, -аюся, -аєшся
 — zadržati se, zaustaviti se
 затрѝмка, ж. — zastoј, zadr-
 žavanje
 затрѝмувати, -юю, -уєш —
 zadržavati, zaustavljati, u-
 sporavati
 затрѝмуватися, -ююся, -уєш-
 ся — zadržavati se, zaustav-
 ljati se
 зату́ляти, -лю́, -иш — zatvori-
 ti, zakloniti, zagradingati
 зату́ляти, -яю, -яєш — zatva-
 rati, zaklanjati, zagradingati
 зату́рбува́тися, -ююся, -уєш-
 ся — uznemiriti se, uzvgro-
 ljiti se
 зату́хати, -аю, -аєш — trnuti,
 gasiti se
 зату́лий — zagušljiv
 зату́ляти, -аю, -аєш і зату́-
 гувати, -юю, -уєш — vući,
 zatezati
 зату́гити і зату́гнути, -ну́,
 -неш — zategnuti, stegnuti,
 otegnuti

зату́гий — uporan, tvrdoglav
 зату́гити, -ості, ж. — inat,
 prkos, tvrdoglavost, upor-
 nost
 зату́марити́ся, -ься — smra-
 čiti se
 заува́ження, с. — primjedba,
 prigovor, паромена
 заува́жити, -у, -иш — primi-
 jetiti, opaziti
 заува́жувати, -юю, -уєш —
 primjećivati, opazati
 захара́стити, -щү, -стиш —
 nagomilati, zatrpати, zakrčiti,
 zagradingati
 захара́щувати, -юю, -уєш —
 nagomilavati, zatrpavati, za-
 krčivati
 захва́т¹, -у, м. — ushićenje,
 zanos
 захва́т², -у, м. — otimanje,
 osvajanje
 захвилѝюва́тися, -юється —
 zatalasati se
 захворѝти, -ю, -єш — razbo-
 ljeti se, oboljeti, zaboljeti
 захворюва́ння, с. — obolje-
 nje, bolest
 захворюва́ти, -юю, -юєш —
 obolijevati, pobolijevati, raz-
 bolijevati se
 захирѝти, -ю, -єш — zakržljati
 захирѝлий — zakržljalo
 захисні́к, -а, м. — zaštitnik,
 branitelj, pobornik
 захист, -у, м. — zaštita, obra-
 na, okrilje
 захи́стити, -щү, -стиш — za-
 štititi, obraniti
 захитѝти, -аю, -аєш — zanj-
 hati, zaljuljati; pokolebati
 захитѝтися, -аюся, -аєшся —
 zanjhati se, zaljuljati se
 захи́щати, -аю, -аєш — bra-
 niti, štititi

захищ|áтися, -áюся, -áешся
— braniti se

зàх|á¹, -оду, м. — zapad; za-
laženje

зàх|á², -оду, м. — sredstvo,
mjera, pothvat; не вáрто
зàходу — ne isplati se;
вж|áти вс|áх зàход|áв — po
duzeti sve mjere

зàх|áдний — zapadni

зàх|áдноєвропéйський — za-
padnoevropski

зàх|áн|áтися, -áюся, -áешся
— zagrcavati se

зàх|áн|áүтися, -áүся, -áешся —
zagrcnuti se

зàх|áмел|áти, -ю, -еш — opiti se

зàх|áв|áти, -áю, -áеш — sakri-
ti, zatrpати, zabašuriti

зàх|áв|áүвати, -áүю, -áүеш — skri-
vati, zatrpавати, zabašurivати

зàх|áж|áний, -ого, м. — došljak,
tuđinas, stranac

зàх|áд|áти, -áжү, -áдиш — svra-
ćати, ulaziti; зàх|áд|áти в
розмóвү — stupати u razgo-
vor

зàх|áп|áти, -áлю, -áиш — osvoji-
ти, zauzeti, zaplijeniti, do-
hvatiti; zahvatiti, oduševiti;
зàх|áп|áти в полóн — zago-
biti

зàх|áп|áтися, -áлюся, -áишся —
zaniјeti se, oduševiti se

зàх|áплéний — zanesen, ushi-
ćen, oduševljen

зàх|áплéння, с. — zanos, odu-
ševljenje

зàх|áпл|áвати, -áюю, -áюеш —
osvajati, zauzimati, zahvata-
ти, zapljenjivати; zanositi,
oduševljavати

зàх|áпл|áватися, -áююся, -áюеш-
ся — zanositi se, diviti se,
oduševljavати se

зàх|áпл|áючий — zanosan

зàх|áт|áти, -áчү, -áчеш — pože-
ljети, ushtјeti; зàх|áт|áти п|á-
ти — ožednjети

зàх|áт|áтися, -áлося — prohtјe-
ти se

зàц|áв|áст|á, -áтү, -áтеш — про-
сүjetати; zapljесnivити

зàц|áк|áв|áити, -áлю, -áиш — za-
interesirati, заokupити, про-
budити zanimanje

зàц|áк|áв|áитися, -áлюся, -áишся
— zainteresirati se

зàц|áк|áвлéння, с. — interes,
zanimanje, zainteresiranost

зàц|áк|áвл|áювати, -áюю, -áюеш —
interesirati, заokupljати, bu-
дити zanimanje

зàц|áк|áвл|áюватися, -áююся, -áю-
ешся — interesirati se

зàц|áпéн|áти, -áю, -áеш — zamri-
јети, obamrijети, ukoćити se;
prenezaziti se

зàч|áн|áщик, -áа, м. — заčetник

зàч|áр|áв|áүвати, -áүю, -áүеш —
oćaravати, općinjavати; ćara-
ти

зàч|áр|áүв|áти, -áүю, -áүеш — oća-
rati, općiniti

зàч|áт|áти, -áнү, -áнеш — poćети,
заćети

зàч|áт|áок, -áка, м. — klica, за-
ćетак

зàч|áк|áти, -ááю, -ááеш — poće-
kати

зàч|áп|áти, -áлю, -áиш — dirnutи,
dodirnutи, запети, заkvaćити,
pecnutи, kosiuti se, узбудити

зàч|áрвон|áтися, -áюся, -áешся —
zacrvenјeti se

зàч|áрп|áүти, -áү, -áеш — dogra-
bitи, dohvatити, загрabити

зàч|áрств|áлий — tvрд, okorio

зàч|áс|áти, -áшү, -áшеш — po-
ćešljати, frizirati

зàч|áн|áти, -ááю, -ááеш — poćи-
njати, заćinjати

зачин|йти, -ю, -иш — zatvo-
riti
зачин|яти, -яю, -яеш — zatva-
rati
зачп|рати, -аю, -аеш — dirati,
dodirivati, kvačiti, uzbuđi-
vati; зачп|рати за сэрце —
dirati u srce
зачіска, ж. — frizura; робі-
ти зачіску — frizirati, pra-
viti frizuru
зачіс|увати, -ую, -уеш — češ-
ljati, frizirati
зачум|йти, -лю, -иш — oku-
žiti
зачумлений — okužen
зачумл|яти, -яю, -яеш — oku-
živati
зачу|ти, -ю, -еш — načuti
зашарі|тис|я, -юся, -ешся —
zarumenjeti se, zacrvenjeti
se
запив|ати, -аю, -аеш — zaši-
vati
заши|ти, -ю, -еш — zašiti
запкар|ублий — zakržljao
запкар|убн|йти, -у, -еш — za-
kržljati
зашкварч|ати, -у, -иш — zacvr-
čati
зашкóди|ти, -ть — naškoditi,
oštetiti, nanijeti štetu
зашнур|увати, -ую, -уеш —
vezati (vezicama), šnirati
заява, ж. — izjava, molba
заяв|йти, -лю, -иш — izjaviti,
očitovati, iskazati
заявл|яти, -яю, -яеш — izjav-
ljivati, očitovati, iskazivati
заяло|зити, -жу, -иш — za-
mastiti, zaprljati, zamazati
збага|тити, -чу, -тиш — obo-
gatiti
збага|чення, с. — obogaćiva-
nje, obogaćenje

збага|чувати, -ую, -уеш —
obogaćivati
збагн|йти, -у, -еш — shvatiti,
pojmiti
збаламу|тити, -чу, -тиш —
zanutiti, smutiti, uzbuditi
збанкрот|увати, -уо, -уеш —
bankrotirati, skrahirati
збезчэ|стити, -щү, -стиш —
obeščastiti
збентэ|ження, с. — uzbuđe-
nje, zbunjenost, smućenost,
obeshrabrenost
збентэ|жити, -у, -иш — uz-
buditi, smutiti, zbuniti, obes-
hrabriti, uznemiriti
збентэ|жувати, -ую, -уеш —
uzbuđivati, zbunjivati, obes-
hrabrivati, uznemirivati
збере|гти, -жу, -жеш — saču-
vati, uštedjeti
збере|ження, с. — očuvanje,
pohrana, ušteda
збері|гати, -аю, -аеш — čuva-
ti, štedjeti
збив|ати, -аю, -аеш — oba-
rati, rušiti, teći; zbijati, spa-
jati, ujedinjavati
збив|атис|я, -аюся, -аешся —
zbunjivati se, skretati
збир|ати, -аю, -аеш — okup-
ljati, sakupljati, skupljati,
zaokupljati, brati
збир|атис|я, -аюся, -аешся —
skupljati se; kaniti, spre-
mati se
збира|ч, -а, м. — skupljač
збіти, зіб'|ю, -еш — oboriti,
srušiti; istući, izbiti; spoji-
ти, ujediniti
збітис|я, зіб'|юся, -ешся —
smeti se, zbuniti se; skre-
nuti; збітис|я з дорóги —
skrenuti s puta

збіт|ок, -ку, м. — kvar, šteta, gubitak; воєнні збітки — ratna šteta

збіг, -у, м. — podudarnost, podudaranje, poklapanje; збіг обставин — stjecaj okolnosti

збіг|ати, -аю, -аєш — zatrčavati se, protjecati, teći; збігати на думку — pasti na pamet

збіг|атися, -аюся, -аєшся — strčavati se, podudarati se; stiskati se (o tkanini); navaljivati; крайності збігаються — krajnosti se podudaraju

збіг|овисько, с. — skupljanje, gomila, masa

збі|гти, -жү, -жїш — strčati, zatrčati se, dostići; прекірjeti

збі|гтися, -жүся, -жїшся — strčati se, podudariti se; stisnuti se (o tkanini)

збідн|ти, -ю, -єш — osiromašiti

збідн|ювати, -юю, -юєш — osiromošivati

збіж|я, с. — žito; imovina, kućne stvari

збіл|ти, -ю, -єш — pobijeliti

збільшений — povećan, pojačan

збільш|ити, -у, -иш — povećati, pojačati

збільш|увати, -ую, -уєш — povećavati, pojačavati

збір, -ору, м. — okupljanje, skupljanje, zbirka, okup; всі в збірi — svi su na okupu

збірний — zborni, zbirni, mješoviti

збірник, -а, м. — zbornik

зближ|ати, -аю, -аєш і зближувати, -ую, -уєш — zbližavati, približavati

зближення, с. — zbližavanje, zbliženje

зближ|уватися, -уюся, -уєшся — zbližavati se, približavati se

збли|зити, -жү, -зиш — zbližiti, približiti

збли|зитися, -жүся, -зишся — zbližiti se, približiti se

зблизька — izbliza, izbliže, bliže

зблідн|ути, -у, -єш — probljediti, izbljedjeti

збожевол|ти, -ю, -єш — poludjeti

збоку — sa strane, bočno

збор|и, -ів, мн. — sastanak, okup

зборозн|ити, -ю, -иш — izbrazdati

збрат|ати, -аю, -аєш — sprijateljiti, zbratimiti, zbližiti

збрат|атися, -аюся, -аєшся — sprijateljiti se, zbratimiti se, zbližiti se

збре|хати, -шү, -шєш — slàgati, izlàgati

збройний — naoružan

зброя, ж. — oružje, naoružanje

збув|ати, -аю, -аєш — prodavati, plasirati, rješavati se

збув|атися, -аюся, -аєшся — ostvarivati se, zbivati se; oslobađati se, izbavljati se

збу|дження, с. — buđenje; uzbuđenje, oduševljenje

збу|джувати, -ую, -уєш — buditi, izazivati, pobuđivati, uzbuđivati, oduševljavati

збу|дити, -джү, -диш — probuditi, razbuditi, pobuditi, izazvati, zbuditi, oduševiti

збўдник, -а, м. — uzročnik
 збўд|ува́ти, -ўю, -ўеш — sa-
 graditi, izgraditi, podići
 збўнт|ува́ти, -ўю, -ўеш — ro-
 buniti, revoltirati
 збўнт|ува́тисся, -ўюся, -ўешся
 — robuniti se, revoltirati se
 збўр|і́ти, -ю, -іш — uskome-
 šati, uzbuditi, uzbuniti
 збўр|і́тисся, -юся, -ішся — us-
 komešati se, uzbuditi se,
 uzbuniti se
 збўт, -у, м. — prodaja, pro-
 да, promet
 збў|і́ти, -ау, -деш — prodati,
 plasirati, otarasiti se, rije-
 šiti se
 збў|і́тисся, -аўся, -дешся — os-
 tvariti se, zbiti se; oslobodi-
 ti se, izbaviti se; збў|і́тисся
 небезпэ́кн — izbaviti se
 opasnosti
 зваж|а́ти, -аю, -аеш — uzima-
 ti u obzir, računati, obra-
 čати pažnju
 зваж|і́ти¹, -у, -іш — uvažiti,
 uzeti u obzir, obratiti paž-
 nju
 зваж|і́ти², -у, -іш — izvagati,
 vagnuti, odmjeriti, izraču-
 nati, procijeniti
 зваж|і́тисся, -ўся, -ішся — od-
 važiti se, osmjeliti se
 зваж|ува́ти, -ўю, -ўеш — va-
 gati, mjeriti, računati, pro-
 cjenjivati
 зваж|ува́тисся¹, -ўюся, -ўешся
 — vagati se, mjeriti se
 зваж|ува́тисся², -ўюся, -ўешся
 — odlučivati se, odvaživati
 se, riskirati
 звал|і́ти, -ю, -іш — svaliti,
 zbaciti, oboriti, prevrnuti;
 звалі́ти вину́ на когось —
 svaliti krivnju na koga

звал|і́тисся, -юся, -ішся —
 stropoštati se, pasti, srušiti
 se
 зва́л|юва́ти, -юю, -юеш — sva-
 lјivati, zbacivati, obarati,
 prevrtati
 зва́ннй — zvani, imenovani;
 та́к зва́ннй — takozvani;
 зва́ннй обі́д — svečani ru-
 čак
 зва́ннја, с. — zvanje, titula
 звар|і́ти, -ю, -іш — skuhati,
 svariti
 зва́і́ти, -ў, -еш і зов|у, -веш
 — zvati; pozvati, dozivati;
 зва́і́ти по і́мені — zvati po
 і́мену
 зва́і́тисся -ўся, -ешся і зов|ўся,
 -ешся — zvati se, nazivati
 se, prezivati se
 зве́дєннй — sastavljen, mje-
 šovit; зве́дєннй оркэ́стр —
 mješoviti orkestar; зве́дєна
 сестра́ — polusestra; зве́-
 дєннй бра́т — polubrat;
 зве́дєні ді́ти — pastorčad
 зве́дєннја, с. — saopćenje, iz-
 vještaj, bilten, pregled; зве́-
 дєннја погóди — izvještaj
 o vremenu, meteorološki iz-
 vještaj
 звелі́ч|і́ти, -у, -іш — uzveli-
 čати, proslaviti
 звелі́ч|ува́ти, -ўю, -ўеш — ve-
 ličати, uzveličavati, hvaliti,
 slaviti
 звелі́|і́ти, -ю, -іш — narediti,
 zapovjediti
 зве́рнєннја, с. — obraćanje,
 apel
 зверні́|ўіти, -ў, -еш — okrenu-
 ti, skrenuti, svrnuti; звер-
 нў́іти ува́гу — obratiti paž-
 nju
 зверні́|ўітисся, -ўся, -ешся —
 obratiti se, osloviti

мерт|ати, -аю, -аєш — okretati, skretati, vracati
 мерт|атися, -аюся, -аєшся — obračati se, oslovljavati
 верхній — vanjski, gornji; ohol, preziran; верхній погляд — ohol (preziran) pogled, pogled svisoka; верхне ставлення — prezirno držanje
 верхкомплéктний — prekobrojan
 верхність, -ості, ж. — premoć, nadmoć; oholost, prezir
 верху — odozgo
 звесел|йти, -ю, -иш — razveseliti, obradovati
 звесел|яти, -яю, -яєш — veseliti, radovati, razveseljavati
 звесті, -ау, -аєш — svesti, uzdići, spojiti, sastaviti;
 звесті раху́нки — srediti račune, izravnati račune;
 звесті з розу́му (з у́ма) — zaluditi, otjerati u ludilo;
 звесті до одно́го знаме́нника — svesti na zajednički nazivnik
 звесті́ся, -ауся, -аєшся — svesti se; ograničiti se; podići se
 звив|ати, -аю, -аєш — viti, uzvijati, savijati, izvijati
 звив|атися, -аюся, -аєшся — uzvijati se, vijugati se, krivudati
 звик|ати, -аю, -аєш — navikavati se, privikavati se
 зви́кн|ути, -у, -еш — naviknuti se, priviknuti se
 звинув|атити, -чу, -тиш — optužiti, okriviti, baciti krivnju
 звинув|ачення, с. — optužba

звинув|ачувати, -ю, -уєш — optuživati, okrivljavati, kriviti
 звісока — svisoka
 звіти, зів'ю, -єш — saviti, sviti, uzviti
 звітися, -зів'юся, -єшся — saviti se, uzviti se
 зви́х, -у, м. — iščašenje, uganuće
 зви́хн|ути, -у, -єш — iščašiti, uganuti
 зви́чай, -ю, м. — običaj, način života, red; своїм зви́чаєм — po svom običaju, kao obično, redom; доде́ржувати зви́чаю — pridržavati se pravila pristojnosti
 зви́чайний і зви́чний — običan, uobičajen, redovit; прос́ежан; зви́чайна річ — obična stvar
 зви́чайно — naravno, sigurno, obično; як зви́чайно — kao obično, kao uvijek, po običaju
 зви́чка, ж. — običaj, navika; за да́вньою зви́чкою — po starom običaju
 зви́дки і зви́клія — odakle, otkud
 зви́дсіля і зви́дсіль — odavle, odovud(a)
 зви́тіля і зви́тіль — odanle, odonud(a)
 зви́дусіль і зви́дусюди — odasvud, sa svih strana
 зв|ій, -ою, м. — zavoј, krivina, okuka
 зви́ку — oduvјek, odvijeka
 звільне́ння, с. — oslobođenje, otpust
 звільн|йти, -ю, -иш — osloboditi, izbaviti, razriješiti, odriješiti, otpustiti; звільн|ити

з посади — razriješiti dužnosti
звільняти, -яю, -яеш — oslobađati, izbavljati, otpuštati, razrješavati
звінчати, -аю, -аеш — vjenčati
звінчатися, -аюся, -аешся — vjenčati se
звір, -а, м. — zvijer
звіринець, -ця, м. — zvjerinjak, menažerija
звірити, -ю, -иш — sravniti, usporediti, ovjeriti
звіритися, -юся, -ишся — povjeriti se, pouzdati se
звірство, с. — zvjerstvo
звіряти, -яю, -яеш — sravnjivati, uspoređivati, ovjeravati
звірятися, -яюся, -яешся — povjeravati se, pouzdavati se
звірячий — zvjerski
звістка, ж. — vijest
звіт, -у, м. — izvještaj, iskaz
звітність, -ості, ж. — polaganje računa, podnošenje izvještaja
звітувати(ся), -ую(ся), -уеш(ся) — podnositi izvještaj; polagati račun
зводити, -ажу, -диш — svoditi, uzdizati, podizati; spajati, sastavljati; не **зводити очей** — ne skidati očiју; **зводити з світу** — tjerati u grob; **зводити баланс** — praviti bilansu; **зводити наклеп** — objeđivati, ogovarati
зводитися, -ажуся, -дишся — svoditi se, ograničavati se, podizati se
зволжувати, -ую, -уеш — vlažiti

зворот, -у, м. — zaokret, obrat, okret, obrtaj; naličje, poleđina
зворотний — povratni, obratan; **зворотна сторона** — naličje
зворушення, с. — ganuće, razdraganost, uzbuđenje
зворушити, -у, -иш — dirnuti, ganuti, uzbuditi, razdragati, raznježiti
зворушитися, -уся, -ишся — ganuti se, uzbuditi se, raznježiti se
зворушливий — ganutljiv, dirljiv
зворушувати, -ую, -уеш — uzbuđivati, dirati
зворушуватися, -уюся, -уешся — uzbuđivati se
звужувати, -ую, -уеш — sužavati
звүзити, -жү, -зиш — suziti
звүк, -у і -а, м. — zvuk, glas; **голосний звүк** (gram.) — samoglasnik, vokal
звүковий — zvukovni
звүкозапис, -у, м. — snimanje zvuka
звүчати, -ить — zvučati
звүчання, с. — zvučanje
звүчний — zvučan
зв'язати, -жү, -жеш — vezati, povezati, sapeti, splesti, vezati
зв'язатися, -жүся, -жешся — vezati se, povezati se
зв'язка, ж. — svežanj; tetiva
зв'язок, -кү, м. — veza, povezanost, relacija, komunikacije; **родінні зв'язки** — obiteljske veze
зв'язувати, -ую, -уеш — vezivati, povezivati; sapinjati
зв'язуватися, -уюся, -уешся — vezivati se, povezivati se

згад|ати, -аю, -аеш — prepoznati, spomenuti se, sjetiti se, dosjetiti se; згадаеш моє слово — zaramti moje riječi

згад|увати, -ую, -уеш — sjećati se, spominjati se, prepoznавати, dosjećati se

зган|яти, -яю, -яеш — tjerati, istjerati

зганьб|яти, -лю, -яш — obrukati, osramotiti

згарище, с. — zgarište

згас|ати, -аю, -аеш — gasiti se

згасн|ути, -у, -еш — ugasiti se

згин|ати, -аю, -аеш — saginјати, sagibati, izvijati

згин|атися, -аюся, -аешся — sagibati se, grbiti se, svijati se

згідний — podударан, složan

згідно — u skladu, podударно, prikladno; згідно з цим — prema tome, u skladu s tim

згляд|атися, -аюся, -аешся — pogledavati se, gledati se

зглян|утися, -уся, -ешся — pogledati se; sažaliti se; smilovati se

згода, ж. — pristanak, privola, sloga, suglasnost; жити в згоді — živјeti u slozi, nagodba, sporazum; дійти згоди — postići sporazum, sporazumјeti se; як щó ваша згода — ako se slažete, ako pristajete

згодж|уватися, -уюся, -уешся — pristajati, slagati se

згод|итися, -джуся, -дяшся — pristati, složiti se

згодом — kasnije, s vremenom

зголодн|ити, -ю, -еш — ogladnјeti, izgladnјeti

згорання і згоряння, с. — izgaranje

згор|яти, -аю, -аеш і згор|яти, -яю, -яеш — gorјeti, izgarati

згорб|итися, -люся, -ишся — pogrbiti se, zgrbiti se

згорблений — pogrbljen

згор|іти, -ю, -иш — izgorјeti

згорн|ути, -у, -еш — saviti, smotati

згорт|ати, -аю, -аеш — savijati, motati

згорт|ок, -ка, м. — smotak, omot, zavežljaj

зграбний — zgodan, skladan

згряя, ж. — jato, stado, čopor; gomila; banda

згреб|ти, -у, -еш — zgrnuti, skupiti, zagrabiti

згріб|ати, -аю, -аеш — zgrtati, skupljati, grabiti

згуб|ити, -лю, -иш — izgubiti, upropastiti

згубний — poguban, ubitačan, koban, sudbonosan

згуртований — okupljen, uјedinjen

згуртов|увати, -ую, -уеш — okupljati, uјedinјavati, zbijati

згурт|увати, -ую, -уеш — okupiti, uјediniti, zbiti; згуртувати ряди — zbiti redove

зда|вати, -ю, -еш — predavati, davati, izdavati, isporučivati

зда|ватися¹, -юся, -ешся — predavati se; oslanјati se, pouzdavati se

зда|ватися², -юся, -ешся — činiti se, pričinjati se, izgledati; мені здається — čini mi se

здав|їти, -лю́, -иш — zgnje-
čiti, pritisnuti
зда́влювати, -юю, -юєш —
gnječiti, pritiskati
зда́вна — odavna, odvajkada
зда́лека і зда́леку — izda-
leka
зда|їти, -ам, -асі — predati,
dati, izdati, isporučiti
зда|їтися¹, -амся, -асіся — pre-
dati se; osloniti se, pouzdati
se
зда|їтися², -амся, -асіся — pri-
činiti se, učiniti se
зда́тний — sposoban, prikla-
dan
зда́тн|їсть, -ості, ж. — sposob-
nost, prikladnost
зда́ча, ж. — predaja, izdava-
nje, isporuka
зде́більшого — ponajviše, ve-
ćim dijelom, prvenstveno
зде́ржливий — suzdržan, ро-
ву́чен
зде́рж|ати, -у, -иш — zadržati,
suzdržati
зде́рж|увати, -ую, -уєш — za-
državati, suzdržavati
здешев|їти, -лю́, -иш — ро-
jeftiniti
здешев|ення, с. — pojeftinje-
nje
здивува́ння, с. — čuđenje, ču-
do, iznenađenje; на преве-
лі́ке мо́є здивува́ння — na
moje veliko čudo
здив|увати, -ую, -уєш — za-
čuditi, zabezeknuti, prene-
raziti
здив|уватися, -уюся, -уєшся
— čuditi se, zabezeknuti se,
preneraziti se
зда́рство, с. — guljenje, gra-
bež, otimačina
здих|ати, -аю, -аєш — crka-
vati, ugibati

здича́в|ти, -ю, -єш — podiv-
ljati
зда́бний — sposoban, kadar
зда́бн|їсть, -ості, ж. — sposob-
nost
зда́йм|ати, -аю, -аєш — podi-
zati; započinjati
зда́йснення, с. — ostvarenje,
oživotvorenje, realizacija
зда́йснити, -ю, -иш — ostva-
riti, oživotvoriti, realizirati,
izvesti, obaviti
зда́йсн|ювати, -юю, -уєш —
ostvarivati, realizirati, izvo-
diti, obavljati
зда́бич, -і, ж. — lovina, plijen
здабу́в|ати, -аю, -аєш — dobi-
vati, stjecati, postizati
здабу́|ти, -ау, -аєш — dobiti
steći, postići; здабу́ти дові-
р'я — pridobiti povjerenje;
здабу́ти перемо́гу — odr-
žati pobjedu
зда́гад, -у, м. — slutnja, do-
sjetka, pretpostavka
здола́ти, -аю, -аєш — odolje-
ti, svladati, nadvladati
здо́ровенний і здо́ровезний
— ogroman, golem
здо́ровий — zdrav; krepak;
в здо́ровому ро́зумі —
pri zdravoj pameti; здо́ров
бу́дь (бу́в)! — zdravo!, da
si zdravo!; здо́ровий ро́зум
(гла́зда) — zdrav razum;
здо́ровий як ту́р (бі́к) —
zdrav kao dren (kao riba)
здо́ров'я, с. — zdravlje; охо-
ро́на здо́ров'я — zaštita
zdravlja
здо́хн|ути, -у, -єш — crknuti,
uginuti
зда́вниця, ж. — zdravica
зда́вниця, ж. — sanatorij,
oporavilište

здриг|атися, -аюся, -аєшся —
podrhtavati, tresti se, tr-
zati se

здригн|ўтися, -ўся, -ешся —
uzdrhtati, stresti se, trznu-
ti se

здрўж|їтися, -ўся, -ишся —
sprijateljiti se

здрўж|ўватися, -ўюся, -уєшся —
sprijateljivati se, zbliža-
vati se

зелен|ий — zelen

зелен|їти, -їю, -їш — zeleni-
ti, činiti zelenim

зелен|їти, -є — zelenjeti (se)

зе|лен|ї, -ї, ж. — zelenilo, ze-
len, povrće

земель|ний — zemljišni; зе-
мель|ні книги — zemljišne
knjige

земле|власник, -а, м. — ze-
mljoposjednik

землек|оп, -а, м. — kopač

землер|об, -а, м. — zemljorad-
nik, ratar, težak

землер|обство, с. — zemljo-
radnja, ratarstvo, poljo-
djelstvo

землер|обський — zemljorad-
nički, ratarski

землетр|ус, -у, м. — potres,
zemljotres

земля, ж. — zemlja; kopno

земляк, -а, м. — zemljak

земляч|ка, ж. — zemljakinja

землян|ий — zemljan

земн|ий — zemaljski

зерн|о, с. — zrno; žito

з'єдн|ання, с. — ujedinenje,
ujedinjavanje, sjedinjenje,
sjedinjavanje, spoj

з'єдн|ати, -аю, -аєш — ujedi-
niti, sjediniti, zbiti, spojiti,
združiti

з'єдн|атися, -аюся, -аєшся —
ujediniti se, sjediniti se,
združiti se, spojiti se

з'єдн|увати, -ую, -уєш — uje-
dinjavati, sjedinjavati, zbi-
jati, spajati

з'єдн|уватися, -уюся, -уєшся —
ujedinjavati se, sjedinja-
vati se, združivati se, spa-
jati se

зжив|атися, -аюся, -аєшся —
uživljavati se, saživljavati
se, navikavati se

зж|їтися, -вўся, -вешся —
uživjeti se, saživjeti se, na-
viknuti se

з-за, із-за (+ G.) — iza

зз|аду — iza, odostrag, stra-
ga, otraga

зигз|аг, -у, м. — cik-cak

зим|а, ж. — zima

зим|івля, ж. — zimovanje

зим|обвий — zimski

зим|увати, -ую, -уєш — zimo-
vati

зич|ити, -у, -иш — željeti

зібр|ання с. — skup, zbor;
zbirka

зібр|ати, збер|ї, -еш — poku-
piti, pobrati, skupiti, na-
kupiti

зібр|атися, збер|їся, -ешся —
skupiti se, biti na okupu,
nakupiti se

зів'я|лий — uveo

зігн|ати, зжен|у, -еш — istje-
rati, otjerati, odagnati

зігн|їти, -ї, -еш — sagnuti, sa-
viti, previti, pognuti

зігр|івати, -аю, -аєш — ugr-
javati, grijati, zagrijavati

зігр|іватися, -аюся, -аєшся —
grijati se, zagrijavati se

зігр|їти, -ю, -єш — ugrijati,
zagrijati

згрі́тися, -юся, -єшся —
ugrijati se, zagrijati se
зйі́ти, -а́у, -деш — síci, izi-
ći; sjahati; granuti, niknuti,
izniknuti
зйі́тися, -а́уся, -дешся — spo-
jiti se, sastati se
зім'я́тися, -мне́ться — zguž-
vati, zgnječiti
зілля, с. — zelje, trava
зілля́ця, ж. — zjenica; бе-
регті́ як зілля́цо ока — ču-
vati kao zjenicu oka
зіпсований — pokvaren, izo-
рачен; neispravan; зіпсова-
ні стосунки — zatrovani od-
nosi
зіпсува́ння, с. — kvar
зіпсува́ти, -у́ю, -уєш — ро-
kvariti, iskvariti, izopачити;
зіпсува́ти на́стрій — ozlo-
voljiti, pokvariti raspolože-
nje; зіпсува́ти робо́ту —
pokvariti posao
зіпсува́тися, -у́юся, -у́єшся
pokvariti se, upropastiti se
зір, зору́, м. — vid; обман
зору́ — optička varka;
то́чка зору́ — gledište
зірва́ти, -у́, -єш — ubrati, ot-
kinuti; baciti u zrak; ро-
kvariti, upropastiti, osu-
jetiti
зірва́тися, -у́ся, -єшся — sru-
šiti se, eksplodirati, poletje-
ti u zrak
зірка, ж. — zvijezda
зірні́ця, ж. — zvijezda (ju-
tarnja ili večernja), blije-
sak; світова́ зірні́ця — zvi-
jezda Danica, zornjača
зіста́вити, -а́ю, -иш — uspo-
rediti
зіста́влення, с. — usporedba

зістава́|яти, -а́ю, -а́єш — us-
poređivati
зіткнення, с. — dodir; su-
dar, sukob; то́чки зіт-
кнення — dodirne točke
зіткн|у́тися, -у́ся, -єшся — su-
dariti se, sukobiti se
зітха́ння, с. — uzdah, uzdi-
sanje
зітха́ти, -а́ю, -а́єш — uzdisati
зітхн|у́ти, -у́, -єш — uzdahnuti
зі́да|яти, -а́ю, -а́єш — izjedati,
jesti
зі́жаж|яти, -а́ю, -а́єш — spu-
štati se, silaziti
зі́жаж|а́тися, -а́юся, -а́єшся
— okupljati se, pristizati
зі́|сти, -м, -сі — pojediti
зі́|хати, -ау́, -деш — spustiti
se, síci
зі́|хатися, -а́уся, -дешся —
okupiti se, pristíci
зла́года, ж. — sloga, mir;
жи́ти в зла́годі — živjeti u
slozi
зла́зити, -жу́, -зиш і зла́з|яти,
-а́ю, -а́єш — silaziti, spu-
štati se
зла́к|и, -ів, мн. — trave, usje-
vi, žitarice
зла́м, -у́, м. — rušenje, pro-
vala, slom; на зла́мі двох
стола́ть — na granici dvaju
vjekova
зла́м|яти, -а́ю, -а́єш — slomi-
ti, izlomiti, obiti; зла́мати
закон — prekršiti zakon
зла́м|увати, -у́ю, -у́єш — sla-
mati, lomiti; objati
зла́гка — lagano, polako, ро-
malo
зледащи́лий — raspušten, li-
jen, razmažen
зледащи́ти, -ю, -єш — razlije-
niti se, raspustiti se, pokva-
riti se

злетіти, -чү, -тіш — izletjeti, odletjeti
 злів, ү, м. — izljev
 зліва, ж. — pljusak, prolom oblaka; зліва привітань — bujica pozdrava, masa pozdrava
 зливати, -аю, -аеш — slijevati, polijevati; fuzionirati, stapati
 зливатися, -аюся, -аешся — slijevati se, stapati se, fuzionirati se
 злігодяї, -ів, мн. — bijeda, nesreća
 злиденний — siromašan, jadan, bijedan, oskudan, ubog
 злиденність, -ості, м. — siromaštvo, bijeda
 злидень, -ня, м. — siromah, prosjak
 злізати, -жү, -жеш — izlizati, polizati
 злий — zao, nabusit, bijesan; злі язикі — zli jezici
 злипати, -аю, -аеш — uzlijetati, slijetati, odlijetati; nestajati
 злінути, -ү, -еш — uzletjeti, sletjeti, odletjeti; nestati
 зліти, зліл|ю, -еш — sliti, politi, stopiti, fuzionirati
 злітися, злілється — sliti se, stopiti se, fuzionirati se
 злітисся, -юся, -яшся — lju-titi se
 зліття, с. — slijevanje, sprajanje
 зліва — slijeva, lijevo
 злізти, -ү, -еш — sići, spustiti se, iskrcati se; злізти з коня — sjahati
 злісний — opak, pakostan, zloban
 злість, -ості, ж. — zloba, pakost, jed, bijes

зліт, -ьотү, м. — slet, uzlet
 зліпати, -аю, -аеш — uzlijetati, odlijetati, slijetati
 зліпати, -аю, -аеш — poletjeti (tamo i natrag); svratiti, skočiti
 злб, с. — zlo; ljutina, bijes; зо зл — od bijesa, od ljutine; на зл — za inat
 злба, ж. — zloba, pakost, bijes; злба дня — aktualnost, aktualno pitanje
 злбоденний — aktualan
 злбживання, с. — zloupotreba
 злбживати, -аю, -аеш — zloupotrebljavati
 злбїти, -лю, -иш — uloviti, uhvatiti
 злбїсний — zlokoban
 злбмїсний — zlonamjeran
 злворбїжїй — neprijateljski, zlonamjeran
 злбдїй, -я, м. — lopov, kradljivac, otimač, pljačkaš
 злбдїйка, ж. — kradljivica
 злбдїйство, с. — krađa, otimačina, pljačka
 злбм, -ү, м. — slom; provala
 злбмїти, -лю, -иш — slomiti
 злорбдїй — zloban, pakostan, zlurad
 злостївїй — zloban, zao
 злостїтисся, -шүся, -стїшся — ljutiti se, srditi se
 злбчин, -ү, м. — злочин, prijestup, zlodjelo, nedjelo
 злбчїн|ець, -ця, м. — злочинас, prijestupник, zlotvor
 злбчїннїцькїй — злочїнацькїй, prijestupнїцькїй
 злбзїкїй — lajav
 злбзїснїй — злбчїдан, opak, maligni
 злущуватисся, -ується — ljuštiti se, gubiti se

зляканий — prestrašen, preplašen, uplašen
 зляк|ати, -аю, -аеш — preplašiti, prestrašiti, uplašiti
 зляк|атися, -аюся, -аешся — prestrašiti se, uplašiti se, preplašiti se
 змагання, с. — natjecanje, takmičenje
 змаг|ати, -аю, -аеш — pobjeđivati, nadjačavati, nadvladavati
 змаг|атися, -аюся, -аешся — natjecati se, takmičiti se, utrkivati se
 зма|зати, -жу, -жеш — pomazati, namazati
 зма|зувати, -юю, -юеш — mazati
 зма|лку — od malena, od malih nogu
 зма|лювати, -люю, -люеш — presisati, preslikati, narisati, naslikati, nacrtati
 зма|льовувати, -люю, -люеш — prerisavati, preslikavati, risati, crtati, slikati
 змарн|ити, -ю, -еш — smršaviti, omršaviti, oslabiti
 змарн|увати, -юю, -юеш — potratiti, potrošiti uludo; змарн|увати надї — iznevjeriti nade
 змах, -у, м. — zamah
 змахн|ути, -у, -еш — mahnuti, zamahnuti
 змах|увати, -юю, -юеш — mahati, razmahivati
 зма|щувати, -юю, -юеш — maštiti, zamaščivati
 зменш|ити, -у, -иш — umanjiti, smanjiti
 зменш|увати, -юю, -юеш — umanjivati, smanjivati
 змерзн|ути, -у, -еш — ozepti, promrznuti

зме|сті, -тї, -теш — smesti
 змив|ати, -аю, -аеш — umivati, prati, ispirati; zapljuskivati, oplakivati
 зми|л|уватися, -люся, -люешся — smilovati se, sažaliti se
 зми|ти, -ю, -еш — umiti, oprati, isprati
 зми|й, -я, м. — zmaj, aždaja
 зміна, ж. — promjena, izmjena, izmjenjivanje, smjena; різка зміна погоди — nagla promjena vremena; нічна зміна — noćna smjena
 змін|ити, -ю, -иш — promijeniti, izmijeniti, smijeniti
 змінний — naizmjeničan
 змін|ювати, -юю, -юеш і змін|яти, -яю, -яеш — mijenjati, izmjenjivati, smjenjivati, preinačivati
 зми|рк|увати, -рю, -рюеш — shvatiti, smisliti
 зми|ряти, -яю, -яеш — odmjeriti, izmjeriti
 зміст, -у, м. — sadržaj, smisao; kazalo
 зміст|овний — sadržajan, jezgrovit
 зміцнення, с. — učvršćenje, učvrščivanje, utvrda
 зміцн|ити, -ю, -еш — ojačati, učvrstiti
 зміцн|ювати, -юю, -юеш — jačati, utvrđivati, ušvrščivati, pojačavati
 зміцн|юватися, -ється — jačati se, učvrščivati se
 змішаний — miješan, mješovit
 зміш|ати, -аю, -аеш — smiješati, pomiješati, izmiješati, pobrkati
 зміш|атися, -аюся, -аешся — pomiješati se

змішування, с. — miješanje
 зміш|увати, -ую, -уєш — mi-
 ješati, brkati
 зміш|уватися, -уюся, -уєшся
 — miješati se
 змія, ж. — zmiја; отруйна
 змія — zmiја otrovnica
 змова, ж. — urota, zavjera;
 влаштувати змову — uro-
 titi se
 змов|итися, -люся, -ишся —
 nagoditi se, dogovoriti se
 змов|ятися, -яюся, -яєшся —
 nagađati se, dogovarati se
 змовник, -а, м. — urotnik, za-
 vjerenik
 змога, ж. — mogućnost
 змо|гти, -жў, -жеш — моці,
 uzmoći, uspjети
 змок|ати, -аю, -аєш — моčiti
 se, kisnuti
 змокн|ути, -у, -еш — smočiti
 se, pokisnuti
 змолоду — od malena, od
 mladosti
 змолоти, -елю, -елеш — sa-
 mljeti
 змот|увати, -ую, -уєш — mo-
 tati
 збршка, ж. — bora
 збршкуватий — naboran,
 pun bora
 збрщений — naboran, sme-
 žuran
 змоч|ити, -ў, -иш — smočiti,
 ovlažiti, navlažiti, pokvasiti
 змоч|увати, -ую, -уєш — smo-
 čiti, kvasiti, vlažiti
 змужні|ти, -ю, -єш — odrasti,
 postati muževan
 змў|сити, -шў, -сиш — prisi-
 liti, primorati
 змўч|ити, -у, -иш — izmučiti
 змуч|итися, -уся, -ишся — iz-
 mučiti se

змўшений — prisiljen, primo-
 ran
 змўш|увати, -ую, -уєш — sili-
 ti, prisiljavati, primoravati
 зм'якш|ити, -у, -иш — umek-
 šati
 зм'якш|увати, -ую, -уєш —
 umekšavati
 знав|єць, -ця, м. — poznavac,
 znalac, stručnjak
 знав|єцн|ти, -ю, -єш — polu-
 djети, pomahnити
 з-над (+G) — iznad; iza, od,
 s
 знайомий¹ — poznat
 знайом|ий², -ого, м. — znanac,
 poznanik
 знайом|ити, -лю, -иш — upo-
 znavati, predstavljати
 знайом|итися, -люся, -ишся
 — upoznavati se
 знайомство, с. — poznanstvo
 знай|ті, -аў, -деш — naći
 знак, -а, м. — znak; biljeg;
 знак оклику — uskličnik,
 uzvičnik; знак питання —
 upitnik; дорóжний знак —
 putokaz; prometni znak
 знаменитий — znamenit, sla-
 van, glasovit, čuven
 знаменит|ість, -ості, ж. —
 znamenitost
 знаменний — značajan, zna-
 menit, koji se pamti
 знаменник, -а, м. — (mat.)
 nazivnik
 знання, с. — znanje
 знаряддя, с. — oruđe, sprava;
 знаряддя виробництва —
 oruđe proizvodnje
 зн|ати, -аю, -аєш — znати, ро-
 znavati; umjeti; не знати й
 сліду — nema ni traga;
 знати свою справу — znати
 svoj posao; знати особисто
 — poznavati osobno; знати з

чу́ток — poznavati po čuvenju; **зна́ти на пам'ять** — znati paramet

зна́тний — znan, ugledan

знахабни́ти, -ю, -єш — obezobrazniti se

зна́хар, -я, м. — vrač, nadriječnik

зна́хідка, ж. — nalaz, nađena stvar; nahod, nahoče

знахо́|дити, -ажу, -диш — nalaziti

зна́чити, -у, -иш — označavati, obilježavati, značiti

зна́чення, с. — značenje, značaj; **у прями́му зна́ченні** — u pravom smislu; **проти́лєжне зна́чення** — suprotni smisao; **у переи́бному зна́ченні** — u prenesenom značenju

значи́й — značajan, važan, zamašan

зна́чно — značajno; mnogo, vrlo

значо́к, -ка, м. — značka

зна́ючий — upućen, verziran

знева́га, ж. — omalovažavanje, potcjenjivanje, prezir

зневаж'ати, -аю, -аєш — omalovažavati, potcjenjivati, prezirati

зневаж'ити, -у, -иш — omalovažiti, potcijeniti, prezreti

зневі́ра, ж. — potištenost, utučenost; razočaranje

знедо́лення, с. — unesrećenje, nesreća

знемаг'ати, -аю, -аєш — iznemagati, mučiti se

знемо́|гті, -у, -жеш — iznemoci, klonuti, izmučiti se

знена́ви|діти, -ажу, -диш — zamrziti

знена́вист'я, -і, ж. — mržnja

знена́цька — iznenada, odjednom

знеприто́мні|ти, -ю, -єш — onesvijestiti se, izgubiti svijest, pasti u nesvijest

знеси́лення, с. — iscrpljenost, iscrpljenje

знеси́лі|ти, -ю, -єш — oronuti, klonuti, oslabiti

знеси́лі|ити, -ю, -иш — iscrpsti, izmoriti, oslabiti

знеси́лі|итися, -юся, -ишся — iznemoći, malaksati, izmoriti se

знеси́лі|ювати, -юю, -юєш — iscrpljivati, izmarati, slabiti

знеси́лі|юватися, -ююся, -юєшся — malaksavati, iznemagati, izmarati se

знесла́в|ити, -лю, -иш — oklevetati, obijediti

знесла́в|ювати, -юю, -юєш — klevetati, ogovarati, objeđivati

знес'ті, -у, -єш — odnijeti, odvući, srušiti

знецні́|яти, -ю, -иш — obscijeniti

знецні́|ювати, -юю, -юєш — obscjenjivati

знешко́д|жувати, -ую, -уєш — činiti neškodljivim, onemogućavati

знешко́д|дити, -ажу, -диш — učiniti neškodljivim, onemogućiti

зни́ження, с. — sniženje, opadanje, smanjivanje; **зни́ження ці́н** — sniženje cijena

зни́жка, ж. — popust

зни́ж|увати, -ую, -уєш — snižavati, smanjivati

зни́зити, -жу, -иш — sniziti, smanjiti; **зни́зити го́лос** — sniziti glas

знізу — odozdo
зніка́ти, -аю, -аеш — nestajati, iščezavati, gubiti se iz vida
знікнення, с. — nestanak, nestajanje, gubljenje
знікн|ути, -у, -еш — nestati, iščeznuti, izgubiti se iz vida
зніщення, с. — uništenje
зніщ|ити, -у, -иш — uništiti, istrijebiti, potamaniti, ztriti; **зніщити дощенту** — srušiti do zemlje
зніщ|увати, -ую, -уеш — uništavati, zatirati, istrebljivati, tamaniti
знівеч|ити, -у, -иш — iznakaziti, unakaziti, pokvariti, iskvariti
знім|ати, -аю, -аеш — skidati, započinjati; снимати
знім|ок, -ка, м. — snimak
зні|титися, -чүся, -тишся — venuti, svijati se; zabuniti se
зніяков|ити, -ю, -еш — smutiti se, zbuniti se, zastidjeti se, neugodno se osjetiti
зно́в, **зно́ву** — iznova, ponovo, opet
зно́син|и, -, мн. — odnosi, veze; **дипломатичні зно́сини** — diplomatski odnosi
зно|сити¹, -шү, -сиш — odnositi, odvlačiti, rušiti
зно|сити², -шү, -сиш — iznositi, izderati
зносі|тися, -ться — iznositi se, izderati se, izlizati se
зну́щальний — posprdan
зну́щання, с. — poruga, ruganje, sprdnja
знущ|атися, -аюся, -аешся — rugati se, sprdati se, maltretirati

зні|ти, -імү, -імеш і **зді|ня|ти**, -мү, -меш — podići, skinuti
зобов'язаний — obavezan, dužan
зобов'язання, с. — obaveza, dužnost
зобов'язати, -жү, -жеш — obavezati
зобов'яз|увати, -ую, -уеш — obavezivati
зображення, с. — prikazivanje, prikaz
зовіця, ж. — zaova
зо́вні — izvana
зо́внішний — vanjski, spoljašnji
зо́внішн|ість, -ості, ж. — vanjšina, spoljašnjost
зо́всім — sasvim, posve
зозу́ля, ж. — kukavica
зо́йк, -ү, м. — krik, vapaj
зо́йк|ати, -аю, -аеш — stenjati, vapiti
зокре́ма — posebno
золо|тити, -чү, -тиш — pozlačivati, zlatiti
золá, ж. — pepeo
золотий — zlatan; **золотé телá** — zlatno tele
зо́лото, с. — zlato; **зо́лото моé!** — zlato moje!
зомлі|вати, -аю, -аеш — padati u nesvijest, onesvješčivati se, obamirati
зомлі|ти, -ю, -еш — pasti u nesvijest, onesvijestiti se, obamrijeti
зо́на, ж. — zona
зона|увати, -ую, -уеш — sondirati
зо́нт, -а, м. — kišobran
зоологічний — zoološki
зооло́гія, ж. — zoologija
зоопарк, -ү, м. і **зоосáд**, -ү, м. — zoološki vrt

зоровий — vidni; зоровий
нерв — vidni živac; зорová
пам'ять — vizualno pamće-
nje

зоря, ж. — zora

зоряний — zvjezdan

зосерéдитися, -ажуся, -аишся
— usredotočiti se, koncen-
trirati se

зосерéжений — usredotočen,
koncentriran

зосерéження, с. — usredoto-
čenost, koncentracija

зосерéджуватися, -уюся,
-уєшся — usredotočivati se,
koncentrirati se

збiт, -а, м. — bilježnica,
sveska, teka

з-пiд (+G.) — ispod

з-пóмiж (+G.) — od, iz, izme-
đu, међу

зрáда, ж. — izdaja

зрáджувати, -ую, -уєш — iz-
davati, iznevjeravati, odava-
ti

зрáдити, -ажу, -аиш — izda-
ti, odati, iznevjeriti

зрадiти, -ю, -єш — obradova-
ti se, razveseliti se, prove-
seliti se

зрáдник, -а, м. — izdajica, iz-
dajnik, otpadnik

зрáдницький — izdajnički

зразкóвий — uzoran, primje-
ran

зразóк, -кá, м. — primjerak,
obrazac, uzorak, uzor

зрáзу — odmah

зрeктiся, -чiюся, -чeшся —
odreći se

зрeштою — napokon, na kra-
ju krajeva; uostalom

зривáти, -áю, -áєш — otkida-
ti, brati; bacati u zrak; kva-
riti

зрiмий — vidljiv, pregledan

зрiвнобáжений — uravnote-
žen

зрiвнобáження, с. — uravno-
teženost

зрiвнiювати, -юю, -юєш — iz-
ravnovati, izjednačivati, u-
jednačavati

зрiвнiяти, -яю, -яєш — izrav-
nati, izjednačiti, ujednačiti

зрiз, -у, м. — razrez, presjek

зрiзати, -жу, -жеш — izreza-
ti, odrezati

зрiзувати, -ую, -уєш — reza-
ti, izrezivati

зрiлий — zreo

зрiлiсть, -остi, ж. — zrelost;
атестáт зрiлостi — matu-
ralna svjedodžba

зрiст, -óсту, м. — stas, visi-
na; дiйти (до) зрóсту —
odrasti, postati čovjek

зробiти, -лю, -иш — učiniti,
uraditi; зробiти вплив —

izvršiti utjecaj, utjecati; зро-
бiти все можливе — učini-
ти sve i sva; зробiти за-

увáження — prigovoriti,
ukoriti; зробiти непридáт-

ним — onesposobiti; зробi-
ти неприéмність — učiniti

neugodnost; зробiти пóс-

лугу — učiniti uslugu; зро-
бiти посмiховиськом — iz-

vrći ruglu, učiniti smiješ-
nim; зробiти розрахiunki

— proračunati, učiniti ra-
čune; зробiти шкóду — na-

nijeti štetu; зробiти чéсть

— učiniti čast; зробiти яв-

ним — iznijeti u javnost

зрозумiлий — razumljiv,
shvatljiv, jasan; зрозумiла

рiч — jasna (naravna) stvar

зрозумiти, -ю, -єш — razum-
jeti, shvatiti

зро|сити, -шү, -шиш — orositi
 зрост|ати, аю, -аеш — rasti, izrastati
 зрост|атися, -аюся, -аешся — srastati
 зрос|ти, -тү, -теш — izrasti
 зрос|тися, -түся, -тешся — srasti
 зрощ|увати, -ую, -уеш — navodnjavati, natapati, vlažiti, močiti
 зруйн|увати, -ую, -уеш — srušiti, razoriti, uništiti; upropastiti
 зруч|ний — prikladan, zgodan, podesan, spretan; зруч|ний момент — prikladan čas
 зруч|ність, -ості, ж. — prikladnost, podesnost, udobnost
 зруш|ити, -у, -иш — maknuti, pomaknuti, pokrenuti, gurnuti
 зруш|увати, -ую, -уеш — micati, pomicati, pokretati, gurati
 зсер|едяни — iznutra
 зсих|атися, -аюся, -аешся — sušiti se, isušavati se
 зсохн|утися, -уся, -ешся — osušiti se, isušiti se
 зсув, -у, м. — pomak, pomicanje
 зсу|нути, -у, -еш — pomaknuti, gurnuti
 зүб, -а, м. — zub; трим|ати язык за зүб|ами — držati jezik za zubima; корін|ний зүб — kutnjak
 зүб|ний — zubni; зүб|ний лікар — zubar, zubni liječnik; зүб|ний техник — zubotehničar, zubarski tehničar
 зүб|ож|ити, -ю, -еш — osiromašiti

зүбоск|ал|ити, -ю, -еш — kesiti zube, kesiti se
 зүб|оч|істка, ж. — čajkalica
 зүбр|іти, -ю, -иш — bubati, štrebati
 зүм|іти, -ю, -еш — umjeti, uspjati, uzmoći
 зүм|ов|ити, -лю, -иш — uvjetovati, usloviti
 зүм|ов|лений — uvjetovan; određen, predodređen
 зүм|ов|лювати, -ую, -уеш — uvjetovati, uslovljavati
 зүп|ин|іти, -ю, -иш — zaustaviti
 зүп|ин|ітися, -юся, -ишся — stati, zaustaviti se
 зүп|ін|ка, ж. — stanica, zaustavljanje, postaja
 зүп|ин|јати, -яю, -яеш — zaustavlјati
 зүп|ин|јатися, -яюся, -яешся — zaustavlјati se
 зүс|ілля, с. — napor, trud; не жал|іти зүс|іль — ne žaliti truda; даремн|і зүс|ілля — uzaludni napori; остан|нім зүс|іллям — na kraju svojih snaga
 зүстр|і|нути і зүстр|і|ти, -ну, -неш — sresti, dočekati, primiti, pozdraviti, sresti se, susresti se
 зүстр|і|ч, -і, ж. — susret, doček, sastanak
 зүстр|і|чати, -аю, -аеш — sretati, susretati, dočekivati, pozdravlјati
 зүстр|і|чатися, -аюся, -аешся — sretati se, susretati se
 зүхв|ал|ий — drzak, bezobziran, bezobrazan
 зүхв|альство, с. — drskost, bezobzирnost, bezobrazluk

зчин|іти, -ю, -іш — učiniti, prirediti, napraviti, pričiniti; зчині́ти сканда́л — učiniti (prirediti) skandal
 зчин|я́ти, -яю, -яеш — činiti, praviti, priređivati, pričinja-ti
 зчу́дува́ння, с. — čuđenje, ne-doumica
 зчу́д|ува́тися, -ўюся, -ўешся — začuditi se, naći se u čudu, zabezknuti se
 зшив|а́ти, -аю, -аеш — šiti, spajati
 зші|ти, -ю, -еш — sašiti
 зшто́вхн|ў́тися, -ўся, -ешся — sudariti se, sukobiti se

зшто́вх|ува́тися, -ўюся, -ўешся — sudarati se, sukobljavati se
 зя́б|ра, -ер, мн. — škrge
 з'яв|і́тися, -лю́ся, -ішся — pojaviti se, izići, iskrsnuti, javiti se
 з'яв|я́тися, -яюся, -яешся — pojavljivati se, nailaziti, iskrsavati
 з'яс|ува́ти, -ўю, -ўеш — razjasniti, objasniti, protumačiti
 з'ясо́в|ува́ти, -ўю, -ўеш — razjašnjavati, objašnjavati, тумачіти
 зя́т|ь, -я, м. — zet
 зя́я́ти, -е — zijati, zjapiti

I, i

і! — ih!
 і, й — i, te, pa; і старэ й малэ — i staro i mlado
 ігно́р|ува́ти, -ўю, -ўеш — ignorirati
 іго, с. — jaram
 іграшка, ж. — igračka; це не іграшка — nije to šala, nije to mala stvar
 ідеа́л, -у, м. — ideal
 ідеа́лізм, -у, м. — idealizam
 ідеа́ліз|ува́ти, -ўю, -ўеш — idealizirati
 ідеа́ліст, -а, м. — idealist
 ідеа́льний — idealan
 іде́йний — idejan
 іде́йн|і́сть, -ості, ж. — idejnost
 ідентіфі́к|ува́ти, -ўю, -ўеш — identificirati
 іденті́чний — identičan, istovetan

іденті́чн|і́сть, -ості, ж. — identičnost, istovetnost
 ідео́лог, -а, м. — ideolog
 ідео́логія, ж. — ideologija
 іде́я, ж. — ideja
 іді́ля, ж. — idila
 іді́от, -а, м. — idiot
 ідо́л, -а, м. — kumir, idol
 ідо́лопокло́нство, с. — idolo-poklonstvo
 ієра́рхія, ж. — hijerarhija
 ізо́л|ува́ти, -ўю, -ўеш — izolirati
 ізоля́цыя, ж. — izolacija
 ізо́льова́ний — izoliran, osamljen
 ізо́м, -у, м. — groždice, suho grožđe
 іка́вка, ж. — štucanje
 ік|а́ти, -аю, -аеш — štucati
 іко́на, ж. — ikona
 ікн|ў́ти, -ў, -еш — štucnuti

Ікра, ж. — ikra, kavijar
 Ілюзія, ж. — iluzija, obmana, varka
 Ілюзорний — iluzoran, varljiv
 Ілюстрація, ж. — ilustracija
 Ілюстр|увати, үю, -үеш — ilustirati
 Іменн|и, -, мн. — imendan
 Іменний — poimenični, koji glasi na ime; (gram.) imenski
 Іменник, -а, м. — (gram.) imenica
 Імення і ймення, с. — ime
 Імен|увати, -үю, -үеш — ime novati
 Імітатор, -а — imitator
 Імітація, ж. — imitacija, podražavanje
 Іміт|увати, -үю, -үеш — imitirati, podražavati
 Імаа, ж. — magla
 Імовірн|ість, -ості — vjerojatnost, vjerojatnoća; теорія
 Імовірності — teorija vjerojatnosti
 Імовірний — vjerojatan
 Імператор, -а, м. — car
 Імператриця, ж. — carica
 Імперіалізм, -у, м. — imperijalizam
 Імперіалістичний — imperijalistički
 Імперія, ж. — imperija, carstvo
 Імпон|увати, -үю, -үеш — imponirati
 Імпорт, -у, м. — uvoz, import
 Імпорт|увати, -үю, -үеш — uvoziti, importirati
 Імпресіонізм, -у, м. — impresionizam
 Імпровізація, ж. — improvizacija
 Імпровіз|увати, -үю, -үеш — improvizirati

Імпульс, -а, м. — impuls
 Імунітет, -у, м. — imunitet
 Ім'я, с. — ime
 Інакшн|ий — drugačiji, drukčiji, drugi
 Інакше — inače, drugačije; інакше кажучи — drugim riječima
 Інвентар, -я, м. — inventar
 Інвентариз|увати, -үю, -үеш — inventarizirati
 Індівідуалізм, -у, м. — individualizam
 Індівідуаліз|увати, -үю, -үеш — individualizirati
 Індівідуальний — individualan
 Індівідуальн|ість, -ості, ж. — individualnost
 Індівідуум, -а, м. — individuum
 Індяк, -а, м. — puran
 Індиферентний — indiferentan
 Індієць, -йця, м. — Indijac; Indijanac
 Індієський — indijski; indijanski
 Індуїс, -а, м. — Hindus
 Індустріаліз|увати, -үю, -үеш — industrijalizirati
 Індустріальний — industrijski
 Індустрія, ж. — industrija
 Іне|й, -ю, м. — inje
 Інженер, -а, м. — inženjer
 Інжир, -у, м. — smokva
 Ініціал, -у, м. — inicijal
 Ініціатіва, ж. — inicijativa
 Ініціатор, -а, м. — inicijator, začetnik
 Інкасатор, -а, м. — inkasator
 Інкогніто — inkognito
 Інколи — ponekad, pokatkad, katkad
 Інкубатор, а, м. — inkubator

інкубація, ж. — inkubacija
іновірець, -ця, м. — inovjerac
іногородній — iz drugog grada
іноді — ponekad, pokatkad, katkad
іноземець, -ця, м. — stranac, inozemac, tuđinac
іноземка, ж. — strankinja, inozemka, tuđinka
іноземний — stran, inozeman
іноземство, с. — inozemstvo
інсинуація, ж. — insinuacija
інспектор, -а, м. — inspektor
інспектувати, -ю, -єш — inspicirati, vršiti inspekciju
інспекція, ж. — inspekcija
інстинкт, -у, м. — instinkt, nagon
інстинктивний — instinktivan, nagonski
інститут, -у, м. — institut, zavod; visoka škola
інституція, ж. — institucija, nadležstvo
інструмент, -а, м. — instrument, oruđe, sprava
інсценувати, -ю, -єш — inscenirati
інтелект, -а, м. — intelekt
інтелектуальний — intelektualan
інтелігент, -а, м. — intelektualac
інтелігентний — inteligentan
інтелігенція, ж. — inteligencija
інтервенція, ж. — intervenција
інтерес, -у, м. — interes, zanimanje
інтересний — interesantan, zanimljiv
інтересувати, -ю, -єш — interesirati, zanimati

інтернаціонал, -у, м. — Internacionala
інтернаціональний — internacionalan, međunarodni
інтимний — intiman
інтонація, ж. — intonacija
інтонувати, -ю, -єш — intonirati
інтрига, ж. — intriga, spletkak
інтриган, -а, м. — intrigant, spletkar
інфекція, ж. — infekcija, zaraz
інформаційний — informativan, obavještajan
інформація, ж. — informacija, obavijest
інформувати, -ю, -єш — informirati, izvijestiti, izvješćavati
інцидент, -у, м. — incident
інший — drugi, ostali; **іншим разом** — drugi put; **це інша річ (справа)** — to je druga stvar, to je nešto drugo
інопомовний — stran, na drugom jeziku
іподром, -у, м. — hipodrom, trkalište
іпотєка, ж. — hipoteka
іпохондрик, -а, м. — hipohondar
іпохондрія, ж. — hipohondrija
іржá, ж. — rđa
іржавий — rđav, zarđao
іржавити, -є — rđati
іржáти, -ý, -єш — ržati
іріс, -а, м. — perunika
іронізувати, -ю, -єш — ironizirati
іронічний — ironičan
іронія, ж. — ironija

Іреальний — irealan, nerealan
Іскра, ж. — iskra, varnica
Іскрі|тися, -ться — krijesiti se, iskriti se
Іслам, -у, м. — islam
Ісламський — islamski
Існування, с. — opstanak, postojanje
Існ|увати, -ую, -уєш — postojati
Іспан|єць, -ця, м. — Španjolac
Іспанка, ж. — Španjolka
Іспанський — španjolski
Іспит, -у, м. — ispit; **повторний іспит** — popravni ispit
Іспит|увати, -ую, -уєш — ispitivati
Істерика, ж. — histerija
Істеричний — histeričan
Істина, ж. — istina

Істинний — istinski
Історик, -а, м. — povjesničar, historičar
Історичний — povijesni, historijski
Історія, ж. — povijest, historija; pripovijest
Істота, ж. — biće
Істотний — bitan
Італ|єць, -їця, м. — Talijan
Італійка, ж. — Talijanka
Італійський — talijanski
І|ті, -ау, -деш і **ї|ті**, -ау, -деш — ісі; **іті пішки** — ісі pješke, pješačiti; **іті слід у слід** — slijediti u stopu; **іті на користь** — ісі u priglog; **іті на руку** — ісі na ruku; **справа йде на лад** — posao dobro ide; **іди сперед очей!** — idi mi s očiju!
Ішас, -у, м. — išijas

І, і

Іа́, ж. — hrana
Іа́льня, ж. — menza, blagovaonica
Іа́кий — jedaк, trпак
Іжа, ж. — hrana, jelo
Іжа́к, -а, м. — jež
Іж|ітися, -уся, -ишся — ježiti se, rogušiti se
Іза́, ж. — vožnja, putovanje

Ізавти, **Іжажу**, **Ізави** — putovati, ісі, voziti se
Ії — njezin
Істи, **ім**, **Ісі** — jesti
Істівний — jestiv
Іх — njihov
Іхати, **Іа|у**, -еш — putovati, ісі, voziti se

Й, ѝ

Й — v. i
Йо́д, -у, м. — jod
Йодофо́рм, -у, м. — jodoform

Йої! — joj! jaol
Його́ — njegov

К, к

к, ік (+D) — k, prema
 кабала́, ж. — ropstvo
 каба́н, -а́, м. — divlja svinja,
 verag
 ка́белъ, -я, м. — kabel, vod
 ка́бінет, -у, м. — kabinet, rad-
 na soba
 ка́блук, -а́, м. — potpetica,
 peta
 ка́ва, ж. — kava; ка́ва з мо-
 локóм — bijela kava; чо́р-
 на ка́ва — crna kava
 кавале́р, -а, м. — kavalir
 кавале́рія, ж. — konjica
 кавале́рійський — konjički
 Кавка́з, -у, м. — Kavkaz
 кавка́зький — kavkaski
 ка́вкати, -аю, -аеш і ка́вча-
 ти, -у́, -иш — graktati
 каву́н, -а́, м. — lubenica
 кади́ло, с. — kandilo
 ка́др, -у, м. — kadar, slika
 ка́дри, -ів, мн. — kadrovi, sa-
 stav, ljudstvo
 кадро́вик, -а́, м. — kadrovik
 каза́н, -а́, м. — kazan, kotao
 каза́рма, ж. — kasarna
 ка́зати, -жү, -жеш — kaziva-
 ti, govoriti; ка́жі пропа́ло
 — svršeno je, propao si
 каза́х, -а, м. — Kazah
 каза́хський — kazaški; Ка-
 за́хська РСР — Kazaška
 SSR
 каза́шка, ж. — Kazaškinja
 ка́зка, ж. — priča
 казко́вий — kao iz priče, нео-
 бичан, bajan, fantastičan,
 nevjerojatan
 Ка́їр, -а, м. — Kairo
 кайда́н|и, -ів, мн. — okovi
 кайма́, ж. — ivica; rub
 кака́о, нескл., с. — kakao

каламу́|тити, -чу, -тиш — mu-
 titi
 каламу́тний — mutan
 кала́ч, -а́, м. — kolač
 кале́ндар, -я́, м. — kalendar
 ка́лина, ж. — (bot.) kalina,
 udika
 ка́лка, м. і ж. — bogalj
 калі́ч|ити, -у, -иш — sakatit'
 калорія, ж. — kalorija
 кало́ша, ж. — kaljača, galo-
 ša; поса́дити в кало́шу —
 staviti u neperiliku
 калю́жа, ж. — lokva, kaljuža,
 močvara; сі́сти в калю́жу
 — naći se u nebranom gro-
 žđu
 ка́лька, ж. — kopir-papir, ko-
 pija; (lingv.) kalk
 кальсо́н|и, -, мн. — dugačke
 мушке га́се
 ка́льці|й, -ю, м. — kalcij
 камене́стий — kamenit, krše-
 vit, kršan
 каменоло́мня, ж. — kameno-
 lom
 каменотэ́с, -а, м. — kameno-
 rezac, klesar
 каменя́р, -а́, м. — zidar, kle-
 sar
 ка́мера, ж. — kamera; комо-
 га
 ка́мін, -а, м. — kamin
 ка́міння, с. — kamenje
 ка́мінь, -еня і -еню, м. — ка-
 мен; драгоці́нний (кош-
 то́вний) ка́мінь — dragi ка-
 мен; ка́мінь спотика́ння —
 kamen spoticanja; на́ріж-
 ний ка́мінь — kamen teme-
 ljas; про́бний ка́мінь — ка-
 мен kušnje; як ка́мінь з

сэрца (з пліч) — pao mi je kamen sa srca
 кампанія, ж. — kampanja
 кам'яні́й — kameni; кам'яні́й вік — kameno doba; кам'яні́й вугіаь — kameni ugljen
 канава, ж. — jarak, rov
 Канада, ж. — Kanada
 кана́д|ець, -ця, м. — Kanada-
 nin
 кана́дський — kanadski
 кана́л, -у, м. — kanal
 каналіза́ція, ж. — kanaliza-
 cija
 каналізува́ти, -у́ю, -у́еш —
 kanalizirati
 кана́р|ок, -ка, м. — kanarinac
 кана́т, -а, м. — konop, uže
 кандида́т, -а, м. — kandidat
 кандида́тура, ж. — kandida-
 tura
 каніку́л|и, -, мн. — školski
 praznici, ferije, raspust
 каноне́рка, ж. — topovnjača
 канцеля́рія, ж. — kancelarija,
 ured
 канцеля́рський — kancelarij-
 ski, uredski
 канце́лер, -а, м. — kancelar
 ка́пати, -аю, -аеш — kapati
 капелю́х, -а, м. — šešir
 ка́піта́л, -у, м. — kapital
 ка́піталі́зм, -у, м. — kapitali-
 zam
 ка́піталі́ст, -а, м. — kapitalist
 ка́піталі́стичний — kapitalis-
 tički
 ка́піта́ловкла́днення, с. — in-
 vesticija, ulaganje kapitala
 ка́піта́льний — kapitalan
 ка́піта́н, -а, м. — kapetan
 ка́піту́люва́ти, -ю́ю, -ю́еш —
 kapitulirati
 ка́пітуля́ція, ж. — kapitula-
 cija

ка́пля, ж. — kap, kaplja;
 ка́пля за ка́плею — kap po
 kap
 ка́пн|ути, -у, -еш — kapnuti
 ка́по|стити, -щу, -стиш — pa-
 kostiti
 капри́з, -у, м. — hir, kaprisa
 капри́зний — hirovit, kapri-
 ciozan
 капризува́ти, -у́ю, -у́еш —
 kapricirati se
 капро́н, -у, м. — kapron, naj-
 lon
 капро́новий — kapronski, od
 kaprona (najlona)
 капту́р, -а, м. — kapuljača,
 kukuljica
 капу́ста, ж. — kupus; ква-
 шена капу́ста — kiseli ku-
 pus; цві́тна капу́ста — cvje-
 tača, karfiol
 кашпо́н, -а, м. — kapulja-
 ča, kukuljica
 ка́ра, ж. — kazna; ка́ра на
 го́рло — smrtna kazna; ка́-
 ра мені́ з нї́м — on je mo-
 ja pokora
 карава́н, -у, м. — karavan
 карака́тиця, ж. — sira
 караку́ль, -я, м. — astrahan-
 sko krzno
 кара́льний — kazneni
 каранті́н, -а, м. — karantena
 карасе́, -я, м. — karas
 кара́ти, -а́ю, -а́еш — kažnja-
 vati; кара́ти на сме́рть —
 pogublјivati
 ка́рб, -у, м. — usjek, zarez,
 oznaka
 карбова́н|ець, -ця, м. — gu-
 balj
 карбу́вати, -у́ю, -у́еш — ure-
 zivati, iskivati, utiskivati na
 metalu
 карбура́тор, -а, м. — karbu-
 rator

кардіограма, ж. — kardio-gram
 кардіолог, -а, м. — kardiolog
 карета, ж. — kočija, kola
 кар'єр, -у, м. — galop, kas
 кар'єра, ж. — karijera
 кар'єрист, -а, м. — karije-rist(a)
 карикатура, ж. — karikatura
 карикатурист, -а, м. — kari-
 katurist(a)
 каркання, с. — graktanje,
 kriještanje
 каркати, -аю, -аеш — grak-
 tati, kriještati
 карколмний — vrtoglav
 карлик, -а, м. — patuljak
 карликовий — patuljast
 карнавал, -у, м. — karneval
 карнавальний — karnevalski
 карний — krivični, kazneni,
 kriminalistički; карний роз-
 шук — kriminalistički odjel
 policije
 карокий — crnook
 Карпати, мн. — Karpati
 карпатський — karpatski
 карст, -у, м. — krš, kras
 карта, ж. — karta; геогра-
 фічна карта — geografska
 karta, zemljopisna karta;
 відкрити карти — otkriti
 karte; грати в карти —
 kartati se
 картатий — kockast, kariran
 картина, ж. — slika
 картка, ж. — karta, kartica
 картон, -у, м. — karton
 картопля, ж. — krumpir
 картотека, ж. — kartoteka
 картуз, -а, м. — kačket
 картяр, -а, м. — kartaš, koc-
 kar
 каса, ж. — blagajna, kasa
 касір, -а, м. — blagajnik
 касірка, ж. — blagajnica

кастрюля, ж. — lonac, šegra
 касувати, -ую, -уєш — smje-
 njivati, otpuštati
 кат, -а, м. — krvnik, mučitelj;
 до ката — mnoštvo
 каталог, -а, м. — katalog
 каталогізувати, -ую, -уєш —
 katalogizirati
 катар, -а, м. — katar
 катастрофа, ж. — katastrofa,
 nesreća
 катастрофічний — katastro-
 falan
 катати, -аю, -аеш — voziti;
 juriti; tući
 кататися, -аюся, -аешся —
 voziti se
 категоричний — katgoričan
 категорія, ж. — kategorija
 катер, -а, м. — brodić, kuter
 катіок, -ка, м. — klizalište
 католик, -а, м. — katolik
 католицтво, с. — katolicizam,
 katolička vjera
 католицький — katolički
 католичка, ж. — katolikinja
 каторга, ж. — robija
 каторжник, -а, м. — robijaš,
 kažnjenik
 катування, с. — mučenje
 катувати, -ую, -уєш — mu-
 čiti
 каучук, -у, м. — kaučuk
 кафе, нескл., с. — kavana
 кафедра, ж. — katedra
 качалка, ж. — valjak (za ti-
 jesto); naslonjač za njha-
 nje
 качан, -а, м. — glava (kupu-
 sa), klip (kukuruz); змэрз-
 ти на качан — ukočiti se
 качати, -аю, -аеш — njihati,
 ljuljati, koturati, kotrljati
 качка¹, ж. — patka
 качка², ж. — ljuljanje

ка́ша, ж. — kaša; заваріти кашу — (pren.) zakuhati kašu
 каш|ель, -лю, м. — kašalj
 кашк|ет, -а, м. — kačket, ка-ра
 кашля|н|йти, -й, -еш — zakaš-ljati
 кашл|яти, -ю, -яеш — kaš-ljati
 кашн|е, нескл., с. — šal, ма-гама
 кашт|ан, -а, м. — kesten
 кашт|ановий — kestenov, kes-tenjast
 ка|юта, ж. — kabina
 ка|яться, -юся, -ешся — ka-jati se
 квад|рат, -а, м. — kvadrat
 квад|ратний — kvadratni
 квак|яти, -аю, -аеш — kreke-tati
 квал|іфікація, ж. — kvalifika-cija
 квал|іфікований — kvalifici-ran
 квал|іфікувати, -ую, -уеш — kvalificirati
 квап|ити, -лю, -иш — požugi-vati
 квап|итися, -люся, -ишся — žuriti (se)
 квап|ливий — žuran, užurban, brz, hitan
 кварт|ал, -у, м. — kvartal, tro-mjesečje; kvart, četvrt
 кварт|ет, -у, м. — kvartet
 кварт|іра, ж. — stan
 квартир|ант, -а, м. — stanar, podstanar
 квартп|лата, ж. — stanarina, najamnina
 квас, -у, м. — kvas (piće)
 ква|сити, -шу, -сиш — моці-ти, kvasiti; kiseliti

кваси|тися, -ться — моčiti se, kvasiti se; kiseliti se
 квасо|ля, ж. — grah, pasulj
 кват|ірка, ж. — prozorčić
 ква|ч, -а, м. — kist, četkica; nekarakteran čovjek; п'яний мов ква|ч — mrtav pijan
 ква|шений — ukiseljen, kiseo
 квил|йти, -ю, -иш — cviljeti, plakati
 квил|іння, с. — cviljenje, плач
 квит|анція, ж. — priznanica
 квит|юк, -ка, м. — ulaznica, karta, iskaznica; проїзний квит|ок — vozna karta; кви-т|ок туді і на|зад — povrat-na karta
 квінт|ет, -а, м. — kvintet
 квіт|ень, -ня, м. — travanj, april
 квіт|и, -ів, мн. — cvijeće
 квіт|ка, ж. — cvijet
 квітн|евий — travanjski, ar-rilski
 квітн|йти, -у, -еш — cvjetati, cvasti (i pren.)
 квіт|учий — cvatući, rascvje-tan, u cvatu
 квітч|астий — šaren, razno-bojan
 квол|ий — slab, kržljav, mr-šav, boležljiv
 квор|ум, -у, м. — kvorum
 квот|а, ж. — kvota
 квоч|ка, ж. — kvočka; підси-пати квоч|ку — nasaditi kvočku
 кегл|я, ж. — keglja, kugla; гра|ти в кегл|і — kuglati se; гра| в кегл|і — kuglanje
 кекс, -у, м. — keks, kolač
 кел|их, -а, м. — bokal, pokal, pehar
 кемп|инг, -а, м. — kemping
 кепс|кий — loš, slab; кепс-ка спра|ва — čorav posao

керáміка, ж. — keramika
керівнік, -á, м. — rukovodilac, šef
керівніцтво, с. — rukovodstvo, uprava, upravljanje
кермó, с. — kormilo, volan, upravljač; кермó влáди — kormilo vlasti
керува́ння, с. — uprava, rukovodstvo
кер|ува́ти, -ую, -уєш — rukovoditi, upravljati
кeтяг, -а, м. — grozd
кефір, -у, м. — kefir (vrsta jogurta)
кив|áти, -áю, -áєш — klimati
кивн|у́ти, -у, -єш — klimnuti; пáльцем не кивн|у́ти — ne maknuti prstom
кід|áти, -аю, -аєш — bacati, gдати; кідáти жереб — bacati kosku; кідáти слóвá на вiтер — govoriti u vjetar
кй|й, -я, м. — štap, palica
Кй|їв, -єва, м. — Kijev
кйлим, -а, м. — ćilim, sag, tepih
кйнджáл, -а, м. — bodež
кйн|у́ти, -у, -єш — baciti, zavlati, hitnuti; napustiti; кйн|у́ти óком — baciti pogled
кйпаріс, -у, м. — ćempres
кйпіння, с. — vrenje
кйп|їти, -лю́, -їш — kipjeti, vreti, ključati
кйп|у́чий — uzavreo, koji kipri, pjenušav; bučan, buran
кйп'я|тїти, -ч|у́, -тїш — kuhati, prokuhavati
кйп'ячeний — prokuhan
кйргїз, -а, м. — Kirgiz
кйргїзка, ж. — Kirgiskinja
кйргїзький — kirgiski; Кйргїзькá РСР — Kirgiska SSR

кйрїлиця, ж. — ćirilica
кйрка, ж. — motika, pijuk
кйс|єнь, -ню, м. — kisik
кйслий — kiseo; кйслe мoлoкó — kiselo mlijeko; рoбїти кйслe облїччя — praviti kiselo lice
кйслотá, ж. — kiselina
кйсн|у́ти, -у, -єш — kiseliti se
кйт, -á, м. (zool.) — kit
кйтá|єць, -їця, м. — Kinez
Кйтá|й, -я, м. — Kina
кйтáйський — kineski; Кйтáйськá Нaрóднá Рeспублїкá — Narodna Republika Kina
кйтáйнкá, ж. — Kineskinja
кйтїця, ж. — pompon; grozd, kitica, kita
кйтoлóв, -а, м. — kitolovac
кйшeня, ж. — džep; прїбрáти до кйшeнї — prisvojiti, strpati u svoj džep
кйшeнькóвий — džepni; кйшeнькóвий злóдїй — džepar; кйшeнькóвї грóшї — džeparac
кйшeчнїк, -а, м. — crijeva
Кйшїн|їв, -єва, м. — Kišinjev
кйш|їти, -їть — vrvjeti
кйшкá, ж. — crijevo; двaнáдцятїпeрснá кйшкá — dvanaestopalačno crijevo, duodenum; прямá кйшкá — debelo crijevo; слїпá кйшкá — slijepo crijevo
кйянин, -а, м. — Kijevljanin
кйянкá, ж. — Kijevljanka
кйб|єць, -ця, м. — kobac
кй|ють, -тя, м. — kandža
кйá, колá, м. — kolac
кйловáт, -а, м. — kilovat
кйлогрáм, -а, м. — kilogram
кйá|ок, -кá, м. — kolac, kolčić
кйломéтр, -а, м. — kilometar

КІЛЬК|а, -ох — nekoliko, nekolicina
КІЛЬКІСНИЙ — količinski, kvantitativan
КІЛЬК|ість, -ості, ж. — količina, kvantitet, broj
КІЛЬЦЕ, с. — kružić, prsten, kolut, karika
КІМНАТА, ж. — soba; **РОБОЧА КІМНАТА** — radna soba
КІНЕМАТОГРАФІЧНИЙ — kinematografski, filmski
КІН|ієць, -ця, м. — konac, kraj, svršetak, završetak, začelje; **КІНЕЦЬ КІНЦЕМ** — na kraju krajeva; **ПІД КІНЕЦЬ** — pri kraju; **КІНЕЦЬ ДІЛУ ВІНЕЦЬ** — konac djelo krasiti
КІННОТА, ж. — konjica
КІНО, нескл., с. — kino, kinomatograf
КІНОАКТОР, -а, м. — filmski glumac
КІНОАКТРИСА, ж. — filmska glumica
КІНОЖУРНАЛ, -у, м. — filmski žurnal
КІНОЗІРКА, ж. — filmska zviјezda
КІНОЗЙОМКА, ж. — snimanje filma
КІНОТЕКА, ж. — kinoteka
КІНСЬКИЙ — konjski; **КІНСЬКА СИЛА** — konjska snaga
КІНЦЕВИЙ — konačan, završan
КІНЦІВК|а, ж. — kraj, završetak; **-и (мн.) udovi (ruke i noge)**
КІНЧ|ати, -аю, -аєш — završavati, svršavati
КІНЧ|іти, -у, -іш — završiti, svršiti; **НЕДОБРИМ КІНЧИТИ** — loše završiti
КІНЬ, коня, м. — konj
КІОСК, -а, м. — kiosk
КІПТЯВА, ж. — чада

КІР, КОРУ, м. — ospice
КІСТКА, ж. і КІСТЬ, КІСТІ, ж. — kost; **СЛОНОВА КІСТЬ** — slonova kost, slonovača
КІСТКОВИЙ — koštan; **КІСТКОВИЙ МОЗОК** — koštana srž
КІСТЯК, -а, м. — kostur
КІТ, КОТА, м. — мацак
КІШКА, ж. — мачка
КЛАВІР, -а, м. — klavir
КЛАВІШ, -а, м. — tipka
КЛАДОВИЩЕ, с. — groblje
КЛАДОВКА, ж. і КЛАДОВ|а, -ої, ж. — sprema, komora, smočnica
КЛАН|ятися, -яюся, -яєшся — klanjati se, pozdravljati; **КЛАНЯТИСЯ ДО СВРІОЇ ЗЕМЛІ** — klanjati se do crne zemlje
КЛАПАН, -а, м. — ventil
КЛАП|ють, -тя, м. — komadić, krpica
КЛАС, -у, м. — klasa, razred
КЛАСИК, -а, м. — klasik
КЛАСИФІКАЦІЯ, ж. — klasifikacija
КЛАСИФІК|увати, -ую, -уєш — klasificirati, razvrstati, razvrstavati
КЛАСІЧНИЙ — klasičan
КЛАСНИЙ — razredni; **КЛАСНИЙ КЕРІВНИК** — razrednik; **КЛАСНЕ ПРИМІЩЕННЯ** — učionica, razred
КЛАСОВИЙ — klasni
КЛА|сти, -ау, -аєш — stavljati, polagati, metati
КЛАЦ|ати, -аю, -аєш — škljocati
КЛЕ|ї, -ю, м. — lјepilo; **БЕЗ КЛЕЮ В ГОЛОВІ** — bez jedne daske u glavi
КЛЕЙОНКА, ж. — mušema, se-rada

кля́і́ти, -ю, -іш — lijepiti;
 кля́і́ти ду́рня — praviti se
 lud, praviti od sebe budalu
 клеко|та́ти, -че і клеко|ті́ти,
 -іть — klokotati, ključati
 кле́н, -а, м. — klen
 клепа́ти¹, -а́ю, -а́еш і -а́ю,
 -леш — zakivati, sprajati
 клепа́ти², -а́ю, -а́еш і -а́ю,
 -леш — klevetati, oговари-
 ти, spletkariti
 кле́пка, ж. — duga (na bač-
 vi)
 клептома́нія, ж. — kleptoma-
 nija
 клерика́л, -а, м. — klerikalac
 клерика́льний — klerikalan
 кля́кання, с. — klicanje
 кля́кати, -чу, -чеш — zvati,
 pozivati, dovikivati, vikati;
 кля́кати на до́помогу — za-
 помагати, zvati u pomoć
 кля́кн|у́ти, -у, -еш — zovnuti,
 pozvati, doviknuti
 кля́н, -а, м. — klin
 кля́н|о́к, -ка́, м. — oštrica,
 sječivo
 кля́ч, -у, м. — zov, poziv, ро-
 клич
 кля́єнт, -а, м. — klijent, муш-
 терія
 кля́єнту́ра, ж. — klijentela,
 муштеріє
 кля́ка, ж. — klika
 кля́мат, -у, м. — klima
 кля́матичний — klimatski
 кля́ні́ка, ж. — klinika
 кля́па́ти, -аю, -аеш — trepta-
 ти, migati
 кля́пн|у́ти, -у, -еш — mignuti,
 trepnuti
 кля́ті́на, ж. — ćelija
 кля́тка, ж. — krletka, kavez
 кля́ше́, нескл., с. — kliše
 кля́щ|і́, -ів, мн. — kliješta

кло́н|і́ти, -ю́, -иш — sagibati,
 savijati, paginjati; на со́н
 кло́нн|і́ть — sprava mi se
 кло́п, -а́, м. — stjenica
 кло́п|і́т, -оту, м. — briga; а
 мені́ якій́ кло́п|і́т — što se
 to мене́ ти́чне; у́скочи́ти в
 кло́п|і́т — upasti u nevolju
 клопо́та́ння, с. — molba, zau-
 zimanje, intervencija, prepo-
 ruka
 клопо́|та́ти, -чу́, -чеш — bri-
 nuti, uznemirivati; zalagati
 се, насто́жати, intervenirati
 клопо́|та́тися, -чу́ся, -чешся
 — brinuti se, muvati se, trč-
 karati
 кло́ун, -а, м. — klaun
 клуб¹, -у, м. — klub
 клуб², -а — oblak dima
 клуб|о́к, -ка́, м. — klupko;
 клубо́к підсту́пив до го́рла
 — stislo ga je u grlu
 кля́мба, ж. — lijeha
 кля́н|о́к, -ка, м. — vreća, za-
 vežljaj
 кля́в|а́ти, -ю́, -еш — kljuvati,
 ključati
 кля́н|у́ти, -у, -еш — kljunuti,
 ključnuti
 кля́ч, -а́, м. — ključ
 кля́чи́ця, ж. — ključna kost
 кля́кн|у́ти, -у, -еш — kočiti
 се, стврдно́жати се
 кля́кса, ж. — mrlja, paska
 кля́|сті́, -ну́, -не́ш — kleti,
 proklinjati
 кля́|сті́ся, -ну́ся, -не́шся —
 kleti се, zaklinjati се
 кля́тва, ж. — zakletva, pri-
 sega
 кля́тьба́, ж. — kletva, pro-
 kletstvo; zakletva
 кміта́лівий — pametan, bis-
 tar, dosjetljiv

КМІТАЙВІСТЬ, -ості, ж. — do-
sjetljivost, bistrina
КНІГА і КНІЖКА, ж. — knjiga;
КНІГА СКАРГ — knjiga
žalbe; КАДАСТРОВІ КНІГИ —
zemljišne knjige
КНИГАРНА, ж. — knjižara
КНИГОСХОВИЩЕ, с. — knjižnica
КНИЖКОВИЙ — knjižni, za
knjige
КНІЖНИЙ — knjiški
КНОПКА, ж. — čavlić, корча,
električno dugme
КНЯГІНЯ, ж. — kneginja
КНЯЗІВСТВО, с. — kneževina
КНЯЗЬ, -я, м. — knez
КОАЛІЦІЙНИЙ — koalicioni,
koalicijski
КОАЛІЦІЯ, ж. — koalicija
КОБЗА, ж. — kobza (ukrajins-
ki narodni instrument)
КОБЗАР, -я, м. — kobzar (u-
krajinski narodni pjevač)
КОБИЛА, ж. — kobila
КОВАДЛО, с. — nakovanj
КОВАДЛЬ, -я, м. — kovač
КОВАНИЙ — kovan
КОВБАСА, ж. — salama, koba-
sica
КОВДРА, ж. — pokrivač, de-
ka, šebe, jorgan
КОВЗАНЦІЙ, -ів, мн. — klizaljke
КОВЗАННЯ, с. — klizanje
КОВЗАНЬОР, -а, м. — klizač
КОВЗАТИ, -аю, -аеш — klizati
КОВЗАТИСЯ, -аюся, -аешся —
klizati se
КОВЗНІУТИ, -у, -еш — kliznuti,
poskliznuti (se)
КОВПАК, -а, м. — кара
КОВТІАТИ, -аю, -аеш — gutati,
srkati
КОВТІУТИ, -у, -еш — gutnuti,
gucnuti, srknuti
КОВТІОК, -ка, м. — gutljaj

КОВЧЕГ, -а, м. — kovčeg, škri-
nja
КОДЕКС, -у, м. — kodeks
КОЖНИЙ — svaki; КОЖНОЇ
ХВИЛИНИ — svaki čas; НА
КОЖНОМУ КРОЦІ — na sva-
kom koraku
КОЖУХ, -а, м. — kožuh
КОЗА, ж. — koza; БАЧИТИ ВСІ
КОЗИ В ЗОЛОТІ — vidjeti sve
u ružičastom svjetlu
КОЗАК, -а, м. — kozak; СЛАВ-
НИЙ КОЗАК — mladi junak
КОЗІЛ, -ла, м. — jarac
КОЗИР, -я, м. — adut
КОЗЛЯЧИЙ — kozji
КОЇТИ, -ю, -иш — činiti, pra-
viti; КОЇТИ ШКОДУ — nano-
siti štetu, pakostiti
КОКЕТКА, ж. — koketa, nami-
guša
КОКЕТУВАТИ, -ую, -уеш — ko-
ketirati
КОКЛЮШ, -у, м. — hripavac
КОКС, -у, м. — koks
КОКТЕЙЛЬ, -ю, м. — koktel
КОЛГОСП, -у, м. — kolhoz
КОЛГОСПНИЙ — kolhozni
КОЛГОСПНИК, -а, м. — kolhoz-
nik
КОЛГОСПНИЦЯ, ж. — kolhozni-
ca
КОЛЕГА, м. і ж. — kolega, ko-
legica
КОЛЕГІАЛЬНИЙ, -ості, ж. —
kolegijalnost
КОЛЕГІУМ, -а, м. — kolegij
КОЛЕКТИВ, -у, м. — kolektiv
КОЛЕКТИВІЗАЦІЯ, ж. — kolek-
tivizacija
КОЛЕКТИВНИЙ — kolektivan
КОЛЕКЦІОНІУВАТИ, -ую, -уеш —
kolekcionirati, skupljati
КОЛЕКЦІЯ, ж. — kolekcija,
zbirka

ко́лесо, с. — kotač, kolo, točak; **СТАВИТИ ПАЛИЩО В КОЛЕСА** — bacati klipove pod noge; **ДИВИТИСЯ НА ЗАДНІ КОЛЕСА** — postupati oprezno **КОЛІ** — kad, kada; nekada; **КОЛІ ЦЕ** — kad odjednom; **НЕМА КОЛІ** — nema kad; **ЯК КОЛІ** — kako kad; **КОЛІ ХОЧЕШ, МОЖЕШ** — kad se hoće, sve se može

КОЛИВАННЯ, с. — njihanje, lju-ljanje, oscilacija, treptaj **КОЛИВАТИ**, -аю, -аеш — njihati, lju-ljati, klatiti

КОЛИВАТИСЯ, -аюся, -аешся — njihati se, leluјати se, lju-ljuјати se

КОЛІ-НЕБУДЬ — ikad, nekad, kadgod

КОЛІ-НЕКОЛІ — ponekad, по-временно

КОЛІСКА, ж. — kolijevka; **ВІД КОЛІСКИ** — od kolijevke, od malih nogu

КОЛІСЬ — nekad, jednom **КОЛИХАТИ**, -шу, -шеш — njihati, lju-ljati

КОЛИХАТИСЯ, -шуся, -шешся — njihati se, lju-ljuјати se

КОЛИХНУТИ, -у, -еш — занјати, zaljuјати

КОЛИШНИЙ — nekadašnji, biv-ši, prijašnji

КОЛІНО, с. — koljeno

КОЛІП, -ьору, м. — боја **КОЛІЩА**, -ати, с. — kotačić

КОЛІЯ, ж. — kolotečina, kolo-sijek; **ВИТИ З КОЛІІ** — ispati iz kolotečine; **УВІЙТИ В КОЛІЮ** — ući u kolotečinu

КОЛО¹, с. — krug, kotač; kolo **КОЛО**² (+G.) — blizu, kod **КОЛОБРОДИТИ**, -ажу, -диш — lumpati, bančiti

КОЛОДА, ж. — klada, брво **КОЛОДЯЗЬ**, -я, м. — bunar **КОЛОМІЙКА**, ж. — kolomijka (vrsta ukrajinske pjesme)

КОЛОБНА, ж. — stup, kolona **КОЛОНИАЛЬНИЙ** — kolonijalan **КОЛОНИЗАЦІЯ**, ж. — kolonizacija

КОЛОНИЗУВАТИ, -ую, -уеш — kolonizirati

КОЛОБІЯ, ж. — kolonija

КОЛОРИТ, -у, м. — kolorit **КОЛОРИТНИЙ** — živopisan, slikovit

КОЛОС¹, -а, м. — klas

КОЛОС², -а, м. — kolos, div, gorostas, velikan

КОЛОСАЛЬНИЙ — kolosalan **КОЛОСИТИСЯ**, -ється — klasati **КОЛОССЯ**, с. — klasje

КОЛОТИ, -ю, -еш — bosti; **КЛАТИ КОЛОТИТИ**, -чу, -тиш — tući, mlatiti

КОЛОТНІЧА, ж. — gurnjava, svađa, gužva

КОЛЮЧИЙ і **КОЛЬКИЙ** — bodljikav, oštar

КОЛЮЧКА, ж. — trn, bodljika, drača; grč

КОЛЬНУТИ, -у, -еш — ubosti, bocnuti

КОЛЬОРОВИЙ — obojen, šaren, u boji

КОЛЬРАБІ, нескл., ж. — kolera

КОМА¹, ж. — zarez; **КРАПКА З КОМОЮ** — točka zarez

КОМА², ж. — (med.) koma

КОМАНДА, ж. — momčad, ekipa, četa

КОМАНДИР, -а, м. — komandir **КОМАНДИРІВКА**, ж. — službeni put

КОМАНДИРУВАТИ, -ую, -уеш — službeno poslati, poslati na službeni put

КОМАНДУВАННЯ, с. — komanda
КОМАНД|УВАТИ, -ую, -уєш — komandirati
КОМАНДУЮЧ|НИЙ, -ого, м. — komandant
КОМА́Р, -а́, м. — komarac
КОМА́ХА, ж. — kukac, insekt, buba
КОМБА́ЙН, -а, м. — kombajn
КОМБА́ЙНЕР, -а, м. — kombajner
КОМБІНА́Т, -у, м. — kombinat
КОМБІНА́ЦІЯ, ж. — kombinacija; kombine, kombinezon
КОМБІН|УВА́ТИ, -ую́, -уєш — kombinirati
КОМЕ́ДІЯ, ж. — komedija
КОМЕНДА́НТ, -а, м. — komandant, zapovjednik; upravnik kuće, domar
КОМЕНТА́Р, -я́, м. i **КОМЕНТА́Р|ІЙ**, -я, м. — komentar
КОМЕНТА́ТОР, -а, м. — komentator
КОМЕНТ|УВА́ТИ, -ую́, -уєш — komentirati
КОМЕРЦІ́ЙНИЙ — trgovački, trgovinski, komercijalni
КОМЕ́РЦІЯ, ж. — trgovina
КОМЕ́ТА, ж. — kometa
КО́МИН, -у, м. — dimnjak
КО́МИК, -а, м. — komičar
КО́МИР, -а, м. — ovratnik
КОМІСА́Р, -а, м. — komesar
КОМІСА́РІА́Т, -у, м. — komešarijat
КОМІ́СІЯ, ж. — komisija
КОМІ́ТЕ́Т, -у, м. — komitet, odbor; **ДОМОВИ́Й КОМІ́ТЕ́Т** — kućni savjet
КОМІ́ЧНИЙ — komičan, smiješan, šaljiv
КОМО́РА, ж. — smočnica, sprema

КОМПА́КТНИЙ — kompakatan
КОМПА́НІЯ, ж. — kompanija, družina, društvo
КОМПА́РТІЯ, ж. — kompartija, komunistička partija
КО́МПАС, -а, м. — kompas
КОМПЕНСА́ЦІЯ, ж. — kompenzacija, naknada
КОМПЕНС|УВА́ТИ, -ую́, -уєш — kompenzirati, naknaditi
КОМПЕ́ТЕНТНИЙ — kompetentan, mjerodavan
КОМПЕ́ТЕНЦІЯ, ж. — kompetencija, nadležstvo, djelokrug
КО́МПЛЕКС, -у, м. — kompleks
КОМПЛЕ́КТ, -у, м. — komplet
КОМПЛЕКТ|УВА́ТИ, -ую́, -уєш — kompletirati, upotpunjavati, upotpuniti
КОМПО́ЗИТО́Р, -а, м. — kompozitor
КОМПО́ЗИЦІЯ, ж. — kompozicija
КОМПОНЕ́НТ, -у, м. — komponenta, sastojak
КОМПО́Н|УВА́ТИ, -ую́, -уєш — komponirati, skladati, sastavljati, sastaviti
КОМПО́Т, -у, м. — kompot
КОМПРЕ́С, -у, м. — oblog
КОМПРЕ́СО́Р, -а, м. — kompresor
КОМПРОМЕ́ТАЦІЯ, ж. — kompromitiranje
КОМПРОМЕ́Т|УВА́ТИ, -ую́, -уєш — kompromitirati
КОМПРО́МІС, -у, м. — kompromis
КОМСОМÓЛ, -у, м. — Komsomol
КОМСОМÓЛ|ЕЦЬ, -ьця, м. — komsomolac
КОМСОМÓЛКА, ж. — komso-
 molka
КОМСОМÓЛЬСЬКИЙ — komso-
 molski

КОМУ́НА, ж. — komuna
КОМУНА́ЛЬНИЙ — komunalan
КОМУНИ́ЗМ, -у, м. — komuni-
 zam
КОМУНИ́СТ, -а, м. — komunist(a)
КОМУНИ́СТИЧНИЙ — komunis-
 tički
КОМУНИ́СТКА, ж. — komunist-
 kinja
КОМУТА́ТОР, -а, м. — komuta-
 tor
КОМФОР́Т, -у, м. — komfor
КОМФОРТА́БЕЛЬНИЙ — komfo-
 ran
КОМЮ́НІКЕ, нескл., с. — komu-
 nike, bilten, izvještaj
КОНВА́ЛІЯ, ж. — (bot.) đurđica
КОНВЕ́ЙЕР, -а, м. — konvejer
КОНВЕНЦІОНА́ЛЬНИЙ — konven-
 cionalan
КОНВЕР́Т, -а, м. — kuverta, ko-
 verta
КОНВО́Й, -ю, м. — konvoj
КОНВО́ЙР, -а, м. — sprovodnik,
 stražar, pratilac
КОНВОЮВА́ННЯ, с. — sprovođe-
 nje, pratnja
КОНВО́ЮВАТИ, -юю, -юєш —
 pratiti stražom, sprovoditi
КОНГРЕ́С, -у, м. — kongres
КОНДИ́ТЕРСЬКА, -ої, ж. — slas-
 tičarna
КОНДУ́КТОР, -а, м. — konduk-
 ter
КОНЕ́ЧНИЙ — konačan, obave-
 zan, neophodan; **КОНЕ́ЧНА**
ПОТРЕ́БА — neophodna po-
 treba
КОНКРЕТИ́ЗУВАТИ, -юю, -юєш —
 konkretizirati
КОНКРЕ́ТНИЙ — konkretan
КОНКУ́РЕНТ, -а, м. — konku-
 rent, rival
КОНКУ́РЕНЦІЯ, ж. — konku-
 rencija, rivalitet

КОНКУ́РС, -у, м. — natječaj,
 konkurs
КОНКУ́РІУВАТИ, -юю, -юєш —
 konkurirati, natjecati se
КОНО́ПЦІ, -ель, мн. — konop-
 lja
КОНСЕРВА́ТИВНИЙ — konzerva-
 tivan
КОНСЕРВА́ТОР, -а, м. — konzer-
 vator
КОНСЕРВАТО́РІЯ, ж. — konzer-
 vatorij
КОНСЕРВ́И, -ів, мн. — konzer-
 ve
КОНСЕРВ́ЮВАТИ, -юю, -юєш —
 konzervirati
КОНСОЛІ́ДУВАТИ, -юю, -юєш —
 konsolidirati
КОНСПЕ́КТ, -у, м. — konspekt
КОНСПЕКТ́ЮВАТИ, -юю, -юєш —
 praviti (napraviti) konspekt
КОНСПІРА́ТИВНИЙ — konspira-
 tivan
КОНСПІРА́ЦІЯ, ж. — konspira-
 cija
КОНСТА́ТУВАТИ, -юю, -юєш —
 konstatirati, ustanoviti
КОНСТИТУ́ЦІЙНИЙ — ustavan
КОНСТИТУ́ЦІЯ, ж. — ustav
КОНСТРУ́КТИВНИЙ — konstruk-
 tivan
КОНСТРУ́КТОР, -а, м. — kon-
 struktor
КОНСТРУ́КЦІЯ, ж. — konstruk-
 cija
КОНСТРУ́ЮВАТИ, -юю, -юєш —
 konstruirati
КОНСУ́Л, -а, м. — konzul
КОНСУ́ЛЬСТВО, с. — konzulat
КОНСУ́ЛЬТА́ЦІЯ, ж. — konzulta-
 cija
КОНСУ́ЛЬТ́ЮВАТИ, -юю, -юєш —
 konzultirati
КОНТА́КТ, -у, м. — kontakt, do-
 dir
КОНТЕ́КСТ, -у, м. — kontekst

КОНТИНГЕНТ — kontingent
КОНТИНЕНТ, -у, м. — kontinent
КОНТИНЕНТАЉНИИ — kontinentalan
КОНТОРА, ж. — ured, kancelarija
КОНТРАБАНДА, ж. — krijumčarenje; krijumčarena roba
КОНТРАБАНДИСТ, -а, м. — krijumčар
КОНТРАБАС, -а, м. — kontrabas
КОНТРААДМИРАЛ, -а, м. — kontraadmiral
КОНТРАКТ, -у, м. — ugovor
КОНТРАСТ, -у, м. — kontrast, suprotnost
КОНТРАСТ|УВАТИ, -ују, -уеш — odudarati, odskakati
КОНТРОЛЕР, -а, м. — kontrolor
КОНТРОЛ|УВАТИ, -ују, -уеш — kontrolirati
КОНТРОЉ, -ю, м. — kontrola
КОНТРОЉНИИ — kontrolni
КОНТРЕВОЛУЦИОНЕР, -а, м. — kontrarevolucionar
КОНТРЕВОЛУЦИЈА, ж. — kontrarevolucija
КОНТРОЗВИДКА, ж. — kontrašpijunaža, kontraobavještajna služba
КОНТУР, -у, м. — obris, kontura
КОНФЕДЕРАЦИЈА, ж. — konfederacija
КОНФЕРАНСЕ, нескл., м. — konferansje
КОНФЕРЕНЦИЈА, ж. — konferencija
КОНФИСКАЦИЈА, ж. — konfiskacija
КОНФИСК|УВАТИ, -ују, -уеш — konfiscirati, zaplijeniti
КОНФЛИКТ, -у, м. — konflikt, sukob

КОНЦЕНТРАЦИЈНИИ — koncentracioni
КОНЦЕНТРАЦИЈА, ж. — koncentracija
КОНЦЕНТР|УВАТИ, -ују, -уеш — koncentrirati
КОНЦЕПЦИЈА, ж. — koncepcija
КОНЦЕРТ, -у, м. — koncert
КОНЦЕСИЈА, ж. — koncesija
КОНЦАТ|ИР, -ору, м. — koncentracioni logor
КОНЧЕ — svakako, obavezno;
КОНЧЕ ПОТРЕБНО — neophodno potrebno
КОН'ЮНКТУРА, ж. — konjunktura
КОНЈУХ, -а, м. — konjušар
КОНЈУШИНА, ж. — djetelina
КОНЈОРСТВО, с. — konjogojstvo
КОНЈАК, -у, м. — konjak
КООПЕРАТИВ, -у, м. — zadruga
КООПЕРАТИВНИИ — kooperativni, zadružni
КООПЕРАЦИЈА, ж. — kooperacija
КООП|УВАТИ, -ују, -уеш — kooptirati
КООРДИНАТ|И, -ив, мн. — koordinate
КООРДИНАЦИЈА, ж. — koordinacija
КООРДИН|УВАТИ, -ују, -уеш — koordinirati
КОПАЛИН|И, -, мн. — iskopina, ruda
КОПАТИ, -ају, -аеш — kopati, rovati
КОПАТИСЯ, -ајуся, -аешся — kopkati, čerpkati, tražiti
КОПЕНГАГЕН, -а, м. — Kopenhagen
КОПИТО, с. — kopito, парак;
З КОПИТА — smjesta, iz ovih stора; **НА СВОЕ КОПИТО** — на svoj пачин
КОПИЈКА, ж. — korejka

копткiй — spor, perokretan, mukotgran, pirav
 копцювати, -юю, -юєш — kopirati
 копія, ж. — kopija
 коптити, -чү, -тиш — dimiti, sušiti na dimu; коптити небо — dangubiti, krasti bogu dane
 копчений — dimljen, sušen na dimu
 корá, ж. — kora
 корабель, -ля, м. — brod, lađa
 корабельний — brodski
 кораблебудування, с. — brodogradnja
 кораблекатастрофа, ж. — brodolom
 кордон, -у, м. — granica
 корейець, -йця, м. — Korejac
 корейський — korejski
 коректний — korektan
 коректувати, -юю, -уєш — korigirati
 кореневий — korijenski
 кореспондент, -а, м. — korespondent, dopisnik
 кореспонденція, ж. — korespondencija, dopisivanje
 Корéя, ж. — Koreja
 корейка, ж. — Korejka
 корж, -á, м. — pogača, lepiња
 корзина, ж. — košara, koš
 коридор, -а, м. — hodnik
 корисливий і користолюбний — koristoljubiv
 корисливiсть, -ості, ж. — koristoljubivost, koristoljublje
 корисний — koristan
 користування, с. — iskorištavanje; тимчасове користування — privremena potreba

користуватися, -ююся, -уєшся — koristiti se, upotrebljavati
 корiсть, -і, ж. — korist
 коріти, -ю, -иш — koriti, prekoravati
 корітися, -юся, -ишся — rokoravati se
 коріто, с. — korito
 коричневий — smeđ
 корінний — korjenit
 корінь, -еня, м. — korijen; квадратний корінь — (mat.) drugi korijen
 корм, -у, м. — hrana, krmiwo
 кормá, ж. — krma
 коробка, ж. — kutija
 корова, ж. — krava; дiйна корова — krava muzara
 корюк, -ка, м. — šep
 королева, ж. — kraljica
 королівство, с. — kraljevstvo, kraljevina
 король, -я, м. — kralj
 коромисло, с. — obramenica
 корона, ж. — kruna
 коронація, ж. і коронування, с. — krunidba, krunjenje
 коронувати, -юю, уєш — kruniti, okruniti, krunisati
 короп, -а, м. — šaran
 короста, ж. — krasta; šuga, svrab
 коростявий — krastav, šugav
 короткий — kratak
 короткiсть, -ості, ж. — kratkoća
 коротко — kratko, ukratko
 короткозорий — kratkovidan
 короткостроковий — kratkoročan
 короткочасний — kratkotrajan, kratkoročan

коротшати, -ае — skraćivati se; дні коротшають — danі postaju kraći
 корпоративний — korporativan
 корпус, -у, м. — korpus, trup, zgrada, blok
 корч, -а, м. — iskrčeni panj, krčevina
 корчї, -ів, мн. — grč, grčenje
 корчма, ж. — krčma
 корчмар, -я, м. — krčmar
 корчувати, -ую, -уеш — krčiti
 корявий — hrpav, kvrgav
 коса¹, ж. — kosa, platenica
 коса², ж. — kosa
 косар, -я, м. — kosac, kosač
 косарка, ж. — kosačica; kosilica
 косий — kos; škiljav
 косити¹, -шү, -шиш — kositi
 косити², -шү, -шиш — škiljiti
 косметика, ж. — kozmetika
 косметичний — kozmetički
 космічний — kozmički
 космополіт, -а, м. — kozmopolit(a)
 космос, -у, м. — kozmos, svemir
 косо — koso, krivo
 косовиця, ж. — kosidba
 кособкий — škiljav, razrok
 костистий — koščat, koštunjav
 кострубатий — dlakav, kosmat; kvrgav, hrpav, nezgrap
 костюм, -а, м. — odijelo, kostim; національний костюм — narodna nošnja
 котёл, -ла, м. — kotao, kazan
 котити, -чү, -тиш — kotrljati, valjati, koturati
 котітися¹, -чүся, -тишся — kotrljati se, koturati se

котітися², -иться — kotiti se
 котлета, ж. — odrezak, šnicla
 котрий — koji; котра година? — koliko je sati?
 котушка, ж. — kalem
 кофе, нескл., с. — kava
 кофта, ж. — bluza
 коханець, -ця, м. — dragi, dragan, ljubavnik
 коханий — voljeni, dragi
 коханка, ж. — draga, dragana, ljubavnica
 кохання, с. — ljubav
 кохати, -аю, -аеш — voljeti, ljubiti; безумно кохати — ludo voljeti
 кочегар, -а, м. — ložac
 кочерга, ж. — žarač
 кочвник, -а, м. — nomad, luttalac
 кочовий — nomadski, luttalacki
 кочувати, -ую, -уеш — lutati, seliti se
 кошеня, -ята, с. — mače
 кошик, -а, м. — košara, košarica
 кошмар, -у, м. — mora
 кошмарний — jeziv
 кошт, -у, м. і кошти, -ів, мн. — trošak, trškovi, sredstva; своїм коштом — o svom trošku, za svoj račun; невеликим коштом — jeftino, uz mali trošak
 коштовний — skupocjen, dragocjen
 коштовність, -ости, ж. — skupocjenost, dragocjenost
 кошторис, -у, м. — proračun
 коштівувати, -уе — stajati, koštati
 кошавий — koštunjav, koščat
 краватка, ж. — kravata
 кравець, -ця, м. — krojač

кравчѣха, ж. — krojačica, švelja
 крадений — ukraden
 краджка, ж. — krađa
 крадькомá — kradom, kradomice, kriomice, krišom
 краевѣд, -у, м. — pejzaž, vidik, krajolik
 край'и, -ю, м. — kraj, konac, ivica, rub, brid, pokrajina; без краю — bez kraja i konca; з краю в край — s kraja na kraj
 край' (+G.) — kraj, blizu, kod
 країна, ж. — zemlja, država
 крайній — krajnji; крайній строк — krajnji rok; в крайньому разі — u krajnjem slučaju; крайня міра — krajnja mjera
 крайність, -ості, ж. і крайнощі, -ів, мн. — krajnost, ekstrem
 крайовий — pokrajinski
 кра́м, -у, м. — roba, tkanina
 крамниця, ж. — dućan
 кра́н', -а, м. — slavina, pipa
 кра́н', -а, м. — dizalica
 кра́пати, -ає і -ле — karati
 кра́пля, ж. і кра́плина, ж. — kap, kaplja
 кра́пнути, -е — kapnuti, kapnuti
 красá, ж. — ljepota, divota; якá красá! — koja divota!
 красѣнь, -еня і -ня, м. — ljepotan
 красівий — lijep
 красний — lijep, krasan; красне письменство — lijepa književnost, beletristika
 красно — lijepo, krasno; красно дякую — lijepa (velika) hvala

красномовний — krasnorječiv, gječit
 красномовність, -ості, ж. — krasnorječivost, gječitost
 кра́сти, -ау, -аєш — krasti
 кра́стися, -ауся, -аєся — prikradati se
 красуня, ж. — ljepotica
 кратний — djeljiv, parni
 кра́х, -у, м. — krah, lom, propast
 кра́шений — obojen
 кра́щати, -аю, -аєш — poljšavati se, poboljšavati se
 кра́ще — ljepše, bolje; на все кра́ще! — doviđenja!, sretno!, sve dobro!
 кра́щий — ljepši, bolji
 кредіт, -у, м. — kredit
 кредітор, -а, м. — vjerovnik, kreditor
 кредітувати, -ую, -уєш — kreditirati
 кре́да, ж. — kreda
 кре́йсер, -а, м. — krstarica
 крейсјувати, -ую, -уєш — krstariti
 кре́м, -у, м. — krema
 крематорі́й, -ю, м. — krematorij
 крема́ція, ж. — kremacija, kremiranje
 креме́зний — jak, čvrst
 кре́мїнь, -еню, м. — kremen
 кре́мль, -я, м. — gradska zidina, utvrda
 кре́слення, с. — crtanje, tehničko crtanje
 кре́слити, -ю, -иш — crtati
 кре́сляр, -а, м. — crtač, tehnički crtač
 креті́н, -а, м. — kreten
 кривавий — krvav; крива́ва помста — krvna osveta
 кривавѣти, -аю, -иш — krvariti

кривда, ж. — nepravda, krivda; робити кривду — činiti nepravdu
 кри́вдати, -ажу, -иш — vrijeđati
 кривий — kriv, iskrivljen, kos; šerav, hrom; дивитися кривим оком — gledati krivim okom; кривий кінь вивезе — i čorava koka nađe зпо
 криво — ukrivo
 крига, ж. — led; взятися кригою — pokriti se ledom, zalediti se
 криголам, -а, м. — ledolamac
 крижаний — leden, od leda
 крижина, ж. — ledena santa, santa leda
 криза, ж. — kriza
 кризисний — akutan
 крик, -у, м. — krik, varaј, vrisak, vika, dreka
 крикнүти, -у, -еш — viknuti, kriknuti
 крилатий — krilat; крилате слово — krilatica
 крило, с. — krilo
 Крим, -у, м. — Krim
 кримінальний — kriminalan, krivični
 криниця, ж. — bunar; izvor, vrelo
 критері́й, -ю, м. — kriterij
 критик, -а, м. — kritičar, kritik
 критика, ж. — kritika
 критикүвати, -үю, -үеш — kritizirati
 критичний — kritičan, kritički
 крижкий — krhak, lomljiv
 крихта, ж. — mrva, mrvica
 кричати, -ү, -иш — vikati, kričati, jaukati, vapiti

кришїти, -у, -иш — mrviti, drobiti, kruniti
 кришка, ж. — poklopac
 кристал, -ю, м. — kristal
 кризь (+А) — kroz; кризь сльози — kroz suze
 крий, -ою, м. — kroј
 криль, -оля, м. — kunić
 крім (+G.) — osim, pored
 крипак, -а, м. — kmet
 крисло, с. — naslonjač, fotelja
 кри́т, -отá, м. — krtica
 кров, -і, ж. — krv; пити чио кров — piti komu krv; кров людська не водиця — krv nije voda
 кровний — krvni; кровний ворог — krvni neprijatelj
 крововилив, -у, м. — izljev krvi
 кровожерливий і кровожерний — krvoločan, krvožedan
 кровобіг, -у, м. — krvotok
 кровопролиття, с. — krvoproliće
 кровотеча, ж. — krvarenje
 кровоточїти, -ить — krvariti
 кров'яний — krvni; кров'яний тїск — krvni tlak
 кроїти, -ю, -иш — kroјiti
 крок, -у, м. — korak; кроком рүш! — naprijed marš!; крок за кроком — korak po korak
 крокет, -а, м. — krocket
 крокодил, -а, м. — krokodil
 крокүвати, -үю, -үеш — kročiti, koračati
 кромка, ж. — brid, rub
 کرونا, ж. — krošnja
 кропивá, ж. — kopriva
 кропив'яний — koprivni

крохмáл|ити, -ю, -иш — škrobiti, štirkati
 крохмáл|ь, -ю, м. — škrob
 крúт, -а, м. — krug
 крúглий — okrugao
 кругоз|ір, -бру, м. — vido-krug, vidik
 кругóm — naokolo, okolo, unaoколо; кругóm сиротá puko siroče
 кружл|яти, -яю, -яеш — kružiti
 круж|ок, -ка, м. — krug, kružok; сiсти кружкá — sjesti u krug
 крупá, ж. — krupa, krupica
 крупний — krupan, zamašan; крупний землевлáсник — veleposjednik
 крутíй — strm; naprasit, plahovit, krut
 крут|ити, -чú, -тиш — vrtjeti, obrtati; крут|ити вúха — vući za uši
 крут|итися, -чúся, -тишся — okretati se, vrtjeti se, motati se
 крут|ий, -я, м. — varalica
 крутн|ýти, -у, -еш — zavrtjeti
 круча, ж. — obronak; strmina, padina
 кúб¹, -а, м. — kocka
 кúб², -а, м. (mat.) — kubus
 кúбик, -а, м. — kockica
 кúбичний (mat.) — kubni, kubični
 кúблó, с. — gnijezdo; jazbina, brlog
 кúвáти, -ю, -еш — kovati, potkivati
 кудéля, ж. — kudjelja
 кудáй — kamo, kud(a); кудáй не тák! — eto ti ga na!, gle ti njega; такíй, що кудáй тобí! — takav da mu nema para; кудáй завгóдно —

kud bilo da bilo; немá кудáй — nema kuda, nema kamo
 кудáй-небúдь — nekamo, nekuda, kamogod, kudgod
 кудáсь — nekamo, nekuda
 кúзня, ж. — kovačnica
 кúзов, -а, м. — karoserija
 кукурíк|ати, -аю, -аеш — kukurijekati
 кукурúдза, ж. — kukuruz
 кулáк, -á, м. — šaka, pesnica
 кулемéт, -а, м. — mitraljez
 кулíса, ж. — kulisa
 кульгáвий — hrom, šepav
 кульгáти, -áю, -áеш — hramati (i pren.)
 кульмíнацiя, ж. — kulminacija
 кúльт, -у, м. — kult
 культивóваний — kultiviran, pitom
 культив|увáти, -ýю, -ýеш — kultivirati
 культúра, ж. — kultura
 культúрний — kulturan
 кúля, ж. — kugla, metak, tapе
 кúм, -а, м. — kum
 кумá, ж. — kuma
 кумéдний — smiješan, komičan, zabavan
 кúмк|ати, -аю, -аеш — kreketati
 кум|увáти, -ýю, -ýеш — kumovati
 кунíця, ж. — kuna
 кúпа, ж. — hrpa, gomila; держáтися кúпи — дрžати се на окупу
 купáльний — kupaći
 купáльник, м. — kupač
 купáльня, ж. — kupaonica, kupelj, kupatilo
 купáння, с. — kupanje
 куп|ати, -áю, -áеш — kupati

күп|атися, -áюся, -áешся —
kupati se
күпé, нескл., с. — kupe
күп|ець, -ця, м. — trgovac
күп|ити, -лю, -иш — kupiti;
күп|ити котá в м|шкү —
kupiti маџка u vreći
күп|вля, ж. — kupovina
күп|увáти, -ýю, -ýеш — kupovati
күр|ець, -ця, м. — pušać
күр'ер, -а, м. — kurir, glasnik
күр|ити, -ю, -иш — pušiti
күр|инь, -еня, м. — koliba (od
pruća)
күр|ити, -ить — prašiti
күрка, ж. — kokoš
күрк|уль, -я, м. — kulak
күрний — prašan, prašnjav
күр|орт, -ү, м. — ljetovalište,
lječilište, toplice
күрс, -ү, м. — kurs, tečaj,
pravac, smjer
күрсáнт, -а, м. — pitomac,
đak
күрс|увáти, -ýю, -ýеш — saobračati
күртка, ж. — kratki kaput,
vjetrovka
күрт|уáзия, ж. — kurtoazija
күрч|á, -áти, с. — pile
күрява, ж. — prašina
күрятина, ж. — pileтина
күрячий — pileći
күс, -а, м. — komad

күс|ати, -áю, -áеш — gristi
күс|атися, -áюся, -áешся —
ujedati
күс|ень, -ня, м. — zalogaj
күсн|үти, -ү, -эш — ugristi,
ujesti
күстáр, -я, м. — obrtnik, za-
natlija
күстáрний — obrtnički, za-
natlijski
күт, -á, м. — kut, ugaо; за-
нáти в глүхий күт — otje-
rati u ćor-sokak
күт|ати, -аю, -аеш — zamata-
ti, umatati
күт|атися, -аюся, -аешся —
zamatati se, umatati se
күхня, ж. — kuhinja
күховáр, -а, м. i күхар, -я, м.
— kuhar
күховáрка, ж. i күхáрка, ж.
— kuharica
күх|оль, -ля, м. — vгч
күший — kratak, kusav
күчер, -я, м. — uvojak, pra-
men
күчерявий — kudrav, kovr-
čav
күчүгүра, ж. — brežuljak, uz-
visina, snježni nanos
күшетка, ж. — ležaj, kušet
күшн|р, -á, м. — krznar
күшт|увáти, -ýю, -ýеш — ku-
šati, okusiti
күщ, -á, м. — grm

Л, л

лабѣт|и, -ів, мн. — šare; zam-
ka, klopka

лабѣльнѣй — labilan

лаборант, -а, м. — laborant

лабораторѣя, ж. — laborato-
rij

лава¹, ж. — klupa, klupica

лава², ж. — red, stroj

лава³, ж. — lava

лавѣна, ж. — lavina

лавѣр|увати, -ую, -уѣш — la-
virati

лавка, ж. — dućan, prod-
vaonica, klupa; мѣняльна
лавка — mjenjačnica

лавр, -а, м. — lovor; пожи-
нати лаврѣ — brati lovorik-
e; спочивати на лаврах
— spravati na lovorikama

лавра, ж. — samostan, mana-
stir

лагднѣй — miran, krotak,
pokoran, mio, umiljat, blag,
mekan

лагднѣ|сть, -ости, ж. — bla-
gost, umiljatost, krotkost

лагднѣ|ти, -ю, -ѣш — smekša-
vati se

лаго|дити, -ажу, -аиш — ро-
pravljati; pripravati, spre-
mati, opskrbljivati

лагуна, ж. — laguna

лад, -у, м. — naćin, sklad,
red, poredak; на свѣй лад
— na svoj naćin; до ладу
— kako treba, dobro, umjes-
na; стати до ладу — stu-
piti u stroj; вивести з ладу
— izbaciti iz stroja

ладан, -у, м. — tamjan

ладити, -ажу, -аиш — slagati
se, živjeti u slozi; poprav-
ljati

ладнѣ|ати, -аю, -аѣш — slagati
se, živjeti u slozi; poprav-
ljati; spremati, opskrbljiva-
ti, dogovarati, ugovarati

ладнѣ|атися, -аюся, -аѣшся —
spremati se, pripravati se;
dogovarati se, pogađati se

лаз, -у, м. — otvor, rupa

лазарѣт, -у, м. — vojna bol-
nica

лазѣ|тити, -жу, -зиш — penjati
se, verati se

лазня, ж. — parno kupatilo

лазур, -і, ж. — plavetnilo

лайка, ж. — psovka, grdnja,
pogrda, psovanje

лайлабий — pogrdan, uvred-
ljiv

лайн|ўти, -ў, -ѣш — opsovati

лак, -у, м. — lak

лакований — lakiran

лаконічний — lakonski

лак|увати, -ую, -уѣш — laki-
rati

ламѣ|ати, -аю, -аѣш — lomiti,
kršiti; ламати голову —

razbijati glavu, mozgati

ламкий — lomljiv, krhak

лампа, ж. — lampa, svjetilj-
ka

лампочка, ж. — žarulja, sija-
lica

лан, -у, м. — njiva, polje, ora-
nica

ландиш, -а, м. — (bot.) đur-
đica

ланка, ж. — karika; grupa,
jedinica

лантух, -а, м. — vreća

ланцог, -а, м. — lanac

ланцогівий — lančan; лан-
цогова реакція — lančana
reakcija

лапа, ж. — šara
лапати, -аю, -аеш — dirati, pirati, opiravati
лапкі, -ок, мн. — navodnici
лапша, ж. — rezanci
ларьок, -ка, м. — kiosk
ласий — ukusan, tečan; lakom
ласитися, -шүся, -сншся — biti lakom, lakomiti se
ласка, ж. — nježnost, draganje, milovanje, milost; **бүдь ласка** — molim (te), izvoli, budi ljubazan
ласкавий — umiljat, nježan; **бүдьте ласкави** — molim (vas), izvolite, budite ljubazni
ласоши, -ів, мн. — poslastice, slatkiši
ластатий — pjevav, pun pjeга
ластитися, -шүся, -стишся — umiljavati se, maziti se; laskati
ластівка, ж. — lastavica
ластовіння, с. — pjege (na licu)
ласүвати, -үю, -үеш — sladiti se
ласүн, -а, м. — sladokusac
лата, ж. — zakрpa, kрpa
латати, -аю, -аеш — kрpati
латвіець, -йця, м. — Letonas, Latvijac
латвійка, ж. — Letonka, Latvijka
латвійський — letonski, latvijski; **Латвійська РСР**, ж. — Letonska (Latvijska) SSR, Latvija
латинця, ж. — latinica
латинський — latinski; latinički
латинь, -і, ж. — latinski jezik

латіський — litavski, litavski
латиш, -а, м. — Litavac, Litvanac
латишка, ж. — Litavka, Litvanka
латүнь, -і, ж. — žuta mjed, mesing
лауреат, -а, м. — lauerat, dobitnik (nagrade)
лахматий — dlakav, kosmat, čupav
лахміття, с. — dronjci, prnje, kрpe
лаштүвати, үю, -үеш — pripremati, opremati, snabdjevati
лаяти, -ю, -еш — psovati, gđiti
лаятися, -юся, -ешся — svađati se, psovati
дбїль, -ея, м. — labud
лв, -а, м. — lav
лвада, ж. — livada
лв'ячий — lavji
легалізүвати, -үю, -үеш — legalizirati, ozakoniti, ozakonjavati
легальний — legalan, zakonit
легнда, ж. — legenda
легндарний — legendaran
легеневий — plućni
легни, -ь і -ів, мн. — pluća
легион, -ү, м. — legija
лгїт, -отү, м. — vjetrić, lahор
легкий — lagan, lak, lagodan, ležeran; **легка промисловість** — laka industrija
легкість, -ости, ж. — lakoća
легкоатлет, -а, м. — lakoatletičar
легковажити, -ү, -иш — omlovažavati, olako shvaćati
легковажний — lakomisen, neozbiljan

легковажн|ість, -ості, ж. — lakomislenost, lakoumnost
 легковірний — lakovjeran
 легковір'я, с. — lakovjernost
 легкод|умний — lakomislen, bezbrižan
 легкод|умн|ість, -ості, ж. — lakomislenost, bezbrižnost
 легкод|ухий — malodušan
 легш|ати, -аю, -аєш — posta-jati lakši
 л|е́дар, -я, м. — lijenčina, ne-radnik
 л|е́дар|юва́ти, -юю, -юєш — besposličiti, ljenčariti
 л|е́дач|ий — lijen
 л|е́дащ|ити, -ю, -єш — lijeniti se
 л|е́дащо, м. і с. — lijenčina, neradnik, vucibatina
 л|е́д|ве — jedva; čim, tek što;
 л|е́д|ве-л|е́д|ве — jedva jedvice, na jedvite jade
 леж|а́ти, -у́, -и́ш — ležati;
 л|е́ж|ма леж|а́ти — stalno ležati, ne micati se; леж|а́ти на со́нці — sunčati se
 л|е́зо, с. — oštrica, šiljak
 л|е́й|кемія, ж. — leukemija
 л|е́й|коц|я́ти, -ів, мн. — leukociti
 л|е́й|те́на́нт, -а, м. — poručnik
 л|е́к|сика, ж. — leksik(a), vo-kabular, rječnik
 л|е́к|сико́н, -а, м. — leksikon
 л|е́к|тор, -а, м. — predavač, lektor
 л|е́к|ція, ж. — predavanje
 л|е́|ле і л|е́|лечко — kuku, lele, jao, joj
 л|е́|ле́|ка, ж. — roda
 л|е́|лі́|ти, -є — blistati, sjati, prelijevati se
 л|е́|ме́|нт, -у, м. — vika, jauka-nje

лемент|юва́ти, -у́ю, -у́єш — kukati, vikati, vapiti; lajati
 Ленин|гра́д, -а, м. — Lenjin-grad
 ленин|гра́д|ець, -ця, м. — Lenjningrađanin
 л|е́н|нін|ець, -ця, м. — lenjinist
 л|е́н|ні́зм, -у, м. — lenjinizam
 л|е́н|ні́ський — lenjinski
 л|е́п|е́|та́ти, -чу́, -чеш — tepati, micati
 л|е́|ст|ити, -щү́, -стиш — laska-ti
 л|е́|стоц|я́, -ів, мн. — laskanje
 л|е́|т|ити, -чу́, -тіш — letjeti
 лету́чий — leteći, isparljiv;
 лету́ча м|я́ша — šišmiš
 л|е́|на|у́ка, ж. — pseudonauka
 л|е́|п|р|ис|я́га, ж. — lažna pri-sega, krivokletstvo
 л|е́|с|в|і́|д|че́н|ня, с. — lažno (krivo) svjedočanstvo (svjedočenje)
 л|е́|с|в|і́|д|ч|ити, -у́, -иш — krivo (lažno) svjedočiti
 либо́нь — vjerojatno, očito
 ли́жа, ж. — skija
 ли́жний — skijaški
 ли́жник, -а, м. — skijaš
 лиз|а́ти, -жү́, -жеш — lizati
 лизн|ю́ти, -у́, -єш — liznuti, polizati
 ли́мар, -я, м. — sedlar, reme-par
 лимо́н, -а, м. — limun
 ли́н|ю́ти, -у́, -єш — letjeti; juriti
 лин|я́ти, -яє — linjati se; blijedjeti
 ли́па, ж. — lipa
 ли́п|е́нь, -ня, м. — srpanj, juli
 липк|ий — ljepljiv
 липн|е́вий — srpanjski, julski
 ли́с, -а, м. — lisac
 ли́сий — ćelav

ЛІСІНА, ж. — ćela
 ЛІСІЦЯ, ж. — lisica
 ЛІСІТИ, -Ю, -ЄШ — ćelaviti
 ЛІСТ¹, -А, м. — (bot.) list
 ЛІСТ², -А, м. — list (papira ili metala); pismo; tepsija, pleh; РЕКОМАНДОВАНИЙ ЛІСТ — prerogućeno pismo; СУПРОВІДНИЙ ЛІСТ — popratni dopis
 ЛІСТІВКА, ж. — dopisnica, razglednica; letak
 ЛИСТОНОША, м. і ж. — listonoša, poštar
 ЛИСТОПАД¹, -У, м. — padanje lišća
 ЛИСТОПАД², -А, м. — novembar, studeni
 ЛИСТОПАДОВИЙ — novembar-ski
 ЛИСТУВАННЯ, с. — dopisivanje, prepiska
 ЛИСТУВАТИСЯ, -ЇЮСЯ, -ЇЄШЯ — dopisivati se
 ЛІСТЯ, с. — lišće
 ЛІТИ, ЛЛІЮ, -ЄШ — liti, lijevati; ЛІТИ ГІРКІ СЛЪЗІ — prolijevati gorke suze; ЛІТИ ВОДУ НА СВІЙ МЛІН — tjerati vodu na svoj mlin
 ЛИТОВЕЦЬ, -ВЦЯ, м. — Litavac, Litvanac
 ЛИТОВКА, ж. — Litavka, Litvanka
 ЛИТОВСЬКИЙ — litavski, litvanski; ЛИТОВСЬКА РСР — Litavska (Litvanska) SSR, Litva
 ЛИТТЯ, с. — odljev
 ЛИХВАР, -Я, м. — lihvar, zelepaš
 ЛИХІЙ — zao, zloćest, loš; ЛІХА ПРИГОДА — nesreća, nezgodna; ЛІХА ДОБЛЯ — nesretna sudbina

ЛІХО, с. — nesreća; ДО ЛІХА — mnogo, masa; ВЧИНИТИ ЛІХО — nanijeti zlo
 ЛИХОВІСНИЙ — zlokoban
 ЛИХОДІЙ, -Я, м. — zloćinac
 ЛИХОДІЙСТВО, с. — zloćin
 ЛИХОЛІТТЯ, с. — teška vremena
 ЛИХОМАНКА, ж. — groznica
 ЛІЦАР, -Я, м. — vitez, junak
 ЛИЦЕ, с. — lice; БУТИ ДО ЛИЦЯ — pristajati; ЛИЦЕМ В ЛИЦЕ — licem u lice; ЛИЦЕ і ВІВОРІТ — lice i nalićje
 ЛИЦЕМІР, -А, м. — licemjer, licemjeran ćovjek
 ЛИЦЕМІРІТИ, -Ю, -ИШ — licemjerno postupati
 ЛИЦЕМІРНИЙ — licemjeran, dvolićan
 ЛИЦЕМІРСТВО, с. — licemjerje, dvolićnost
 ЛИЦІЯТИСЯ, -ЯЮСЯ, -ЯЄШЯ — udvarati (se); ljubakati
 ЛИЦІНКА, ж. — lićinka
 ЛИЦІТИ, -ИТЬ — prilićiti, slićiti, pristajati, odgovarati, konvenirati
 ЛИШАЙ, -Я, м. — lišaj, mahovina
 ЛИШІАТИ, -АЮ, -АЄШ — ostavljati, napuštati
 ЛИШАЙНИК, -У, м. — (bot.) guba
 ЛИШЕ — samo
 ЛИШІЯТИ, -У, -ИШ — ostaviti, napustiti
 ЛИШІОК, -КУ, м. — ostatak, višak
 ЛІБЕРАЛ, -А, м. — liberal
 ЛІБЕРАЛІЗІУВАТИ, -ЇЮ, -ЇЄШ — liberalizirati
 ЛІБЕРАЛЬНИЙ — liberalan
 ЛІВІЙ¹ -ого, м. — (polit.) lijevićar

ЛІВИЙ² — lijevi (i polit.); ЛІВА
 РУКА́ — lijeva ruka, ljevica
 ЛІВОБЕРЕ́ЖЖЯ, с. — Ukrajina
 на lijevoj obali Dnjepra
 ЛІВО́РУЧ — lijevo, nalijevo
 ЛІВША́, м. і ж. — ljevak
 ЛІГА, ж. — liga
 ЛІВИ́ЩЕ і ЛІГВО, с. — jaz-
 bina, leglo; ležaj
 ЛІД, ЛЬО́ДУ, м. — led; ЛІД ПІ-
 ШО́В (РУ́ШИВ) — led je kre-
 nuo (i pren.)
 ЛІДЕР, -а, м. — lider, vođa,
 prvak
 ЛІЖКО, с. — krevet, krevetić,
 ležaj
 ЛІЗТИ, -у, -еш — penjati se,
 verati se, ulaziti, miljeti;
 НЕ ЛІ́ЗЕ В ГО́ЛОВУ — ne ide
 (mi) u glavu
 ЛІЙ, ЛО́Ю, м. — loj
 ЛІКАР, -я, м. — liječnik
 ЛІКАРКА, ж. — liječnica
 ЛІКА́РНА, ж. — bolnica
 ЛІКАРСЬКИЙ — liječnički
 ЛІКВІДА́ЦІЯ, ж. — likvidacija
 ЛІКВІДІ́ВАТИ, -́ю, -́еш — lik-
 vidirati
 ЛІКЕ́Р, -у, м. — liker
 ЛІКІ́И, -ів, мн. — lijek
 ЛІКІ́ОТЬ, -тя, м. — lakat
 ЛІКУВА́ЛЬНИЙ — zdravstveni,
 ljekovit
 ЛІКУВА́ННЯ, с. — liječenje
 ЛІКІ́ВАТИ, -́ю, -́еш — lije-
 čiti
 ЛІКІ́ВАТИ́СЯ, -́юся, -́ешся —
 liječiti se
 ЛІЛЕ́Я, ж. — ljiljan
 ЛІМІ́Т, -у, м. — granica, limit
 ЛІНГВІ́СТ, -а, м. — lingvist(a)
 ЛІНГВІ́СТИКА, ж. — lingvistika
 ЛІНІ́ВИЙ — lijen
 ЛІНІ́ЙКА, ж. — ravnalo
 ЛІНІ́Я, ж. — linija, crta
 ЛІНО́ЩІ́, -ів, мн. — lijenost

ЛІНІ́ВАТИ́СЯ, -́юся, -́ешся і
 ЛІНІ́ЯТИ́СЯ, -́юся, -́ишся —
 lijeniti se, ljenčariti
 ЛІНІ́ЧІ́ВАТИ, -́ю, -́еш — lin-
 čovati
 ЛІНІ́Ь, -і, ж. — lijenost
 ЛІНІ́ЯТИ, -лю́, -иш — vajati,
 modelirati
 ЛІПЛЕННЯ́, с. — vajanje, mo-
 deliranje
 ЛІПО́ТА, ж. — ljepota
 ЛІПШІ́ЯТИ, -аю, -аеш — pobolj-
 šavati se
 ЛІПШІ́Й — bolji
 ЛІ́РИКА, ж. — lirika
 ЛІ́РИЧНИЙ — lirski
 ЛІ́С, -у, м. — šuma; ХВО́ЙНИЙ
 ЛІ́С — crnogorica, crnogo-
 rična šuma; ЧО́РНИЙ ЛІ́С —
 bjelogorica, bjelogorična šu-
 ma
 ЛІ́СНИЙ — šumski
 ЛІ́СНИ́К, -а́, м. — lugar, šumar
 ЛІ́СНИ́ЧІ́Й, -ого, м. — šumar,
 upravnik šumarije
 ЛІ́СОВИЙ — šumski; ЛІ́СОВИ́Й
 ГО́РІ́Х, м. — lješnjak
 ЛІ́СО́ХОРО́НА, ж. — zaštita šu-
 me
 ЛІ́СО́РУ́Б, -а, м. — drvosječa
 ЛІ́ССАБО́Н, -а, м. — Lisabon
 ЛІ́Т, ЛЬО́ТУ, м. — let
 ЛІ́ТІ́А, -, мн. — godine; ДИ́ТЯ́ЧІ́
 ЛІ́ТА — djetinjstvo; МУ́ЖНІ́
 ЛІ́ТА — zrelo (muževno) do-
 ba; НА СТА́РОСТІ́ ЛІ́Т — pod
 stare dane
 ЛІ́ТА́К, -а́, м. — avion
 ЛІ́ТА́ЛЬНИЙ — letački, za lete-
 nje
 ЛІ́ТЕРА, ж. — slovo; МА́ЛА ЛІ́-
 ТЕРА — malo slovo; ВЕ́ЛИКА
 ЛІ́ТЕРА — veliko slovo
 ЛІ́ТЕРА́ТОР, -а, м. — književnik
 ЛІ́ТЕРА́ТУ́РА, ж. — književnost,
 literatura

літературний — književni, literarni
 літній¹ — ljetnji
 літній² — stariji, postariji, u godinama
 літо, с. — ljetо; цього літа — ljetos, ovoga ljeta
 літопис, -у, м. — ljetopis
 літр, -а, м. — litar
 ліфт, -а, м. — lift, dizalo
 ліхтар, -я, м. — svjetiljka, fенjer
 лічбá, ж. — račun
 лічильник, -а, м. — brojač
 лічїти, -у, -иш — brojati, računati
 ліщина, ж. — lijeska, lešnjak
 лянний і льняний — lanen
 лоб, -а, м. — čelo
 лов, -у, м. — lov
 ловелáс, -а, м. — zavodnik, donžuan
 ловїти, -лю́, -иш — loviti
 логарїфм, -а, м. — logaritam
 логїка, ж. — logika
 логїчний — logičan, logički
 лóжа, ж. — loža
 лóже, с. — ležaj
 лóжка, ж. — žlica, kašika
 лозá, ж. — loza; vrba
 лозїна, ж. — loza; prut, šiba
 лóзунг, -а, м. — lozinka, parola, geslo
 локалізувáти, -ю́ю, -ю́еш — lokalizirati
 лока́льний — lokalni, mjesni
 локомотїв, -а, м. — lokomotiva
 лóкон, -а, м. — uvojak
 лóкшина, ж. — rezanci, tjesnenina
 лóм¹, -у, м. — lom, krš
 лóм², -а, м. — ćuskiја, poluga
 ломáка, ж. — batina, toljaga
 ломбáрд, -у, м. — zalagaonica
 ломїти, -лю́, -иш — lomiti

ломїтися, -лю́ся, -ишся — lomiti se; prodirati
 ломкий — lomljiv, krhak
 Лондон, -а, м. — London
 лóно, с. — prsa, njedra, krilo
 лопáта, ж. — lopata
 лопáти, -аю, -аеш — pucati
 лопнїти, -еш — puknuti, ciknuti
 лопотáти, -чү́, -чеш і лопотїти, -чү́, -тиш — lepetati, pljeskati, šuštati
 лопух, -á, м. — čičak; lopoč
 лóскїт, -оту, м. — škakljanje
 лоскотáти, -чү́, -чеш — škakljati, golicati
 лоскотáвий — škakljiv
 лóсь, -я, м. — (zool.) los
 лотерéя, ж. — lutriја
 лошá, -áти, с. — ždrijebe
 лошáк, -á, м. — mazga
 лоя́льний — lojalan
 лоя́льнїсть, -остї, ж. — lojalnost
 лүг¹, -у, м. — livada, tratina
 лүг², -у, м. — alkalij, potaša, lug
 лүжїцький — lužički; лүжїцькї сэрби — Lužički Srbi
 лүжний — lužni, alkalični
 лүзáти, -áю, -áеш — ljuštiti, grickati, krckati
 лүкá, ж. — livada
 лүкáвий — lukav, prepreden, podmukao
 лүкáвїсть, -остї, ж. — lukavost, prepredenost
 лүкáвство, с. — lukavstvo, lukavost
 лүнá, ж. — jeka, odjek
 лүнкїй — zvonak, bučan
 лүнник, -а, м. — lunik
 лүскá, ж. — lјuska, kora, lјuštura

лүск|ати, -аю, -аеш — pras-
kati, pucati, pljeskati; jesti
sjemenke

лүсн|үти, -ү, -еш — prasnuti,
pljusnuti, udariti

лүчина, ж. — luč

лүшпайка, ж. — kora, ljuska

лүшпинья, с. — ljuske, kore,
отраси

лүщ|ити, -ү, -иш — ljuštiti,
trijebiti, guliti; grickati (sje-
menke)

лүщ|итися, -үся, -ишся —
ljuštiti se, guliti se, kruniti
se

люб|а, -ої, ж. — draga

люб|ий¹, -ого, м. — dragi, dra-
gan

люб|ий² — mio, drag

люб|и-менé, нескл., ж. —
(bot.) potočnica, nezabova-
vak

люб|ител|ь, -я, м. — ljubitelj,
amater, diletant

люб|ительский — amaterski,
diletantski

люб|ити, -лю, -иш — voljeti,
ljubiti, mariti

люб|ов, -і, ж. — ljubav; не до
люб|ові — nije po čudi, ne
sviđa se

люб|язний — ljubazan, su-
sretljiv, uslužan; будьте
люб|язні — budite ljubazni,
učinite uslugu

лю|д, -ү, м. — ljudi, čeljad

лю|ди, -ей, мн. — ljudi

лю|дина, ж. — čovjek, čelja-
de, osoba; лю|дина на своé-
мү місці — čovjek na svom
mjestu; лю|дина старóго
гарту — čovjek staroga ko-
ва; відóма лю|дина — čov-
jek na glasu; діловá лю|ди-
на — čovjek od djela; ду-
шэвна лю|дина — duša od

čovjeka; літна лю|дина —
čovjek u godinama

лю|диноподібний — čovjeko-
lik

лю|дний — naseljen, pun ljudi

лю|дожер, -а, м. і лю|доїд, -а,
м. — ljudožder

лю|дство, с. — čovječanstvo
лю|дський — ljudski, čovje-
čanski, čovječji; рід лю|дсь-
кий — ljudski rod

лю|дяний — čovječanski, čo-
vječan, human

лю|дяні|сть, -ості, ж. — čo-
vječnost, humanost

лю|олька, ж. — lula

лю|отий¹, -ого, м. — veljača,
februar

лю|отий² — ljut, gnjevan, žes-
tok, jak, okrutan, nečovje-
čan; лю|отий морóз (лю|ота
зима) — ciča zima; лю|отий
як рись — ljut kao ris

лю|отитися, -чүся, -тїшся —
ljutiti se, srditi se, bjesnjeti

лю|отнэвий — februarski

лю|отүвати, -үю, -үеш — bjes-
njeti

лю|от|ь, -і, ж. — ljutina, ogor-
čenost, ozlojeđenost

ля|, нескл., с. — (muz.) la, a

ля|ати, -аю, -аеш — lijegati

ля|гті, -жү, -жеш — leći

ля|к, -ү, м. — strah; з ля|кү —
od straha

ля|к|ати, -аю, -аеш — plašiti,
strašiti

ля|к|ивий — plašljiv, straš-
ljiv, bojažljiv

ля|к|иво — plašljivo, bojaž-
ljivo, kukavički

ля|лька, ж. — lutka

ля|льковий — lutkarski, za
igru; ля|льковий театр —
kazalište lutaka

ляпання, с. — brbljanje, ča
vrljanje
ляпас, -а, м. — čuška, šamar
ляпати, -аю, -аеш — kapati,
prskati, udarati; bbljati
gluposti
ляпн|үти, -ү, -еш — kapnuti,
prsnuti, lupnuti, bubnuti, iz-
brbljati
ляси, -ів, мн. — brbljarija,
šala; точити ляси — mlati-
ti praznu slamu; підпуска-
ти ляси — dobacivati riječi
ляск|ати, -аю, -аеш — udara-
ti, pljeskati, puckati

лясн|үти, -ү, -еш — udariti,
pljesnuti, pucnuti
лячно — страшно, strah
лящ|ати, -ү, -иш — bučiti, šu-
čiti, klopарати; ү вүхах
лящ|ить — šumi u ušima
льодовий — leden
льодовик, -а, м. — ledenjak,
glečer
льодяник, -а, м. — kiseli bom-
bon
льодох|ід, -ідү, м. — kretanje
leda
льон, -ү, м. — lan
льотний — pogodan za let
льох, -ү, м. — podrum

М, м

мабуть — vjerojatno, možda,
по свој prilici, сигурно
мавзолей, -я, м. — mauzolej
мавка, ж. — šumska vila
мавпа, ж. — majmun
магазин, -а, м. — dućan, pro-
davaonica
магістрал|ь, -і, ж. — magis-
trala
магніт, -ү, м. — magnet
магнітний — magnetski
магнітофон, -а, м. — magne-
tofon
магометанин, -а, м. — musli-
man
магометанський — musliman-
ski, islamski
магометанство, с. — musli-
manstvo, islam
Мадрид, -а, м. — Madrid
мадяр, -а, м. — Мађар
мадярка, ж. — Мађарка
мадярський — мађарски
маэстро, нескл., м. — maes-
tro

має|лок, -кү, м. — majur, ima-
nje
мажор, -ү, м. — (muz.) dur
мазати, -жү, -жеш — mazati,
prljati
мазун, -а, м. — maza, razma-
ženko
мазь, -і, ж. — mast; krema
майбутн|е, -ього, с. — buduć-
nost; в майбутньому —
ubuduće, nadalje
майбутній — budući; в май-
бутньому році — dogodi-
ne, iduće godine
майбутн|ість, -ості, ж. і май-
буття, с. — budućnost
майдан, -ү, м. — trg
майданчик, -а, м. — igralište
майже — skoro, gotovo
майка, ж. — maja, majica
майнó, с. — imetak, imovina,
vlasništvo; рухоме майно
— pokretna imovina
майор, -а, м. — major

ма́йстер, -ра, м. — majstor
ма́йстерн|ість, -ості, ж. і ма́й-
сте́рство, с. — majstorstvo,
vještina, zanat

ма́йстерня, ж. — radionica
ма́йстр|увати, -ую, -уєш —
izgrađivati

ма́к, -у, м. — mak; як за
гріш ма́ку — bez broja,
vrlo mnogo; сісти ма́ком —
nasjesti

македо́нець, -ця, м. — Make-
donac

Македо́нія, ж. — Makedonija;
Соціалістична Республіка
Македо́нія — SR Makedo-
nija

македо́нка, ж. — Makedonka
македо́нський — makedon-
ski

максима́льний — maksima-
lan

ма́ксимум, -у, м. — maxi-
mum

мале́нький — malen, sitan;
neznatan, malešan

мали́й — malen

мали́на, ж. — malina

мали́новий — malinov, od
maline; мали́новий сік —
malinov sok, malinovac

ма́ло — malo; ма́ло не —
skoro, gotovo, malone; ма́-
ло що! — vrlo važno! kako
da nel!; ма́ло-пома́лу — ma-
lo pomalo

малоду́шний — malodušan

малоймові́рний — malo vje-
rojatan

малолі́тній — maloljetan

малочисе́льний — malobro-
jan

малюва́ння, с. — slikanje, sli-
karstvo

ма|люва́ти, -юю, -юєш — sli-
kati, crtati, bojati, ličiti

мало́н|ок, -ка, м. — crtež, sli-
ka

мал|я́, -я́ти, с. — mališan, dje-
tešce

маля́р, -а́, м. — soboslikar;
ličilac

маля́рія, ж. — malarija

маля́т|ю, -а, м. — mališan

ма́льовни́чий — slikovit, živo-
pisan

ма́ма, ж. — mama

ма́мин — mamin; ма́мин си-
но́к — mamin sin, mamina
maza; ма́мина до́ня — ma-
mina kći, mamina maza

манасти́р, -я́, м. — samostan,
manastir

манда́рин, -а, м. — mandarin-
ka

манда́т, -а, м. — mandat

мандо́ліна, ж. — mandolina

ма́ндар|и, -ів, мн. — lutanje,
potucanje

мандрі́вник, -а́, м. — putnik;
skitnica, lotalica

мандр|увати, -ую, -уєш — pu-
tovati; lutati, skitati se

мане́вр, -у, м. — manevar

мане́вр|увати, -ую, -уєш —
manevrirati

мане́ж, -у, м. — manež, trka-
lište

мане́ра, ж. — način, manira

манже́т, -а, м. і ма́нжета, ж.
— manžeta

ман|іти, -ю́, -иш — mamiti,
vabiti

мані́в|єць, -ця́, м. і ма́нівц|і,
-ів, мн. — zaobilazan put,
okolišanje

мані́кю́р, -а, м. — manikir;

ро́бити ма́нікю́р — maniki-
rati

мані́фест, -у, м. — manifest,
proglas, proklamacija

маніфестація, ж. — manifestacija
 маніфест|увати, -ую, -уєш — manifestirati
 ма́нїя, ж. — manija
 ма́нїяк, -а, м. — manijak
 ма́ра, ж. — priviđenje, utvara, vizija
 ма́ргарин, -у — margarin
 ма́рево, с. — priviđenje, fatamorgana; magla
 ма́рення, с. — maštanje, snovi, sanjarenje; buncanje
 ма́ринáд, -у, м. — marinada
 ма́рин|увати, -ую, -уєш — marinirati
 ма́рїти, -ю, -иш — maštati, sanjati; buncati, trabunjati
 ма́ріонетка, ж. — marioneta, lutka
 ма́рка, ж. — marka
 ма́рксїзм, -у, м. — marksizam
 ма́рксїзм-ле́нїнїзм, -у -у, м. — marksizam-lenjinizam
 ма́рксїст, -а, м. — marksist(a)
 ма́рксїстський — marksistički
 ма́рля, ж. — gaza
 ма́рмелáд, -у, м. — voćni žele
 ма́рмур, -у, м. — mramor
 ма́рмуровий — mramorni
 ма́рний — uzaludan, beskoristan; peznatan
 ма́рнїти, -ю, -єш — mršaviti, slabiti, propadati
 ма́рно — uzalud, zaludan
 ма́рнові́рний — praznovjeran
 ма́рнові́рство, с. — praznovjerje
 ма́рн|увати, -ую, -уєш — tritati, uludo trošiti
 ма́рокáнський — marokanski

Ма́ро́кко, нескл., с. — Maroko
 ма́рсіáнин, -а, м. — Marsovac
 ма́рш, -а, м. — marš
 ма́ршал, -а, м. — maršal, (zast.) vojvoda
 ма́ршру́т, -у, м. — maršruta
 ма́са, ж. — masa, mnoštvo
 ма́саж, -у, м. — masaža
 ма́сажі́ст, -а, м. — maser
 ма́сажі́стка, ж. — maserka
 ма́сів, -у, м. — masiv
 ма́сівний — masivan
 ма́снр|увати, -ую, -уєш — masirati
 ма́ска, ж. — maska, krinka
 ма́скарáд, -у, м. — maskarada
 ма́ск|увати, -ую, -уєш — maskirati, kamuflirati
 ма́ск|увáтися, -уюся, -уєшся — maskirati se
 ма́сли́на, ж. — maslina
 ма́сло, с. — maslac, ulje
 ма́слян|а, -ої, ж. і ма́сниця, ж. — poklade, karneval
 ма́сний — mastan, lojan, zamašćen; sladunjav, laskav, pohlepan
 ма́совий — masovan
 ма|стїти, -щү, -стиш — mazati, mastiti; словáми ма́стїти — laskati
 ма́т, -а, м. — (šah.) mat
 ма́тема́тика, ж. — matematika
 ма́тері́к, -á, м. — kontinent, kopno
 ма́тері́ковий — kontinentalni, kopneni
 ма́терї́нський — materinski, majčinski
 ма́терї́нство, с. — materinstvo
 ма́теріáл, -у, м. — materijal, gradivo

матеріалізм, -у, м. — materi-
 jalizam
матеріалі|увати, -ую, -уєш —
 materijalizirati
матеріаліст, -а, м. — materi-
 jalist(a)
матеріалістичний — materi-
 jalistički
матеріальний — materijalan
матерія, ж. — materija, ma-
 terijal
мáти¹, -єрї, ж. — mati, maj-
 ka; **хрещена мáти** — krsna
 kuma
мáти², -ю, -єш — imati; **мáти**
збитки — biti na šteti, ima-
 ti gubitke; **мáти в голові** —
 imati na pameti; **мáти на**
думá — imati na umu, mis-
 liti; **мáти квітуче здоров'я**
 — pucati od zdravlja; **мá-**
ти хоробий настрій — biti
 raspoložen, biti dobre vo-
 lje; **мáти добру пам'ять** —
 imati dobro pamćenje; **мá-**
ти право — imati pravo (na
 što); **мáти сáлу** — važiti,
 biti na spazi; **мáти погáну**
слáву — biti na zlu glasu;
мáти сýтичку — doći u su-
 kob, sukobiti se; **мáти на**
увáзі — imati u vidu, pam-
 titi; **от тобї й мáєш!** — eto
 ti ga na!
мáтка, ж. — majka; matica;
 (anat.) maternica
мáтрац, -а, м. — madrac
мáтриця, ж. — matrica
мáтрóс, -а, м. — mornar
мáтч, -у, м. — utakmica, ме́ч
маха|ати, -áю, -áєш — mahati
маха|йти, -у, -єш — mahnuti
мац|ати, -аю, -аєш — pipati,
 opipavati
маца|йти, -у, -єш — opipati,
 pipnuti

мáтта, ж. — katarka, jarbol
мáчуха, ж. — maćeħa
мáшїна, ж. — stroj, mašina;
дробїльна мáшїна — dro-
 bilica; **пáдїомна мáшїна** —
 dizalo; **швéйна мáшїна** —
 šivaći stroj (mašina)
мáшїнáльний — makinalan,
 automatski, nehotičan
мáшїніст, -а, м. — strojar,
 mašinst
мáшїністка, ж. — tipkačica,
 daktilografkinja
мáшїнка, ж. — pisaći stroj
 (mašina)
мáшїнний — strojni, mašin-
 ski
мáшїнобóдóвáння, с. — stro-
 jogradnja
мáшїнопїс, -у, м. — daktilo-
 grafija; natipkani tekst
мáючий — imućan
мáяк, -á, м. — svjetionik
мáятник, -а, м. — klatno
мáяч|ати¹, -ý, -їш — buncati,
 trabunjati
мáяч|ати², -ý, -їш і маяч|ти,
 -ю, -єш — vidjeti se, pro-
 micati, svjetlucati
мéбл|ї, -їв, мн. — namještaj,
 rokućstvo
мéбл|ювати, -юю, -юєш —
 meblirati
мéд, -у, м. — med
мéдáл|ь, -ї, ж. — medalja, od-
 likovanje
мéдїцїна, ж. — medicina
мéдїцїнський — medicinski
мéдóвий — meden
мéдяник, -а, м. — medenjак
межá, ж. — granica, ме́жа,
 газме́жа; **вїйти за мéжі**
прїстóйностї — prijeći gra-
 nice pristojnosti
меж|увати, -ую, -уєш — ome-
 đivati; graničiti

меланхолі́йний — melankoli-
 čan
 меланхо́лія, ж. — melanko-
 lija
 мелодія, ж. — melodija
 мемора́ндум, м. — memoran-
 dum
 меморіа́льний — memorija-
 lan; меморіа́льна до́шка —
 spomen-ploča
 мему́ар|и, -ів, мн. — memoari
 ме́нше — manje
 ме́нший — manji
 ме́ншість, -ості, ж. — manji-
 na
 меню́, нескл., с. — jelovnik,
 meni
 мере́жа, ж. — mreža
 мере́жаний — vezen, ukra-
 šen, pun ukrasa
 мере́ж|ати, -аю, -аєш і мере́-
 ж|ити, -у, -иш — vesti, u-
 krašavati
 мере́живо, с. — čipka, ukras
 мерехт|іти, -іть — svjetluca-
 ti, treperiti
 мерзе́нний — mrzak, odvra-
 tan, gnusan
 мерзлякува́тий — zimogro-
 zan
 мерз|нути і мерз|ти, -ну, -неш
 zepsti
 мерзо́та, ж. — gadost
 меридіа́н, -а, м. — meridijan
 меркн|ути, -е — mračiti se,
 tamnjeti
 ме́ртвий — mrtav; ме́ртвий
 сезо́н — mrtva sezona
 мертві|ти, -ю, -єш — trunuti
 мертв'я́к, -а́, м. — mrtvac
 ме́сник, -а, м. — osvjetnik
 ме|ста́, -ту́, -тєш — mesti
 метá, ж. — cilj, meta; з ме-
 то́ю — u cilju, s ciljem;
 ма́ти на меті́ — namjerava-
 ti, imati namjeru; ви́значи-

ти собі́ мету́, — postaviti
 (sebi) za cilj
 метáл, -у, м. — metal, kovina
 металéвий — metalan
 металу́рг, -а, м. — metalurg
 металу́ргія, ж. — metalurgija
 ме|та́ти, -та́ю, -та́єш і -чу́,
 чеш — bacati
 метéлик, -а, м. — leptir; letak
 метéлиця, ж. — vijavica, me-
 čava; vrsta plesa
 метеóр, -а, м. — meteor
 метеорологі́чний — meteoro-
 loški
 меткі́й — okretan, spretan,
 snalažljiv, promećuran, do-
 vitljiv
 метк|ість, -ості, ж. — okret-
 nost, spretnost, snalažli-
 vost, dovitljivost
 метн|ути, -у́, -єш — baciti;
 метну́ти о́ком — pogledati,
 baciti pogled
 ме́тод, -у, м. — metoda
 метóдика, ж. — metodika
 ме́тр, -а, м. — metar
 метрó, нескл., с. — metro,
 metropoliten, podzemna že-
 ljeznica
 метропóлія, ж. — metropola
 метуш|ітися, -у́ся, -ішся —
 movati se, vrzmati se
 метушлі́вий — užurban, brzo-
 plet
 метушн́я, ж. — vreva, muva-
 nje, gužva, vašar
 механіза́ція, ж. — mehaniza-
 cija
 механі́зм, -а, м. — mehani-
 zam, naprava
 механі́зува́ти, -у́ю, -у́єш —
 mehanizirati
 мехáник, -а, м. — mehaničar
 мехáніка, ж. — mehanika
 механі́чний — mehanički
 меч, -а́, м. — mač

мечѣтъ, -і, ж. — džamija
 мѣшкан|ецъ, -ця, м. — stanar,
 podstanar; stanovnik
 мѣшк|ати, -аю, -аеш — stano-
 vati
 мѣ, нѣс — mi
 мѣгдѣл|ь, -ю, м. — badem, ba-
 jam
 мѣг|отѣти і мѣг|тѣти, -тѣть —
 svjetlucati, bliještati, trepe-
 riti
 мѣгцѣм — odmah, učas, brzo,
 u tren oka
 мѣл|ий¹, -ого, м. — dragi, dra-
 gan
 мѣл|ий — mio, drag
 мѣл|ѣти, -ю, -иш — sapunati
 мѣл|иця, ж. — štaka
 мѣл|ѣсть, -ості, ж. — milost;
 мѣти мѣлѣсть — smilovati
 се
 мѣло¹, с. — sapun
 мѣло² — milo, drago
 мѣловѣд|ий — ljubak, dražes-
 tan
 мѣловѣд|ѣсть, -ості, ж. — mi-
 lina, ljepota
 мѣлосѣрдн|ий — milosrdan
 мѣлостин|я, ж. — milostinja
 мѣл|увѣти, -ую, -уѣш — ma-
 ziti, milovati
 мѣл|увѣтѣтся, -уѣюся, -уѣшся —
 maziti se; diviti se, uživati
 мѣля, ж. — milja
 мѣльн|ий — sapunski, sapunav
 мѣмо (+ G.) — mimo; мѣмо
 во|л (бажѣнн|я) — protiv vo-
 lje
 мѣмохѣд|ь — usput, uzgred
 мѣмохѣт|ь — nehotice; protiv
 volje
 мѣн|ѣти, -ѣю, -ѣеш — prolazi-
 ti, protjecati; mimoilaziti;
 ѣому всѣ мѣнѣе — njemu
 sve polazi za rukom

мин|ѣл|е, -ого, с. — prošlost
 мин|ѣл|ий — prošli, prijašnji;
 мин|ѣло|і зимѣ — zimus,
 prošle zime; мин|ѣлого рѣ-
 ку — prošle godine, lani,
 lanjske godine
 мин|ѣлорѣчн|ий — lanjski, pro-
 šlogodišnji
 мин|ѣти, -ѣ, -ѣш — proći, pro-
 teći, isteći; minuti, mimoići
 мѣр, -ѣ, м. — mir, pomirenje
 мѣр|ѣти, -ю, -иш — miriti,
 smirivati, krotiti
 мѣр|ѣтѣтся, -ѣюся, -ишся — mi-
 riti se
 мѣрн|ий — miran, mirovan,
 miroljubiv
 мѣрол|ѣбн|ий — miroljubiv,
 pomirljiv
 мѣс, -ѣ, м. — rt, greben
 мѣска, ж. — zdjela
 мѣсленн|я, с. — mišljenje
 мѣслѣв|ецъ, -ця, м. — lovac
 мѣслѣвство, с. — lov
 мѣсл|ѣти, -ю, -иш — misliti,
 razmišljati, umovati, zamiš-
 ljati
 мѣстѣцк|ий — umjetnički
 мѣстѣцтво, с. — umjetnost;
 прикладнѣ мѣстѣцтво —
 primijenjena umjetnost
 мѣст|ѣцъ, -ця, м. — umjetnik,
 majstor
 мѣт|ѣти, -ю, -ѣш — umivati, pra-
 ti
 мѣтн|иця, ж. — carinarnica
 мѣто, с. — carina; без мѣта
 — oslobođeno od carine
 мѣттю — u tren oka, začas,
 odmah
 мѣт|ь, -і, ж. — mig, tren, tre-
 nutak
 мѣтльов|ий і мѣтльв|ий — tre-
 нутачан, trenutан
 мѣша, ж. — miš
 мишач|ий — mišji

мишолóвка, ж. — mišolovka
 миш'як, -у, м. — arsenik, arsen
 мі, нескл., с. — (muz.) mi, е
 мідний — bakren, brončan
 мідя, -і, ж. — bakar, bronca
 між і межі (+ G., I.) — ме-
 ду; між нами кажучи —
 међу нама речено; між
 двох вогнів — između dvi-
 je vatre
 міжгíр'я, с. — klanac
 міжміський — међугradski
 міжнародний — међunarod-
 ni
 мизя|єць, -ця, м. — mali prst
 мізк|увати, -ую, -уєш — moz-
 gati, razmišljati
 мій, могó — мой
 мікрóб, -а, м. — mikrob
 мікроскоп, -а, м. — mikro-
 skop
 мікрофóн, -а, м. — mikrofon
 мілина, ж. — plicak, sprud
 міліметр, -а, м. — milimetar
 мілітаризм, -у, м. — militari-
 zam
 мілітариз|увати, -ую, -уєш —
 militarizirati
 міліціóнер, -а, м. — milicio-
 ner, milicajac
 міліція, ж. — milicija
 мілкий — sitan; plitak
 міль, мо́лі, ж. — moljac
 мільйóн, -а, м. — milijun
 міна, ж. — mina
 мінерáл, -у, м. — mineral
 мінералóгія, ж. — mineralo-
 gija
 мінерáльний — mineralni;
 мінерáльна вода — mine-
 ralna (kisela) voda
 мінімум, -у, м. — minimum
 міністр, -а, м. — ministar
 міністерство, с. — ministar-
 stvo

мінливий — promjenljiv, ne-
 postojan, nestalan, provizo-
 ran
 міномét, -а, м. — minobacač
 міноно́с|єць, -ця, м. — raza-
 rač, torpiljer
 міно́р, -у, м. — (muz.) mol
 мі́нус, -а, м. — minus
 мі́няти, -яю, -яєш — miје-
 njati
 мі́нятися, -яюся, -яєшся —
 mijenjati se
 Мінськ, -а, м. — Minsk
 мі́ра, ж. — mjera; без міри
 — neizmјerno; значно́ю мі-
 рою — u znatnoj mјeri;
 зверх міри — preko mјere
 мі́рка, ж. — mјera, mјerica
 мі́ркүва́ння, с. — mišljenje;
 за власним мі́ркүва́нням
 — po vlastitom nahођеnju;
 корисливі мі́ркүва́ння —
 koristolјubive pobude
 мі́рк|увати, -ую, -уєш — raz-
 mišljati, suditi, premišljati,
 rasuđivati
 мі́рóшник, -а, м. — mlinar
 мі́р|яти, -яю, -яєш — mјeriti;
 мі́ряти лозіною — šibati,
 bičevati, tući
 мі́с|ити, -шү, -сиш — mijesiti,
 gnječiti
 мі́сія, ж. — misija
 мі́ст, мо́ста, м. — most
 мі́стерія, ж. — misterij, tajna
 мі́стéчко, с. — gradić, palan-
 ka
 мі́|стити, -шү, -стиш — sadr-
 žavati, obuhvaćati
 мі́сткий — prostran, obiman,
 opsežan
 мі́сто, с. — grad
 мі́сце, с. — mјesto; на мі́ці
 — na licu mјesta; мі́сце
 наро́дження — mјesto ро-
 ђенja, zavičaj; мі́сце про-

живання — mjesto boravka; в другóму місці — drugdje, na drugom mjestu місце страти — stratište місце́вий — mjesni, lokalni; місце́вий відмінок — (gram.) lokativ місце́в|ість, -ості, ж. — kraj, predjel, okolina, zaleđe місце́вкóм, -у, м. (місце́вий комітét профспілки) — mjesni sindikalni odbor місцезнаходження, с. — palazište місяць, -я, м. — mjesec (nebesko tijelo), mjesec (dio godine); молодий (новий) місяць — mladi mjesec; півний місяць — uštar, pun mjesec місячний — mjesečni міський — gradski мітинг, -у, м. — miting мі|тити, -чу, -тиш — označavati, obilježavati мітка, ж. — oznaka, obilježavanje, biljeg мітла, ж. — metla міф, -а, м. — mit, legenda міфічний — mitski, legendaran міх, -у, м. — mijeh; krzno міцний — čvrst, jak, krepak, jedar, kršan, мо́цан; міцний ґрунт — (pren.) čvrsto tlo міцн|ість, -ості, ж. — čvrstina, snaga, jačina міцн|ти, -ю, -єш — jačati, učvrščivati se, pojačavati se міцн|ш|ати, -аю, -аєш — krijeriti se, jačati, postajati jači (čvršći) міць, мо́ц, ж. — snaga, jačina, мо́ц мішаний — miješan

мішани́на, ж. — mješavina; мішани́на поня́ть — zbrka pojnova міш|ати, -аю, -аєш — miješati; brkati мішэ́н|ь, -і, ж. — meta, cilj мішэ́ч|ок, -ка, м. — vrećica міш|ок, -ка́, м. — vreća міщани́н, -а, м. — malograđanin, грађанин міщанство, с. — malograđanština міщанський — malograđanski мла́, ж. — magla, sumaglica млин, -а́, м. — mlin, vodenica мли́нар, -я́, м. — mlinar, vodeničar млин|э́ць, -ця́, м. — palačinka мл|ість, -ості, ж. — čežnja, slabost; omaglica мля́вий — mlitav, trom, slab мн|имий — tobožnji, lažni мно́ження, с. — množenje, množidba мно́жинá, ж. — množina мно́ж|ити, -у, -иш — množiti, umnožavati мно́ж|итися, -уся, -ишся — množiti se мно́жник, -а, м. — (mat.) množitelj мобіліза́ція, ж. — mobilizacija мобіліз|увати, -у́ю, -у́єш — mobilizirati мов — kao (da), tobože мо́ва, ж. — jezik, govor; мо́ва йде́ про что́ — riječ je o čemu; весті́ мо́ву до чо́го — navoditi razgovor na što; розпочати́ мо́ву про что́ — započeti razgovor o čemu; ма́рна мо́ва — prazne (puke) rije-

чи; **частіни мови** — (gram.)
vrste riječi
моваљ — navodno, kaže se
мовний — jezični
мовознавство, с. — lingvisti-
ka
мовчазний — šutljiv; bez ri-
ječi
мовчанья, с. — šutnja, muk
мовча́ти, -ѳ, -ѳш — šutjeti
мовчки — šutke
моги́ла, ж. — grob; **загна́ти**
в **моги́лу** — otjerati u grob;
моги́ла невідо́мого солда́-
та (геро́я, во́їна) — grob
peznanog junaka; **однією**
ного́ю в моги́лі — (s) jed-
nom nogom u grobu
могі́ти, -жѳ, -жеш — мо́ці
могі́тний — jak, snažan, мо-
́чан; **могі́тний ру́х** — sna-
žan pokret; **могі́тнього**
скла́ду — snažne (čvrste)
građe
могі́тні́сть, -ості, ж. — мо́ц,
jačina
мо́да, ж. — moda
моделюва́ти, -юю, -юєш —
modelirati
моде́ль, -і, ж. — model
модернізува́ти, -ѳю, -ѳєш —
modernizirati
модістка, ж. — modistkinja
модифікува́ти, -ѳю, -ѳєш —
modificirati
мо́дний — moderan, modni
мо́же і мо́же бу́ти — možda,
valjda
можлі́вий — moguć, eventu-
alan
можлі́вність, -ості, ж. —
mogućnost, eventualnost;
по можли́вості — po mo-
gúčnosti
можлі́во — moguće, valjda

мо́жна — moguće, može se;
не мо́жна — ne može se,
ne smije se, nije moguće
моза́їка, ж. — mozaik
мо́зок, -ку, м. — mozak
мозо́лістий — žuljevit
мозо́ля, ж. і **мозо́ль**, -я, м.
— žulj
мо́кнути і мо́кати, -ну, -неш
— močiti se, kismet
мо́крий — mokar
молдава́нин, -а, м. — Moldav-
ljanin
молдава́нка, ж. — Moldav-
ljanka
молда́вський — moldavski;
Молда́вська РСР — Mol-
davska SSR
молі́тва, ж. — molitva
моли́ти, -ю, -иш — moliti,
preklinjati
молоде́ць, -ця, м. — momak,
delija
молоді́й — mlad; **за моло-**
ді́х літ — u mladosti, u
mladim danima; **до моло-**
ді́х сві́т залиша́ється —
na mlađima svijet ostaje
молоді́к, -а, м. — mlad mje-
sec
молоді́ця, ж. — mlada, snaša
молоді́жний — omladinski
молоді́сть, -ості, ж. — mla-
dost
молоді́ти, -ю, -єш — pomla-
đivati se
молоді́як, -а, м. — podmla-
dak, omladina; mladunčad;
mlada šuma
молодожо́н, -а, м. — mlado-
ženja
молодожо́ни, мн. — mladenci
молоді́й — mlađi
моло́дь, -і, ж. — mladež,
omladina, mlađarija, pod-
mladak

МОЛОКО́, с. — mlijeko
МОЛОКОСО́С, -а, м. — žutokljunas, balavac
МОЛОТ, -а, м. — malj, mlat
МОЛОТА́РКА, ж. — vršalica, mlatilica
МОЛО́ТИ, МЕЛЮ́, -еш — mljeti
МОЛО́ТИТИ, -чу, -тиш — vršiti, mlatiti
МОЛОТЮ́К, -ка́, м. — čekić
МОЛОТЬБА́, ж. — vršidba
МОЛО́ЧНА, -ої, ж. і **МОЛОЧА́РНЯ**, ж. — mljekarnica
МОЛО́ЧНИЙ — mliječni; **МОЛО́ЧНЕ КАФЕ́** — mliječni restoran; **МОЛО́ЧНА ПРОМИСЛÓВИТЬ** — mliječna industrija
МОМЕН́Т, -у, м. — moment, čas, trenutak
МОМЕНТА́ЛЬНИЙ — momentalan, trenutан, trenutачан
МОНА́РХ, -а, м. — vladar, monarh
МОНА́РХІЯ, ж. — monarhija
МОНА́Х, -а, м. — monah, kaluder, redovnik
МОНГО́Л, -а, м. — Mongol
МОНГО́ЛІЯ, ж. — Mongolija
МОНГО́ЛКА, ж. — Mongolka
МОНГО́ЛЬСЬКИЙ — mongolski;
МОНГО́ЛЬСЬКА НАРО́ДНА РЕСПУБЛІКА — Narodna Republika Mongolija
МОНЕ́ТА, ж. — moneta, kovani novac
МОНОГРА́ФІЯ, ж. — monografija
МОНОЛО́Г, -а, м. — monolog
МОНОПО́ЛІЗУВА́ТИ, -ую, -уєш — monopolizirati
МОНОПО́ЛІЯ, ж. — monopol
МОНТА́Ж, -у, м. — montaža
МОНТА́ЖНИЙ — montažni
МОНТЕ́Р, -а, м. — monter
МОНТЮ́ВАТИ, -ую, -уєш — montirati

МОНУМЕН́Т, -а, м. — spomenik
МОРА́ЛЬ, -і, ж. — moral, pouka
МОРА́ЛЬНИЙ — moralan
МОРА́ЛЬНИ́СТЬ, -ості, ж. — moralnost, moral
МОРГА́ТИ, -аю, -аєш — migati, namigivati, žmirkati
МОРГНЮ́ТИ, -ю, -єш — namignuti, mignuti
МО́РДА, ж. — njuška
МО́РЕ, с. — more
МОРЕПЛА́ВАННЯ, с. — plovidba; pomorstvo
МОРЕПЛА́ВЕЦЬ, -ця, м. — moreplovac, pomorac
МОРИ́ТИ, -ю, -иш — moriti, uništavati; umarati
МО́РКВА, ж. — mrkva
МО́РÓЗ, -у, м. — mraz; **МО́РÓЗ ІДЕ́ ПОЗА ШКІ́РОЮ** — podilaze me žmarci, hvata me jeza
МО́РÓЗИВО, с. — sladoled
МО́РÓЗИТИ, -жу, -зиш — smrzavati
МО́РОК, -у, м. — mrak, tama, tmina
МО́РСЬКИЙ — morski, pomorski; **МО́РСЬКА РІ́БА** — morskа riba
МО́РЩИ́ТИСЯ, -уся, -ишся — mrštiti se
МО́РЯ́К, -а́, м. — mornar, pomorac
МОСКВА́, ж. — Moskva
МОСКВА́-РІКА́, ж. — rijeka Moskva
МОСКВІ́Ч, -а́, м. — Moskovljanin
МОСКВІ́ЧКА, ж. — Moskovljanka
МО́СТИ́ТИ, -щю́, -стиш — popločavati; **МО́СТИ́ТИ ГНІ́ЗДО́** — svijati gnijezdo
МОТЯ́ТИ, -аю, -аєш — motati
МОТИ́В, -у, м. — motiv

МОТИВ|УВАТИ, -ўю, -ўеш — motivirati
 МОТИКА, ж. — motika
 МОТЛОХ, -ў, м. — starudija, kрге
 МОТОР, -а, м. — motor
 МОТОРНИЙ — motorni
 МОТОРОШНИЙ — mučan, jeziv, strašan
 МОТОЦИКЛ, -а, м. — motocikl
 МОТЎЗКА, ж. i МОТЎЗ|ОК, -ка, м. — konop, uže
 МОТЎЗОЧ|ОК, -ка, м. — vrpca
 МОХ, -ў, м. — mahovina
 МОЧАЛО, с. i МОЧАЛКА, ж. — spružva
 МОЧИТИ, -ў, -иш — močiti, kvasiti
 МОШКА, ж. — mušica; (zbirno) mušice
 МРЕЦЬ, мерця, м. — mrtvac
 МРІЯ, ж. — mašta, fantazija, san
 МРІЯТИ, -ю, -еш — maštati, sanjati, snivati
 МРЯКА, ж. — magla, izmaglica
 МСТИВИЙ — osvetoljubiv
 МСТИТСЯ, мцўся, мстишся — osvećivati se, svetiti se
 МУДРИЙ — mudar
 МУДР|ІСТЬ, -ості, ж. — mudrost
 МУДРСТВ|УВАТИ, -ўю, -ўеш i МУДР|УВАТИ, -ўю, -ўеш — mudrovati, umovati
 МУЖНИЙ — muževan, odvažan, muški, jak duhom
 МУЖН|ІСТЬ, -ості, ж. — muževnost, odvažnost, hrabrost
 МУЖН|ІТИ, -ю, -еш — sazrijevati, jačati
 МУЖЧІН|А, -и, м. — muškarac, muško, muška glava
 МУЗЕ|Й, -ю, м. — muzej

МУЗИКА, ж. — muzika, glazba, svirka
 МУЗИКАНТ, -а, м. — muzičar, glazbenik, svirač
 МУКА, ж. — muka, mučenje; МУКА МЕНІ З НІМ — on je moja muka; МУКИ СОВІСТІ — grižnja savjesti
 МУК|АТИ, -аю, -аеш — mukati
 МУЛ¹, -ў, м. — mulj, blato
 МУЛ², -а, м. — mazga
 МУЛЯР, -а, м. — zidar
 МУЛ|ЯТИ, -яю, -яеш — pritis-kati; uznemiravati
 МУНДІР, -а, м. — uniforma
 МУНДІШТЎК, -а, м. — cigarluk
 МУНІЦИПАЛІТЭТ, -ў, м. — općina
 МУР, -а, м. — zid
 МУРАШКА, ж. — mrav; МУРАШКИ ПО СПІЯНІ БІГАЮТЬ — podilaze me žmarci
 МУРАШНИК, -а, м. — mravinjak
 МУРМО|ТАТИ, -чў, -чеш — mrm-ljati
 МУР|УВАТИ, -ўю, -ўеш — graditi, zidati
 МУСІТИ, -шў, -сиш — morati
 МУСКУЛ, -а, м. — mišić, muskul
 МУСКУЛІСТІЙ — mišićav, mišićni
 МУСУЛЬМАНІН, -а, м. — musliman
 МУСУЛЬМАНКА, ж. — muslimanka
 МУСУЛЬМАНСЬКИЙ — muslimanski
 МУТ|ІТИ, -чў, -тиш — mutiti
 МУТНИЙ — mutan
 МУТНІ|ТИ, -е, i МУТНІШ|АТИ, -ае — mutiti se, postajati mutan
 МУХА, ж. — muha; КРУТИТИСЯ ЯК МУХА В ОКРӨПІ —

muвати se kao muha bez glave

мученик, -а, м. — mučenik

мучителѣ, -я, м. — mučitelj

мучити, -у, -иш — mučiti, tištati, mrcvariti

мучитися, -уся, -ишся — mučiti se

мушка¹, ж. — mušica

мушка², ж. — pišan; взяти

на мушку — uzeti na pišan

муштрувати, -ую, -уеш — muštrati, dresirati

мчати, -у, -иш — juriti

м'яз, -а, м. — mišić, mišica, muskul

м'який — mek, mekan; попустljiv

м'якіна, ж. — mekinje

м'якнүти, -у, -еш — razmekšavati

м'ясний — mesni

м'ясник, -а, м. — mesar

м'ясо, с. — meso

м'ята, ж. — (bot.) metvica

м'яти, мнү, -еш — gnječiti, gužvati

м'ятий — otrcan, zgužvan

м'яч, -а, м. — lopta

Н, н

на (+А., L.) — na, prema, po, za; на все краще! — sve najbolje!; на знак дружби — u znak prijateljstva; на кінці — na kraju; на зорі — u zoru; на іншому місці — drugdje, na drugom mjestu; на жаль — nažalost; на перший погляд — na prvi pogled; на мій погляд — po moje mišljenju; на щастя — na sreću, srećom; поїзд на Москву — vlak za Moskvu; бачити на власні очі — vidjeti vlastitim očima

набагато — mnogo, jako, vrlo

набалакатися, -аюся, -аешся — napričati se, nabrbljati se do mile volje

набережна, -ої, ж. — obala, kej

набивати, -аю, -аеш — nabijati, zabijati, trpati; набивати ціню — nabijati cijenu

набирати, -аю, -аеш — sabirati, skupljati, slagati, grabiti, primati

набити, -б'ю, -б'еш — nabiti, zabiti, pretrpati, natrpati;

набити кишеню — napuniti džepove, obogatiti se;

набити руку — izvježbati se, postati vješt

наблгатися, -аюся, -аешся — natrčati se

набій, -ою — naboј

набик — ustranu, ukrivo

набір, -ору, м. — primanje, slaganje; komplet

наближати, -аю, -аеш і наближүвати, -ую, -уеш — približavati, zbližavati

наближатися, -аюся, -аешся — bližiti se, približavati se;

наближатися до кінця — bližiti se kraju, ponestajati

наближення, с. — približavanje

наблізити, -жу, -иш — približiti, zbližiti

набли́зитися, -жүся, -зипся — približiti se
наб́рати, -ерү, -ереш — robrati, sabrati, nakupiti, skupiti, zgrabiti, složiti, primiti; **наб́рати сі́ли** — stupiti na snagu; skupiti snagu; **наб́рати ф́орми** — poprimiti oblik
набре́хатися, -шүся, -шешся — nalagati se, nagovoriti mnogo laži
набрна́ти, -аю, -аеш — došađivati, dodijavati, gnjaviti, zanovijetati
набрідли́вий — dosadan, narsrtljiv
набріднүти, -ү, -еш — dosaditi, dodijati, dozlogrditi, izgnjaviti
набряќати, -аю, -аеш — otjecati, napuhivati se
набряклий — nabreкао, otečen
набрякнүти, -ү, -еш — nabreknuti, oteći, nabubriti
набүбнявіти, -ю, -еш — oteći, nabubriti, prožeti
набүв́ати, -аю, -аеш — stjescati, dobivati, privrijediti; **набүв́ати ва́ги** — dobivati na težini
набү́ти, -дү, -деш — steći, dobiti, privrijediti; **набү́ти осві́ту** — steći obrazovanje; **набү́ти розма́ху** — uzeti маха; **набү́ти сла́ву** — steći slavu
набүх́ати, -ае — otjecati, rasti, navirati, bujati
набүхнүти, -е — nabreknuti, oteći, navreti, nabujati
навал́ити, -ю, -иш — navaliti, natrpati, pretрpati, nаgomilati, natovariti

навал́ювати, -юю, -юеш — navaljivati, natрpavati, nаgomilavati, pretрpavati
навтáження, с. — tovarenje, teret, opterećenje
навантáжити, -ү, -иш — natovariti, ukrcati
навантáжүвати, -ю, -үеш — natovarivati, tovariti, ukrсavati
наві́передки — utrkujući se
надивові́жу — začudo; neobično
навздогін — za kim
наве́зти, -ү, -еш — navesti
навернүти, -ү, -еш — svratiti, okrenuti, obratiti
навернү́тися, -үся, -ешся — naviti se, namotati se, navratiti; **навернү́тися на о́чі** — doći pred oči, појавити се
наверт́атися, -аюся, -аешся — navijati se, namotавати се, navраćати
наве́рх — gore
навесні — u proljeće
наве́сти, -дү, -деш — navesti, dovesti, usmjeriti; **навести́ порядок** — uvesti red, srediti
на́взнак — nauznak
наві́ворот — наоракo
на́вик, -ү, м. — navika
навис́ати, -аю, -аеш — nadnositi се, visjeti
нависнүти, -ү, -еш — nadnijeti се; **наві́сла небезпе́ка** — prijeti opasnost
навів́ати, -аю, -аеш — navijati; наносити (snijeg); sugerirati
наві́датися, -аюся, -аешся — svratiti, navratiti
наві́дүватися, -үюся, -үешся — svраćати, navраćати
наві́жений — luđ, šаšav

навік — zauvijek; **навік-віків**
 — na vijeke vjekova
навісний — mahnit, lud, bi-
 jesan
навісі|ти, -ю, -єш — gubiti
 razum, mahnitati, ludovati,
 bjesnjeti
навіть — darače, čak
навіщо — čemu, zašto
навіювання, с. — nanos (sni-
 jega); sugestija
навко́лишній — okolni, obliž-
 nji; **навко́лишній світ** —
 okolina, okolni svijet, svijet
 koji okružuje
навкру́г i навкру́гі — okolo,
 naokolo
навмання — nasumce, na sre-
 ću
навмісний — smišljen, hoti-
 mičan, naročit
навмісно i навмісне — ho-
 timično, hotice, smišljeno,
 naročito
наво́дити, -джү, -диш — na-
 voditi, usmjeravati, iznositi;
наво́дити на рóзум — pri-
 voditi pameti, urazumljivati
наво́лочка i наво́лока, ж. —
 navlaka
нава́кі — obratno, naprotiv,
 darače
нава́рейн — presijecajući
 put; upadajući u riječ
нава́па — napola, popola
нава́пацки — piraajući, na-
 slijepo
нава́простець — prečacem,
 pravo, otvoreno, bez okoli-
 šanja, naprečac
нава́ряд — teško da
нава́скі i нава́скої — ukoso
нава́стїж — širom
нава́чальний — nastavni, škol-
 ski; **нава́чальний рік** —
 školska godina

нава́чання, с. — obuka, nastava,
 školovanje, izobrazba;
това́рищ по нава́чанняю —
 školski drug
нава́чати, -аю, -аєш — učiti,
 poučavati, izobražavati
нава́чатися, -аюся, -аєшся —
 učiti, školovati se
нава́чїти, -ү, -їш — naučiti
нава́чїтися, -үся, -їшся —
 naučiti (se), izučiti se
нава́язати, -жү, -жеш — na-
 plesti, naturiti, nametnuti;
 nakalemiti
нава́язливий — nametljiv
нава́яз|увати, -ую, -уєш — na-
 vezivati, plesti, nametati; na-
 kalemljivati
нага́дати, -аю, -аєш — pod-
 sjetiti, napomenuti; sjetiti se
нага́дування, с. — napomena
нага́дувати, -ую, -уєш — pod-
 sjećati, napominjati, sjećati se
нага́льний — hitan, neodlo-
 žan, neodgodiv; nagao; **на-
 га́льна спра́ва** — neodgodiv
 posao; **нага́льна потре́ба** —
 prijeka potreba
наганя́ти, -яю, -яєш — nago-
 niti, tjerati
нагиня́ти, -аю, -аєш — nagi-
 njati, sagibati
нагиня́тися, -аюся, -аєшся —
 nagingjati se, sagibati se
нагла́ий — nagao, iznenadan,
 neočekivan; **помéртн на́-
 лою сме́ртю** — umrijeti
 naglom smrću; **на́гла по-
 тре́ба** — prijeka potreba
на́гло — naglo, iznenada
на́гляд, -ү, м. — nadzor
на́глядати, -аю, -аєш — nad-
 zirati, nadgledati, motriti,
 paziti

наглядáч, -á, м. — nadglednik, nadzornik, nastojnik
наглян|ўти, -ў, -еш і **нагля-д|іти**, -джў, -диш — pripariti, promotriti
нагнáти, -женў, -женеш — pagnati, natjerati
нагн|ўти, -ў, -еш — pagnuti, sagnuti, pognuti
нагн|ўтисся, -ўся, -ешся — pagnuti se, sagnuti se
нагóда, ж. — slučaj, prigoda, prilika; **тра́пилася нагóда** ukazala se prilika; **при пёршэй нагóд|і** — prvom pri likom
нагод|ўвати, -ўю, -ўеш — nahraniti, nasititi, zasititi
на́голос, -ў, м. — naglasak, akcent; **робі́ти на́голос на чо́му** — naglašavati, isticati što
наголо|сiти, -шў, -сиш — naglasiti
наголо́ш|ўвати, -ўю, -ўеш — naglašavati
нагорóда, ж. — nagrada; пла́ца; **нагорóда за заслўтамі** — nagrađivanje po učinku
нагорóдж|ўвати, -ўю, -ўеш — nagrađivati, odlikovati
нагоро|дiти, -джў, -диш — nagraditi, odlikovati
нагóру — gore, uzbrdo
наго́стр|іти, -ю, -иш — naoštriti, nabrusati, izbrusiti, našiljiti
наго́стр|ювати, -юю, -юеш — oštriti, brusiti, šiljiti
нагрiв|áти, -áю, -áеш — zagrijavati, grijati
нагрi|ти, -ю, -еш — zagrijati, ugrijati; **нагрiв чўба (чўп-рiнў)** — izmučio je (koga); izmučio se

нагромáдження, с. — gomilanje, akumulacija, nagomilavanje
нагромáдж|ўвати, -ўю, -ўеш — gomilati, nagomilavati, natrpavati, pretrpavati
нагромáдж|ўватисся, -ўюся, ўешся — nagomilavati se, gomilati se
нагромáдiти, -джў, -диш — nagomilati, natrpati, pretrpati, nakupiti
нагромáдiтисся, -джўся, -дишся — nagomilati se, nakupiti se, natrpati se
нагрян|ўти, -ў, -еш — pagnuti
над (+А., I.) — nad, iznad; **над вéчiр** — predveče(r); **над пiвнiч** — oko ponoći; **над мiру** — preko mjere; **над ўсé** — iznad svega
нада|вати, -ю, -еш — davati, prepuštati, dodjeljivati, podavati; **надавати значéння** — pridavati važnost; **надавати глáсностi** — iznositi u javnost
нада́лi — ubuduće, nadalje
над|áти, -áм, -асi — dati, prepuštiti, dodijeliti, podati
надбáння, с. — stjecanje, tekovina, imetak
надбўдóва, ж. — nadgradnja
надвóрi — vani, napolju
надзвiчáйний — neobičan, izvanredan, isključivo
надзвўковiй — nadzvučni, brži od zvuka
надив|ітисся, -лю́ся, -ишся — nagledati se
надiх|áти, -áю, -áеш і **надiх|ўвати**, -ўю, -ўеш — nadahnjivati, oduševljavati
надiхн|ўти, -ў, -еш — nadahnuti, oduševiti

надів|ати, -а́ю, -а́еш — obla-
čiti, navlačiti
наді́йний — pouzdan, siguran,
čvrst
наді́й|ти, -а́у, -а́еш — pribli-
žiti se, prići, doći, nadoći
наділ|яти, -я́ю, -я́еш — dodje-
ljivati, obdarivati
наділ|яти, -ю́, -иш — dodije-
liti, obdariti
надірв|ати, -у́, -еш — povrije-
diti, izderati, prenapeti
наді|слати, -шля́ю, -шлеш —
poslati
наді|ти, -ну́, -неш — obući,
navući
наді́я, ж. — nada, izgled; ма́-
ти наді́ю — nadati se; по-
дава́ти наді́ю — davati na-
du, obećavati; плека́ти на-
ді́ю — gajiti nadu
наді́ятися, -юся́, -ешся́ — па-
дати se, uzdati se
наді́ш|ок, -кү́, м. — ви́шак,
suvišak
наді́юдина, ж. — natčovjek
наді́юдський — natčovječan
наді́р, -у́, м. — су́вишак
наді́рний — prekomjeran,
pretjeran, neumjeran
наді́вго — zadugo, na dulje
vrijeme
надоку́ч|ати, -а́ю, -а́еш — do-
sađivati, dodijavati, zanovi-
jetati, gnjaviti
надоку́ч|ити, -у́, -иш — dosa-
diti, dodijati, dozlogrditi, iz-
gnjaviti
наді́пис, -у́, м. — natpis, na-
slov
наді́п|сати, -шү́, -шеш — nat-
pisati, staviti natpis
наді́п|сувати, -үю́, -үеш —
natpisivati, stavljati natpis
наді́прі́родний — natprirodan
наді́р|а, -, мн. — njedra

надрив|ати, -а́ю, -а́еш — de-
rati, povređivati, prenapri-
njati
надрі́з, -у́, м. — zarez, zasjek
надру́к|увати, -үю́, -үеш —
naštampati, odštampati, na-
tipkati
наді́слати, -а́ю, -а́еш — slati
на́дто — previše, suviše, od-
više, preko mjere; на́дто
по́вний — prepun; на́дто
по́спіш|ити — preuraniti;
на́дто чу́тливий — preosjet-
ljiv
наді́р|іш|үти, -у́, -еш — па-
пукнути
наду́в|ати, -а́ю, -а́еш і нади́-
м|ати, -а́ю, -а́еш — nadima-
ти, napuhivati
наду́жив|ати, -а́ю, -а́еш — zlo-
upotrebljavati, pretjerivati
наду́м|ати, -а́ю, -а́еш — smis-
liti, zamisliti, naumiti
наду́ти, -му́, -меш — naduti,
napuhati; prevariti
наду́т|ися, -му́ся, -мешся́ —
naduti se, napuhati se; на-
л|јтити се
наді́ходження́, с. — dolazak,
stizanje, ulazak
наді́х|дити, -а́жү́, -а́иш —
približavati se, dolaziti, sti-
zati
нади́в|ати, -а́ю, -а́еш — pri-
vređivati, zarađivati
нади́|ти, -вү́, -веш — privri-
jediti, zaraditi
назі́вжди — zauvijek
назі́втра — sutradan
назі́д — natrag, natraške, na-
зад
на́зва, ж. — naziv, ime; ма́ти
на́звү́ — zvati se, nazivati
se; да́ти на́звү́ — nazvati,
dati ime (naziv)

наз|ва́ти, -ову́, -овеш — nazvati, prozvati, zakazati
 назив|а́ти, -аю, -аеш — nazivati, prozivati, zakazivati;
 назива́ти ре́чі своїми імена́ми — reči bobu bob, a roпу pop
 назив|а́тися, -аюся, -аешся — zvatı se, nazivati se
 назло́ — usprkos
 назо́вні — van
 назу́стріч — ususret; **вийти назу́стріч** — izići u susret
 наївний — naivan, prostodušan, prıprost
 наївність, -ості, ж. — naivnost, prostodušnost
 наїд|а́тися, -аюся, -аешся — zasicivati se
 наїжа́чений — nakostriješen, paježen
 наїжа́читися, -уся, -ишся — nakostriješiti se, paježiti se
 наїж|итися, -уся, -ишся — paježiti se
 наї|стися, -мся, -шся — pажesti se, nasıtiti se
 наїбо́льш і наїбо́льше — najviše
 наїбо́льший — najveći; наїбо́льша шві́дкість — maksimalna brzina; наїбо́льше щастя́ — vrhunac sreće
 наїви́щий — najviši; наїви́ща ка́ра — najveća kazna; наїви́щий ступінь — (gram.) superlativ
 наїгірше — najgore
 наїкра́ще — najljepše, najbolje
 наїкра́щий — najljepši, najbolji
 наїма́н|ець, -ця, м. — plaćenik

наїманий — najamni, najmljen; наїмана пра́ця — najamni rad
 наїм|а́ти, -аю, -аеш — iznajmljivati, unajmljivati
 наїма́ч, -а, м. — unajmljivač
 наїменува́ння, с. — naziv, imenovanje
 наїме́нший — najmanji; по лінії наїме́ншого о́пору — linijom najmanjeg otpora; нї наїме́ншого сума́нву — ni trunka sumnje
 наї|ня́ти, -му́, -меш — unajmiti, iznajmiti
 нака́з, -у, м. — naredba, zapovijed, naređenje; з нака́зу — po zapovijedi
 нака́зати, -жу́, -жеш — narediti, zapovjediti, naložiti; (zast.) kazniti
 нака́зувати, -ую, -уеш — naredivati, zapovjedati, nalagati; (zast.) kažnjavati
 накид|а́ти, -аю, -аеш — nabacivati, namicati
 накид|а́тися, -аюся, -аешся — nasrtati, bacati se, jagmiti se
 наки́дка, ж. — ogrtač
 накин|у́ти, -у, -еш — nabaciti, namaknuti
 накин|у́тися, -уся, -ешся — nasrnuti, navaliti, baciti se
 наклад|а́ти, -аю, -аеш — stavljati; наклада́ти стя́гнення — kažnjavati, podvrgavati kazni
 накла́сти, -ау́, -аеш — staviti, namaknuti; накла́сти голово́ю — platiti glavom; накла́сти на себе́ ру́ки — dići ruku na sebe
 на́клеп, -у, м. — kleveta; зво́дити на́клеп — klevetati
 накле́пник, -а, м. — klevetnik

наклепницький — klevetnički
 накол|юти, -ю, -еш — nabosti
 накрив|ати, -аю, -аеш — po-
 krivati
 накрі|ти, -ю, -еш — pokriti;
 накріти мокрим рядном
 — napasti prijekorima; za-
 prępastiti
 накриш|іти, -ї, -иш — nadro-
 біti
 накуп|іти, -лю, -иш — naku-
 povati, pokupovati
 налагодж|увати, -ую, -уеш —
 uređivati, sređivati, pripre-
 mati
 налаго|дити, -джу, -диш —
 urediti, srediti, pripremiti
 налама|ати, -аю, -аеш — nalo-
 miti; наламати дрів — na-
 praviti mnogo gluposti; на-
 ламати р|уку — izvježbati
 se; наламати хребта — па-
 муčiti se
 налам|увати, -ую, -уеш — lo-
 miti
 належ|ати, -у, -иш — pripa-
 dati; як належить — kako
 treba, kako je red
 належний — potreban, ade-
 kvatan, odgovarajući, nad-
 ležan; належний всякому
 — svačiji, dostupan svako-
 me; в належний м|ірі — od-
 govарајуćом м|јером, на
 odgovарајуćи наćин; з на-
 лёжною увагою — s duž-
 ном (potrebnом) pažnjом;
 віддати належну ч|ість —
 odati dužno priznanje; на-
 лёжним ч|іном — propisno,
 kako trela
 нале|іти, -ч|у, -тіш — nalet-
 jeti
 налиив|ати, -аю, -аеш — nali-
 jevati, točiti
 налиивка, ж. — voćni liker

на|лити, -ляю, -леш — naliti,
 natočiti
 на|літис|я, -леш|ся — па-
 breknuti
 на|літ, -ьоту, м. — nalet
 наліч|іти, -ї, -иш — izbro-
 jati, izračunati
 наліч|увати, -ую, -уеш — bro-
 jiti, računati
 наляканий — prestrašen,
 uplašen
 наляк|ати, -аю, -аеш — pre-
 strašiti, uplašiti, poplašiti
 наляк|атис|я, -аюся, -аешся —
 prestrašiti se, uplašiti se,
 poplašiti se
 намагання, с. — pokušaj, па-
 stojanje, proba
 намаг|атис|я, -аюся, -аешся —
 pokušavati, nastojati, težiti
 намаз|ати, -жу, -жеш — па-
 mazati, premazati, pomaza-
 ti; п|яти салом намазати —
 dati petama vjetra
 намаз|увати, -ую, -уеш — ма-
 zati, premazivati
 намал|ювати, -ію, -іеш —
 nacrtati, narisati
 намац|ати, -аю, -аеш — pari-
 pati
 намац|увати, -ую, -уеш — pi-
 pati, opiravati, tražiti
 намет, -у, м. — šator; nanos,
 pamet
 намісто, с. — ogrlica
 намір, -у, м. — namjera, па-
 kana; мати намір — namje-
 ravati, kaniti; з добрим
 намірами — u dobroj на-
 м|јери
 намір|ятис|я, -яюся, -яешся —
 namjeravati, kaniti
 намі|тити, -чу, -тиш — odre-
 diti, označiti
 наміч|ати, -аю, -аеш — odre-
 đivati, oznaćivati

намова, ж. — *pagovor, suggestija; dogovor*
намо́кн|ути, -у, -еш — *pokisnuti, smočiti se*
намот|ати, -аю, -аеш — *namotati, naviti*
намо́т|увати, -ую, -уеш — *motati, namatati, navijati*
намоч|іти, -і, -иш — *pokvasiti, smočiti, namočiti*
нанес|ті, -і, -еш — *nanijeti*
наниз|ати, -жү, -жеш — *nanizati, nadjenuti*
наниз|увати, -ую, -уеш — *nizati, nadijevati*
нанос|ити, -шу, -сиш — *nanositi*
наоді́нці — *nasamo*
наостáнку і **наостáнці** — *na kraju, narokon, najzad*
наб́чний — *očigledan, očevidan, zoran, pregledan; наб́чне прила́ддя* — *učilo, zorno pomagalo; наб́чний сві́док* — *očevidac*
на́пад, -у, м. — *napadaj, napad, prepad, najezda, juriš; істері́чний на́пад* — *histeričan napadaj*
напа́д|ати, -аю, -аеш — *napadati, nasrtati, jurišati; spopadati*
напа́ко|стити, -щү, -стиш — *parakostiti*
напа́м'ять — *paramet*
напа́сник, -а, м. — *napasnik*
напа́сти, -ау, -аеш — *napasti, nasrnuti, nahrupiti, spopasti*
напéвно і **напéвне** — *sigurno, zacijelo*
наперéд — *naprijed, unaprijed*
напередо́дні — *uoči*
наперекі́р — *unatoč, usprkos*
напéрст|ок, -ка, м. — *naprstak*

напíл|ок, -ка, м. — *turpija*
напін|ати, -аю, -аеш — *parinjati; natezati; oblačiti, navlačiti*
на́пис, -у, м. — *natpis, naslov*
напи́сати, -шү, -шеш — *pisati; nacrtati, naslikati*
напíт|итися, -п'юся, -п'ешся — *pariti se*
напих|ати, -аю, -аеш — *nabijati; nagomilavati*
напівго́лосно — *poluglasno*
напівдорóзі — *na pola puta*
напíй, -ою, м. — *piće, paritak; спі́ртні напíї* — *alkoholna pića*
напла́каться, -чүся, -чешся — *naplakati se*
напльі́в, -у, м. — *navala, naviранје, dolazak*
напн|үти, -ү, -еш — *napeti, nategnuti; obući, navući*
напóвн|ити, -ю, -иш — *paruniti, ispuniti*
напóвн|ювати, -юю, -юеш і **наповн|яти**, -яю, -яеш — *paruniti, ispunjavati, napunjati*
напоготóві — *u pripravnosti*
напо́їти, -ію, -іш — *napojiti, pariti, opiti*
напока́з — *za pokazivanje*
наполéгливий — *uporan*
наполові́ну — *napola*
наполя́ння, с. — *inzistiranje*
наполя́ти, -аю, -аеш — *navalјivati, inzistirati, urgirati*
напо́ум|ити, -лю, -иш — *urazumiti, opametiti*
напо́ум|яти, -яю, -яеш — *urazumlјivati*
напρά́вити, -лю, -иш — *uruniti, usmјeriti; naoštriti; nahušкати; ugoditi (instrument); направити на пра́-*

ведну́ пу́ть — izvesti na pravi put

направл|яти, -яю, -яеш — uručivati, usmjeravati; oštriti; huškati; ugađati (instrument)

напр|изволя́ще — bez nadzora, bez pomoći; пок|інюти́ напр|изволя́ще — prepustiti sudbini

наприкінці́ — na kraju, napokon, najzad

напр|іклад — na primjer

напр|окат — na posudbu
напр|орок|увати, -ую, -уеш — predskazati, prorokovati, predvidjeti

напр|оти́ — protiv, prema, nasuprot

напр|очуд — čudno, neobično

напр|уга, ж. — парон, паретост; висо́ка напр|уга — visoki парон

напр|ужений — napet, nategnut; напр|ужена атмос|фера — napeta atmosfera; напр|ужені ман|єри — usiljeno ponašanje

напр|уження, с. — napetost, парон, парог

напр|ужити, -у, -иш — napeti, napregnuti

напр|ужитися, -уся, -ишся — napeti se, napregnuti se

напр|уж|увати, -ую, -уеш — napinjati, naprezati

напр|уж|уватися, -уюся, -уешся — napinjati se, naprezati se, siliti se

напр|ям|ок, -ку, м. і напр|ям, -у, м. — pravac, smjer

нап|ув|ати, -аю, -аеш — pojiti, параяти, парияти

нап|уск|атися, -аюся, -аешся — bacati se, okomljavati se

нап|ух|ати, -ає — otjecati, nadržati se

нап|ух|нути, -не — oteći, nadržati se

нап|х|ати, -аю, -аеш — natrpati, natući, nagurati, napuniti

нап|'ясті́, -пнү, -пнеш — napeti, nategnuti; obući, navući

нара́да, ж. — vijećanje, savjetovanje, konferencija;

род|інна (сім|ейна) нара́да — obiteljsko vijeće

нарах|ов|увати, -ую, -уеш — brojiti, računati, izračunavati

нарах|увати, -ую, -уеш — izbrojati, izračunati

нарв|ати¹, -у, -еш — nabrati, pobrati

нарв|ати², -е — zagnojiti se

нареч|єн|а, -ої, ж. — zagučnica, vjerenica

нареч|єн|ий, -ого, м. — zagučnik, vjerenik, prosac

нарешт|і — napokon, konačno, najzad

нар|ів, -у, м. — čir

нарив|ати¹, -аю, -аеш — iskopavati, rovati, kopati

нарив|ати², -ає — gnojiti se

нар|ис, -у, м. — nacrt, skica, pregled, esej

нарис|ов|єць, -ця, м. — esejist(a)

нар|і|ти, -ю, -еш — narovati, izrovati, iskopati

нар|івні — jednako, na ravnoj nozi; став|ити нар|івні — stavlјati u isti red, izjednačivati

нар|із|зати, -жү, -жеш — narezati, izrezati

на́різно — odvojeno, posebno

нарік|ати, -аю, -аєш — gun-
dati, tužiti se; нарікати на
себе — kriviti samog sebe,
sam si kriv
наріччя, с. — narječje, dija-
lekt
нарко́з, -у, м. — parkoza
наркоман, -а, м. — parkoman
наркоти́к, -а, м. — narkotik
нароб|іти, -лю́, -иш — napra-
viti, načiniti, izraditi; наро-
біти бешкету — učiniti ne-
red; наробіти боргів —
ući u dugove, prezadužiti
se; наробіти кривку — ro-
dići viku (galamu)
нароб|ітися, -лю́ся, -ишся —
paraditi se
нароб|лювати, -юю, -юєш —
izrađivati, praviti
наро́д, -у, м. — narod, puk,
pučanstvo
наро́дження, с. — rođenje;
де́нь наро́дження — rođen-
dan
наро́джуван|ість, -ості, ж. —
natalitet
наро́дж|увати, -ую, -уєш —
rađati
наро|діти, -ажу́, -диш — ro-
diti
наро|дітися, -ажу́ся, -дишся
— roditi se, doći na svijet;
наро|дітися під щасливою
зорєю — roditi se pod sret-
nom zvijezdom
наро́дний — narodan
наро́дн|ість, -ості, ж. — na-
rodnost
наро́дно-визво́льний — na-
rodnooslobodilački; наро́д-
но-визво́льна боротьба —
narodnooslobodilačka bor-
ba; наро́дно-визво́льний ру́х
— narodnooslobodilački po-
kret

наро́донасе́лення, с. — sta-
novništvo
нару́га, ж. — poruga, sprd-
nja, ruganje
нарядж|ати, -аю, -аєш — kiti-
ti, rediti, dotjerivati
нарядж|атися, -аюся, -аєшся
— kititi se, rediti se, dotje-
rivati se
наря|діти, -ажу́, -диш — oki-
titi, urediti, dotjerati, ukra-
siti
наря|дітися, -ажу́ся, -дишся
— nakititi se, urediti se, do-
tjerati se
наря́дний — dotjeran, ukra-
šen, elegantan
наса́дж|увати, -ую, -уєш —
saditi, usađivati, nasadivati,
širiti, naticati
наса|діти, -ажу́, -диш — po-
saditi, usaditi, nasaditi, na-
taknuti
наса́мперед — najprije, prije
svega, u prvom redu
насе́лений — paručen, nase-
ljen
насе́лення, с. — stanovništvo,
pučanstvo
насел|іти, -ю́, -иш — naseliti,
paručiti
насел|яти, -яю, -яєш — nase-
ljavati
насі́льство, с. і насі́лля, с.
— nasilje
насі́лу — jedva
насі́льник, -а, м. — nasilnik,
napasnik, siledžija
насі́льницький — nasilan, na-
silnički
на́сип, -у, м. — nasip
наси|пати, -аю, -аєш — nasi-
pati, nagrtati
наси|пати, -лю́, -лєш — nasu-
ti, nagnuti

насі|тити, -чу, -тиш — nasiti-ti, zasititi
 насі|титися, -чуся, -тишся — nasititi se, najesti se
 насічений — zasićen, pun
 насічувати, -ую, -уєш — siti-ti, zasićivati
 насід|ати, -аю, -аєш — nava-ljivati, navirati; pritiskati
 насіння, с. — sjemenje, sje-me; залишити на насіння — ostaviti za sjeme
 насісти, -яду, -ядеш — nava-liti, nagrnuti; pritisnuti
 наскільки — koliko, do koje mjere
 наскрізь — skroz, naskroz
 наслід|ок, -ку, м. — rezultat, posljedica, ishod
 наслід|увати, -ую, -уєш — na-slijediti, nasljeđivati; опо-нашати, nasljedovati, imiti-rati
 наслідувач, -а, м. — podraža-vatelj, oponašач, imitator
 наслідитися, -юся, -ишся — usuditi se, odvažiti se
 наслідюватися, -юся, -юєшся — usuđivati se, odvaživati se
 наслідити, -чу, -тиш — zapr-ljati, umrljati
 насміх|атися, -аюся, -аєшся — ismjehivati se, rugati se, podrugivati se, sprdati se
 насмічувати, -ую, -уєш — prljati, mrljati
 насмішити, -у, -иш — nasmi-jati, navesti na smijeh
 насмішка, ж. — rугanje, pod-smijeh
 насмішкуватий — podrugljiv
 насміятися, -юся, -єшся — izrugati se, narugati se, is-mijati

наснага, ж. — oduševljenje, zanos, snaga
 наснаж|увати, -ую, -уєш — oduševljavati; puniti, ispu-njavati
 наснажити, -у, -иш — odu-ševiti; napuniti, ispuniti
 насол|ити, -ю, -иш — posoliti, osoliti
 насолода, ж. — užitak, uživa-nje, slast, naslada; мати насолоду — nasladiti se
 насол|ювати, -ую, -юєш — soliti
 насос, -а, м. — pumpa
 наспів|увати, -ую, -уєш — pjevušiti
 насподі — dolje, na dnu
 насправді — u stvari, zaista, zapravo
 наст|авати, -ає, — nastajati, nastupati
 настав|ити¹, -лю, -иш — sta-viti, postaviti, metnuti, pod-metnuti, dodati; наставити носа — ostaviti na sjedilu, nasamariti; наставити вуха — načuliti uši
 настав|ити², -лю, -иш — pou-čiti, uputiti
 наставл|яти¹, -яю, -аєш — stavlјati, postavljati, meta-ti, dodavati
 наставл|яти², -аю, -аєш — ро-учавати, upućivati, učiti
 наставник, -а, м. — nastavnik
 настання, с. — postanак
 настати, -не — nastati, nastu-piti
 настел|ити, -ю, -иш — prostr-ti, razastrti, prekрити
 настел|яти, -яю, -яєш — pro-stirati, razastirati, prekri-vati
 настірливий — nametljiv, uporan

настілѣки — toliko, do te mjere, utoliko
настовбурчѣтися, -уюся, -уєшся — nakostriješiti se; namrgoditi se
насторѣжі — na opreзу
насто́ювати, -ую, -юєш — nastojati, inzistirati, upiraneактуальний — neaktualan bro
неабіякий — neobičan, neti, navaljivati
насто́яти, -ю, -їш — uznastojati, inzistirati, uprijeti, navaliti
настрѣй, -ою, м. — raspoloženje, volja; **бу́ти в доброму (поганому) настрої** — biti dobre (zle) volje
наступ, -у, м. — dolazak, približavanje, napad, ofenziva
наступальний — ofenzivan, napadački
наступати, -аю, -аєш — nastupati, gaziti, navaljivati; nastajati; **наступати на п'яти** — biti za petama
наступати, -лю, -иш — nastupiti, navaliti; nastati, približiti se, doći
наступний — slijedeći, naredni, idući; **наступним разом** — slijedeći put; **наступні покоління** — buduće pokoljenje
наступник, -а, м. — nastavljač, nasljednik
насувати, -аю, -аєш — namicati, primicati, približavati
насуватися, -аюся, -аєшся — približavati se, nailaziti
насу́нути, -у, -еш — namaknuti, primaknuti, približiti
насу́нутися, -уся, -ешся — nadviti se, naići, približiti se

насу́питися, -люся, -ишся — naoblačiti se, namrgoditi se
насу́лений — oblačan, naoblačan, natmuren, namrgođen
на́тиск, -у, м. — pritisak, stisak
на́тиск|увати, -ую, -уєш і натиск|ати, -аю, -аєш — pritiskati, stiskati
на́тисн|ути, -у, -еш — pritisnuti, stisnuti
на́товп, -у, м. — gomila, mnoštvo, rulja
на́томість — mjesto toga, u zamjenu
натра́пати, -лю, -иш — naletjeti, naići, natrapati
натрапа́яти, -яю, -яєш — nalijetati, nailaziti
натрен|увати, -ую -уєш — izvježbati, istrenirati
натрен|уватися, -уюся, -уєшся — izvježbati se, istrenirati se
нату́ра, ж. — narav, priroda, ćud, karakter
натуралі́зм, -у, м. — naturalizam
натуральний — prirodan, naravan
натхне́ний — nadahnut, oduševljen, produhovljen, poetan; **натхне́нне обличчя** — produhovljeno lice; **натхне́нна промова** — zanosan govor
натхне́ння, с. — nadahnuće, zanos
натхн|ути, -у, -еш — nadahnuti
натще́серце — natašte
натяга́ти, -аю, -аєш — natezati, navlačiti
натя́гнені́сть, -ості, ж. — nategnutosť

натяг|нүти і натяг|ті -нү, -неш — pategnuti, navući
 нáтяк, -ү — aluzija
 натяк|áти, -áю, -áеш — pogo-
 vješćivati, aludirati
 натякн|үти, -ү, -еш — pogo-
 vijestiti, aludirati
 наугáд — nasumce
 нау́ка, ж. — učenje, znanost,
 nauka
 науко́вий — znanstven, nau-
 čan
 науко́во-дослі́дний — znanst-
 veno-istraživački
 нафарб|увáти, -ую, -уеш —
 obojiti, namazati, našmin-
 kati
 на́фта, ж. — nafta
 на́фто́вий — naftni
 на́фтопрóв|áд, -áдү, м. — naf-
 tovod
 наха́ба, м. і ж. — bezobraz-
 nik, drznik; bezobraznica,
 drznica
 наха́бний — drzak, bezobra-
 zan, bezočan
 наха́бство, с. — drskost, be-
 zobrazluk, bezočnost
 на́хил, -ү, м. — nagib; sklo-
 nost
 нахил|áти, -áю, -аш — sagnuti,
 nagnuti, nakloniti
 нахил|áтися, -áюся, -ашся —
 sagnuti se, nagnuti se, na-
 kloniti se
 нахил|áти, -áю, -áеш — sagi-
 bati, nagingjati, naklanjati
 нахил|áтися, -áюся, -áешся —
 sagibati se, nagingjati se, na-
 klanjati se
 нахилн|үти, -ү, -еш — nagr-
 nuti, navaliti, zapljusnuti
 нахмар|áтися, -áться — nao-
 blačiti se
 нац|áдити, -áжү, -áиш — na-
 cijediti, natočiti, naliti

наці́зм, -ү, м. — nacizam
 націл|áтися, -áюся, -áишся —
 panišaniti
 націо́наліза́ція, ж. — nacio-
 nalizacija
 націо́наліз|увáти, -áю, -уеш —
 nacionalizirati
 націо́наліст, -а, м. — naciona-
 list(a)
 націо́нальний — nacionalan
 націо́нальн|áість, -áості, ж. —
 nacionalnost
 наці́ст, -а, м. — nacist(a)
 наці́стський — nacistički
 на́ція, ж. — nacija
 нача́льник, -а, м. — šef, pa-
 čelnik, rukovodilac
 на́че — kao, kao da
 начек|áтися, -áюся, -áешся —
 pačekati se
 на́черк, -ү, м. — nacrt, skica;
 esej, crtica
 начин|áти, -áю, -аш — nadje-
 nuti, napuniti
 начин|áти, -áю, -áеш — nadi-
 jevati, puniti
 на́чисто — načisto
 нач|áтаний — načitan
 на́ш — paš
 на́швидк|үрүч і на́швидк|ү —
 brzo, na brzu ruku
 на́ше́стя, с. — najezda, inva-
 zija, navala
 нашко́|áдити, -áжү, -áиш —
 naškoditi, nauditi, napakos-
 titi
 на́штовхн|үти, -ү, -еш — gur-
 nuti, navesti; на́штовхн|үти
 на д|үмк|ү — nametnuti mi-
 sao; на́штовхн|үти на ли́хэ
 — navesti na zlo
 на́што́вх|үвати, -ую, -уеш —
 gurati, navoditi
 на́ца́д|áок, -ка, м. — potomak
 на́цо — zašto, zbog čega
 наївний — prisutan

наяву — па javi, u zbilji
не — ne
неабіяк — ne loše, dosta dobro
неабіякий — izvanredan, ne-
 svakodnevan, natprosječan
неакурáтний — neuredan
небагáто — malo; **небагáто**
хтó — malo tko; **небагáто**
щó — malo što
небáжаний — nepoželjan
небáчений — neviđen
небезпе́ка, ж. — opasnost
небезпéчний — opasan
не́б|ж, -ожа, м. — nećak, si-
 novac
небіжчик, -а, м. — pokojnik
не́бо, с. — nebo; **бу́ти на**
сьо́мому не́бі — biti u de-
 vetom nebu; **з не́ба впа́сти**
 — pasti s neba; **прóсто не́**
ба — pod vedrim nebom
небосхі́л, -у, м. — nebeski
 svod
неважливий — beznačajan,
 nevažan
нева́ртний — nevrijedan, ne-
 dostojan
неблагáнный — neumoljiv
неввічливий — neuljudan, ne-
 pristojan
невгамóвний — neukrotiv,
 neobuzdan
нева́лий — neuspjio, neuspje-
 šan
нева́ча, ж. — neuspjeh, ne-
 daća
недово́лений — nezadovo-
 ljan
нева́чний — nezahvalan
нева́чн|сть, -ості, ж. — ne-
 zahvalnost
невели́кий — nevelik, malen
невже́ — zar, li
невнба́гливий — skroman,
 umjeren, bez zahtjeva

неві́гданий — nekoristan, ne-
 unosan
неві́димий — nevidljiv
неві́знаний — nepriznat
неві́значений — neodređen,
 neopredijeljen
неві́користаний — neiskoriš-
 ten
невілі́ковний — neizlječiv
невимóвний — neizreciv
невимóгливий — skroman,
 koji malo traži
невімүшений — neusiljen
невінний — névin, nedužan,
 bezazlen; **невінний жа́рт**
 — bezazlena šala; **прикида́-**
тися невинним я́гням —
 praviti se nevinašcem
невінн|сть, -ості, ж. — ne-
 vinost
невіно́сний — nepodnošljiv
неві́правданий — neoprav-
 dan
невіра́зний — neizrazit, ne-
 jasan, maglovit
неві́хований — neodgojen,
 neotesan
невичéрпний — neiscrpan
неві́глас, -а, м. — neznalica
неві́да́льний — neodvojiv, ne-
 razdvojiv
неві́де́мний — neodvojiv, neu-
 skrativ
неві́кла́даний — neodgodiv,
 neodložan, hitan
неві́до́ме, -ого, с. — (mat.)
 nepoznanica
неві́до́мий — nepoznat, ne-
 znan
неві́пові́даний — neodgovara-
 jući, neprikladan
неві́льний — neslobodan
неві́льник, -а, м. — rob, su-
 žanj
неві́льниця, ж. — ropkinja,
 robinja

невірний — nevjeran; neistinit, netočan; **невірна думка** — netočna misao; **Хомá невірний** — nevjerni Toma
невістка, ж. — snaha, nevjesta
невлад — nezgodno, neumjesno, bez veze
невмиру́щий — besmrtan, neumrli
невмілий — nevješt
нево́ля, ж. — ropstvo, sužanjstvo
непв́е́неність, -ості, ж. — nesigurnost
непв́пнний — neumoran, nezadrživ
непв́пзнáнный — neprepoznatljiv
невралгія, ж. — neuralgija
невралгічний — neuralgičan
неврасте́нік, -а, м. — neurastenik
неврасте́ня, ж. — neurastenija
неврóз, -у, м. — neuroza, nervoza
неврoжáй, -ю, м. — nerodica, slaba ljetina
невсигу́щий — neumoran, neprekidan
невті́шний — neutješan, neutješiv, nepovoljan
невтóмний — neumoran
невтручáння, с. — nemiješanje
невчáсний — neumjestan, nezgodan
нега́йний — hitan, neodgodiv
нега́йно — odmah, smjesta, trenutno, neodložno
негарáзд — loše, nedovoljno, nezgodno; **спра́ва негарáзд** — stvar loše stoji
нега́рний — ružan, nelijep

негармоні́йний — neharmoničan, neskladan
негармоні́йність, -ості, ж. — neharmoničnost, nesklad
негатів, -а, м. — negativ
негатівний — negativan, odrečan
нега́дний — neprikladan, nedostojan, nevrijedan
нега́дник, -а, м. — podlac, nitkov, hulja, propalica, vucibatina, nevaljalac
негові́ркий — nerazgovorljiv
него́да, ж. — nepogoda, nevrijeme
не́гр, -а, м. — crnac
неда́вній — nedavni, skorašniji
неда́вно — nedavno
недале́ко — nedaleko
неда́рма — ne uzalud
недба́йливий і недба́лий — nemaran, nehajan, aljkav
недба́лість, -ості, ж. — nemar, aljkavost, aljkav
недвозна́чний — nedvoslislen
неделіка́тний — indiskretan
недисциплі́нований — nediscipliniran
неді́йсний — neaktivan, nedjelotvoran, nestvaran
неді́лимий — nedjeljiv
неді́ля, ж. — nedjelja
недо́бре — loše, zlo
недо́брий — loš, zao, zločest
недобросо́вісний — nesavjestan
недоброякі́сний — nekvalitetan
недо́вгий — kratak
недо́вго — kratko, nedugo
недовгочáсний — kratkotrajan
недо́вірливий — nepovjerljiv
недо́вір'я, с. — nepovjerenje

недо́гляда, -у, м. — propust;
через недо́гляда — пера́ж-
пjom, zbog пера́жње
недогля|діти, -ажу, -аиш —
previdjeti, propustiti
недозво́лений — nedopušten,
zabranjen
недозрі́лий — nezreo
недоі́дання, с. — pothranje-
nost
недокрі́вний — slabokrvan
недокрі́в'я, с. — slabokrvnost
недоку́рок, -ка, м. — opušak,
čik
недо́лік, -у, м. — deficit, ma-
njak, nedostatak, mana
недоно́сок, -ка, м. — nedo-
pošće
недооці́нити, -ю, -иш — pot-
cijeniti, zapostaviti
недооці́нювати, -юю, -юєш —
potcjenjivati, zapostavljati
недорéчний — neumjestan,
deplasiran, nepogodan
недорі́куватий — mucav
недорогі́й — jeftin
недорозві́нений — kržljav,
perazvijen
недосві́дений — neiskusан,
nevješt
недоско́налий — nesavršen
недостáтний — nedovoljan,
nedostatan
недостáча, ж. — nestanak,
manjak, nedostatak
недостóйний — nedostojan
недося́жний — nedostižan
недото́рканий — netaknut,
nedodirljiv, neprikosnoven
недото́ркани|сть, -ості, ж. —
netaknutost, neprikosnove-
nost
недоумку́ватий — priglup,
blesav
недочу́ти, -юю, -уєш — пре́чу-
ти, slabo čuti

недочув|áти, -áю, -áєш — sla-
bo čuti, biti nagluh
недрúжний — nesložan
недúга, ж. — bolest, boljetica
нежитт'éвий — beživotan
не́жнт|ь, -ю, м. — hunjavica,
prehlada, nabez
нежонáтий — neoženjen
незаба́ром — uskoro, ubrzo,
u dogledno vrijeme
незабезпéчений — nesiguran,
neopskrbljen
незабу́дка, ж. — potočnica,
nezaboravak
незабу́тний — nezaboravan
незадо́вго — malo prije
незадові́льний — nedovoljan,
nezadovoljavajućи
незадові́льно — nedovoljno,
nezadovoljavajuće
незадово́лений — nezadovo-
ljan, nezadovoljen; незадо-
во́лене бажáння — neostva-
rena želja
незадово́лення, с. — nezado-
voljstvo
неза́йманий — netaknut
неза́йнятий — neangažiran,
nezauzet
незакін́чений — nedovršen
незакóнный — nezakonit, pro-
tuzakonit
незалéжний — nezavisan
незалéжн|ість, -ості, ж. —
nezavisnost
незамóжний — neimućан, si-
romašan
незаперéчний — nepobitan,
neosporan
незаслúжений — nezasluzhen
незбагнéнный — nedokučiv,
neshvatljiv, nepojmljiv
незважа́ючи (на) — bez obzi-
ra (na to što), usprkos (to-
me što), premda

незвичайний — neobičan, izvanredan
незвичний — nenaviknut, neobičan
незгода, ж. — nesloga, neslaganje, nesklad, nesuglasice;
яблуко незгоди — kamen smutnje
незграбний — neskladan, nezgrapan, nespretan
нездатний і **нездібний** — ne sposoban
нездійснений — neostvaren, neostvarljiv
нездужання, с. — neraspoloženje, bolest
нездужати, -аю, -аеш — роболіjevати, bolovati, biti bolestan
незпсований — nepokvaren
незламний — neuništiv, nesalomljiv
незлічений — nebrojen, bezbrojan
незлюбивий — bezazlen
незмінний — nepromjenjiv, stalan, konstantan
незнайомий¹ — nepoznat, neznan
незнайомий², -ого, і **незнайомець**, -ця, м. — neznanac, stranac
незнайом|а, -ої і **незнакомка**, ж. — neznanica, strankinja
незнання, с. — neznanje
незначний — neznatan, nevažan, beznačajan, sitan
незрівнянний — neusporediv, nesravnjiv
незрозумлий — nerazumljiv, neshvatljiv
незручний — nezgodan, nepogodan, nepodesan, neprikladan, nespretan

незручність, -ості, ж. — neprikladnost, neudobnost, neugodnost, neprilika
незчислений — bezbrojan
незчутися, -юся, -ешся — ne opaziti, propustiti
нез'ясовний — neobjašnjiv
неміщий — siromašan, oskudan
неймовірний — nevjerovatan, nezamisliv, bajoslovan
нейтралізація, ж. — neutralizacija
нейтралізувати, -ую, -уєш — neutralizirati
нейтралітет, -у, м. — neutralnost
нейтральний — neutralan
некваліфікований — nekvalificiran
некомпетентний — nenadležan, nekompetentan
некоректний — nekorektan, nuviđavan
некрасивий — ružan, nelijep
некролог, -а, м. — nekrolog
некультурний — nekulturan
нелегальний — ilegalan
нелегальність, -ості, ж. — ilegalnost
нелогічний — nelogičan
нелюб, -а, м. — nevoljeni
нелюд, -а, м. — pečovjek, izrod, zvijer
нелюдський — pečovječan
нелюдськаість, -ості, ж. — pečovječnost
нема і **немає** — nema; **немає за що** — nema na čemu; **немає сумніву** — nema sumnje
немилість, -ості, ж. — nemilost; **впасти в немилість** — pasti u nemilost

неминучий — neizbježan, neminovan
нѣм|ич, -очи, ж. — nemoć, iznemoglost, slabost
нѣмичний — nemoćan, nekaj, slab; mlohav, mlitav
нѣмѡв — kao, poput, kao da
нѣмовлѣя, -ѣти, с. — dojenče
нѣможливий — nemoguć, nevjerovjatan
нѣнавѣ|дѣти, -ажу, -диш — mrziti
нѣнавѣсний — mrzak; pun mržnje
нѣнавѣст|ѣ, -и, ж. — mržnja
нѣнавѣстнѣ — nehotice, nenamjerno
нѣнавѣстний — nenamjeran, nehotičan
нѣнавѣрний — nepouzdan, nesiguran
нѣнадѡво — na kratko vrijeme
нѣнажѣрливий — proždrljiv, nezasitan
нѣнапад, -у, м. — nenapadanje
нѣнарѡком — nehotice, slučajno, nenamjerno
нѣнаситний — nezasitan
нѣнатѣгнений — nenategnut, labav, mlohav
нѣнаѣче — kao, poput; kao da
нѣнормальний — nenormalan, abnormalan
нѣнормальн|ість, -ості, ж. — nenormalnost, abnormalnost
нѣнѣвка, ж. — mama, majčica, nana
нѣобачний і нѣобдѡуманий — nepromišljen, nesmotren
нѣобгрунтѡваний — neosnovan, neopravdan
нѣоберѣжний — neoprezan, nepažljiv

нѣоберѣжн|ість, -ості, ж. — nepažnja, nepažljivost, neoprez
нѣобѣзнаний — neupućen, neobaviješten
нѣобмѣжений — neograničen
нѣобѡв'язковий — neobavezan
нѣобх|дний — neophodan, nužan
нѣобх|дн|ість, -ості, ж. — neophodnost, nužnost
нѣодмѣнно — svakako, neizostavno, obavezno
нѣоднѡразѡво — više puta, ne jednom
нѣозбрѡсний — nenaoružan, goloruk; **нѣозбрѡсним ѡком** — golim okom
нѣознѣчений — neodređen
нѣозѡрий — neizmjeran, beskrajan, nepregledan, bezgraničan
нѣологизм, -у, м. — (lingv.) neologizam
нѣоновий — neonski
нѣорганічний — anorganski
нѣосвѣчений — neobrazovan, neprosvijećen
нѣотѣса, м. і ж. — prostak, neotesanac
нѣотѣсаний — neotesan, prost
нѣохайний — neuredan, nečist, aljkav, traljav
нѣохайн|ість, -ості, ж. — neurednost, aljkavost, traljavost
нѣохѡче — nerado, bezvoljno, protiv volje
нѣоцѣнений — neprocjenjiv
нѣпарний — neparan
нѣпѣвний — nesiguran, nevjeren, sumnjiv, nepouzdan
нѣпереборний — nesavladiv, nepobjediv, neodoljiv

неперевёршений — nenadma-
 šen
непередбáчений — nepredvi-
 den
неперекóнливий — neuvjer-
 lјiv
неперемóжний — nepobjediv,
 neodolјiv
неписьмéнный — nepismen
непідготóвлений — nepripra-
 van, nespreman
непідкóпний — nepodmitlјiv,
 nepotkuplјiv
непідходящий — nepogodan,
 neprikladan
неповага, ж. — nepoštovanje
непóвний — nepun, nepotpun
неповноцінний — nepunovri-
 jedan, inferioran, manje vri-
 jedan
непога́ний — ne loš, ne ru-
 žan, dosta dobar, dosta lijep
непога́но — ne loše, prilično
 (dosta) dobro
непогода, ж. — nepogoda, ne-
 vrijeme
неподі́льний — nedjelјiv
неподóбний — nedoličan, ne-
 pristoјan, nepodoban
непоказні́й — neugledan
непокі́рний — nepokoran
непоко́јити, -ю, -їш — uznemi-
 rivati, uzbuđivati
непоко́ра, ж. — nepokornost,
 neposlušnost
непомі́рний — neumјeren,
 nesrazmјeran
непомі́тний — neprimјetan,
 neupadlјiv
непопра́вний — nepopravlјiv
непопуля́рний — nepopularan
непорозу́мня, с. — nespora-
 zum
непоро́чний — neporočan, če-
 dan, nevin

непорóшний — nepomičan,
 nepokoleblјiv, nerazrušiv,
 neuništiv
непосы́льный — prekomјeran,
 pretežak, nepristupačan
непослі́довний — nedoslјedan
непосты́йний — nestalan, pri-
 vremen, provizoran
непосты́пливість, -ості, ж. —
 inat, prkos, neprilagodlјi-
 vost
непотрі́бний — nepotreban
непохит́ний — nepokoleblјiv
непошко́дження — neošte-
 ćen, nepovrijeđen
непра́вда, ж. — neistina
непра́вдивий — neistinit; не-
 правді́ве обвину́вачення —
 lažna optužba
непра́вильний — nepravilan,
 pogrešan, kriv; **непра́виль-
 ний шля́х** — krivi put
непра́вильно — nepravilno,
 krivo; **непра́вильно зрозу-
 міти** — krivo shvatiti
непра́цездáтний — nesposo-
 ban za rad
неприві́тний — nelјubezan,
 nabusit
непридáтний — nepodesan,
 neprikladan, neupotreblјiv
неприéмний — neugodan, ne-
 prijatan
неприéмні́сть, -ості, ж. —
 neugodnost, neprijatnost,
 neprilika
непримирéнный — nepomir-
 lјiv
неприпу́стимий — nedopus-
 tiv
неприро́дный — neprirodan,
 izvještačen
неприро́дні́сть, -ості, ж. —
 neprirodnost, izvještačenost
непристой́ний — nepristoјan

неприступний — nepristupačan
непритомний — besvjestan, onesviješten, u nesvijesti, bez svijesti
непритомність, -ості, ж. — nesvijest, nesvjestica
непритомніти, -ю, -єш — onesvješćivati se, gubiti svijest, padati u nesvijest, obamirati
неприхований — neprikriven, otvoren
непрозорий — neproziran
непролазний — neprohodan
непроникий — nepromočiv
непростимий — neoprostiv
непроходимий — neprohodan
непрямий — indirektan, neizravan
неп'ющий — koji ne pije, apstinent
нерв, -а, м. — živac, nerv
нервовий — nervni, živčani; nervozan; **нервова людина** — nervozan čovjek
нервоний — nervozan
нервувати, -ую, -уєш — nervirati; nervirati se
нереальний — nestvaran, ne-realan, irealan
нерегулярний — neredovit, neregularan
нерівний — nejednak, neravan, kriv
нерівність, -ості, ж. — nejednakost
нерівня, ж. — neprilika
нерішучий — neodlučan, kolebljiv
нерішучість, -ості, ж. — neodlučnost, kolebljivost
нероба, м. і ж. — neradnik, besposličar; neradnica, besposličarka

неробство, с. — nerad, besposlica
неродючий — nerodan, neplodan
нерозбірливий — nečitljiv, nejasan
нерозважний — neutješan; bezizlazan; nepromišljen
нерозвинений — nerazvijen, zaostao, zatančan
нерозв'язний — nerješiv
нероздільний — nerazdvojiv, nedjeljiv, zajednički
нерозлучний — nerazdvojiv
нерозривний — neraskidiv
нерозривність, -ості, ж. — neraskidivost, neprekinutost, kontinuitet
нерозсудливий — nerazborit, nerazuman
нерозуміння, с. — nerazumijevanje, neshvaćanje, nedoumica
нерозумний — nerazuman, nerazborit
нерозчинний — nerastopiv, nerastvorljiv
нерухомий — nepomičan, nepokretan, krut; **нерухоме майно** — nepokretna imovina, nekretnine
несамовитий — bijesan, izvan sebe, neodgovoran
несвідомий — nesvjestan
несвіжий — ustajao, star
несвоечасний — nepravovremen, neumjestan
несвоечасність, -ості, ж. — nezgodan čas, nevrjeme
несерйозний — neozbiljan, lakouman, djetinjast
несітий — nezasitan, gramzljiv
несказаний — neopisiv
нескінченний — beskonačan, beskrajn

нескрóмний — neskroman, indiskretan
 неслухняний — neposlušan, nevaljao
 несмачний — neukusan, bez ukusa
 несолідний — nesolidan
 неспеціаліст, -а, м. — nestručnjak
 неспійний — nezaustavljiv, nezadrživ; neprekidan
 несподіваний — neočekivan, iznenadan, penadan
 несподіванка, ж. — iznenađenje
 несподівано — neočekivano, iznenada, naglo
 неспокій, -ою, м. — nemir, uznemirenost, uzbuna
 неспокійний — nemiran, nespokojan
 несправедливий — nepravedan
 несправедлив|ість, -ості, ж. — nepravednost, nepravda
 несприятливий — nepovoljan
 неспромóжний — nemoćan, nesposoban; неспромóжна теорія — neodrživa teorija
 неспростóвний — neoboriv
 нестáлий — nestalan, nepostojan, privremen, provizoran
 нестáт|ок, -кү, м. — nedostatak, pomanjkanje, oskudica
 нестáча, ж. — nedostatak, manjak, nestašica
 нестерпний — neizdržljiv, nepodnošljiv, nesnosan
 нестї, -ў, -еш — nositi; нестї вáхтү — čuvati stražu, biti na straži; нестї кáру — izdržavati kaznu; лéдвe нестї вóги — jedva vući poге

нестійкий — nestalan, kolebljiv, labilan, provizoran
 нестїк|ість, -ості, ж. — nestalnost, kolebljivost, labilnost, provizornost
 нестрїманний — nesuzdržan, neuzdržljiv
 несумісний — nespojiv
 несумáльний — nemaran, nepažljiv
 нехлбний — točan, precizan, bez pogreške
 нетвердїй — labav, labilan, nestabilan
 нетерпїня, с. — nestrpljenje, nestrpljivost
 нетерплáчий — nestrpljiv
 нетóчний — netočan
 нетривкий — nestabilan
 не́трї, -їв, мн. — šikara
 неувáга, ж. і неувáжн|ість, -ості, ж. — nepažnja, nemark, nehaj
 неувáжний — nepažljiv, nehanjan, nemaran
 неувзичáєний — neuobičajen, neobičan
 неузгóдження — nesložan
 неўк, -а, м. — neznalica
 неурівновáжений — neuravnotežen
 неухáльний — čvrst, nepokolebljiv
 неухáльн|ість, -ості, ж. — čvrstina, nepokolebljivost
 неўцтво, с. — neznanje
 нефахлв|єць, -ця, м. — nestručnjak
 нехáй — neka; нехáй живé! — živio!; нехáй тобї всячнa! — vrag te odnio!
 нех|їть, -оті, ж. — neraspoloženje, antipatija

нѣхт|увати, -ую, -уєш — oplažavati, potcjenjivati, prezirati; нѣхтувати смѣртъ (смѣртю) — prezirati smrt; нѣхтувати закон (закóном) — kršiti zakon

нечѣмний — neuljudan, nepristojan

нечѣсний — nepošten, nečastan

нечислѣнный — malobrojan

нечѣткий — nečitljiv

нечуваный — nečuven

нечутливый — neosjetljiv

нечутный — nečujan

нешкóдливый — neškodljiv

нешлюбный — vanbračni

нешчáдный — nemilosrdan, nepoštedan; нещáдна спѣка — neizdrživa žega

нешчáдно — nepoštedno, nemilosrdno, nemilice

нешчáсливый i нещáсний — nesretan; нещчáсливый випадок — nesretan slučaj; зробити нещчáсним — učiniti nesretnim

нешчáсник, -а, м. — nesretnik

нешчáсница, ж. — nesretnica

нешчáстя, с. — nesreća, nezgoda, nedaća

нешчáрий — neiskren, licemjeran

неясный — nejasan; мукao

неясн|ість, -ості, ж. — nejasnoća

нѣва, ж. — njiva, oranica

нѣжний — niži; donji

нѣжче — niže

нѣжчий — niži; трóхи нѣжчий — malo niži; нѣжча

освіта — niže obrazovanje

нѣзáти, -жý, -жеш — nizati;

нѣзáти очíма — prodorno

глядати; нѣзáти плечáма — slijegati ramenima

низинá, ж. — nizina

нѣзка, ж. — niz, niska, slijed;

нѣзка дýмок — slijed misli;

нѣзка подáй — slijed događaja

низовинá, ж. — nizina

низький — nizak

нѣни — sada

нѣнишний — sadašnji

нѣрка, ж. — bubreg

нѣрковый — bubrežni

нѣтка, ж. — nit, konac; промóкнути до нѣтки — pokisnuti do kože

нѣтяний — končan

нѣшком — tiho, potiho; читáти нѣшком — čitati u sebi

нѣщ|ити, -у, -иш — uništavati, istrebljivati

нѣщ|ивый — razoran, rušilački, porazan

нѣ — niti, ni; нѣ дýш — ni žive duše; нѣ слóва про цѣ! — ni riječi o tome!; немá

нѣ рѣски — nema ni za lijek, nema ni mrvice; нѣ до

холóдної водá (не брáтися) — ne raditi pod milim bogom ništa; нѣ в чомý не

повíнный — ni kriv ni dužan; нѣ за якý цýну — ni

po koju cijenu, ni za живу glavu

нѣ... нѣ — ni... ni; нѣ слýху

нѣ дýху — ni traga ni glasa; нѣ сíло нѣ впáло — s

neba pa u rebra; нѣ двá нѣ

пѣвторá (не знати) — ne znati ništa, ne znati ni »а«

ni »be«

нѣбито — kao da, tobože

нѣвел|ювати, -юю, -юєш — ni-velirati

нѣвеч|ити, -у, -иш — kvariti, mrcvariti, mučiti

нігілізм, -у, м. — nihilizam
нігіють, -тя, м. — nokat
ніде — nigdje, nema gdje; ні-
де правди діти — šta da se
krije

Нідерланди, -ів, мн. — Nizo-
zemska, Holandija

нідерландець, -ця, м. — Ni-
zozemas, Holandjanin

ніж', ножá, м. — nož

ніж' — nego

ніжний — nježan, blag

ніжність, -ості, ж. — njež-
nost, blagost

ніздря, ж. — nozdrva

ніколи — nikada, nema kada

нікуди — nikamo, nikuda, ne-
ma kud, nema kamo

нікчёмний — ništavan, nezna-
tan, beznačajan

німець, -ця, м. — Nijemas

німецький — njemački; ні-
мецька вівчарка — njemač-
ki ovčar

Німеччина, ж. — Njemačka

німий — nijem; німа тиша —
potrupna tišina; німий як

риба — nijem kao riba

німіти, -ю, -єш — nijemjeti,
postajati nijem

німка і німкєня, ж. —
Njemica

ніс, нóса, м. — nos; забрати

нóсом у зéмлю — poljubiti

majčicu zemlju; сýнути нó-

са — gurnuti nos; ніс ко-

рабля — pramac broda

нісенітний — besmisen, ar-
surdan

нісенітниця, ж. — besmisli-

ca, glupost; плесті нісеніт-

ницю — govoriti gluposti

ніскільки і нітрóхи — nima-

lo

ніхтó, -кóго — nitko

ніч, нóчі, ж. — noć; ніч у
ніч — svake noći; не прóти
нóчі — ne budi uroka; ці́ї
нóчи — počas; ці́лу (ці́л-
сіньку) ніч — cijelu sjelca-
tu noć

нічий — ničiji

нічліг, -у, м. — noćenje, pre-
nočište, konak

нічний — noćni

нічого — ništa, nema šta; ні-

чóго б́льше — ništa više;

з нічóго робити — iz do-
kolice, od dosade

ніщó, -чóго — ništa

ніяк — nikako, nipošto, ne-
moguće

ніякий — nikakav

ніяковий — nezgodan, nes-
pretan, zbunjen; ніякове

станóвище — nezgodan po-
ložaj

ніяковість, -ості, ж. — nes-
pretnost, zbunjenost

ніяковіти, -ю, -єш — zbunji-
vati se, osjećati se nelagod-
no

но — de, deder, pak; підіть-
но! — samo idite!

новáтор, -а, м. — novator

новáторство, с. — novatorst-
vo

новéла, ж. — novela

новій — nov; новій час —

novi vijek

новина́, ж. — novina, novost

новінка, ж. — novitet, novo-

tarija, novost

новобранець, -ця, м. — re-

grut

новобудóва, ж. — novograd-

nja

нововвéдення, с. — novost,

novina, novotarija

новонарбдженіи, -ого, м. —

novorođenče

новорічний — novogodišnji
 новосел|єць, -ьця, м. — novi stanar
 новосілля, с. — novi stan, naselje
 ногá, ж. — noga; до ногí — svi do jednoga; нóги на плéчi — dati petama vjetra; догорí ногáми — паглавце, паоракo
 нóжиц|i, -ь, мн. — škare
 ножний — požni
 нóмер, -а, м. — broj; hotelska soba; то́чка (programa)
 норá, ж. — gura
 Норвéгия, ж. — Norveška
 норвéж|єць, -ця, м. — Norvežanin
 норвéзький — norveški
 нóрма, ж. — norma
 нормалізува́ти, -ую, -уєш — normalizirati
 нормáльний — normalan
 норм|ува́ти, -ую, -уєш — normirati
 нóров, -у, м. — narav, ćud
 норováлий — svojeglav, hirovit
 норováлив|ість, -ості, ж. — svojeglavost, hirovitost
 носі́л|ки, -ок, мн. — nosila, nosiljke
 но́с|ити, -шү, -сиш — nositi; носіти вóду рéшетом — musti jarca u rešeto
 носі́й, -я, м. — nosač, nosilac
 носовий — nosni; носовá ху́сточка — rupčić, maramica
 нос|ок, -ка, м. — kratka čarapa, sokna, muška čarapa
 носорóг, -а, м. — nosorog
 ностальгíя, ж. — nostalgija, čežnja

нóта, ж. — nota
 нотáтка, ж. — bilješka
 нот|ува́ти, -ую, -уєш — bilježiti
 нóч|ви, -ов, мн. — korito, pačve
 ноч|ува́ти, -ую, -уєш — počiti
 нóша, ж. — teret, breme
 нóшений — nošen, rabljen, otrcan
 нуд|ити, -ажү, -диш — dosađivati, mučiti; izazivati mučninu
 нудний — dosadan; mučan
 нудóта, ж. — dosada; mučnina
 нудьгá, ж. — dosada, sjeta, tuga
 нудьг|ува́ти, -ую, -уєш — dosađivati se, tugovati
 нуждá, ж. — potreba, nužda; терпíти нуждý — trpjeti oskudicu
 нуд|ь, -я, м. — ništica, nula
 нумер|ува́ти, -ую, -уєш — numerirati
 нумізмáт, -а, м. — numizmatičar
 нумізмáтика, ж. — numizmatika
 нутрó, с. — unutrašnjost
 нутроц|i, -ів, мн. — iznutrica, utroba
 нюáнс, -у, м. — nijansa
 ню́х, -у, м. — njuh
 ню́х|ати, -аю, -аєш — njušiti
 нюхн|у́ти, -у́, -єш — onjušiti, šmrknuti
 нявчáти, -у́, -иш — mijaukati
 нянька, ж. — dadilja
 няньч|ити, -у, -иш — njegovati
 Нью-Йорк, -а, м. — New York

О, о

о, об (+А., Л.) — о, у; о
п'ятій годѣні — u pet sati;
об обідній порі — u vrije-
me ručka; о цю пору — u
to vrijeme

оазис, -у, м. — oaza

обабіч — s obje strane, na
obje strane

обачний — oprezan, sračunat

обачн|ість, -ості, ж. — oprez

оббивальник, -а, м. — tape-
tar

оббив|ати, -аю, -аєш — tape-
cirati, prevlačiti, presvlačiti,
obijati; оббивати пороги —
obijati pragove

оббивка, ж. — tapeciranje,
presvlačenje

оббир|ати, -аю, -аєш — obira-
ti, čistiti, guliti, potkradati

об|іяти, -ів'ю, -ів'єш — tape-
cirati, presvući, prevući, obi-
ti

оббре|хати, -ху, -хєш —
oklevetati, objediti

оббр|хувати, -хую, -хєш —
klevetati, objeđivati

обвал, -у, м. — odron, odro-
njanje, lavina

обвал|іти, -ію, -іш — srušiti,
oboriti, odroniti

обвал|ітися, -іюся, -ішся —
srušiti se, odroniti se

обвал|ювати, -юю, -юєш — ru-
šiti, obarati, odronjavati

обвал|юватися, -ююся, -юєшся
— rušiti se, odronjavati se

обве|сті, -ау, -аєш — povesti
(naokolo), zaokružiti, prevu-
ći, ograditi; обвести кругом

пальця — omotati oko prs-
ta, namagarčiti

обвив|ати, -аю, -аєш — ovija-
ti, omatati

обвинувальний — optužbeni,
tužbeni

обвинув|ити, -чу, -тиш —
optužiti, okriviti

обвинувач, -а, м. — tužilac,
tužitelj; громадський обви-
нувач — javni tužilac

обвинувачен|ий, -ого, м. —
optuženi, optuženik

обвинувачення, с. — optužba,
optužnica

обвинувач|увати, -хую, -хєш —
optuživati, okrivljivati

об|іяти, -ів'ю, -ів'єш — oviti,
obaviti, omotati

обвинч|ати, -аю, -аєш — vjen-
čati

обв|одити, -ажу, -аиш — vo-
diti (naokolo), zaokruživati,
prevlačiti, ograđivati; обв-
одити очіма (поглядом, зб-
ром) — prelaziti pogledom,
pregledavati

обган|яти, -аю, -аєш — pre-
stizati, pretjecati

обгов|орення, с. — rasprava,
pretresanje

обговор|іти, -ію, -іш — pre-
tresti, raspraviti, prosudi-
ti; oklevetati

обгов|орювати, -юю, -юєш —
pretresati, raspravljati, pro-
suđivati, ogovarati, klevetati

обгорн|іти, -ію, -іш — omota-
ti, obložiti, oviti, ogrnuti,
zagrnuti

обгоро|дѣти, -ажу, -аиш —
ograditi; обгородити стіною
— ozidati, ograditi zidom

обгор|я́ти, -аю, -аеш — omotavati, oblagati, ovijati, prekrivati, ogrtati, zagrtati

обго́ртка, ж. — omot, ovoj

обгру́нто́ваний — obrazložen, solidan, argumentiran, opravdan

обгру́нто́в|ува́ти, -ую, -уеш — obrazlagati, argumentirati, zasnivati, temeljiti, motivirati

обгру́нт|ува́ти, -ую, -уеш — obrazložiti, argumentirati, zasnovati, utemeljiti, motivirati

обда́ро́ваний — nadaren, darovit, talentiran

обда́ро́в|ува́ти, -ую, -уеш — obdarivati, darivati, nagradivati

обда́р|ува́ти, -ую, -уеш — obdariti, nadariti, nagraditi

обде́р|ти, -у́, -еш — oguliti, oderati

обди́р|я́ти, -аю, -аеш — guliti, derati

обду́маний — promišljen, namjieran

обду́м|я́ти, -аю, -аеш — promisliti, razmisliti

обду́м|ува́ти, -ую, -уеш — promišljati, razmišljati, premišljati, mozgati

обду́р|я́ти, -ю, -иш — prevariti, zavarati

обду́р|юва́ти, -ую, -уеш — varati, zavaravati

обезбо́л|ити, -ю, -иш — anestetizirati, učiniti bezbolnim

обезбо́л|юва́ти, -ую, -уеш — anestetizirati, činiti bezbolnim

обезбо́люва́ння, с. — anestezija

обезбо́л|ити, -ю, -иш — unesrečiti

обезбро́|ити, -ю, -иш — razoružati

обезбро́|юва́ти, -ую, -уеш — razoružavati

обезлю́д|ити, -е — opustjeti

обере́жний — oprezan, predostrožan

обере́жн|ість, -ості, ж. — oprez, opreznost, predostrožnost, pomnja, obzir

обере́ж|ті, -жү, -жеш — očuvati, sačuvati

обере́м|ок, -ка, м. — paramak

обери́|я́ти, -аю, -аеш — čuvati, paziti

оберне́ний — obratan, obrnut

оберн|у́ти, -у́, -еш — obrnuti, okrenuti, preokrenuti; pretvoriti; оберну́ти справу собі на користь — okrenuti stvar u svoju korist; оберну́ти зброю проти кого — okrenuti oružje protiv koga

оберн|у́тися, -у́ся, -ешся — okrenuti se, pretvoriti se

оберт, -у, м. — obrat, obrtaj, zaokret

оберт|я́ти, -аю, -аеш — okretati, preokretati, obrtati; pretvarati

оберт|я́тися, -аюся, -аешся — okretati se, vrtjeti se; pretvarati se

об'єднаний — ujedinjen, sjedinjen, udružen; Об'єднані нації — Ujedinjeni narodi

об'єднанія, с. — ujedinjenje; udruženje, zajednica

об'єдн|я́ти, -аю, -аеш — ujediniti, sjediniti, združiti, fusionirati

об'єдн|я́тися, -аюся, -аешся — ujediniti se, sjediniti se, združiti se, udružiti se

об'єдн|увати, -ую, -уєш —
uedinjavati, sjedinjavati,
udruživati; fuzionirati

об'єдн|уватися, -уюся, -уєшся
— uedinjavati se, sjedinja-
vati se, združivati se, udru-
živati se

об'єкт, -а, м. — objekt, pred-
met; об'єкт насмішки —
predmet poruge

об'єктивний — objektivан

об'єм, -у, м. — obujam, opseg

об'ємний — opsežан, obiman

обзив|атися, -аюся, -аєшся —
odazivati se

обив|ател|ь, -я, м. — malogra-
đanin

обив|ательский — malogra-
đanski

об|ідва, -ох — obа, obаdva;

див|ітися в об|ідва о|ка —

dobro otvoriti oči; прислу-

х|атися обом|а в|ухами —

dobro otvoriti uši

обир|ати, -аю, -аєш — izabra-
ti, birati, odabirati

об|ібрати, -беру́, -береш —
obрати, okrasti, oguliti, oči-
stiti; об|ібрати як ліпку —
oguliti do kože

об|іг, -у, м. — opticaј

об|ігнати, -жену́, -женеш —
prestići, preteći

об|ігрів|ати, -аю, -аєш — gri-
jati, ogrijavati

об|ігрі|ти, -ю, -єш — ogrijati,
ugrijati

об|іда, -у, м. — ručак, objed;
до об|іду — prije podne, do-
podne; після об|іду — po-
slije podne, popodne

об|ідати, -аю, -аєш — ručати

об|ізв|атися, -уся, -ешся —
odazvati se

об|ізнаний — poznат, upozнат,
upućen

об|ійм|ати і об|інім|ати, -аю,
-аєш — grliti; obuhvaćati
об|ійм|и, -ів, мн. — zagrljaj
об|ій|няти, -мў, -меш і об|і|яти,
-імў, -іmesh — zagrliti, obuh-
vatiti

об|ій|ті, -ау, -аєш — obići, zao-
bići; zapostaviti, izigrati

об|ій|т|ися, -аўся, -аєшся —
koštati, proći; moći bez če-
ga (koga)

об|ірв|ати, -у́, -еш — prekinu-
ti, otkinuti

об|ірв|атися, -у́ся, -ешся —
otkinuti se, pasti, srušiti se;
prekinuti se

об|іц|янка, ж. — obećanje; да-
вати об|іц|янку — obećava-
ti, davati obećanje; викона-
ти об|іц|янку — održati obe-
ćanje; об|іц|янка - цяц|янка
— obećanje - dugovanje

об|іц|яти, -аю, -аєш — obeća-
vati, obećati

об|іда|атися, -аюся, -аєшся —
prejedati se

об|іжа|ж|ати, -аю, -аєш —
obilaziti, zaobilaziti, voziti
okolo

об|і|стися, -мся, -сися — pre-
jesti se

об|і|хати, -ау, -аєш — obići,
zaobići, proputovati

об|іклад|ати, -аю, -аєш — ob-
lagati, prekrivati; oporeziva-
ti

об|іклад|инка, ж. — omot, ko-
rice

об|іклад|сти, -ау, -аєш — oblo-
žiti, prekriti; oporezovati

об|іклад|іти, -ю, -іш — oblijepi-
ti, tapecirati

об|іклад|ювати, -ую, -юєш —
obljepljivati, tapecirati

обкоп|ати, -аю, -аєш — oko-
pati, ogrnuti

обко́п|увати, -ую, -уєш — okopavati, ogrtati

обкрада́ти, -аю, -аєш — krasati, potkradati

обкра́|сти, -ау, -аєш і обік-ра́|сти, -ау, -аєш — pokrasti

обкру́|тїти, -чу́, -тиш — oviti, obaviti, okrenuti, zaokružiti

обкру́ч|увати, -ую, -уєш — ovijati, obavijati, okretati, zaokruživati

обла́ва, м. — hajka

облагоро́дж|увати, -ую, -уєш — oplemenjivati

облагоро́д|ити, -ажу, -аєш — oplemeniti

обла́днання, с. — opremanje, instaliranje, instalacija, uređaj, oprema

обла́дн|а́ти, -аю, -аєш — opremiti, snabdjeti, urediti

обла́дн|увати, -ую, -уєш — opremati, snabdijevati, uređivati

обла́м|а́ти, -аю, -аєш — okrnjiti, odlomiti, otkinuti

обла́м|увати, -ую, -уєш — otkidati, odlamati, krnjiti

обла́сний — oblasni, pokrajinski

обла́ст|ь, -ї, ж. — oblast, pokrajina

обла́сний і обла́сливий — laskav, slatkorječiv

обла́сник, -а, м. — laskavac

обле́|тїти, -чу́, -тиш — obletjeti

обли́в|а́ти, -аю, -аєш — oblijevati, polijevati; obasipati

обли́з|увати, -ую, -уєш — oblizivati, lizati

обли́|ти, -ла́ю, -ла́єш — oblitati, politi; obasuti

облицю́ва́ти, -ю́ю, -ю́єш — obložiti, pokriti

облицю́в|увати, -ую, -уєш — oblagati, pokrivati

обли́ччя, с. — lice; поді́бні до себе з обли́ччя — nalik jedan na drugoga; зміні́ти-ся на обли́ччі — promijeniti se u licu; кінну́ти в обли́ччя — baciti u lice

обли́ш|а́ти, -аю, -аєш — ostavljati, napuštati

обли́ш|ити, -у, -иш — ostaviti, napustiti; обли́ште жа́рти! — šalu na stranu!

обли́гачя, ж. — obveznica

облі́к, -у, м. — prebrojavanje, inventura

облі́ков|ець, -ця, м. — računovođa, računarac

облі́т|а́ти, -аю, -аєш — oblijetati

обло́га, ж. — opsada; ста́н обло́ги — opsadno stanje

обло́ж|іти, -у, -иш — opkoliti, opsjesti

облу́да, ж. — prevara, varanje, licemjerstvo, licemjerje

облу́дний — lažljiv, lažan, prividan; облу́дана надія — lažna nada

обля́|а́ти, -аю, -аєш — oblagati, pokrivati; opsjedati, opkoljavati

обля́|гті, -жу́, -жеш — obložiti, pokriti, opkoliti; обля́-ла́ ніч — nastupila je noć

обля́мівка, ж. — obrub, rub

обма́зати, -жу, -жеш — premazati; zamazati, zaprljati

обма́з|увати, -ую, -уєш — premazivati; mazati, prljati

обма́н, -у, м. — prijevara, podvala, varka; шляхо́м обма́-ну — prijevarom, putem prijevare

обма́нливий — varav, varljiv, prividan

обманний — lažan, prijevaran
 обман|ути, -у́, -еш — prevari-
 ti, izigrati, obmanuti, omes-
 ti, zavarati, zasljepiti, zalu-
 diti

обман|утися, -у́ся, -ешся —
 prevariti se

обман|ювати, -юю, -юеш —
 varati, zavaravati, obmanji-
 vati, zaludivati, zasljepljiva-
 ti, izigravati

обман|юватися, -ююся, -юеш-
 ся — varati se

обман|щик, -а, м. — varalica

обмежений — ograničen, za-
 тусан

обмежен|ість, -ості, ж. — о-
 граниченост

обмеження, с. — ograničenje

обмеж|ити, -у, -иш — ograni-
 čiti

обмеж|увати, -ую, -уеш —
 ogranicavati

обмерз|нути, -у, -еш — sledi-
 ti se, zamrznuti se, promrz-
 nuti

обмив|ати, -аю, -аеш — prati,
 ispirati

обмин|ати, -аю, -аеш — zaob-
 ilaziti, mimoilaziti

обмин|ути, -у́, -еш — zaobići,
 mimoići

обми|ти, -ю, -еш — oprati, is-
 prati

обмін, -у, м. — izmjena, raz-
 mjena; обмін досвідом —
 razmjena iskustva; обмін
 речовин — razmjena stvari

обмін|ювати, -юю, -юеш —
 zamjenjivati, razmjenjivati

обмін|юватися, -ююся, -юеш-
 ся — mijenjati se, zamjenji-
 vati, razmjenjivati

обмін|яти, -яю, -яеш — zami-
 jeniti, razmijeniti

обмін|ятися, -яюся, -яешся —
 zamijeniti se, razmijeniti se,
 izmijeniti

обмір, -у, м. — omjer
 обмір|ити, -ю, -иш — izmje-
 riti; prevariti u mjeri

обмір|ковувати, -ую, -уеш —
 smišljati, razmišljati, pre-
 tresati, raspravljati

обмір|кувати, -ую, -уеш —
 promisliti, razmisliti; pre-
 tresti, raspraviti

обмір|ювати, -юю, -юеш і об-
 мір|яти, -яю, -яеш — mje-
 riti; varati u mjeri

обмова, ж. — ogovaranje,
 kleveta

обмов|ити, -лю, -иш — obije-
 diti, oklevetati

обнов|яти, -яю, -яеш — kle-
 vetati, objeđivati, ogovarati

обмолот, -у, м. — vršidba

обмот|ати, -аю, -аеш — omo-
 tati, obaviti, oviti

обмот|увати, -ую, -уеш —
 omotavati, obavijati, ovijati

обмундир|увати, -ую, -уеш
 — snabdijevati vojnom
 odjećom

обмундир|ування, с. — unifor-
 ма, vojna odjeća

обмундир|увати, -ую, -уеш —
 snabdjeti vojnom odjećom

обнарод|увати, -ую, -уеш —
 objaviti, proklamirati; izni-
 jeti u javnost

обнес|ті¹, -у́, -еш — okružiti,
 ograditi

обнес|ті², -у́, -еш — pogostiti,
 počastiti

обни|мати, -аю, -аеш — grliti,
 obuhvaćati

обнов|яти, -лю, -иш — obno-
 viti

обнов|яти, -яю, -яеш — ob-
 navljati

обно́|сити¹, -шу, -сиш — okruživati, ograđivati
 обно́|сити², -шу, -сиш — gostiti, častiti
 обно́х|яти, -аю, -аєш — omirisati, onjušiti
 обн|яти, -ім́у, -імеш — zagrliti; obuhvatiti
 обов'язко́вий — obavezan
 обов'язко́во — obavezno, sigurno
 обов'яз|ок, -кү, м. — obaveza, dužnost; з службо́вого обов'язку — po službenoj dužnosti; почуття́ обов'язку — osjećaj dužnosti; вз|яти на себе́ обов'язок — preuzeti obavezu
 об|о́е, -о́х — oboje, obojica; обо́е рябо́е — našla krga zakrgu; обомá рүкáми — objeručke
 обожнювання, с. — obožavanje
 обожн|ювати, -юю, -юєш — obožavati
 обóз, -ү, м. — kola, komora
 оболóнка, ж. — opna, omotač, čahura
 обоп|альний — obostran, uzajaman; обоп|альна зго́да — obostrani pristanak
 оборо́на, ж. — obrana, zaštita; б|үти в оборо́ні — biti u defanzivi; брáти під оборо́ну — uzeti u zaštitu, uzeti pod svoju zaštitu
 оборо́н|яти, -ю́, -иш — obraniti, zaštititi
 оборо́н|ятися, -ю́ся, -ишся — obraniti se, zaštititi se
 оборо́нний — obramben; оборо́нна лі́нія — obrambena linija; оборо́нні спорүди — obrambeni uređaji

обороноздáтн|ість, -ості, ж. — obrambena moć
 оборо́н|яти, -яю, -яєш — braniti, štititi
 оборо́н|ятися, -яюся, -яєшся — braniti se, štititi se
 оборо́т, -ү, м. — obrtaj, okret, opticaј, rotacija; пүс|т|ити в оборо́т — pustiti u opticaј (u promet)
 обпал|їти, -ю́, -иш — opeći, ožeći
 обпал|їтися, -ю́ся, -ишся — opeći se, ožeći se
 обпáл|ювати, -юю, -юєш — peći, žeći
 обпáл|юватися, -ююся, -юєшся — peći se, žeći se
 обпек|тї, -чү́, -чєш — opeći, ožeći
 обпек|тїся, -чү́ся, -чєшся — opeći se, ožeći se
 обп|к|ати, -а́ю, -а́єш — peći, žeći
 обп|к|атися, -а́юся, -а́єшся — peći se, žeći se
 обра́ж|ати, -а́ю, -а́єш — vrijeđati, maltretirati
 обра́ж|атися, -а́юся, -а́єшся — vrijeđati se
 обрáз¹, -ү, м. — lik
 обрáз², -а, м. — ikona
 обрáза, ж. — uvreda
 обрá|зити, -жү, -зиш — uvrijediti
 обрá|зитися, -жүся, -зишся — uvrijediti se
 обрáзливий — uvredljiv, ponizavajući
 образотво́рчий — likovni
 обрám|ити, -лю, -иш — uokviriti
 обрámлення, с. — uokvirivanje, obrublivanje
 обрамл|яти, -яю, -яєш — uokvirivati

обран|ець, -ця, м. — izabranik
обраний — izabran
об|рати, -еру́, -ереш — izabrati
обрив, -у, м. — ponor
обрив|ати,¹ -аю, -аеш — prekidati
обрив|ати,² -аю, -аеш — opkopavati
обрид|ати, -аю, -аеш — dosadivati, dodijavati, gnjaviti
обри|дливий — dosadan, nametljiv, odvratan
обри|днути, -у, -еш — dosaditi, dodijati, izgnjaviti
обрис, -у, м. — obris, lik, izgled
обри|зати, -жу, -жеш — obrezati, podrezati
обри|зок, -кү, м. — otpadak
обри|зувати, -ую, -уеш — obrezivati, podrezivati
обри|й, -ю, м. — horizont, obzorje
оброб|яти, -лю́, -иш — preraditi, obraditi, doraditi
обро́бка, ж. — obrada, dorada, prerada
обробл|яти, -аю, -аеш — prerađivati, obrađivati, doradađivati
оброств|я, -у́, -еш — obrasti
обруч, -а, м. — обруч
обру́чка, ж. — vjenčani prsten, burma
обруш|итися, -усь, -ишся — okomiti se, baciti se
обря́д, -у, м. — obred
обсип|ати, -аю, -аеш — osipati, obasipati, posipati, zasipati
обсип|ати, -лю, -леш — osuti, obasuti, posuti, zasuti
обси́д|ати, -ає — opsijedati

обси́сти, -яде — opsjesti;
дүмки обси́ли го́лову — glava puna misli (briga)
обси́дування, с. — pregled, ispitivanje, istraživanje
обси́д|увати, -ую, -уеш — ispitati, ispitivati, pregledati, pregledavati, istražiti, istraživati
обслу́га, ж. — posluživanje, usluga
обслу́го́вування, с. — posluga
обслу́го́в|увати, -ую, -уеш і **обслу́ж|увати, -ую, -уеш** — posluživati, dvoriti, rukovati
обслу́г|ува́ти, -ую, -уеш і **обслу́ж|я́ти, -у́, -иш** — poslužiti, podvoriti
обста́вина, ж. — okolnost, prilika, situacija; **у важки́х обста́винах** — u teškim prilikama
обста́новка, ж. — namještaj; prilika, situacija
обсте́ження, с. — pregled, istraživanje, pretraga
обсте́ж|ити, -у, -иш — pretražiti, razvidjeti, istražiti
обсте́ж|ува́ти, -ую, -уеш — razviđati, pretraživati, istraživati
обстриг|ати, -аю, -аеш — striči, šišati
обстриг|а́ти, -жү́, -жеш — ostriči, ošišati
обстри́жений — pošišan, postrizen
обстри́л|ювати, -уюю, -юеш — pucati, obasipati paljbom
обстри́л|я́ти, -аю, -аеш — pripucati, osuti paljbom
обстру́г|ати, -аю, -аеш — ostrugati
обступ|ати, -аю, -аеш — okruživati, opkoljavati

обступіти, -лю, -иш — okružiti, opkoliti
 обсудити, -ажу, -диш — prosuditi
 обсяг, -у, м. — opseg
 обтерти, -ітру, -ітреш — otrti, obrisati
 обтинати, -аю, -аеш — obrezivati, podrezivati
 обтирати, -аю, -аеш — otirati, brisati
 обточити, -у, -иш — ostrugati
 обтрусити, -шү, -сиш — otreсти, stresti, istresti
 обтруситися, -шүся, -сишся — stresti se, otreсти se
 обтрусувати, -ую, -уеш — otresati se, istresati
 обтяжити, -у, -иш — opteretiti
 обтяжливий — težak
 обтяжувати, -ую, -уеш — opterečivati
 обтяти, -ітнү, -ітнеш — obrezati, podrezati
 обумовити, -лю, -иш — uvjetovati, usloviti
 обумовлювати, -ую, -уеш — uvjetovati, uslovljavati
 обурений — indigniran, ogorčen
 обурення, с. — ogorčenje, revolt, negodovanje, indignacija
 обурити, -ю, -иш — indignirati, revoltirati; ozlojediti, razljutiti
 обуритися, -юся, -ишся — uzbuniti se, ozlojediti se, razljutiti se
 обурливий — odvratan
 обурювати, -ую, -уеш — indignirati, revoltirati, ozlojedivati, ljutiti
 обурюватися, -уюся, -уешся — negodovati, buniti se, ljutiti se

обхід, -оду, м. — obilazak
 обходити, -ажу, -диш — obilaziti, zaobilaziti; okolišati, zapostavljati
 обходитися, -ажүся, -дишся — stajati, koštati; prolaziti; moći bez koga, bez čega
 обчислення, с. — račun, računanje
 обчислити, -ю, -иш — izračunati
 обчислювати, -ую, -уеш — računati, izračunavati
 обчислити, -щү, -стиш — očistiti
 обчищати, -аю, -аеш — čistiti
 обшарпаний — otrcan, podegan, pohaban
 обшарпати, -аю, -аеш — izderati, otrcati, pohabati
 обшивати, -аю, -аеш — opšivati, obrubljevati
 обшир, -у, м. — prostor, opseg
 обширний — opsežan, opširan, obiman
 обшити, -ю, -еш — opšiti, obrubiti
 обшук, -у, м. — pretres, premetačina, pretraga
 обшукати, -аю, -аеш — premetnuti, pretresti, izvršiti premetačinu
 обшукувати, -ую, -уеш — pretresati, vršiti premetačinu
 община, ж. — općina
 обюрократити, -чү, -тиш — birokratizirati
 обюрократувати, -ую, -уеш — birokratizirati
 об'ява, ж. — oglas
 овальний — obao, ovalan
 овдовіти, -ю, -еш — obudovjeti

овес, вівса́, м. — zob, ovas
 оволодіва́ти, -аю, -аєш — os-
 vajati, ovladavati
 оволоді́ти, -ю, -еш — osvojiti,
 zavladati, ovladati
 овоч, -у, м. і -і, ж. — povrće,
 voće
 оги́да, ж. — odvratnost, aver-
 zija
 оги́дний — gadan, mrzak, od-
 vrtan
 оги́рок, -ка, м. — krastavac
 оглу́хн|ути, -у, -еш і оглу-
 ш|іти, -у́, -иш — oglušiti
 оглу́ш|ати, -аю, -аєш — oglu-
 šivati
 оглу́шливий — zaglušan
 оги́да, -у, м. — uvid; pregled,
 razgledanje, smotra; меди́ч-
 ний оги́да — liječnički pre-
 gled
 оги́да|ати, -аю, -аєш — pre-
 gledavati, razgledavati, pro-
 matrati
 оги́да|атися, -аюся, -аєшся —
 obazirati se, osvrtati se
 оги́дач, -а, м. — promatrač,
 komentator
 оги́н|ути, -у, -еш — pregleda-
 ti, razgledati, promotriti
 оги́н|утися, -уся, -ешся —
 obazreti se, osvrnuti se
 ого! — oho!
 оголі́ти, -ю, -иш — razgoli-
 titi
 оголо́с|іти, -ш|у́, -сиш — ja-
 viti, navijestiti, objaviti, o-
 glasiti; оголо́с|ити війну́ —
 objaviti rat
 оголо́шення, с. — objavljiva-
 nje, oglašavanje, objava
 оголо́ш|увати, -ую, -уєш —
 javljati, navješćivati, objav-
 livati, oglašavati
 ого́лювати, -ую, -юєш — raz-
 golićivati

огоро́дж|увати, -ую, -уєш —
 ograđivati
 огоро́д|іти, -аж|у́, -диш —
 ograditi
 огоро́жа, ж. — ograda, plot
 огри́з|ок, -зка, м. — ogrizak
 о́гріх, -у, м. — greška, po-
 greška, propust
 оги́дний — debeo, krupan,
 korpulentan
 оги́дні́сть, -ості, ж. — mas-
 poća, debljina, punoća
 оде́жа, ж. — odjeća
 одер́жання, с. — primitak
 одер́ж|ати, -у, -иш — primiti,
 dobiti, pridobiti; одер́жати
 ви́году — profitirati, imati
 korist; одер́жати вче́ний
 сту́пнь до́ктора — dokto-
 rirati, dobiti titulu doktora;
 одер́жати нака́з — dobiti
 naređenje; одер́жати в спа-
 дщи́ну — dobiti u nasljed-
 stvo
 одер́жимий — bjesomučan
 одер́ж|увати, -ую, -уєш — pri-
 mati, dobiti, pridobijati
 Оде́са, ж. — Odesa
 оди́н, одна́, одно́, одне́ — je-
 dan, jedna, jedno, jedni;
 оди́н-однісі́нький — sam
 samcat; оди́н кра́щий від
 дру́гого — sve bolje i bolje;
 всі до́ одного — svi do jed-
 noga; оди́н по́ одному —
 jedan po jedan, jedan za
 drugim; оди́ним сло́вом —
 jednom riječju; одне́ й те ж
 са́ме — jedno te isto; од-
 но́го ра́зу — jednom; од-
 но́го по́ля я́года — jedne
 gore list; на одну́ зга́дку —
 pri samoj pomisli
 одина́дцят|еро, -юх — jeda-
 naestero, jedanaestorica

ОДИНА́ДЦЯТИЙ — jedanaesti
 ОДИНА́ДЦЯТЬ, -ЬОХ — jedanaest
 ОДИНИ́ЦЯ, ж. — jedinica
 ОДИНО́КИЙ — osamljen
 ОДНА́К i ОДНА́ЧЕ — ipak, međutim
 ОДНА́КОВИЙ — jednak, isti, istovjetan
 ОДНАКОВ|И́СТЬ, -ОСТІ, ж. — jednakost
 ОДНА́КОВО — jednako, podjednako, svejedno
 ОДИНА́, ж. — (gram.) jednina
 ОДНОГОЛО́СНИЙ — jednoglasan
 ОДНОГОЛО́СНО — jednoglasno
 ОДНОДЕ́ННИЙ — jednodnevan
 ОДНОДУ́М|ЕЦЬ, -ЦЯ, м. — istomišljenik
 ОДНОЗНА́ЧНИЙ — istoznačan sinoniman
 ОДНОИ́МЕННИЙ — istoimen
 ОДНОКЛА́СНИК, -а, м. — suučеник, školski drug, друг из razreda
 ОДНОКО́ЛІРНИЙ — jednobojan
 ОДНОЛІ́ТОК, -ка, м. — vršnjak
 ОДНОМА́НІТНИЙ — jednoličan, monoton
 ОДНОМА́НІТН|И́СТЬ, -ОСТІ, ж. — jednoličnost, monotonija
 ОДНООСІ́БНИЙ — individualan, inokosan
 ОДНОПОВЕРХО́ВИЙ — prizeman
 ОДНОРАЗОВИ́Й — jednokratан
 ОДНОРІ́ДНИЙ — istovrstan; jednostavan, homogen
 ОДНОРІ́ДН|И́СТЬ, -ОСТІ, ж. — jednostavnost, istovrsnost, homogenost
 ОДНОСКЛАДО́ВИЙ — (gram.) jednosložан
 ОДНОСТА́ЙНИЙ — jednodуšan
 ОДНОСТА́ЙН|И́СТЬ, -ОСТІ, ж. — jednodуšnost
 ОДНОСТОРО́ННИЙ — jednostrан

ОДНОТІ́ПНИЙ — istovrstan
 ОДНОЧА́СНИЙ — istovremen, simultан
 ОДНОЧА́СНО — istovremeno, istodobno, simultано
 ОДРА́ЗУ — odmah, smjesta, ujedанput
 ОДРОБ|И́ТИ, -ЛЮ́, -ИШ — odрадiti
 ОДРОБЛ|А́ТИ, -Я́Ю, -Я́ЕШ — odраđivати
 ОДРУ́ЖЕН|ИЙ, -а — оженjen; udata
 ОДРУ́ЖЕННЯ, с. — ženidба, udaja, brak
 ОДРУ́ЖИ́ТИ, -У́, -ИШ — оженiti, udati
 ОДРУ́ЖИ́ТИСЯ, -У́СЯ, -ИШСЯ — оженiti se, udati se, sklopiti brak
 ОДРУ́Ж|УВАТИ, -У́Ю, -У́ЕШ — ženiti, udavати
 ОДРУ́Ж|УВАТИСЯ, -У́ЮСЯ, -У́ЕШСЯ — ženiti se, udavати se, sklapати brak
 ОДРЯХЛ|ИТИ, -Ю, -ЕШ — orонuti, ostarjeti
 ОДУ́ЖАННЯ, с. — оздравлjanje, опоравак, rekonvalescenciја
 ОДУ́Ж|АТИ, -АЮ, -АЕШ — оздравити, опоравити se
 ОДУ́Ж|УВАТИ, -У́Ю, -У́ЕШ — оздравлјати, опоравлјати se
 ОДУ́РМА́НИТИ, -Ю, -ИШ — омамити, опити
 ОДУ́РМА́Н|УВАТИ, -Ю́Ю, -Ю́ЕШ — опијати, омамлјивати
 ОДЧАЙДУ́ШНИЙ — очајан, дрзovit, lud
 ОДЯГ, -У, м. — одjeća, пошња, руho; ГОТОВИЙ ОДЯГ — gotova одjeća, конфекција
 ОДЯГ|АТИ, -А́Ю, -А́ЕШ — облачити, одијевати, ставлјати, метати
 ОДЯГ|АТИСЯ, -А́ЮСЯ, -А́ЕШСЯ — облачити se, одијевати se

ОДЯГ|ТИ і ОДЯГ|НУТИ, -НУ, -НЕСИ — obući, odjenuti, staviti, metnuti
 ОДЯГ|ТИСЯ і ОДЯГ|НУТИСЯ, -НУСЯ, -НЕСЯ — obući se, odjenuti se
 ОЖЕЛЕДЬ, -І, Ж. і ОЖЕЛÉДИЦЯ, Ж. — poledica
 ОЖЕН|ІТИ, -Ю, -ИШ — oženiti
 ОЖЕН|ІТИСЯ, -ЮСЯ, -ИШСЯ — oženiti se
 ОЖИВ|ІТИ, -ЛЮ, -ИШ — oživiti
 ОЖИВА|ЯТИ, -ЯЮ, -ЯЕШ — oživljavati
 ОЖІНА, Ж. — kupina
 ОЖІ|ТИ, -ВУ, -ВЕШ — oživjeti
 ОЗБРЄННИЙ — oružan, naoružan
 ОЗБРЄННЯ, С. — naoružavanje, naoružanje, oružje; ГОНКА ОЗБРЄНЬ — trka u naoružavanju
 ОЗБРЄ|ІТИ, -Ю, -ИШ — naoružati
 ОЗБРЄ|ІТИСЯ, -ЮСЯ, -ИШСЯ — naoružati se
 ОЗБРЄ|ЮВАТИ, -ЮЮ, -ЮЕШ — naoružavati
 ОЗБРОЮВАТИСЯ, -ЮЮСЯ, -ЮЮЕШСЯ — naoružavati se
 ОЗДЌБА, Ж. — ukras
 ОЗДОРЄВЛЕННЯ, С. — ozdravljenje; sanacija
 ЌЗЕРО, С. — jezero
 ОЗИМИНА, Ж. — ozimi usjevi
 ОЗИР|АТИСЯ, -АЮСЯ, -АЕШСЯ — obazirati se, osvrtati se
 ОЗЛОБЛЕНИЙ — ogorčen, indigniran
 ОЗЛОБЛЕН|ІСТЬ, -ОСТІ, Ж. — ogorčenje, indignacija
 ОЗНАЙЌМ|ІТИСЯ, -ЛЮСЯ, -ИШСЯ — upoznati se
 ОЗНАЙЌМЛ|ЮВАТИСЯ, -ЮЮСЯ, -ЮЕШСЯ — upoznavati se
 ОЗНАКА, Ж. — oznaka, znak, obilježje, simptom

ОЗНАЧ|АТИ, -АЄ — značiti, označavati
 ОЗНОБ, -У, М. — jeza, drhtavica
 ЌЙ! — joj
 ОКЕАН, -У, М. — ocean
 ОКІСЛЕННЯ, С. — (kem.) oksidacija
 ОКІСЛ|ЮВАТИ, -ЮЮ, -ЮЕШ — (kem.) oksidirati
 ЌКЛИК, -У, М. — zov; ЗНАК ЌКЛИКУ — uskličnik, uzvičnik
 ОКЛІЧНИЙ — uskličan
 ЌКО, С.; МН. ЌЧІ — oko; на ЌКО — odoka, otprilike; СВІТ ЗА ЌЧІ — kuda oči vode; ПРО ЛЮДСКЕ ЌКО — naizgled, radi izgleda; ЯК ЌКОМ ЗМИГНУТИ — u tren oka; ЌКО ЗА ЌКО, ЗУБ ЗА ЗУБ — oko za oko, zub za zub; ЗАМИЛЮВАТИ ЌЧИ — baciti prašinu u oči; СКАЗАТИ В ЌЧІ — reći u lice
 ОКЌВ|И, -, МН. — okovi
 ОКЌЛИЦЯ, Ж. — okolica, predgrađe, periferija
 ОКЌП, -У, М. — rov, orkor
 ОКРЕМНИЙ — pojedinačan, poseban, zaseban; ОКРЕМНИЙ ВИПАДОК — poseban slučaj; ОКРЕМА ДУМКА — izdvojeno mišljenje; ОКРЕМЕ ЯВИЩЕ — pojedinačna pojava
 ОКРЕМО — napose, odvojeno
 ОКРИЛЕНИЙ — oduševljen, zanesen
 ЌКРИМ, КРИМ (+G.) — osim, pored
 ОКРІП, -ЌПУ, М. — vrela voda
 ЌКРУГ, -У, М. — okolica, okrug
 ОКРУГЛИЙ — okrugao, obao
 ОКСАМИТ, -У, М. — baršun, somot
 ОКСИД|УВАТИ, -ЮЮ, -ЮЕШ — (kem.) oksidirati

окуліст, -а, м. — okulist(a)
 окуляр|и, -ів, мн. — naočari,
 naočale, očale
 окуп|ація, ж. — okupacija
 окуп|увати, -ую, -уєш — oku-
 pirati
 олен|ь, -я, м. — jelen
 оливо, с. олово — olovo
 олів|ець, -ця, м. — olovka
 олія, ж. — ulje; масля|нова
 олія — maslinovo ulje
 олово, с. — kositar
 ома|на, ж. — obmana, zabluda;
 ввод|ити в ома|ну — do-
 voditi u zabludu
 он — епо
 оні|міти, -ю, -єш — onijemiti
 онóв|лення, с. — obnavljanje,
 obnova
 ону|к, -а, м. — unuk
 ону|ка, ж. — unuka
 ону|чат|а, -, мн. — unučad
 опа|дати, -аю, -аєш — opada-
 ti, padati, spadati
 опа|сти, -аў, -аєш — opasti,
 spasti, pasti
 опа|ди, -ів, мн. — oborine
 опа|лення, с. — grijanje, lo-
 ženje, ogrjev; центр|альне
 опа|лення — centralno grija-
 nje
 опа|літи, -ю, -иш — опеці, o-
 pržiti, ugrijati
 опа|лювати, -ую, -уєш — pa-
 liti; grijati, peći
 опа|м'ят|атися, -аюся, -аєшся
 — osvijestiti se, opametiti
 se
 опанóв|увати, -ую, -уєш —
 svladavati, zavladavati
 опан|увати, -ую, -уєш — svla-
 dati, zavladati
 опера, ж. — опера
 опера|ція, ж. — operacija
 опере|та, ж. — opereta
 опер|ний — operni

опе|ртися, об|пр|юся, -єшся і
 опр|юся, -єшся — nasloniti
 se; oduprijeti se, suprotsta-
 viti se
 опер|увати, -ую, -уєш — оре-
 rirati
 опин|ітися, -юся, -ишся —
 naći se, stvoriti se
 опин|ятися, -аюся, -аєшся —
 nalaziti se
 опир|атися, -аюся, -аєшся —
 naslanjati se; odupirati se,
 suprotstavljati se, protiviti
 se
 опис, -у, м. — opis; popis, spi-
 sak; опис по|дорожі — pu-
 topis
 опи|сати, -шў, -шєш — opisati
 опи|сувати, -ую, -уєш — opi-
 sivati
 опит|ати, -аю, -аєш — ispitati,
 anketirati, saslušati
 опит|ування, с. — ispitivanje,
 saslušanje, preslušanje
 опит|увати, -ую, -уєш — ispi-
 tivati, saslušavati, anketirati
 опік, -у, м. — opekline, ope-
 kotina
 опі|ка, ж. — staranje, briga
 опік|уватися, -уюся, -уєшся
 — starati se, brinuti se
 опік|ун, а, м. — skrbnik, sta-
 ratelj, tutor
 опір, -ору, м. — otpor; чин|і-
 ти опір — pružati otpor,
 opirati se
 опі|ум, -у, м. — opijum
 опла|та, ж. — plaćanje, isplata
 опла|тити, -чу, -тиш — platiti,
 isplatiti
 опла|чувати, -ую, -уєш —
 plaćati, isplaćivati
 оплеск|и, -ів, мн. — aplauz,
 pljesak
 обліч — game uz rame

оплодотвор|їти, -ю, -їш — oploditi
 оплодотвор|їти, -яю, -яєш — oplođivati
 опл|от, -у, м. — bedem
 оповідання, с. — pripovijetka, legenda; pripovijedanje
 оповід|ати, -аю, -аєш — pričati, pripovijedati, kazivati
 опові|сті, -ім, -їсі — ispričati, isripovijedati
 оповідач, -а, м. — pripovjedač
 оповіщення, с. — objava, najava, objavljivanje
 оподатк|увати, -ую, -уєш — oporezivati
 оподатк|увати, -ую, -уєш — oporezovati
 опозиційний — opozicioni, opozicijski
 опозиція, ж. — opozicija
 ополонка, ж. — gura, proscjer
 ополч|їтися, -уся, -їшся — dići se, okomiti se, naoružati se
 опонент, -а, м. — oponent, protivnik
 опон|увати, -ую, -уєш — oponirati, suprotstavljati se
 опора, ж. — oslonac, potpora, naslon
 опороч|їти, -у, -їш — oklevetati, osrniti
 опороч|увати, -ую, -уєш — klevetati, crniti
 опортунізм, -у, м. — oportunistizam
 опортуніст, -а, м. — oportunist(a)
 опортуністичний — oportunistički
 опорядж|ати, -аю, -аєш — urediti, dotjerivati

опоряд|їти, -ажу, -диш — urediti, dotjerati
 оправа, ж. — okvir, korice, uvez; віддати книжку в оправу — dati knjigu na uvez
 опрацювати, -ую, -уєш — obraditi
 опрацю|увати, -ую, -уєш — obrađivati
 опритомн|їти, -ю, -єш — osvijestiti se
 опріч (+G.) — osim, pored
 опромінення, с. — zračenje
 опромін|їти, -ю, -їш — osvjetliti, ozračiti
 опромін|ювати, -ую, -уєш — osvjetljavati, zračiti
 оптик, -а, м. — optičar
 оптимізм, -у, м. — optimizam
 оптиміст, -а, м. — optimist(a)
 оптом — naveliko
 опублік|увати, -ую, -уєш — objavljivati, publicirati
 опублік|увати, -ую, -уєш — objaviti, publicirati, objelodaniti
 опудало, с. — strašilo
 опукл|ість, -ості, ж. — izbočina
 опуск|ати, -аю, -аєш — spuštati
 опуст|їти, -щу, -стиш — spustiti
 опуст|їти, -є — opustjeti
 опух, -у, м. — otekлина, izraslina, tumor
 опух|ати, -аю, -аєш — otjecati
 опухлий — otečen, ispurčen, konveksni
 опухн|їти, -у, -єш — oteći
 оп'яні|ти, -ю, -єш — opiti se
 орава, ж. — gulja
 оранжевий — narančast
 оранжир|овка, ж. — aranžman

бранка, ж. — oranje
 ор|а́ти, -ю́, -е́ш — orati
 ор|а́тор, -а, м. — govornik
 ор|а́ч, -а́, м. — orač
 ор|бі́та, ж. — orbita, putanja
 ор|га́н, -а, м. — organ
 ор|га́ніза́тор, -а, м. — organi-
 zator
 ор|га́ніза́ція, ж. — organiza-
 cija; **Ор|га́ніза́ція Об'є́дна-
 них На́цій** — Organizacija
 ujedinenih naroda
 ор|га́нізм, -у, м. — organizam
 ор|га́нізо́в|ува́ти, -ую́, -уе́ш —
 organizirati, zasnivati
 ор|га́нізува́ти, -ую́, -уе́ш —
 organizirati, zasnovati
 ор|да́, ж. — horda
 ор|де́н, -а, м. — orden, odliko-
 vanje
 ор|де́ноно́с|е́ць, -ця, м. — po-
 silac ordena (odlikovanja)
 ор|де́р, -а, м. — pismeni na-
 log, doznaka
 ор|е́л, -ла́, м. — orao
 ор|е́нда, ж. — zakup, arenda
 ор|е́нда́р, -я́, м. — zakupac
 ор|е́нда|ува́ти, -ую́, -уе́ш — uze-
 ti u zakup
 оре́ла, -у́, м. — aureola
 ори|гіна́л, -у́, м. — original
 ори|гіна́льний — originalan,
 izvoran
 ори|е́нта́ція, ж. — orijentacija
 ори|е́нт|ува́ти, -ую́, -уе́ш —
 orijentirati
 ори|е́нт|ува́тися, -ую́ся, -уе́ш-
 ся — orijentirati se, ravna-
 ti se
 ор|ке́стр, -у, м. — orkestar;
 смичко́вий ор|ке́стр — gu-
 dački orkestar
 ор|у́да|ува́ти, -ую́, -уе́ш — ru-
 kovati, baratati
 ор|фо|гра́фія, ж. — ortografija
 оса́, ж. — osa

оса́дж|ува́тися, -ую́, -уе́ш —
 taložiti se
 осв|і́дчи́тися, -у́ся, -и́шся —
 očitovati (izjaviti) ljubav
 осв|і́дчи́ува́тися, -ую́ся, -уе́шся
 — očitovljavati (izjavljivati)
 ljubav
 осв|і́ж|а́ти, -а́ю, -а́еш — osvje-
 žavati, okrepljivati
 осв|і́ж|а́ти, -у́, -и́ш — osvježi-
 ti, okrijepiti
 осв|і́та, ж. — obrazovanje,
 prosvjeta, naobrazba; да́ти
 осв|і́ту — obrazovati, izo-
 braziti, školovati
 осв|і́т|і́ти¹, -чу́, -ти́ш — osvi-
 jetliti, obasjati, rasvijetliti
 осв|і́т|і́ти², -чу́, -ти́ш — pro-
 svijetiti, obrazovati
 осв|і́тле́ння, с. — rasvjeta,
 osvjetljenje
 осв|і́т|а́ти, -ю́, -и́ш — osvijet-
 liti, rasvijetliti, obasjati
 осв|і́т|а́юва́ти, -ую́, -ую́еш —
 osvjetljivati, rasvijetljavati,
 obasjavati
 осв|і́че́ний — prosvijećen, nao-
 bražen, obrazovan
 осв|і́че́н|і́сть, -ості́, ж. — pro-
 svijećenost, naobraženost,
 naobrazba
 осв|і́ч|ува́ти¹, -ую́, -уе́ш — o-
 svjetljavati, obasjavati, ra-
 svjetljavati
 осв|і́ч|ува́ти², -ую́, -уе́ш — pro-
 svječivati, obrazovati
 осв|о́|і́ти, -ю, -и́ш — osvojiti,
 zavladati, ovladati
 осв|о́|юва́ти, -ую́, -ую́еш — o-
 svajati, zavladaвати, ovlada-
 вати
 ос|е́л, -ла́, м. — magarac
 ос|е́л|е́ць, -ця, м. — haringa
 ос|е́ля, ж. — stan, nastamba
 ос|е́ре́д|ок, -ку, м. — središte,
 žarište, ćelija

осі́ка, ж. — jasika
 осиро|тíti, -чý, -тíш — osirotiti, učiniti sirotom
 осироті́лий — osirotio, napušten, osiromašen
 осироті|ти, -ю, -єш — osirotjeti, ostati sirota (siročе)
 осіда́ти, -а́ю, -а́єш — sjedati; slijegati se, nastanjivati se
 осіда́ти, -а́ю, -а́єш — osedlati
 осі́нній — jesenji, jesenski
 осі́нь, -єні, ж. — jesen
 осі́сти, -я́ду, -я́єш — sjesti, slegnuti se, nastaniti se
 оскаже́ний — mahnit, bijesan, bjesomučan
 оскаже́ння, с. — помата, bijes, bjesomučnost
 оскаже́ти, -ю, -єш — побjesnjeti, помahnitati, помамити се
 оска́ндá|итися, -юся, -и́шся — obrukati се
 оска́рже́ння, с. — podnošenje žalbe
 оска́рж|ити, -у, -и́ш — žaliti се, predati žalбу; optužiti
 оска́рж|увати, -ую, -уєш — žaliti се, predavati žalбу; optuživati
 оскáльки — ukoliko, budući da
 оско́л|ок, -ка, м. — komadić, odlomak, krhotina
 ослаб|а́ти, -а́ю, -а́єш — slabiti, trošiti се
 осла́бн|ути, -у, -єш і ослабі|ти, -ю, -єш — oslabiti, istrošiti се, iznemoći
 осла́в|ити, -лю, -и́ш — obeščastiti, osramotiti
 осла́в|яти, -я́ю, -я́єш і осла́в|ювати, -ую, -юєш — sramotiti, obeščашčivati
 ослі́п — naslijepo, slijepo

осліп|іти, -лю́, -и́ш — oslijepiti, učiniti slijepim
 ослі́пл|ювати, -ую, -юєш і ослі́пл|яти, -я́ю, -я́єш — osljepljivati, činiti slijepim
 ослі́пн|ути, -у, -єш — oslijepiti, postati slijep
 Осло, нескл., с. — Oslo
 осмáл|іти, -ю, -єш — osmjeliti се, ohrabritи се
 осно́ва, ж. — osnova, temelj, baza; на нау́ковій осно́ві — на znanstvenoj osnovi; осно́ва сло́ва — (gram.) osnova riječi
 основні́й — osnovan, temeljan; в основно́му — uglavnom
 основополо́жник, -а — začetnik, osnivač, utemeljitelj
 осно́в|увати, -ую, -уєш — osnivati, temeljiti
 осн|ува́ти, -ую́, -ує́ш — osnovati, utemeljiti
 осо́ба, ж. — osoba, lice, čeljade; юриди́чна осо́ба — pravno lice; те́мна осо́ба — mračna ličnost
 особі́стий — osoban, ličan
 особі́сто — osobno, lično; він особі́сто — on glavom
 особлі́вий — zaseban, osobit, naročit, ličan; особлі́ве призначе́ння — poseban задаток
 особлі́в|ість, -ості, ж. — osobitost, osobina
 особлі́во — naročito, osobito
 особо́вий — osoban, ličan; особо́ва спра́ва — osobna (lična) stvar; особо́вий займе́нник — (gram.) lična zamjenica
 осоро́м|ити, -лю, -и́ш — osramotiti, postiditi; zasramiti, obrukati

осороб|итися, -люся, -ишся — obrukati se, osramotiti se
 осоробл|ювати, -юю, -юєш — sramotiti, postidivati
 осоробл|юватися, -ююся, -юєшся — sramotiti se, brukati se
 осоруж|ний — odvratan, mrzak
 оспів|ати, -аю, -аєш — opjevati, proslaviti
 оспів|увати, -ую, -уєш — slaviti, veličati, opijevati
 остан|ній — posljednji, zadnji; остан|німи днями — posljednjih dana; остан|ній строк — krajnji rok
 остаточ|ний — konačan, definitivan
 остаточ|но — konačno, definitivno
 остача, ж. — ostatak, višak; без остач| — bez ostatka
 остере|гти, -жý, -жєш — očuvati; upozoriti
 остере|гтися, -жýся, -жєшся — pripaziti se
 остеріг|ати, -аю, -аєш — paziti, čuvati; upozoravati
 остеріг|атися, -аюся, -аєшся — čuvati se, paziti se
 осталь|ки — utoliko
 остовп|іти, -ю, -єш — zapanjiti se, skameniti se, ukochiti se
 остогі|діти, -ажу, -диш i остогідн|үти, -ү, -єш — dozlogrditi, dodijati, omrznuti
 осторо|га, ж. — oprez, predostrožnost
 бстрах, -ү, м. — strepnja, bojazan
 бстр|ів, -ова, м. — otok, ostrvo

оступ|атися, -аюся, -аєшся — spoticati se, posrtati, odlaziti, odustajati, zalagati se
 оступ|ітися, -аюся, -ишся — spotaknuti se, posrnuti, otići, odustati, založiti se
 бсуда, -ү, м. — osuda, kuđenje, neodobravanje; висловити громадський бсуда — javno osuditi
 осуш|іти, -ү, -иш — osušiti
 осуш|увати, -ую, -уєш — sušiti
 осяг|ати, -аю, -аєш — postizati, obuhvaćati, dosežati
 осягн|үти i осягн|ті, -нү, -нєш — postići, obuhvatiti, dosegnuti
 бсь — evo; бсь так — ovako; бсь де собака зарітний (заріта) — u tom grmu лежи зec
 бт — eto, eno
 отабор|юватися, -ююся, -юєшся — utaborivati se, logorovati
 отак — тако, onako
 отак|ий, -а, -е — takav, onakav
 отара, ж. — stado (ovaca)
 бтвр, -ору, м. — отвор
 бтже — dakle, prema tome
 отоді — tada
 ототожн|іти, -ю, -иш — izjednačiti, izravnati
 ототожн|ювати, -юю, -юєш — izjednačivati, izravnavati
 оточен|ня, с. — opkoljavanje, обруч; okolina, sredina, ambijent; в оточенні друзів — u krugu prijatelja
 оточ|іти, -ү, -иш — okružiti, opkoliti, zaokružiti, uokvirити; оточіти увагою — okružiti pažnjom

оточ|увати, -ую, -уєш — заокружувати, окружувати
 отрим|ати, -аю, -аєш — primiti, dobiti
 отрим|увати, -ую, -уєш — primati, dobivati
 отруєння, с. — otrovanje; отруєння крoвi — otrovanje krvi
 отруї|ти, -ю, -иш — otrovati, zatrovati
 отруї|ний — otrovan; отруї|на змія — zmiya otrovnica
 отрута, ж. — otrov
 отру|ювати, -юю, -юєш — trovati
 отуп|ти, -ю, -єш — otupjeti
 отут — ovdje, tu
 отям|итися, -люся, -ишся — osvijestiti se, doći k sebi
 офіцёр, -а, м. — oficir
 офіціант, -а, м. — konobar
 офіціантка, ж. — konobarica
 офіційний — služben, zvaničan
 оформ|ити, -лю, -иш — uobličiti, urediti, srediti, formirati, legalizirati
 оформл|яти, -яю, -яєш i оформл|ювати, -юю, -юєш — uobličivati, uređivati, srediivati, formirati, legalizirati
 ох! — oh!
 охайний — uredan, čist
 охайн|ість, -ості, ж. — urednost, čistoća
 охайний — mršav
 охолодж|увати, -ую, -уєш — hladiti
 охолодж|уватися, -уюся, -уєшся — hladiti se
 охолод|ити, -ажу, -иш — ohladiti
 охолод|итися, -ажуся, -ишся — ohladiti se

охоп|ити, -лю, -иш — obuhvatiti, obuzeti, spopasti, prožeti, zahvatiti; охоп|ити полум'ям — preplanuti
 охоплення — zahvaćen, obuhvaćen, prožet
 охопл|ювати, -юю, -юєш — zahvaćati, obuhvaćati, obuzimati, spopadati, prožimati
 охорона, ж. — čuvanje; заштита, стража; охорона здоров'я — заштита здравља, здравствена заштита
 охорон|ець, -ця, м. — čuvar, tjelohranitelj
 охорон|ити, -ю, -иш — očuvati, obraniti
 охорон|яти, -яю, -яєш — čuvati, braniti
 охота, ж. — želja, volja; з власної охоти — po vlastitoj želji
 охоче — rado
 охочий, -ого, м. — ljubitelj
 охре|стити, -щю, -стиш — krsniti, okrstiti, prekržiti
 охрип|ати, -аю, -аєш — rostatjati promukao
 охрип|нути, -у, -єш — promuknuti
 оц|ей, -я, -е — ovaj, taj; оц|ей людина! — to je čovjek!
 оц|ет, -ту, м. — ocat
 оцін|ити, -ю, -иш — ocijeniti, procijeniti, prosuditi
 оцін|ювати, -юю, -юєш — cijeeniti, ocjenjivati, procjenjivati, prosuđivati
 оцінка, ж. — ocjena
 очарування, с. — čar
 очевид|ець, -ця, м. — očevidad
 очевидний — očevidan, očit
 очевидно i очевидячки — očevidno, očito
 очерёт, -у, м. — trska, trs

очі|стити, -щу, -стиш — očistiti, oljuštiti, pročititi, istrijebiti
 очістка, ж. — čišćenje
 очищ|ати, -аю, -аєш — čistiti, prečišćavati, pročišćavati, trijebiti, istrebljivati
 очік|увати, -ую, -уєш — očekivati
 очкó, с. — bod, poen
 óчний — očni
 очóл|ити, -ю, -иш — stati na čelo, povesti
 очóл|ювати, -ую, -юєш — gukovoditi, biti na čelu
 очорн|яти, -яю, -яєш — ocrniti, oklevetati
 очорн|яти, -яю, -яєш — ocrnjivati, klevetati

оштрафóв|увати, -ую, -уєш — globiti, kažnjavati
 оштраф|увати, -ую, -уєш — oglobiti, kazniti
 ошук|ати, -аю, -аєш — prevariti
 ошúк|увати, -ую, -уєш — varati
 ошáдливий — štedljiv
 ошáдний — štedljiv, štedni;
 ошáдна кáса — štedionica;
 ошáдна кнїжка — štedna knjizica
 ошаслív|ити, -лю, -иш — usrećiti
 ошаслívл|ювати, -ую, -юєш — usrećivati
 ощені|тисся, -тєся — ošteniti se

П, п

пáва, ж. — paunica
 павіч, -а, м. — paun
 павільйóн, -у, м. — paviljon
 павúk, -а, м. — pauk
 паву́тина, ж. — paučina
 пáг|ин, -она, м. — izdanak, mladica
 пад|ати, -аю, -аєш — padati
 пад|іж, -ежý, м. — pomor stoke
 падіння, с. — pad
 пáдло, с. — strvina
 падлю́ка, м. і ж. — podlac, nitkov
 пáдчерка, ж. — pastorka
 пáй|й, -ю, м. — udio, ulog
 пакéт, -а, м. — paket, omot, svežanj
 Пакіста́н, -у, м. — Pakistan
 пáкт, -у, м. — pakt; пáкт про ненáпад — pakt o nenapadanju; пáкт про взáємну

допомóгу — pakt o uzajamnoj pomoći
 пак|увати, -ую, -уєш — pakovati
 пакýн|ок, -ка, м. — smotak, paket
 палáта, ж. — bolnička soba; komora
 пал|ати, -аю, -аєш — plamtjeti; палáти гнївом — plamtjeti gnjevom; палáти кохáнням — gorjeti od ljubavi; палáти з цїкáвості — gorjeti (pucati) od radoznalosti (znatiželje)
 палáтка, ж. — šator
 палáц, -у, м. — palača, dvorac, dvor
 пáл|єць, -ья, м. — prst; пáльци знáти — vide se tragovi; і пáльцем не кивнýти — prstom ne maknuti; обкpу-

тíти крúтóm пáльца — o-motati oko prsta; дивíтися крízь пáльці — gledati kroz prste

пáливо, с. — gorivo

палíйти, -ю́, -иш — paliti, žeći, grijati, ložiti, pušiti

пáлиця, ж. — palica, štap, šipka; пáлицею кýнути — sasvim blizu, na dva koraka

палíй, -я, м. — potpaljivač;

палíй вíйни — ratni huškač

палітýрка, ж. — uvezivanje, uvez, korice

палітýрник, -а, м. — knjigovezec, knjigoveža

палітýрня, ж. — knjigovežnica

палкíй — vatren, vreo, ushićen, jarki, žarki, plameni;

палкá любóв — vatrena ljubav; палкíй прихíльний — vatreni pristaša

пáлуба, ж. — paluba

палю́чий — vruć, vreo

паляні́ця, ж. — pšenični kruh

пальбá, ж. — paljba

пáльма, ж. — palma

пальн|é, -óго, с. — gorivo

пальт|ó, -á, с. — kaput; зимóве пальтó — zimski kaput

пáморочка, ж. — magla; пáморочки забíло — izgubio pamćenje; втрати́ти пáморочки — izgubiti svijest

пáмороч|ити, -у, -иш — ošamućivati, opijati

пам'ят|áти, -áю, -áеш — imati na pameti, pamtiti, sjećati se

пáм'ятник, -а, м. — spomenik

пáм'ят|ь, -і, ж. — spomen, pamćenje, sjećanje; да́й бо́же пáм'ять — pamet u glavu! ледáча (корóтка) пá-

м'ять — kratka pamet, slabo pamćenje; прийті́ на пáм'ять — pasti na pamet; прийти́ до пáм'яті — osvijestiti se

пáн, -а, м. — gospodin; пáн на всю́ гýбу — велики gospodin; пáном дíло жíти — voditi gospodski život;

сáм собі пáн — sam svoj gospodar, sam sebi gazda

панахíда, ж. — parastos

пáні, нескл., ж. — gospođa

панівні́й — vladajući, vodeći, dominantan; панівні́й клáс — vladajuća klasa

пáніка, ж. — panika

пані́чний — paničan

пáнна, ж. — gospođica

панорáма, ж. — panorama

пансіóн, -у, м. — pansion

пáнський — gospodski

панталóн|и, -, мн. — hlače

пану́вання, с. — vladavina, prevlast, dominacija

пан|увáти, -ýю, -ýеш — vladati, dominirati

пану́ючий — vladajući, dominantan

панчóха, ж. — čarapa

паперóвий — papirni, papirnat

пап|ір, -éру, м. — papir

папíрoса, ж. — cigareta

пáпка, ж. — fascikl

папýга, ж. — papiga; повтóрювати як папýга — ponavljati kao papiga

пáра¹, ж. — para; не пýстíти пáри з ýст — ne dati glasa od sebe; на всíх парáх — рупом паром

пáра², ж. — пар; в пáрi — u paru

пара́граф, -а, м. — paragraf

пара́д, -у, м. — parada; пара́д
військ — vojna parada
пара́дний — paradan, svečan
парадо́кс, -а, м. — paradoks
парази́т, -а, м. — parazit
пара́лель, -і, ж. — paralela
пара́лельний — paralelan, us-
poredan
пара́лізува́ти, -у́ю, -у́єш —
paralizirati
пара́ліч, -у, м. — paraliza
парасо́ль, -я, м. — suncobran,
kišobran
пара́шут, -а, м. — padobran
пара́шутіст, -а, м. — padobra-
nac
парадо́н! — pardon!
Пари́ж, -а, м. — Pariz
пари́кма́хер, -а, м. — frizer,
brijač
па́р|ити, -ю, -иш — pariti; ši-
bati; pljuštati
па́рі, нескл., с. — oklada
па́рк, -у, м. — park
па́ркán, -а, м. — ograda
па́ркét, -у, м. — parket
па́рла́мент, -у, м. — parla-
ment
па́рламентáрний — parlamen-
taran
па́рний — paran; па́рне чи-
сло — parni broj
па́ровий — parni; па́рова́ тя-
га — parni pogon; па́ровий
коте́л, м. — parni kotao
па́рово́з, -а, м. — lokomotiva
па́роді́я, ж. — porodija
па́ро́дь, -я, м. — lozinka, pa-
rola, geslo
па́ропла́в, -а, м. — parobrod,
brod
па́рост|ок, -ка, м. — izdanak,
klica, mladica
па́рта, ж. — klupa
па́ртéр, -у, м. — parter

па́ртзбо́р|и, -ів, мн. — partij-
ski sastanak
па́ртз'і́зд, -у, м. — partijski
kongres
па́ртиза́н, -а, м. — partizan
па́ртиза́н|ити, -ю, -иш — vo-
diti partizansku borbu
па́ртиза́нський — partizanski
па́рти|єц, -йця, м. — partijas,
član partije
па́рти́йний — partijski
па́рті́я, ж. — partija, stranka
па́ртквіт|о́к, -ка́, м. — partij-
ska knjizica
па́ртиéр, -а, м. — partner
па́ртóрг, -а, м. — sekretar
partijske organizacije
па́рторганіза́ція, ж. — par-
tijska organizacija
па́рубк|ува́ти, -у́ю, -у́єш —
samovati, voditi život neže-
nje
па́руб|ок, -ка, м. — momak,
mladić; neženja
па́р|ува́ти, -у́є — pušiti se, di-
miti se
па́рус, -а, м. — jedro
па́рфюме́рія, ж. — parfume-
rija
па́сажи́р, -а, м. — putnik
па́сажи́рський — putnički;
па́сажи́рський по́їзд — put-
nički vlak
па́сивний — pasivni, trpni;
па́сивна лю́дина — pasivan
čovjek; па́сивний ста́н —
(gram.) trpno stanje, pasiv
па́син|ок, -ка, м. — pastorak
па́сі́ка, ж. — pčelinjak
па́ску́да, ж. — gadost; gad
па́ску́дний — gnusan, gadan
па́смо, с. — pramen
па́сові́сько, с. і па́сові́ще, с.
— pašnjak
па́спо́рт, -а, м. — pasož
па́спо́ртний — pasoški

па́ста, ж. — pasta
 па́сти, -ў, -эш — pasti (pa-
 sem); па́сти за́дніх — vući
 se na repu, zaostajati; па́-
 сти о́чима — gutati očima
 па́стка, ж. — klopka, zamka
 па́стўх, -а́, с. — pastir, čoba-
 nin
 па́сўва́ти, -ўю, -ўеш — odgo-
 varati, pristajati, pasati
 па́сха, ж. — Uskrs
 па́тэнт, -ў, м. — patent
 па́тэтика, ж. — patetika
 па́тэти́чний — patetičan
 па́тефо́н, -а, м. — gramofon
 па́тріарха́льний — patrijarha-
 lan
 па́тріо́т, -а, м. — patriot(a),
 rodoljub
 па́тріо́тизм, -ў, м. — patrioti-
 zam, rodoljublje
 па́тріо́ти́чний — patriotski,
 rodoljubiv
 па́трoн¹, -а, м. — patrona, na-
 бой, metak, fišek
 па́трoн², -а, м. — patron, ро-
 кровителj
 па́трoнaт, -ў, м. — patronat
 па́трoлjува́ти, -юю, -юеш —
 patrolirati
 па́трoлj, -я, м. — patrola, iz-
 vidnica
 па́тяк|ати, -аю — brbljati, ča-
 vrljati, blebetati
 па́ўза, ж. — stanka, pauza
 па́фос, -ў, м. — patos
 па́хва, ж. — pazuh
 па́хн|ути, -ў, -еш — mirisati,
 odisati; **щоб і дўх твій тут
 не пах!** — bježi mi s očiju!
 па́хощ|і, -ів, мн. — miris, mio-
 miris
 паху́чий — mirisav, mirisan
 паціе́нт, -а, м. — pacijent
 паціо́к, -а́, м. — štakor, racov

па́чка, ж. — paketić, svežanj
 па́ша, ж. — paša, ispaša
 па́шня, ж. — žito, žitarice
 па́штэт, -ў, м. — pašteta
 па́щца, ж. — galje
 па|яти, -яю, -яеш — lotati,
 sprajati
 п'е́деста́л, -ў, м. — pijedestal,
 podnožje
 п'е́са, ж. — komad, drama
 пэ́вний — određen, pouzdan,
 uvjeren, siguran, čvrst, soli-
 dan; **бу́дьте пэ́вни** — budite
 mirni, budite bez brige; **пé-
 вним чі́ном** — na neki na-
 čin; **до пэ́вноі мі́ри** — do
 neke mjere; **пэ́вна рі́ч** —
 naravno, naravna stvar
 пэ́вно — sigurno, bez sumnje;
ціклoм пэ́вно — sasvim si-
 gurno
 педаго́г, -а, м. — pedagog
 педаго́гічний — pedagoški
 пе́дінститут, -ў, м. — viša pe-
 dagoška škola, pedagoška
 akademija
 পেঁজা, -ў, м. — pejzaž, kra-
 jolik
 пе́кар, -я, м. — pekar
 пека́рна, ж. — pekarna
 Пе́кін, -а, м. — Peking
 пе́кло, с. — pakao; **аж пе́кло
 сме́ється** — da pukneš od
 smijeha; **не лізь попере́д
 ба́тька в пе́кло** — ne trči
 pred rudo
 пе|кті, -чу́, -чеш — peći, žeci
 пеку́чий — vruć, vreo; pa-
 ren, pikantan; **пеку́чий
 бі́ль** — oštra bol; **пеку́ча
 потре́ба** — neodgodiva po-
 treba; **пеку́че пита́ння** —
 akutno pitanje
 пелеха́тий — kuštrav
 пелю́стка, ж. — latica, listić

пелюшка, ж. — pelena; від пелюшок — od kolijevke, od rođenja

пенáл, -а, м. — pernica

пéнзел|ь, -ля, м. — kist

пенсіонéр, -а, м. — penzioner

пéнсія, ж. — penzija, mirovina; перевести на пéнсію — penzionirati, umiroviti

пеня́, ж. — globa, kazna;

складáти пеню́ на кого — baciti krivicu na koga

пéнь, пня́, м. — ranj; до пня́ — do temelja, do kraja; як на пню́ стáти — zaintaćiti (se)

пéрвісний — prvotan, prvobitan, početni; пéрвісне суспільство — prvobitno društvo

перебивáти, -áю, -áеш — izudarati; prekidati, presijecati

перебирáти, -áю, -áеш — prebirati, odvajati; pretjerivati; presvlačiti; pretresati

переб́ити, -б́ю, -б́еш — prebiti, isprebijati, izudarati; prekinuti, presjeći

перéбг, -ү, м. — hod, tok;

перéбг хворóби — tok bolesti; перéбг поді́й — tok događaja

переб́г|áти, -áю, -áеш — pretrčavati, prebjegavati

переб́гтн, -ж́ү, -ж́иш — pretrčati, prebjeći, protrčati

переб́жчик, -а, м. — bjegunac, prebjeglica

переб́їй, -о́ю — zastoј, prekid

переб́льшени́й — pretjeran, preuveličan

переб́льшення, с. — preuveličavanje, pretjerivanje

переб́льш|ити, -ү, -иш — preuveličati, pretjerati

переб́льш|увати, -үю, -үеш — preuveličavati, pretjerivati

переб́рливий — izbirljiv, probirljiv

перебор|óти, -ю́, -еш — nadjačati, prevladati

переборщ|їти, -ї́, -иш — pretjerati

перебóрщ|увати, -үю, -үеш — pretjerivati

перебóр|ювати, -юю, -юеш — nadjačavati, prevladavati

переб́рати, -ер́ү, -ер́еш — prebrati, pretresti, pretjerati, presvući; переб́рати м́ру — prevršiti mjeru, pretjerati; переб́рати на себе — uzeti na sebe, preuzeti

переб́ува́ння, с. — boravak, prebivanje; м́сце переб́ува́ння — boravište, mjesto boravka

переб́увáти, -áю, -áеш — prebivati, boraviti, nalaziti se;

переб́увáти в спокóї — mirovati; переб́увáти п́д слáдством — biti pod istragom

переб́удóва, ж. — preuređivanje, georganizacija

переб́удóв|увати, -үю, -үеш — pregrađivati, nanovo graditi, reorganizirati

переб́уд|увáти, -ї́ю, -ї́еш — pregraditi, nanovo izgraditi, reorganizirati

перевáга, ж. — premoć, prednost, nadmoć, dominacija;

в́дáти перевáгу — dati prednost; чисéльна перевáга — brojčana nadmoć

перевáж|áти, -áю, -áеш — nadmašivati, nadvladavati, nadjačavati; odolijevati

перевáж|ити, -ү, -иш — nadmašiti, nadvladati, nadjačati, odoljeti

перевáжний — pretežan, nadmoćan, prioritetan, dominantan, jaći; перевáжна бiльшiсть — velika većina; перевáжне прáво — prioritetno pravo
 перевáжно — prvenstveno, u prvom redu, ponajviše, većinom
 перевáл, -у, м. — prijelaz, prelazak, prelaženje, prijevoj
 перевантáж|ений — pretovaren, preopterećen
 перевантáж|ити, -у, -иш — pretovariti, preopteretiti
 перевантáж|увати, -ую, -уєш — pretovarivati, preopterećivati
 перевар|ити, -ю, -иш — prekuhati, svariti, probaviti
 перевáр|ювати, -ую, -уєш — prekuhavati, svarivati, probavljati
 перевез|ти, -у, -эш — prevesti, prenijeti
 переверн|ути, -у, -еш — prevnuti, preokrenuti, preturiti, isprevertati
 переверт|ати, -аю, -аєш — prevrtati, preokretati, obrtati, preturati, premještati
 перевéрш|ити, -у, -иш — prevršiti, nadmašiti, premašiti, zasjeniti
 перевéрш|увати, -ую, -уєш — prevršavati, nadmašivati, premašivati, zasjenjivati
 переве|стí, -ау, -аєш — prevesti; prenijeti, premjestiti
 перевзүв|ати, -аю, -аєш — preobuvati
 перевзүв|атися, -аюся, -аєшся — preobuvati se
 перевзү|ти, -ю, -еш — preobuti

перевзү|тися, -юся, -ешся — preobuti se
 перевiбор|и, -iв, мн. — ponovan izbor
 перевида|вати, -ю, -эш — ponovo izdavati
 перевiд|ати, -аю, -аєш — ponovo izdati
 перевiкон|ати, -аю, -аєш — premašiti, prebaciti; перевiконати нóрму — premašiti normu
 перевикон|увати, -ую, -уєш — premašivati, prebacivati
 перевиробнiцтво, с. — hiperprodukcija
 перевитрáта, ж. — višak potrošnje
 перевiщ|ити, -у, -иш — nadvisiti, nadmašiti, premašiti
 перевiщ|увати, -ую, -уєш — nadvisivati, nadmašivati, premašivati
 перевiз|и, -бзү, м. — prijevoz
 перевiзник, -а, м. — prevozišlac, vozač
 перевiрка, ж. — provjeravanje, pregled, kontrola, inspekcija
 перевiр|ити, -ю, -иш — provjeriti, pregledati, prekontrolirati
 перевiр|яти, -яю, -яєш — provjeravati, pregledavati, kontrolirati
 перевóд|ити, -ажү, -диш — prevoditi; prenositi, premještati
 перевóз|ити, -жү, -зиш — prevoziti, prenositi
 перевóзка, ж. — prijevoz
 перевóрт, -у, м. — preokret, prevrat
 перевтiлення, с. — preobražaj
 перевтóма, ж. — premorenost, sustalost

перев'я|зати, -жý, -жеш — previti, povezati, preplesti
 перев'язка, ж. — previjanje, povezivanje, prepletanje, zavoj
 перев'яз|увати, -ýю, -ýеш — previjati, povezivati, prepletati
 перега|н|яти¹, -яю, -яеш — prestizati, pretjecati
 перега|н|яти², -яю, -яеш — destilirati
 переги|н, -ý, м. — pregib, savijanje, previjanje
 переги|н|ати, -аю, -аеш — savijati, previjati, pregibati
 пере|г|н, -бнү, м. — destilacija; rakija
 пере|г|ляд, -ý, м. — pregled, prikazivanje, uvid
 пере|г|ляд|ати, -аю, -аеш — pregledavati, revidirati, razmatrati
 пере|г|ля|н|үти, -ý, -еш — pregledati, revidirati, razmotriti
 пере|г|н|ати¹, -женý, -женеш — prestići, preteći
 пере|г|н|ати², -женү, -женеш — destilirati
 переги|н|үти, -ý, -еш — saviti, previti, sagnuti
 пере|го|во|ри, -ів, мн. — pregovori; вести пере|го|во|ри — voditi pregovore, pregovarati
 пере|го|д|увати, -ýю, -ýеш — prehraniti, previše nahraniti
 пере|го|р|ти, -ть — pregorjeti
 пере|го|рн|үти, -ý, -еш — okrenuti, prevrnuti, prelistati
 пере|го|р|б|ж|увати, -ýю, -ýеш — pregrađivati

пере|го|р|д|ати, -джý, -диш — pregraditi
 пере|го|р|б|дка, ж. — pregrada, pretinac
 пере|го|р|т|ати, -аю, -аеш — okretati, prevrtati, miješati, prelistavati
 пере|г|р|з|ти, -ý, -еш — pregristi
 пере|г|р|в|ати, -аю, -аеш — pregrijavati
 пере|г|р|ти, -ю, -еш — pregrijati
 пе|ре|д (+I., A.) — ispred, pred, prije; пе|ре|д ча|сом — prije vremena, prijevremeno; үп|а|сти пе|ре|д но|ги ко|му — pasti na koljena pred kim
 пе|ре|да|вати, -ю, -еш — predavati, prenositi, isporučivati, uručivati
 пе|ре|да|вач, -а, м. — oда|ш|ляч, radioода|ш|ляч
 пе|ре|д|ати, -ам, -асй — predati, prenijeti, isporučiti, uručiti
 пе|ре|да|точ|ний i пе|ре|да|т|ний — predajni
 пе|ре|да|ча, ж. — predaja, prijenos, emisija, predavanje, isporuka; теле|в|изи|йна пе|ре|да|ча — televizijska emisija, TV-emisija
 пе|ре|д|ба|ч|ати, -аю, -аеш — predviđati, slutiti, naslućivati
 пе|ре|д|ба|чен|ня, с. — predviđanje, slutnja
 пе|ре|д|ба|ч|ити, -ү, -иш — predvidjeti, naslutiti
 пе|ре|д|ба|ч|ли|вий — dalekovidan
 пе|ре|д|в|и|бор|ний — predizborni

передив|їтися, -люся, -ишся
— pregledati, ponovo razmotriti, revidirati

передивл|ятися, -яюся, -яшся
— pregledavati, ponovo razmatrati, revidirati

передихн|їти, -ў, -эш — predahnuti, odahnuti

передїшка, ж. — predah, odmor

передїсторїя, ж. — prehistorija, pretpovijest

передмістя, с. — predgrađe

передмóва, ж. — predgovor

перédнїй — prednji

передовїй — prednji, isturen; napredan, progresivan;

передовїй загїн — (vojn.) isturen odred, izvidnica;

передовá стаття — uvodnik

передостáннїй — pretposljednji, predzadnji

передпláта, ж. — pretplata

передплáтити, -чў, -тиш — pretplatiti se, naručiti

передплáтник, -а, м. — pretplatnik

передплáч|увати, -юю, -уеш — pretplaćivati se, narućivati

передпóк|їй, -ою, м. — predsoblje

передре|ктї, -чў, -чеш — pretkazati, predskazati, proreći, prognozirati

передрїк|áти, -áю, áеш — pretkazivati, predskazivati, proricati, prognozirati

передру|кóв|увати, -юю, -уеш — prešampavati, pretiskavati

передру|к|увати, -ўю, -ўеш — prešampati, pretiskati

передсвяткóвїй — pretpraznički

перед|увáти, -ўю, -ўеш — prethoditi; predvoditi, prednjačiti

передўм|ати, -аю, -аеш — predomisliti se, promijeniti mišljenje, razmisliti

передўмóва, ж. — pretpostavka, preduvjet, premisa; **мáти передўмóвою** — imati za pretpostavku

передўм|увати, -юю, -уеш — predomišljati se, promišljati se, mijenjati mišljenje, promišljati

передўсїм — prije svega, u prvom redu

передўчóра — prekjučer

передчáснїй — prijevremen

передчáсно — prerano, prijevremeno

передчўв|áти, -áю, -áеш — predosjećati, slutiti

передчўття, с. — predosjećaj, slutnja

переекзаменóвка, ж. — ponovni ispit, popravni ispit

переживáння, с. — preživljavanje, uzbuđenje, patnja

пережив|áти, -áю, -áеш — preživljavati, podnositi, trpjeti; nadživljavati

пережї|ти, -вў, -веш — preživjeti, doživjeti, podnijeti, pretrpjeti; nadživjeti

пережїт|ок, -кў, м. — ostatak, trag

пережóв|увати, -юю, -уеш — prežvakavati, preživati

переїна|кш|ити, -ї, -иш — preinačiti, promijeniti

переїна|кш|увати, -юю, -уеш — preinaćivati, mijenjati

переїждж|áти, -аю, -аеш — prelaziti, prolaziti, preseljavati se

переїзд, -у, м. — prelazak, prijelaz; preseljenje
 переїз|дїти, -жажу, -здиш i переїхати, -ау, -деш — prijeći, preseliti se, proći
 перейм|ати, -аю, -аеш — preuzimati, uzimati, prihvaćati
 перейн|яти, -мў, -меш — preuzeti, uzeti, prihvatiti
 перейт|и, -аў, -деш — prijeći; перейт|и, до справи — prijeći na stvar; перейти від слóва до діла — prijeći od riječi na djela; йому перейшó за п'ятдесят — prevalio je pedesetu
 перéказ, -у, м. — prepričavanje, pričanje; doznaka; за перéказами — po pričanju, po predanju
 перека|зати, -жў, -жеш — prepričati; doznačiti
 перекáз|увати, -ую, -уеш — prepričavati; doznačavati
 перекваліфікóв|уватися, -уюся, -уешся — prekvalificirati se, mijenjati kvalifikaciju
 перекваліфік|уватися, -ўюся, -ўешся — prekvalificirati se, promijeniti kvalifikaciju
 перекид|ати, -аю, -аеш — prebacivati, prevrtati, preokretati, preturati; pretvarati
 перекид|атися, -аюся, -аешся — prebacivati se, prevrtati se, preokretati se; pretvarati se
 перекин|ути, -у, -еш — prebaciti, prevrtati, preturiti; pretvoriti
 перекин|утися, -уся, -ешся — prebaciti se, prevrtati se, preokrenuti se; pretvoriti se
 перéкис, -у, м. — peroksid, superoksid

перек|ір, -óру, м. — prigovor, prijekor; без перекóрив — bez prigovora, bez pogovora
 перéклад, -у, м. — prijevod, prevođenje; синхрónний перéклад — simultano prevođenje, simultani prijevod
 переклад|ати, -аю, -аеш — premještati, prebacivati, prevrtati, prenositi, prevoditi
 перекладáч, -а, м. — prevodilac, tumač
 перекла|сти, -аў, -деш — premjestiti, prebaciti, prenijeti; prevesti
 переклик|атися, -аюся, -аешся — dovikivati se, dozivati se
 переклічка, ж. — dozivanje, prozivanje, prozivka; робіти переклічку — prozivati
 переключ|атися, -аюся, -аешся — prebacivati se, prelaziti
 переключ|їтися, -ўся, -ишся — prebaciti se, prijeći
 перекóнаний — uvjeren
 переконáння, с. — uvjerenje
 перекон|ати, -аю, -аеш — uvjeriti, razuvjeriti
 перекон|атися, -аюся, -аешся — uvjeriti se
 перекóнливий — uvjerljiv
 перекóн|увати, -ую, -уеш — uvjeravati, razuvjeravati
 перекóн|уватися, -уюся, -уешся — uvjeravati se
 перекоп|ати, -аю, -аеш — prekopati
 перекóп|увати, -ую, -уеш — prekopavati
 перекóс|ити, -шў, -сиш — iskriviti
 перекóш|увати, -ую, -уеш — kriviti, iskrivljavati

перекро́їти, -ю, -їш — pre-
krojiti
перекро́їувати, -юю, -юєш —
prekrajati
перекру́тити, -чу́, -тиш —
prejako zaviti (zavrnuti),
izoračiti, izmijeniti
перекру́чення, с. — izvrtanje,
izoračivanje
перекру́чувати, -юю, -юєш —
prejako zavijati (zavrtati);
izoračivati, mijenjati
перелам|а́ти, -аю, -аєш —
prelomiti; isprebijati
перелам|ува́ти, -юю, -юєш —
prelamati; prebijati, tući
переле́тїти, -чу́, -тиш — pre-
letjeti
перелива́ння, с. — prelijeva-
nje, pretakanje; перелива́-
ння кро́ві — transfuzija kr-
ви
перелив|а́ти, -аю, -аєш — pre-
lijevati, pretakati
перелі́ти, -лю́, -лєш — pre-
liti, pretočiti
перелиц|юва́ти, -юю, -юєш —
preokrenuti, okrenuti (na
drugу stranu)
перелицьо́в|ува́ти, -юю, -юєш
— preokretati, okretati (na
drugу stranu)
перелі́к, -у, м. — popis, spi-
sak; nabrajanje
перелі́т, -ьоту, м. — prelije-
tanje, let
перелі́жати, -аю, -аєш — pre-
lijetati
перелі́жити, -ї́, -иш — nabro-
jiti, prebrojiti
перелі́чувати, -юю, -юєш —
nabrajati, prebrajati
перелов|ї́ти, -лю́, -иш — ро-
hvatati, poloviti, uloviti
перелом, -у, м. — lom, prije-
lom; preokret, prekretnica

перелом|ї́ти, -лю́, -иш — pre-
lomiti, slomiti, prelomiti
переля́к, -у, м. — strah
переля́жати, -аю, -аєш — pre-
strašiti, preplašiti, prepasti
переля́жати́ся, -аюся, -аєшся
— prestrašiti se, preplašiti
se, prepasti se
перемаг|а́ти, -аю, -аєш — ро-
bjeđivati, svladavati, prevla-
davati, dobijati, zadobijati
перемі́р'я, с. — primirje
перемі́на, ж. — promjena, iz-
ljena; školski odmor
перемі́нї́ти, -ю́, -иш — pro-
mijeniti, izmijeniti, zamije-
niti
перемі́нї́тися, -ю́ся, -ишся —
promijeniti se, izmijeniti se,
zamijeniti se
перемі́нї́яти, -яю, -яєш — mi-
jenjati, izmjenjivati, zamje-
njivati
перемі́нї́ятися, -яюся, -яєшся
— mijenjati se, izmjenjivati
se, zamjenjivati se
перемі́сї́ти, -шү́, -сиш — pre-
mijesiti, izmijesiti
перемі́сї́тити, щү́, -стиш —
premjestiti, maknuti, preba-
citi
перемі́ш|а́ти¹, -аю, -аєш —
promiješati, izmiješati, is-
premiješati
перемі́ш|а́ти², -аю, -аєш —
premijesiti, izmijesiti
перемі́ш|ува́ти¹, -юю, -юєш —
miješati
перемі́ш|ува́ти², -юю, -юєш —
mijesiti, premjesivati
перемі́ш|а́ти, -аю, -аєш — pre-
mještati, micati, prebacivati
перемі́щення, с. — micanje,
premještanje, premještaj

перемо́га, ж. — pobjeda, triumf; **добитися перемо́ги** — izvojevati pobjedu
перемо|гті, -жү, -жеш — побijediti, svladati, dobiti, zadobiti, potući, prevladati
перемож|ець, -ця, м. — побjednik, dobitnik
переможний — pobjedni, побjedonosan
перемот|ати, -аю, -аеш — premotati
перемот|увати, -ую, -уеш — premotavati
перенес|ті, -ү, -еш — prenijeti, podnijeti, pretrpjjeti, preživjeti, doživjeti
перенісся, с. — prekonosnica, nosna kost
перенос, -ү, м. — prijenos
перенос|ити, -шү, -сип — snositi, podnositi, prenositi, proživljavati, doživljavati
переносний — prenosan; **переносне значення** — preneseno značenje
переноч|увати, -ую, -уеш — prenočiti
переобир|ати, -аю, -аеш — preizabirati, ponovo birati
переобладн|ати, -аю, -аеш — preurediti
переобладн|увати, -ую, -уеш — preuređivati
переобр|ати, -ерү, -ереш — preizabrati, ponovo izabrati
переобтяжений — preopterećen
переодря|ати, -аю, -аеш — presvlačiti, preoblačiti; prerušavati, maskirati
переодря|атися, -аюся, -аешся — presvlačiti se, preoblačiti se; prerušavati se, maskirati se

переодря|ті і переодря|нүти, -нү, -неш — presvući, preobući; prerušiti, maskirati
переодря|тися і переодря|нүтися, -нүся, -нешся — presvući se, preobući se, prerušiti se, maskirati se
переор|ати, -ю, -еш — preorati
переорієнтація, ж. — preorijentacija
переорієнт|увати, -ую, -уеш — preorijentirati
переорієнт|уватися, -уюся, -уешся — preorijentirati se
переобр|ювати, -юю, -юеш — preoravati
перео́смисл|ити, -ю, -ип — dati drugi smisao
перео́смисл|ювати, -юю, -юеш — davati drugi smisao
переоцін|ити, -ю, -ип — procijeniti, ponovo procijeniti, revidirati
переоцін|ювати, -юю, -юеш — preocjenjivati, ponovo procjenjivati, revidirati
перепел, -а, м., перепілка і перепелиця, ж. — prepelica
перепин|ити, -ю, -ип — prekinuti; pregraditi
перепин|яти, -яю, -яеш — prekidati; pregrađivati
перепіс, -ү, м. — popisivanje, popis; **перепіс населення** — popis stanovništva
перепіс|увач, -а, м. — prepisivač; (zast.) pisar
перепи|сати, -шү, -шеш — ponovo napisati; prepisati, popisati
перепи|сувати, -ую, -уеш — ponovo pisati; prepisivati, popisivati
перепла|тити, -чү, -тиш — preplatiti, skupo platiti

перепла́ч|увати, -ую, -уєш —
 preplaćivati, skupo plaćati
 перепле|сті́, -т́у, -т́еш — is-
 preplesti, uvezati, ukoračiti
 переплив|я́ти, -а́ю, -а́єш —
 preplivavati
 перепли|вті́ i перепли|сті́,
 -в́у, -в́еш — preplivati
 переплигн|у́ти, -у́, -еш — pre-
 skočiti
 переплиг|увати, -ую, -уєш —
 preskakivati, preskakati
 перепліт|я́ти, -а́ю, -а́єш — pre-
 pletati, uvezivati, ukoriča-
 vati
 переплут|яти, -аю, -аєш — ро-
 brkati, pomrsiti, ispremije-
 šati
 переплут|увати, -ую, -уєш —
 brkati, mrsiti, miješati
 переповн|яти, -ю, -иш — pre-
 puniti, prenatrpati
 переповнений — prepun, pre-
 natrpan
 переповн|ювати, -юю, -юєш i
 переповн|я́ти, -я́ю, -я́єш —
 prepunjavati, prenatrpravati
 переполо́х, -у, м. — strah, uz-
 buna, pometnja, panika
 перепо́на, ж. — prepona, pre-
 preka, pregrada, zapreka
 перепочи́нок, -кү, м. — pre-
 dah, odmor
 перепра́ва, ж. — prelaženje,
 prijelaz, prijevoj
 переправ|ити, -лю, -иш — pre-
 vesti, prebaciti
 переправл|я́ти, -я́ю, -я́єш —
 prevoziti, prebacivati
 перепрацюва́ти, -юю, -юєш —
 preraditi
 перепрацьов|увати, -ую, -уєш
 — prerađivati
 перепро́д|яти, -а́м, -а́си —
 preprodati

перепро́д|увати, -ую, -уєш —
 preprodavati
 перепро|сі́ти, -ш́у, -сиш — is-
 prićati se, izviniti se
 перепро́шення, с. — isprika,
 izvinjenje
 перепро́ш|увати, -ую, -уєш —
 ispričavati se, izvinjavati se
 перепу́ск|я́ти, -а́ю, -а́єш — pu-
 štati, propuštati; piti
 перепу́стити, -ш́у, -стиш —
 pustiti, propustiti; popiti;
 перепу́стити по ча́рці —
 (razg.) popiti čašicu
 перепу́стка, ж. — prijava, re-
 gistracija, propusnica
 перерах|ува́ти, -у́ю, -у́єш —
 preračunati, prebrojiti
 перерахов|ува́ти, -ую, -уєш —
 preračunavati; prebrojavati
 перер́ва, ж. — prekid, odmor,
 stanka, pauza; без перер́ви
 — neprekidno
 перерв|я́ти, -у́, -еш — preki-
 nuti
 перерив|я́ти, -а́ю, -а́єш — pre-
 kidati
 перері́вчастий — isprekidan
 перері́з, -у, м. — presjek
 перері́зати, -жү, -жеш — pre-
 rezati, presjeći
 перері́з|увати, -ую, -уєш —
 rezati, prerezivati, presije-
 cati
 перероб|іти, -лю́, -иш — pre-
 raditi, preurediti; відда́ти
 переробіти — dati na pre-
 radu, dati da se preradi
 перероб́ка, ж. — prerada, pre-
 radba
 переробл|я́ти, -я́ю, -я́єш i пе-
 реробл|ювати, -юю, -юєш —
 prerađivati, preuređivati
 перерост|я́ти, -а́ю, -а́єш —
 prerastati
 перерості́я, -у́, -еш — prerasti

переруб|ати, -аю, -аєш — presjeći; posjeći; poklati
 переруб|увати, -ую, -уєш — presijecati, sjeći; klati
 переса́дж|увати, -ую, -уєш — presađivati
 переса́дка, ж. — presađiva-
 nje; presjedanje, prijelaz;
 їхати без переса́дки — pu-
 товати (voziti se) bez presje-
 danja; переса́дка серця —
 presađivanje srca
 пересві́дч|итися, -уся, -ишся
 — osvjedočiti se, uvjeriti se
 пересві́дч|уватися, -уюся,
 -уєшся — osvjedočivati se,
 uvjeravati se
 переселє́нець, -ця, м. — pre-
 seljenik, doseljenik, iselje-
 ник, emigrant
 переселє́ння, с. — seoba, pre-
 seljenje, selidba
 переселє́нський — preselje-
 nički, iseljenički, emigrant-
 ski, doseljenički
 пересел|їти, -ю, -иш — prese-
 лити, iseliti
 пересел|їтися, -юся, -ишся —
 preseliti se, iseliti se, odse-
 лити se, doseliti se
 пересел|яти, -яю, -яєш — pre-
 seljavati, iseljavati
 пересел|ятися, -яюся, -яєшся
 — preseljavati se, iseljavati
 se, doseljavati se
 пересил|ати, -аю, -аєш — sla-
 ти, otpremati
 пересил|ити, -ю, -иш — svla-
 dati, nadjačати
 пересил|ка, ж. — slanje, otpre-
 manje
 пересил|ювати, -юю, -юєш —
 svladavati, nadjačавати
 пересі|тити, -чу, -тиш — zasi-
 titi, prezasititi

пересі|титися, -чуся, -тишся
 — zasititi se, prezasititi se
 пересих|ати, -аю, -аєш — su-
 šiti se, presušivati se, pre-
 sahnjivati
 пересіч|увати, -ую, -уєш —
 zasićivati, prezasićivati
 пересіч|уватися, -уюся, -уєш-
 ся — zasićivati se, prezasići-
 vati se
 пересічений — prezasićen,
 zasićen; blaziran
 пересі́дати, -аю, -аєш — pre-
 sjedati, premještati
 пересік|ати, -аю, -аєш — pre-
 sijecati
 пересік|ті, -чу, -чєш — pre-
 sjeći
 пересі́сти, -яду, -ядєш — pre-
 sjesti, premjestiti se; пере-
 сісти з коня на осла — pa-
 сти s konja na magarca
 пересічний — osrednji, pro-
 sječan
 пересічно — u prosjeku
 переска́к|увати, -ую, -уєш —
 preskakati, preskakivati
 переско́чити, -у, -иш — pre-
 skočiti
 пере|слати, -шлю, -шлєш —
 posлати, otpremити
 переслі́дування, с. — gonje-
 nje, potjera, progonjenje
 переслі́дувати, -ую, -уєш —
 progonити, gonити
 переслі́дувач, -а, м. — prog-
 nitelj, progonilac
 пересол|їти, -ю, -иш — preso-
 лити; pretjerати
 пересол|ювати, -юю, -юєш —
 presoljavati; pretjerivati
 пересохн|үти, -у, -єш — осу-
 шити se, presahnuti, presušiti
 se
 переспілий — prezreo, prebr-
 zo sazeo

пересці|ти, -ю, -еш — prezreti, brzo sazreti
 перестав|ати, -аю, -аеш — pre-stajati, prekidati
 перестав|ити, -лю, -иш — pre-metnuti, pomaknuti
 перестав|яти, -яю, -яеш — premetati, pomicati
 перестан|овка, ж. — premješt-anje, pomicanje
 перестан|ок, -ку, м. — presta-nak, odmor, stanka; без перестан|ку — bez prestan-ka, neprestano
 перестар|ий — star, ostario, oronuo
 перестá|ти, -ну, -неш — pre-stati; перестá|ти працювáти — prekinuti rad
 перестор|ба, ж. — opomena, upozorenje
 перестр|ілка, ж. — puškara-nje, pusanje
 переступ|ати, -аю, -аеш — prekoráčivati, prelaziti, pre-stupati
 переступ|ити, -лю, -иш — pre-koračiti, prijeći, prestupiti; переступ|ити поріг — preko-račiti prag
 пересувáння, с. — premješta-nje, pomicanje, saobraćaj, promet; prenošenje, odlaga-nje; засоби пересувáння — prometna (saobraćajna) sredstva
 пересув|ати, -аю, -аеш — mi-cati, pomicati, premještati, prenositi
 пересув|атися, -аюся, -аешся — micati se, pomicati se, premještati se
 пересув|ний — pomičan, ро-kretan, ambulatni
 пересун|үти, -ү, -еш — mak-nuti, pomaknuti, premjestiti

пересун|үтисся, -үся, -ешся — maknuti se, pomaknuti se, premjestiti se
 пересуш|ити, -ү, -иш — presu-šiti, osušiti
 пересуш|итися, -үся, -ишся — presušiti se, osušiti se
 пересуш|үвати, -ую, -уеш — presušivati, sušiti
 пересуш|үватися, -уюся, -уеш-ся — presušivati se, sušiti se
 перетвóр|юватися, -ююся, -юешся — pretvarati se, pre-obražavati se
 перетвор|ити, -ю, -иш — pre-tvoriti, preobraziti; перетво-р|ити в діло — pretvoriti u djelo; перетвор|ити в життя — pretvoriti u život, oživo-tvoriti; перетвор|ити в грó-ші — unovčiti
 перетвор|итися, -юся, -ишся — pretvoriti se, preobraziti se
 перетвóр|ювати, -юю, -юеш — pretvarati, preobražavati
 перетвóр|юватися, -ююся, -юешся — pretvarati se, preobražavati se
 перетéрп|ити, -лю, -иш — pre-trpjeti, proživjeti
 перетин|ати, -аю, -аеш — pre-sijecati, rezati
 перéтин|ка, ж. — opna, mem-brana
 перетряс|ати, -аю, -аеш — pretresati
 перетряс|ті, -ү, -еш — pre-tresti
 перетяг|ати, -аю, -аеш — pre-vlačiti, pretezati, privlačiti, pritezati; перетяг|ати на свій бiк — privlačiti na svo-ju stranu

перетяг|ті, і перетяг|нүти, -нү, -неш — prevući, pretegnuti, privući, pritegnuti
 перетяг|увати, -ую, -уєш — pretezati
 перет|яти і перет|нүти, -нү, -неш — presjeći, prerezati
 перех|ід, -ід, м. — prijelaz
 перехідний — prelazan
 перехворі|ти, -ю, -єш — preboljeti
 перехитр|яти, -ю, -яєш — nadmudriti
 перехитр|яти, -яю, -яєш — nadmudrivati
 перехо́в|увати, -ую, -уєш — kriti, skrivati, posakrivati
 перехо́жий, -ого, м. — prolaznik
 перехо́дити, -ажу, -диш — prelaziti; перехо́дити з рúк в рúки — prelaziti iz ruke u ruku
 перехр́сний — unakrstan; перехр́сний до́пит — unakrsno ispitivanje
 перехре|стіти, -щү, -стиш — pokrstiti, prekrstiti, prekrižiti
 перехре|стітися, -щүся, -стишся — pokrstiti se, prekrstiti se; prekrižiti se
 перехр́стя, с. — križanje, raskrižje, raskršće, raskrsnica; prekretnica
 перехр́щ|увати, -ую, -уєш — krstiti, pokrštavati, prekrštavati; križati
 перехр́щ|уватися, -уюся, -уєшся — krstiti se, pokrštavati se, prekrštavati se; križati se
 пер|яць, -цю, м. — papar, biber; paprika
 перечит|ати, -аю, -аєш — ponovo pročitati

переч|ити, -у, -иш — protusloviti, proturiječiti
 перечит|увати, -ую, -уєш — ponovo čitati
 переший|ок, -ка, м. — prevlaka, tjesnac
 переші|ти, -ю, -єш — prepraviti, drugačije sašiti
 перешив|ати, -аю, -аєш — prepravljati, drugačije šiti
 перешико́в|увати, -ую, -уєш — prestrojivati, pregrupirati
 перешик|увати, -ую, -уєш — prestrojiti, pregrupirati
 перешко́да, ж. — smetnja, zapreka, prepona, prepreka; ста́ти на перешко́ді кому — biti zapreka, smetati komu
 перешко́дж|ати, -аю, -аєш — sprečavati, smetati, ometati, priječiti, osujećivati
 перешко́дити, -ажу, -диш — prepriječiti, spriječiti, osujetiti, omesti
 перешу́к|ати, -аю, -аєш — pretražiti
 перешу́к|увати, -ую, -уєш — pretraživati
 пері́на, ж. — perina
 перифері́я, ж. — periferija
 періо́д, -у, м. — period, razdoblje
 періо́дичний — periodičan, povremen
 перл|и, -ів, мн. — biser, perle
 перо́, с. — pero; перо́м земл́я йому́! — laka mu zemlja!; ві́чне перо́ — naliv-pero
 перо́н, -у, м. — peron
 персик, -а, м. — breskva
 персона́л, -у, м. — personal, osoblje
 перспекті́ва, ж. — perspektiva, izgledi

перу́ка, ж. — perika
 перу́ка́р, -я, м. — frizer, bri-
 jač
 перу́ка́рка, ж. — frizerka
 перу́ка́рня, ж. — frizerska
 radnja, brijačnica, brijačka
 radnja
 перше (перш) — prije, ranije,
 prvo, najprije; перше за
 всіх — prije svih (ostalih);
 перше всього (перш за все)
 — prije svega; перш ніж —
 prije nego
 перший — prvi; перший раз
 — prvi put, po prvi put; в
 першу чергу — u prvom re-
 du; о першій годині — u
 jedan sat; перший по́верх
 — prizemlje
 першість, -ості, ж. — prven-
 stvo
 першокла́сний — prvorazre-
 dan, prvoklasan
 першоку́рсник, -а, м. — stu-
 dent prve godine, brucoš
 першорядний — prvorazre-
 dan, prvostepen, prvenstven
 пєс, -пса́, м. — pas, pseto
 песимі́зм, у, м. — pesimizam
 песимі́ст, -а, м. — pesimist(a)
 пє́стити, -щү, -стиш — draga-
 ti, milovati, maziti
 пєстлї́вий — nježan, umiljat
 пєстошчї́, -їв, мн. — draganje,
 milovanje, nježnost
 пєстү́н, -а́, м. — maza, ljubi-
 mac
 петля́, ж. — petlja, omča,
 zamka
 петру́шка, ж. — peršin
 печа́ль, -і, ж. — tjeskoba,
 jad, tuga, žalost
 печа́льний — tužan, žalostan
 печатѝ́, -і, ж. — pečat, žig;
 tisak, štampa

печє́ний — pečen; печє́на
 карто́пля — pečeni krum-
 pir; печє́не порося́ — peče-
 ni odojak
 печє́ня, ж. — pečenka; peče-
 nje
 печє́ра, ж. — špilja, pečina,
 jama
 пєчї́во, с. — keksi, pecivo
 пєчї́нка — džigerica, jetra
 п'єдєстáл, -у, м. — pijedestal
 п'єса, ж. — (kazališni) komad
 пї́во, с. — pivo
 пї́ка, ж. — njuška, gubica
 пї́л, -у, м. — prašina, prah;
 збївáти пї́л — dizati praši-
 nu
 пї́лка, ж. — pila
 пї́лосос, -а, м. — usisač
 пї́л|я́ти, -яю, -яєш — piliti
 пї́льний¹ — prašan, prašnjav
 пї́льний² — budan, pažljiv;
 hitan; пї́льна спрáва (ро-
 бóта) — hitan posao; пї́ль-
 не прохáння — uporna mol-
 ba
 пї́льн|ї́сть, -ості, ж. — bud-
 nost, pažnja
 пї́льн|у́вáти, -у́ю, -у́єш — чу-
 вати; poštovati; bdjeti; пї́ль-
 н|у́вáти закóнів — pridrža-
 вати se zakona, poštovati za-
 kone
 пї́р|ї́г, -огá, м. — kolač, pirog
 пї́рск|ати, -аю, -аєш — прс-
 кати; frkati, udarati u smi-
 јeh
 пї́рсн|ути, -у, -єш — prsnuti;
 frknuti; prasnuti u smijeh
 пї́сар, -я, м. — pisar
 пї́с|сáти, -шү́, -шєш — pisati
 писє́мний — pismeni
 пї́ск, -у, м. — pisak, cika
 пї́склї́вий — piskav, pištav
 пї́сн|ути, -у, -єш і пї́скн|ути,
 -у, -єш — ciknuti, pisnuti

пису́лька, ж. — cedulja, bilješka
 письменний — pismen
 письменник, -а, м. — pisac, književnik
 письмо́, с. — pismo; rukopis
 письмовий — писа́ці; письмовий сті́л — писа́ці stol
 пита́льний — upitan; пита́льне рече́ння — (gram.) upitna rečenica
 пита́ння, с. — pitanje, upit; зна́к пита́ння — upitnik
 пита́ти, -а́ю, -а́еш — pitati; пита́ти до́лі — tražiti sreću
 пи́ти, п'ю́, п'еш — piti; хоті́ти пи́ти — biti žedan
 пи́ха, ж. — oholost, uobraženost
 пиш|а́тися, -а́юся, -а́ешся — ponositi, dičiti se, praviti se važan
 пишний — bujan, raskošan, krasan, luksuzan
 пишномовний — krasnorječiv, kitnjast
 пиш|а́ти, -у́, -иш — pištati, cičati
 пия́к, -а́, м. — pijanica, pijanac
 пия́чити, -у, -иш — pijančevati
 п'аніно́, нескл., с. — pijanino
 п'аніст, -а, м. — pijanist
 пів — pola; пів на трéтю — pola tri, dva i po (sata)
 півгоди́ни — pola sata
 півдénний¹ — podnevni
 півдénний² — južni; півдénний захід — jugozapad;
 півдénний схід — jugoistok
 півдeнь¹, -ня, м. — podne
 півдeнь², -ня, м. — jug
 пів|eнь, -ня, м. — pijetao, pijevac; вставати разом з

півня́ми — ustajati s pijetlovima; пу́стити черво́ного півня́ — podmetnuti vatru (požar), zapaliti kuću
 півкóло, с. — polukrug
 півкúля, ж. — hemisfera
 півні|ч', -очі, ж. — ponoć; у глуху́ північ — u gluho doba noći, usred noći
 півні|ч', -очі, ж. — sjever
 північний¹ — ponoćni
 північний² — sjeverni; північний захід — sjeverozapad; північний схід — sjeveroistok; Північний Льодовитий океа́н — Sjeverno ledeno more; північний по́люс — sjeverni pol
 півостр|ів, -ова, м. — poluotok
 піврі́ччя, с. — polugodište, semestar
 півро́ку — pola godine
 півтeмря́ва, ж. — polumrak
 півто́ра, -я — jedan i po, jedna i po; сказа́ти півтора́ людськóго — izvaliti gluhost
 півтора́ста — sto pedeset
 півфіна́л, -у, м. — (sport.) polufinale
 під (+А., І.) — pod, ispod; kod, blizu, prema; під ніс — pod nos; під п'яну́ рúку — u pijanom stanju; відда́ти під сýд — predati sudu; під ніч — pred noć; під такий час — u takvo vrijeme; під акомпане́мент ро́ля — uz pratnju klavira; під ма́рмур — u imitaciji mramora, kao mramor; під головува́нням — pod rukovodstvom, pod predsjedanjem; під при́водом — pod izgovoro-

гом; під руко́ю — pri ruci;
 під го́лим не́бом — pod vedrim nebom, na otvorenom
 підбадьорити, -ю, -иш —
 ohrabriti, osokoliti
 підбадьорювати, -юю, -юєш
 — hrabriti, sokoliti
 підбива́ти, -а́ю, -а́єш — pri-
 bijati, prikivati; podbadati;
 obarati
 підбир|а́ти, -а́ю, -а́єш — bira-
 ti, izabirati, probirati, pri-
 kupljati
 під|біти, -і́б'ю, -і́б'єш — pri-
 biti, prikovati; podbosti; o-
 boriti
 під|і́р, -о́ру, м. — izbor, se-
 lekcija
 підборі́ддя, с. — brada, pod-
 bradak
 підбу́р|ити, -ю, -иш — potak-
 nuti, podbosti, nahuškati
 підбу́р|ювання, с. — navod
 підбу́р|ювати, -юю, -юєш —
 poticati, podbadati, huškati
 підбу́рювач, -а, м. — podstre-
 ка́ч, huškač
 підва́л, -у, м. — podrum
 підвез|ті́, -у́, -є́ш — dovesti,
 privesti
 підве|сті́, -ду́, -дє́ш — dovesti,
 privesti; podmetnuti, podva-
 liti, izdići
 підви́щення, с. — podizanje,
 povišenje; uzvisina; підви́-
 щення у званні — unapre-
 djenje
 підви́щ|ити, -у, -иш — podići,
 dignuti; povećati, povisiti
 підви́щ|увати, -ую, -уєш —
 povišavati, podizati, dizati,
 povećavati
 підві́з, -о́зу, м. — dovoz
 підвіко́ння, с. — prozorska
 daska

підво́|дити, -джу́, -диш — do-
 voditi, privoditi; podmetati,
 podvaljivati
 підво́дний — podvodan
 підво́|зити, -жу́, -зиш — pod-
 voziti, dovoziti
 підв'язка, ж. — podvezivanje;
 podvezica
 підгляда́|яти, -а́ю, -а́єш — mo-
 triti, promatrati
 підглян|ути, -у, -єш — pro-
 motriti
 підгни́лий — natruo
 підготóв|ити, -лю́, -иш і під-
 гот|ува́ти, -у́ю, -у́єш — pri-
 premiti, spremiti
 підготóв|итися, -лю́ся, -ишся і
 підгот|ува́тися, -у́юся, -у́єш-
 ся — pripraviti se, spremiti
 се
 підготóвка, ж. — priprema,
 sprema
 підготóвлений — pripremljen,
 pripravan, spreman
 підготóвлен|ість, -ості, ж. —
 pripravljeno, spremnost,
 priprema, sprema
 підготова|яти, -яю́, -яє́ш —
 pripraviti, spremati
 підготова|ятися, -яю́ся, -яє́шся
 — pripraviti se, spremati
 се
 підгру́па, ж. — podgrupa
 підда|ва́ти, -ю́, -є́ш — dodava-
 ti; podvrgavati, izlagati
 підда|ва́тися, -ю́ся, -є́шся —
 predavati se, popuštati
 піддан|ний, -ого, м. — državljani-
 nin, podanik
 підданство, с. — državljanstvo,
 podanstvo
 підда́|ти, -а́м, -а́си — podvrg-
 nuti, izložiti; dodati; підда́-
 ти ходо́у — ubrzati korak;
 підда́ти крити́ці — podvrći
 kritici

підд|ятися, -амся, -асіся — predati se, popustiti; не піддайся! — ne daj se!, ne poruštaj!
 підд|раж|ювати, -юю, -юєш — peckati, bockati
 підд|жак, -а, м. — kaput, sako
 підд|живлення, с. — dodatak hrane
 підд|земелля, с. — podzemlje
 підд|земний — podzeman
 підд|брати, -беру́, -береш — odabrati, izabrati, probrati, prikupiti; підд|брати хвоста́ — podviti rep
 підд|грів|яти, -аю, -аєш — grijati, podgrijavati
 підд|грі|ти, -ю, -єш — podgrijati
 підд|м'яти, -мну́, -мнеш — pritisnuti, potlačiti, podvući
 підд|ій|ти, -ау́, -деш — prići, približiti se, primaknuti se
 підд|рв|яти, -у́, -єш — potkopati, podrovati; ді́ти у зрак
 підд|ждажа́ти, -аю, -аєш — prilaziti, stizati
 підд|їза, -у, м. — ulaz, veža
 підд|їхати, -ау́, -деш — prići, stići
 підд|йом, -у, м. — uspon, dizanje, uzbrdica; процват, занос, elan
 підд|кид|яти, -аю, -аєш — dobacivati, dometati, dodavati
 підд|кйн|юти, -у, -єш — dobaciti, dometnuti, dodati
 підд|клад|яти, -аю, -аєш — podmetati, dometati, dodavati
 підд|кладка, ж. — podstava
 підд|кла́сти, -ау́, -деш — podmetnuti, dometnuti, dodati
 підд|кляк|яти, -аю, -аєш — dozivati, pozivati
 підд|кова, ж. — potkova

підд|ков|ювати, -ую, -уєш — potkovati
 підд|ко́п, -у, м. — potkop
 підд|коп|яти, -аю, -аєш — potkopati
 підд|ко́п|ювати, -ую, -уєш — potkopavati
 підд|кор|їти, -ю́, -їєш — potčiniti, pokoriti, podrediti
 підд|кор|їти, -яю́, -яєш — potčinjavati, pokoravati, podreditivati
 підд|крад|ятися, -аюся, -аєшся — potkradati se, šuljati se
 підд|кра́|стися, -дуся, -дешся — potkrasti se, prišuljati se, prikraсти se došuljati se
 підд|кресл|ити, -ю, -їєш — potcrtati, istaknuti, istaći, podvući
 підд|кресл|ювати, -юю, -юєш — potcrtati, isticati, podvlačiti
 підд|кріп|яти, -лю́, -їєш — pojačati, okrijepiti; potvrditi
 підд|кріплення, с. — pojačanje, okrega; potvrda
 підд|кріпл|ювати, -юю, -юєш — jačati, pojačavati, krijepiti, potvrđivati
 підд|к|ювати, -ую́, -уєш — potkovati
 підд|куп, -у, м. — potkupljivanje, podmićivanje, potplaćivanje
 підд|куп|яти, -аю, -аєш і підкупл|яти, -яю, -яєш — potkupljivati, potplaćivati, podmićivati
 підд|куп|їти, -лю́, -їєш — potkupiti, podmititi, potplatiti
 підд|лаб|у́зник, -а, м. — ulizica
 підд|лаб|у́зник|юватися, -ююся, -юєшся — laskati, ulagivati se
 підд|ле́глий — podložan, potčinjen

підлє|стити, -щу, -стиш — ro-
laskati

підлєщ|увати, -ую, -уєш —
laskati

підлїва, ж. — umak, sos

підлїза, м. і ж. — ulizica

підлїй — podao; підлїй учї-
нок — podao postupak

підл|ість, -ості, ж. — podlost

підлїт|ок, -ка, м. — momčić;
šiparica

підлѳга, ж. — pod, podloga

підлєг|ати, -аю, -аєш — potči-
njavati se, podlijegati

підлєгтї, -яжү, -яжеш — pot-
činiti se, pokoriti se

підмáзати, -жү, -жеш — pod-
mazati

підмáз|увати, -ую, -уєш —
podmazivati

підмє|стї, -тү, -теш — pomes-
ti, očistiti

підмєт, -а, м. — (gram.) su-
bjekt

підмєтка, ж. — đon, potplat

підмін|ати, -аю, -аєш — pri-
tiskati, tlačiti, podvlačiti

підмінá, ж. — zamjena, za-
mjenjivanje

підмінт|ати, -аю, -аєш — mesti,
čistiti

підмѳга, ж. — pomoć, podr-
ška, potpora

підморгн|үти, -ү, -еш — mig-
nuti, dati mig

піднаймáч, -á, м. — podstanar

піднебїння, с. — персе

піднєсєний — uzdignut, uzvi-
šen, uzbuđen

піднєсєння, с. — zanos, odu-
ševljenje

піднєстї, -ү, -еш — podnijeti,
podići; poboljšati, uzvisiti,

уручїти; піднєстї гарбүзá —
dati košaru, odbiti

піднєстїся, -үся, -ешся — uz-
dignuti se, uzvisiti se

піднїжжя, с. — podnožje

піднїм|ати, -аю, -аєш — dizati,

podizati, uzdizati; піднїмá-

ти нїс — dizati nos; піднї-

мáти на смїх — izvrgavati

ruglu, ismijavanju; піднїмá-

ти цїнү — dizati cijenu, ро-

skupljivati

піднїм|атися, -аюся, -аєшся —

dizati se, podizati se, uzdi-

zati se

піднѳс, -а, м. — poslužavnik,

tacna

піднѳсїти, -шү, -сїш — pod-

nositi, podizati, uzvisivati,

poboljšavati, uručivati; під-

нѳсїти тѳст — nazdravljati,

izricati zdravicu; піднѳсїти

продуктївнїсть прáци —

— podizati produktivnost

rada; піднѳсїти до небєс —

uzdizati do neba, kovati u

zvijezde

піднѳсїтїся, -шүся, -сїшся

uzdizati se, podizati se, uz-

visivati se

підн|яти, -їмү, -їмеш — діці,

podići, uzdići; піднїяти гѳ-

лос — діці (svoj) glas; під-

нїяти рүки на сєбе — діці

na sebe ruke; піднїяти шүм

діці buku (galamu), uzvitla-

ti prašinu

підн|ятися, -їмүся, -їмешся —

діці se, podići se, uzdići se

підѳзра, ж. — sumnja; мáти

підѳзрү на кого — sumnja-

ti na koga; підѳзра лягáе

на кого — sumnja pada na

koga

підозрив|ати, -аю, -аєш —

sumnjati, sumnjičiti

підозрілий — sumnjiv; підозрілий суб'єкт — sumnjivo lice, sumnjiv tip
 підбійма, ж. — poluga
 підбощва, ж. — đon, potplata; stopalo, taban
 підпал, -у, м. — potpaljivanje
 підпал|яти, -ю, -иш — potpaliti, pripaliti
 підпал|ювати, -юю, -юєш — potpaljivati, pripaljivati
 під|перти, -іпр|у, -іпр|єш — poduprijeti, učvrstiti
 підпир|ати, -аю, -аєш — podupirati, učvrščivati
 підпис, -у, м. — potpis
 підпи|сати, -ш|у, -шєш — potpisati
 підпи|сатися, -иш|у|ся, -ишєш-ся — potpisati se; pretplatiti se
 підпис|ка, ж. — pretplata
 підпис|увати, -ую, -уєш — potpisivati
 підпис|уватися, -уюся, -уєшся — potpisivati se; pretplaćivati se
 підп|ля, с. — podrum, podzemlje; ilegalnost
 підп|льний — podzeman; tajan, ilegalan
 підп|льний, -а, м. — ilegalac
 підпал|ї|увати, -ую, -уєш — poskakivati
 підпал|ї|їти, -у, -єш — poskočiti
 підполк|ovníк, -а, м. — potpukovník
 підпорядк|ований — potčinjen, podređen
 підприєм|ець, -ця, м. — poduzetnik
 підприєм|ство, с. — poduzeće
 підрах|унок, -ку, м. — prebrojavanje, brojenje

підри|в, -у, м. — potkopavanje, podrivanje, dizanje u zrak, miniranje
 підри|в|ати, -аю, -аєш — potkopavati, podrivati; dizati u zrak, minirati
 підри|зати, -жу, -жєш — podrezati, podsjeći, potkresati
 підри|з|увати, -ую, -уєш — podrezivati, podsijecati, potkresivati
 підроб|їти, -аю, -аєш — krivotvoriti, falsificirati; dodatno razraditi
 підроб|ка, ж. — krivotvorenje, falsificiranje; krivotvorina, falsifikat
 підроб|лений — krivotvoren, lažan, patvoren
 підроб|ляти, -аю, -аєш — krivotvoriti, falsificirati; dodatno zarađivati
 підрос|ї, -ї, -єш — odrasti, porasti
 підру|чник, -а, м. — udžbenik, prigučnik
 підру|яд — uzastopce, jedno za drugim, redom
 підсвід|ом|їсть, -ості, ж. — podsvijest
 підси|л|ити, -ю, -иш — pojačati, ojačati, okrijepiti
 підси|л|ювати, -юю, -юєш — jačati, pojačavati, krijepiti
 підсл|ух|ати, -аю, -аєш — čuti, prislušnuti
 підсл|ух|увати, -ую, -уєш — prislušnuti
 підсм|ї|юватися, -ююся, -юєшся — peckati, ismijavati
 підсол|од|їти, -аю, -аєш — zasladiti, osladiti
 підсол|одж|увати, -ую, -уєш — zaslađivati, sladiti

підстава, ж. — osnova, temelj, baza; з цілковитою підставою — s punim pravom
підставити, -лю, -иш — podmetnuti; **підставити ногу** (ніжку) — podmetnuti nogu
підставка, ж. — podloga, postolje, stalak, podložak
підставляти, -яю, -яєш — podmetati
підстерігти, -жү, -жєш — uvrebat
підстерігати, -аю, -аєш — vrebati
підступ, -ү, м. — prilazhenje, pristup, približavanje; lukavost, podmuklost
підступний — podmukao, lukav
підсувати, -аю, -аєш — primicati, utrpavati, podmetati, podvlačiti
підсудний, -ого, м. — optuženik, okrivljenik
підсумок, -кү, м. — zbroj, rezultat
підсумовувати, -ую, -уєш — sumirati, zbrajati; rezimirati
підсумувати, -үю, -үєш — sumirati, zbrojiti; rezimirati
підсунути, -ү, -єш — podvući, primaknuti, utrpati, podmetnuti
підсушити, -ү, -иш — posušiti, prosušiti
підтекст, -ү, м. — podtekst
підтверджувати, -ую, -уєш — potvrđivati, učvršćivati
підтвердити, -ажү, -диш — potvrditi, učvrstiti
підтримати, -аю, -аєш — podržati, poduprijeti, potpomoci; pripomoci

підтримка, ж. — podrška, potpora, pripomoć
підтримувати, -ую, -уєш — podržavati, potpomagati, podupirati, održavati
підтягати, -аю, -аєш — pritezati, podizati, privlačiti, prikupljati, disciplinirati, podvlačiti
підтягнений — pribran, discipliniran
підтягти і **підтягнути**, -нү, -неш — pritegnuti, privući, prikupiti, disciplinirati, potaći, podvući, podići
підтяжки, -ок, мн. — paramenice
підхід, -аү, м. — prilaz, pristup, gledište, gledanje
підхóжий — prikladan, zgodan; sličan
підхóдити, -ажү, -диш — prilaziti, približavati se, primicati se; odgovarati, biti prikladan
підшивка, ж. — podšivanje, podrublјivanje, podstava
підшипник, -а, м. — ležište, kuglični ležaj
підшукати, -аю, -аєш — pronaći, odabrati, otkriti
підшукувати, -ую, -уєш — pronalaziti, odabirati, otkrivati
піджама, ж. — pidžama
пізнавати, -ю, -єш — doznavati, upoznavati, spoznavati; **друзі познаються в біді** — prijatelji se u nevolji poznaju
пізнати, -аю, -аєш — doznati, upoznati, spoznati
пізнання, с. — spoznaja
пізній — kasan; **до пізньої ночі** — do kasne noći

пізніше — kasnije
 пізно — kasno; пізно вночі — kasno u noći, u kasnu noć
 пийма́ти, -аю, -аеш — uhvatiti; пийма́ти не́жить — prehladiti se; пийма́ти на сло́ві — uhvatiti za riječ; пийма́ти на бре́хні — uhvatiti u laži
 пікл|ува́тися, -у́юся, -у́ешся — brinuti se, okruživati brigom (pažnjom)
 пікні́к, -а, м. — piknik, izlet
 піло́т, -а, м. — pilot, avijatičar
 пілю́ля, ж. — pilula
 пільга, ж. — povlastica, olakšica
 піна, ж. — pjena
 пінг-по́нг, -а, м. — ping-pong
 пін|итися, -юся, -ишся — pjeniti se
 піоне́р, -а, м. — pionir
 піоне́рський — pionirski
 піонервожа́тний, -ого, м. — pionirski rukovodilac, načelnik pionirskog odreda
 піп, попа́, м. — svećenik, pop
 піра́т, -а, м. — gusar
 пірн|а́ти, -аю, -аеш — roniti, zaronjavati
 пірн|у́ти, -у́, -еш — zaroniti, uroniti; як у во́ду пірну́в — kao da je u zemlju pro-
 рао
 пір'я, с. — perje; губі́ти пір'я — gubiti perje
 післа¹ — poslije, potom, zatim
 післа² (+G.) — poslije, nakon, po; післа закінчення стрó-
 ку — po isteku roka; післа прибу́ття — po dolasku
 піславоє́нний — poslijeratni
 післазавтра — preksutra
 післамо́ва, ж. — pogovor
 післаобі́дний — popodnevni
 пісня, ж. — pjesma, spjev

піс|о́к, -ку, м. — pijesak; цу-
 кро́вий пісо́к — kristalše-
 ćer; б|у́дува́ти на піску́ —
 (pren.) graditi na pijesku
 піст, по́сту, м. — post
 пістоле́т, -а, м. — pištolj, re-
 volver
 пістрі́вний — šaren, raznobo-
 jan
 пістрі́вни́сть, -ості, ж. — šare-
 nilo
 піт, по́ту, м. — znoj; в піт
 вда́рило — oblio ga znoj
 пі|ті́, -ау́, -аеш — poći, otići,
 krenuti; пі́ті собі́ сві́т за
 очі — poći kuda oči vode;
 як крі́зь зе́млю пішо́в —
 kao da ga je zemlja proguta-
 la, kao da je u zemlju
 пропао; як на те пи́шло́ся
 — ako je do toga došlo; пі-
 ті́ в со́лдаті — і́ти u voj-
 sku
 пітьма́, ж. — tama, mrak
 піхо́та, ж. — pješadija
 піч, пе́ч, ж. — peć
 пішки — pješke, pješice
 пішо́х|і́д¹, -о́да, м. — pješak
 пішо́х|і́д², -о́ду, м. — (zast.)
 pločnik, trotoar
 піца́ний — pješčan
 пла́вання, с. — plivanje; plo-
 vidba; кр|у́госві́тне пла́ва-
 ння — plovidba oko svijeta;
 пла́вання під паруса́ми
 — jedrenje
 пла́в|а́ти, -аю, -аеш — plivati,
 ploviti; пла́вати у ба́гатстві
 — plivati u bogatstvu
 плав|е́ць, -ця́, м. — plivač
 пла́в|и́ти, -лю́, -иш — topiti,
 rastapati
 пла́вни́й — ravnomjieran, gi-
 bak, tečan
 пла́вни́сть, -ості, ж. — ravno-
 mjernost, tečnost, gipkost

плаз|ува́ти, -у́ю, -у́еш — ru-
 zati, gmizati, miljeti
 плаз|у́н, -а́, м. — gmizavac,
 gmaz
 плака́т, -а, м. — plakat
 пла|ка́ти, -чу́, -чеш — plakati,
 jaukati; г|́рко пла|ка́ти —
 gorko plakati
 плакс|і́вий — plačljiv
 пла́н, -у, м. — plan; пла́ни на
 май|бу́тне — planovi za bu-
 dućnost
 план|е́р, -а, м. — (zračna) je-
 drilica
 план|е́та, ж. — planeta
 план|е́та́р|і́й, -я, м. — planeta-
 rij
 пла́новий — planski
 план|о́м|і́рний — planski, sis-
 tematičan
 план|ува́ти, -у́ю, -у́еш — pla-
 nirati
 пла́ст, -а́, м. — sloj
 пла́стир, -у, м. — flaster
 пласт|ма́са, ж. — plastika,
 plastična masa
 пласт|і́нка, ж. — ploča
 пласт|і́чний — plastičan
 пла́та, ж. — plaća
 пла|т|і́ти, -чу́, -тиш — plaćati;
 плат|і́ти гот|і́вкою — plaća-
 ti u gotovu; плат|і́ти част|і́-
 нами — plaćati u ratama
 плат|ний — uz naplatu
 плат|тя, с. — haljina
 плат|фо́рма, ж. — platforma
 плац|ка́рта, ж. — karta za re-
 zervirano mjesto, rezervaci-
 ja
 пла́ч, -у, м. — плач, jauk, jau-
 kanje
 плач|е́вний — plačan, žalos-
 tan, bijedan
 пла́щ, -а́, м. — plašt, kišni
 ogrtač, ogrtač
 плеб|і́сц|і́т, -у, м. — plebiscit

плек|а́ти, -а́ю, -а́еш — njego-
 vati, gojiti, gajiti; плек|а́ти
 над|і́ю — gajiti nadu, nadati
 se
 плем|і́нник, -а, м. — nećak, si-
 novac
 плем|і́нниця, ж. — nećakinja,
 sinovica
 плє|м'я, -мені, с. — pleme
 плен|а́рний — plenarni; пле-
 н|а́рне зас|і́дання — plenar-
 na sjednica
 плє́нум, -у, м. — plenum
 пле|ск|а́ти, -щ|у́, -щеш — plju-
 skati, zapljuskivati; pljeska-
 ti, aplaudirati, tapšati
 плє́ск|і́т, -оту, м. — pljusak,
 zapljuskivanje
 пле|ст|і́, -т|у́, -теш — plesti
 пле|ст|і́ся, -т|у́ся, -тешся —
 plesti se, svijati se; vući se
 плеч|е́, с. — rame; плеч|е́ в
 плеч|е́ — rame uz rame
 плиг|а́ти, -а́ю, -а́еш — skakati
 плиг|н|у́ти, -у́, -еш — skočiti
 плі́н, -у, м. — tok, tijek
 плі́нный — tekući
 пли|ст|і́ і пли|вт|і́, -в|у́, -веш —
 plivati, ploviti
 плит|а́, ж. — ploča; štednjak
 плит|ка, ж. — pločica, tabla,
 tablica; kuhalo, rešo; елек-
 тр|і́чна плит|ка — električ-
 no kuhalo
 плі́вка, ж. — орна; film
 пл|і́д, -одá і -оду — plod; при-
 нос|і́ти плод|і́ — donositi
 plodove
 плі́дний — plodan; плі́дна зе-
 мля́ — plodna zemlja;
 плі́дна ді́яль|ність — plodna
 djelatnost
 плі́снява, ж. — plijesan
 пл|і́т, -і́ту, м. — plot; splav
 плит|ка¹, ж. — crvenperka (ri-
 ba)

ПЛІТКА², ж. — spletka; роз-
пүскати ПЛІТКИ — širiti
spletku, spletkariti
ПЛІТКАР, -Я, м. — spletkar
ПЛІЧ-О-ПЛІЧ — game uz game
ПЛОДОВИЙ — plodonosan; voč-
ni
ПЛОДОТВОРНИЙ — plodotvoran
ПЛОДЮЧИЙ — plodan, rodan
ПЛОМБА, ж. — plomba
ПЛОМБ|УВАТИ, -ЮЮ, -ЮЄШ —
plombirati
ПЛОСКИЙ — ravan, plosnat
ПЛОСКОГІР'Я, с. — visoravan
ПЛОТАР, -Я, м. — splavar
ПЛОТСЬКИЙ — tjelesan, puten
ПЛОЩА, ж. — trg
ПЛОЩАДКА, ж. — teren, igra-
lište, platforma
ПЛОЩИНА, ж. — ravnina, pro-
stor, ploha, površina
ПЛУГ, -А, м. — plug
ПЛУГАТАР, -Я, м. — orač
ПЛУТАНИЙ — nejasan, zamr-
šen, zbrkan
ПЛУТАНИНА, ж. — zbrka
ПЛУТ|АТИ, -АЮ, -АЄШ — brkati,
miješati, mutiti; ПЛУТАТИ
КАРТИ КОМУ — mrsiti raču-
ne кому
ПЛЮВАЛЬНИЦЯ, ж. — pljuvač-
nica
ПЛ|ЮВАТИ, -ЮЮ, -ЮЄШ — plju-
vati
ПЛЮНДР|УВАТИ, -ЮЮ, -ЮЄШ —
razarati; rušiti, pustošiti
ПЛЮН|УТИ, -У, -ЕШ — pljunuti
ПЛЮС, -А, м. — plus
ПЛЮЩ, -А, м. — bršljan
ПЛЯЖ, -У, м. — plaža
ПЛЯМА, ж. — mrlja, pjega, bi-
ljeg
ПЛЯМ|УВАТИ, -ЮЮ, -ЮЄШ — pr-
ljati, mrljati
ПЛЯШКА, ж. — boca, flaša

ПО (+ А., Л.) — po, prema,
nakon; do; preko; ПО СЕЙ
ДЕНЬ — do današnjeg dana;
ПО ВСЬОМУ СВІТУ — po cijele-
lom svijetu, širom svijeta;
ПО ЦІЛИХ ДНЯХ — po cijele
dane; ПО ЗАКІНЧЕННІ СТРОКУ
— po isteku roka; ПО МОДИ
— po modi
ПОБАЖАННЯ, с. — želja
ПОБАЖ|АТИ, -АЮ, -АЄШ — zaže-
ljeti, poželjeti
ПОБАЧЕННЯ, с. — sastanak, su-
sret, viđenje
ПОБАЧ|ИТИ, -У, -ИШ — vidjeti,
ugledati
ПО|БИТИ, -Б'Ю, -Б'ЄШ — istući,
potući, polupati, isprebijati,
izlemati, izlupati; ПОБИТИ
КАМНЯМ — kamenovati;
ПОБИТИ МАЛО НЕ ДО СМЕРТІ
— isprebijati na mrtvo ime;
ПОБИТИ РЕКОРДА — potući re-
kord
ПОБІ|ГТИ, -Ж'У, -Ж'ИШ — poju-
riti, odjuriti
ПОБІЖНИЙ — uputan, letimi-
čan; ПОБІЖНИЙ ПОГЛЯД —
letimičan pogled; ПОБІЖНИЙ
ОГЛЯД — površan pregled
ПОБІЖНО — usput, letimično
ПОБІЧНИЙ — pobočan, spore-
dan, indirektan
ПОБЛАЖЛИВИЙ — blag, popust-
ljiv, pokroviteljski; ПОБЛА-
ЖЛИВИЙ ТОН — pokrovitelj-
ski ton
ПОБЛИЗУ — pokraj, blizu
ПОБОЖНИЙ — pobožan
ПОБО|Ї, -ІВ, мн. — batine, udar-
ci
ПОБОРНИК, -А, м. — pobornik
ПОБОРОЗН|ІТИ, -Ю, -ИШ — iz-
brazdati
ПОБОР|ОТИ, -Ю, -ЕШ — pobije-
diti, savladati, prevladati

побор|отися, -юся, -ешся —
 potući se, uhvatiti se u koš-
 tac

побо|ювання, с. — strah, bo-
 jazan, strepnja

побо|юватися, -ююся, -юєшся
 — pribojavati se, strahovati,
 bojati se, zazirati

побрат|ятися, -аюся, -аєшся
 — pobratiti se

по-братерському — bratski

побрат|ім, -а, м. — pobratim

побув|яти, -аю, -аєш — бити,
 obići, proboraviti

побуд|ова, ж. — izgradnja,
 konstrukcija

побуд|увати, -у́ю, -у́єш — iz-
 graditi, sagraditi, dignuti,
 podići

побут, -у, м. — način života

пова|га, ж. — poštovanje; з
 пова|гою — s poštovanjem;
 викли|кати пова|гу — ulije-
 vati poštovanje; на (в) зна|к
 пова|ги — u znak poštova-
 nja; гідний пова|ги — do-
 stojan (vrijedan) poštova-
 nja

поваж|яти, -аю, -аєш — pošto-
 vati, cijeniti, štovati

пова|жний — poštovan, uva-
 žen, znatan, dostojanstven,
 solidan

повар, -а, м. — kuhar

повед|інка, ж. — ponašanje,
 vladanje, ophođenje

повез|ті', -у́, -єш — povesti,
 odvesti

повез|ті', -єть — uspjети, ро|ці
 за rukom

повер|нення, с. — povratak

поверн|ути, -у́, -єш — okrenu-
 ti, obrnuti, vratiti, povratiti

поверн|утися, -у́ся, -єшся —
 okrenuti se, osvrnuti se;
 vratiti se

поверт|ятися, -аю, -аєш — okre-
 tati, vraćati, obrtati

поверт|ятися, -аюся, -аєшся
 — okretati se, osvrtati se,
 vraćati se

повер|х', (+G.,) — povrh, nad,
 navrh

повер|х', -у, м. — kat

повер|хня, ж. — površina

поверх|овий — površan, ро-
 вршински, letimičan

повесел|итися, -юся, -ишся —
 proveseliti se

пове|сті, -ау́, -аєш — povesti,
 odvesti

повечер|яти, -яю, -яєш — ve-
 čerati

пóвз|яти, -аю, -аєш — puzati,
 gmizati, miljeti

повід|ло, с. — pekmez, mar-
 melada

пови|нний — obavezan, dužan

пóв|іа, -оау́, м. — uzda

повідом|ити, -аю, -иш — iz-
 vesti, saopćiti, javiti, prior-
 ćiti, navijestiti, najaviti, dati
 na znanje

повідом|лення, с. — obavijest,
 saopćenje, ekspoze, izvještaj

повідомл|яти, -яю, -яєш — iz-
 vještavati, javljati, najavlji-
 vati, saopćavati, naviještati,
 priorćavati

пóв|ідь, -оді і пóв|інь, -ені, ж.
 — poplava

пові|ка, ж. — карак (очні)

пові|льний — spor, polagan,
 lagan; пові|льним кроком —
 polaganim korakom

пові|рити, -ю, -иш — povjero-
 vati

пові|сити, -шү, -сиш — objesi-
 ti; пові|сити нóса — objesiti
 nos

повід|стка, ж. — obavijest, ро-
 зив, pozivnica

пóвiст|ъ, -i, ж. — pripovijest, pripovijetka
 повітроп|авання, с. — zrako-
 plovstvo, letenje
 повітря, с. — zrak, uzduh
 повітряний — zračni; повітря-
 не сполу|чення — zračni
 (avionski) promet; пові-
 тряні зámки — kule u zraku
 повія, ж. — prostitutka
 пóвний — pun, čitav, sav, pot-
 pun, cjelokupan; пóвний
 місяць — pun mjesec; на
 пóвний гóлос — na sav
 glas; при пóвному рóзумі
 — pri zdravoj pameti
 пóвністю — sasvim, potpuno,
 ukupno
 повні|ти, -ю, -єш — debljati
 se, gojiti se
 повновáження, с. — punomoć
 повновáжний — opunomoćen,
 punovažan; повновáжний
 представнік — opunomoće-
 ni predstavnik
 повнолітній — punoljetan
 повнотá, ж. — punoća
 повноцiнний — vrijedan, pu-
 novrijedan
 повод|ження, с. — ponašanje,
 vladanje
 повод|итися, -ажүся, -дишся
 — ponašati se, vladati se;
 грүбо повод|итися з кимось
 — maltretirati koga
 повóлі — polagano, polako,
 sporo
 поворот, -ү, м. — zaokret,
 preokret, prekretnica, po-
 vratak, okuka
 повста|вати, -ю, -єш — držati
 se, buniti se
 повста|нець, -ця, м. — ustanik
 повста|ння, с. — ustanak
 повста|ти, -ну, -неш — dignu-
 ti se, ustati, pobuniti se

повстáний — pusten
 пóвст|ъ, -i, ж. — püst
 повсякдiнний — svakodnevni,
 svakidašnji
 повсякчáс — svagda, nepre-
 stano
 повсякчáсний — stalan, ne-
 prekidan, neprestan
 повтóрення, с. — ponavljanje
 повтор|ати, -ю, -иш — pono-
 viti
 повтóрний — ponovan, nak-
 nadni
 повтор|ювати, -юю, -юєш —
 ponavljati
 повчáльний — poučan
 повчáння, с. — pouka, nauk
 повч|ати, -áю, -áєш — pouča-
 vati, učiti
 пов'язка, ж. — ovoj, zavoj
 погáний — loš, zao, nevaljao,
 rđav, ništavan; погáний на-
 стрій — loše raspoloženje;
 погáна пáм'ять — slabo
 памćenje
 погáно — loše, zlo, slabo; не
 погáно бóло б — ne bi bilo
 лоше
 пога|сити, -шү, -сиш — пога-
 siti, poništiti
 погащ|ати, -áю, -áєш — gasiti,
 poništavati
 погiбел|ъ, -i, ж. — propast,
 pogibija; погiбель йогó
 знá(є) — vrag bi ga znao
 погiршати, -ає — pogoršati se
 погiрш|ити, -ү -иш — pogor-
 šati
 погiрш|увати, -үю, -үєш —
 pogoršavati
 поглиб|ити, -лю, -иш — produ-
 бити
 поглибл|ювати, -юю, -юєш —
 produbljivati
 поглин|ати, -áю, -áєш — gu-
 tati

поглян|ути, -у, -еш — progutati, gutnuti; prožderati
 поглум|їтися, -люся, -ишся — narugati se
 погляд, -у, м. — pogled; на першій погляд — na prvi pogled
 погнати, -жену, -женеш — najuriti, otjerati
 погнатися, -женуся, -женешся — rojuriti
 погов|ір, -бру, м. — glas, glasine, spletke
 поговор|їти, -ю, -иш — porazgovoriti
 погода, ж. — vrijeme; гарна погода — lijepo vrijeme; зведення погоди — meteorološki izvještaj
 погодження, с. — pristanak
 погодж|увати, -ую, -уеш — usklađivati
 погодж|уватися, -уюся, -уешся — pristajati, saglašavati se
 пог|одити, -ажу, -диш — ukladiti
 пог|одитися, -ажуся, -дишся — pristati, suglasiti se; пог|одитися з долею — pomiriti se sa sudbinom
 пог|ожий — vedar, jasan, čist; ugodan
 погол|їти, -ю, -иш — obrijati
 пог|лів'я, с. — brojno stanje stoke
 погон, а, м. — epoleta
 погоня, ж. — potjera, gonjenje, hajka
 погорл|єць, -ьця, м. — pogorelac
 пограб|ування, с. — pljačka, grabež
 пограб|увати, -ую, -уеш — opljačkati

пограничний — pogranični, granični
 погр|їтися, -аюся, -аешся — poigrati se
 погр|їб, -еба, м. — podrum
 погр|їти, -ю, -еш — ugrijati
 погроз|увати, -ую, -уеш — prijetiti, ugrožavati
 погроза, ж. — prijetnja
 погром, -у, м. — pogrom
 погруддя, с. — bista
 погул|їти, -яю, -яеш — prošetati (se)
 подав|альник, -а, м. — pomoćni radnik, konobar
 подав|альниця, ж. — serviska, konobarica
 пода|вати, -ю, -еш — davati, dodavati, pružati, podavati; пода|вати надію — davati nadu; пода|вати ознаки життя — davati znakove života
 пода|гра, ж. — kostobolja
 подар|увати, -ую, -уеш — darovati, pokloniti; pomilovati, oprostiti
 подар|ув|ок, -ка, м. — dar, priнос; в подар|унок — na dar
 под|ати, -ам, -асї — dati, dodati, pružiti, podati
 под|ат|ок, -кү, м. — porez, dadžbina, namet, danak
 пода|ча, ж. — davanje; пода|ча допомоги — pružanje pomoći
 под|виг, -у, м. — podvig, pot-hvat
 под|ір'я, с. — dvor, dvorište
 подво|єння, с. — udvajanje, udvostručavanje
 подв|ійний — dvostruk, udvostručen; dvojак
 подв|ійно — dvostruko, dvaпут toliko; dvojako
 подво|їти, -ю, -иш — udvostručiti, podvostručiti

подво́ювати, -юю, -юєш — udvostručavati
 подéнный — dnevni; подéнна платня́ — nadnica
 подéнник, -а, м. — nadničar
 подéр|ти, -ý, -эш — poderati, izderati; ogrepsti, izgrepsti
 подéр|тися, -ýся, -эшся — izderati se, poderati se; ogrepsti se
 подешéвш|ати, -ає — rojeftiniti
 подзвонíти, -ю, -иш — rozvoniti, zazvoniti, telefonirati
 пóдив, -у, м. — iznenađenje, čuđenje
 подивíтися, -люся, -ишся — pogledati; подивíтися скóса — pogledati iskosa; значýще подивíтися — značajno pogledati
 пóдих, -у, м. — dah, udisaj; до остáнного пóдиху — do posljednjeg daha
 подихáти, -áю, -áєш — crkavati, ugibati
 поді́бний — sličan, nalik
 пóдіа, -у, м. — podjela, dioba, razdioba; пóдіа пра́ці — rodjela rada
 поді́ла, -блү, м. — dolina, nizina
 поді́л|ити, -ю, -иш — podijeliti
 поді́ти, -ну, -неш — staviti, djenuti
 поді́я, ж. — događaj
 подóба, ж. — lik, oblik, vid, izgled
 подóб|атися, -аюся, -аєшся — sviđati se, dopadati se, prijati
 подóбж|ити, -у, -иш — produžiti, produljiti
 подóбж|итися, -уся, -ишся — oduljiti se, produljiti se
 подо́їти, -ю, -иш — pomusti

подо́л|ати, -áю, -áєш — svladati, nadvladati, pobijediti
 пóдорож, -ї, ж. — putovanje, put; крýгосвітна пóдорож — put oko svijeta
 подорóжній — putni; подорóжні замітки — putopis, putne bilješke
 подорóжн|ий, -ього, м. — putnik
 подорóж|увáти, -ýю, -ýєш — putovati
 подорóжч|ати, -ає — poskupjeti
 подóжн|үти, -ү, -еш — crknuti, uginuti
 подрóбниця, ж. — potankost, pojedinost, detalj, sitnica
 подрýга, ж. — prijateljica, drugarica
 по-дрýге — u drugom redu
 подрýжжя, с. — bračni par; brak; supružnik, bračni друг
 подруж|ітися, -ýся, -ишся — sprijateljiti se; stupiti u brak
 подрýжній — bračni
 подря́п|ати, -аю, -аєш — ogrepsti, izgrepsti
 подря́пина, ж. — ogrebotina, brazgotina
 подýм|ати, -аю, -аєш — pomisliti, promisliti; спочáтку подýмай, а пóтім скажй — ispeci pa reci
 подурніш|ати, -аю, -аєш — pobudaliti, oglupaviti
 подýшка, ж. — jastuk
 подя́ка, ж. — zahvalnost; в (на) подя́ку — u znak zahvalnosti
 подя́кувати, -үю, -үєш — zahvaliti
 по́езія, ж. — poezija, pjesništvo; pjesma

по́ема, ж. — poema, spjev
 по́ет, -а, м. — pjesnik, poeta
 поетеса́, ж. — pjesnikinja
 поетиз|ува́ти, -у́ю, -у́єш — poetizirati
 поетичний — pjesnički, poetičan; поетичний твір — pjesničko djelo
 пожа́дливий — pohlepan, požudan, lakom
 пожалі́тися, -юся, -єшся — požaliti se
 пожалк|ува́ти, -у́ю, -у́єш — požaliti
 пожа́р, -у, м. — požar
 пожа́рище, -а, с. — zgarište, garište
 пожа́рт|ува́ти, -у́ю, -у́єш — našaliti se
 пожа́в|ити, -лю, -иш — oživiti, učiniti življim
 пожа́влення, с. — oživljavanje
 пожа́вл|ювати, -юю, -юєш — oživljavati, činiti življim
 пожа́жа, ж. — požar
 пожа́жник, -а, м. — vatrogasac
 пожа́ва, ж. — hrana
 пожа́в|ати, -аю, -аєш — živjeti
 пожа́вний — hranjiv
 пожа́|єць, -ця́, м. — stanar; stanovnik, žitelj
 пожа́|ти, -ву́, -вєш — poživjeti
 пожа́т|ок, -ку, м. — korist; imovina
 пожа́вкн|ути, -у, -єш i пожа́вкн|ати, -ю, -єш — požutjeti
 по́за¹, ж. — poza
 по́за² (+А., І.) — za, iza, izvan; по́за вся́ким сýмнівом — izvan svake sumnje
 позавчо́ра — prekjučer; позавчо́ра у́вечері — preksinoć

позавчо́рашній — prekjučerajni
 поза́ду — odostrag, pozadi, straga, otraga
 поза́др|ити, -ю, -иш — pozavidjeti
 поза́мин|улий — pretprošli; поза́мин|улого ро́ку — preklani, pretprošle godine
 поза́торік — preklani, pretprošle godine
 позачерго́вий — izvanredan, vanredan, prekovremen; позачерго́ва робо́та — prekovremeni rad
 позашкільний — vanškolski
 позашлю́бний — vanbračni
 позба́|ити, -лю, -иш — lišiti, uskratiti, izbaviti; позба́|ити життя́ — lišiti života, usmrtiti; позба́|ити хорóбрості — obeshrabriti; позба́|ити працездáтності — onesposobiti za rad; позба́|ити грома́дянських пра́в — lišiti građanskih prava
 позбав|я́ти, -я́ю, -я́єш — uskraćivati, lišavati; избавля́ти
 позбу́в|атися, -а́юся, -а́єшся — oslobađati se, избавля́ти se
 позбу́|тися, -дуся, -дєшся — osloboditi se, избавити se
 позва́|ати, -у́, -єш — pozvati, dozvati
 поздо́ро́в|ити, -лю, -иш — čestitati
 поздо́ро́вк|атися, -аюся, -аєшся — pozdraviti se
 поздо́ро́влення, с. — pozdrav; čestitka
 поздо́рово́л|я́ти, -я́ю, -я́єш — čestitati
 позелені́ти, -ю́, -и́ш — pozeleleniti (učiniti zelenim)

позеленіти, -ю, -єш — pozele-
njeti (postati zelen)
позика, ж. — pozajmica, za-
jam
позитивний — pozitivan, po-
tvrđan
позиція, ж. — pozicija
позичати, -аю, -аєш — posu-
đivati, pozajmljivati, uzajm-
ljivati
позичити, -у, -иш — posuditi,
pozajmiti, uzajmiti
позичка, ж. — pozajmica, za-
jam, dug
позіхати, -аю, -аєш — zijevati
позіхнути, -у, -єш — zijevnuti
познайомити, -аю, -иш — u-
poznati, predstaviti
познайомитися, -аюся, -ишся
— upoznati se, predstaviti
se
позначати, -аю, -аєш — ozna-
čivati, obilježavati
позначити, -у, -иш — označi-
ti, obilježiti
позначка, ж. — znak, oznaka
позов, -ову і -ву, м. — tužba,
žalba
позолотити, -чу, -тиш — po-
zlatiti
позривати, -аю, -аєш — po-
kidati
позувати, -ую, -уєш — pozi-
rati
поіменний — poimeničan
поіменно — poimence, poime-
nično
побіда, -а, м. — vlak, voz; скó-
рий (швидкий) побіда — br-
zi vlak; товарний побіда —
teretni vlak
побідка, ж. — putovanje
поїзний — vozni
поїти, -ю, -иш — pojiti
поїхати, -ау, -деш — otputo-
vati, krenuti

пока́жчик, -а, м. — kazalo
пока́з, -у, м. — pokazivanje,
prikazivanje
пока́зати, -жý, -жеш — poka-
zati, prikazati; показати
п'яти — podbrusiti pete, da-
ti petama vjetra; показати
зуби — pokazati zube; по-
казати при́клад — pokazati
primjerom, dati primjer;
показати пале́цем — poka-
zati prstom
пока́затися, -жýся, -жешся
— pokazati se, pojaviti se
пока́зник, -а, м. — pokazatelj
пока́зовий — za pokazivanje
пока́зувати, -ую, -уєш — po-
kazivati, prikazivati
пока́зуватися, -уюся, -уєшся
— pokazivati se, pojavljiva-
ti se
пока́лений — osakaćen, sa-
kat
пока́лічити, -у, -иш — osaka-
titi
пока́рння, с. — kazna
пока́рjати, -аю, -аєш — kazni-
ti; пока́рати на сме́рть —
rogubiti, kazniti smrću
пока́шляювати, -уюю, -уюєш —
kašljucati
по́ки — zasad, dosad, još, još
увієк; док, за вриєме; по́-
ки життjа (могó) — dok
sam živ, do groba
поки́дати, -аю, -аєш — ostav-
ljati, napuštati
по́кидьк|и, -ів, мн. — otpaci,
ostaci
покі́нути, -у, -єш — ostaviti,
napustiti
по́кій'я, -о́ю, м. — mir, spoko-
jstvo
по́кій'я, -о́ю, м. — soba, ođaja
покі́жник, -а, м. — pokojnik
покі́ниця, ж. — pokojnica

покінчіти, -ý, -иш — završiti, svršiti
 покíрливий і покíрний — pokoran, krotak
 покíрніість, -ості, ж. — pokornost, krotkost, potčinjenost, rezignacija
 покладіати, -аю, -аеш — polagati, stavljati, ulagati; покладіати надію — polagati nadu, uzdati se
 покладіатися, -аюся, -аешся — uzdati se, oslanjati se
 покладіи, -ів, мн. — naslage
 покладісти, -аý, -аеш — položiti, staviti, uložiti; покладісти собі за метý — postaviti sebi za cilj
 покладістися, -аýся, -аешся — osloniti se, pouzdati se; леці
 поклик, -у, м. — zov, poklik, uzvik
 покликання, с. — poziv, misija, talent, sklonost
 покликати, -чу, -чеш — rozvati, doviknuti, kliknuti; покликати до відповідальності — rozvati na odgovornost
 покліні, -бну, м. — poklon, naklon
 поклонітися, -юся, -ишся — pokloniti se, nakloniti se; pozdraviti, poslati pozdrav
 поклонітися, -яюся, -яешся — klanjati se; pozdravljati, slati pozdrav
 поклястіся, -нүся, -нешся — zakleti se
 покоління, с. — pokoljenje, generacija, naraštaj, koljeno
 поколјоти, -ю, -еш — isjeći, zasjeći, iscijepati, poklati
 покóлјувати, -юю, -юеш — bockati, bosti

поко́ра, ж. — pokornost, potčinjenost
 покохјати, -аю, -аеш — zavoljeti
 покривало, с. — pokrivač, koreprena
 покривјати, -аю, -аеш — pokrivati
 покривјатися, -аюся, -аешся — pokrivati se
 покріти, -ю, -еш — pokriti
 покрітися, -юся, -ешся — pokriti se; покрітися іржею — zarđati; покрітися плісенню — zapljesniviti
 покриття, с. — pokriće; pokrivač
 покришка, ж. — poklopac
 покрівля, ж. — krov
 покріій, -бю, м. — kroj
 покровітельство, с. — pokroviteljstvo
 поку́пéць, -ця, м. — kupac
 поку́пка, ж. — kupovina
 поку́сјати, -аю, -аеш — izgristiti
 пола, ж. — skut
 полагодіти, -ажу, -диш — popraviti, ispraviti, okrpiti
 поламјати, -аю, -аеш — polomiti, slomiti, polupati, izlomiti, okvariti
 пола́сувати, -үю, -үеш — polakomiti se
 полајати, -ю, -еш — pokarati, prigovoriti
 поле, с. — polje; поле бою — bojište, bojno polje; футбольне поле — nogometno igralište
 полéгшення, с. — olakšanje
 полéгшити, -ү, -иш — olakšati, ublažiti
 полéгшувати, -үю, -үеш — olakšavati, ublažavati

ПОЛЕМІЗ|УВАТИ, -ЎЮ, -ЎЕШ — polemizirati
 ПОЛÉМІКА, ж. — polemika
 ПОЛЕМІЧНИЙ — polemičan
 ПОЛÉСТИТИ, -ЩУ, -СТИШ — ro-laskati
 ПОЛИВА́ЛЬНИЦЯ, ж. — poljevač, kanta za polijevanje
 ПОЛИВ|АТИ, -АЮ, -АЄШ — polije-vati, zalijevati, močiti, prelijevati
 ПОЛИН|УТИ, -У, -ЕШ — poletjeti
 ПОЛИН|ЯТИ, -ЯЮ, -ЯЄШ — izbli-jedjeti, izgubiti boju; olinja-ti, izgubiti dlaku
 ПОЛІСК, -У, м. — blijesak, sjaj, odblijesak
 ПОЛІТИ, -ЛАЮ, -ЛАЄШ — poli-ti, zaliti, prelititi
 ПОЛІЦЯ, ж. — polica, pregrada
 ПОЛІКЛІНІКА, ж. — poliklinika
 ПОЛІНО, с. — сјераница
 ПОЛІПШ|ИТИ, -У, -ИШ — poljerpšati, uljerpšati, roboljšati
 ПОЛІПШ|УВАТИ, -УЮ, -УЄШ — poljerpšavati, uljerpšavati, roboljšavati
 ПОЛІР|УВАТИ, -ЎЮ, -ЎЕШ — laštiti, polirati, politirati
 ПОЛ|ІТ, -ЬОТУ, м. — let
 ПОЛІТБЮРО́, нескл., с. — polit-biro
 ПОЛІТИК, -а, м. — političar
 ПОЛІТИКА, ж. — politika; ПОЛІ-тика неприєднанія — ro-litika nesvrstavanja
 ПОЛІТИЧНИЙ — politički
 ПОЛІЦА|Й, -я, і ПОЛІЦЕЙСЬК|ИЙ, -ого, м. — policajac
 ПОЛІЦЕЙСЬКИЙ і ПОЛІЦІЙНИЙ — policijski
 ПОЛІЦІЯ, ж. — policija
 ПОЛІЧ|ЯТИ, -Ў, -ИШ — izbrojati; ПОЛІЧ|ЯТИ РЕБРА (КОМУ) — prebrojati rebra кому

ПОЛК, -У, і -А, м. — puk, pukovnija
 ПОЛКОВНИК, -а, м. — pukovnik
 ПОЛКОВОД|ЕЦЬ, -ця, м. — voj-skovođa
 ПОЛОВІНА, ж. — polovina, polo-vica, pola
 ПОЛОГ|И, -ІВ, мн. — porođaj
 ПОЛОГОВИЙ — porođajni; poro-diljski; ПОЛОГОВІ ПОТ|УГИ — porođajne muke; ПОЛОГОВА ГАРЯ́ЧКА — porodiljska gro-znica; ПОЛОГОВИЙ ВІД|АЛА ЛІ-ка́рні — rodilište
 ПОЛОЖЕННЯ, с. — položaj, po-zicija; odredba; ГЕОГРАФІ́ЧНЕ ПОЛОЖЕННЯ — geografski položaj; в лежачому (сидя-чому) ПОЛОЖЕННІ — u leže-ćem (sjedećem) položaju (stavu)
 ПОЛОН, -У, м. — zarobljeništvo, sužanjstvo
 ПОЛОНІНА, ж. — gora, pašnjak u planini
 ПОЛОН|ЯТИ, -Ю, -ИШ — zarobiti, zarobljavati, porobiti, poro-bljavati
 ПОЛОСКА́ННЯ, с. — ispiranje
 ПОЛО|СКАТИ, -ЩУ, -ЩЕШ — ispi-rati
 ПОЛОТНО́, с. — platno
 ПОЛОТНЯНИЙ — platnen
 ПОЛОХА́ЙВИЙ — plašljiv, bojaž-ljiv
 ПОЛОХА́ЙВ|ІСТЬ, -ОСТІ, ж. — plašljivost
 ПОЛУД|Ень, -ня, м. — podne; над ПОЛУДЕНЬ — oko podne
 ПОЛУМ'я, с. — plamen
 ПОЛУНІ́ЦЯ, ж. — jagoda
 ПОЛЮБ|ЯТИ, -ЛЮ, -ИШ — zavo-ljeti
 ПОЛЮВА́ННЯ, с. — lov
 ПОЛЮВА́ТИ, -ЮЮ, -ЮЄШ — loviti
 ПОЛЮС, -а, м. — pol

поляг|ати, -ає — sastoјati se, nalaziti se, skrivati se

поляк, -а, м. — Poljak

поляна, ж. — livada, poljana

полярний — polarni

полячка, ж. і полька¹, ж. —

Poljakinja

полька², ж. — polka

польовий — poljski; польова

миша — poljski miš; польо-

ві роботи — poljski radovi

польський — poljski; Поль-

ська Народна Республіка

— Poljska Narodna Repub-

lika

помáда, ж. — pomada, kre-

ма; губна помáда — ruž za

usne

помáлу — pomalo, malo ро-

malo

помандр|увати, -ýю, -ýеш —

krenuti; (neko vrijeme) lu-

tati, putovati

пóмах, -у, м. — zamah, pokret

помáц|ати, -аю, -аеш — opira-

ти

пом|єрти, -рý, -реш — umrije-

ти, preminuti; помєрти наг-

ло — naglo umriјeti

помил|итися, -юся, -ишся —

pogriјešiti, prevariti se

помíлка, ж. — pogreška, gre-

ška; друкарська помíлка

— tiskarska (štamarska)

greška

помилковий — pogrešan

помíлування, с. — pomilova-

nje

помíл|увати, -ую, -уеш — ро-

milovati

помил|ятися, -яюся, -яешся —

varati se, griјešiti

пóмин|ки, -ок, мн. — daća, ра-

gastos, zadušnica

помир|ати, -аю, -аеш — umi-

rati

помир|ити, -ю, -иш — izmiri-

ти, pomiriti; izgravnati

помир|ітися, -юся, -ишся —

umiriti se, pomiriti se; smi-

riti se

помі|ти, -ю, -еш — umiti, о-

prati

помі́дор, -а, м. — rajčica

помі́ж (+А., І.) — ме́ду

помі́ї, -ї і -їв, мн. — pomije,

splačine

помі́н|яти, -яю, -яеш — zami-

jeniti, razmijeniti

помі́ркований — umjeren,

razborit

помі́рний — umjeren, razmje-

ran, ravnomjeren

помі́р|яти, -яю, -яеш — izmje-

riti, odmjeriti

помі́ст|ітися, -шýся, -стишся

— smjestiti se

помі́т|ити, -чу, -тиш — primi-

jetiti, opaziti, ugledati, uoči-

ти

помі́тний — vidljiv, primje-

tan, osjetan, naočit

помі́л|ч, -очі, ж. — помо́с

помі́ч|ати, -аю, -аеш — pri-

mječivati, opazati

помі́чник, -а, м. — помо́сник,

pomagač

помі́чниця, ж. — помо́сница;

kućna pomoćnica

помі́щик, -а, м. — vlastelin,

srahija, posjednik

помно́ж|ити, -у, -иш — ро-

množiti, umnožiti

помо́вч|ати, -у, -иш — зашут-

jeti, šutjeti neko vrijeme

пóмста, ж. — osveta, odmaz-

da

пом|стітися, -щýся, -стішся

— osvetiti se

помч|ати, -ý, -иш — potjerati;

jurnuti, pojuriti

поміц|ятися, -аюся, -аєшся — osvečivati se
 пом'якш|ити, -у, -иш — smekšati, omekšati, ublažiti
 пом'якш|увати, -ую, -уєш — omekšavati, smekšavati, ublažavati
 пом'я|ти, -мнү, -мнєш — zgužvati, izgužvati
 пом'я|тисся, -мнүся, -мнєшся — zgužvati se
 по|над (+А., I.) — nad, ponad, iznad
 по|наднормовий — prekovremen, preko norme
 по|невóлення, с. — podjarmljivanje, pokoravanje
 по|невóлювати, -ую, -уєш — podjarmljivati, pokoravati
 по|невóлити, -ю, -иш — podjarmiti, pokoriti
 по|неділ|ок, -ка, м. — ponedjeljak
 понес|ті, -ү, -єш — ponijeti
 поні|веч|ити, -у, -иш — pokvariti, iznakaziti
 по|нов|ити, -лю, -иш — obnoviti, uspostaviti
 по|нов|лювати, -ую, -уєш — obnovljati, uspostavljati
 по|нос, -у, м. — proljev
 по|ну|рий — mrk, mračan, mrgodan, namrgođen, turoban
 по|но|х|ати, -аю, -аєш — pomirisati
 по|ня|т|ийний — pojmovni
 по|ня|ття, с. — pojam
 по|об|ід|ати, -аю, -аєш — objedovati, ručati
 по|одино|кий — pojedinačan, poseban; по|одино|кий випадок — poseban slučaj
 по|па|д|ання, с. — pogodak
 по|па|д|ати, -аю, -аєш — upadati, pojavljivati se

по|па|сти, -аү, -дєш — upasti, pojaviti se; як по|пало — kako god
 по|пер|ед, по|пер|еду — naprijed, sprijeda, ranije
 по|передж|ати, -аю, -аєш — opominjati, upozoravati, predočavati, najavljivati
 по|перед|ження, с. — oromena, upozorenja
 по|перед|дити, -ажү, -диш — oromenuti, upozoriti, predočiti, najaviti
 по|перед|ник, -а, м. — preteča, prethodnik
 по|перед|ний — prethodan, preliminaran; по|перед|не ув'язнення — pritvor
 по|пер|ек — porrijeko
 по|пер|ечний — porrečan
 по-|пер|ше — u prvom redu, prvo
 по|печ|ител|ь, -я, м. — staratelj
 по|пит, -у, м. — potražnja
 по|п|а (+А., I.) — kod, blizu, duž, mimo
 по|п|л, -елү, м. — pereo
 по|п|аль|ниця, ж. — repeljara
 по|пла|ст|і і по|пла|вт|і, -вү, -вєш — zaplivati, otplivati, poteći
 по|б|ов|н|ити, -ю, -иш — poruniti, dopuniti; по|б|ов|нити втр|ачене — naknaditi štetu
 по|б|ов|нювати, -ую, -уєш — porunjavati, dopunjavati
 по|по|лам — napola, popola
 по|п|рав|ити, -лю, -иш — porpraviti, ispraviti
 по|п|рав|итися, -люся, -ишся — porpraviti se; dotjerati se; oporaviti se, ugojiti se
 по|п|рав|ка, ж. — popravak, ispravak, amandman
 по|п|равл|яти, -аю, -аєш — porpravljati, ispravljati

поправл|ятися, -яюся, -яєшся — porpravljati se; dotjerivati se; opravlјati se, goјiti se
 поприбир|ати, -аю, -аєш — urediti, pospremiti, spremiti
 попрік|ати, -аю, -аєш — prigovarati, koriti
 попрікн|іти, -і, -ієш — prigovoriti, ukoriti
 попроб|увати, -ую, -уєш — rokušati, oprobati, okuшati, iskusiti
 поповнення, с. — porunjenje
 попрох|ати, -аю, -аєш — zamoliti, zatražiti, potražiti
 попрощ|атися, -аюся, -аєшся — oprostiti se, rastati se
 попрям|увати, -ію, -ієш — krenuti, koraknuti
 популярний — popularan
 популярність, -ості, ж. — popularnost
 попуск|ати, -аю, -аєш — labaviti, popuшtati
 попу|стити, -щі, -стиш — olabaviti, popustiti
 порá, ж. — vrijeme, doba; без порі — prije vremena; на порі стáти — zacuriti se, zadjevoјčiti se; порі року — godišnja doba
 порá², ж. — pora
 порáда, ж. — savjet
 порáдити, -ажу, -диш — savjetovati, preporučiti
 порáдник, -а, м. — savjetnik
 порáд|увати, -ую, -уєш — obradovati, razveseliti
 порáзка, ж. — poraz
 порáнений¹ — ranjen
 порáнений², -ого, м. — ranjenik
 порáнення, с. — rana, ozljeda
 порáн|ити, -ю, -иш — raniti, ozlijediti

порах|увати, -ію, -ієш — izbroјati, prebroјati
 порв|ати, -і, -ієш — prekinuti, ispariti, iskidati, izderati, posijepati, poderati
 порвá|тися, -тєся — izderati se, posijepati se, iscijepati se
 порекоменд|увати, -ію, -уєш preporučiti
 порів, -у, м. — zamah; zanos, polet, elan
 порив|ати, -аю, -аєш — prekidati, derati, cijepati, parati
 поривчастий — silovit, nгао, plah
 порівняльний — usporedan, poredben; порівняльний ступінь — (gram.) komparativ
 порівняно — u usporedbi s
 порівняння, с. — usporedba, uspoređivanje
 порівн|яти, -яю, -яєш — usporediti, poravnati, izjednačiti
 порівнювати, -ую, -уєш — izjednačivati
 поріг, -га, м. — prag
 поріз, -у, м. — rez, posjekotина
 порізати, -жу, -жєш — porезati, posjeći, nasjeći, nacijepati, pokлати
 порізн|ити, -ію, -іш — razdvojiti
 порóда, ж. — pasmina, vrsta
 порóдж|увати, -ую, -уєш — rađati
 поро|дити, -ажу, -диш — родити
 порожнєча, ж. — praznina
 порóжній — prazan, pust, isprazan; порóжне життя — isprazan život
 порóк, -у, м. — porok, mana
 порос|я, -яти, с. — prase

пор|бти, -ю, -еш — parati
 п|рох¹, -у, м. — prah, prašina;
 ст|рти на п|рох — pretvo-
 riti u prah (i repero)
 п|рох², -у, м. — barut; по-
 нюхати п|роху — omirisati
 barut
 пор|бч|ити, -у, -иш — kleveta-
 ti, osrnjivati, ogovarati
 порош|ок, -к|у, м. — prašak
 п|рт, -у, м. — luka
 порт|вий — lučki
 портр|т, -а, м. — portret, sli-
 ka
 портсиг|р, -а, м. — tabakera,
 doza za cigarete
 португ|алець, -ця, м. — Por-
 tugalac
 Португ|алія, ж. — Portugal
 португ|альський — portugalski
 портф|ел|ь, -я, м. — torba, ak-
 tovka
 поруб|ати, -аю, -аеш — isjeći,
 posjeći
 пору|ка, ж. — jamstvo, garan-
 cija; б|рати на пору|ки —
 garantirati, jamčiti
 поруч| — blizu
 п|роч¹ (+G.) — pored, kod,
 blizu
 поруч|ител|ь, -я, м. — jamac
 п|роч|чя, с. — ograda, balu-
 strada; držak
 пору|шення, с. — narušenje,
 povreda, prekršaj; poticaj,
 podizanje; пору|шення по-
 рядку — kršenje reda; зро-
 бити пору|шення — učiniti
 prekršaj
 пору|шити, -у, -иш — prekr-
 šiti, narušiti, povrijediti;
 podići, potaći; пору|шити
 сл|во — prekršiti riječ; по-
 р|шити зак|он — prekršiti
 zakon
 пору|ш|увати, -ую, -уеш — na-

rušavati, povređivati, kršiti;
 podizati, poticati
 п|рция, ж. — porcija, obrok
 п|рш|ень, -ня, м. — klip
 п|ряд¹ — blizu
 п|ряд² (+G, I.) — pored, kod,
 blizu
 порядк|бний — redni; поряд-
 к|вий числ|вник (gram.) —
 redni broj
 п|рядний — uredan, priličan,
 znatan
 п|ряд|ок, -к|у, м. — red, pore-
 dak, propis, redosljed; по-
 рядок д|нний — dnevni
 red; в п|рядку! — u redu!;
 йти сво|м п|рядком — ісі
 svojim redom
 порят|нок, -к|у, м. — spas
 поса|да, ж. — položaj, namje-
 štenje, mjesto, dužnost
 поса|д|ити, -аж|у, -аиш — ро-
 saditi, posjesti, zatvoriti;
 ukrcati
 поса|дка, ж. — sađenje; ukr-
 cavanje, spuštanje, aterira-
 nje
 посвар|їтис|я, -юся, -ишся —
 svaditi se, posvađati se, ро-
 г|єчкати се
 п|свідка, ж. — iskaznica, u-
 vjerenje, legitimacija, lična
 karta
 п|свідчення, с. — svjedoče-
 nje, svjedočanstvo
 п|свідч|ити, -у, -иш — posvje-
 dočiti, očitovati, iskazati
 по-сво|єму — na svoj naćin,
 po svojoj volji
 п|св|ячення, с. — posveta, ро-
 svećivanje, upućivanje
 посел|їти, -ю, -иш — naseliti,
 smjestiti
 посел|яти, -яю, -яеш — nase-
 ljavati, smještati

посе́р|дитися, -ажуся, -дишся — rasrditi se, razljutiti se, porječkati se
 посере́д (+G.) — usred, na-sred
 посере́дині¹ — u sredini
 посере́дині² (+G.) — usred, posred
 посере́дник, -а, м. — posred-nik
 посере́дній — posredan, indi-
 rektan, srednji, osrednji
 посиві|йти, -ю, -єш — posijed-
 jeti
 поси́|діти, -ажу, -диш — od-
 sjediti, sjediti neko vrijeme
 посила́ння, с. — slanje, upu-
 ćivanje, liferovanje
 посила́ти, -аю, -аєш — slati,
 doznačivati, liferovati
 посила́тися, -аюся, -аєшся —
 pozivati se
 поси́лений — pojačan
 поси́ляти, -ю, -иш — pojačati
 поси́лка, ж. — pošiljka, sla-
 nje
 поси́лювати, -юю, -юєш —
 pojačavati
 поси́льний — dostupan, pri-
 kladan
 посині|ти, -ю, -єш — poplav-
 jeti, postati plav
 поси́пати¹, -аю, -аєш — posi-
 pati, zasipati
 поси́пати², -аю, -аєш — posu-
 ti, zasuti
 посі́вний — sjetven
 поси́яти, -ю, -єш — posijati;
 поси́яти ворожне́чу — posi-
 jati razdor; що́ посієш, те́
 й пожне́ш — kakva sjetva,
 takva žetva
 поска́рж|итися, -уся, -ишся —
 požaliti se, potužiti se
 посковзні|ўтися, -ўся, -єшся —
 poskliznuti, posrnuti

посла́н|ець, -ця, м. — posla-
 nik, izaslanik
 по|сла́ти, -шлю́, -шлеш — ро-
 slati, doznačiti
 по|сла́тися, -шлю́ся, -шлешся
 — pozvati se
 послідо́вний — uzastopan,
 sukcesivan, dosljedan, kon-
 zekventan
 послідо́вник, -а, м. — sljedbe-
 nik, pristaša, poklonik
 послідо́вни́сть, -ості, ж. — ne-
 prekidnost, dosljednost,
 kontinuitet
 по́слуга, ж. — usluga; медве́-
 жа по́слуга — medvjeda
 услуга
 послужли́вий — uslužan, ser-
 vilan
 послух|ати, -аю, -аєш — ро-
 slušати
 посме́ртний — posmrтан
 посміха́тися, -аюся, -аєшся
 — smiješiti se, osmjehivati
 se
 посміхо́висько, с. — ruglo
 посміюва́тися, -ююся, -юєшся
 — smješkati se; izrugivati
 se
 посні́|дати, -аю, -аєш — do-
 ručkovati
 пос|о́л, -ла́, м. — ambasador
 посол|їти, -ю́, -иш — posoliti
 посольство, с. — ambasada
 поспіва́ти, -аю, -аєш — sazri-
 jevati, dozrijevati
 поспі́ти, -ю, -єш — sazreti,
 dozreti
 по́спіх, -у́, м. — žurba, užur-
 banost; в по́спіху — u žur-
 bi, užurbano
 поспіш|а́ти, -аю, -аєш — žuri-
 ти, juriti
 поспіш|їти, -ў́, -иш — pohita-
 ти, požuriti, pojuriti

поспѣшний — žuran, brz, hitan
 пост, -á, м. — mjesto, položaj
 поставити, -лю, -иш — staviti, postaviti; поставити під загрозу — ugroziti, dovesti u opasnost; поставити в обов'язок — dati u dužnost, obvezati; поставити діагноз — postaviti dijagnozu; поставити на голосування — staviti na glasanje; поставити до відома — dati na znanje; поставити життя на карту — staviti život na kocku; поставити собі мету — postaviti sebi za cilj; поставити тавро — udariti žig; поставити очі в землю — oboriti pogled; поставити перед фактом — staviti pred gotov čin; поставити питання — postaviti pitanje
 поставка, ж. — isporuka, dostavka
 поставний — stasit, reprezentativan
 постановба, ж. — rješenje, naredba, odluka; režija
 постановити, -лю, -иш — odlučiti, odrediti, riješiti
 постановляти, -яю, -яеш — rješavati, određivati, naređivati
 постатъ, -í, ж. — figura, lik, ličnost
 поставальник, -а, м. — dostavljač, liferant
 поставання, с. — isporuka, snabdijevanje, opskrba
 поставати, -аю, -аеш — isporučivati, snabdijevati, dobavljati
 поставити, -у, -иш — isporučiti, snabdjeti, dobiti

постелити, -ю, -иш — prostrijeti
 постійний — stalan, postojan, nepromjenljiv
 постіль, -елі, ж. і постеля, ж. — krevet, postelja, posteljina
 посторонитися, -юся, -ишся — maknuti se, udaljiti se, odmaknuti se
 постраждати, -аю, -аеш — stradati, nastradati
 постріл, -у, м. — pucanj, hitac
 постукати, -аю, -аеш — pokucati
 поступка, ж. — ustupak
 поступовий — postupan, postepen
 поступово — postupno, postepeno
 посувати, -аю, -аеш — micati, primicati
 посуватися, -аюся, -аешся — kretati se, micati se
 посуда, -у, м. — posude
 посудина, ж. — posuda, sud
 посумніватися, -аюся, -аешся — posumnjati
 посунути, -у, -еш — maknuti, pomaknuti, primaknuti
 посунутися, -уся, -ешся — maknuti se, pomaknuti se
 посуха, ж. — suša
 посушити, -у, -иш — posušiti, osušiti
 посягання, с. — napadaј, narsraj
 потай — potajno, tajno, krišom, kriomice
 потайний — tajan, potajan, skriven
 поталанити, -ть — posrećiti se, uspjeti
 потвѡра, ж. — neman, rugoba, ruglo, čudovište

ПОТВОРНИЙ — nakazan, odvratan, čudovištan, ružan, grdan, oduran
ПОТВОРНИСТЬ, -ОСТИ, Ж. — ružnoća, ruglo, rugoba
ПОТЭМКІ, ІВ, МН. — mrak, tama, tmica
ПОТЕМНІТИ, -Ю, -ЄШ — potamnjeti, smračiti se
ПОТЭРПІТИ, -ЛЮ, -ИШ — otrpjeti, propatiti, strpjeti se
ПОТІЄРТИ, -РҮ, -РЄШ — protrljati, istrljati, izlizati
ПОТІЛИЦЯ, Ж. — potiljak, zatiljak
ПОТІСКІУВАТИ, -ҮЮ, -ҮЄШ — stezati, stiskati
ПОТИСНІҮТИ, -Ү, -ЄШ — stisnuti, pritisnuti; **ПОТИСНҮТИ ОДИН ОДНОМУ РҮКУ** — rukovati se, stisnuti jedno drugom ruku
ПОТІК, -ОКУ, М. — potok, bujica
ПОТІМ — potom, zatim; **ЗАЛИШИТИ НА ПОТІМ** — ostaviti za kasnije
ПОТІТИ, -Ю, -ЄШ — znojiti se
ПОТІШИТИ, -Ү, -ИШ — zabaviti, razonoditi, razveseliti, utješiti, umiriti
ПОТІШИТИСЯ, -ҮСЯ, -ИШСЯ — zabaviti se, razonoditi se, narugati se
ПОТОВІКТИ, -ЧҮ, -ЧЄШ — istući, pobiti
ПОТОЛОЧ, -І, Ж. — ološ; **ПОТОЛОЧ СУСПІЛЬСТВА** — društveni ološ
ПОТОМСТВО, С. — potomstvo
ПОТОНІҮТИ, -Ү, -ЄШ — potonuti
ПОТОП, -Ү, М. — potop
ПОТОПАТИ, -АЮ, -АЄШ — tonuti, potapati se
ПОТОПЭЛЬНИК, -А, М. — utopljenik

ПОТОПЭЛЬНИЦЯ, Ж. — utopljenica
ПОТОПАТИ, -ЧҮ, -ЧЄШ — pogaziti
ПОТОЧНИЙ — tekući, sadašnji; **ПОТОЧНИЙ РАХҮНОК** — tekući račun
ПОТРАПІТИ, -ЛЮ, -ИШ — dospjeti, pogoditi, nabasati; **ПОТРАПІТИ У БЕЗВІДАНЕ СТАНОВИЩЕ** — doći u bezizlazan položaj
ПОТРАПЛЯТИ, -ЯЮ, -ЯЄШ — dospijevati, nabasavati, pogadati
ПОТРЕБА, Ж. — potreba
ПОЦІЛИТИ, -Ю, -ИШ — pogoditi (u cilj)
ПОЦІЛУВАТИ, ҮЮ, -ҮЄШ — poljubiti
ПОЦІЛУНОК, -КУ, М. — poljubac, cjelov
ПОЦІЛЯТИ, -ЯЮ, -ЯЄШ — gađati, pogađati (u cilj)
ПОЧАСТІУВАТИ, -ҮЮ, -ҮЄШ — ročastiti, pogostiti, ugostiti
ПОЧАТИ, -НҮ, -НЄШ — početi, otročeti, započeti; **ПОЧАТИ ВІЙНҮ** — zaratiti se, započeti rat; **ПОЧАТИ ХОДЯТИ** — prohodati
ПОЧАТКІВЕЦЬ, -ЦЯ, М. — početnik
ПОЧАТКОВИЙ — početni, prvotni; **ПОЧАТКОВА ШКОЛА** — osnovna škola
ПОЧАТОК, -КУ, М. — početak, nastanak; **ВІД ПОЧАТКУ ДО КІНЦЯ** — od početka do kraja; **З САМОГО ПОЧАТКУ** — od samog početka
ПОЧЕКАТИ, -АЮ, -АЄШ — počekati, pričekati, strpjeti se
ПОЧЕРВОНІТИ, -Ю, -ИШ — rocrveniti, zacrveniti, učiniti crvenim

почервоніти, -ю, -єш — pocrvenjeti, zarumenjeti se, zacrvenjeti se; почервоніти по саме волóсся — pocrvenjeti preko ušiju
 пóчерк, -у, м. — rukopis
 почéсний — роčастан, častан; почéсне місце — роčасно мјесто; почéсна вáрта — роčасна стража
 починáння, с. — роčетак, inicijativa, pothvat
 починіáти, -áю, -áєш — роčинјати, отроčинјати, запоčинјати, начинјати
 почóму і почім — роšto, ро којој cijени; заšto
 почорніáти, -ю, -йш — pocrniti, zacrniti, učiniti crnim
 почорніти, -ю, -єш — pocrnјети, postati crн
 почувáти, -áю, -áєш — osjećati; почувáти спрáгу — osjećati žeđ, žeđати, бити žeдан
 почувіти, -ю, -єш — osjetiti; čuti, наčuti
 почувтéвий — osjetан, osječajan, čulan
 почувття, с. — osječaj, osjet; óргани почувттів — osjetila, čula; почувття влáсної гідності — osječaj vlastitог dostojанства
 пошáна, ж. — роštovanje; б́ути в пошáні — uživati роštovanje
 пóшестъ, -і, ж. — epidemija, роšast
 поши́рення, с. — роširenje, širenje, роširenost, rasprostrанjenost
 поши́рити, -ю, -иш — raširitи, роširitи, rasprostrанити

поши́ритися, -юся, -ишся — роširitи se, rasprostrанити se
 поши́рювати, -юю, -юєш — širitи, роširivати
 поши́рюватися, -ююся, -юєшся — širitи se, роširivати se, rasprostrанјivати se
 поши́ти, -ю, -єш — sašiti
 пошкóдження, с. — kvar, роvreda, оштеćenje, šteta, озлјeда
 пошкóдити, -ажу, -диш — наškodити, оштетити, озлјeditи, роkvarити
 пошкóджувати, -юю, -уєш — škodити, оштеčivати, kvarити, озлјedivати
 пóшта, ж. — рошта
 поштáмт, -у, м. — рошта, роštански ured
 поштáр, -я, м. — роштар, listoпоша
 поштóвий — роštански; поштóві витрáти — роštански троškovi, роштарина
 пóштовх, -у, м. — udarac, роticaј
 пошукáти, -áю, -áєш — роtražити
 пóшукіи, -ів, мн. — traženje, роtrага
 пощáда, ж. — роštеда
 пощадіти, -ажу, -диш — роštеdjети
 пощастіти, -ть — посrečити se
 поя́ва, ж. — ројавa, ројавljиванје
 пóяс¹, -а, м. — ројас, pas
 пóяс², -у, — (geogr.) ројас, роdручје, zona; холóдний пóяс — hladни ројас
 поя́снення, с. — објашнjenje, тумачenje
 поясні́ти, -ю, -иш — објасnitи, изјасnitи, разјасnitи, роtумачити, расvijetliti

по́ясн|ювати, -юю, -юєш — objašnjavati, izjašnjavati, razjašnjavati, tumačiti, rasvjetljivati

праба́ба, ж. — prababa

пра́вда, ж. — istina; **чи́ста**

пра́вда — živa istina; **пра́в-**

ду ка́жучи — doduše, istinu

govoreći; **ніде пра́вди діти**

— što da se taji

пра́вди́вий — istinit, pravi;

pravedan; istinoljubiv

пра́вий¹ — desni

пра́вий² — pravedan, točan, u

pravu; **пра́ве діло** — pra-

vedna stvar

пра́вило, с. — pravilo, propis;

за всіма́ пра́вилами — po

svim pravilima

пра́вильний — pravilan, is-

pravan, točan

пра́вильн|ість, -ості, ж. — pra-

vilnost, ispravnost, točnost

пра́витель, -я, м. — vladar;

upravljáč

пра́в|ити¹, -лю, -иш — uprav-

ljati, rukovoditi, rukovati;

služiti

пра́в|ити², -лю, -иш — tvrditi,

ponavljati; zahtijevati; vrši-

ti (crkvenu službu); **байка́**

пра́вити — pričati priče

пра́вління, с. — upravljanje,

rukovođenje, vladavina

пра́внук, -а, м. — praunuk

пра́внучка, ж. — praunuka

пра́во, с. — pravo

право́пис, -у, м. — pravopis

право́руч — desno, udesno,

nadesno

правосла́вний — pravoslavan

правосу́дя, с. — pravosuđe

Пра́га, ж. — Prag

пра́гнення, с. — težnja, strem-

ljenje, čežnja

пра́гн|ути, -у, -еш — težiti,

žudjeti, čeznuti; žeđati

пра́діа -а, м. — pradjed

пра́ктика, ж. — praksa

пра́ктик|ува́ти, -у́ю, -у́єш —

practicirati

пра́ктичний — praktičan,

praktički

пра́ля, ж. — pralja

пра́льний — peraći; **пра́льна**

машина́ — stroj za pranje;

пра́льний порошо́к — pra-

šak za pranje

пра́льня, ж. — perionica, pra-

onica

пра́ння, с. — pranje

пра́пор, -а, м. — zastava

пра́с|ува́ти, -у́ю, -у́єш — gla-

čati, peglati

пра́ти, пер|у́, -єш — prati;

віда́ти пра́ти — dati u

pranje

пра́х, -у, м. — prah

пра́цездáтний — sposoban za

rad

пра́цездáтн|ість, -ості, ж. —

radna sposobnost

пра́цвнїк, -а́, м. — radnik,

trudbenik

пра́цюва́ти, -ю́ю, -ю́єш — ra-

diti; **працюва́ти як віл** —

raditi kao konj

пра́ця, ж. — rad, trud, posao;

письмо́ва пра́ця — pismeni

rad, pismena zadaća

пра́цьови́тий — radišan, ra-

din, marljiv, vrijedan

пра́цьови́т|ість, -ості, ж. —

radišnost, radinost, marlji-

vošt, vrednoća

пра́чка, ж. — pralja

предме́т, -а, м. — predmet

пре́д|ок, -ка, м. — predak

предста́в|ити, -лю, -иш —

predstaviti; predložiti; пред-

ста́вити до нагоро́ди — predložiti za nagradu
 предста́вляти, -яю, -яеш — predstavlјati, zastupati; predlagati
 предста́вник, -а, м. — predstavnik, izaslanik, zastupnik
 предста́вництво, с. — predstavništvo, zastupništvo
 пред'яв'іти, -лю́, -иш — pokazati, podnijeti, iznijeti
 пред'яв'я́ти, -яю, -яеш — pokazivati, podnositi, iznositi
 пред'яв'ні́к, -а, м. — donosilac
 президе́нт, -а, м. — predsjednik
 президе́нція, ж. — prezidijum, radno predsjedništvo
 прези́рливий — preziran
 прези́рство, с. — prezir
 пре́йскура́нт, -а, м. — sjenik
 прекра́сний — krasan, divan, prekrasan, izvrstan
 прем'є́р, -а і прем'є́р-міні́стр, -а, м. — premijer, ministar predsjednik
 прем'є́ра, ж. — premijera
 премі́юва́ти, -ю́ю, -ю́еш — nagradivati, nagraditi
 премо́вля, ж. — nagrada, premija; Но́белі́вська премо́вля — Nobelova nagrada
 препара́т, -а, м. — preparat
 пре́с, -а, м. — preša, tijesak
 пресе́ра, ж. — tisak, štampa, novinstvo
 пресе́р-конфе́ренція, ж. — konferencija za štampu
 пресе́рло́вий — famozan, ozloglašen
 пресе́рж, -у, м. — prestiž
 пресе́ртол, -у, м. — prijestolje
 пресе́ртенди́вати, -ю́ю, -ю́еш — pretendirati, polagati pravo
 пресе́ртензі́я, ж. — pretenzija, traženje, zahtjev

пре́фікс, -а, м. (gram.) — prefiks
 прецеде́нт, -у, м. — presedan; без прецеде́нту — bez presedana
 при (+L.) — pri, kod, uz; при то́му — pritom, usto; при всьо́му то́му — uza sve to; при всі́х — pred svima; при обі́ді — za ručkom; при ста́рості літ — pod stare dane, u starosti; де́нь при дні́ — iz dana u dan; жи́ти при доста́тку — živjeti u izobilju; са́м не при собі́ — izvan sebe
 прибив'я́ти, -яю, -яеш — pribijati, prikucavati
 приби́ральник, -а, м. — čistač
 приби́ральни́ця, ж. — čistačica
 прибир'я́ти, -яю, -яеш — kiti, rediti, spremati
 прибир'я́тися, -яю́ся, -яешся — rediti se, dotjerivati se
 приби́ти, -бу́ю, -бу́еш — pribiti, prikucati
 приби́г'я́ти, -яю, -яеш — dotrčavati
 приби́гти, -жу́, -жиш — dojuriti, dotrčati
 приби́їти, -бу́ю, м. — zapljuskiwanje (vode, valova); navala
 приби́чник, -а, м. — pripadnik, pristaša, pristalica
 приби́зний — približan, aproksimativan
 приби́зно — približno, otprilike, aproksimativno
 прибо́рк'я́ти, -аю́, -аеш — ukrotiti, umiriti, obuzdati
 прибо́рк'ю́вати, -ю́ю, -ю́еш — ukrotiti, umirivati, obuzdavati
 прибо́рати́ся, -е́ру́ся, -е́решся — urediti se, dotjerati se

прибу́вати, -аю, -аєш — stizati, dolaziti, nadolaziti, navirati
 прибу́ти, -ау, -деш — stići, doći, doputovati, navrijeti
 прибу́тковий — probitačan, unosan; прибу́ткова кни́га — knjiga prihoda
 прибу́ток, -кү, м. — dobit, dobitak, приход, dohodak; чи́стий прибу́ток — čista dobit
 прибу́ття, с. — dolazak
 прива́ба, ж. — privlačnost, zamamnost, čar
 прива́блити, -аю, -иш — privući, domamiti
 прива́бливий — privlačan, zamaman, atraktivan
 прива́бливість, -ості, ж. — privlačnost, zamamnost, milina
 прива́бляювати, -юю, -юєш — primamljivati, domamljivati, privlačiti, mamiti
 прива́л, -у, м. — zaustavljanje, zadržavanje, predah, odmor
 прива́тний — privatan; прива́тна спра́ва — privatna stvar; прива́тна вла́сність — privatno vlasništvo
 привеза́ти, -у́, -е́ш — dovesti, dovući
 приве́сти, -а́у, -а́єш — dovesti, privesti; приве́сти до прися́ги — zakleti; приве́сти до пам'я́ті — dovesti u pamćenje, podsjetiti
 приви́д, -у, м. — priviđenje, utvara, sablast
 приви́д, -о́ду, м. — povod, razlog; да́ти приви́д до чо́го — dati povoda za što
 приви́з, -о́зу, м. — dovoz
 привіле́йя, -ю, м. — privilegija, povlastica, prednost

привілейованийий — privilegiран, povlašten
 приві́т, -у, м. — pozdrav
 приві́тання, с. — pozdrav, pozdravljanje, dobrodošlica
 приві́тати, -а́ю, -а́єш — pozdravljati; čestitati
 приві́татися, -а́юся, -а́єшся — pozdraviti se
 приві́тний — ljubazan, srdačan
 привла́снити, -ю, -иш — prisvojiti
 привла́снювати, -юю, -юєш — prisvajati, svojatati
 приво́дити, -а́жу, -а́иш — dovoditi
 приво́зити, -а́жу, -а́иш — dovoziti, dovlačiti
 привсе́людний — javan
 привча́ти, -а́ю, -а́єш — priučavati
 привча́ти, -у́, -и́ш — priučiti
 прив'яза́ти, -а́жу, -а́єш — privezati, vezati, pričvrstiti
 прив'язу́вати, -а́ю, -а́єш — privezivati, vezivati, pričvrščivati
 прига́дати, -а́ю, -а́єш — prisjetiti se, sjetiti se; smisliti
 прига́дувати, -а́ю, -а́єш — prisjećati se, sjećati se; smišljati
 пригвинті́ти, -а́чу, -а́иш — prišarafiti
 пригиня́ти, -а́ю, -а́єш — prigibati, sagibati, s(a)vijati
 пригні́тити, -а́чу, -а́иш — potlačiti, pritisnuti, ugušiti, potišiti, deprimirati
 пригні́чений — potlačen, pritisnut, ugnjeten, potišten, deprimiran
 пригні́ченість, -ості, ж. — potlačenost, ugnjetenost;

klonulost, potištenost, depresija
пригн|ч|увати, -ую, -уеш — tlačiti, ugnjetavati, pritiskati, gušiti; tištati, deprimirati
пригноб|ити, -лю, -иш — pritisnuti, potlačiti
пригнобл|ений — tlačen, ugnjetavan, potlačen, ugnjeten
пригнобл|ювати, -юю, -юеш — tlačiti, ugnjetavati, pritiskati
пригнобл|ювач, -а, м. — tlačitelj, ugnjetavač
пригн|үти, -ү, -еш — prignuti, sagnuti, saviti
пригода, ж. — događaj, slučaj, prilika
приголомш|ити, -ү, -иш — zaprepastiti, zapanjiti, ošamutiti, potresti
приголомшлив|ий — porazan, potresan, zaprepašćujući
приголомш|увати, -ую, -уеш — zaprepašćivati, zapanjivati, potresati
приголосн|ий, -ого, м. — suglasnik, konzontan
пригор|іти, -іть — zagorjeti, prigorjeti
приго|стіти, -щү, -стиш — pogostiti, počastiti, ponuditi
приготовл|яти, -яю, -яеш — pripremati, spremati
пригот|увати, -үю, -уеш i **приготв|ити**, -лю, -иш — pripremiti, spremati
пригощ|ати, -аю, -аеш — nuditi, gostiti, častiti
пригро|зїти, -жү, -зиш — zaprijetiti, priprijetiti
прид|атний — prikladan, zgodan, podesan, sposoban
придб|ати, -аю, -аеш — steći, dobiti

прид|ира, м. i ж. — sjeplilaka
придл|іти, -ю, -иш — udijeliti, dodijeliti, odrediti
придл|яти, -яю, -яеш — udjeljivati, dodjeljivati, određivati
придүм|ати, -аю, -аеш — izmisliti, smisliti
придүм|увати, -ую, -уеш — izmišljati, smišljati
придүрк|уватий — glupav, bedast, sulud, luckast
придүш|ення, с. — gušenje, suzbijanje
придүш|іти, -ү, -иш — ugušiti, suzbiti, obuzdati; **придүш|ити** **заколот** — ugušiti bunu
придүш|увати, -ую, -уеш — gušiti, suzbijati, obuzdavati
приєдн|ати, -аю, -аеш — prisajединити, pripojiti
приєдн|увати, -ую, -уеш — prisajединjavati, pripajati
приємн|ий — ugodan, prijatan, počudan; **приємного апетіту!** — dobar tek!
приємно — ugodno, prijatno, milo
приз, -ү, м. — nagrada
призвич|юватися, -ююся, -юешся — privikavati se, navikavati se
призвич|ітися, -юся, -ішся — priviknuti se, naviknuti se
призв|ідник, -а, м. — kolovođa, podstrekač
приземл|ітися, -юся, -ішся — prizemljiti se, aterirati
приземл|ятися, -яюся, -яешся — prizemljavati se, aterirati
призів, -ү, м. — zov, poziv
призна|в|атися, -юся, -ешся — priznavati
призн|áтися, -аюся, -аешся — priznati

призначати, -аю, -аєш — namjenjivati, naznačivati, postavljati, određivati, predodređivati, imenovati, zakazivati

призначення, с. — namjena, naznačenje, postavljenje; **місце призначення** — одредиште

призначити, -у, -иш — naminjeniti, naznačiti, postaviti, одreditи, predodreditи, imenovati, zakazati

приїжджати, -аю, -аєш — dolaziti, stizati

призовник, -а, м. — regrut, vojni obveznik

приїзд, -у, м. — dolazak

приїск, -у, м. — nalazište, rudnik, majdan

приїхати, -ау, -аєш — doći, stići, doputovati

прийдешній — budući, idući

приймак, -а, м. — posvoјče; došljak, stranac, domazet

приймальня |а, -ої, ж. — soba za primanje; чекаонца

приймальний — prijemni, za primanje; **приймальні години** — satovi primanja

прийма́ти, -аю, -аєш — primati, uzimati; **прийма́ти ду́ш** — tuširati se

приймач, -а, м. — prijemnik, radioaparат

прийня́ти, -му́, -меш — primati, uzeti; **прийня́ти присягу** — položiti zakletvu

прийнятний — prihvatljiv

прийо́м, -у, м. — prijem, primanje, primitak

прийті́, -ау́, -аєш — doći; **прийти́ на світ** — doći na svijet, roditi se; **прийти́ до розуму** — opametiti se;

прийти́ до пам'яті — osvijestiti se, doći k svijesti; **прийти́ до згоди** — složiti se, postići sporazum

приказка, ж. — izreka, izričaj, poslovica

прикида́тися, -аюся, -аєшся — pretvarati se, praviti se, činiti se, izigravati; **прикида́тися ду́рником** — praviti se lud

прики́н|у́тися, -уся, -ешся — napraviti se, причинити se

прикінце́вий — završan, zaključan, konačan

при́клад¹, -у, м. — primjer, uzor; **взя́ти при́клад** — ugledati se; **ста́вити за при́клад** — stavlјati kao primjer, davati za primjer; **до при́кладу сказа́ти** — zgodno reći, uspješno formulirati

при́клад², -а, м. — kundak; pribor, oprema

приклад|а́ти, -аю, -аєш — prilagati, stavlјati, primjenјivati

прикладни́й — primijenjen; **прикладне мистецтво** — primijenjena umjetnost

прикла́сти, -ау́, -аєш — priložiti, staviti, primijeniti; **прикла́сти всі сили** — uložiti sve svoje snage

прикме́та, ж. — znak, predznak

прикме́тник, -а, м. — (gram.) pridjev

прикол|о́ти, -ю́, -еш — pribosti, pričvrstitи

прико́лювати, -юю, -юєш — pribadati, pričvrščivati

прикордонний — granični, pogranični

прикордóнник, -а, м. — gra-
ničar
прикрáса, ж. — ukras; без
прикрáс — bez uljepšava-
nja, bez pretjerivanja
прикрáсити, -шү, -сиш — na-
kititi, okititi, uljepšati
прикрáситися, -шүся, -сишся
— nakititi se, ukrasiti se,
dotjerati se
прикрашáти, -áю, -áеш — u-
ljepšavati, krasiti; ukrašava-
ti; frizirati, dotjerivati, ki-
titi, gizdati
прикрашáтися, -áюся, -áешся
— kititi se, dotjerivati se,
gizdati se, uljepšavati se
прикривáти, -áю, -áеш — pri-
krivati, prekrivati, zaklanja-
ti, zatvarati
прикрíй — dosadan, neugo-
dan, težak
прикрíти, -ю, -еш — prikriti,
pokriti, zatvoriti, prekriti,
zakloniti
прикриття, с. — zaklon, okri-
lje
прикрíпати, -лю́, -иш — pri-
čvrstiti
прикрíплювати, -юю, -юеш і
прикрíпати, -яю, -яеш —
pričvršćivati
прикрíсть, -ості, ж. — neu-
godnost, teškoća
прилад, -ү, м. — uređaj, na-
prava, aparat
приле́тíти, -чү, -тиш і приля-
н|үти, -ү, -еш — doletjeti,
dojuriti
приляпн|үти, -ү, -еш — prilije-
piti se, prionuti
приляпáти, -лю́, -иш — prili-
jepiti, zalijepiti
прилятáти, -áю, -áеш — doli-
jetati

приман|йти, -ю́, -иш — doma-
miti
примán|ювати, -юю, -юеш —
mamiti, domamljivati
примáра, ж. — priviđenje, sa-
blast
примéнш|ити, -ү, -иш — uma-
njiti; omalovažiti
примéнш|үвати, -үю, -үеш —
umanjivati; omalovažavati
примикáти, -áю, -áеш — pri-
micati se, pridruživati se,
pristupati
примирення, с. — pomirenje,
izmirenje
примир|йти, -ю́, -иш — pomi-
riti, izmiriti
примир|тися, -ю́ся, -ишся —
pomiriti se, izmiriti se
примíрливий — pomirljiv
примир|яти, -яю, -яеш — mi-
riti, pomirivati, izmirivati
примир|тися, -яюся, -яешся
— miriti se, izmirivati se
примíрка, ж. — proba, pro-
banje (odjeće)
примíряти, -яю, -яеш і при-
мíрювати, -юю, -юеш —
probati
примíряти, -яю, -яеш і при-
мíрити, -ю, -иш — isprobati
примíський — prigradski, pe-
riferijski, lokalni
примíтив, -а, м. — primitivac,
primitivan čovjek
примíтивний — primitivan
примíтка, ж. — primjedba,
napomena
примíщення, с. — smještaj;
prostorija, zgrada; клáсне
примíщення — učionica,
razred
примкн|үти, -ү́, -еш — pri-
maknuti se, pridružiti se,
pristupati
примóрський — primorski

примор'я, с. — primorje
примус', -у, м. — prisila, prisiljavanje; з **примусу** — pod prisilom
примус', -а, м. — primus
примусити, -шу, -шиш — prisiliti, primorati, natjerati
примусовий — prisilan; **примусові заходи** — prisilne mjere
примусити, -ую, -уєш — prisiljavati, primoravati, natjeravati
примха, ж. — hir, prohtjev
примхливий — hirovit, svojeglav
принада, ж. — мамас; čar, draž
принадний — privlačan
принадність, -ості, ж. — privlačnost, čar, draž
принаймні — bar, barem, u najmanju ruku
принесіти, -у, -єш — donijeti
приниження, с. — poniženje
принижити, -ую, -уєш — ponižavati
принижитися, -уюся, -уєшся — ponižavati se
принизити, -жу, -зиш — poniziti
принизитися, -жуся, -зишся — poniziti se
принизливий — ponižavajući
приносити, -шу, -шиш — donositi
принцип, -у, м. — princip, načelo
принциповий — principijelan, načelan
припадати, -аю, -аєш — stiskati se, priljubljavati se, dopadati, odnositi se
припарка, ж. — oblog
припати, -аю, -аєш — stisnuti se, priljubiti se; dopas-

ti; **припасти до вподоби** — svidjeti se
припинення, с. — obustava, prestanak, prekid
припинити, -ю, -иш — prekinuti, zaustaviti, obustaviti
припинитися, -юся, -ишся — prestati, prekinuti se, zaustaviti se
припиняти, -аю, -аєш — kidati, prekidati, zaustavljati, obustavljati
припинятися, -аюся, -аєшся — prestajati, prekidati se, zaustavljati se
приписати, -шу, -шеш — dopisati, pripisati; propisati
приписка, ж. — dodatak, post-scriptum
приписувати, -ую, -уєш — dopisivati; prepisivati, pripisivati
приплентати(ся), -аю(ся), -аєш(ся) — dovući se
приплетітися, -туся, -тешся — dovući se, došepati
приплив, -у, м. — plima, priliv
приплід, -аю, м. — priplod
приправити, -аю, -иш — začiniti; urediti, udesiti
приправляти, -аю, -аєш — začinjati; uređivati, udešavati
припускати, -аю, -аєш — pretpostavljati, podrazumijevati, dopuštati
припустимий — dopustiv, prihvatljiv
припустити, -щю, -стиш — pretpostaviti, dopustiti
припущення, с. — pretpostavka
прираховувати, -ую, -уєш — pribrajati; ubrajati
прирахувати, -ую, -уєш — pribrojiti; ubrojiti

прире|кті, -чү, -чеш — osuditi; predodrediti, predskazati, navijestiti
приречений — osuđen
прир|к|ати, -аю, -аеш — osuđivati; predodređivati, predskazivati, navješćivati
прир|ст, -осту, м. — porast, priraštaj
природа, ж. — priroda; **з природи** — od prirode; **в природі речей** — u prirodi stvari
природжений — urođen, prirodan
природний — prirodan, naravan
природозна́вство, с. — prirodopis; prirodne nauke
прируча́ти, -аю, -аеш — pripitomljavati
прируча́ти, -ү, -иш — pripitomiti
присвоєння, с. — prisvajanje
присво́їти, -ю, -їш — prisvojiti
присво́ювати, -юю, -юеш — prisvajati
присил|ати, -аю, -аеш — slati
присипл|яти, -аю, -аеш — uspravljivati
прискорений — ubrzan, ućestao; **прискорений поїзд** — ubrzani vlak; **прискорений пульс** — ubrzani puls
прискор|ити, -ю, -иш — ubrzati, pospješiti; **прискорити хід** — ubrzati korak
прискор|ювати, -юю, -юеш — ubrzavati, pospješivati
при|сл|ати, -шлю, -шлеш — poslati
прислівник, -а, м. — (gram.) prilog, adverb
прислів'я, с. — poslovice, izreka, uzrečica; **зробитися**

прислів'ям — postati poslovičan
прислон|їти, -ю, -иш — prisloniti
прислон|яти, -аю, -аеш — prislanjati
прислуж|ити, -ү, -иш — podvoriti, poslužiti
прислуж|итися, -үся, -ишся — dodvoriti se; podvoriti, uslužiti
прислуж|увати, -ую, -уеш — dvoriti, posluživati
прислуж|уватися, -уюся, -уешся — oslušnuti, poslušati
прислух|атися, -аюся, -аешся — prislušivati, oslušivati, slušati
прісмак, -ү, м. — ukus, aroma
прісмерк, -ү, м. — sumrak, suton, polumrak
присн|їтися, -юся, -їшся — prisniti se, sanjati
присором|ити, -аю, -иш — rostiti, zasramiti
присоромл|ювати, -юю, -юеш — postiđivati, zasramljivati
присп|ати, -лю, -їш — uspravati
приста|вати, -ю, -еш — pria-njati, dosađivati, gnjaviti, moljakati, pristajati
пристановище, с. — utočište, sklonište
пристан|ь, -ї, ж. — pristanište, luka
приста|ти, -ну, -неш — priognuti, dosaditi, zagnjaviti, pristati
присто́їнний — pristojan, uljudan
присто́їн|ість, -ості, ж. — pristojnost, uljudnost; **вийти за ме́жі присто́їнності** — prijeći granice pristojnosti

присто́йно — pristojno, pri-
lično; nije loše

пристосо́в|увати, -ую, -уєш —
prilagođavati, udešavati, u-
sklađivati

пристосо́в|уватися, -уюся,
-уєшся — prilagođavati se;
snalaziti se

пристосува́ння, с. — prila-
gođavanje, podešavanje; u-
ređaj, adaptacija

пристос|увати, -ую, -уєш —
prilagoditi, podesiti, udesiti,
uskладити, adaptirati

пристос|уватися, -уюся, -уєш-
ся — prilagoditi se; snaći
se

пристра́сний — strastven;
пристра́сне бажання — ро-
žuda, pomama

пристра́сть, -і, ж. — strast,
strastvenost; sklonost

присту́п, -у, м. — napadaj, na-
pad, navala

присту́п|ати, -аю, -аєш — pri-
stupiti, prilaziti, laćati se,
otpočinjati

присту́п|яти, -аю, -иш — pri-
stupiti, prići, latiti se, otpo-
četi

присту́пний — pristupačan,
dostupan; присту́пна ціна
— pristupačna cijena

при́суда, -у, м. — presuda, osu-
da

при́судж|увати, -ую, -уєш —
prosudiivati, osudiivati

при́суд|яти, -ажу́, -аиш — о-
suditi, presuditi

при́суд|ок, -ка, м. — (gram.)
predikat

при́сутній — prisutan

при́сутн|ість, -ості, ж. — pri-
sutnost, prisustvo

прися́га, ж. — zakletva, prise-
ga

присяг|ати, -аю, -аєш — za-
klinjati se, kleti se, polagati
zakletvu

присяг|ті, -ну́, -неш — zakleti
se, položiti zakletvu

прита́їтися, -юся, -їшся —
pritajiti se

притаманний — svojstven
пританцьо́в|увати, -ую, -уєш
— poigravati, skakutati, ple-
sati

прита́юватися, -ююся, -юєш-
ся — pritajivati se

притиск|ати, -аю, -аєш — pri-
tiskati, prignjećivati; vršiti
pritisak

притис|ити, -у, -еш — pritis-
nuti, prignjećiti; izvršiti pri-
tisak

прито́ка, ж. — pritok

притомн|ість, -ості, ж. — svi-
jest, prisebnost

притомн|ити, -ю, -еш — osvje-
ćivati se, dolaziti k sebi

притрї́м|ати, -аю, -аєш — pri-
držati

притрї́м|увати, -ую, -уєш —
pridržavati

притул|ятися, -юся, -ишся —
prisoniti se, nasloniti se,
pritisnuti se, pripiti se

приту́лок, -ку, м. — utočište,
sklonište; пра́во приту́лку
— pravo azila

притул|ятися, -аюся, -аєшся
— prisanjati se, naslanjati
se, pritiskati se, pripijati se

притяг|ати, -аю, -аєш — pri-
vlaćiti, pritezati; притяга́ти
на допомо́гу — pritjecati u
pomoc

притяг|ті і притяг|нути, -ну́,
-неш — privući, pritegnuti;
притягну́ти ува́гу — privući
pažnju

притьмóm — hitno, žurno, neodgodivo
 прихýльний — blagonaklon, sklon, raspoložen
 прихýльник, -а, м. — privrženik, pristalica, pripadnik
 прихýльн|ість, -ості, ж. — privrženost, odanost, naklonost
 прихýд, -бáу, м. — dolazak
 прихóваний — skriven, potajan; прихóвана дýмка — potajna (skrivena) misao
 приховáти, -áю, -áеш — prikriti, sakriti, zatomiti, pri-tajiti
 прихов|увати, -ую, -уеш — prikrivati, kriti, skrivati, zatomljivati, tajiti
 прихóдити, -ажу, -диш — dolaziti, stizati; прихóдати в гóлову — padati na pamet; прихóдати в лiта — zalaziti u godine
 прицá|итися, -юся, -ишся — napišaniti
 прицáлювання, с. — gađanje, nišanjenje
 причепáти, -лú, -иш — prik(v)ačiti, zak(v)ačiti
 причепáтися, -лúся, -ишся — uhvatiti se, zak(v)ačiti se
 причесáти, -шú, -шеш — ро-чеšljati
 причесáтися, -шúся, -шешся — роchešljati se
 причýна, ж. — uzrok, uzročnik, razlog; не без причýни — ne bez razloga
 причýп, -éпа, м. — prikolica
 причýпáти, -яю, -яеш — k(v)ačiti, prik(v)ačivati
 причýпáтися, -яюся, -яешся — k(v)ačiti se, prik(v)ačiti se
 причýс|увати, -ую, -уеш — češljati

причýс|уватися, -уюся, -уешся — češljati se
 пришвáдш|ити, -у, -иш — ро-spješiti, ubrzati
 пришвáдш|увати, -ую, -уеш — роspješivati, ubrzavati
 пришивáти, -áю, -áеш — prišivati
 пришý|ти, -ю, -еш — prišiti; пришýти гаплýк — pecnuti, bocnuti
 прищ, -á, м. — prišt
 прищепáти, -лú, -иш — nakalemiti, cijepiti
 прищепáлювати, -ую, -юеш — kalemiti, cijepiti
 приязний — prijazan, ljubazan
 приятел|ювати, -юю, -юеш — prijateljevati, družiti se
 приятел|ь, -я, м. — prijatelj
 приятельский — prijateljski
 прízвисько, с. — nadimak
 прízвище, с. — prezime
 прiоритét, -у, м. — prioritet
 прiрва, ж. — ponor, bezdan; gomila
 прiсний — prijesan, bljutav, neslan
 про (+А.) — о, за; про мéне — što se mene тиче; про всýкий вiпадок — за svaki slučaj
 прóба, ж. — proba, pokus; žig, oznaka
 пробачáти, -áю, -áеш — оpraštati, izvinjavati, ispričavati
 пробáчення, с. — izvinjenje, oproštaj, isprika
 пробач|ити, -у, -иш — опros-titi, izviniti, ispričati; пробáчте на цьóму слóвлi — оprostite na izrazu
 пробач|итися, -уся, -ишся — ispričati se, izviniti se

пробив|ати, -аю, -аєш — probijati, bušiti
 пробі|ти, -б'ю, -б'єш — probiti, probušiti; пробіти дорóгу — prokrčiti put
 пробир|атися, -аюся, -аєшся — probijati se, gurati se, prodirati; izbijati
 пробі|ати, -аю, -аєш — protrčavati, pretrčavati
 пробі|гти, -ж'у, -ж'иш — protrčati, pretrčati
 пробка, ж. — čep, zarušać
 пробле|ма, ж. — problem
 проблематич|ний — problematičan
 проб|ний — probni; проб|ний камінь — kamen kušnje
 пробр|атися, -ер'уся, -ер'єшся — probiti se, progurati se, prodrijeti
 проб|увати, -ую, -уєш — probati, kušati
 пробудж|увати, -ую, -уєш — buditi; poticati
 пробудж|уватися, -уюся, -уєшся — buditi se
 пробуд|іти, -аж'у, -аиш — probuditi, pobuditi, potaknuti
 пробуд|ітися, -аж'уся, -аишся — probuditi se
 пробурмо|тїти, -ч'у, -чеш — promrmljati, promumljati
 пробурч|ати, -у', -иш — promrmljati
 прова|дити, -ажу, -аиш — voditi, vršiti; govoriti, pričati; прова|дити своє — tjerati svoje, ponavljati uvijek isto
 прова|л, -у, м. — propast, pad, provalija, slom, neuspjeh
 провал|ітися, -юся, -ишся — pasti, propasti, srušiti se

пров|алля, с. — ponor, bezdan, provalija
 прова|л|юватися, -ююся, -юєшся — padati, propadati, rušiti se
 прове|сті¹, -а'у, -а'єш — provesti, proizvesti, izvesti
 прове|сті², -а'у, -а'єш — ispratiti, otpratiti
 пров|ина, ж. — krivica, krivnja, prekršaj, prijestup; скла|сти пров|ину на кого — baciti krivnju na koga
 пров|ід¹, -оау, м. — žica, vod, kabel
 пров|ід², -оау, м. — vodstvo, rukovodstvo, rukovođenje; под про|водом — pod rukovodstvom
 пров|ід|ати, -аю, -аєш — posjetiti, obići
 пров|ідмін|яти, -яю, -яєш (gram.) — prosklanjati, deklinirati; konjugirati
 пров|ід|ний — vodeći, glavni; пров|ідна іде|я — misao vodilja; пров|ідна р|оль — vodeća (rukovodeća) uloga
 пров|ід|ник, -а, м. — sprovodnik, konduktier, vodič
 пров|ід|увати, -ую, -уєш — posjećivati, obilaziti
 пров|із, -бзу, м. — prijevoz
 пров|ізія, ж. — hrana, namirnice, prehrambeni proizvodi
 пров|інція, ж. — provincija
 пров|інці|альний і пров|інці|йний — provincijski
 пров|існик, -а, м. — preteča, vjesnik
 пров|і|стїти, -щ'у, -стїш — predskazati
 пров|ітр|ювати, -юю, -юєш — provjetrivati, zračiti
 пров|ітр|ити, -ю, -иш — provjetriti, prozračiti

провіщ|ати, -аю, -аєш — predskazivati
 прові|яти, -ю, -єш — propuhati
 про|води, -ів, мн. — ispraćaj
 проводж|ати, -аю, -аєш і про|водити¹, -ажу, -диш — ispraćati, pratiti
 пров|одити², -ажу, -диш — provoditi, proizvoditi, izvoditi
 провока|тор, -а, м. — provokator
 провока|ційний — provokativan, izazivački
 провока|ція, ж. — provokacija
 провок|увати, -ую, -уєш — provocirati, izazivati, izazvati
 про|в|орний — hitar, brz, ekspeditivan
 про|г|алина, ж. — propust, praznina, nedostatak
 проган|яти, -яю, -яєш — progoniti, istjerivati, protjerivati, izgoniti
 прогля|дати, -аю, -аєш — izvirivati; pregledavati, promatrati
 про|гн|ати, -жену, -женєш — prognati, izagnati, otjerati, protjerati
 прогн|іти, -ю, -єш — sagnjiti, istruliti
 проглян|ути, -у, -єш — izviriti; pregledati, promotriti
 прогн|об, -у, м. — prognoza
 проговор|ітися, -юся, -ишся — izbrbljati se
 прогод|увати, -ую, -уєш — prehraniti
 проголо|сити, -шу, -сиш — proglasiti
 прогос|увати, -ую, -уєш — glasati, izglasati, dati glas

проголо|шення, с. — proglas, proklamacija
 прогол|ш|увати, -ую, -уєш — proglašavati, proklamirati
 програ|вати, -ю, -єш — gubiti, proigravati; svirati
 програ|вач, -а, м. — gramofon
 програ|ма, ж. — program
 прогр|ати, -аю, -аєш — izgubiti, proigrati; odsvirati
 пр|ограш, -у, м. — gubitak
 прогр|єс, -у, м. — progres, napredak
 прогрес|івний — progresivan, napredan
 прог|ул, -у, м. — neopravdani izostanak
 прог|у|лянка, ж. — šetnja
 прог|у|лятися, -яюся, -яєшся — prošetati (se)
 прода|вати, -ю, -єш — prodavati
 прода|вець, -ця, м. — prodavač
 прода|в|іця, ж. — prodavačica
 пр|одаж, -у, м. — prodaja
 прод|ати, -ам, -асі — prodati; п|сові б|чі прод|ати — izgubiti savjest, biti bez savjesti
 продемонстр|увати, -ую, -уєш — prikazati, prodemonstrirati
 пр|оділ, -у, м. — razdjeljak
 прод|овж|ити, -у, -иш — nastaviti, produžiti, produljiti
 прод|овж|итися, -уся, -ишся — potrajati, nastaviti se, produljiti se
 прод|овж|увати, -ую, -уєш — produživati, produljivati, nastavljati
 прод|овж|увач, -а, м. — nastavljач
 продов|ольство, с. — (živežne) namirnice

ПРОДУ́КТ, -у, м. — produkt, proizvod
ПРОДУКТИ́ВНИЙ — produktivan, djelotvoran, plodan; **ПРОДУКТИ́ВНИ СІЛА** — proizvodne snage
ПРОДУКТИ́ВНИ|СТЬ, -ості, ж. — produktivnost, proizvodnost; **ПРОДУКТИ́ВНИСТЬ ПРА́ЦІ** — produktivnost rada
ПРОДУ́КЦІЯ, ж. — produkcija, proizvodnja
ПРОДУ́М|АТИ, -аю, -аеш — promisliti, razmisliti, razmotriti
ПРОДУ́М|УВАТИ, -ую, -уеш — promišljati, razmišljati, razmatrati
ПРОЕ́КТ, -у, м. — projekt, nacrt, elaborat
ПРОЕКТУВА́ЛЬНИК, -а, м. — projektant
ПРОЕКТ|УВА́ТИ, -ую, -уеш — projektirati; projicirati
ПРОЖЕ́КТОР, -а, м. — reflektor
ПРОЖЕ́РЛИВИЙ — proždrljiv
ПРОЖИВА́ТИ, -аю, -аеш — živjeti, boraviti, prebivati, stanovati, obitavati
ПРОЖИ|ТИ, -вў, -веш — proživjeti, proboraviti, poživjeti
ПРО́ЗА, ж. — proza
ПРОЗВА́ТИ, -овў, -овеш — nazvati, prozvati, imenovati
ПРОЗИВА́ТИ, -аю, -аеш — nazivati, prozivati, imenovati
ПРОЗО́РИЙ — proziran, bistar
ПРОЗР|ТИ, -ю, -еш — progledati, prozreti
ПРО|ЖАЖ|АТИ, -аю, -аеш — putovati, prolaziti
ПРО́ИЗ, -у, м. — prolaz, vožnja
ПРО|ХАТИ, -ау, -аеш — proputovati, proći
ПРО|ХАТИСЯ, -ауся, -аешся — provesti se, provozati se

ПРОИ́ДСВІТ, -а, м. — probisvijet
ПРОИМ|АТИ, -аю, -аеш — prožimati, ispunjavati
ПРОИ|НЯТИ, -мў, -меш — prožeti, ispuniti
ПРОИ|ТИ, -аў, -аеш — proći; proteći; **ПРОИТИ МІМО** — mimoći; **ПРОИТИ КРІЗЬ ВОГОНЬ І ВОДУ** — proći kroz sito i rešetoto
ПРОКА́ЗА, ж. — guba
ПРОКА́Т¹, -у, м. — valjanje (metalata)
ПРОКА́Т², -у, м. — iznajmljivanje, posudba, posuđivanje
ПРОКА́ТНИЙ¹ — valjan, израđen valjanjem
ПРОКА́ТНИЙ² — iznajmljen, posuđen
ПРОКИДА́ТИСЯ, -аюся, -аешся — buditi se
ПРОКИН|УТИСЯ, -уся, -ешся — probuditi se
ПРОКЛАД|АТИ, -аю, -аеш — probijati, krčiti
ПРОКЛАМА́ЦІЯ, ж. — proklamacija, proglas
ПРОКЛАМ|УВА́ТИ, -ую, -уеш — proklamirati, proglasiti, proglašavati
ПРОКЛА́|СТИ, -аў, -аеш — probiti, prokrčiti; **ПРОКЛА́СТИ ДОРО́ГУ** — prokrčiti put
ПРОКЛИН|АТИ, -аю, -аеш — proklinjati, kleti
ПРОКЛЯ́|СТІ, -нў, -неш — prokleti
ПРОКЛЯ́|ОН, -у, м. і **ПРОКЛЯ́ТТЯ**, с. — kletva, prokletstvo
ПРОКОВТИ|УТИ, -ў, -еш — progutati, gutnuti; **ПРОКОВТИ|УТИ ПІЛЮ́ЛО** — progutati pilulu
ПРОКОВА́ТИ, -ую, -уеш — gutati

прокоп|áти, -áю, -áеш — prokopati, prorovati
 прокоп|увати, -ую, -уеш — prokopavati
 прокоп|тати, -чү, -тиш — izvaljati, istanjiti, izraditi valjanjem
 прокоп|увати, -ую, -уеш — valjati, tanjiti, izrađivati valjanjem
 прокурóр, -а, м. — državni tužilac
 прола́за, м. і ж. — njuškalo
 пролам|áти, -áю, -áеш — prolomiti, probiti, provaliti
 пролам|увати, -ую, -уеш — prolamati, probijati, provaljivati
 пролетáр, -я́, м. — proleter
 пролетариáт, -у, м. — proletarijat
 пролетáрський — proleterski
 пролив|áти, -áю, -áеш — proljevati
 прол|áти, -ллю́, -ллеш — proliti
 прол|с|ок, -ка, м. — propilak; visibaba
 проло́м, -у, м. — rupa, pukotina, provala
 прома́слювати, -уюю, -юеш — zamašćivati, mastiti
 про́мах, -у, м. — promašaj
 промахн|үтися, -үся, -ешся — promašiti
 промени́стий — jarki, blistav, sjajan; промени́ста ене́ргія — energija zračenja
 промив|áти, -áю, -áеш — ispirati
 про́мис|ел, -лу, м. — zanat, obrt, proizvodnja
 промисло́вий — industrijski
 промисло́в|ість, -ості, ж. — industrija
 проми́|ти, -ю, -еш — isprati

про́м|ж|ок, -ку, м. — razmak, interval
 про́м|інь, -еня, м. — zraka; космо́чні про́мені — kozmičke zrake
 про́мова, ж. — govor; виго́лошувати про́мову — držati govor
 про́мов|ець, -ця, м. — govornik
 про́мов|ити, -лю, -иш — izreći, izgovoriti, progovoriti
 промовл|я́ти, -я́ю, -я́еш — izricati, progovarati, izgovarati
 про́мовч|ати, -у, -иш — prešutjeti
 про́мовч|увати, -ую, -уеш — prešućivati
 промок|áти, -áю, -áеш — močiti se, vlažiti se, propuštati vodu
 промо́кн|үти, -у, -еш — smočiti se, ovlažiti se, propustiti vodu; промо́кнүти до рүбця́ — smočiti se do gole kože
 промот|áти, -áю, -áеш — (razg.) profućkati
 промоч|іти, -ү́, -иш — promočiti, smočiti
 промóч|увати, -ую, -уеш — močiti
 пронес|ті́, -ү́, -еш — pronijeti
 прони́зливий — prodoran, oštar
 прони́кливий — pronicljiv, oštrouman, bistar; nadahnut
 проник|áти, -áю, -áеш — pronicati, prodirati, nadirati
 прони́кн|үти, -у, -еш — proniknuti, prodrijeti, nadrijeti
 проно́|сити, -шү́, -сиш — pronositi
 пропагáнда, ж. — propaganda

пропаг|увати, -ýю, -ýеш — propagirati
 пропад|ати, -áю, -áеш — pro-
 padati, nestajati; пропад|ати
 з цікавості — gorjeti od
 radoznanosti (znatiželje)
 пропасниця, ж. — groznica
 пропá|сти, -аý, -деш — pro-
 pasti, nestati; пропáсти з
 очей — nestati iz vida
 пропелер, -а, м. — propeler
 пропи|сати, -шý, -шеш — pro-
 pisati, prijaviti, registrirati
 пропiска, ж. — prijava, regi-
 stracija
 пропис|увати, -ýю, -ýеш —
 propisivati, prijavljivati, re-
 gistrirati
 проповід|увати, -ýю, -ýеш —
 propovijedati
 прóповідь, -і, ж. — propovijed
 пропозиція, ж. — prijedlog,
 propozicija
 пропол|обити, -ю, -еш — istrije-
 бити
 пропол|ювати, -юю, -юеш —
 trijebiti, istrebljivati
 пропон|увати, -ýю, -ýеш —
 predlagati, nuditi
 прóпуск, -у, м. — propust,
 praznina
 пропу|скати, -áю, -áеш —
 propuštati, izostavljati
 пропу|стити, -щý, -стиш —
 propustiti, izostaviti; про-
 пу|стити можливість — pro-
 pustiti priliku
 прорáхов|увати, -ýю, -ýеш —
 proračunavati
 прорáх|увати, -ýю, -ýеш —
 proračunati
 прорв|ати, -ý, -еш — probiti,
 posijepati, poderati
 прорв|атися, -ýся, -ешся —
 probiti se, poderati se, prs-
 nuti

прорiв, -у, м. — proboj, pro-
 lom, provala
 прорив|ати, -áю, -áеш — pro-
 bijati, cijepati, derati, pro-
 valjivati
 прорив|атися, -áюся, -áешся
 — probijati se, derati se,
 prskati
 прорóк, -а, м. — prorok
 пророк|увати, -ýю, -ýеш —
 prorokovati, nagovješćivati,
 predskazivati
 пророс|тати, -áю, -áеш — kli-
 jати, избijати
 пророс|ті, -тý, -теш — prokli-
 jати, potjerati, избити
 прорóчити, -у, -иш — priori-
 cati, predskazivati
 просвєрд|лювати, -юю, -юеш
 — svrdлати, бушити
 просвіт|ити, -чý, -тиш — osvi-
 jetliti, prosijати
 просвіт|ок, -кү, м. — zraka,
 tračak, svijetlo; просвіткү
 nemá від кого — nema mira
 од кога; не давати просвіт-
 кү — ne davati mira
 просвіт|увати, -ýю, -ýеш —
 osvjetljivati, prosijavati; vr-
 šiti rentgenski pregled
 просип|ати, -áю, -áеш — dugo
 спавати
 про|сити, -шý, -сиш — moliti;
 прóсимо до господи! — do-
 бро дошли!; прóсити мiло-
 стиню — prositi milostinju
 прóсiка, ж. — prosjeka (u šu-
 mi)
 прослáv|ити, -лю, -иш — pro-
 slaviti
 прослáv|итися, -люся, -ишся
 — proslaviti se, proćuti se
 прослав|яти, -яю, -яеш —
 slaviti, proslavljати

прослиз|ати, -áю, -áеш — pro-
vlačiti se, promicati, pro-
kradati se
прослизн|йти, -ý, -эш — pro-
vući se, promaći, prokrasti
se, kliznuti
прóсо, с. — proso
просоч|йти, -ý, -иш — natopi-
ti, nakvasiti, namočiti
просоч|итися, -ýся, -ишся —
procuriti, prokarati, probiti
просóч|увати, -ую, -уеш —
natarati, kvasiti, močiti
просóч|уватися, -уюся, -уешся
— procurivati, curiti, probi-
jati
просп|ати, -лю́, -иш — prospa-
vati, odspavati
проспéкт¹, -а, м. — (široka)
ulica
проспéкт², -у, м. — prospect,
sjenik
проспів|ати, -áю, -áеш — ot-
rjevati
проста́цький — priprost
прости́й — jednostavan, prost,
prostodušan; прости́м о́ком
— prostim (golim) okom
простира́(д)ло, с. — plahta,
ponjava
прóст|ити, -щý, -стиш — o-
prostiti
прóститýция, ж. — prostitu-
cija
прóст|ір, -ору, м. — prostor,
mjesto, širina
прóсто — jednostavno, pros-
to, direktno
просто́воло́сий — gologlav
просто́ду́шний — prostodušan
просто́ду́шн|ість, -ості, ж. —
prostodušnost, bezazlenost
просто́рий — prostran, širok
просто́та, ж. — jednostavnost
простроч|йти, -ý, -иш — pre-
koračiti rok, zakasнити

простроч|увати, -ую, -уеш —
prekoračivati rok, zakašnja-
vati
прост|увати, -ýю, -ýеш — ho-
dati, stupati, ići u povorci
просту́ватий — priprost
простýда, ж. — prehlada, na-
zeb
просту|а́йтися, -джýся, -диш-
ся — prehladiti se, nazepsti
простýдж|уватися, -уюся,
-уешся — prehlađivati se
протяг|ати, -áю, -áеш — pro-
tezati, pružati, širiti
протяг|а́тися, -áюся, -áешся
— protezati se, pružati se,
širiti se
протяг|ті́ і протяг|нүти,
-нү́, -неш — protegnuti, pru-
žiti, raširiti
протяг|ті́ся і протяг|нү́тися,
-нү́ся, -нешся — pružiti se,
raširiti se
просу́вати, -áю, -áеш і про-
сóв|увати, -ую, -уеш — ro-
micati, gurati, promicati; u-
napređivati
просу́н|йти, -у, -еш — pomak-
nuti, gurnuti, progurati, pro-
maknuti, unaprijediti
прóсьба, ж. — molba
протверéж|увати, -ую, -уеш —
rastrežnjavati, trijezniti
протвере|зїти, -жý, -зїш —
rastrijezniti
протé — ipak; međutim, uza
sve to
протег|ýвати, -ýю, -ýеш —
protežirati
протéз, -а, м. — proteza
протéкция, ж. — protekcija
прот|ёрти, -рý, -рэш — protr-
ljati
протéст, -у, м. — protest
протестáнт, -а, м. — prote-
stant

протест|увати, -ўю, -ўеш — protestirati
 прóти (+ G.) — protiv, prema, nasuprot; прóти во́лі — preko volje, protiv volje
 противáга, ж. — protuteža
 протівний¹ — suprotan, protivan, oprečan
 протівний² — odvratan, ogavan
 протівник, -а, м. — protivnik
 протиді|яти, -ю, -еш — protiviti se
 протик|ати, -аю, -аеш — probadati, bušiti
 протилéжний — suprotan, oprečan
 протилéжн|ість, -ості, ж. — suprotnost
 протиотру́та, ж. — protuotrov
 протипові́тряний — protuavionski
 проти́рччя, с. — proturiječje
 протистáвлення, с. — suprotstavljanje
 протік|ати, -ає — protjecati, teći, curiti
 проткн|ўти, -ў, -еш — probosti, probušiti
 протóка, ж. — rječni rukav; tjesnac, kanal
 протокóл, -у, м. — zapisnik, protokol
 прóтяг¹, -у, м. — propuh
 прóтяг², -у, м. — udaljenost, dužina, razmak, tok; прóтягом літа — u toku ljeta, preko ljeta
 протяг|ати, -аю, -аеш — protezati, pružati
 протягн|ўти, -ў, -еш — protegnuti, pružiti
 професійний — profesionalni;
 професійна шкóла — stručna škola

професіона́л, -а, м. — profesionalac
 професія, ж. — profesija, zanimanje
 професор, -а, м. — profesor (sveučilišni)
 прóфіл|ь, -ю, м. — profil
 профспілка, ж. — sindikat
 профспілковий — sindikalni
 прохáння, с. — molba
 прох|ід, -оду, м. — prolaz
 прохóжний, -ого, м. — prolaznik
 прохíдний — prolazan
 прохóдити, -ажу, -аиш — prolaziti
 прохóлода, ж. — svježina, hladnoća
 прохóлодж|увати, -ўю, -ўеш — hladiti
 прохóлódний — prohladan, svjež, hladan
 процві́тання, с. — cvjetanje; procvat; prosperitet
 процвіт|ати, -аю, -аеш — cvjetati
 процедурá, ж. — procedura
 процéнт, -а, м. — procenat, postotak
 процес, -у, м. — proces
 процесія, ж. — procesija, povorka
 проці|дати, -ажу, -аиш — ocijediti
 прочі|стити, -щу, -стиш — pročistiti
 прочит|ати, -аю, -аеш — pročitati
 прочіт|увати, -ўю, -ўеш — čitati
 прочищ|ати, -аю, -аеш — pročišćavati
 прочіс|увати, -ўю, -ўеш — pretraživati
 проч|ўти, -ўю, -ўеш — naučiti

прóшар|ок, -ку, м. — sloj, na-
slaga
проштовхн|ўти, -ў, -эш — pro-
gurati, gurnuti
проштовхн|ўтисся, -ўся, -эшся
— progurati se, gurnuti se
проштóвх|ўвати, -ўю, -ўеш —
gurati
проштóвх|ўватисся, -ўюся, -ўе-
шся — gurati se
прощáльний — oproštajni
прощáння, с. — oproštaj
прощáти, -áю, -áеш — praš-
tati, opráštati
прощáтисся, -áюся, -áешся —
opraštati se, rastajati se
проя́ва, -у, м. — pojava, ma-
nifestacija, ispoljavanje
прояв|ити, -лю́, -иш — roka-
zati, ispoljiti, manifestirati
проявл|яти, -яю́, -яеш — roka-
zivati, ispoljavati, manifesti-
rati
проясн|ити, -є — razvedriti se
пру́жий — gibak, elastičan
пру́жина, ж. — opruga
пру́т, -á, м. — šiba, prut
прядиво, с. — kudjelja; predi-
vo, pređa
пря́жа, ж. — pređa, predivo
пря́жка, ж. — kopča, spona
прямий — ravan, prav, direk-
tan, izravan, izričit; **прямий**
дода́ток — (gram.) bliži
objekt; **прямá мо́ва** —
(gram.) upravni govor
прямó — pravo, ravno, direk-
tno
прямови́сний — strm, okomit,
vertikalan
прям|ўвати, -ўю́, -ўеш — ko-
račati, stupati
пря́ник, -а, м. — medenjак
пря́ни́сть, -ості, ж. — začín,
mirodija, pikantnost

пря́сти, -аў, -дэш — presti
псевдонім, -а, м. — pseudo-
nim
пси́хàтр, -а, м. — psihijatar
пси́хàдка, ж. — psihika, psiha
пси́хичний — psihički
пси́хàлòгiя, ж. — psihologija
пс|ўва́ти, -ўю́, -ўеш — kvariti,
oštečivati, kрнjiti, okрнjivati
пс|ўва́тисся, -ўю́ся, -ўешся —
kvariti se, oštečivati se
пта́х, -а, м. — ptica
пта́хiвнiцтво, с. — peradar-
stvo
пта́шен|я́, -я́ти, с. — ptić, pti-
če
пта́шинiй — ptičji
пта́шка, ж. — ptičica, ptica;
пта́шка спiвóча — ptica
pjevica
пўблiка, ж. — publika
пўблiк|ўва́ти, -ўю́, -ўеш — pu-
blicirati, objavljivati, obja-
viti
пўблiцiст, -а, м. — publicist
пўблiчнiй — javan
пўгач, -а, м. — sova
пўдара, ж. — puder
пўдaр|ити, -ю́, -иш — pudrati
пўзiр, -я́, м. — mjehur
пўльс, -у, м. — puls, bilo
пўльс|ўва́ти, -ўе́ — pulsirati,
kucati
пўнкт, -у, м. — točka, punkt,
mjesto; **комáнднiй пўнкт**
— komandni punkt; **насе́ле-**
нiй пўнкт — naseljeno
mjesto, naselje; **вiсiднiй**
пўнкт — polazna točka
пунктўáльнiй — točan, preci-
zan, uredan, pedantan
пунктўáцiя, ж. — interpunk-
cija
пўп, -а, м. — pupак

п'уп'ян|ок, -ка, м. — pupoljak
 пуск|ати, -аю, -аеш — puštati;
 пуск|ати повз в'уха — pre-
 čuti; пуск|ати слово на ві-
 тер — govoriti u vjetar; пу-
 ск|ати у р'ух — stavlјati u
 pokret

пуск|атися, -аюся, -аешся —
 puštati se, upuštati se

пуст|еля, ж. — pustinja

пуст|ельний — pust, pustinjski

пуст|ельник, -а, м. — pusti-
 njak

пуст|ий — prazan, pust, tašt,
 isprazan, пуст|і слова — pra-
 zne riječi

пуст|ити, -щ'у, -стиш — pusti-
 ti; пуст|ити в хід — staviti
 u pogon; п|ари з р|ота не пу-
 ст|ити — ne progovoriti ni
 riječi; сл|озі не пуст|ити —
 ne pustiti suze; пуст|ити ко-
 р|іння — pustiti korijen,
 uhvatiti korijen

пуст|итися, -щ'уся, -стишся —
 pustiti se, upustiti se

пустот|а, ж. — praznina

пуст|увати, -'у, -'еш — biti
 nestašan, praviti vragolije

пуст|ун, -а, м. — vragolan

пут|івка, ж. — uputnica

пут|івник, -а, м. — vodič (knji-
 ga)

п'ух, -у, м. — paperje

п'ухк|ий — sipkav, mek

п'ухл|ина, ж. — oteklina, tu-
 mor

п'ухн|астий і п'ухн|атий — pa-
 hulјast, dlakav

п'ухн|ути, -у, -еш — otјecati,
 nadimati se

пуш|ок, -к'у, м. — malje, dла-
 čice

пх|ати, -аю, -аеш — gurati;

пх|ати п|алицу в кол|есо —
 bacati klipove pod noge

пхн|ути, -'у, -'еш — gurnuti

пшени|ця, ж. — pšenica

пшени|чний — pšenični

пш|оно, с. — proso, prosena

каша

пор|е, нескл., с. — pire

п'явка, ж. — pijavica

п'яний — pijan, napit; п'яний

як ніч (як д|им, як хл|ощ)

— pijan kao zemlja, mrtav

piјan; з п'яних оч|ей — u

piјanom stanju

п'ян|ити, -ит'ь — opijati

п'яни|ця, м. і ж. — pijanas,

piјanica

п'ян|ити, -ю, -еш — opijati se,

postajati pijan

п'янк|ий і п'янл|ивий — oro-
 јan, koji opija

п'ят|а, ж. — peta; д|уш|а в п'я-

ти схов|алася — srce (mu)

zašlo u pete, premro je od

straha; намаст|ити п'яти са-

лом — dati petama vјetra

п'ятеро — petero, petorica

п'ятдеся|т, -т'і і -т'юх — pe-
 deset

п'ятдеся|тний — pedeseti

п'ятдесятир|ічний — pedeseto-
 godišnji

п'ят|ий — peti

п'ятир|ічка, ж. — petolјetka

п'ятир|ічний — petogodišnji

п'ят|ірка — petica

п'ятн|адцятний — petnaesti

п'ятн|адця|т'ь, -ти і -т'юх —
 petnaest

п'ятн|иця, ж. — petak

п'ят|сот, -исот — petsto, pet

stotina

п'я|т'ь, -т'і і -т'юх — pet

Р, р

раб, -а, м. — rob, sužanj
 рабіня, ж. — robinja
 рабовла́сник, -а, м. — robo-
 vlasnik
 рабовла́сництво, с. — robo-
 vlasništvo
 ра́бство, с. — ropstvo
 ра́бський — ropski
 ра́влик, -а, м. — puž
 ра́да, ж. — savjet, vijeće, so-
 vjet; дава́ти ра́ду — savje-
 tovati, pomagati; не бу́ло
 іншо́ї ра́ди — nije bilo dru-
 gog izlaza; міська ра́да —
 gradski sovjet
 радгосп, -у, м. — sovhoz
 ра́ди (+ G.) — radi, zbog; ра́-
 ди шма́тка хлі́ба — radi
 korice kruha
 ра́дий — zadovoljan; ра́дий
 на всі́ — spreman na sve
 ра́дист, -а, м. — radist(a), ra-
 diotelegrafist(a)
 ра́дити, -ажу́, -диш — savje-
 tovati, preporučivati; тре́ба
 щось ра́дити — treba traži-
 ti izlaz
 ра́дитися, -ажу́ся, -дишся —
 savjetovati se, tražiti savjet
 ра́діація, ж. — radijacija
 ра́діо, нескл., с. — radio
 ра́діоама́тор, -а, м. — radio-
 amater
 ра́діоапа́рат, -а, м. — radio-
 aparat
 ра́діогра́ма, ж. — radiogram
 ра́діомо́влення, с. — radiodi-
 fuzija
 ра́діопереда́ча, ж. — radio-
 emisija
 ра́діоприйма́ч, -а, м. — radio-
 prijemnik, radioaparat
 ра́діоста́нція, ж. — radiosta-
 nica

радіотехні́ка, ж. — radioteh-
 nika
 ра́діоу́стано́вка, ж. — radio-
 uređaj
 ра́дісний — radostan
 ра́дість, -ості́, ж. — radost
 ра́ді́ти, -ю́, -єш — radovati
 se, likovati, trijumfirati
 ра́діус, -а, м. — radius, ро-
 lumjer
 ра́дник, -а, м. — savjetnik
 ра́до — rado, radosno, sprem-
 no
 ра́дош[л], -ів, мн. — radost, ra-
 dovanje, likovanje, trijumfi-
 ranje; на ра́дошах — od ra-
 dosti
 ра́діува́ти, -ую́, -уєш — rado-
 vati
 ра́діува́тися, -ую́ся, -уєшся —
 radovati se, likovati, trijum-
 firati
 ра́дя́нський — sovjetski; ра́д-
 я́нська вла́да — sovjetska
 vlast
 ра́з¹ — put; ра́з у ра́з — ne-
 prestano, stalno; у ра́зі по-
 тре́би — u slučaju potrebe;
 як ра́з — upravo; з першо́-
 го ра́зу — u prvi mah; ні
 в я́кому ра́зі — ni u kom
 slučaju; за одні́м ра́зом —
 u jednom navratu, odjed-
 nom
 ра́з² — jedanput, jednom
 ра́з³ — ako
 ра́здро́біти, -лю́, -иш — zdro-
 бити
 ра́зом — zajedno; жи́ти ра́-
 зом — stanovati zajedno
 ра́зю́чий — porazan, silan,
 potresan
 ра́й, -ю́, м. — raj

ра́йдуга, ж. — duga
 райко́м, -у, м. — rajonski komitet
 райо́н, -у, м. — rajon, područje, četvrt
 райо́нный — rajonski
 ра́к¹, -а, м. — (zool.) rak;
 спекти́ ра́ків — pocrvenjeti kao rak
 ра́к², -у, м. — (med.) rak; ра́к
 шлу́нка — rak želuca
 раке́та, ж. — raketa
 ра́ковина, ж. — školjka
 ра́ма, ж. i ра́мка — okvir, gama; **вста́вити в ра́мку** — uokviriti, staviti u okvir (ramu); **вйти́ з ра́мок** — izaći iz okvira, prijeći okvire; **разши́рити ра́мки** — proširiti okvire (granice)
 ра́на, ж. — rana; **вогнестрі́льна ра́на** — rana od vatrenog oružja; **душе́вна ра́на** — duševna rana
 ра́нжити, -ю, -иш — raniti, ranjavati
 ра́ніше — ranije, prije, ot-prije
 ра́нній — rani, jutarnji; **ра́н-ня мо́лодість** — rana mladost
 ра́но — rano; **ра́но чи пі́зно** — prije ili poslije; **ра́ннім-ра́но** — rano ujutro, najranije
 ра́н[ок, -кү, м. — jutro; **доброго ра́нку!** (добрий ра́нок!) — dobro jutro!; **з ра́нку до но́чі** — od jutra do mraka; **з ра́нного ра́нку** — od rana jutra; **по ра́нку де́нь пізна́ється** — po jutru se dan poznaje
 ра́нт, -а, м. — ivica, porub
 ра́порт, -у, м. — raport

рапто́вий — iznenadan, neočekivan, trenutačan, trenutан, nagao
 рапто́во — iznenadno, neočekivano, naglo
 ра́птом — odjednom, najedанput, naglo, napреčas
 ра́са, ж. — gasa
 рати́фіка́ція, ж. — ratifikacija
 ра́тиця, ж. — kopito
 рах|ува́ти, -у́ю, -у́еш — brojati, računati; **рахува́ти на па́льцях** — brojati na prste
 рах|ува́тися, -у́юся, -у́ешся — računati, obazirati se, обра-čunavati se; **рахува́тися з факта́ми** — računati s činjenicama
 раху́н[ок, -ка i -кү, м. — račun, konto; **поточний раху́нок** — tekući račun; **звести́ раху́нки з ким** — srediti račune, обрачунати s kim
 раціо́н, -у, м. — obrok
 раціоналіза́ція, ж. — racionalizacija
 раціона́льний — racionalan
 раціона́лі|ува́ти, -у́ю, -у́еш — racionalizirati
 ра́ція, ж. — pravo, smisao; **ма́ти ра́цію** — imati pravo; **нема́ ра́ції** — nema smisla; **яка́ ра́ція?** — kakva korist?
 рва́ти, -у́, -еш — kidati, vaditi, brati, cijepati, parati, derati; **рва́ти бо́ки від смі́ху** — pucati od smijehа; **соба́ка рве́** — pas grize
 рва́тися, -у́ся, -ешся — kidati se, derati se; eksplodirati, težiti, stremiti; **із шкү́ри рва́тися** — upinjati se iz petnih žila
 рвон|у́ти, -у́, -еш — trgnuti
 рвучкі́й — silovit, nagao

ре́, нескл., с. — (muz.) re, d
реабіліта́ція, ж. — rehabilita-
 cija
реабілітува́ти, -ю́ю, -ю́єш —
 rehabilitirati
реа́гува́ти, -ю́ю, -ю́єш — rea-
 girati
реакти́вний — reaktivan; **ре-**
акти́вний літа́к — reaktivni
 avion, mlaznjak
реа́ктор, -а, м. — reaktor
реакці́йний — reacionaran,
 nazadan
реакціо́нер, -а, м. — reakcio-
 nar, natražnjak
реа́кція, ж. — reakcija
реаліза́ція, ж. — realizacija,
 ostvarenje
реалі́зм, -у, м. — realizam
реалізува́ти, -ю́ю, -ю́єш — rea-
 lizirati, ostvariti, ostvarivati
реалі́ст, -а, м. — realist(a)
реа́льний — realan, stvaran
реа́льни́ість, -ості, ж. — real-
 nost, java, stvarnost
ребро́, с. — rebro
ре́бус, -а, м. — rebus
ре́в, -у, м. — buka, urlik
рева́нш, -у, м. — revanš
реві́зія, ж. — revizija
ревізува́ти, -ю́ю, -ю́єш — revi-
 dirati
реви́ти і **реви́ти**, -у́ю, -у́єш — re-
 vati, mukati
ревматі́зм, -у, м. — reumati-
 zam
ревни́вий — ljubomorán
ре́вний — revan, usrdan; **ре́в-**
на ту́га — duboka tuga;
пла́кати ре́вними сльоза́ми
 — gorko plakati
ре́внощ|ї, -їв, мн. — ljubomo-
 га
реви́тува́ти, -ю́ю, -ю́єш — biti
 ljubomorán

революці́йний — revolucionar-
 ran
революціо́нер, -а, м. — revo-
 lucionar
револю́ція, ж. — revolucija
револьве́р, -а, м. — revolver
регенера́ція, ж. — regenera-
 cija
регіоналі́зм, -у, м. — regiona-
 lizam
регіона́льний — regionalan
регістра́ція, ж. — registracija
ре́гіт, -оту, м. — smijeh, hi-
 hot
регла́мент, -у, м. — regle-
 man, poslovnik
рего́тати, -чу́ю, -чеш — smijati
 se, hihotati, pucati od smi-
 jeha
регрес|ува́ти, -ю́ю, -ю́єш — na-
 zadovati
регула́рива́ти, -ю́ю, -ю́єш — re-
 gulirati
регуля́рний — redovit, redo-
 van, regularan
регуля́тор, -а, м. — regulator
реда́гува́ти, -ю́ю, -ю́єш — re-
 digirati
реда́ктор, -а, м. — urednik,
 redaktor; lektor
реда́кція, ж. — redakcija,
 uredništvo
ре́дська, ж. — rotkvica
реду́к|ува́ти, -ю́ю, -ю́єш — re-
 ducirati
реду́кція, ж. — redukcija
ре́єстр, -у, м. — registar
реестра́ція, ж. — registracija
рееструва́ти, -ю́ю, -ю́єш — re-
 gistrirati
режі́м, -у, м. — režim
режисе́р, -а, м. — režiser
резе́рв, -у, м. — rezerva
резигна́ція, ж. — resignacija
резиде́нція, ж. — rezidencija
рези́новий — gumen

резолу́ція, ж. — rezolucija
 резул'тат, -у, м. — rezultat, ishod
 резюме́, нескл., с. — rezime
 ре́йка, ж. — tračnica, šina; letva, šipka
 ре́йс, ж. — put, ruta, marš-ruta, vožnja
 рекви́зит, -у, м. — rekvizit
 рекви́зіція, ж. — rekvizicija
 рекви́зувати, -ю, -єш — rekvirirati
 рекла́ма, ж. — reklama
 реклама́ція, ж. — reklamacija
 рекла́мний — reklamni
 рекламу́вати, -ю, -єш — reklamirati
 рекоме́ндація, ж. — preporuka
 рекоме́дований — preporučen; рекоме́дований лист — preporučeno pismo
 рекоме́ндувати, -ю, -єш — preporučiti, preporučivati, predstaviti, predstavljati
 реконстру́кція, ж. — rekonstrukcija
 реконстру́ювати, -ю, -юєш — rekonstruirati
 реко́рд, -у, м. — rekord
 реко́рдний — rekordan
 рекордсме́н, -а, м. — recorder
 ре́ктор, -а, м. — rektor
 реле́, нескл., с. — relej
 рели́гійний — religiozan, religijski, vjerski
 рели́гія, ж. — religija, vjera
 реляти́вний — relativan
 релье́ф, -у, м. — reljef
 реме́сло, с. — zanat, obrt
 реміні́сценція, ж. — reminiscencija
 ре́мінь, -еня, м. — remen
 ремі́сник, -а, м. — obrtnik, zanatlja

ремі́сничий — zanatski, zanatlijski, obrtnički
 ремо́нт, -у, м. — popravak, remont
 ремо́нтувати, -ю, -єш — popravljati, remontirati
 ре́мство, с. — jadikovka, gundanje, brundanje
 ре́мствувати, -ю, -єш — tužiti se, jadikovati, gundati, brundati; ре́мствуй сам на себе — krivi samog sebe, kriv si sam
 ренега́т, -а, м. — otpadnik, renegat
 рене́санс, -у, м. — renesansa, preporod
 ре́нта, ж. — renta
 рента́бельний — rentabilan
 рента́бельність, -ості, ж. — rentabilnost
 рентге́н, -у, м. — rendgen; -а, м. — rendgenski aparat
 реоргани́зація, ж. — reorganizacija
 реоргани́зувати, -ю, -єш — reorganizirati, preuredivati
 реоргани́зувати, -ю, -єш — reorganizirati, preurediti
 репара́ція, ж. — reparacija, ratna odšteta
 репатріа́ція, ж. — repatrijacija
 репертуа́р, -у, м. — repertoar
 репети́рувати, -ю, -єш — probati, imati probu
 репети́ція, ж. — proba
 ре́пліка, ж. — replika, odgovor, upadica
 репорта́ж, -у, м. — reportaža
 репортёр, -а, м. — reporter
 репресі́я, ж. — represija
 репрі́за, ж. — repriza
 репроду́ктор, -а, м. — zvučnik

репутация, ж. — reputacija, glas, ugled; **мати добру репутацию** — biti na dobru glasu, uživati dobar glas
реп'ях, -а, м. — čičak; **причепився як реп'ях** — prilije pio se kao čičak
ресора, ж. — opruga
республіка, ж. — republika
республіканський — republički, republikanski
реставрація, ж. — restauriranje, restauracija, obnova
реставрувати, -ую, -уєш — restaurirati, obnoviti, obnavljati
ресторан, -у, м. — restoran
ресурси, -ів, мн. — zalihe, resursi
ретельний — marljiv, usrdan, brižljiv, pažljiv
ретельність, -ості, ж. — marljivost, pažljivost, brižljivost
ретроспективний — retrospektivan
ретушувати, -ую, -уєш — retuširati
реферат, -а, м. — referat
референдум, -у, м. — referendum
референт, -а, м. — referent, izvjestilac
рефлекс, -у, м. — refleks
рефлексія, ж. — refleksija
рефлектор, -а, м. — reflektor
реформа, ж. — reforma
реформувати, -ую, -уєш — reformirati
рефрен, -у, м. — refren
рецензент, -а, м. — recenzent, ocjenjivač
рецензія, ж. — recenzija, osvrt
рецензувати, -ую, -уєш — recenzirati
рецепт, -а, м. — recept

речення, с. — rečenica; **просте речення** — (gram.) prosta rečenica; **складне речення** — (gram.) složena rečenica
речовий — materijalan, stvaran; **речовий доказ** — materijalni dokaz
речовина, ж. — materija, tvar; **поживна речовина** — hranjiva tvar; **вибухова речовина** — eksplozivna materija, eksploziv
решето — rešetó
решта, ж. — ostatak, ostalo; **решта суми** — ostatak, preostali iznos; **до решти** — do kraja, bez ostatka; **згоріти до решти** — izgorjeti do temelja
риба, ж. — riba
рибалити, -ю, -иш — ribariti, loviti ribu
рибалка, м. і рибак, -а, м. — ribar, ribolovac
риб'ячий — riblji
Рига, ж. — Riga
рида́ти, -а́ю, -а́єш — jecati, ridati
ризикн|ути, -у́, -е́ш — riskirati, staviti na kocku
ризикований — riskantan
ризик|увати, -ую́, -у́єш — riskirati, stavljati na kocku; **ризикувати життям** — stavljati život na kocku
ріло, с. — rilo
Рім, -а, м. — Rim
ріма, ж. — rima
рінва, ж. — žlijeb
рінг, -у, м. — ring
рін|ок, -ку, м. — tržnica, pazar
рін|ути, -у, -еш — nadoći, navali

рѣп, -у, м. — škripanje, škri-
pa
рѣпѣти, -лю́, -ѣш — škripati
рѣс, -у, м. — riža
рѣса, ж. — crta, crtica, potez;
в загальних рѣсах — u op-
ćim crtama
рѣск, -у, м. — rizik
рѣскнѣти, -ѣ, -ѣш — riskirati,
staviti na kocku
рѣскнѣвати, -ѣю, -ѣш — ris-
kirati, stavljati na kocku
рѣсочка, ж. — crtica
рѣсунок, -ка, м. — crtež
рѣсѣ', -ѣ, ж. — (zool.) ris
рѣсѣ', -ѣ, ж. — kas
рѣѣти, -ю, -ѣш — rovati, kopa-
ti
рѣѣтися, -юся, -ѣшся — čer-
kati, kopati
рѣѣтм, -у, м. — ritam
рѣѣтмка, ж. — ritmika
рѣѣтмчний — ritmičan
рѣѣторика, ж. — retorika
рѣѣторичный — retoričan
рѣѣцар, -я, м. — vitez
рѣѣцина, ж. — ricinus, ricinu-
sovo ulje
рѣѣштѣвання і рѣѣштѣвання;
с. — skele
рѣѣв, рѣѣву, м. — gov
рѣѣвень, -ня, м. — razina, nivo;
життѣвий рѣѣвень — životni
standard
рѣѣвний' — jednak; ravan; на
рѣѣвний нозѣ — na ravnoj no-
zi; нема рѣѣвноѣ — nema
druge
рѣѣвний' — prav, ravan, gladak
рѣѣвна, ж. — ravnina, ravni-
'ca
рѣѣвнѣсть', -остѣ, ж. — jedna-
kost; знак рѣѣвностѣ — znak
jednakosti
рѣѣвнѣсть', -остѣ, ж. — ravnina,
ravnoća

рѣвнова́га, ж. — ravnoteža;
втрѣтити рѣвнова́гу — izgu-
biti ravnotežu
рѣвнозна́чний — istoznačan,
istovetan, ekvivalentan
рѣвномі́рний — ravnomjieran,
podjednak
рѣвнопра́вний — ravnopravan
рѣвнопра́внѣсть, -остѣ, ж. —
ravnopravnost
рѣвнѣння, с. — uspoređivanje,
izjednačivanje; jednadžba
рѣвнѣѣти', -ѣю, -ѣш — uspo-
ređivati, izjednačivati
рѣвнѣѣти', -ѣю, -ѣш — ravna-
ti, izravnati
рѣвнѣѣтися, -ѣюся, -ѣшся —
izjednačivati se, biti ravan;
ravnati se
рѣѣг, рѣѣга, м. — rog; -у, м. —
rog (materijal); križanje,
raskršće; наставѣтити рѣѣги —
nabiti rogove
рѣѣд, рѣѣду, м. — rod
рѣѣдина́, ж. — tekućina, teč-
nost
рѣѣдкий — rijedak, tekuć, bis-
tar, tečan; рѣѣдкѣ пѣливо —
rijedak, tekuć; рѣѣдкѣ яйце
— meko kuhano jaje
рѣѣдкѣсть, -остѣ, ж. — rijet-
kost
рѣѣдко — rijetko
рѣѣдний — rodni, rođeni; рѣѣ-
днѣ мѣсѣя — rodno mjesto,
zavičaj
рѣѣднѣѣти, -ѣю, -ѣш — zbližavati
рѣѣднѣ, -ѣх, мн. — rodbina, ro-
đaci
рѣѣднѣя, ж. — rodbina, rod,
svojta
рѣѣзанѣна, ж. — klanje
рѣѣзати, -жѣу, -жѣш — rezati,
klati; рѣѣзати на шматкѣ —
komadati, rezati na koma-
de; рѣѣзати правѣду в ѣчи —

kresati istinu u oči; **різати**
вухо — parati uši
різдво, с. — Božić
різдвяний — božićni
різ|єць, -ця, м. — dlijeto;
 (zub) sjekutić
різкий — oštar, jak, rezak;
різкий біль — oštar bol;
різкий голос — prodoran
 glas
різний — različit, različan,
 razan
різник, -а, м. — mesar
різниця, ж. — razlika
різновид, -у, м. — podvrsta
різнокольоровий — raznobojan, šaren
різноманітний — raznovrstan, različan, raznolik
різноманітність, -ості, ж. — raznovrsnost, različitost, raznolikost
різнорідний — raznorodan, raznovrstan
різносторонній — raznostraničan; mnogostran, svestran
різьба, ж. — rezbarenje, rezbarija; **різьба по дереву** — drvorez
різьбіти, -лю, -иш — rezbariti, klesati, vajati
рій, рю, м. — roj
рік, року, м. — godina; godina dana; **з року в рік** — iz godine u godinu; **цього року** — ove godine; **дитячі роки** — godine djetinjstva, djetinjstvo
ріка, ж. — rijeka
рілля, ж. — njiva, pašnjak
ріпа, ж. — repa
ріст, росту, м. — rast, porast; **потягнутися в ріст** — pruziti se, poći u visinu

річ¹, річі, ж. — govor; **відняло річ** кому — izgubio dar govora; **вести річ** до чого — navoditi razgovor na što; **мов не до нього річ** — kao da ne govore njemu
річ², річі, ж. — stvar, predmet, potreština; **річі туалету** — toaletne potreštine; **постільні річі** — posteljina; **говорити про високі річі** — govoriti o uzvišenim stvarima; **в чому річ?** — u čemu je stvar?; **до річі кажучи** — u vezi s tim; **не до річі** — neumjesno, bez veze
річище, с. — korito (rijeka)
річка, ж. — rječica, rijeka
річковий — riječni; **річкова риба** — riječna (slatkovodna) riba
річний — godišnji; **річний звіт** — godišnji izvještaj
річниця, ж. — godišnjica
рішати, -аю, -аеш — rješavati, odlučivati; lišavati
рішення, с. — rješenje, odluka, nakana; **прийняти рішення** — donijeti odluku, odlučiti; **рішення суду** — presuda, sudska odluka
рішити, -у, -иш — riješiti, odlučiti; lišiti
рішучий — odlučan, odlučujući, presudan, odrešit; **рішучі заходи** — odlučne mjere; **рішуча хвилина** — odlučan čas
рішучість, -ості, ж. — odlučnost
робіти, -лю, -иш — raditi, praviti, obavljati, činiti, vršiti; **робити борги** — praviti dugove, ulaziti u dugove; **робити добро** — činiti dobro; **робити ескіз** — skici-

рати, praviti skicu; **робіти наперекір** — prkositi, raditi za inat; **робіти неприємності** — pakostiti, činiti neugodnosti; **робіти на зло** — inatiti se, prkositi; **робіти опис** — popisivati, vršiti popis; **робіти послугу** — činiti uslugu; **робіти придатним** — osposobljavati, činiti sposobnim; **робіти честь** — činiti čast, biti na časti; **робіти шкоду** — načiniti štetu

робітник, -а, м. — radnik
робітниця, ж. — radnica;
хатня робітниця — kućna pomoćnica

робітничий — radnički, radni; **робітничий клас** — radnička klasa; **робітничий колектив** — radna zajednica; **робітнича рада** — radnički savjet; **робітничий рүх** — radnički pokret; **робітниче самоврядування** — radničko samoupravljanje

робот, -а, м. — robot
робота, ж. — rad; **громадська робота** — društveni rad; **ручна робота** — ručni rad, rukotvorina; **взяти в роботу** — uzeti u posao, uposliti; **стати на роботу** — uposliti se; **мати роботу** — imati posla

роботящий — radišan, marljiv

робочий — radni; **робочий час** — radno vrijeme

ровесник, -а, м. — vršnjak
рогатий — rogat; **рогата худоба** — rogata marva

роговий — rožan, rožnat
рогожа, ж. — rogožina

род|и, -ів, мн. — porođaj, rađanje

родильний — porodiljski; **родильний будинок** — rodišće; **родильна гарячка** — porodiljska groznica

родина, ж. — obitelj, porodica; rodbina

родинний — obiteljski, porodični, rodbinski; **родинні обставини** — obiteljske prilike

род|іти, -ажу, -диш — rađati, roditi

родич, -а, м. — rođak, srodnik

родичка — rođakinja

родовий — rodovski, nasljedni, obiteljski, porodični; **родовий відмінок** — (gram.) genitiv; **родові потуги** — porođajne muke

родовище, с. — nalazište

родючий — plodan, rodan

рожевий — ružičast

рож|ен, -на, м. — ražanj

розб|авити, -лю, -иш — razblažiti, razrijediti, razvodniti

розбав|яти, -яю, -яеш — razblaživati, razrjeđivati, razvodnjavati

розб|естити, -щү, -стиш — raspustiti, razmaziti, pokvariti

розб|ещен|ість, -ості, ж. — raspuštenost, razmaženost, pokvarenost

розб|еш|увати, -ую, -уєш — raspuštati, maziti, kvariti

розбив|ати, -аю, -аєш — razbijati, lomiti, lupati; **розбивати голову** — razbijati glavu

розбив|атися, -аюся, -аєшся — razbijati se, lomiti se

розбир|áти, -áю, -áеш — razabirati; rastavlјati, demontirati; raščlanјivati, analizirati, razmatrati

розб|іти, -іб'ю, -іб'еш — razbiti, razlupati, polupati

розб|ітий — razbijen, polupan; uzet

розб|ітися, -іб'юся, -іб'ешся — razbiti se, razlupati se, polupati se

розб|і́áтися, -áюся, -áешся — zalijetati se

розб|і́гтися, -ж'юся, -ж'ішся — zaletјeti se

розб|і́й, -бію, м. — razboјstvo

розб|і́йник, -а, м. — razboјnik

розб|і́р, -біру, м. — rastavlјanje, analiza, sređivanje, probiranje, vrsta

розб|і́рливий — jasan, razumlјiv, čitak, izbirlјiv

розб|і́рлив|і́сть, -ості, ж. — jasnoća, razumlјivost, čitkost, izbirlјivost

розб|уд|ж|увати, -ую, -уеш — buditi

розб|уд|іти, -дуж'у, -деш — probuditi, razbuditi

розб|урх|ати, -аю, -аеш — uznemiravati, uzburkati

розб|урх|увати, -ую, -уеш — uznemiravati, brkati

розв|ага, ж. — rasonoda, zabava

розв|аж|áти, -áю, -áеш — rasonođivati, zabavlјati

розв|аж|áтися, -áюся, -áешся — zabavlјati se, rasonođivati se, provoditi se

розв|аж|іти, -у, -иш — rasonoditi, zabaviti

розв|аж|ітися, -уся, -ишся — rasonoditi se, zabaviti se, provesti se

розв|а́жливий — razborit, razuman, promišlјen

розвал|іти, -ю, -иш — srušiti, razvaliti

розвал|ітися, -юся, -ишся — srušiti se, razvaliti se

розв|а́л|ювати, -ую, -уеш — rušiti, razvalјivati

розв|а́л|юватися, -уюся, -уешся — rušiti se, razvalјivati se; голова́ розв|а́люється — puca mi glava

розвант|а́ж|іти, -у, -иш — istovariti

розвант|а́ж|увати, -ую, -уеш — istovarivati

розвар|іти, -ю, -иш — iskuhati

розв|а́р|ювати, -ую, -уеш — iskuhavati

розвесел|іти, -ю, -іш — razveseliti, obradovati,

розвесел|ітися, -юся, -ішся — razveseliti se, razdragati se, obradovati se

розвесел|я́ти, -яю, -яеш — veseliti, razveselјavati, radovati

розвесел|я́тися, -яюся, -яешся — veseliti se, radovati se

розве|сті́, -д'у, -деш — razdvojiti, rasklopiti, razvesti, rastvoriti, razrijediti; uzgoјiti

розве|сті́ся, -д'уся, -дешся — razvesti se, rastaviti se

розвив|áти, -áю, -áеш — razvijati, podizati; odmotavati, razmotavati

розвив|áтися, -áюся, -áешся — razvijati se, granati se, ograđivati se

розвидн|я́тися, -яється — svitати, daniti se; почало́ розвидн|я́тися — počelo je svitати

розвіди|тися, -іться — svanutı, razdaniti se; світ мені розвіднився — kao da mi je sunce zasjalo, razveselio sam se

розвінений — razvijen; добре розвінений — lijepo razvijen

розвіти, -ів'ю, -ів'еш і розвін|ути, -у, -еш — razviti, podići; odmotati, razmotati

розвітися, -ів'юся, -ів'ешся і розвін|утися, -уся, -ешся — razviti se, razgranati se, iz graditi se

розвит|ок, -кү, м. — razvitak, razvoj; розвиток подій — razvoj događaja

розві|ати, -аю, -аеш — izvidjeti, razvidjeti, doznati

розві|увати, -ую, -уеш — izvidati, razvidati, doznavati

розвідка, ж. — istraživanje; izviđanje, izvidnica; obavještajna služba

розвідник, -а, м. — izviđač, obavještajac

розвідувальний — izviđački, obavještajan

розвó|дити, -джү, -диш — razdvajati, rasklapati, razvoditi, rastvarati, razrjeđivati; uzgajati, podizati

розвó|дитися, -джүся, -дишся — razvoditi se, rastavljati se, razdvajati se

розв'яз|ати, -жү, -жеш — odriješiti, razriješiti, razvezati; розв'язати рүки — odriješiti ruke, dati slobodne ruke

розв'язка, ж. — rasplet

розв'язний — slobodan, nametljiv

розв'яз|увати, -ую, -уеш — razrešivati, razvezivati, odrešivati

розгад|ати, -аю, -аеш — odgonetnuti, pogoditi

розгад|увати, -ую, -уеш — odgonetavati, pogađati

розгалүж|увати, -ую, -уеш — granati, širiti

розгалүж|уватися, -уюся, -уешся — granati se, širiti se

розгалү|зити, -жү, -зиш — razgranati, proširiti

розгалү|зитися, -жүся, -зишся — razgranati se, proširiti se

розган|яти, -яю, -яеш — rastjcrivati, rasturivati, razjurivati, razgoniti

розгардіяш, -ү, м. — nered, zbrka

розгадка, ж. — odgonetka

розгин|ати, -аю, -аеш — ispravljati, poravnavati, pružati

розг|ін, -бнү, м. — zalet, zamah

розгляд, -ү, м. — razmatranje, pretres, analiza; дати на розгляд — dati na uvid

розглядання, с. — gledanje, razgledanje

розгляд|ати, -аю, -аеш — razgledavati, promatrati, razmatrati, izvidati, pretresati

розглян|ути, -у, -еш — razgledati, promotriti; razmotriti, izvidjeti, pretresti

розгнів|ати, -аю, -виш — razgnjeviti, razljutiti

розгнів|атися, -аюся, -аешся — razgnjeviti se, razljutiti se

розгнүзданий — razuzdan, raspojasan, raspušten

розгнүздан|ість, -ості, ж. — razuzdanost, raspojasanost, raspuštenost

розгóйд|увати, -ую, -уєш —
 njhati, ljuljati
 розгóйд|уватися, -уюся, -уєш-
 ся — njhati se, ljuljati se
 рóзголос, -у, м. — razglašava-
 nje, objavljivanje, publici-
 tet; набрáти ширóкого рóз-
 голосу — dobiti veliki pu-
 blicitet; не рóблячи рóзго-
 лосу — tiho, bez buke, ne
 dižući prašinu
 розголо|сити, -шү, -сипш —
 razglasiti
 розголош|увати, -ую, -уєш —
 razglašavati
 розгор|ітися, -юся, -іпся —
 razbuktati se, rasplamsati
 se, buknuti, planuti
 розгóрнений — razvijen
 розгорн|үти, -ү, -еш — razviti,
 razgrnuti, raširiti, rastvoriti
 розгорн|үтися, -үся, -ешся —
 razviti se, raširiti se, rastvo-
 riti se
 розгорт|áти, -áю, -áєш — raz-
 vijati, razmotavati, odmota-
 vati, širiti, rastvarati
 розгорт|áтися, -áюся, -áєшся
 — razvijati se, širiti se, ras-
 tvarati se
 розгор|ятися, -яюся, -яєшся
 — razbuktavati se, rasplam-
 savati se, buktati
 розгриз|áти, -áю, -áєш — pre-
 grizati, odlamati
 розгриз|ти, -ү, -эш — pregris-
 ti, odlomiti
 розгрóм, -у, м. — uništenje,
 poraz
 розгром|іти, -лю, -ипш — uniš-
 titi, satrti
 розгрóм|ювати, -юю, -юєш —
 uništavati, rušiti
 розгублені́й — zbunjen, smet-
 ten

розгуб|ітися, -люся, -ипся —
 izgubiti se, zbuniti se, sme-
 sti se
 розгублен|ість, -ості, ж. —
 zbunjenost, smetenost
 розгуб|юватися, -ююся, -юєш-
 ся — zbunjivati se
 розда|вати, -ю, -эш — razda-
 vati, dijeliti, raspodjeljivati
 розда|áти, -ám, -асі — razdati,
 razdijeliti, podijeliti, raspo-
 dijeliti
 роздав|іти, -лю, -ипш — pre-
 gaziti, zgnječiti, zdrobiti
 роздавл|ювати, -юю, -юєш —
 gaziti, gnječiti
 роздвоєн|ість, -ості, ж. — raz-
 dvojenost
 роз|дérти, і роз|дрáти, -дерү,
 -дерэш — razderati, iscije-
 pati, isparati
 роздив|ітися, -люся, -ипся —
 razgledati, razmotriti, pro-
 motriti
 роздивл|ятися, -яюся, -яєшся
 — razgledavati, razmatrati,
 promatrati
 роздир|áти, -áю, -áєш — raz-
 dirati, cijepati, parati
 рóздл, -у, м. — odjeljak, po-
 glavlje, razdio, dioba, po-
 djela
 роздл|іти, -ю, -ипш — razdije-
 liti, podijeliti
 роздл|яти, -яю, -яєш — dije-
 liti
 роздобув|áти, -áю, -áєш — za-
 dobijati, postizati, stjecati
 роздоб|үти, -дү, -деш — zado-
 бити, postići, steći, dokopati
 se
 роздражн|іти, -ю, -ипш — raz-
 dražiti, uzrujati
 роздражн|ювати, -юю, -юєш
 — dražiti, uzrujavati
 роздратóваний — razdražen

роздратóв|увати, -ую, -уєш — dražiti, ljutiti
 роздратóв|ання, с. — razdraženost
 роздрат|увати, -ую, -уєш — razdražiti, razljutiti, nadražiti
 роздроб|ити, -лю, -иш — razdrobiti, usitniti, smrskati, razbiti
 роздробл|яти, -яю, -яєш — drobiti, usitnjavati, smrskavati, razbijati
 роздуб|ати, -аю, -аєш — napuhivati, nadimati
 роздуб|атися, -аюся, -аєшся — napuhivati se, nadimati se, otjecati
 роздум|ати, -аю, -аєш — predomisлити se
 роздум|увати, -ую, -уєш — premišljati se, predomišljati se
 роз|дутьи, -дую, -дуюєш і -ідмуть, -ідмеш — naduti, napuhati
 роздутьий — naduven, otečen
 роздуться, -дуюся, -дуюєшся і -ідмуться, -ідмешся — napuhati se, naduti se, oteči
 роздягальня, ж. — svlačionica, garderoba
 роздяг|ати, -аю, -аєш — svlačiti
 роздяг|атися, -аюся, -аєшся — svlačiti se
 роздягн|утьи, -уть, -еш — svući
 роздягн|утьися, -уться, -ешся — svući se
 роз'єдн|ати, -аю, -аєш — razdvojiti, razjediniti
 роз'єдн|увати, -ую, -уєш — razdvajati, razjedinjavati
 розжáлоб|ити, -лю, -иш — dirnuti, ganuti, ražaliti

розжáлоб|итися, -люся, -ишся — ražaliti se, sažaliti se
 розжáрений — užaren, usijan
 роззбрóення, с. — razoružanje
 роззбрó|ити, -ю, -иш — razoružati
 роззбрó|итися, -юся, -ишся — razoružati se
 роззбрó|ювати, -юю, -юєш — razoružavati
 роззбрó|юватися, -ююся, -юєшся — razoružavati se
 роззуб|ати, -аю, -аєш — izuvati
 роззуб|атися, -аюся, -аєшся — izuvati se
 роззў|ти, -ю, -еш — izuti
 роззў|тися, -юся, -ешся — izuti se
 роз|брати, -беруть, -береш — razabrati, rastaviti, demontirati, raščlaniti, analizirati
 роз|ігнати, -женуть, -женеш — rastjerati, rasturiti, razjurititi, razagnati
 розігн|утьи, -уть, -еш — ispraviti, poravnati, ispružiti
 розігр|ати, -аю, -аєш — odigrati, izvesti, odsvirati
 розігр|івати, -аю, -аєш — grijati, podgrijavati, zagrijavati
 розігр|іти, -ю, -еш — zagrijati, podgrijati
 розізн|ити, -ю, -иш — razljutiti, razbjesniti
 розізн|итися, -юся, -ишся — razljutiti se, razbjesniti se
 розій|тися, -дуться, -дешся — razići se, rastati se, proširiti se, raspršiti se, izravnati se
 розі|м'яти, -мнуть, -мнеш — razmaknuti, rastvoriti

роз|пнүти і роз|п'ясті, -пнү, -пнеш — razapeti, nategnuti

розірв|яти, -ү, -еш — rocijepati, razderati, pokidati, iskidati, raskinuti, prekinuti

розірв|атися, -үся, -ешся — poderati se, iscijepati se, pokidati se, eksplodirati

роз|слати, -плю, -пlesh — razaslati

роз|дати, -аю, -аеш — izjedati, razjedati, izgrizati

роз|їзд, -ү, м. — razilazak, razilaženje, razlaz

роз|їсти, -ім, -їси — izjesti, izgristi

розка|зати, -жү, -жеш — ispričati, izpripovjediti

розка|зувати, -үю, -үеш — pričati, pripovijedati

р|зквіт, -ү, м. — procvat, cvjetanje, prosperitet

розки|дати, -аю, -аеш — razbacivati, gasipati

розки|дати, -аю, -аеш — razbacati, rasuti

р|зк|їш, -ошї, ж. — raskoš, luksuz

розк|їшний — raskošan, luksuzan

р|зклад, -ү, м. — raspored, razmještaj, raspadanje, truljenje; р|зклад р|уху поїзда — vozni red, željeznički red vožnje

розклад|яти, -аю, -аеш — razmještati, razvrstavati, dijeliti, rastavljati, razlagati

розк|ласти, -аү, -аеш — razmjestiti, razvrstati, razdijeliti, rastaviti, razložiti

розкол, -ү, м. — rascjep, raskol

розкол|оти, -ю, -еш — rascjepiti, razbiti, presjeci

розкол|ювати, -юю, -юеш — cijepati, razbijati, presijecati

розкоп|яти, -аю, -аеш — raskopati, prokopati

розкоп|увати, -үю, -үеш — raskopavati, prekopavati

розкопка, ж. — iskopavanje

розкоп|ки, -ок, мн. — iskopi-ne

розкош|увати, -үю, -үеш — živjeti u raskoši, uživati, naslađivati se

розкрад|яти, -аю, -аеш — krađati, pljačkati, harati

розкра|сити, -шү, -сиш — pobojiti, obojiti

розкра|сти, -аү, -аеш — pokrađati, opljačkati, poharati

розкраш|увати, -үю, -үеш — bojiti

розкрив|яти, -аю, -аеш — otkrivati, otvarati, razotkrivati

розкрі|ти, -ю, -еш — otvoriti, otkriti, razotkriti

розкриш|яти, -ү, -иш — zdrobiti, smrviti, razmrviti, nadrobiti

розкріп|ачити, -ү, -иш — osloboditi od kmetstva

р|злад, -ү, м. — nesuglasica, nesloga, nesklad, poremećaj;

нерв|овий р|злад — živčani poremećaj;

р|злад шл|унка — želučani poremećaj

розлам|яти, -аю, -аеш — polomiti, porušiti, prelomiti

розлам|увати, -үю, -үеш — lomiti, rušiti, prelamati

розлеті|тися, -чүся, -тішся — razletjeti se, raspršiti se

розлів, -ү, м. — izlivanje, izljev, točenje

розли́вання, с. — izlivanje, razlivanje

розлив|ати, -аю, -аєш — raz-
lijevati, izlijevati, nalijevati,
točiti

розлив|атися, -аюся, -аєшся
— izlijevati se, razlijevati se

роз|літи, -ллю, -ллєш — raz-
liti, izliti, naliti

роз|літися, -ллюся, -ллєшся
— izliti se, razliti se; роз-
літися сльозами (плачем)
— briznuti u plač

розлогий — širok, prostran

розлом|іти, -лю, -иш — izlo-
miti, razlomiti

розлўка, ж. — rastanak

розлўч|ати, -аю, -аєш — raz-
voditi, rastavljati

розлўч|іти, -ў, -иш — razdvo-
jiti, rastaviti

розлўчення, с. — rastanak;
razvod, rastava braka

розлўч|атися, -аюся, -аєшся —
rastajati se, razvoditi se,
rastavljati se

розлўч|ітися, -ўся, -ишся —
rastati se, razvesti se, ras-
taviti se

розлюб|іти, -лю, -иш — pre-
stati voljeti

розлюбл|яти, -яю, -яєш —
prestajati voljeti

розлю|тити, -чў, -тиш — raz-
ljutiti, naljutiti, rasrditi

розлю|тїтися, -чўся, -тишся
— razljutiti se, naljutiti se,
rasrditi se

розлютов|увати, -ую, -уєш —
ljutiti, srditi

розлют|увати, -ўю, -ўєш —
razljutiti, naljutiti, rasrditi

розлючений — razljućen, lju-
tit, rasrđen, srdit

розмаїтий — raznolik, šaren
розмал|ювати, -юю, -юєш —
išarati

розмал|юватися, -ююся, -юєш-
ся — šarenjeti se

рўзмах, -у, м. — zamah, raz-
mah, mah; набўти рўзмаху
— uzeti maha

розмахн|ўти, -ў, -єш — raz-
mahnuti, zavitlati, mahnuti

розмахн|ўтися, -ўся, -єшся —
zamahnuti, razmahnuti se

розма́х|увати, -ую, -уєш —
mahati, razmahivati

розмеж|увати, -ую, -уєш —
razgraničavati, omeđivati,
razmeđivati

розмеж|увати, -ўю, -ўєш —
omeđiti, razmeđiti, razgra-
ničiti

розмежування, с. — razgra-
ničenje

розмерз|атися, -ається — od-
mrzavati se, otapati se

розмерз|тися, -неться — od-
mrznuti se, otopiti se

розмин|ати, -аю, -аєш — raz-
micati, rastaviti

розмин|атися, -аюся, -аєшся
— mimoslaziti se, razilaziti
se

розмин|ўтися, -ўся, -єшся —
mimoici se, razići se

рўзмін, -у, м. — razmjena,
izmjena

розмін|ювати, -юю, -юєш —
mijenjati, razmjenjivati

розмін|яти, -яю, -яєш — raz-
mijeniti

рўзмір, -у, м. — razmjer, or-
seg, veličina

розмі|стити, -щў, -стиш — na-
mjestiti, razmjestiti, raspo-
rediti, raspodijeliti

розмі|ститися, -щўся, -стишся
— razmjestiti se, smjestiti
se, namjestiti se

розміш|ати, -áю, -áеш — iz-
miješati, pomiješati
розміш|ати, -áю, -áеш — raz-
mještati, raspodjeljivati,
raspoređivati
розміш|увати, -үю, -үеш —
smještati, razmještati, na-
mještati
розміш|уватися, -үюся, -үешся
— razmještati se, smještati
se, namještati se
розмно́ження, с. — množenje,
razmnožavanje, umnožava-
nje
розмно́жити, -ү, -иш — raz-
množiti, umnožiti
розмно́житися, -үся, -ишся —
razmnožiti se
розмно́ж|увати, -үю, -үеш —
množiti, razmnožavati, u-
množavati
розмно́ж|уватися, -үюся,
-үешся — razmnožavati se,
množiti se
розмо́ва, ж. — razgovor, kon-
verzacija; завести́ розмо́ву
— započeti razgovor
розмовл|яти, -яю, -яеш — raz-
govarati, govoriti
розмо́вний — razgovorni
розмот|ати, -áю, -áеш — raz-
motati, odmotati
розмот|увати, -үю, -үеш —
razmotavati, odmotavati
розмоч|іти, -ү, -иш — nakva-
siti
рознес|ті, -ү, -еш — raznijeti,
pronijeti
розно́сити, -шү, -сиш — raz-
nositi, pronositi
розно́ситися, -шүся, -сишся
— pronositi se, oriti se, raz-
lijegati se
розні́жений — raznježen; raz-
mažen

розні́жен|ість, -ості, ж. — raz-
nježenost; razmaženost
розні́жити, -ү, -иш — raznje-
žiti; razmaziti
розні́житися, -үся, -ишся —
raznježiti se; razmaziti se
розно́щик, -а, м. — raznosáč
розбо́р, -ү, м. — razaranje, pu-
stošenje, propadanje
розор|ати, -ю, -еш — uzorati,
preorati
розор|іти, -ю, -иш — razoriti,
opustošiti, upropastiti
розор|ітися, -юся, -ишся —
upropastiti se, propasti
розбо́р|ювати, -юю, -юеш —
orati, preoravati
розор|яти, -яю, -яеш — raza-
rati, rušiti, pustošiti, upro-
paštavati
ро́зпад, -ү, м. — raspadanje
ро́зпад|атися, -áється — ras-
padati se
ро́зпакóв|увати, -үю, -үеш —
raspakirati
ро́зпак|увати, -үю, -үеш —
raspakirati
ро́зпал, -ү, м. — plamsanje; в
ро́зпалі гніву — u nastupu
gnjeva; в ро́зпалі бою — u
jeku boja
ро́зпал|іти, -ю, -иш — zapa-
liti, raspaliti, ražeći
ро́зпал|ювати, -юю, -юеш —
paliti, raspaljivati, ražigati
ро́зпа|стися, -дється — ras-
pasti se
ро́зпáтланий — raščupan, ču-
pav
ро́зпáтл|ати, -аю, -аеш — raš-
čupati
ро́зпач, -ү, м. — očaj; вда-
ватися в ро́зпач — padati
u očaj; довести́ до ро́зпачу
— baciti u očaj
ро́зпáчливий — očajan

розпечáтати, -аю, -аеш — raspečatiti, otvoriti
 розпечáтувати, -ую, -уеш — raspečačivati
 розпéчений — usijan, užaren
 розпинáти, -áю, -áеш — razapinjati, rastezati
 рóзпис, -у, м. — popis, spisak, raspored, satnica
 розпи|сáтися, -шýся, -шешся — potpisati se, registrirati se
 розпíска, ж. — priznanica, potvrda, revers, namira
 розпíс|уватися, -уюся, -уешся — potpisivati se, registrirati se
 розпитáти, -áю, -áеш — upitati, ispitati
 розпитáтися, -áюся, -áешся — raspitati se, interesirati se
 розпит|увати, -ую, -уеш — pitati, ispitivati
 розпит|уватися, -уюся, -уешся — raspitivati se, interesirati se
 розпíзна|вати, -ю, -éш — raspoznavati, identificirati, doznavati
 розпíзнáти, -áю, -áеш — raspoznati, identificirati, doznati
 розплáта, ж. — isplata, obračun
 розпла|тíтися, -чýся, -тишся — isplatiti, obračunati
 розплáч|уватися, -уюся, -уешся — isplačivati, obračunavati
 розплáвчастий і розплáвчастий — rasplinut, neodređen
 розплóдж|увати, -ую, -уеш — rasplođivati, razmnožavati, množiti, uzgajati

розплóд|ити, -джý, -диш — rasplođiti, razmnožiti, umnožiti, uzgojiti
 розплýт|ати, -аю, -аеш — razmrstiti, raspetljati
 розплýт|увати, -ую, -уеш — rasplođivati, razmnožavati, розплóщ|ити, -у, -иш — spljoštiti; rastvoriti
 розплóщ|увати, -ую, -уеш — spljoštavati; rastvarati
 розповідáч, -á, м. — pripovjedač
 рóзповідá, -á, ж. — pripovijetka, pripovijest
 росповідáти, -áю, -áеш — pripovijedati, pričati
 розпов|істí, -ім, -ісі — ispriповjediti, ispričati
 росповсýдження, с. — širenje, rasprostranjivanje
 росповсýдж|увати, -ую, -уеш — širiti, rasprostranjivati, rasturati
 росповсýджувáч, -а, м. — širitelj
 росповсýд|ити, -джу, -диш — proširiti, rasprostraniti, rasturiti
 розпóдáл, -у, м. — raspodjela, dioba, razdioba; розпóдáл по прáці — raspodjela prema radu
 розпóдáл|ити, -ю, -иш — raspodijeliti, razdijeliti, svrstati
 розпóдáл|итися, -юся, -ишся — raspodijeliti se, svrstati se
 розпóдáл|яти, -яю, -яеш — raspodjeljivati, svrstavati
 розпóдáл|ятися, -яюся, -яешся — raspodjeljivati se, svrstavati se
 розпор|óти, -ю, -еш — rasparati, isparati
 розпорóш|увати, -ую, -уеш — raspršivati, rasipati

розпороща́ти, -у́, -иш — raspršiti, rasuti
 розпóр|ювати, -юю, -юєш — parati
 розпорядж|а́тися, -а́юся, -а́єшся — naređivati, određivati, odlučivati
 розпорядження, с. — naredba, zapovijed, odredba, uredba
 розпоряд|а́тися, -а́жүся, -а́ишся — narediti, odrediti, odlučiti
 розпоряд|ок, -кү, м. — porođak, uredba, odredba
 розпоч|а́ти, -нү́, -нєш — započeti, početi, otpočeti; розпоча́ти пра́цю — započeti posao, pristupiti poslu
 розпочин|а́ти, -а́ю, -а́єш — počinjati, otpočinjati, započinjati
 розпра́ва, ж. — obračun
 розправ|а́тися, -ляюся, -ишся — obračunati se
 розправл|а́тися, -яюся, -яєшся — obračunavati se
 розпрощ|а́тися, -а́юся, -а́єшся — oprostiti se, rastati se
 розпү́ка, ж. — očaj, beznade
 розпүск|а́ти, -а́ю, -а́єш — raspuštati, širiti, rasprostranjivati; labaviti, olabavljivati; розпүск|а́ти плітк|и — ogovarati, spletkariti, širiti spletke; розпүск|а́ти ліст|я — listati
 розпүск|а́тися, -а́юся, -а́єшся — razvijati se; raspuštati se; labaviti
 розпү|стіти, -щү́, -стиш — raspustiti, proširiti, rasprostraniti, olabaviti; розпүст|іти яз|и́к — dati maha jeziku, razbrbljati se

розпү|стітися, -щү́ся, -стишся — razviti se; raspustiti se; olabaviti
 розпүста, ж. — razvrat, pokvarenost
 розпүста, ж. — razvrat, pokvarenost
 розпүсник, -а, м. — razvratnik, pokvarenjak
 розпүх|а́ти, -а́ю, -а́єш — otjecati
 розпүхл|ий — nabrekao, otečen
 розпүхн|үти, -ү, -еш — oteći, nabreknuti
 розпүщений — raspušten, razuzdan, razvratan
 розра́да, ж. — utjeha
 розра́дж|үвати, -үю, -үєш — tješiti; odvracати
 розра́д|ити, -а́жү, -а́иш — utješiti; odvratiti
 розрахóв|үвати, -үю, -үєш — računati, proračunati, izračunati; розрахóв|үйте на ме́не — računajte na mene
 розрах|үва́ти, -я́ю, -я́єш — proračunati, izračunati, razračunati
 розраху́н|ок, -кү, м. — račun, proračun; робити́ розраху́нки — proračunavati, računati, činiti račune; шлю́б з розраху́нку — brak iz računa
 розр|ів, -ү, м. — prekid, raskid, provala
 розрив|а́ти, -а́ю, -а́єш — prekidati, cijepati, kidati, derati; розрив|а́ти серце — parati srce
 розрив|а́тися, -а́юся, -а́єшся — cijepati se, kidati se, eksplodirati
 розрид|а́тися, -а́юся, -а́єшся — rasplakati se

розрідж|увати, -ую, -уєш — razrjeđivati
 розрід|яти, -ажу, -диш — razrijediti
 р|озріз, -у, м. — razrez, пр|ос|ек, прос|ек
 розр|із|яти, -аю, -аєш і розр|із|увати, -ую, -уєш — razrezivati, rasijecati, sjeći
 розр|із|зати, -жу, -жеш — razrezati, rasjeći, isjeći
 розр|із|нений — nepotpun, га|ш|ркан
 розр|із|нити, -ю, -иш — razdvojiti, razjediniti
 розр|із|няти, -яю, -яєш і розр|із|нювати, -юю, -юєш — razdvajati, razjedinjavati
 розр|об|ити, -лю, -иш — razraditi, proraditi, dodatno uraditi /
 розр|об|ка, ж. — razrada, obra|да
 розр|об|ляти, -яю, -яєш — razrađivati, prorađivati, dodatno raditi
 розр|ост|ятися, -ається — granati se, razrastati se
 розр|ост|іся, -ється — razgranati se, razrasti se
 розр|уб|яти, -аю, -аєш — rasjeći, isjeći
 розр|уб|увати, -ую, -уєш — rasijecati, sjeći
 розр|уха, ж. — rasulo, про|п|аст, р|аст|ро|ст|во, раз|дор
 розр|яд, -у, м. — vrsta, раз|ред, категор|ія, група
 розр|ядка, ж. — smanjivanje, раз|р|е|д|ив|ан|є; розр|ядка на|пру|женості — popuštanje napetosti, detant
 розс|ер|дити, -ажу, -диш — rasrditi, naljutiti, razbjesniti

розс|ер|днитися, -ажуся, -дишся — rasrditi se, razljutiti se, razbjesniti se
 розс|іль|ний, -ого, м. — raznosač, kurir
 розс|ил|яти, -аю, -аєш — razasijati
 розс|ип|яти, -аю, -аєш — gasipati, prosipati
 розс|ип|пати, -аю, -аєш — gasiti, prosuti
 розс|ип|ятися, -ається — gasipati se
 розс|ип|атися, -ається — gasiti se
 розс|ід|ятися, -аюся, -аєшся — sjedati, razmještati se
 розс|і|стися, -ядуся, -ядешся — sjesti, razmjestiti se, zavaliiti se
 розс|і|ювати, -юю, -юєш — raspršivati, rastjerivati, raštrkavati, razbacivati
 розс|ія|ний — raštrkan, раз|б|ачан; розс|ія|не світло — difuzna svjetlost
 розс|і|яти, -ю, -єш — raspršiti, rastjerati, raštrkati, razbacati
 розл|аб|лений — iznemogao, мал|ак|сао, іс|р|пен
 розл|ід|ування, с. — pretraga, іс|тра|га, іс|п|ит|ив|ан|є, іс|тра|ж|ив|ан|є, іс|з|в|ід|ан|є
 розл|ід|увати, -ую, -уєш — istraživati, istražiti
 розс|ов|увати, -ую, -уєш — razmicati
 розс|та|вити, -аю, -аєш — razmjestiti, rasporediti розс|та|вити в|уха — načuliti uši
 розс|та|вляти, -яю, -яєш — razmještati, raspoređivati, розс|та|вляти с|і|ті — razapinjati mreže; postavljati stupice

розстебн|ўти, -ў, -еш — откор-
чати
розстіб|а́ти, -а́ю, -а́еш — от-
корчавати
ро́зстріа, -ў, м. — strijeljanje
розстріа|ювати, -юю, -юеш —
strijeljati
розстріа|я́ти, -я́ю, -я́еш — stri-
jeljati
розстро́енный — rastrojen
розстро́їти, -ю, -їш — pokva-
riti, poremetiti, osujetiti,
oneraspoložiti, iznervirati;
розстро́їти пла́ўнок — ро-
kvariti želudac; розстро́їти
пла́ни — pokvariti planove,
pomrsiti račune
розстро́їтися, -юся, -їшся —
pokvariti se; oneraspoložiti
se, ozlovoljiti se
розстро́ювати, -юю, -юеш —
kvariti, remetiti, osuječivati,
nervirati, sekirati
розстро́юватися, -ююся, -юеш-
ся — kvariti se; oneraspolo-
živati se, nervirati se
розстро́чка, ж. — otplata
ро́зсуда, -ў, м. — nahodjenje,
mišljenje, sud; діяти за вла́-
сним ро́зсудом — raditi po
vlastitom nahodjenju
розсúдж|ўвати, -ўю, -ўеш —
prosudivati, rasudivati
розсúд|а́ти, -а́жў, -а́иш —
prosuditi, rasuditi
розсúдливи́й — razborit, ra-
zuman
розсúдливи|ість, -ості, ж. —
razboritost
розсúн|ўти, -ў, -еш — odmak-
nuti
розта|ва́ти, -е́ — topiti se, ras-
tapati se
розта́нүти і розта́ти, -не —
otopiti se, rastopiti se

розташо́в|ўвати, -ўю, -ўеш —
razmještati, smještati, na-
mještati
розташо́в|ўватися, -юся, -ўеш-
ся — rozmještati se, smješt-
tati se, namještati se
розтащүва́ння, с. — rozmješt-
taj, položaj
розтащ|үва́ти, -ўю, -ўеш
— rasporediti, rozmjestiti,
smjestiti
розтащ|үва́тися, -ўюся, -ўеш-
ся — rozmjestiti se, smjes-
titi se, namjestiti se
розтерза́ти, -а́ю, -а́еш — ras-
trgati, iskidati, izmučiti, iz-
mrcvariti
роз|те́рти, -ітру́, -ітresh — u-
sitniti, rozmazati, istrljati
ро́зтин, -ў, м. — rezanje, otva-
ranje, seciranje; кэсарський
ро́зтин — carski rez
розтин|а́ти, -а́ю, -а́еш — raz-
rezivati, rasijecati
розтир|а́ти, -а́ю, -а́еш — usit-
njavati, rozmazivati, trljati
розтаума́ч|ити, -ў, -иш —
rastumačiti, objasniti
розтаума́ч|ўвати, -ўю, -ўеш —
tumačiti, objašnjavati
розтовсті|ти, -ю, -еш — ugoji-
ti se, nadebljati se
розтоп|а́ти, -а́лю, -иш — ugrі-
jati, naložiti; rastopiti
розтоп|а́тися, -а́люся, -ишся —
ugrijati se; rastopiti se
розтопа|ювати, -юю, -юеш —
ložiti, grijati, otapati, ras-
tapati
розтоп|та́ти, -чу́, -чеш — izga-
ziti, iznositi
розтопт|ўвати, -ўю, -ўеш —
gaziti
розторо́пный — otresit
розтра́та, ж. — pronevjera

розтра́тити, -чу, -тиш — is-
trošiti, potrošiti, profučkati,
pronevjeriti

розтра́тник, -а, м. — prone-
vjeritelj

розтра́ч|увати, -ую, -уєш —
trošiti, razbacivati

розтрі́паний — raščupan;
zgužvan

розтрі́пати, -аю, -аєш — raš-
čupati; zgužvati

розтрош|іти, -і, -иш — raz-
lupati, razbiti, uništiti, raz-
rušiti, raznijeti na komade,
razmrskati

розтрóш|увати, -ую, -уєш —
razbijati, rušiti, uništavati,
raznositi na komade

розту́літи, -ю, -иш — otvori-
ti, rastvoriti, razjapiti

розту́ляти, -яю, -яєш — otva-
rati, razjapljivati

розтя́гати, -аю, -аєш і розтя́-
г|увати, -ую, -уєш — raste-
zati, razvlačiti

розтя́г|ті і розтя́г|ну́ти, -ну,
-неш — rastegnuti, razvući

роз|тяти і роз|ітну́ти, -ітну́,
-ітнеш — razrezati, rasjeći

рóзум, -у, м. — razum, um,
pamet; довести́ до рóзуму
— naučiti pameti; дійти́ до
рóзуму — opametiti se; не
з твої́м рóзумом — nisi ti
tome dorastao; взятися́ за
рóзум — urazumiti se, opa-
metiti se; при сво́єму рóз-
му́ — pri zdravoj pameti;
спа́сти на рóзум — pasti na
pamet

розумóвий — umni; розумó-
вий розві́ток — umni raz-
vitak

розумі́ти, -ю, -єш — razumi-
jevati, shvaćati, podrazumi-
jevati

розумі́тися, -юся, -єшся —
rozumjeti se; podrazumije-
vati se

розум́ний — razuman, pame-
tan, uman, razborit

розумні́ш|ати, -аю, -аєш —
postajati pametniji

розучі́ти, -і, -иш — naučiti,
uvježbati

розучі́тися, -і́ся, -и́шся —
odučiti se, odviknuti se

розучі́увати, -ую, -уєш — uč-
iti, uvježbavati

розучі́уватися, -уюся, -уєшся
— odvikavati se

розхап|ати, -аю, -аєш — raz-
grabiti

розхва́літи, -ію, -иш — uzdig-
nuti, prekomjerno pohvaliti

розхва́лювати, -юю, -юєш —
uzdizati, prekomjerno hva-
liti

розхі́таний — raskliman, po-
remećen

розхі́тати, -аю, -аєш — ras-
klimati, olabaviti, poreme-
titi; розхі́тане здорóв'я —
poremećeno zdravlje

розхі́татися, -аюся, -аєшся
— rasklimati se, oslabiti

розхі́т|увати, -ую, -уєш —
rasklimavati, oslabljivati,
remetiti

розхі́т|уватися, -уюся, -уєшся
— klimati se, gegati se

розхо́дження, с. — razilaže-
nje, neslaganje, razlaz

розхо́дитися, -а́жуся, -а́ишся
— razilaziti se, rastajati se,
širiti se, raspršivati se, iz-
ravnnavati se, razmimoilaziti
se

розхрі́станий — otkopčan,
otvoren, neuredan

розцві́сті, -тї, -тєш — ras-
cvjetati se

розцвіт|ати, -аю, -аєш — cvjetati, rascvjetati se
 розцін|ати, -ю, -иш — ocijeniti, procijeniti
 розцінка, ж. — procjena, cijena, tarifa
 розцінювати, -юю, -юєш — cijeniti, ocjenjivati, procjenjivati
 розчарований — razočaran
 розчаров|увати, -ую, -уєш — razočaravati
 розчарування, с. — razočaranje
 розчар|увати, -ую, -уєш — razočarati
 розче|сати, -шү, -шеш — raščesljati
 рózчин, -ү, м. — rastvor, otopena
 розчин|ити, -ю, -иш — rastopiti, rastvoriti
 розчин|яти, -яю, -яєш — rastapati, rastvarati
 розчи|стити, -щү, -стиш — raščistiti
 розчищ|ати, -аю, -аєш — raščiščavati
 розчіс|увати, -ую, -уєш — raščesljavati
 розчіс|уватися, -уюся, -уєшся — raščesljavati se, česljati se
 розчленов|увати, -ую, -уєш — raščlanjivati
 розчлен|увати, -ую, -уєш — raščlaniti
 розчүлення, с. — ganuce
 розчүл|ити, -ю, -иш — ganuti, dirnuti, tronuti
 розчүл|ювати, -юю, -юєш — dirati
 розширення, с. — širenje, proširenje
 розшир|ити, -ю, -иш — raširiti, proširiti, razgranati

розшир|итися, -юся, -ишся — raširiti se, proširiti se, razgranati se
 розшир|ювати, -юю, -юєш — širiti, granati
 розшифров|увати, -ую, -уєш — dešifrirati
 розшифр|увати, -ую, -уєш — dešifrirati
 рóзшүк, -ү, м. — traganje, praga
 розшүк|ати, -аю, -аєш — pronaci
 розшүк|увати, -ую, -уєш — pronalaziti, tražiti, tragati
 роз'яснення, с. — razjašnjenje
 роз'ясн|ити, -ю, -иш — razjasniti, objasniti, protumačiti, razložiti, rasvijetliti, raščistiti
 роз'ясн|яти, -яю, -яєш і роз'ясн|ювати, -юю, -юєш — razjašnjavati, objašnjavati, tumačiti, rasvjetljavati, razlagati
 роковин|и, -, мн. — godišnjica
 рóль, -і, ж. — uloga; гр|ати рóль — igrati ulogu; вхóдити в рóль — uživljavati se u ulogu
 рóm, -ү, м. — гуп
 ромán, -ү, м. — roman
 романіст, -а, м. — romanopisac; romanist(a)
 ромáнс, -а, м. — romansa
 романтизм, -ү, м. — romantizam
 ромáнтик, -а, м. — romantik
 ромáнтика, ж. — romantika
 романтичний — romantičan
 ромáшка, ж. — tratinčica, kamilica
 росá, ж. — rosa
 російський — ruski; Російська Радянська Федеративна

Соціалістична Республіка (РРФСР) — Ruska Sovjetska Federativna Socijalistička Republika (RSFSR)

Росія, ж. — Rusija

росіянин, -а, м. — Rus

росіянка, ж. — Ruskinja

рослий — stasit

рослина, ж. — biljka

рослинний — biljni

рослинність, -ості, ж. — rasilinstvo, vegetacija

ростіти, -у, -еш — rasti

ростити, -ш, -стиш — uzgajati, gajiti, njegovati

рот, -а, м. — usta; **розз'явити**

рота — zinuti, razjariti usta

рота, ж. — četa

рохкати, -аю, -аеш — roktati

рояль, -я, м. — klavir

ртуть, -і, ж. — živa

руб, -а, м. — rub, porub; **руб**

руба позиває — krpa na krpi, našla krpa zakrpu

рубати, -аю, -аеш — rušiti, sjeći; cijerati

рубанок, -ка, м. — blanja

рубієць, -ця, м. — brazgotina, ožiljak; porub; rub; **промокнути до рубця** — smočiti se do kože

рубіж, -еж, м. — granica

руда, ж. — ruda

рудий — riđ, crvenokos

рудний — rudni

рудник, -а, м. — rudnik

рудуватий — crvenokos

руїна, ж. — ruševina, razvalina

руйнівний — razoran, rušilački, destruktivan

руйнівник, -а, м. — rušilac, razbijač

руйнувати, -ую, -уеш — rušiti, razarati

рука, ж. — ruka; **не з руки**

— sneruke; **горить під руками**

— ide od ruke; **рука в руку**

— pod ruku; **зняти руку на кого**

— dići ruku na koga; **руками й ногами**

— rukama i nogama; **бути під рукою**

— biti pri ruci; **розв'язати руки**

— dati (komu) slobodne ruke; **умити руки**

— dići ruke (od čega, koga); **він моя права рука**

— on mi je desna ruka

рукав, -а, м. — rukav

рукавичка, ж. — rukavica

рукоділля, с. — ručni rad

рукопис, -у, м. — rukopis

рукописний — rukopisni

рукостискання, с. — stisak ruke

рукоятка, ж. — držak, ručica

руль, -я, м. — kormilo; **волян**

рульовий, -ого, м. — kormilar

румун, -а, м. — Rumunj

румунка, ж. — Rumunjka

Румунія — Rumunija

румунський — rumunjski;

Румунська Соціалістична Республіка

— Rumunjska Socijalistička Republika

рум'яний — rumen

рум'яніти, -ю, -еш — rume-

njeti (se)

руно, с. — runo

рупор, -а, м. — zvučnik

русин, -а, м. — Rusin

русинський — rusinski

русівий — plavokos

рутана, ж. — rutina

рутинований — rutiniran

рух, -у, м. — pokret, kretnja;

promet, kretanje; **регулю-**

вальник руху — prometnik,

saobraćajac

рух|ати, -аю, -аеш — pokretati, dizati
 рух|атися, -аюся, -аешся — kretati se, micati se
 рухливий — pokretan, pomičan, živahan
 руч|атися, -аюся, -аешся — jamčiti, garantirati
 руч|ітися, -уся, -ишся — zajamčiti, zagarantirati
 ручка, ж. — drška, kvaka
 ручний — ručni
 руш|ати, -аю, -аеш — kretati, upućivati se
 руш|ити, -у, -иш — krenuti, uputiti se
 рушник, -а, м. — ručnik; присилати за рушникáми — prositi djevojku
 рушница, ж. — puška
 рушничний — puščani; рушничні постріли — puščana paljba

рукзак, -а, м. — ruksak
 ряб|ий — šaren, pjegav
 ряб|ити, -ить — išarati
 ряд, -у, м. — red, niz
 рядовий¹ — redovit; prosječan, osrednji
 рядовий², -ого, м. — redov, vojnik
 ряд|ок, -ка, м. — crta, redak
 рясний — obilat, obilan, gust, čest
 рясн|ити, -ю, -еш — šarenjeti se, vrvjeti, obilovati
 рятівний — spasilački
 рятувальний — za spasavapje; рятувальний пояс — pojas za spasavanje
 рят|увати, -ую, -уеш — spasavati
 рят|уватися, -уюся, -уешся — spasavati se
 рятун|ок, -ку, м. — spas, spasenje

С, с

саботаж, -у, м. — sabotaža
 саботажник, -а, м. — saboter
 сабот|увати, -ую, -уеш — sabotirati
 сад, -у, м. — vrt; плодovий сад — voćnjak
 сад|ба, ж. — majur
 сад|іти, -ажу, -аиш i садж|ати, -аю, -аеш — saditi; smještati
 садівник, -а, м. — vrtlar
 садівництво, с. — vrtlarstvo
 садовий — vrtни
 сад|ок, -ка, м. — vrtić; дитячий садок — dječji vrtić
 садоч|ок, -ка, м. — vrtić
 сажа, ж. — čađ, čađa, gar
 сажотрус, -а, м. — dimnjačar

салат, -у, м. — salata
 сáло, с. — salo, slanina, loj; вб|ітися у сáло — razdebljati se
 салон, -у, м. — salon
 салфет|ка, ж. — ubrus, salveta
 салют, -у, м. — salva, počasna paljba
 салют|увати, -ую, -уеш — rozdrazviti počasnom paljbom
 сáльний — mastan, lojan
 сáм, -а, -о — sam; сáм не при собі — izvan sebe; сáм на сáм — u četiri oka; сáм-самісінський — sam samcat
 сáме — upravo, baš
 сам|ець, -ця, м. — mužjak

сам|ий, -á, -é, -í — sam; isti;
 з са́мого ма́лку — od ma-
 lih nogu; на са́мому споді
 — na samom dnu; то́го са́-
 мого дн́я — tog istog dana;
 це́ те́ са́ме — to je jedno
 te isto

самітний — usamljen, samo-
 tan

са́мка, ж. — ženka

самобу́тний — samobitan, ori-
 ginalan

самовби́вство, с. — samouboj-
 stvo

самовби́вця, м. і ж. — samo-
 ubojica

самовдово́лений — samozado-
 voljan, uobražen

самови́значення, с. — samo-
 određenje, samoopredjelje-
 nje

самови́даний — požrtvovan,
 samoprijegoran

самови́даність, -ості, ж. —
 požrtvovnost, samoprijegor

самови́лля, ж. — samovolja

самови́льний — samovoljan,
 svojevoljan

самовла́дання, с. — samo-
 svlađivanje, staloženost,
 vlast nad sobom; втра́тити
 самовла́дання — izgubiti
 vlast nad sobom

самовпе́внений — samouvje-
 ren

самовпе́вненість, -ості, ж. —
 samouvjerenost, samopouz-
 danje

самовря́дний — samoupravan

самовря́дування, с. — samo-
 upravljanje

самогу́бство, с. — samouboj-
 stvo

самогу́бець, -ця, м. — samo-
 ubojica

самогу́бний — samoubilački

самодія́льність, -ості, ж. —
 amaterizam

самозадово́лений — samoza-
 dovoljan, blaziran

самоза́хист, -у, м. — samo-
 obrana

самокри́тика, ж. — samokri-
 tika

самолю́бвий і самолю́бний
 — samoljubiv, sebičan, am-
 biciozan

самолю́бство, с. — samoljub-
 lje, sebičnost, ambicija

самообслу́говування, с. —
 samoposluživanje

самоосві́та, ж. — samoobra-
 zovanje

самопла́в, -у, м. — stihijski
 grad

самопоже́ртва, ж. — samo-
 požrtvovanje

самопочу́ття, с. — (subjektiv-
 no) osjećanje

саморба́док, -ка, м. — čisti
 metal; (pren.) prirodni ta-
 lent; talentiran čovjek

самосвідо́мий — samosvje-
 stan

самосвідо́мність, -ості, ж. —
 samosvijest

самості́йний — samostalan

самості́йність, -ості, ж. —
 samostalnost

самоті́ти, -ю, -єш — samovati

само́тність, -ості, ж. — usam-
 ljenost, samoća

самоту́жки — vlastitim sna-
 gama, samostalno

самоу́к, -а, м. — samouk

санато́рія, -ю, м. — sanato-
 rij, lječilište

сандáлія, ж. і сандáлії, -я,
 м. — sandala

са́ни, -ей, мн. — saonice,
 sanjke

саніта́р, -а, м. — bolničar

санітарка, ж. — bolničarka
санітарний — sanitetski, sanitarni
санкцион|увати, -ую, -уєш — sankcionirati
санкція, ж. — sankcija
сантиметр, -а, м. — centimeter
сапер, -а, м. — saper, inženjerac
сарай, -я, м. — šupa
сарказм, -у, м. — sarkazam
саркастичний — sarkastičan
сарна, ж. — srna
сателіт, -а, м. — satelit
сатира, ж. — satira
сатирик, -а, м. — satirik
сатиричний — satiričan
сатисфакція — satisfakcija
сахар, -у, м. — šećer
сахарний — šećerni; сахарна хвороба — šećerna bolest, diabetes
свабільний — svojevoljan
сваболя, ж. — samovolja
сваріти, -ю, -иш — koriti, psovati, grditi, zavađati
сварітися, -юся, -ишся — svađati se, prepirati se, kavgati se, zamjeravati se
сварка, ж. — svađa, prepirka, kavga, razmirica; зайти в сварку — posvađiti se, započeti svađu
сварливий — svadljiv
сват, -а, м. — provodadžija; prijatelj (otac zeta ili snahе)
сватання, с. — prosidba
сватати, -аю, -аєш — prositi (djevojku)
свекор, -ра, м. — svekar
свекруха, ж. — svekrva
свербіти, -ить — svrbjeti; й за вухом не свербіть — baš ga briga

свердлити, -ю, -иш — svrdlati, bušiti
свердло, с. — bušilica, svrdlo
свердловина, ж. — bušotina, pukotina
свинярство, с. — svinjarstvo, svinjogojstvo
свинієць, -цю, м. — olovo
свинина, ж. — svinjetina
свиноматка, ж. — krmača
свиня, ж. — svinja
свіснүти, -у, -еш — zazviždati, zviznuti
свіст, -у, м. — zvižduk, zviždanje
свістати, -щү, -щеш і сви|с-тїти, -щү, -стїш — zviždati
свістюк, -ка, м. — zviždaljka
свідок, -ка, м. — svjedok
свідомий — svjestan, promišljen
свідомість, -ості, ж. — svijest; класова свідомість — klasna svijest; втратити свідомість — izgubiti svijest, onesvijestiti se
свідомо — svjesno, promišljeno, namjerno
свідощтво, с. — potvrda, iskaznica, svjedočanstvo; свідощтво про звільнення — otpusnica
свідчення, с. — svjedočenje, iskaz, dokaz
свідчити, -у, -иш — svjedočiti, iskazivati
свіжий — svjež
свіжість, -ості, ж. — svježina; не першої свіжості — ne sasvim svjež
свіій, -ої, -оє — svoj; знов своєї — Jovo nanovo; мов (як) не свіій — izvan sebe; не своїм гóлосом — divljim glasom

свѣт¹, -у, м. — svijet; **пустѣти** в свѣт з торбáми — baciti u bijedu; **свѣт не мѣлий** — život (mi) je omrznuo; **пѣти у свѣтѣ** — poći po svijetu; **поки свѣта ѣ сѣнца** — dok je svijeta i vijeka, vječno; **по всѣмѹ свѣтѹ** — po cijelom svijetu; **рослѣнний свѣт** — biljni svijet; **вѣщій свѣт** — visoko društvo

свѣт², -у, м. — svjetlo, svjetlost; **зора; от свѣтѹ до свѣтѹ** — od zore do mraka

свѣтан|ок, -кѹ, м. — svanuće, osvit, zora

свѣт|ати, -áе — svitati

свѣтѣльник, -а, м. — svjetiljka, baklja

свѣт|ити, -чѹ, -тиш — svijetliti, osvjetljavati; **свѣтити рѣбрами** — biti vrlo mršav, kost i koža

свѣт|итися, -чѹся, -тишся — svijetliti se, gorjeti; **аурний, аж свѣтится** — glup kao ноć

свѣтлий — svijetao, vidan

свѣтло, с. — svjetlo, svjetlost

свѣтловій — svjetlosni

свѣтлофѣр, -а, м. — semafor

свѣтляк, -á, м. — krijesnica

свѣтовій — svjetski; **свѣтовій рѣнок** — svjetsko tržište

свѣтѣгляд, -у, м. — pogled na svijet

свѣчка, ж. — svijeća

свѣбѣда, ж. — sloboda

своєрѣдний — svojevrsan, originalan

своєчасний — pravovremen

своєчасно — pravovremeno, u прavi čas

свѣлок, -а, м. — tavanica, stropni podupirač

сволѣта, ж. — ološ, gad, gadovi

своѣчка, ж. — svast, svastika

свѣтѣня, ж. — svetinja

свѣтк|увати, -ѹю, -ѹеш — svetkovati, slaviti

свѣто, с. — blagdan, praznik

свѣщенний — svet

свѣщенник, -а, м. — svećenik, поп

сеáнс, -у, м. — seansa, кино-predstava

себѣ — sebe; **брáти за себѣ** — uzeti za ženu; **не при собѣ** — nije pri sebi; **про себѣ** — u sebi, тихо

Севастѣпол|ь, -я, м. — Sevastopolj

сезѣн, -у, м. — sezona

сезѣнный — sezonski; **сезѣнный робѣтник** — sezonski radnik

секрѣт, -у, м. — tajna

секретáр, -я, м. — sekretar, tajnik

секретáрка, ж. — sekretarica, tajnica

секрѣтний — tajан, povjerljiv

сѣкта, ж. — sekta

сѣктáнт, -а, м. — sektaš

сѣктор, -у, м. — isječак, сектор

секѹнда, ж. — sekunda

секѹндáнт, -а, м. — sekundant

сѣкцѣя, ж. — секција

селезѣнка, ж. — slezena

сѣлице, с. — naselje, насеобина

селѣ, с. — selo

селянин, -а, м. — seljak

селянство, с. — seljaštvo

селянський — seljački

семафѣр, -а, м. — semafor

сѣмерѣ — sedmorica, седмого

семѣстр, -у, м. — semestar

семирічка, ж. — sedmoljetka, sedmogodišnja škola
 семінар, -у, м. — seminar
 сенсаційний — senzacionalan
 сентиментальний — sentimentalan
 сентиментальність, -ості, ж. — sentimentalnost
 серб, -а, м. — Srbin
 Сербія, ж. — Srbija; Соціалістична Республіка Сербія — Socijalistička Republika Srbija
 сербка, ж. — Srpkinja
 сербський — srpski
 серветка, ж. — ubrus, salveta
 сервіз, -у, м. — servis
 сердечний — srdačan
 сердити, -ажу, -аиш — ljuti-ti, srditi, dražiti, ogorčavati
 сердитий — srdit, ljutit, ljut; gnjevan; під сердиту руку — u ljutini, u bijesu
 сердитися, -ажуся, -аишся — srditi se, ljutiti se
 серед (+G.) — usred, između, posred; серед друзів — među prijateljima, u prijateljskom krugu; серед тиші — u tišini; серед білого дня — u po bijela dana
 середá, ж. — srijeda
 середземний — sredozemni; Середземне море — Sredozemno more
 середземноморський — mediteranski
 Середземномор'я, с. — Mediteran, Sredozemlje
 середина, ж. — sredina; золотá середина — zlatna sredina
 середній — srednji; середній вік — srednji vijek; Середній Схід — Srednji Istok;

середня школа — srednja škola
 середньовічний — srednjovjekovni
 середньовіччя, с. — srednji vijek
 середньоєвропейський — srednjoevropski
 середовище, с. — sredina; okolina, ambijent
 сережка, ж. — naušnica
 серія, ж. — serija, dio serije
 серйозний — ozbiljan
 серйознішати, -аю, -аеш — postajati ozbiljniji
 серйозно — ozbiljno
 серп, -á, м. — srp
 серпень, -ня, м. — kolovoz, august
 серце, с. — srce; серце крається — srce se kida; серце не лежить — nije po duši; брати близько до серця — uzimati k srcu; зігнати серце — iskaliti bijes; з важким серцем — teška srca; мати добре серце — biti meka srca; зачепити за серце — dirnuti u srce; з усього серця — od sveg srca; поклавши руки на серце — ruku na srce; зі спокійним серцем — mirne duše
 серцевий — srčani
 серцевина, ж. — srž
 сесія, ж. — zasjedanje
 сестра, ж. — sestra
 сестричка, ж. — seka, sestrica
 сеча, ж. — mokraća
 сивий — sijed; сивий як голуб — potpuno sijed; сива старовина — davna prošlost
 сивина, ж. — sjedina
 сивіти, -ю, -еш — sijedjeti
 сигара, ж. — cigara

СИГНА́Л, -у, м. — signal, znak, mig; **СИГНА́Л** триво́ги — znak uzbune, alarm
СИГНАЛІЗ|УВА́ТИ, -у́ю, -у́єш — signalizirati
СИГНА́ЛЬНИЙ — signalni
СІД|А́ТИ, -а́жґ, -а́иш — sjediti; **СІД|А́ТИ** навпо́чпкки — čučati; **СІД|А́ТИ** скла́вши ру́ки — sjediti skrštenih ruku; **СІД|А́ТИ** як на голка́х — sjediti kao na iglama; **СІД|А́ТИ** на двох сті́льцях — sjediti na dvije stolice; **СІД|А́ТИ** в борга́х — biti pun dugova
СІ́ЛА, ж. — sila, snaga, jačina; **через сі́лу** — s mukom, teško; **з усі́єї сі́ли** — svom snagom; **сі́ла-сіле́нна** — mnoštvo, bezbroj, sva sila; **в ро́зквіті сі́л** — u naponu snage; **з оста́нніх сі́л** — na kraju svojih snaga; **кі́нська сі́ла** — konjska snaga; **ро́бча сі́ла** — radna snaga; **сі́ла тяжі́ння** — sila teže; **застосува́ння сі́ли** — upotreba sile; **сі́ла й со́лому ломі́ть** — dva loša ubiše Miloša
сі́ломі́ць — silom, nasilno
СІ́ЛОС, -у, м. — silos
СІ́ЛУВА́ТИ, -у́ю, -у́єш — siliti, prisiljavati
сі́лує́т, -а, м. — obris
сі́льний — jak, silan, snažan; **сі́льний ду́хом** — jak duhom
сі́льно — jako, silno
СІ́МВОЛ, -у, м. — simbol
СІ́МВОЛІЗ|УВА́ТИ, -у́ю, -у́єш — simbolizirati
СІ́МВОЛІ́ЧНИЙ — simboličan
СІ́МПАТІ́ЧНИЙ — simpatičan
СІ́МПА́ТІ́Я, ж. — simpatija
СІ́МПТО́М, -у, м. — simptom

СІ́МУЛ|УВА́ТИ, -у́ю, -у́єш — simulirati
СІ́МУЛґ́ЦІ́Я, ж. — simuliranje
СІ́МФОНІ́Я, ж. — simfonija
СІ́Н, -а, м. — sin; **ПРИ́ЙО́МНИЙ СІ́Н** — posinak
СІ́НДІКА́Т, -у, м. — sindikat
СІ́НІ́Й — plav, modar
СІ́НІ́ТИ, -ю, -єш — plaviti se, modriti se
СІ́НТАКСІ́С, -у, м. — sintaksa
СІ́НТЕ́З, -у, м. — sinteza
СІ́НТЕТІ́ЧНИЙ — sintetički
СІ́НХРО́ННИЙ — simultan; **СІ́НХРО́ННИЙ ПЕРЕ́КЛАД** — simultano prevođenje
СІ́Нґ́Я́К, -а́, м. — modrica
СІ́П|А́ТИ, -лю́, -лєш — sipati
СІ́Р, -у, м. — sir
СІ́РИ́Й — sirov
СІ́РОВІ́НА, ж. — sirovina
СІ́РОТА́, м. і ж. — sirota, siroče
СІ́СТЕ́МА, ж. — sistem, sustav; **ДЕЛЕГА́ТСЬКА СІ́СТЕ́МА** — delegatski sistem
СІ́СТЕМАТИ́З|УВА́ТИ, -у́ю, -у́єш — sistematiizirati
СІ́СТЕМАТІ́ЧНИЙ — sistematski, sistematičan
СІ́Т|Е́ЦЬ, -цю́, м. — cic, kreton
СІ́ТИ́Й — sit; **СІ́ТИ́Й ГОЛО́ДНОГО** не розу́міє — sit gladnom ne vjeruje
СІ́ТНИ́Й — zasitan, hranjiv
СІ́ТО, с. — sito; **ПРО́ЙТИ́ КРІ́ЗЬ СІ́ТО** й РЕ́ШЕТО — proći kroz sito i rešetو
СІ́ТУА́ЦІ́Я, ж. — situacija
СІ́Ч, -а́, м. — ćuk
СІ́Ч|А́ТИ, -у́, -и́ш — psikati
СІ́, нескл., с. — (muz.) si, ti, h
СІ́ВБ́А, ж. — sjetva, usjev
СІ́Д|А́ТИ, -а́ю, -а́єш — sjedati; **СІ́Д|А́ТИ** — ukrcavati se

сідло, с. — sedlo; **вїбити з сїдла** — izbaciti iz sedla (iz kolotečine)
сїк, соку, м. — sok
сїкти, -чү, -чеш — sjeći, bičevati, tući
сїль, собі, ж. — so(l); **бўти сїлаю в оці** — biti trn u oku
сїльниця, ж. — solnica
сїльрада, ж. — seoski savjet
сїльський — seoski; **сїльське господарство** — poljoprivreda
сїльськогосподарський — poljoprivredni
сїльце, с. — seoce, zaselak
сїм, семі і сїмох — sedam
сїмдесять, -тьох — sedamdeset
сїмдесятий — sedamdeseti
сїмка, м. — sedmica
сїмнадцятий — sedamnaesti
сїмнадцять, -ти, і -тьох — sedamnaest
сїмсот, -исот — sedam stotina
сїм'я¹, с. — sjeme
сїм'я², ж. — obitelj, porodica
сїмейний — obiteljski, porodični
сїни, -ей, мн. — trijem
сїнник, -а, м. — sjenik; slamnjača, madrac
сїно, с. — sijeno
сїнокіс, -оцу, м. — kosidba
сїрий — siv
сїрка, ж. — sumpor
сїрник, -а, м. — žigica, šibica
сїрома, м. — siromah, jadnik
сїромаха, м. — jadnik, siromah, siromašak
сїрчаний — sumporan
сїсти, сяду, -еш — sjesti, ukrcati se; **сїсти комусь на**

голову — popeti se kome na glavu (na vrh glave)
сїтка, ж. — mreža
сїчень, -ня, м. — siječanj, januar
сїченьий — siječanjски, januarski
сїння, с. — blistanje, blijesak, sjaj
сїяти, -яю, -яеш — sjati, blistati, bliještati
сїяти, -ю, -еш — sijati
сїяч, -а, м. — sijač
скажений — mahnit, bijesan; **скажені грóш** — silni novci
скаженіти, -ю, -еш — mahnitati, bjesnjeti
сказ, -у, м. — bjesnilo, bjesноса
сказати, -жү, -жеш — kazati, reći, izgovoriti; **сказати «ні»** — reći »ne«; **сказати «так»** — reći »da«; **щоб не сказати більше** — u najmanju ruku
сказитися, -жүся, -зипся — pobjesnjeti
скакати, -чү, -чеш і -каю, -каеш — skakati; jahati
скалка, ж. — trijeska, iver
скам'яніти, -ю, -еш — okameniti se
скандал, -у, м. — skandal
скандаліти, -ю, -ип — praviti skandale, kavgati se
скарјати, -аю, -аеш — kazniti; **скарјати на горло** — izvršiti smrtnu kaznu, pogubiti
скарб, -у, м. — blago, bogatstvo
скарбник, -а, м. — blagajnik
скарбниця, ж. — riznica
скарга, ж. — pritužba, tužba, žalba
скаржитися, -үся, -ипся — jadati se, tužiti se

скарлатіна, ж. — šarlah
 скасовувати, -ую, -уєш —
 ukidati, poništavati, opozivati
 скасування, с. — ukidanje,
 ukinuce, poništenje
 скасувати, -ую, -уєш — uki-
 nuti, poništiti, opozvati
 скатертъ, -і, ж. — stolnjak
 скáчки, -ок, мн. — trke
 (konjske)
 скелет, -а, м. — kostur
 скеля, ж. — hrid, stijena, hri-
 dina, litica
 скелястий — krševit, stjenovit
 скепсис, -у, м. — skepsa
 скептик, -а, м. — skeptik
 скептичний — skeptičan
 скеро́вувати, -ую, -уєш —
 uručivati, usmjeravati
 скерува́ти, -ую, -уєш — uru-
 titi, usmjeriti
 скі́ба, ж. — kriška, komad;
 як відрі́зана скі́ба — kao
 odrezana grana
 скі́глати, -лю, -лиш — cvi-
 ljati
 скида́ти, -аю, -аєш — zbacivati,
 skidati, svrgavati
 скі́дка, ж. — popust
 ски́нути, -у, -еш — zbaciti,
 skinuti, svrgnuti; ски́нути
 ярмо́ — zbaciti jaram; ски́-
 нути о́чі — baciti pogled
 скипидáр, -у, м. — terpentín
 скипíти, -лю́, -и́ш — zakipje-
 ti, skuhati se, planuti
 скі́рта, ж. — stog, složeno
 žito
 скі́льки — koliko; скі́льки
 (дупі́) завго́дно — koliko
 hoćeš, koliko god, do mile
 volje; скі́льки-небу́дь — iko-
 liko
 скла́д, -у, м. — skladište, ma-
 gazin, ambar; састав; у пов-

ному́ скла́ді — u punom
 sastavu
 скла́дати, -аю, -аєш — slaga-
 ti, sastavljati, zbrajati;
 скла́дати екзáмен (іспит) —
 polagati ispit
 скла́дáтися, -аюся, -аєшся —
 sastojati se
 скла́дач, -а, м. — sastavljač;
 slagar
 скла́дка, ж. — nabor
 складний — složen, komplici-
 ran; складне́ речення —
 (gram.) složena rečenica
 складовий — sastavni; скла-
 дова́ части́на — sastavni
 dio, sastojak
 скла́сти, -а́у, -а́єш — složiti,
 sastaviti, izmisliti, zbrojiti;
 скла́сти кля́тву — položiti
 zakletvu; скла́сти пі́сню —
 spjevati pjesmu
 скле́їти, -ю, -и́ш — slijepiti,
 zalijepiti, prilijepiti
 склеро́з, -у, м. — skleroza
 скле́ювати, -юю, -юєш — li-
 jepiti
 скля́кання, с. — saziv
 склякáти, -аю, -аєш — sazi-
 vati
 скля́кати, -чу, -чеш — sazvati
 скля́їти, -ю́, -и́ш — zastaklji-
 vati
 скла́о, с. — staklo
 скля́ний — staklen; скля́ний
 заво́д — tvornica stakla
 скля́нка, ж. — čaša, komadić
 stakla
 скля́р, -а, м. — staklar
 скна́ра, м. і ж. — škrtac, škr-
 tica
 скні́ти, -ю, -еш — životariti,
 mučiti se
 сковза́ння, с. — klizanje
 сковзáти, -аю, -аєш — kliziti

скóвз|атися, -аюся, -аешся — klizati se
 сковзкий — klizav
 сковзн|үти, -ү, -эш — kliznuti, pokliznuti
 сковородá, ж. — tava
 скóв|увати, -ую, -уеш — okivati, iskivati
 скó|їтися, -ться — dogoditi se, zbiti se
 скомпромет|увати, -үю, -үеш — kompromitirati
 сконстру|ювати, -юю, -юеш — konstruirati
 сконфү|жений — zbunjen, smeten
 сконфү|зити, -жу, -зиш — zbuniti, smesti
 сконфү|зитися, -жүся, -зишся — zbuniti se, smesti se
 скорбóта, ж. — tuga, jad, žalost
 скорбóтний — žalostan, tužan
 скóрий — brz, skor; скóрий до робóти — brz u poslu; до скóрого побáчення — do skorog viđenja
 скорист|áтися, -áюся, -áешся — iskoristiti, okoristiti se
 скоро¹ — ubrzo, uskoro
 скоро² — čim, ako, samo ako
 скоро|їти, -чү, -иш — skratiti, umanjiti, reducirati
 скорóчення, с. — skraćenje, smanjenje, redukcija
 скорóч|увати, -ую, -уеш — skraćivati, smanjivati, reducirati
 скор|їти, -яю, -яеш — pokoravati
 скор|їти, -ю, -иш — pokoriti
 ско|сїти, -шү, -сиш — pokositi
 скóт, -ү, м. — stoka, marva; крúпний рогáтий скóт — goveda

скотáрство, с. — stočarstvo
 скотáна, ж. — stoka, marva
 ско|їтися, -чүся, -тишся — odroniti se, otkotrljati se
 скóч|їти, -ү, -иш — skočiti
 скрáю — s kraja, na kraju, na rubu
 скрé|їт, -отү, м. — škripa, škripanje, škrgut
 скреко|тáти, -чү, -чеш — kriještati; kreketati
 скрív|дити, -ажү, -диш — uvrijediti
 скрив|їти, -лю, -иш — iskri-viti
 скрívл|ювати, -юю, -юеш і скривл|яти, -яю, -яеш — iskrivljavati
 скрiкн|үти, -ү, -еш — viknuti, kriknuti, uzviknuti
 скрiк|үвати, -ую, -уеш — uzvikivati
 скрiня, ж. — sanduk, škrinja
 скрiп, -ү, м. — škripanje, škripa
 скрипáл|ь, -я, м. — violinist
 скрип|їти, -лю, -яш — škripati
 скрiшка, ж. — violina
 скрiпн|үти, -ү, -еш — zaškripati
 скрiзь — svagdje, svuda, posvuda
 скрómний — skroman, jednostavan, čedan, diskretan
 скрómн|ість, -ості, ж. — skromnost, jednostavnost, čednost, diskretnost
 скрóня, ж. — sljepoočica
 скрúта, ж. — teškoća
 скрү|їти, -чү, -тиш — svinuti, smotati; скрү|їти в'язи — zakrenuti vratom
 скрүтний — težak
 скрúч|увати, -ую, -уеш — svijati, smatati

скубати, -аю, -аеш і **скубти**,
 -ў, ёш — čupati, štipati,
 potezati
скубнўти, -ў, ёш — iščupati,
 uštipnuti, potegnuti
скувати, -ую, -уеш — skovati,
 iskovati, okovati
скўльтор, -а, м. — kipar
скўльтўра, ж. — kip, skulptura,
 kiparstvo
скўпий — škrt
скўпїти, -лю, -иш — pokupovati,
 nakupovati
скўпїтися, -люся, -ишся —
 škrtariti
скўпобўвати, -ую, -уеш —
 otkupljivati, kupovati
скўпщина, ж. — skupština
скўпчення, с. — gomilanje
скўпчїти, -у, -иш — skupiti,
 usredotočiti, nakupiti
скўпчїтися, -уся, -ишся —
 skupiti se, nakupiti se, oku-
 piti se
скўпчўвати, -ую, -уеш — sku-
 pljati, usredotočivati
скўпчўватися, -уюся, -уешся
 — skupljati se, kupiti se,
 okupljati se
скўтер, -а, м. — skuter
скўчати, -аю, -аеш — tugo-
 vati, čeznuti
скўчїти, -у, -иш — zaželjeti
 se, rastužiti se
скўчний — dosadan
слабий — slab, nekaj; labav,
 mlohav
слабїсть, -остї, ж. — slabost,
 klonulost, iznemoglost
слабкий — slab
слабнўти, -у, -еш — slabiti
слабослаий — nekaj, slabu-
 njav
слабоўмний — slabouman
слабшати, -аю, -аеш — sla-
 бити, labaviti, gubiti se

слава, ж. — slava; glasine,
 spletke; **слава!** — hurala!
наробїти слави — nasplet-
 kariti, ozloglasiti
славєтний — slavan, čuven
славїти, -лю, -иш — slaviti
славїст, -а, м. — slavist(a)
славїстика, ж. — slavistika
славний — slavan; zgodan,
 simpatičan
славнозвїсний — slavan, zna-
 menit
слати,¹ шлю, -еш — slati
слатн,² стелю, -еш — prosti-
 рати
слива, ж. — šljiva
сливняк, -у, м. — šljivik
слиз, -у, м. — sluz
слизький — sklizak, klizav
слимак, -а, м. — puž
слина, ж. — slina
сліа,¹ -у, м. — trag; znak, pe-
 čat; і **сліау нема** — ni tra-
 га ni glasa; **натрапїти на**
сліа — ući u trag; **нестати**
(зникнути) без сліау — ne-
 tragom nestati; **сліаї вїків**
 — zub vremena
сліа² — treba, potrebno je;
як сліа — kako treba, kako
 je red
сліакўвати, -ўю, -ўеш — slije-
 diti, pratiti
сліаом — iza, poslije
сліаство, с. — istraga, istra-
 živanje
сліаўвати, -ую, -уеш — slije-
 diti
сліачїий, -ого м. — istražitelj,
 isljednik; **сўдовїий сліачїий**
 — istražni sudac
сліпий — slijep; **сліпá кишкá**
 — slijepo crijevo
сліпнўти, -у, -еш — postajati
 slijep
сліпотá, ж. — sljepoća

сліпучий — zasljepljujući, blještav
 словесний — usmen
 слова́к, -а, м. — Slovak
 слова́чка, ж. — Slovakinja
 слова́цький — slovački
 словені́єць, -нця, м. — Slovenac
 Словенія́, ж. — Slovenija;
 Соціалістична Республіка
 Словенія́ — Socijalistička
 Republika Slovenija
 словенка́, ж. — Slovenka
 словенський — slovenski
 словни́к, -а́, м. — rječnik, leksikon
 сло́во, с. — riječ; сло́во в
 сло́во — riječ po riječ, do-
 slovno, točno; ві́д сло́ва до
 сло́ва — od riječi do ri-
 ječi; сло́во че́сті — poštena
 (časna) riječ; ма́йстер сло́-
 ва — majstor riječi; слів
 немає́ — nema riječi; пій-
 ма́ти на сло́ві — uhvatiti za
 riječ; сло́вом — jednom ri-
 ječju, ukратно
 слов'я́нин, -а, м. — Slaven
 слов'я́нка, ж. — Slavenka
 слов'я́нський — slavenski
 слон, -а́, м. — slon
 слуга́, м. — sluga
 слу́жба, ж. — služba
 службо́в|єць, -ця, м. — namje-
 štenik, službenik, činovnik
 службо́вий — služben
 службо́вка, ж. — namješte-
 nica, službenica, činovnica
 служ|їти, -ї, -иш — služiti
 слух, -у, м. — sluh; vijest,
 glas, glasina; ні слуху́ ні
 духу́ — ni traga ni glasa
 слух|ати, -аю, -аєш — slušati
 слуха́ч, -а́, м. — slušalac, slu-
 šač
 слухня́ний — poslušan

слуховий — slušni, auditivni
 слухово-зоровий — audio-
 vizuelan
 слўпний — prikladan, zgodan
 слюсар, -я, м. — bravar
 слюза́, ж. — suza; котові на
 слюзи́ немає́ — sasvim ma-
 lo; слюзи́ ра́дості — suze
 radosnice
 слюта́, ж. — bluzgavica
 сма́глий — crn, pocrnio
 сма́жений — pečen
 сма́ж|ити, -ї, -иш — peći, pr-
 žiti
 сма́к, -ї, м. — ukus; без уся́-
 кого смаку́ — bez ukusa,
 bljutav; в цьо́му ве́сь сма́к
 — (razg.) u tome je vic
 смачний — ukusan
 смер|діти, -джї, -диш — smr-
 djeti, zaudarati
 смердю́чий — smrdljiv
 смере́ка, ж. — jela, jelovina
 смерк|ати, -кає і смерк|атися,
 -ається — smrkavati se,
 mračiti se
 смеркн|їти, -є і смеркн|їтися,
 -ється — smrknuti se, smra-
 čiti se
 смерт|ї, -ї, ж. — smrt; сто́яти
 на сме́рть — boriti se do
 posljednjeg daha; б|їти при́
 сме́рті — biti na umogu;
 засу́дити на сме́рть — osu-
 diti na smrt; див|їтися
 сме́рті у ві́чі — gledati smr-
 ti u oči
 смерте́льний — smrtni, smr-
 tonosan; смерте́льний у́дар
 — smrtni udarac
 сме́ртний — smrtnan; сме́рт-
 ний ви́рок — smrtna osuda;
 сме́ртна ка́ра — smrtna
 kazna
 сме́ртник, -а, м. — smrtnik

смерт|ість, -ості, ж. — smrt-nost
 сметана, ж. — kiselو vrhnje
 смі|кати, -каю, -каеш і -чу, -чеш — vući, potezati
 смі|кн|ўти, -ў, -еш — povući, potegnuti
 смиренний — ponizan, krotak
 смірний — miran, pitom, krotak
 смі|сл, -у, м. — smisao
 смич|ѡк, -ка, м. — gudalo
 смич|ѡвий — gudački
 смі|лйвий — smion
 смі|лйвість, -ості, ж. — smje-lost
 смі|ти, -ю, -еш — smjeti
 смі|тїти, -чу, -тиш — prljati
 сміт|тя, с. — smeće, nečistoća, đubre
 смі|х, -у, м. — smijeh; не до смі|ху — nije (mi) do smijeha; захѡдитися (залйвати-ся, залйгати-ся) смі|хом — pucati od smijeha; як на смі|х — kao za inat, kao za napast
 сміш|їти, -ў, -иш — nasmijavati
 сміш|ний — smiješan
 смі|їтися, -їюся, -ешся — smijati se, ceriti se
 смок|гати, -чу, -чеш — sisati; piti
 смо|ла, ж. — smola, katran; пристав як шевська смо|ла — zalijerpio se kao čičak
 смо|лоскїп, -а, м. — baklja, luč
 смѡр|їд, -оду, м. — smrad
 смѡр|їдина, ж. — ribizla
 смў|та, ж. — pruga, crta
 смў|гастий — prugast
 смў|тїти, -чу, -тиш — žalostiti

смў|тїтися, -чуся, -тишся — žalostiti se
 смўт|ѡк, -ку, м. — žalost, tuga, tjeskoba
 смўт|ний — tužan, žalostan
 сна|га, ж. — snaga, energija; собі до сна|ги — prema svojim snagama
 сна|ряд, -а, м. — sprava; granata, projektil
 снї|їти, -ю, -иш — sniti
 снї|їтися, -їться — sniti se
 снї|г, -у, м. — snijeg; снї|г іде — snijeg pada
 снї|говий — snježan
 снї|гопад, -у, м. — padanje snijega
 снї|дан|ѡк, -ку, м. — doručak
 снї|дати, -аю, -аеш — doručkovati
 снї|жїна і снї|жїнка, ж. — pahuljica
 снї|жний — snježan
 снї|п, -опá, м. — snop
 снѡт|ѡрний — uspavljujući; за uspavlјivanje
 со|ба|ка, м. і ж. — pas, pseto; вїпати со|бак на кого — ogovarati koga
 со|бачий — pseći, pasji; со|баче життя — pasji život
 со|біварт|їсть, -ості, ж. — cijena koštanja
 со|бѡр, -у, м. — crkva, katedrala
 со|ва, ж. — sova
 со|вї|сть, -ї, ж. — savjest; на со|вї|сть — savjesno; сказа-ти по со|вї|стї — reći po duši; ма|ти чїсту со|вї|сть — imati čistu savjest
 со|да, ж. — soda
 со|кїра, ж. — sjekira; хоч со-кїру вїпай — dim da bi ga požem rezao
 со|к|ѡ, -ола, м. — sokol

СОКОВІТИЙ — sočan
 СОДА́Т, -а, м. — vojník
 СОДА́ТСЬКИЙ — vojnički
 СОЛЯ́ТИ, -ю́, -иш — soliti, ki-seliti
 СОЛІДАРИЗ|УВА́ТИСЯ, -у́юся, -у́ешся — solidarizirati se
 СОЛІДА́РНИЙ — solidaran
 СОЛІДА́РНІСТЬ, -ості, ж. — solidarnost
 СОЛІДА́НИЙ — solidan
 СОЛОВЕ́ЙК|О, -а, м. — slavuj
 СОЛО́ДКИЙ — sladak
 СО́ЛОДОЦ|І, -ів, мн. — slatkiš; slast, naslada
 СОЛО́МА, ж. — slama
 СОЛО́НИЙ — slan
 СО́ЛЬ, нескл., с. — (muz.) sol, г
 СО́М, -а, м. — som
 СО́Н, -ну́, м. — san; ЗИМОВІ́Й
 СО́Н — zimski san; СО́Н МЕ-
 НЕ́ БЕРЕ́ — hvata me san;
 КРИ́ЗЬ СО́Н — kroza san
 СО́ННИЙ — sanjiv, pospan
 СО́НЦЕ, с. — sunce; ЗА СО́НЦЯ
 — za dana, dok je svijetlo
 СО́НЯЧНИЙ — sunčan, sunčani;
 СО́НЯЧНИЙ БІ́К — sunčana
 strana
 СО́НЯШНИК, -а, м. — suncokret
 СО́ПКА, ж. — svirala, frula
 СОПРА́НО, нескл., с. — sópnan
 СОРА́ТНИК, -а, м. — suborac
 СО́РОК, -а́ — četrdeset
 СО́РОКА, ж. — svraka
 СОРО́КОВИЙ — četrdeseti
 СО́РОМ, -у́, м. — stid, sram,
 sramota; ВТРА́ТИТИ СО́РОМ —
 izgubiti sram, baciti obraz
 pod noge; НЕ МА́ТИ НІ СТИ́ДА
 НІ СО́РОМУ — nemati stida,
 ničega se ne žacati, biti be-
 stidan; СО́РОМУ НАБРА́ТИСЯ
 — osramotiti se, obrukati
 se; СТИ́Д І СО́РОМ! — sramo-

ta!; БЕЗ СО́РОМУ КА́ЗКА! —
 pukla je bruka; БЕЗ У́СЯКО-
 ГО СО́РОМУ — bez stida i
 srama; НА СО́РОМ КО́МУ —
 na čiju sramotu; СО́РОМ ТО-
 БІ́! — sram te bilo!; МЕНІ́
 СО́РОМНО — sram (stid) me
 je, sramim se
 СО́РОМ|ИТИ, -лю́, -иш — sra-
 motiti, blamirati, brukati
 СО́РОМ|ИТИСЯ, -лю́ся, -ишся —
 stidjeti se, sramiti se, zazi-
 rati
 СОРОМА́ЙВИЙ — stidljiv, sra-
 mežljiv
 СОРОМА́ЙВІ́СТЬ, -ості, ж. —
 stidljivost, sramežljivost
 СОРО́ЧКА, ж. — košulja; НІ́ЧНА́
 СОРО́ЧКА — počna košulja;
 ГАМІВНА́ СОРО́ЧКА — luđačka
 košulja
 СО́РТ, -у́, м. — vrsta, sorta,
 kvaliteta
 СО́РТ|УВА́ТИ, -у́ю, -у́еш — sor-
 tirati
 СО́СІ́КА, ж. — hrenovka
 СО́СНА́, ж. — bor
 СОС|О́К, -ка́, м. — bradavica
 СО́ТНИЙ — stoti
 СО́ТНЯ, ж. — stotina, stotica;
 satnija
 СО́УС, -у́, м. — sos
 СО́ФІ́Я, ж. — Sofija
 СО́ХН|У́ТИ, -у́, -еш — venuti,
 sahnuti
 СОЦМА́ГАННЯ, с. — socijalis-
 tičko takmičenje
 СОЦІА́ЛІ́ЗМ, -у́, м. — socijalizam
 СОЦІА́ЛІ́СТ, -а, м. — socijalist(a)
 СОЦІА́ЛІ́СТИ́ЧНИЙ — socijalisti-
 čki
 СОЦІА́ЛЬНИЙ — socijalan; СОЦІ-
 А́ЛЬНЕ ПОХО́ДЖЕННЯ — soci-
 jalno podrijetlo
 СОЦІО́ЛОГ, -а, м. — sociolog
 СОЦІО́ЛОГІ́Я, ж. — sociologija

соч|їти, -ў, -иш — curiti
 союз, -у, м. — savez; Союз
 Радянських Соціалістичних
 Республік (СРСР) — Savez
 Socijalističkih Republika
 (SSSR); Радянський Союз
 — Sovjetski Savez; Со-
 юз комуністів Югославії
 (СКЮ) — Savez komunista
 Jugoslavije (SKJ)
 союзний — savezni
 союзник, -а, м. — saveznik
 союзництво, с. — savezništvo
 спад, -у, м. — opadanje, sma-
 njivanje, nazadovanje, pad
 спад|їти, -аю, -аеш — spadati,
 opadati, padati, smanjivati
 се, nazadovati
 спадкоєм|ець, -ця, м. — на-
 слjednik, baštinik
 спад|ок, -ку, м. і спадщина,
 ж. — nasljedstvo, baština;
 одержати в спадщину —
 dobiti u nasljedstvo, nasli-
 jediti
 спазма, м. — grč
 спалах, -у, м. — rasplamsaj,
 bljesak
 спалахн|їти, -ї, -еш — planu-
 ti, buknuti, bljesnuti
 спал|їти, -ю, -иш — spaliti;
 ореці
 спал|ювати, -юю, -юеш — ра-
 лити, spaljivati
 спальний — spravaći; спаль-
 ний вагон — spravaća kola,
 kola za spavanje
 спальня, ж. — spravaća soba,
 spravaonica
 спасібі — hvala; велике спа-
 сібі! — najljepša hvala!
 спасті, -аў, -аеш — spasti,
 opasti, smanjiti се; мов по-
 лўда з очей спала — kao
 da (mi) je pala mrena s
 očiју; ненáче горá спала з

плечей — рао (mi) je teret
 s леђа; спасти з лиця (з ті-
 ла) — oslabiti, smršaviti u
 licu (u tijelu); спасти на
 долю — dopasti, бити суђено
 сп|їти, -лю, -иш — spravati;
 спати як убитий (як заріза-
 ний) — spravati kao top (kao
 zaklan)
 спека, ж. — žega, vrućina
 спектакл|ь, -ю, м. — predsta-
 va
 спекті, -чў, -чеш — ispeći;
 ореці
 спекул|ювати, -юю, -юеш —
 špekulirati
 спекулянт, -а, м. — špekulant
 спекуляція, ж. — špekulacija
 спереду — naprijed, sprijeda
 спереч|їтися, -аюся, -аешся —
 prepirati се, kavgati се, spo-
 рити
 спєрти, зипр|ў, -еш — pritis-
 nuti, stisnuti, uprijeti, на-
 слонити, prisloniti
 спєртися, зипр|ўся, -ешся —
 stisnuti се, osloniti се, на-
 слонити се
 спєршу — najprije
 спеціаліз|ювати, -юю, -юеш —
 специјализирати
 спеціаліз|юватися, -ююся, -юеш-
 ся — специјализирати се
 спеціаліст, -а, м. — специја-
 list(a), стручњак
 спеціальный — специјалан, о-
 sobit, naročit; спеціальна
 школа — стручна школа
 спеціальн|ість, -ості, ж. —
 специјалност, струка
 спеціально — нарочито
 спецодяг, -у, м. — radno odi-
 јело
 спіна, ж. — леђа
 спин|їти, -яю, -яеш — зау-
 стављати, zadržavati

спин|їти, -ю́, -иш — zaustaviti, zadržati
 спир|їти, -аю́, -аєш — pritis-kati, stiskati, naslanjati, pri-slanjati
 спир|їтися, -аюся́, -аєшся́ — stiskati se, oslanjati se, upi-rati se
 спірт, -у́, м. — alkohol, špirit
 спиртний — alkoholni
 спіс, -у́, м. — koplje
 спи|сати, -шү́, -шеш — prep-i-sati, ispisati; narisati, nasli-kati, kopirati
 спіс|ок, -кү́, м. — popis, spi-sak, lista
 спіс|увати, -үю́, -үеш — pre-pisivati, ispisivati; risati, slikati, kopirati
 спит|їти, -аю́, -аєш — upita-ti, zapitati
 спів, -у́, м. — pjevanje; спів похвалі́ — hvalospjev
 спів|автор, -а, м. — suautor
 спів|ак, -а́, м. — pjevač
 спів|їти, -аю́, -аєш — pjevati;
 спів|їти дифіра́мби — pje-vati hvalospjev; всі́ свої́ спів|їти — ponavljati jedno te isto, pjevati uvijek istu pjesmu
 спів|ачка, ж. — pjevačica
 спів|бесі́дник, -а, м. — sugo-vornik, subesjednik
 спів|відно́шення, с. — suodnos
 спів|вітчизник, -а, м. — suna-narodnjak, sugrađanin, zem-ljak
 спів|власник, -а, м. — suvlas-nik
 спів|вє́ць, -ця́, м. — pjevač
 співзв́учний — skladan, har-moničan
 співзв́учн|ість, -ості́, ж. — sklad, harmonija

спі|вє́снүва́ння, с. — koegzi-stenciја; мі́рне спі|вє́снүва́ння — miroljubiva koeg-zistenciја
 спів|робі́тник, -а, м. — surad-nik
 спів|робі́тни́цтво, с. — surad-nja
 спів|робі́тнич|ати, -аю́, -аєш — surađivati
 спів|вуча́сник, -а, м. — saučes-nik
 спів|вуча́сть, -ї́, ж. — sudjelo-vanje, sudioništvo
 спів|вчу́в|їти, -аю́, -аєш — suo-sjećati
 спів|вчу́ття, с. — suosjećanje, saučešće
 спи́д, -бдү́, м. — naličje, dno;
 догорі́ сподом — naоракo, naорачке; з са́мого споду́ — od samoga dna; на споді́ серця́ (душі́) — u dnu srca (duše)
 спи́дниця, ж. — suknja
 спи́дний — donji; спи́дня губа́ — donja usna; спи́дня ки-шеня́ — unutrašnji džep;
 спи́дня білізна́ — donje rublje
 спи́знє́ння, с. — zakašnjenje
 спи́зн|їтися, -ю́ся, -ишся́ — zakasniti
 спи́зи|юватися, -ююся́, -юєшся́ — kasniti, zakašnjavati
 спи́лий — zreo
 спі́лка, ж. — udruženje, dru-štvo, savez, zajednica; спі́лка письменників — društvo književnika; профе́сійна спі́лка — stručno udruže-nje; трима́ти спі́лку з ким — družiti se s kim
 спі́лкува́ння, с. — općenje, kontakt

сплак|увáтися, -ýюся, -ýешся
— družiti se, općiti, sprajati
se

спі́льний — opći, zajednički;
спі́льними зусі́ллями (сі-
лами) — zajedničkim napo-
rima (snagama)

спі́льник, -а, м. — суучесник,
saveznik, ortak

спі́льн|ість, -ості, ж. — jedin-
stvo, istovetnost, zajedni-
štvo

спі́льно — zajedno, skupa

спі́р, -ору, м. — spor

спі́рний — sporan; спі́рне
питáння — sporno pitanje

спі́ти, -ю, -еш — zreti, sazri-
jevati

спі́тк|áти, -áю, -áеш — sresti,
nabasati, zadesiti, сна́ти

спі́ткн|ýтися, -ýся, -éшся —
spotáci se, posrnuti

спі́тн|лий — znojan, oznojen

спі́тн|ти, -ю, -еш — oznojiti
se

спі́х, -у, м. — žurba; без спі́ху
— bez žurbe, polako

спі́ш|áти, -ý, -áш — žuriti

спі́шний — žuran, hitan; спі́-
шний лі́ст — ekspres-pis-
mo; спі́шний ві́снoвoк —
brzoplet zaključak; спі́шна

спрáва — hitan posao; спі́-
шною ходóю — brzim ko-
rakom

сплáв¹, -у, м. — splavarenje

сплáв², -у, м. — (kem.) legura

сплáта, ж. — plaćanje, ispla-
ta

сплa|тíти, -чý, -тиш — платити

сплáч|увати, -ую, -уеш — пла-
ćати

сплe|стí, -тý, -теш — isplesti,
saviti

сплaв|áти, -áю, -áеш — otpli-
vavati, otplovljavati; сплa-

вáти на дýмку — padati na
pamet

сплaв|тí, -ý, -еш — otplivati,
otploviti; багáто водí сплa-
влó — mnogo je vode pro-
teklo

сплaгн|ýти, -ý, -еш — skoćiti,
odskoćiti

сплaг|увати, -ую, -уеш — od-
skakivati

сплaт|áти, -áю, -áеш — plesti;
svijati

сплaю́х, м. і сплaю́хá, м. і ж. —
posranac, spavalo

сплaч|ий — uspravan, koji spr-
ava

спoвaжн|ти, -ю, -еш — uozbi-
ljiti se

спoвив|áти, -áю, -áеш — povi-
jati

спoв|ти, -ю, -еш — poviti

спoв|áти, -áю, -áеш — ispo-
vijedati

спoв|áдь, -í, ж. — isповijed,
isповijest

спoв|стíти, -щý, -стíш — ja-
viti, saopćiti, izvijestiti, o-
bavijestiti

спoв|щ|áти, -áю, -áеш — jav-
ljati, saopćavati, izvještava-
ti, obavještavati

спoвн|ити, -ю, -иш — ispuniti,
napuniti; izvršiti

спoвн|ювати, -уюю, -уюеш — is-
punjavati, puniti; izvršavati

спoгáд, -у, м. — spomen, us-
pomena

спoгáдáння, с. — promatra-
nje, kontemplacija

спoгáд|áти, -áю, -áеш — pro-
matrati, motritи

спoд|áвaнкa, ж. і спoд|áвáння,
с. — nada, nadaње, uzda-
ње, oćekivanje; над (ýсьяке)

спoд|áвáння — iznad svakog
oćekivanja

сподів|а́тися, -а́юся, -а́єшся — nadati se, očekivati; як і **СА́ДА БУ́ЛО СПОДІВА́ТИСЯ** — kao što se moglo i očekivati
СПОДО́Б|а́тися, -а́юся, -а́єшся — svidjeti se, dopasti se
СПОЖИВА́ННЯ, с. — potrošnja, upotreba, trošenje
СПОЖИВА́ТИ, -а́ю, -а́єш — trošiti, upotrebljavati; **СПОЖИВА́ЙТЕ НА ЗДОРОВ'Я** — (jeditе) u zdravlje! u slast!
СПОЖИВА́Ч, -а́, м. — potrošač
СПОЖИ́ТИ, -в'у́, -в'єш — upotrijebiti, potrošiti
СПОК|і́й, -ою, м. — mir, mirnoća, spokoj, pokoj; **В ЗГО́ДІ І СПОКО́І** — u miru i slozi
СПОК|і́йний — miran, spokojan; **БУ́ДЬТЕ СПОК|і́йні** — budite bez brige
СПОК|і́йно — mirno, spokojно
СПОКОНВ|і́ку і СПОКОНВ|і́чно — odvajkada, od pamtivyjeka
СПОКОНВ|і́чний — iskonski, pradavni
СПОКУ́са, ж. — kušnja, iskušnje, napast
СПОКУ́сіти, -ш'у́, -сиш — iskušati, sablazniti, napastovati, zavesti
СПОКУ́сливий — zavodljiv
СПОКУ́ш|а́ти, -а́ю, -а́єш — iskušavati, sablažnjavati, napastovati, zavoditi
СПОЛОТН|і́ти, -ю, -єш — problijediti
СПО́лох, -у, м. — uzbuna; **Б|іти (ДЗВОН|іти) НА СПО́ЛОХ** — zvoniti na uzbunu
СПОЛУ́ка, ж. — spoj, sastav
СПОЛУ́ч|а́ти, -а́ю, -а́єш — spajati, sjedinjavati, povezivati
СПОЛУ́чення, с. — spoj, veza; **ПРЯМЕ СПОЛУ́чення** — direktna veza

СПОЛУ́ч|а́ти, -у́, -иш — spojiti, sjediniti, povezati; **СПОЛУ́чені ШТА́ти Аме́рики (США)** — Sjedinjene Američke Države (SAD)
СПОЛУ́чник, -а, м. — (gram.) veznik
СПО́мин, -у, м. — uspomena, spomen; **НА СПО́МИН (ПРО КОГО)** — za uspomenu (na koga)
СПОНТА́нний — spontan
СПОНУ́ка́ння, ж. — pobuda
СПОНУ́к|а́ти, -а́ю, -а́єш — poticati, pobuđivati
СПОР|і́днений — srodan, blizak
СПОР|і́днен|і́сть, -ості, ж. — srodstvo; afinitet
СПОРОЖН|і́ти, -ю́, -иш — isprazniti
СПОРОЖН|і́ти, -я́ю, -я́єш — prazniti, ispražnjavati
СПО́рт, -у, м. — sport
СПОРТ|і́вний — sportski
СПОРТ|ме́н, -а, м. — sportaš
СПОРТ|ме́нка, ж. — sportašica
СПОР|у́да, ж. — građevina, zgrada
СПОР|у́д|ж|у́вати, -ую́, -уєш — graditi, izgrađivati, izdizati, uzdizati
СПОР|у́д|а́ти, -аж'у́, -диш — sagraditi, izgraditi, izdići, uzdignuti
СПОР|яд|ж|а́ти, -а́ю, -а́єш — opremati, pripremati; uređivati
СПОР|яд|же́ння, с. — oprema; opremanje, uređivanje
СПОР|я|д|а́ти, -аж'у́, -диш — opremiti, pripremiti; urediti
СПО́с|і́б, -обу́, м. — način, lik; **УМОВНИЙ СПО́с|і́б** — (gram.) kondicional, pogodbeni način; **НАКАЗОВИЙ СПО́с|і́б** —

(gram.) imperativ, zapovjed-
ni naćin
спостере|гті, -жў, -жеш — о-
 paziti, primijetiti
спостере|ження, с. — studija,
 promatranje, nadzor
спостере|жливий — прома-
 трацьки, па|жљив
спостере|гати, -аю, -аеш —
 ора|зати, примје|ћивати
спостере|гач, -а, м. — прома-
 траць
спотвор|ити, -ю, -иш — una-
 kaziti, nagrditi, ućiniti ru|ж-
 nim
спотвор|ювати, -юю, -юеш —
 nagr|ћивати, ćинити ru|жним
спотик|атися, -аюся, -аешся
 — спотicati se, posrtati
спохвал|итися, -ћўся, -тишся
 — dosjetiti se, trgnuti se, о-
 paziti (da ćega nema)
споча|тку — s ро|ћетка, iz ро-
 ћетка, u ро|ћетку, раније, на-
 ново
спочив|ати, -аю, -аеш — ро|ћи-
 вати, odmarати se
спочїн|ок, -кў, м. — одмор
спочи|ти i **спочи|нути**, -нў,
 -неш — ро|ћинути, отро|ћинути,
 одморити se
справа¹, ж. — posao, rad;
 djelo; dosije; **це не|ћїста**
справа — to nije ćист posao;
справа |ћестї — stvar ćasti
справа² — desno, zdesna
справд|ж|увати, -ўю, -ўеш —
 извр|шавати, ostvarivати, испу-
 нјавати; **справд|жувати ба-**
жан|ня — испунјавати |желје
справ|дити, -д|жў, -диш — из-
 вршити, ostvarити; **не справ|ди-**
ти сподїв|ань — ne оправ-
 dati о|ћекиванја (nade)

справд|и — zbilja, zaista, odis-
 ta, doista, zaciјelo, zapravo,
 upravo, ba|š
справедлївий — pravedan;
 istinit, pravi
справедлїв|ість, -остї, ж. —
 pravda, pravednost
справ|жний — pravi, origina-
 lan, istinit, istinski
справ|жити, -лю, -иш — извести,
 извршити, prireditи, proslavити;
справ|жити вплив — извршити
 utjecaj; **справ|жити ювїлїей** —
 proslavити jubileј
справ|житися¹, -люся, -ишся —
 izići na kraj (s ćim), svla-
 dati
справ|житися², -люся, -ишся —
 информирати se, obavijestiti
 se
справл|яти, -аю, -аеш — вр|щи-
 ти, prire|ћивати, slavити; **справ-**
л|яти г|олос — dizати buku
справл|ятися¹, -аюся, -аешся
 — изlazити на kraj (s ćim),
 svladavати
справл|ятися², -аюся, -аешся
 — obavje|štavати se, информи-
 рати se
справ|ний — ispravan
спра|га, ж. — |же|ћ; **вїд|ћувати**
спра|гу — бити |ћедан, осје|ћа-
 ти |же|ћ
спра|глий — |ћедан
спра|ћ|ований — uskla|ћен, u-
 hodan; istro|ћен
сприй|ман|ня, с. — shva|ćanje,
 poimanje, перцеп|ција
сприй|мати, -аю, -аеш — shva-
 ćати, poimати, primати
сприй|няти, -мў, -меш — shva-
 тити, pojmitи, primitи
спрїтний — snala|жљив, spre-
 тан, vje|št, promu|ćuran

спри́тність, -ості, ж. — sna-
lažljivost, spremnost, vješti-
na, promućurnost

спричині́ти, -ю́, -иш — uzro-
kovati, izazvati, potaći

спричині́ти, -я́ю, -я́еш і спри-
чині́ювати, -юю, -юеш —
uzrokovati, izazivati, potica-
ti

сприя́ння, с. — podrška, ро-
мо́с

спри́яти, -я́ю, -я́еш — roma-
gati, pogodovati, štiniti, pro-
težirati

сприя́тливий — povoljan, ро-
годан

сприя́тливо, с. — povoljno

спро́ба, ж. — pokus, pokušaj,
proba

спро́б|ува́ти, -у́ю, -у́еш — ро-
kušati, probati; **спро́бувати**
щастя — okušati sreću

спрово́к|ува́ти, -у́ю, -у́еш —
izazvati, isprovocirati

спроє́к|ува́ти, -у́ю, -у́еш —
projektirati; projicirati

спромо́га, ж. — mogućnost

спромо́жний — kadar, sposo-
ban

спромо́жність, -ості, ж. —
mogućnost, мо́с; **мати спро-**
мо́жність — мо́си, imati
mogućnost, biti u stanju;
купіве́льна спромо́жність
— kupovna мо́с

спросо́ння — pospano, sanji-
vo, iza sna

спро́стіти, -щу́, -стиш — ро-
jednostaviti, simplificirati

спросто́вання, с. — poricanje,
opovrgavanje, demantiranje

спросто́в|ува́ти, -у́ю, -у́еш —
poricati, opovrgavati, de-
mantirati

спросто́в|ува́ти, -у́ю, -у́еш — ро-
reći, opovrgnuti, demanti-
rati

спро́щ|ува́ти, -у́ю, -у́еш —
pojednostavljivati, simplifi-
cirati

спрямо́в|ува́ти, -у́ю, -у́еш —
upućivati, usmjeravati

спря́м|ува́ти, -у́ю, -у́еш — u-
putiti, usmjeriti

спу́ск, -у, м. — spuštanje, si-
lazak, nizbrdica; **не дава́ти**
спу́ску — ne opraštati

спу́ск|а́ти, -а́ю, -а́еш — спу-
štati; **не спу́скати з ду́мки**
— ne smetati s uma; **не**
спу́скати з о́ка (з очéй) —
ne skidati oči ju, ne ispuštati
iz vida

спу́стіти, -щу́, -стиш — spus-
titi; **спу́стити кро́в (з но́са)**
— razbiti nos

спу́ст|іти, -є — opustjeti

спу́сто́шення, с. — pustoš

спу́сто́ш|ити, -у, -иш — opus-
tošiti, razoriti, poharati

спу́сто́ш|ува́ти, -у́ю, -у́еш —
harati, razarati

спу́тник, -а, м. — pratilac

сп'я́нння, с. — opijenost, za-
nos

срі́бло, с. — srebro

срі́бний — srebrn; **срі́бне ве-**
сілля — srebrna svadbà

ссаді́єць, -ця, м. — (zool.) sisa-
vac

ссі́яти, -у́, -еш — sisati

стабілі́з|ува́ти, -у́ю, -у́еш —
stabilizirati

стабі́льний — stabilan

ста́в, -у, м. — ribnjak, (umjet-
no) jezero

ста́вати, -ю́, -еш — ustajati,
postajati; **зау́ставляти се,**
слу́жити; ста́вати до робо́ти
(пра́ці) — stupati na posao
(rad); **ста́вати на перешко́-**

ді (на завіді) — ometati, smetati; ставати до розмови — započinjati razgovor; ставати придатним (здатним) — osposobljavati se, postajati sposoban
 ставатися, ється — događati se, dešavati se
 ставити, -лю, -иш — stavlјati, postavljati, metati; ставити в (за) віну — stavlјati u grijeh; ставити в (за) обов'язок — stavlјati u dužnost; ставити в важке становище — stavlјati u težak položaj; ставити діагноз — postavljati dijagnozu; ставити палицю в колесо — bacati klipove pod noge
 ставитися, -люся, -ишся — postupati, odnositi se; ставитися з презирством — prezirati, pokazivati prezir
 ставка, ж. — ulog, tarifa
 ставлення, с. — stav, odnos
 ставний — stasit, skladan
 стадіон, -у, м. — stadion
 стадія, ж. — stadij
 стадо, с. — stado; krdo
 стаж, -у, м. — staž
 стайня, ж. — konjušnica
 стакан, -а, м. — čaša
 сталевар, -а, м. — livac čelika
 сталевий — čelični
 сталий — stalan, postojan
 сталі, -і, ж. — čelik
 стан', -у, м. — struk, stas
 стан², -у, м. — stanje, položaj; стан здоров'я — zdravstveno stanje; стан невагомості — bestežinsko stanje; скрутний стан — težak položaj
 стандарт, -у, м. — standard
 стандартизувати, -ую, -уєш — standardizirati, tipizirati
 стандартний — standardan

становище, с. — položaj, situacija, stanje; людина з становищем — čovjek na položaju
 станок, -ка, м. — stroj, strug; інструментальний станок — alatliјka
 станція, ж. — stanica, postaja
 старіа, -бі, ж. — starica
 старанний — marljiv, pažljiv, savjestan, revan, vrijedan
 старанність, -ості, ж. — marljivost, revnost, pažljivost, staranje, savjesnost, zalaganje
 старатися, -аюся, -аєшся — starati se, nastojati, truditi se
 старезний — star, oponuo, trošan
 старець, -ця, м. — starac; prosjak
 старечий — starački
 старій¹, -ого, м. — stari, starac, starina
 старій² — star; старий звичай — stari običaj; старі речі — stare stvari, starudija
 старік, -а, м. — starac
 старішшина, м. — starješina
 старість, -ості, ж. — starost; під старість — pod stare dane
 старіти(ся), -ю(ся), -єш(ся) — starјeti
 старіший — stariји
 старовина, ж. — давнина, starina, daleka prošlost
 старовинний — starinski, pradavni, stari, drevni
 стародавній — starodrevan, prastar
 старомодний — staromodan

старослов'янський — staro-slavenski
 староста, м. — vođa, voditelj, starosta
 старт, -а, м. — start
 стар|увати, -юю, -юєш — startati
 старц|ювати, -юю, -юєш — prosjačiti; živjeti u bijedi
 старший — stariji
 статевий — spolni
 статечний — dostojanstven, ozbiljan
 статеч|ість, -ості, ж. — dostojanstvo, dostojanstvenost, ozbiljnost
 ста|ти, -ну, -неш — stati, postati, ustati, dići se, zaustaviti se, početi; ста|ти відомим — postati poznat, pročuti se; ста|ти за ко́го, за що́ — ustati u obranu koga, čega; ста|ти на во́рога — ustati (dići se) protiv neprijatelja; ста|ти до́рослим — odrasti; ста|ти навко́лішкн — pokleknuti, kleknuti; ста|ти дибки (на дибі) — propeti se, dići se na stražnje noge (o konju); ста|ти придатним (здатним) — osposobiti se; ста|ти на перешко́ді (на завáді) — o-mesti, spriječiti, zasmetati; що́ б то́ не ста́ло — pošto-poto; ста|ти на чо́лі — stati na čelo
 статисти, -а, м. — statist(a)
 статисти́к, -а, м. — statističar
 статисти́ка, ж. — statistika
 ста|тис|я, -нет|я — dogoditi se, desiti se; ніби нічо́го й не ста́лося — kao da se ništa nije dogodilo

стаття́, ж. — članak, odredba; передова́ стаття́ — uvodnik
 стату́с, -а, м. — status
 стату́т, -у, м. — statut
 стату́я, ж. — kip
 ста|ть|, -і, ж. — spol; stas, гра́да
 стаціо́нар, -а, м. — stacionar
 стве́рдження, с. — potvrda, potvrđivanje, tvrdnja
 стве́рдж|увати, -ую, -уєш — potvrđivati, utvrđivati, tvrditi
 стве́р|дити, -джу, -диш — potvrditi, utvrditi
 стве́рд|ити, -є і стве́рдн|ути, -є — stvrđnuti se
 створ|іти, -ю, -иш — stvoriti, sazdati, formirati
 створі́ння, с. — stvorenje, stvor
 ство́р|ювати, -юю, -юєш — stvarati, formirati
 стебло́, с. і стеблі́на, ж. — stabljika
 стegnó, с. — stegno, bedro
 сте́ж|ити, -у, -иш — slijediti, pratiti, uhoditi, motriti; сте́жити за собо́ю — paziti na sebe
 сте́жка, ж. — staza; життє́ва (життєво́ва) сте́жка — životni put; іти́ по уторо́ваній сте́жці — іći utabanom stazom
 сте|к|ті, -чу́, -чєш — isteći
 стеда́ти, -ю, -иш — prostirati
 те́ля, ж. — tavanica, strop, plafon
 стемні|ти, -є — potamnjeti; стемні́ло в оча́х — smrklo se u očima, pao mrak na oči
 стенографі́я, ж. — stenografija

стенограф|увати, -ýю, -ýеш — stenografirati
 стéп, -ү, м. — stera
 стéп|и́нь, -еня, м. — stupanj, stепен
 стéрво, с. — strvina
 стере|гті, -жý, -жéш — čuvati, stražariti, vrebati
 стереотипний — stereotipan
 стериліз|увати, -ýю, -ýеш — sterilizirati
 стерильний — sterilan
 стéрти, зітр|ý, -éш — izbrisati, obrisati, istrti; стéрти на порошок — satrti u prah i pereo
 стéртися, зітр|ýся, -éшся — izlizati se, izbrisati se, izgubiti se
 сті́глий — zreo
 сті́гн|үти, -е — zreti, sazrijevati; hladiti se
 сті́д, -á i -ү, м. — stid, sram, sramota, bruka; ні сті́да ні совісті — bez trunke stida
 стик|áтися, -áюся, -áешся — dodirivati se, sukobljavati se
 стикн|үтисся, -үся, -éшся i зіткн|үтисся, -үся, -éшся — dodirnuti se, sukobiti se
 стиліз|увати, -ýю, -ýеш — stilizirati
 стилістичний — stilistički
 сті́л|ь, -ю, м. — stil
 сті́льний — stilski, u stilu
 сті́льовий — stilski, koji se odnosi na stil
 сті́мул, -ү, м. — stimulans
 стімуд|ювати, -юю, -юéш — stimulirati
 стин|áти, -áю, -áеш — rušiti, obarati, rezati, odrubljivati
 стипенді́ят, -а, м. — stipendist
 стипенді́я, ж. — stipendija

стир|áти, -áю, -áеш — brisati, istirati
 стирч|áти, -ý, -йш — stršiti
 стиск|áти, -áю, -áеш — stiskati, stezati, sažimati, zbijati
 сті́слий — stegnuto, sažeto, kratko, jezgrovit; сті́сли стрóки — kratak rok
 сті́сл|ість, -ості, ж. — kratkoća, sažetost
 сті́сн|үти, -ү, -еш — stisnuti, stegnuti, sažeti, zbiti; сті́снүти плечі́ма — slegnuti ramenima
 сті́ха — tiho, potajno
 стих|áти, -áю, -áеш — stišavati se, smirivati se
 стихі́йний — stihijski, spontan
 сті́хія, ж. — stihija
 сті́хн|үти, -ү, -еш — stišati se, utihnuti, umiriti se
 сті́йкий — čvrst, izdržljiv; сті́йка рівнобага — čvrsta (stabilna) ravnoteža; сті́йка фарба — postojana boja
 сті́йк|ість, -ості, ж. — čvrstina, čvrstoća, izdržljivost
 стік|áти, -áю, -áеш — istjecati, otjecati, kapati
 ст|і́л, -ола́ i -о́лу, м. — stol; вегетарі́анський сті́л — vegetarijanska prehrana; сті́л i дім — stan i hrana; паспор́тний сті́л — pasoško odjeljenje, ured za pasoše
 сті́л|ець, -ьця́, м. — stolac, stolica, klupica
 сті́льки — onoliko, toliko
 сті́на, ж. — zid; кита́йська сті́на — kineski zid; мов об сті́ну́ горóхом — uzalud, bez uspjeha; приті́снүти до сті́ни — pritisnuti uza zid
 стінгазета́, ж. — zidne novine

стінний — zidni; **стінний годинник** — zidni sat; **стінний календар** — zidni kalendar
сто — sto; **в сто раз (разів)** — sto puta
стовбур, -а, м. — deblo
стовп, -а, м. — stup; **стовпом стати** — zapanjiti se, ukipiti se; **стовпні суспільства** — stupovi društva
стовп|їтися, -їться — okupiti se, nagomilati se
стог|їн, -оні, м. — stenjanje, jauk
стогн|ати, -ї, -еш — jaukati, stenjati
стоїк, -а, м. — stoik
стоїчний — stoički
Стокгольм, -а, м. — Štokholm
стократний — stostruk
столиця, ж. — glavni grad, prijestolnica
столиця, с. — stoljeće, vijek; stogodišnjica
стос|уватися, -юся, -єшся — hraniti se
столяр, -а, м. — stolar
столярний — stolarski
стом|їти, -лю, -иш — umoriti, izmučiti, iscrpsti
стом|їтися, -люся, -ишся — umoriti se, izmučiti se, iscrpsti se
стомлений — izmučen, ispaćen, izmoren, iscrpljen
стомл|ювати, -юю, -юєш — umarati, mučiti, iscrpljivati
стомл|юватися, -ююся, -юєшся — umarati se, mučiti se, iscrpljivati se
стопá, ж. — stopa, stopalo; **їти стопами когó** — ісі чі-їм stopама; **напрáвити свої стопі** — usmjeriti svoje korake

стопроцентний — stopostotni
стоп|тати, -чї, -чеш — izgaziti, izgnječiti, iskriviti, izlizati
стопт|увати, -юю, -єш — gaziti, gnječiti, iskrivljivati, izlizivati
сторінка, ж. — stranica
сторіччя, с. — stoljeće, vijek; stogodišnjica
сторож, -а, м. — nadstojnik, čuvar
сторожа, ж. — straža; **стояти на сторожі** — biti na straži
сторож|їти, -ї, -иш — čuvati, stražariti
сторожкий — oprezan
сторонá, ж. — strana; **стороні світу** — strane svijeta; **дїзнáтися сторонóю** — doznati sa strane; **не близькá сторонá** — to je daleko; **слабкá сторонá** — slaba strana; **чужá сторонá** — tuđina
сторон|їтися, -юся, -ишся — kloniti se, uklanjati se, избјегавати
сторонний — stran; **без сторонньої допомоги** — bez tuđe pomoći
стóрч (стóрчки, сторчма, сторчакá) — stojeći, stojećke, stršeći, uspravno; **сторчма стирчати** — stajati uspravno, stršiti; **дивітися стóрч** — gledati ispod oka; **ставати сторчакá** — propinjati se; **дати сторчакá** — strmoglaviti se
стóс, -у, м. — svežanj, hrpa, bala
стос|уватися, -їється — ticati se

стосўнк|и, -ів, мн. — odnos, veza; **бўти в найкрацix стосўнках** — biti u najboljim odnosima; **любóвнi стосўнкi** — ljubavna veza, ljubavni odnos

стоянка, ж. — parkiranje, stajalište, stanica, stajanje; **стоянка машин заборóнена** — zabranjeno parkiranje

сто|яти, -ю, -иш — stajati; **сто|яти на дорóзi комy** — stajati kome na putu; **сто|яти над дyшeю** — mučiti, gnjaviti; **сто|яти поза закóном** — biti izvan zakona; **сто|яти навкóлiшки** — klečati; **сто|яти горóю за кóро** — zauzimati se za koga, braniti koga

стра́ва, ж. — jelo

стра́дник, -а, м. — patnik, paćenik, mućenik

стра́дниця, ж. — patnica, mućenica

стра́дзання, с. — stradanje, patnja, muka

стра́жд|ати, -аю, -аеш — trpeti, patiti, stradati

стра́йк, -у, м. — štrajk

стра́йкар, -я, м. — štrajkaš

стра́йковий — štrajkaši

стра́йк|увати, -у́ю, -у́еш — štrajkati

стра́та, ж. — pogubljenje, smrtna kazna

стра́те́гiя, ж. — strategija

стра́|тити, -чу, -тиш — pogubiti; izgubiti

стра́уc, -а, м. — poj

стра́х, -у, м. — strah, bojazan, strepnja, strava; **стра́х i трéпeт** — strah i trepet; **стра́х менé берé** — jeza me hvata; **на свiй стра́х i рiск** — na vlastitu odgovornost

страх|ати, -аю, -аеш — plašiti, strašiti

страх|атися, -аюся, -аешся — plašiti se, bojati se

страховий — osiguranički

страховище, с. — čudovište, neman; strašilo

страхува́ння, с. — osiguranje; **соцiальне страхува́ння** — socijalno osiguranje

страх|увати, -у́ю, -у́еш — osiguravati, osigurati

стра́ч|увати, -у́ю, -у́еш — pogubljevati; gubiti

страшнiй — strašan, grozan, strahovit; **страшнiй сyд** — strašni sud, sudnji dan; **страшна́ спра́ва** — strahota, strašna stvar

стремéно, с. — stremen

стрепен|у́тися, -у́ся, -ешся — prenuti se

стрибн|у́ти, -у́, -еш — skočiti

стриб|ок, -ка, м. — skok

стривóжений — uzbuđen, uznemiren

стривóж|ити, -у, -иш — uznemiriti, uzbuditi, zbudiniti

стривóж|итися, -уся, -ишся — uzbuditi se, uznemiriti se; uzburkati se

стри́|гти, -жý, -жеш — strići, šišati

стри́жений — ošišan, ostrižen

стри́ж|eнь, -ня, м. — srž, jezgra, stožer, osovina; brzac

стри́жка, ж. — šišanje

стри́маний — suzdržljiv, suzdržan, diskretan

стри́м|ати, -аю, -аеш — uzdržati, zadržati, suzdržati

стри́м|атися, -аюся, -аешся — suzdržati se, svladati se, uzdržati se

стрім|увати, -ую, -уєш — uzdržavati, zadržavati, suzdržavati
стрім|уватися, -уюся, -уєшся — suzdržavati se, savladavati se, uzdržavati se
стріла, ж. — strijela
стріл|єць, -ьця, м. — strijelac
стрілка, ж. — kazaljka
стрілочник, -а, м. — skretničar
стрілянина, ж. і **стрільба**, ж. — pucnjava, pucanje, paljba; **стрілянина з рушниць** — puščana paljba
стріл|яти, -яю, -яєш — gađati, pucati; **стріляти оком** — strijeljati pogledom; **стріляний горобець** — (pren.) stari mačak, iskusan čovjek
стрімголов — glavom bez obzira
стрімкий — strm
стріха, ж. — streha, nadstrešnica, krov; **батьківська стріха** — roditeljski dom; **під однією стріхою** — pod istim krovom
стрічка, ж. — vrpca
стробий — strog
строб|ість, -ості, ж. — strogost
строк, -у, м. — rok
строкатий — šaren
строкат|ість, -ості, ж. — šarenilo
стру|гати, -жү, -жеш і -гаю, -гаєш — strugati
структура, ж. — struktura
струм, -у, м. — struja, strujanje, mlaz
струм|інь, -еня, м. — mlaz, struja, bujica, brzac
струм|ок, -ка, м. — potok
струна, ж. — struna, žica; **слабка струна** — slaba struna, slabost

стрункий — vitak
струс, -у, м. — potres, udarac; **струс мозку** — potres mozga
студент, -а, м. — student
студентка, ж. — studentica
студентський — studentski
студ|іти, -ажү, -диш — hladiti, lediti
студ|ювати, -юю, -юєш — studirati
студія, ж. — studio
стүк, -у, м. і **стүк|ит**, -отү, м. — lupanje, lupa, kucanje, bat
стүк|ати, -аю, -аєш — kucati, lupati, bubati, kloparati
стүкн|үти, -ү, -єш — lupnuti, kucnuti, pokucati, udariti; **стүкнуло в голову** — palo na pamet, udarilo u glavu
стүпа, ж. — korak
стүп|ати, -аю, -аєш — hodati, koračati, stupati, gaziti
стүп|іти, -лю, -иш — koraknuti, stupiti, zakoračiti; **не знати, на якү стүпіти** — ne znati što da se radi (kako da se postupi)
стүп|інь, -еня, м. — stupanj, stepen, stadij; **вищий стүп|інь** — (gram.) komparativ; **найвищий стүп|інь** — (gram.) superlativ
стүпня, ж. — taban
стүрбований — uznemiren, uzbuđen
стүрб|увати, -үю, -үєш — uznemiriti, uzbuditi, zabrinuti, uzbuniti
стүрб|уватися, -үюся, -үєшся — uznemiriti se, uzbuditi se, zabrinuti se
стюардеса, ж. — stjuardesa
стяг, -а, м. — zastava, barjak

стяг|ати, аю, -аєш і стяг|увати, -ую, -уєш — stezati, stiskati; skidati; naplaćivati; **СТЯГАТИ ЛЬОДОМ** — zaleđivati

СТЯГНЕННЯ, с. — kazna, globa, naplaćivanje globe; **НАКЛАСТИ СТЯГНЕННЯ** — odrediti kaznu

стяг|нути і стяг|ті, -ну, -неш — stegnuti, stisnuti; skinuti; naplatiti

стяти і зитн|йти, -у, -єш — srušiti, oboriti, odrezati, odgubiti

стьо́жка, ж. — vgrca

суб'є́кт, -а, м. — subjekt

суб'є́ктивний — subjektivan

субо́та, ж. — subota

субси́дія, ж. — subvencija, dotacija, pomoć

суве́нір, -а, м. — suvenir

суве́рен, м. — suveren

суве́ренний — suveren

суве́ренно — suvereno

суво́рий — surov, strog, krut, oštar; **СУВО́РА ДИСЦИПЛІНА** — stroga disciplina; **СУВО́РІ ЗАХОДИ** — oštre mjere

суво́рність, -ості, ж. — surovost, oštrina, strogost

суге́стія, ж. — sugestija

сугло́б, -а, м. — zglob

су́д, -у, м. — sud; **СУ́Д ПРИСЯЖНИХ** — porotni sud; **ПЕРЕДАТИ НА СУ́Д** — predati sudu

су́дак, -а, м. — smuč

су́ддя, м. — sudac

су́дити, -ажу́, -аши — suditi

суно́б, с. — brod, lađa

суново́рф, -і, ж. — brodogradilište

сунопла́вний — plovac

сунопла́вність, -ості, ж. — plovnost

сунопла́вство, с. — plovidba, navigacija

судо́вий — sudski; **СУДОВА СПРА́ВА** — parnica; **СУДОВИЙ ВИКОНА́ВЕЦЬ** — sudski izvršitelj

су́дорога, ж. — grč, trzaj

суе́та, ж. — užurbanost, taština, ispraznost

су́к, -а, м. — grana

суко́б, с. — sukno, štof

суко́ний — suknen

суко́пність, -ості, ж. — zbir, cjelina

су́м, -у, м. — tuga, jad, žalost

су́ма, ж. — iznos, svota, suma

су́мирний — miran, krotak, pokoran

су́мжний — dodiran, susjedan, granični

су́місний — zajednički, opći; **СУ́МІСНІ ДІЇ** — kombinirane operacije

су́міш, ж. — smjesa, spoj, mješavina

су́мка, ж. — torbica

су́мління — savjestan

су́мління, с. — savjest; **ДОКОРІ (МУ́КИ) СУ́МЛІННЯ** — grižnja savjesti

су́мний — tužan, žalostan

су́мнів, -у, м. — sumnja; **БЕЗ БУ́ДЬ-ЯКОГО СУ́МНІВУ** — bez ikakve sumnje; **НЕМАЄ СУ́МНІВУ** — nema sumnje

су́мнів|а́тися, -аюся, -аєшся — kolebati se, sumnjati

су́мнівний — sumnjiv

су́м|ува́ти, -ую, -уєш — tugovati, žalostiti se

су́м'яття, с. — metež, gužva

су́ниця, ж. — jagoda (šumska)

су́н|ути, -у, -єш — gurati; **СУ́НУТИ СВОГО́ НО́СА** — gurati

nos; лэ́двe сўну́ти но́ги —
jedva noge vući
сўп, -у, м. — juha, supa
супе́рэч|и́ти, -у, -иш — protu-
gječiti
супе́рэч|ка, ж. — razmirica,
spor, prepirka
супе́рэч|ли́вий — suprotan,
oprečan, kontradiktoran
супе́рэч|ни́сть, -о́сти, ж. —
opreka, suprotnost, kontra-
dikcija, proturječnost; кла́-
со́ви супе́рэч|но́сти — klasne
suprotnosti
супе́р|ни́к, -а, м. — suparnik,
takmac, rival
супе́р|ни́цтво, с. — suparniš-
tvo, rivalitet
сўп|и́ти, -лю, -иш — mrštiti
сўп|и́тися, -люся, -ишся —
mrštiti se, mrgoditi se
сўп|ро́в|и́д, -о́ду, м. — pratinja
сўп|ро́в|и́дний — popratni; сў-
п|ро́в|и́дний ли́ст — popratno
pismo
сўп|ро́в|и́дти, -а́жу, -диш —
pratiti
сўп|ро́т|и́вний — suprotan,
protivan
сўп|у́т|ни́к, -а, м. — suputnik;
satelit; шту́чний сўп|у́т|ни́к
— umjetni satelit
сўр|гу́ч, -у́, м. — pečatni vosak
сўр|ма́, ж. — truba
сўр|ма́ч, -а́, м. — trubač
сўро́га́т, -у, м. — surogat
сўс|и́д, -а, м. — susjed
сўс|и́да, м. i ж. — susjed, su-
sjeda
сўс|и́дти, -а́жу, -диш — biti
susjedi, živjeti u susjedstvu,
graničiti
сўс|и́дка, ж. — susjeda
сўс|и́дний — susjedan
сўс|и́дство, с. — susjedstvo

сўсп|а́ль|ни́й — društveni, ja-
van; сўсп|а́ль|не ви́роб|ни́цтво
— društvena proizvodnja
сўсп|а́ль|ство, с. — društvo
сўт|и́ч|ка, ж. — sukob, okršaj
сўт|и́н|к|и, -и́в, мн. — sumrak,
polumrak
сўт|и́|ни́сть, -о́сти, ж. — bit, srž,
suština
сўто́лока, ж. — metež, gužva
сўт|т|е́вий — bitan, suštinski
сўт|у́|ж|ни́й — težak, mučan
сўт|у́|ли́й — pogrbljen, grbav
сўт|у́|ли́тися, -ю́ся, -ишся —
grbiti se
сўт|у́|, -и, ж. — bit, suština;
говори́ти по сўт|и́ — govo-
riti o suštini same stvari
сўф|и́кс, -а, м. — sufiks
сўха́р, -я́, м. — dvopek
сўх|и́й — suh
сўхоп|у́т|ни́й — kopnen
сўх|о́т|и, -, мн. — tuberkuloza,
sušica
сўц|а́ль|ни́й — cjelovit, čitav,
potpun
сўц|а́ль|ни́сть, -о́сти, ж. — sje-
lina
сўц|а́ль|но — potpuno, cjelovito
сўча́с|ни́й — suvremen, sadaš-
nji, tekući
сўча́с|ни́к, -а, м. — suvreme-
nik
сўча́с|ни́|сть, -о́сти, ж. — suvre-
menost, sadašnjost
сўч|о́к, -ка́, м. — grančica,
čvor u drvetu
сўша, ж. — kopno
сўше́ний — sušen
сўш|и́ти, -у́, -иш — sušiti
сўш|и́ння, с. — sušenje
сфе́ра, ж. — sfera; сфе́ра
вп|а́|в|у — sfera utjecaja
сформ|ўва́ти, -у́ю, -у́еш —
formirati

сформулювати, -юю, -юєш — formulirati

схамені́тися, -ўся, -єшся — orametiti se, doći k sebi, predomisliti se

схва́лення, с. — odobravanje
схва́ляти, -ю, -иш — odobriti
схва́лювати, -юю, -юєш — odobravati

схви́лювати, -юю, -юєш — uzbuditi, uzgupati, razdražiti
схви́люватися, -ююся, -юєшся — uzbuditi se, uskomešati se, uzgupati se, ganuti se
схви́люваний — uzbudjen, uzgupan

схе́ма, ж. — shema

схематизу́вати, -ўю, -ўєш — shematizirati

схемати́чний — shematičan, shematski

схі́л, -у, м. — nizbrdica, nagib, padina, naklon; на схі́лі літ (днів, віку) — potkraj života, u starosti, pod stare dane

схи́ляти, -ю, -иш — nagnuti, spustiti; nagovoriti, skloniti;
схи́ляти го́лову — spustiti glavu; схи́ляти на сві́й бік — pridobiti za sebe

схи́лятися, -юся, -ишся — nakloniti se, spustiti se; suglasiti se, složiti se

схи́ляти, -яю, -яєш — naginjati, spuštati; nagovarati

схи́лятися, -яюся, -яєшся — naginjati se, spuštati se; suglašavati se

схи́льний — sklon, podložan, voljan; схи́льний до супе́речок — svadljiv

схи́льни́сть, -ості, ж. — sklonost, naklonost

сх|д|, -бдґ, м. — istok; південний схід — jugoistok

сх|д|, -бдґ, м. — uspon, dizanje, uzlaz; до сходу сонця — prije izlaska sunca

східний — istočni

східц|ї, -їв, мн. — stepenice, stube, stubište

схляп|нути, -у, -єш — zajecati
схляп|увати, -ую, -уєш — jecati

схов, -у, м. — čuvanje, spremanje; skrovište; віддати на схов — dati na čuvanje

схов|ати, -аю, -аєш — sakriti, skriti, spremiti, pohraniti, skloniti, zatomiti

схов|атися, -аюся, -аєшся — sakriti se, skriti se, skloniti se, prikriti se, pritajiti se

схови́ще, с. — zaklon, sklonište, azil

сход|и, -їв, мн. — stepenice; izdanci

сход|ити, -ажу, -диш — penjati se, dizati se, uzlaziti; silaziti; не сходити з думки — ne izlaziti iz glave

сход|итися, -ажуся, -дишся — sastajati se, sprajati se, zbližavati se, slagati se

схо́жий — sličan, nalik

схо́ж|ість, -ості, ж. — sličnost

схоп|ати, -аю, -иш — dohvati, uhvatiti, zgrabiti

схоп|ювати, -юю, -юєш — hvatati, dohvati, grabiti

схоп|іти, -чү, -чєш — zaželjeti, ushtjeti

сху́д|нути, -у, -єш — smršaviti, omršaviti

сцє́на, ж. — pozornica, scena; зійти зі сцє́ни — sići sa scene (i pren.); зробити сцє́ну — prirediti scenu

сценарі́ї, -ю, м. — scenarij
сході — ovato

сюжёт, -у, м. — siže
 сюрпри́з, -у, м. — iznenađenje
 сяга́ти, -аю, -аеш — dosezati,
 dopirati; сяга́ти в глѣбо́чѣнь
 сто́лѣть — posezati u daleku
 prošlost
 сягнѹ́ти, -ѹ, -еш — dosegnuti,
 doprijeti; от кудѣ́ сягнѹ́в!
 — eto na što on puca!
 сѣ́йво, с. — sjaž
 сѣ́ятися, -аюся, -аешся —
 brisati nos

сѣ́к-тѣ́к — kojekako, kako-ta-
 ko
 сѣ́ятѣ, -ю, -еш — sjati, blista-
 ti, cakliti se
 сѣ́гѡ́днѣ — danas; сѣ́гѡ́днѣ
 увѣ́черѣ — večeras
 сѣ́гѡ́днѣшнѣй — današnji
 сѣ́гѡ́рѣ́чнѣй — ovogodišnji
 сѣ́гѡ́чѣ́снѣй — suvremen, sa-
 dašnji
 сѣ́омнѣй — sedmi
 сѣ́орбѣ́ятѣ, -аю, -аеш — srkati
 сѣ́орбѣ́ѹти, -ѹ, -еш — srknuti

Т, т

та — i, te, pa; ali; та ін. (та
 іншѣ) — i dr. (i drugi)
 табѣ́к, -ѹ, м. — duhan; не то́й
 табѣ́к — to je nešto drugo,
 to je drugi par rukava
 табѣ́р, -ору, м. — logor, ta-
 bor; концентра́цѣ́йнѣй табѣ́р
 — koncentracioni logor;
 ста́ти табѡ́ром — utaboriti
 se, ulogoriti se
 табѣ́рник, -а, м. — logoraš
 таблѣ́тка, ж. — tableta
 таблѣ́ця, ж. — tablica, tabela;
 таблѣ́ця мнѡ́женнѣя — tabli-
 ca množenja
 табѹ́н, -а, м. — stado, krdo
 табурѣ́т, -а, м. — stolčić
 таврѡ́, с. — žig, pečat; поста́-
 вѣ́ти таврѡ́ — udariti žig
 (pečat), žigosati
 таврѹ́ва́ти, -ѹю, -ѹеш — žigo-
 sati
 таджі́к, -а, м. — Tadžik
 таджі́цѣ́кнѣй — tadžički;
 Таджі́цѣ́кѣ РСР — Tadžič-
 ка SSR
 таджі́чкѣ, ж. — Tadžikinja

таѣ́мнѣй — tajан, potajan;
 таѣ́мнѣ ви́борѣ — tajni iz-
 bori
 таѣ́мнѣця, ж. — tajna, miste-
 rij
 таѣ́мнѣчѣй — tajanstven, mi-
 steriozan
 тѣ́з, -а, м. — umivaonik, lavor
 Таѣ́лѣ́ндѣ, -у, м. — Tajland
 таѣ́тѣти, -ѹ, -ѣш — tajiti, skri-
 vati
 Таѣ́ванѣ́, -ѣя, м. — Tajvan
 таѣ́нѣя, ж. — tajna
 тѣ́к¹ — da; тѣ́к чи нѣ́? — da
 илѣ́ не?
 тѣ́к² — ovako, tako; тѣ́к звѣ́-
 нѣй (т. зв.) — tzv., та-
 козванѣ, tobožnji; тѣ́к сѣ́мо
 — isto tako, такоѡ́дѣр, jedna-
 ко; тѣ́к-сѣ́к — kako-tako;
 от тѣ́к тѣ́к! — gle molim te!
 tko bi to rekaol
 таѣ́к — ipak
 таѣ́кнѣй — ovakav, onakav, та-
 kav; таѣ́кнѣм же чѣ́ном (спѡ́-
 собѡ́м) — na isti naćin; в
 таѣ́кнѣй-то дѣ́нѣ — toga i toga

dana; в такому разі — u tom slučaju
також — također
такса, ж. — taksa
таксі, нескл., с. — taksi
такт, -у, м. — takt
тактика, ж. — taktika
тактовний — taktičan
тактовність, -ості, ж. — taktičnost, takt
талан, -у, м. — sudbina; talent
таланіти, -ить — іці za rukom, imati sreću
талановитий — talentiran, nadaren, darovit
талановитість, -ості, ж. — talentiranost, nadarenost, darovitost
талант, -у, м. — talent, sposobnost, dar
талія, ж. — struk
Таллін, -у, м. — Tallin
талон, -а, м. — bon, kupon
там — ondje, tamo; **затим**, poslije; **он там** — eno tamo; **хоч би там що** — pošto-poto
тамбур, -а, м. — bubanj
тамбонія, ж. — carinarnica
тамешний — tamošnji
тамувати, -ую, -уєш — zadržavati, suzdržavati; **тамувати дих** — zadržavati dah; **тамувати кров** — zaustavljati krv
танець, -цю, м. — ples; **музика до танців** — plesna glazba
танк, -а, м. — tenk
танкіст, -а, м. — tenkist
танок, -ка, м. — kolo
таніти, -у, -еш — topiti se, rastapati se, odmrzavati se
танцівниця, ж. — plesačica, balerina

танцювати, -ую, -уєш — plesati
танцюристка, ж. — (dobra) plesačica
тапочки, -ок і тапки, -ок, мн. — paruče, patike
тарган, -а, м. — žohar
тариф, -у, м. — tarifa
тарифний — tarifni; **тарифний довідник** — sjenik
тарілка, ж. — tanjur
таскати, -аю, -аєш — vući; **таскати каштани з вогню** — vaditi kestenje iz vatre
таскатися, -аюся, -аєшся — vući se, tumarati, lutati
тасувати, -ую, -уєш — miješati karte; tući
тасьма, ж. — traka, vrpca, uzica
татарин, -а, м. — Tatarin
татарка, ж. — Tatarka
татарський — tatarski
тато, -а, м. — otac, ćaća, tata
татувати, -ую, -уєш — te-tovirati
Ташкент, -а, м. — Taškent
Тбілісі, нескл., с. — Tiflis
твандь, -і, ж. — žabokrečina
тварина, ж. — životinja
тваринний — životinjski
тваринник, -а, м. — stočar
тваринництво, с. — stočarstvo
тваринницький — stočarski
твердий — tvrd, čvrst, ustrajan; **твердий горіх** — tvrd orah; **тверда вдача** — čvrst karakter
твердіти, -джі, -диш — tvrditi; ponavljati uvijek isto
твердість, -ості, ж. — tvrdoća, čvrstina
твердіти, -є і твердішати, -ає — stvrđnjavati se

твёрэзні — trijezan; твёрэзні
 рбзўм — zdrav gazum
 тв[і]й, -огó — tvoj
 тв[і]р, -бру, м. — djelo
 твор[і]ць, -ця, м. — tvorac,
 stvaralac
 твор[і]ти, -ю́, -іш — tvoriti,
 stvarati
 твор[і]т[с]я, -іт[с]я — stvarati
 se; događati se
 тв[і]рчы — stvaralački
 тв[і]рчы[с]ць, -ості, ж. — stvaralaštvo
 теа́тр, -у, м. — kazalište, tea-
 tar
 теа́тра́льн[ы]й — kazališni, tea-
 tarski, teatralan
 Тегера́н, -а, м. — Teheran
 те́ж — тако́е
 те́за, ж. — teza
 тезко́, м. — imenjак
 те́кст, -у, м. — tekst
 текст[і]ль, -ю, м. — tekstil
 текст[і]льн[ы]й — tekstilni
 те[к]ти́, -че́ — teći; istjecati,
 karati; točiti
 текуч[і]й — tečan, tekući, ži-
 dak
 текуч[і]сть, -ост, ж. — tečnost,
 žitkost; tekućina
 телеба́чэня, с. — televizija
 телевіз[і]йн[ы]й — televizijski
 телеві́зор, -а, м. — televizor
 телегла́дач, -а́, м. — televizijski
 gledalac, TV-gledalac
 телегра́ма, ж. — telegram,
 brzojav
 телеграф, -у, м. — telegraf
 телеграф[і]ва́ти, -ю́, -іш —
 telegrafirati, brzojaviti
 телезв'яз[і]ок, -к[і], м. — teleko-
 munikacija
 телекерува́ння, с. — tele-
 upravljanje
 телепа́тія, ж. — telepatija

телеско́п, -а, м. — teleskop
 телефо́н, -у, м. — telefon
 телефо́нн[ы]й — telefonski; те-
 лефо́нна кабі́на — telefon-
 ska kabina, telefonska go-
 vornica; телефо́нна ста́нцыя
 — telefonska centrala
 телефо́н[і]ва́ти, -ю́, -іш —
 telefonirati
 тел[і]я́, -я́ти, с. — tele
 теля́тина, ж. — teletina
 теля́чы — teleći
 те́ма, ж. — tema
 тема́тика, ж. — tematika
 те́мн[ы]й — taman, mračan, za-
 gasit
 темн[і]ти, -е і темн[і]ш[і]ати, -ае,
 — tamnjeti, mračiti se
 те́мно — tamno, mračno; те́м-
 но, хоч в о́ко стрéль — ne
 vidiš prst pred okom
 темно́та, ж. — tama, tmina,
 mрак; (pren.) zaostalost, ne-
 prosvijećenost
 те́мп, -у, м. — tempo
 темпе́рамент, -у, м. — tempera-
 ment
 темпе́раментн[ы]й — tempera-
 mentan
 темпе́рату́ра, ж. — tempera-
 tura
 те́мр[і]ява, ж. — mрак, tama,
 tmina
 тенде́нц[і]йн[ы]й — tendenciozan
 тенде́нцыя, ж. — tendencija
 тенді́тн[ы]й — krhak, nježan
 те́ніс, -а, м. — tenis; наст[і]ль-
 н[ы]й те́ніс — stolni tenis,
 ping-pong
 тенісі́ст, -а, м. — tenisač
 те́нісн[ы]й — teniski; те́нісн[ы]й
 ко́рт — tenisko igralište
 те́но́р, -а, м. — tenor
 теоло́гія, ж. — teologija
 теорéма, ж. — teorema

теоретиз|увати, -ую, -уєш —
teoretizirati
теорéтик, -а, м. — teoretičar
теоретичний — teoretski
теорія, ж. — teorija
тепер — sada
теперішній — sadašnji; тепе-
рішній час — (gram.) pre-
zent
теплéнький — mlak
тéплий — torao; іти по тéпло-
му слáду — pratiti u stopu;
тільки живий та тéплий —
jedva živ
тепáість, -ості, ж. — toplina,
toplota; тéпáість повітря —
toplina zraka
тепáїти, -є і тепáїшати, -ає
— otopljavati, postajati top-
lije
тепáо, с. — toplina, toplota;
душевне тепáо — srdačnost,
toplina; провідник тепáа —
(fiz.) vodič topline
теплотá, ж. — toplina, toplo-
ta
теплох|ід, -бáу, м. — motorni
brod
теплувáтий — mlak
терапéвт, -а, м. — internist(a),
liječnik за unutrašnje bo-
lesti
терапія, ж. — terapija
терáса, ж. — terasa
теревéн|ї, -їв, мн. — brbljari-
je; теревéн|ї прáвити —
mlatiti praznu slamu, brb-
ljati
терез|ї, -їв, мн. — vaga
тér|єн, -ну, м. — trnje
терзáти, -áю, -áєш — trgati,
kidati, mučiti
терзáтися, -áюся, -áєшся —
mučiti se
теритóрія, ж. — teritorij
тérмін', -у, м. — termin, rok;

тérмін', -а, м. — termin, izraz
термінологія, ж. — termino-
logija
термомéтр, -а, м. — termome-
tar
термоядерний — termonukle-
aran
терóр, -у, м. — teror
терориз|увати, -ую, -уєш —
terorizirati
тероріст, -а, м. — terorist(a)
терп|єць, -цю, м. — (razg.)
strpljenje, strpljivost
терпáмий — trpeljiv, toleran-
tan
терпáм|ість, -ості, ж. — trpe-
ljivost, tolerancija
терпіння, с. — strpljenje,
strpljivost; втратити тер-
піння — izgubiti strpljenje
терп|їти, -лю, -иш — trpjeti,
podnositi, izdržavati
терпкий — trpak, опор
терплячий — strpljiv, izdr-
žljiv
терпляч|ість, -ості, ж. — strp-
ljivost, izdržljivost
тérпн|юти, -є — kočiti se, o-
drvenjivati
тérти, тр|ї, -єш — trti, trljati,
ribati; тэрти рúки — trljati
руке
тертя, с. — trenje
те|сати, -шý, -шеш — tesati
тесляр, -á, м. — tesar, drvo-
djelac
тést|ь, -я, м. — tast
тетервáк, -á, і тетерюк, -á, м.
— tetrijež
тэхнік, а, м. — tehničar
тэхнікa, ж. — tehnika
тэхнікум, -у, м. — tehnikum,
srednja stručna škola
технічний — tehnički
технологія, ж. — tehnologija

течія, ж. — tok, struja, pravac
 те́ща, ж. — punica, tašta
 ті́, тебе́ — ti
 ті́гр, -а, м. — tigar
 ті́ждень, -ня, м. — nedjelja, sedmica, tjedan; ті́ждень то́му — prije nedjelju dana; на то́му ті́жні — prošle sedmice
 ті́жне́вий — nedjeljni, sedmični, tjedni
 ті́л, -у, м. — pozadina, zaleđe
 тіло́вий — pozadinski
 тімчасо́вий — privremen, prolazan, provizoran
 тімчасо́во — privremeno, provizorno
 тімчасо́м — dok, za vrijeme dok
 ті́н, -у, м. — ograda; ні в ті́н ні в воро́та — ni ovamo ni onamo
 ті́н|я́тися, -яюся, -я́єшся — skitati se, lunjati, tumarati, potucati se
 ті́п, -у, м. — tip, vrsta, obrazac; -а, м. tip, čovjek
 ті́п|за́ція, ж. — tipizacija
 ті́п|зува́ти, -ю́ю, -ю́єш — tipizirati
 ті́по́вий — tipičan
 ті́по́граф, -а, м. — tipograf, grafičar
 ті́погра́фія, ж. — tiskara, štamparija, tipografija
 тіра́ж, -у́, м. — tiraža, naklada; izvlačenje
 тіра́н, -а, м. — tiranin
 Тира́на, ж. — Tirana
 тіра́н|зува́ти, -ю́ю, -ю́єш — tiranizirati
 тіра́нія, ж. — tiranija
 ті́ск, -у, м. — tlak, pritisak, napon; висо́кий ті́ск — visoki tlak

ті́снення, с. — tlak, pritisak; otiskivanje, utiskivanje
 ті́сн|ути, -у́, -єш — pritiskati, stiskati, vršiti pritisak; ті́с-ну́ти ру́ку — stiskati (stezati) ruku
 ті́сна́ва, ж. — stiska, gužva
 ті́сяча, ж. — tisuća, hiljada
 ті́сячний — tisući, hiljaditi
 ті́сячола́тний — tisućugodišnji, hiljadugodišnji
 ті́ту́л, -у, м. — titula
 ті́ф, -у, м. — tifus; висо́кий ті́ф — pjegavac
 ті́фо́зний — tifusni; ті́фо́зний хво́рий — tifusar
 ті́хий — tih, miran, lagan; ті́ха вода́ грéблю рвé — tiha voda brijeg dere; Ті́хий океа́н — Tih ocean
 ті́хн|ути, -у́, -єш — stišavati se
 ті́чина, ж. — motka, kolac
 ті́ша, ж. — tišina, muk; німа́ (ме́ртва) ті́ша — mrtva tišina
 ті́к, то́ку, м. — gumno
 ті́к|а́ти, -а́ю, -а́єш — bježati, odlaziti; ті́ка́й з мої́х очéй — odlazi mi ispred očiju, bježi da te ne vidim
 ті́ло, с. — tijelo; будо́ва ті́ла — tjelesna građa
 ті́льки — samo, tek; як ті́льки — čim; ті́льки що — tek, učas, za tili čas
 ті́|м'я, -м'я́ і -ме́нї, с. — tjeme; без сьомо́ї кле́пки у ті́м'ї — (razg.) bez jedne daske u glavi
 ті́нійстий і ті́ня́вий — sjenovit, hladovit
 ті́н|ь, -ї, ж. — sjena, hlad; кля́нути ті́нь — baciti sjenu
 ті́сний — tijesan; у ті́сному ко́лі — u uskom krugu

тісн|їти, -ю́, -їш — stiskati, pritiskati, stezati
 тісно́та, ж. — tjesnoća, tjeskoba
 тістечко, с. — kolač
 тісто, с. — tijesto; одно́го тіста кни́ш — jedne gore list
 тітка, ж. — tetka, teta
 тіш|їти, -у, -їш — radovati, raznođivati, zabavljati
 тіш|їтися, -уся, -їшся — radovati se, razonođivati se, zabavljati se
 тка́ля і тка́чиха, ж. — tkalja
 тка́нина, ж. — tkivo; tkanina
 тка́ти, тч|ў, -еш — tkati
 тка́цький — tkalački; тка́цький це́х, м. — tkaonica
 тка́ч, -а́, м. — tkalac
 тла|їти, -ю, -еш — truliti, gnjiliti; tinjati
 тло́, с. — pozadina, fond; ро́lje
 тлу́ма́ч|їти, -у, -їш — tumačiti, objašnjavati
 то́ — оно; і то́му поді́бне — і тому slično
 то́бто — to jest
 това́р, -у, м. — roba
 тавари́ство, с. — skup, društvo, udruženje
 товари́ський — drugarski, druževan, društven
 това́риш, -а, м. — drug; това́риш по сл|ў́жбі — kolega na poslu; това́риш у бі́ді — drug u nesreći
 това́ришка, ж. — drugarica
 товари́ш|ува́ти, -ўю, -ўеш — drugovati, družiti se
 това́рний — robni, teretni; това́рний ваго́н — teretni vagon; това́рний по́їзд — teretni vlak

това́рообі́г, -у, м. — kupoprodaja
 това́рообмі́н, -у, м. — robna razmjena
 тов|к|ї́ти, -ч|ў, -чеш — tucati, drobiti, udarati; тов|к|ї́ти ста́ре — ponavljati uvijek isto
 то́вп|їтися, -їться — gomilati se, skupljati se, jagmiti se
 товст|ї́й — debeo, krupan, obiman
 товст|ї́ти, -ю, -еш — debljati se, gojiti se
 товстошкі́рий — debele kože, neosjetljiv
 товстощо́кий — bucmast
 то́вщ|ї́ти, -аю, -аеш — debljati se
 товщина́, ж. — debljina
 то́го і то́го що́ — jer, zato što, zato, zbog toga
 тоді́ — onda, tada
 тоді́шній — tadašnji, ondašnji
 то́й, та́, те́ — onaj, ona, ono; т|ї́м бі́льше — pogotovo, to više; т|ї́м бо́ком — onuda, s te strane; т|ї́м ча́сом — onda, tada, u to vrijeme; т|ї́єю до́ро́гою — onuda, tuda, tim putem; на то́й рі́к — slijedeće godine; як то́й ка́зав — kao što se kaže
 то́кар, -я, м. — tokar, strugar
 То́кіо, нескл., с. — Tokio
 толера́нтний — tolerantan
 толера́нтн|ї́сть, -ості́, ж. — tolerancija, tolerantnost
 то́лк, -у, м. — smisao, korist; збі́ти з то́лку — zbuniti
 толо́ч|ї́ти, -ў, -їш — gaziti
 то́м, а, м. — tom, knjiga
 тома́т, -а і -у, м. — rajčica
 том|ї́ти, -лю́, -їш — umarati, mučiti; со́н мене́ то́мить — sprava mi se
 тома́йвий — zamoran, mučan

тому́ і тому́ що — jer, zato
 što, zato
 то́н, -у, м. — ton, zvuk
 то́нкий — tanak, istančan;
 то́нкий го́лос — tanak glas;
 то́нкий на сльо́зи — plač-
 ljiv, spreman na plač; то́н-
 кий на́тяк — daleka aluzija
 то́нна, ж. — tona
 то́ннаж, -у́, м. — nosivost, to-
 пажа
 то́н|у́ти, -у́, -еш — tonuti, uta-
 pati se, daviti se
 то́нш|ати, -аю, -аеш — stanji-
 vati se
 топ|іти¹, -лю́, -иш — topiti, ро-
 тарати
 топ|іти², -лю́, -иш — rastapa-
 ti, grijati, ložiti
 топ|ітися¹, -лю́ся, -ишся —
 utapati se, potapati se
 топ|ітися², -лю́ся, -ишся —
 rastapati se, topiti se, gri-
 jati se
 топографі́я, ж. — topografija
 топо́ля, ж. — topola
 топ|тати, -чу́, -чеш — gaziti
 то́рг, -у, м. — trgovina, tržište
 то́рг|и, -ів, мн. — dražba
 торго́вля, ж. — trgovina
 торго́в|ець, -ця, м. — trgovac
 торго́вий — trgovački, trgo-
 vinski
 торго́в|е́д, -а, м. — trgovinski
 predstavnik
 торго́в|е́дство, с. — trgovinsko
 predstavništvo
 торго́в|ува́ти, -у́ю, -у́еш — trgo-
 vati
 торго́в|ува́тися, -у́юся, -у́ешся
 — sjenkati se
 торже́ство, с. — svečanost,
 svetkovina, trijumf, pobjeda
 торже́ств|ува́ти, -у́ю, -у́еш —
 slaviti, trijumfirati, likovati
 то́рік — lani, prošle godine

то́рішній — prošlogodišnji,
 lanjski
 торк|а́ти, -аю, -аеш — dirati,
 ticati
 торк|а́тися, -аюся, -аешся —
 dodirivati se, dirati se
 торкн|у́ти, -у́, -еш — taknuti,
 dirnuti
 торкн|у́тися, -у́ся, -ешся —
 taknuti se, dodirnuti se, do-
 таці se
 тороп|іти, -ю, -еш — zbunji-
 vati se, bojati se, biti u ne-
 priglici
 торохт|і́й, -я, м. — brbljavac
 торпе́да, ж. — torpedo
 торпе́дний — torpedni
 то́рт, -а, м. — torta
 торту́р|и, -, мн. — mučenje,
 muke
 тор|ува́ти, -у́ю, -у́еш — krčiti,
 utirati, probijati
 то́рф, -у, м. — treset
 то́рф|яний — tresetni
 то́скний — čeznutljiv, sjetan
 то́ст, -у, м. — zdravica
 тоталіта́рний — totalitaran
 тотальний — totalan
 тото́жний — istovetan, jed-
 nak
 тото́жн|ість, -ості, ж. — isto-
 vetnost, jednakost
 точ|іти, -у, -иш — oštriti, bru-
 siti, šiljiti
 то́чка, ж. — točka; то́чка зо́-
 ру — gledište, stanovište,
 gledanje
 то́чний — točan, precizan;
 то́чна меха́ніка — precizna
 mehanika; то́чне попада́ння
 — pun pogodak; то́чні нау́-
 ки — egzaktne znanosti
 (науке)
 то́чн|ість, -ості, ж. — točnost,
 preciznost
 то́що — i (tome) slično (i sl.)

травá, ж. — trava; лікарські
 трави — ljekovito bilje,
 ljekovite trave
 трав|єнь, -ня, м. — svibanj,
 мај; Пєрше травня — Prvi
 мај
 трав|їти, -лю́, -иш — variti,
 probavljati
 трав|єння, с. — probava, va-
 renje
 травнєвий — svibanjski, мај-
 ски
 трагєдія, ж. — tragedija
 трагикомєдія, ж. — tragiko-
 medija
 трагикомічний — tragikomi-
 čan
 трагічний — tragičan
 традиція, ж. — tradicija
 традиційний — tradicionalan
 тра́кт, -у, м. — trakt; cesta,
 drum
 тра́ктор, -а, м. — traktor
 тракторі́ст, -а, м. — trakto-
 rist
 трамва́й, -я, м. — tramvaj
 трамва́йний — tramvajski
 трампа́н, -у, м. — odskočna
 daska, skakaonica
 транзі́т, -у, м. — tranzit
 трансла́ювати, -ю́ю, -юєш —
 prenositi, prenijeti, emitirati
 трансля́ція, ж. — prijenos,
 translacija
 транспа́рант, -а, м. — trans-
 parent
 тра́нспорт, -у, м. — promet,
 saobraćaj, transport, prije-
 nos
 тра́нспортний — prometni,
 saobraćajni; transportni
 транспорту́вати, -у́ю, -уєш —
 transportirati, prevoziti, pre-
 vesti
 трансфо́рматор, -а, м. —
 transformator

транше́я, ж. — rov
 трапе́за, ж. — trpeza, stol
 трапе́ція, ж. — trapez
 тра́питися, -и́ться — dogoditi
 se, desiti se
 трапа́їтися, -яє́ться — dog-
 đati se, dešavati se
 тра́са, ж. — trasa, linija
 тра́тити, -чу́, -тиш — trošiti,
 tratiti
 тра́ур, -у, м. — смина, korota,
 žalost
 тре́ба — treba, potrebno je
 тремті́ння, с. — titranje, drh-
 tanje
 тремті́ти, -чу́, -тиш — drhta-
 ti, treperiti, tresti se
 тремта́ливий і тремта́чий —
 drhtav
 тре́нер, -а, м. — trener
 тренува́ння, с. — trening
 трену́вати, -у́ю, -уєш — tre-
 nirati
 трє́пет, -у, м. — treptaj, tre-
 perenje, drhtanje, groza
 трєпє́тати, -чу́, -чєш — trep-
 tati, drhtati
 треті́на, ж. — trećina
 трє́тій — treći
 трі́й, -ьох — tri
 трибу́на, ж. — tribina, govor-
 nica
 трибуна́л, -у, м. — vojni sud
 трива́лий — dug, dugotrajan;
 трива́ла за́чіска — trajna
 ondulacija
 трива́ти, -ає — trajati, po-
 trajati
 триво́га, ж. — nemir, uznemi-
 renost, uzbuna, alarm, briga
 триво́жити, -у, -иш — uznem-
 iravati, uzbunjivati, alar-
 mirati
 триво́жний — uznemirujući,
 alarmantan, uznemiren

три́дця|теро, -тьох — tridese-
toro, tridesetorica
три́дцятьий — trideseti
три́дцять|ть, -ті́ і -тьох — tride-
set
трико́таж, -у, м. — trikotaža
трикрат́ний — trostruk
трику́тник, -а, м. — trokut
трима́ти, -аю, -аєш — držati;
трима́ти в рука́х — držati
u rukama; трима́ти під зам-
ко́м — držati pod ključem
тримі́сячний — tromjesečan
тринáдцятьий — trinaesti
тринáдцять|ть, -ти і -тьох —
trinaest
триповерхо́вий — dvokatan
трирі́чний — trogodišnji
три́ста, -ьохсо́т — trista
три́чи — tripud
три́йка, ж. — trojka
три́пати, -аю, -аєш — čupati,
trgati
три́патися, -аюся, -аєшся —
praćakati se
трипо́тїти, -чү́, -тіш і три-
по́тїати, -чү́, -чеш — trepta-
ti, drhtati
трі́ск, -у, м. — tresak, prasak,
lupa
трі́ска¹, ж. — trijeska, iver
трі́ска², ж. — bakalar, treska
трі́ск|ати, -аю, -аєш — treska-
ti, pucati, praskati, lupati
трі́си|үти, -ү, -еш — tresnuti,
puknuti, prasnuti, lupiti
трі́умф, -у, м. — trijumf
трі́умфа́льний — trijumfalan
трі́щ|ати, -ү́, -їш — praskati,
pucati, pucketati
трі́щина, ж. — pukotina
тр|о́е, -о́х — troje
троі́стий — trojni
тро́йця — Duhovi
троле́йбус, -а, м. — trolejbus
тро́и, -у, м. — prijestolje

тро́щний — tropski
тро́с, -а, м. — uže
тро́стина, ж. — trska, trstika
тро́туар, -у, м. — pločnik, tro-
toar
трофе́й, -я, м. — trofej
тро́хи і трóшки — malo, mr-
vicu, jedva jedvice; трóхи
да́лі — malo dalje; трóхи-
потро́ху — malo pomalo
тро́щ|їти, -ү́, -їш — lomiti,
razbijati, mrviti; pohlepno
jesti
тро́янда, ж. — ruža
тру́ба, ж. — truba; cijev; гра-
ти в чио́ трубу́ — plesati
kako drugi svira
тру́бач, -а, м. — trubač
тру́біти, -лю́, -їш — trubiti
тру́бка, ж. — lula; slušalica
тру́да, -а, м. — rad, posao,
trud; взя́ти на се́бе тру́да —
potruditi se
тру́ді́тися, -ажү́ся, -дишся —
raditi, truditi se; не ва́рто
тру́ді́тися — ne vrijedi tru-
da
тру́дівні́к, -а, м. — trudbenik
тру́дівні́ця, ж. — trudbenica
тру́дний — težak; тру́дний
хво́рий — težak bolesnik
тру́дані́сть, -ості́, ж. — teško-
ća, tegoba
тру́дано́щ|ї, -їв, мн. — teškoće,
muke
тру́довий — radni
тру́доаде́нь, -ня, м. — trudo-
dan, radni dan
тру́дящ|ий, -ого, м. — trudbe-
nik
тру́їти, -ю́, -їш — trovati
тру́на, ж. — lijes, mrtvački
kovčeg
тру́п, -а, м. — leš
тру́па, ж. — trupa
трус|я́, -їв, мн. — hlače

трусик|и, -ів, мн. — gaće, ga-
ćice
трус|іти, -шү, -сиш — tresti
трус|ітися, -шүся, -сишся —
tresti se, drhtati; трус|ітися
від холоду — drhtati od
hladnoće
тряс|ті, -ү, -еш — tresti
тряс|тіся, -үся, -ешся — tre-
sti se, drhtati
туалет, -ү, м. — toaleta
туберку|льоз, -ү, м. — tuber-
kuloza
туберку|льозний — tuberkulo-
zan
тубі|лєць, -ьця, м. — domoro-
dac, starosjedilac
тубі|льний — domorodački,
starosjedilački, domaći
түга, ж. — tuga, žalost, bol,
čežnja
түгій — napet, nategnut
түдй — onamo, tamo, onuda,
tuda
түж|авіти, -є — stvrđnjavati
se, zgušnjavati se
түж|іти, -ү, -иш — tugovati
түж|лівий і түж|ний — tužan,
sjetan, čeznutljiv
тул|іти, -ю, -иш — pritiskati,
prisanjati, lijepiti
тул|ітися, -юся, -ишся — па-
slanjati se, pritiskati se
түлүб, -а, м. — trup
түман, -ү, м. — magla; түма-
ну напүск|ати — bacati pi-
jesak (prašinu) u oči
түман|ити, -ю, -иш — zamag-
ljivati, mutiti
түман|ний — maglovit
түнел|ь, -ю, м. — tunel
Түніс, -ү, м. — Tunis
түпій — tup, glup, zatucan
түп|як, -а, м. — ćor-sokak,
bezizlazan položaj

түп|іти, -лю, -иш — tupiti, ċi-
niti tupim
түп|ість, -ості, ж. — tupoća
түп|іт, -отү, м. — topot, štro-
pot, bat
түп|іти, -ю, -еш — tupjeti, o-
tupljivati, postajati tup
түрб|аза, ж. — turistiċka baza
түрб|ота, ж. — briga; мәти
түрб|отү — biti u brizi
түрб|отливий — brižljiv, paž-
ljiv, brižan
түрб|үвати, -үю, -үеш — uzne-
mirivati, zabrinjavati, mutiti
түрб|үватися, -үюся, -үешся
— zabrinjavati se, uznemi-
ravati se, biti u brizi, brinu-
ti se
турец|кий — turski
Түреч|чина, ж. — Turska
түр|изм, -ү, м. — turizam
түр|іст, -а, м. — turist
түр|істський — turistiċki
турк|мен, -а, м. — Turkmenac
турк|менка, ж. — Turkmenka
турк|менський — turkmenski;
Түрк|менська РСР — Turk-
menska SSR
түрн|ір, -ү, м. — turnir
түр|ок, -ка і түрч|ин, -а, м. —
Turċin
түрч|анка, ж. — Turkinja
түт — ovdje, tu; түт і там —
tu i tamo
түтеш|ний — ovdašnji
түф|ля, ж. — cipela
түх|лий — truo, pokvaren
түхн|үти, -е — gasiti se
түхн|үти?, -е — gnjiti
түщ|іти, -ү, -иш — gasiti
түщк|үвати, -үю, -үеш — pir-
jati, dinstati
тхн|үти, -е — zaudarati, smr-
djeti, vonjati
тјо! — fuj!

тјок, -á, м. — bala (platna)
 тюленѣ, -я, м. — foka, tuljan
 тюльпáн, -а, м. — tulipan
 тюрма, ж. — tamnica, zatvor
 тютюн, -ý, м. — duhan
 тютюновий — duhanski
 тюхтѣй, -я, м. — nespretnja-
 ković
 тјага, ж. — vuča
 тјаганина, ж. — odugovlače-
 nje, gnjavaža
 тјагар, -я, м. — težina, teret,
 breme, tegoba; бѹти тја-
 рэм для кóго — biti na te-
 ret кому
 тјагáти, -áю, -áеш — vući
 тјагнѹти i тјагтѣ, -нү, -неш —
 potezati, tegliti, vući; pri-
 vlačiti; puhati, propuhivati
 тјажиня, с. — teža, gravitaci-
 ja

тяжкий — težak; mučan; тя-
 жкѣ враження — mučan
 dojam
 тјажко — teško; тјажко на
 сэрцѣ — teško pri duši
 тјама, ж. — dosjetljivost, in-
 teligencija, shvaćanje, svi-
 jest; прийтѣ до тјами — do-
 ći k sebi, osvijestiti se
 тям|ити, -лю, -иш — shvaćati,
 razumijevati
 тямѹщий i тямовѣтний — pa-
 metan
 тямá, ж. — tama, mrak
 тямáр|ити, -ить — zamračiva-
 ti; žalostiti
 тямяний — mutan, tmuran
 тѹхн|үти, -е — zabiglisati, za-
 cvrkutati; uzdrhtati
 тѹхн|ати, -ае — biglisati, cvr-
 kutati; drhtati

У, у

ү, үв, үвl (+А., L.) — u
 үбáв|ити, -лю, -иш — smanjiti
 үбáв|итися, -люся, -ишся —
 smanjiti se
 үбавáяти, -яю, -яеш — sma-
 njivati
 үбавáятися, -яюся, -яешся —
 smanjivati se
 үбивáати i вбивáати, -áю, -áеш
 — ubijati
 үбирáати i вбирáати, -áю, -áеш
 — oblačiti, odijevati, kititi,
 spremati
 үбирáатися i вбирáатися, -áю-
 ся, -áешся — oblačiti se, o-
 dijevati se, kititi se, spre-
 mati se
 ү|бáити i в|бити, -б'ю, -б'еш —
 ubiti; үбáити двóх зайцѣв —

jednim udarcem ubiti dvije
 muhe
 үбáй, -бю, м. — klanje
 үбáр, -бру, м. — ukras; halji-
 на
 үбóгий — ubog, siromašan,
 bijedan, oskudan
 үбóг|ість, -ості, ж. — uboštvo,
 siromaštvo
 үбóж|ити, -ю, -еш — osiroma-
 šivati, postajati siromašan,
 padati u bijedu
 үбóзтво, с. — uboštvo, siro-
 maštvo, bijeda
 үболáвáння, с. — tuga, saža-
 ljenje, sućut
 үболáвáти, -áю, -áеш — tugo-
 vati, žaliti, suosjećati
 үбрáати, -ерү, -ереш — obući,
 okititi, spremati

у|б|ра|ті|ся, -е|р|у|ся, -е|р|е|ш|ся —
obući se, okititi se, spremi-
ti se
у|ва|га, ж. — pažnja, oprez;
обзир; примједба; б|ра|ті| до
у|ва|ги — obraćati pažnju,
uvažavati, uzimati u obzir;
зверну|ті| у|ва|гу — skrenuti
паžnju; у|ва|га! — pazi!,
oprez!, pozor!
у|ва|ж|ний — pažljiv, oprezan,
roman
у|ва|ж|ні|сть, -ості, ж. — па-
žnja, oprez, pomnja
у|вер|т|ю|ра, ж. — uvertira
у|в|е|сь і в|е|сь — sav
у|в|е|ч|ері і в|в|е|ч|ері — naveče(r)
у|в|і|ра|з|ні|ти, -ю, -иш — učini-
ti izrazitijim, istaći
у|в|і|ра|з|ні|ю|вати, -юю, -юєш —
činiti izrazitijim, isticati
у|в|і|бра|ті| і в|бра|ті, в|бер|у́, -єш
— upiti, apsorбирати
у|в|і|г|н|у́|ти і у|г|н|у́|ти, -у́, -єш —
ugnuti, saviti, udubiti
у|в|і|г|н|у|тий і у|г|н|у|тий — uvu-
čen; konkavan
у|в|і|й|ті́, -ау́, -деш — ući; у|в|і|й-
ті́ в сілу — stupiti na sna-
gu
у|в|і|ль|ні|ти, -ю́, -иш — oslobo-
diti
у|в|і|ль|ні|яти, -яю́, -яєш — oslo-
баđати
у|в|і|м|к|н|у́|ти і у|м|к|н|у́|ти, -у́, -єш
— uključiti, ukorčati
у|в|і|п|к|н|у́|ти, -у́, -єш — ugarati
у|в|і|р|в|а|ті|ся і у|р|в|а|ті|ся, -у́ся
-єшся — upasti, prodrijeti
у|в|і|т|к|н|у́|ти і у|т|к|н|у́|ти, -у́, -єш
— utaknuti, zabosti
у|в|і|ч|н|ен|ня, с. — ovjekovječi-
vanje
у|в|і|ч|н|і|ти, -ю, -иш — ovjeko-
vječiti

у|в|і|ч|н|ю|вати, -юю, -юєш — o-
vjekovječivati
у|в|'я|зн|ен|ій, -ого, м. — zatvo-
renik, zatočenik, uhapšenik
у|в|'я|зн|ен|ня, с. — zatvaranje,
hapšenje, sužanjstvo; по|пе-
р|е|д|не у|в|'я|зн|ен|ня — istražni
zatvor
у|в|'я|зн|і|ти, -ю́, -иш — zatvo-
riti, uhapsiti, zarobiti
у|в|'я|зн|ю|вати, -юю, -юєш — za-
tvarati, hapsiti, zarobljavati
у|г|ав|а|ті, -ає — prestajati, sti-
šavati se
у|г|н|о́|і|ти, -ю, -иш — zagnojiti
у|г|н|о́|ю|вати, -юю, -юєш — za-
gnojavati
у|г|о|да, ж. — ugovor, dogovor
у|г|о|р|е|ць, -ця, м. — Madžar
у|г|о|рка, ж. — Madžarica
у|г|о|р|сь|кий — madžarski
у|г|о|ру́ і в|г|о|ру́ — uvis
У|г|о|р|ці|на, ж. — Madžarska
у|д|а|в, -а, м. — udav
у|д|а|в|аний — licemjerman, nei-
skren, lažan, umjetan
у|д|а|в|ан|і|сть, -ості, ж. — lice-
mjernost, neiskrenost, laž-
nost
у|д|а|в|а|ти, -ю́, -єш — praviti se,
pretvarati se, imitirati, pri-
činjati se, simulirati
у|д|а|р, -у, м. — udar, udarac;
бу́ти під у|д|а|ром — biti na
udaru; смерт|е|ль|ний у|д|а|р —
smrtni udarac; зав|да|ти тя-
ж|ко|го у|д|а|ру — zadati te-
žak udarac
у|д|а|р|ний — udarni, udarnički;
у|д|а|р|на ро|б|о|та — udarnički
rad
у|д|а|р|ник, а, м. — udarnik
у|д|а|ті, -ам, -асі — napraviti
se, pričiniti se, imitirati, si-
mulirati

у́добрення, с. — gnojenje, gnojivo
 у́доскона́лений — usavršen
 у́доскона́л|ити, -ю, -иш — u-savršiti
 у́доскона́л|итися, -юся, -ишся — usavršiti se
 у́доскона́л|ювати, -юю, -юєш — usavršavati
 у́доскона́л|юватися, -ююся, -юєшся — usavršavati se
 у́досто́їти, -ю, -їш — udostojiti
 у́досто́їтися, -юся, -ишся — udostojiti se
 у́дочеріти, -ю, -иш — pokćeriti, uzeti (žensko) dijete pod svoje, adoptirati
 у́дочеря́ти, -яю, -яєш — pokćerivati, uzimati (žensko) dijete pod svoje, adoptirati
 у́жал|іти і в́жал|іти, -ю, -иш — ubosti, pecnuti
 у́же і в́же — već
 у́живаний і в́живаний — gabljen, polovan
 у́жин, -у, і у́жин|ок, -кү, м. — žetva, urod, prinos
 у́загальн|ити, -ю, -иш — uopćiti, generalizirati
 у́загальн|ювати, -юю, -юєш — uopćavati, generalizirati
 у́закон|ити, -ю, -иш — ozakoniti
 у́закон|ювати, -юю, -юєш — ozakonjivati
 у́збек, -а, м. — Uzbek
 у́зберéжжя, с. — obala; морськé у́зберéжжя — morska obala
 у́збéцький — uzbečki
 у́збéчка, ж. — Uzbekinja
 у́зв'я́р, -у, м. — kompot od suhog voća
 у́звичáсний — uobičajen, običan

у́звичá|їти, -ю, -їш — uobičajiti
 у́зг'р'я, с. — uzvisina, brežuljak, brijeg; padina
 у́згоджéний — sporazuman, usaglašen
 у́згоджéння, с. — usklađivanje, usaglašivanje
 у́згодж|ювати, -юю, -юєш — usklađivati, usaglašivati
 у́згод|ити, -ажү, -диш — uskladiti; usaglasiti
 у́зголів'я, с. — uzglavlje
 у́зда, ж. — uzda
 у́з'ор, -ү, м. — šara, uzorak
 у́зяти і в́зяти, в́зьм|ї, -еш — uzeti; у́зяти до в́дома — uzeti na znanje; у́зяти за жінкү — uzeti za ženu; у́зяти на м'үшкү — uzeti na nišan
 у́каз, -ү, м. — ukaz, naredba
 у́квітч|ати, -аю, -аєш — ukrašiti cvijećem
 у́квітч|ювати, -юю, -юєш — ukrašavati cvijećem
 у́к|іс, -бсү, м. — padina
 у́кля́д, -ү, м. — poredak, uređenje
 у́кладáння, с. — sklapanje, zaključivanje
 у́клад|ати, -аю, -аєш — zaključivati, sklapati
 у́кля́сти, -аү, -деш — zaključiti, sklopiti; у́кля́сти у́г'одү — sklopiti (zaključiti, potpisati) ugovor (sporazum)
 у́кл|ін, -бнү, м. — naklon; дати (в́ддати, скля́сти) у́клін — nakloniti se, pokloniti se
 у́кол, -ү, м. — ubod, injekcija
 у́кол|оти і в́кол|оти, -ю, -еш — uboští, pecnuti
 у́країн|ець, -ця, м. — Ukrajinac
 у́країнка, ж. — Ukrajinka

український — ukrajinski;
 Українська РСР — Ukrajinska SSR
 укріп|я́ти, -лю́, -иш — učvrstiti, utvrditi, pojačati
 укріплення, с. — učvršćivanje, utvrđivanje; utvrda, tvrđava
 укріп|ювати, -юю, -юєш і укріп|я́ти, -я́ю, -я́єш — učvršćivati, utvrđivati, pojačavati
 уку|сіти і вку|сіти, -шү, -сиш — ubosti, ujesti
 улам|ок, -ка, м. — komad, odlomak, otpadak, olupina, krš
 улесливий — laskav, udvoren
 уле|стіти, -шү, -стиш — polaskati, pridobiti laskanjem
 улещ|ювати, -юю, -юєш і улещ|я́ти, -я́ю, -я́єш — laskati, pridobivati laskanjem
 улов, -ү, м. — ulov
 улюблен|ець, -ця, м. — ljubimac, miljenik, mezimac
 улюблений — voljen, omiljen
 ультиматум, -ү, м. — ultimatum
 ум, -á, м. — um; скла́д ума — način mišljenja, mentalitet
 умив|альник, -а, м. — umivaonik
 умив|я́ти, -я́ю, -я́єш — umivati, prati
 умив|я́тися, -я́юся, -я́єшся — umivati se; умив|я́тися по́том — kupati se u znoju
 уми|ти, -ю, -єш — umiti, oprati
 уми|тися, -юся, -єшся — umiti se
 умілий — vješt, spretan, iskusen

уми|в|я́ти, -я́ю, -я́єш — zamirati, onesvješćivati se
 уми|ти, -ю, -єш — klonuti, onesvijestiti se
 умнож|я́ти, -я́ю, -я́єш — умнож|авати, множити
 умнож|ити, -ү, -иш — pomnožiti
 умова, ж. — uvjet, uslov, dogovor, ugovor, pogodba
 умов|ити, -лю, -иш — nagovoriti, uvjeriti
 умов|итися, -люся, -ишся — dogovoriti se, sporazumjeti se, pogoditi se
 умова|я́ти, -я́ю, -я́єш — nago-varati, uvjeravati
 умова|я́тися, -я́юся, -я́єшся — dogovarati se, sporazumijevati se, pogađati se
 умовний — uvjetan
 уна́дж|уватися, -юся, -юєшся — često dolaziti
 уна́дитися, -а́жүся, -а́ишся — uobičajiti dolaziti
 уник|я́ти, -я́ю, -я́єш — izbje-gavati, izmicati, izvlačiti se, kloniti se, mimoilaziti, zaobilaziti
 унік|и|үти, -ү, -єш — izbjeći, zaobići, izmaknuti, ukloniti se, mimoići, pobjeći
 універма́г, -ү, м. — robna kuća
 університет, -ү, м. — univerzitet, sveučilište
 університетський — univerzitetски, sveučilišni
 уніфіка́ція, ж. — unifikacija, ujednačenje
 уніфік|ювати, -юю, -юєш — unificirati, ujednačiti, ujednačivati
 унормов|увати, -юю, -юєш — normirati, normalizirati

уно́рмува́ння, с. — normiranje, normaliziranje, normalizacija
 уно́рмува́ти, -ю́ю, -ю́єш — normirati, normalizirati
 у́нтер-офіце́р, -а, м. — narednik, podoficir
 уо́собо́жити, -лю́, -иш — utjeloviti
 уо́собо́люва́ти, -юю́, -юєш — utjelovljivati
 упада́ти¹ і впа́дати, -а́ю, -а́єш — upadati
 упада́ти², -а́ю, -а́єш — ugađati, ulagivati se, udvarati (se)
 упа́сти і впа́сти, -а́у, -а́єш — pasti, klonuti, srušiti se;
 упа́сти ду́хом — pasti (klonuti) duhom
 упе́внені́сть і впе́внені́сть, -о́сті, ж. — uvjerenje, pouzdanje, uvjerenost
 упе́ре́джений — pristran, preduvjeren
 упе́ре́дження, с. — pristanost, preduvjerenje
 упе́рти і впе́рти, -рú́, -ре́ш — uprijeti
 упе́ртий і впе́ртий — tvrdoglav, prkosan
 упе́ртися і впе́ртися, -рú́ся, -ре́шся — oduprijeti se
 упе́рті́сть і впе́рті́сть, -о́сті, ж. — tvrdoglavost, prkos
 упи́ра́тися і впи́ра́тися, -а́юся, -а́єшся — prkositi, inatiti se
 упи́знава́ти і впи́знава́ти, -ю́, -є́ш — prepoznavati
 упи́зна́ти і впи́зна́ти, -а́ю, -а́єш — prepoznati
 упо́вільни́ти, -ю́, -иш — usporiti
 упо́вільни́юва́ти, -юю́, -юєш — usporavati

уповно́ва́жений — opunomoćen, ovlašten
 уповно́ва́жити, -у́, -иш — opunomoćiti, ovlastiti
 уповно́ва́жувати, -ю́ю, -юєш — opunomoćivati, ovlašćivati
 упо́дібни́ти, -ю́, -иш — izjednačiti
 упо́дібни́юва́ти, -юю́, -юєш — izjednačivati
 упра́витель, -я, м. — upravitelj, direktor
 упра́вління, с. — uprava, direkcija, upravljanje
 упра́вля́ти, -я́ю, -я́єш — upravljati
 упря́жка, ж. — zaprega
 упу́скати́ і впу́скати́, -а́ю, -а́єш — ispuštati
 упу́стити́ і впу́стити́, -щú́, -стиш — ispustiti; упу́стити́ з очéй — izgubiti iz vida
 ура́! — hura!
 ура́хува́ння і вра́хува́ння, с. — obzir, račun
 урба́нізм, -у́, м. — urbanizam
 урви́ще, с. — ponor, litica
 уре́гулюва́ння, с. — nagodba, sredenje, reguliranje
 уривко́к, -ка, м. — odlomak, fragment
 уривча́ний — isprekidan, fragmentaran
 урiзнома́нiтнiти, -ю́, -иш — učiniti raznolikim
 урiзнома́нiтнiюва́ти, -юю́, -юєш — činiti raznolikim
 у́риа, ж. — urna
 урóджене́ць, -ця, м. — urođenik, starosjedilac, rođen negdje
 урóк, -у́, м. — sat, lekcija, zadatak
 урoчі́стий — svečan
 у́ряд, -у́, м. — vlada

УСВІДОМ|ИТИ, -ЛЮ, -ИШ — shvati, spoznati, postati svjestan
 УСВІДОМА|ЮВАТИ, -ЮЮ, -ЮЄШ — shvaćati, biti svjestan
 УСИНОВ|ЯТИ, -ЛЮ, -ЯШ — posiniti, uzeti (muško) dijete pod svoje, adoptirati
 УСИНОВА|ЛЯТИ, -ЯЮ, -ЯЄШ — роsinovljavati, uzimati (muško) dijete pod svoje, adoptirati
 УСКЛАДНЕННЯ, с. — zaplet, komplikacija
 УСКЛАДН|ЯТИ, -Ю, -ИШ — zaplesti, komplicirati
 УСКЛАДН|ЮВАТИ, -ЮЮ, -ЮЄШ — zapletati, komplicirati
 УСМІХ, -У, м. — smiješak, осmijeh
 УСМІХ|ЯТИСЯ, -АЮСЯ, -АЄШСЯ — осmijehivati se, smiješiti se, smiješkati se
 УСМІХН|ЇТИСЯ, -ЇСЯ, -ЄШСЯ — насмijehiti se, осmijehnuti se
 УСНИЙ — usmen
 УСПАДКОВ|ВУВАТИ, -ЮЮ, -УЄШ — насljeđivati
 УСПАДК|ВУВАТИ, -ЇЮ, -ЇЄШ — насlijediti
 УСПІХ, -У, м. — uspjeh
 УСПІШНИЙ — uspješan
 УСПІШН|ІСТЬ, -ОСТІ, ж. — uspjешnost, napredak, napredovanje
 УСТ|А, -, мн. — usta
 УСТАВ, -У, м. — statut, pravilnik
 УСТАЛЕНИЙ — ustaljen, učvršćen
 УСТАЛ|ИТИ, -Ю, -ИШ — ustaliti, učvrstiti
 УСТАЛ|ИТИСЯ, -ЮСЯ, -ИШСЯ — ustaliti se, učvrstiti se

УСТАЛ|ЮВАТИ, -ЮЮ, -ЮЄШ — ustaljivati, učvršćivati
 УСТАЛ|ЮВАТИСЯ, -ЮЮСЯ, -ЮЄШСЯ — ustaljivati se, učvršćivati se
 УСТАНОВА, ж. — ustanova; običaj
 УСТАНОВ|ЯТИ, -ЛЮ, -ИШ — ustanoviti, utvrditi
 УСТАНОВЛЕНИЙ — ustanovljen, propisan, utvrđen
 УСТАНОВЛ|ЮВАТИ, -ЮЮ, -ЮЄШ — ustanovljavati, utvrđivati
 УСТАТКОВ|ВУВАТИ, -ЮЮ, -УЄШ — opremiti, snabdijevati, instalirati
 УСТАТКУВАННЯ, с. — опрема, uređaj, instalacija
 УСТАТК|ВУВАТИ, -ЇЮ, -ЇЄШ — opremiti, snabdjeti, instalirati
 УСТР|ІЙ, -ОЮ, м. — poredak, uređenje
 УСУВ|ЯТИ, -АЮ, -АЄШ — odstranjivati, uklanjati, eliminirati
 УСУН|ВУТИ, -У, -ЄШ — odstraniti, ukloniti, eliminirati
 УТВОРЕННЯ, с. — tvorba, formiranje
 УТВОР|ЯТИ, -Ю, -ИШ — stvoriti, osnovati, formirati
 УТВОР|ЮВАТИ, -ЮЮ, -ЮЄШ — stvarati, osnivati, formirati
 УТЕК|ТІ І ВТЕК|ТІ, -ЧУ, -ЧЄШ — pobjeći, odjuriti, odmagliti
 УТИСК, -У, м. — pritisak
 УТИСК|ВУВАТИ, -ЮЮ, -УЄШ — pritisnati
 УТИСН|ВУТИ, -У, -ЄШ — pritisnuti
 УТИХОМ|ЯТИТИСЯ, -ЮСЯ, -ИШСЯ — smiritи se
 УТОПЛЕНИК, -А, м. — utopljenik
 УТОПЛЕНИЦЯ, ж. — utopljenica
 УТОЧН|ЯТИ, -Ю, -ИШ — одreditи, precizirati, definirati

- уточнювати, -юю, -юєш і уточня́ти, -яю, -яєш — одре́дивати, precizirati, defini-rati
- утриманець, -ця, м. — goto-van, uzdržanik
- утримання, с. — uzdržavanje; zadržavanje; oduzimanje
- утриматися, -аюся, -аєшся — uzdržati se, suzdržati se, po-vući se, odustati
- утримувати, -ую, -уєш — uzdržavati, izdržavati; zadržavati
- утримуватися, -уюся, -уєшся — odustajati, uzdržavati se, suzdržavati se
- утру́днення, с. — tegoba, teškoća
- утруди́ти, -ю, -иш — otežati
- утруди́ювати, -юю, -юєш — otežavati, praviti teškoće
- уто́г, -а, м. — glačalo, pegla
у́х! — uh!
- ухва́ла, ж. — odluka, rješenje
- ухвалі́ти, -ю, -иш — odlučiti, donijeti odluku,, narediti
- ухвалю́вати, -юю, -юєш — odlučivati, donositi odluku, na-ređivati
- ухилі́тися, -юся, -ишся — u-kloniti se, izbjeći, izvući se
- ухила́ння, с. — izvlačenje, iz-bjegavanje
- ухилі́тися, -яюся, -яєшся — kloniti se, izbjegavati, izvla-čiti se
- ухопі́тися і вхопі́тися, -лю́ся, -ишся — dohvatiti se
- уча́сник, -а, м. — sudionik, učesnik
- уча́стє, -і, ж. — učešće, su-djelovanje; брати участь — sudjelovati
- учбо́вий — školski, nastavni
- учени́ця, ж. — učenica
- уче́нь, -ня, м. — učenik, đak; уче́нь се́редної шко́ли — srednjoškolas
- учи́лище, с. — škola
- учині́ти, -ю, -иш — učiniti, napraviti; учини́ти опір — pružiti otpor, usprotiviti se
- учи́тель і вчи́тель, -я, м. — učitelj
- учи́телька і вчи́телька, ж. — učiteljica
- учні́вський — đачки, učenički
- ушко́дження, с. — kvar
- ушце́лина, ж. — usjek, klanac, tjesnac
- ущі́пливий — zajedljiv; ущи́пливий я́зик — pogan (zao, otrovan) jezik
- ущипну́ти, -у́, -єш — uštipnu-ti
- ущі́льни́ти, -ю, -иш — zguš-nuti
- ущі́льню́вати, -юю, -юєш — zgušnjavati
- уя́ва, ж. — mašta, uobrazilja, fantazija
- уяві́ти, -лю́, -иш — zamisliti, uobraziti
- уявле́ння, с. — predodžba, predstava
- уявля́ти, -яю, -яєш — pred-stavljati, zamišljati, maštati, uobražavati, fantazirati
- уя́вний — zamišljen, izmiš-ljen, prividan, tobožnji

Ф, ф

- фа́брика**, ж. — tvornica, fabrika
фабрик|ува́ти, -у́ю, -у́єш — fabricirati, proizvoditi
фабри́чний — tvornički, fabrički
фабри́кат, -у, м. — fabrikat, izrađevina
фа́за, ж. — faza
фа́кел, -а, м. — luč, baklja
фа́кт, -у, м. — činjenica, fakat
факти́чний — stvaran, faktičan
фа́ктор, -а, м. — faktor, čini-lac
факту́ра, ж. — faktura
факу́льтативний — fakultativan
факу́льтет, -у, м. — fakultet
фальсифіка́тор, -а, м. — falsifikator, krivotvoritelj
фальсифіка́ція, ж. — falsificiranje, krivotvorenje; falsifikat
фальсифіко́ваний — falsificiran, krivotvoren, patvoren
фальсифік|ува́ти, -у́ю, -у́єш — falsificirati, krivotvoriti
фа́льш', -і, ж. — lažnost, prevara; (muz.) -у, м. falš, kriva nota, krivo pjevanje (sviranje)
фальші́вий — lažan, krivotvoren, kriv; **фальші́ві гроші** — krivotvoren novac; **фальші́ве сві́дчення** — krivo svjedočenje; **фальші́ва три́во́га** — lažna uzbuna
фальші́в|ити, -лю, -иш — rostupati licemjerno; (muz.) svirati (pjevati) pogrešno
фамі́лярний — familijaran
фанати́к, -а, м. — fanatik
- фанта́зія**, ж. — fantazija, mašta
фантаз|ува́ти, -у́ю, -у́єш — fantazirati, snivati, maštati
фантасти́чний — fantastičan
фа́рба, ж. — boja; **о́лійна фа́рба** — uljena boja
фарбо́ваний — obojen
фарб|ува́ти, -у́ю, -у́єш — bojati, bojadisati, ličiti
фарисе́й, -я, м. — farizej
фармаце́вт, -а, м. — farmaceut
фармацевти́чний — farmaceutski
фа́рс, -а, м. — farsa
фарту́х, -а́, м. — pregača, kecelja
фаса́д, -у, м. — fasada, pročelje, lice
фасо́н, -у, м. — fazona, model
фата́льний — fatalan, koban, sudbonosan; **фата́льна по́ми́лка** — fatalna (kobna) greška
фа́тум, -у, м. — udes
фау́на, ж. — fauna
фа́х, -у, м. — struka, fah
фахови́й — stručan
фаши́зм, -у, м. — fašizam
фаши́ст, -а, м. — fašist(a)
федеративний — federativan; **Федеративна Республіка Німе́ччина** — Savezna Republika Njemačka
федера́ція, ж. — federacija
фейерве́рк, -а, м. — vatromet
фейлето́н, -у, м. — feljton
фено́мен, -а, м. — fenomen
феномена́льний — fenomenalan
феодалі́зм, -у, м. — feudalizam
фе́рма, ж. — farma, majur

фестива́л|ъ, -ю, м. — festival
фе́тр, -у, м. — филс, pust
фе́тровий — od filca, pusten
фехтува́льник, м. — mačevalac
фехтува́ння, с. — mačevanje
фехтува́ти, -ю, -уєш — mačevati se
фе́я, ж. — vila
фіа́лка, ж. — ljubica, ljubičica
фігу́ра, ж. — figura; stas
фі́зик, -а, м. — fizičar
фі́зика, ж. — fizika
фі́зичний — fizički
фізіо́лог, -а, м. — fiziolog
фізіоло́гія, ж. — fiziologija
фізіотера́пія, ж. — fizikalna terapija
фізку́льту́ра, ж. — fiskultura
фізку́льту́рний — fiskulturni
фізку́льту́рник, -а, м. — fiskulturnik
фікс|юва́ти, -ю, -уєш — fiksirati
фік|т|ів|ний — fiktivan
фік|ці|я, ж. — fikcija
філа́рмоні|я, ж. — filharmonija
філі|гран|ний — filigranski
філо́лог, -а, м. — filolog
філоло́гія, ж. — filologija
філо́соф, -а, м. — filozof
філосо́фія, ж. — filozofija
філосо́фств|юва́ти, -ю, -уєш — filozofirati
фі́льм, -у, м. — film; худо́ж|ний **фі́льм** — igrani film; **мультипликаці́йний** **фі́льм** — crtani film; **докуме́нта|ль|ний** **фі́льм** — dokumentarni film
фі́льтр, -а, м. — filter
фі́льтр|юва́ти, -ю, -уєш — filtrirati, cijediti
фіна́л, -у, м. — finale

фіна́нс|и, -ів, мн. — financije
фіна́нсовий — financijski
фіна́нс|юва́ти, -ю, -уєш — financirati
фіні́ш, -у, м. — finiš, cilj
фі́нка, ж. — Finkinja
Фіна́лянді|я — Finska
фі́нн, -а, м. — Finac
фі́нськ|ий — finski
філо́єтовий — ljubičast
фі́рма, ж. — firma
фла́нг, -у, м. — (vojn.) krilo, bok
фла́нел|ъ, -і, ж. — flanel
фла́гел|ъ, -ля, м. — krilo (zgrade)
флегма́т|ич|ний — flegmatičan
фле́йта, ж. — flauta
флора́, ж. — flora
фло́т, -у, м. — flota, mornarica
фо́кус, -а, м. — žarište, fokus; trik
фольк|ло́р, -у, м. — folklor
фо́н, -у, м. — pozadina, osnovna boja
фо́нд, -у, м. — fond
фо́нема, м. — (lingv.) fonem
фо́не́тика, ж. — (lingv.) fonetika
фоноло́гія, ж. — (lingv.) fonologija
фо́нта́н, -а, м. — vodoskok, fontana
фо́рел|ъ, -і, ж. — pastrva
фо́рма, ж. — forma, kalup
форма́ліст, -а, м. — formalist(a)
форма́ль|ний — formalan
фо́рма́т, -у, м. — format
форм|юва́ти, -ю, -уєш — formirati, oblikovati
фо́рмула, ж. — formula
формула|юва́ти, -ю, -юєш — formulirati

формуляр, -у, м. — formular, obrazac
 форс|увати, -ію, -ієш — for-
 sirati
 фортепіано, нескл., с. — kla-
 vir, glasovir
 фортеця, ж. — tvrđava
 форум, -у, м. — forum
 фосфор, -у, м. — fosfor
 фото, нескл., с. — fotografija
 фотоама́тор, -а і фотолюбі-
 тел|ь, -я, м. — fotoamater
 фотоателье́, нескл., с. — foto-
 atelje
 фотограф, -а, м. — fotograf
 фотограф|увати, -ію, -ієш —
 fotografirati
 фотографі́я, ж. — fotografija,
 fotografska radnja
 фоторепортёр, -а, м. — foto-
 -reporter
 фра́за, ж. — fraza
 фразеоло́гія, ж. — (lingv.)
 frazeologija
 фразе́р, -а, м. — frazer
 фракціо́нер, -а, м. — frakcio-
 naš
 фракці́я, ж. — frakcija
 франк, -а, м. — franak
 франт, -а, м. — kicoš
 Франці́я, ж. — Francuska
 француз, -а, м. — Francuz

францу́зький — francuski
 фронт, -у, м. — front, fronta,
 bojište
 фронтальний — frontalan
 фронтові́к, -а, м. — borac na
 frontu
 фрукт, -а, м. — plod, voće
 фрукто́вий — voćni
 фунда́мент, -у, м. — temelj;
 закла́сти фунда́мент — u-
 dariti (položiti) temelj, ute-
 meljiti
 фундаме́нтальний — funda-
 mentalan
 фунда́тор, -а, м. — utemelji-
 telj
 функціо́нер, -а, м. — uspinjača
 функціо́нер, -а, м. — funkcio-
 ner
 функціо́н|увати, -ію, -ієш —
 funkcionirati
 функці́я, ж. — funkcija
 фут, -а, м. — stopa
 футбо́л, -а, м. — nogomet
 футбо́ліст, -а, м. — nogome-
 taš
 футля́р, -а, м. — futrola
 фу́рор, -у, м. — uspjeh, senza-
 cija
 фузеля́ж, -у, м. — trup avio-
 na

Х, х

хвату́вати', -аю, -аєш — hvata-
 ti, grabiti, jagmiti se
 хват|а́ти², -ає — dostajati, biti
 dovoljan
 хва|ті́ти', -чу́, -тиш — uhva-
 titi, doseći, ugrabiti
 хва|ті́ти², -ить — dostati, biti
 dovoljan

хви́лина, ж. — minuta; як|у́сь
 хви́лину — par minuta,
 kratko vrijeme
 хвилюва́ння, с. — talasanje,
 briga, uzbuđenje, razdraže-
 nost
 хвилюва́ти, -ію, -ієш — ta-
 lasati, uzbuđivati, uzrujavati

хвил|юва́тися, -ю́юся, -ю́єшся — talasati se, gibati se, uzbudivati se, uzrujavati se
 хви́ля, ж. — val, talas
 хви́ст, -оста́, м. — rep
 хво́р|я, -ої́, ж. — bolesnica
 хво́р|ий, -ого, м. — bolesnik
 хво́рий — bolestan
 хворі́|ти, -ю, -єш — bolovati, biti bolestan
 хворо́ба, ж. і хво́р|ість, -ості́, ж. — bolest; морська́ хворо́ба — morska bolest; па́дуча хворо́ба — padavica, epilepsija; че́рез хворо́бу — zbog bolesti
 хвороблі́вий — boležljiv, slabunjav
 хворості́на, ж. — prut, šipka
 хво́я, ж. — iglice
 Хе́льсінкі́, нескл., м. — Helsinki
 хеміка́л|ія́, -ю, м. — kemikalija
 хи́ба, ж. — nedostatak, pogreška, omaška
 хи́б|ити, -лю́, -иш — griješiti, činiti pogreške, vratiti se
 хи́бкий — klimav, nesiguran; nepostojan
 хижа́к, -а́, м. — grabljivac, pljačkaš
 хи́жий і хижа́цький — grabežljiv
 хиз|ува́тися, -у́юся, -у́єшся — gizdati se, kočoperiti se, hvalisati se
 хилит|а́ти, -а́ю, -а́єш — njihati, ljuljati
 хилит|а́тися, -а́юся, -а́єшся — njihati se, ljuljati se
 хилі́|яти, -ю́, -иш — nagingjati; piti
 хилитн|у́ти, -у́, -єш — zanjihati, zaljuljati

хилитн|у́тися, -у́ся, -єшся — zanjihati se, zaljuljati se
 химера́, ж. — himera, mašta, hir; вдава́тися в химери́ — graditi kule u zraku
 химерни́й — fantastičan, čudan
 химерни́к, -а, м. — čudak
 хи́рний і хи́рлявий — kržljav, boležljiv, slab
 хисткий́ — klimav, nesiguran
 хит|а́ти, -а́ю, -а́єш — njihati, klatiti
 хит|а́тися, -а́юся, -а́єшся — teturati, klimati se, skanjivati se
 хиткий́ — klimav, nesiguran, teturav; provizoran
 хи́трий — lukav
 хи́тр|ість, -ості́, ж. і хи́трощ|я́, -ів, мн. — lukavost
 хиба́ — zar, ili; хи́ба не пра́вда? — zar ne?, zar nije tako?
 хи́д, хо́ду, м. — hod; potez; хи́д поді́й — tok događaja; па́да́ти хо́ду — ubrzati korak
 хи́мик, -а, м. — kemičar
 хи́мічний — kemijski
 хи́мія, ж. — kemija
 хи́мчистка́, ж. — čistionica
 хи́нін, -у́, м. — kinin
 хи́рург, -а, м. — kirurg
 хи́рургі́чний — kirurški
 хи́рургія́, ж. — kirurgija
 хлебн|у́ти, -у́, -єш — srknuti
 хлеб|та́ти, -чу́, -чеш — srkati
 хлі́н|ути, -е — nadoći, navali-ti
 хлі́н|яти, -аю́, -аєш — jecati
 хлі́шн|ути, -у́, -єш — zajecati
 хлі́ст, -а́, м. — bič, šiba
 хлі́б, -а, м. — kruh, hljeb
 хлі́б-сі́ль, хлі́ба-сі́лі — kruh i sol, gostoprimstvo

хлібний — krušni, žitni
хлібороб, -а, м. — težak, zemljoradnik, ratar
хліборобський — ratarski
хлібосольство, с. — gostoprимство
хлів, -а, м. — štala, staja
хліб|єць, -ця, м. — томак, mladić, dečko
хлібчик, -а, м. — dječaćić, dečko, mališan, dijete
хлопчина, м. — dečko, dječак
хлор, -у, м. — klor
хлю|пати, -аю, -аєш — pljuskati, zapljuskivati
хлюпн|ути, -у, -еш — pljusnuti, zapljusnuti
хльост|ати, -аю, -аєш — bičevati
хмара, ж. — oblak; хмара кўряви — oblak prašine; до хмар (під хмарами) — do oblaka, pod oblake, do neba
хмарний — oblačan, tmuran
хмарн|ість, -ості, ж. — naoblačenje
хмарн|іти, -ю, -еш — naoblacivati se, tamnjeti
хмарочос, -а, м. — neboder
хмел|іти, -ю, -еш — opijati se, postajati pijan
хміз, -у, м. — šipražje
хм|іль, -ілю, м. — hmelj; marmurluk
хмўр|ітися, -юся, -ишся — mrštiti se
хмурн|іти, -ю, -еш — mračiti se, postajati sumoran
хованка, ж. — skrovište
хов|ати, -аю, -аєш — sakrivati, kriti, pokapati, sahranjivati, zatrpavati, zabašurivati
хов|атися, -аюся, -аєшся — skrivati se, zaklanjati se, prikrivati se, pritajivati se

ходá, ж. — hod, držanje; ітá повільною ходóю — hodati polako, ісі polaganim korakom
хо|діти, -ажу́, -диш — ісі, hodati; хо|діти пішки — pješačiti; хо|діти під парусами — jedriti; хо|діти в жалобі — бити u сгніни, носити сгніну; хо|діти житáючись — gegati se; коло хозя́йства хо|діти — baviti se domaćinstvom; ходя́ть чуткі — kruže (pronose se) glasovi
хоке́й, -я, м. — hokej
холера, ж. — kolera
холод, -у, м. — hladnoća
холодильник, -а, м. — frižider, hladnjak
холод|іти, -ажу́, -диш — hladiti, rashlađivati, leđiti
холод|іти, -є — hladnjeti, hladiti se
холоднеча, ж. — hladnoća
холодний — hladan; холодна війна́ — hladni rat; холодна збрóя — hladno oružje
холодн|іти, -є і холодн|іш|ати, -ає — zahlađivati
холонокрównий — hladnokrvan, priseban
холонокрówn|ість, -ості, ж. — hladnokrvnost, prisebnost
холон|ути, -у, -еш — hladiti se; крów холо́не — krv se ledi (u žilama)
холостяк, -а, м. — samac, neženja
хор, -у, м. — zbor, kor
хорват, -а, м. — Hrvat
Хорва́тія, ж. — Hrvatska; Соціалістична Республіка Хорва́тія — Socijalistička Republika Hrvatska
хорва́тка, ж. — Hrvatica

хорватський — hrvatski
 хоробрий — hrabar
 хоробри́сть, -ості, ж. — hrabrost
 хóроше — dobro
 хорóший — dobar
 хóрт, -а, м. — hrt
 хо|тіти, -чу́, -чеш — htjeti;
 хóчеш не хóчеш — htio ne htio;
 скі́льки хóчеш — koliko (god) hoćeš;
 не хóчеться — nije me volja
 хóч і хоча́ — premda, iako, makar, mada;
 барем, бар;
 хóч щó б́уде — kud puklo da puklo;
 хóч який — bilo kakav, kakav god
 хрám, -у, м. — hram, crkva
 хреб|ёт, -та́, м. — hrbat, kičma, hrptenjača;
 горски ланас;
 ламáти хребёт — sviјати leđa, mučiti se
 хрест, -а, м. — križ, krst
 хре|стити, -щү́, -стиш — križati, krstiti, pokrštavati
 хре|ститися, -щү́ся, -стишся — križati se, krstiti se
 хрестóвий — križni, krsni;
 хрестóвий похід — križarski rat
 хрестомáтія, ж. — hrestomatija
 хрещéник, -а, м. — kumče
 хрещéниця, ж. — kuma, kumče
 хрещéння, с. — krštenje;
 бо́йовé хрещéння — vatreno krštenje
 хризантéма, ж. — krizantema
 хрип, -у, м. — hroptanje, hrapac
 хрип|іти, -лю́, -іш — hriпati, govoriti promuklo, бити промукао
 хрипáвий — promukao, mukao

хрипотá, ж. — promuklost
 христи́янин, -а, м. — kršćanin
 христи́янство, с. — kršćanstvo
 хр|ін, -іну і -ону, м. — hren;
 хр|ін його́ зна́є — vrag bi ga znao
 хробáк, -а́, м. — cvr; він хробакá дарма́ не розто́пче — ne bi mraga zgazio
 хрòк|ати, -аю, -аеш — roktati
 хрòм, -у, м. — krom; boks (vrsta kože)
 хрòні́ка, ж. — kronika
 хрòнікér, -а, м. — kroničar
 хрòні́чний — kroničan
 хроноло́гічний — kronološki
 хроноло́гія, ж. — kronologija
 хроно́метр, -а, м. — kronometar
 хрòп|іти, -лю́, -іш і хрòп|ті́, -ү́, -еш — hrkati
 хрү́ск|ати, -ає — šušтати, škrіpati
 хрү́ск|іт, -отү́, м. — pucketati
 хрү́скн|үти, -е — zapucketati
 хрү́щ, -а́, м. — hrušt
 хря́щ, -а́, м. — hrskavica
 хті́вий — požudan, čulan; pohlepan
 хто́, когó — tko; хто́ б то́ не б́ув — itko, makar tko, tko god bio;
 хто́ ви́соко літа́є, то́й ни́зько сіда́є — tko visoko leti, nisko pada;
 хто́ його́ зна́є! — tko bi ga znao;
 хто́ не́бу́дь — tko god, bilo tko, tko mu drago;
 б́удь-хто́ — tko god, bilo tko, tko mu drago
 хто́сь, когóсь — netko
 ху́дий — mršav, tanak; ху́дий як трі́ска — tanak kao прut
 ху́дн|үти, -ү́, -еш — mršaviti

худо́ба, ж. — stoka, marva;
племи́нна худо́ба — priplod-
na stoka
худо́жник, -а, м. — umjetnik,
slikar
худо́жни́й — umjetnički
худо́рляви́й — slabunjav, mр-
šav
хули́ган, -а, м. — huligan, si-
ledžija
хули́ган|яти, -ю, -иш — pona-
šati se (postupati) kao huli-
gan (siledžija)

хурто́вина, ж. — mešava, vi-
javica
ху́стка, ж. — marama, rubac,
gurčić
ху́т|ир, -ору, м. — majur
ху́ткий — brz
ху́тро, с. — krzno; п|дб|ити
ху́тром — postaviti krz-
nom
ху́трови́й i ху́трия́ни́й — krz-
nep
ху́трия́ник, -а́, м. — krznar

Ц, ц

ца́п, -а, м. — jarac; упе́ртий
як ца́п — tvrdoglav kao ma-
garac
ца́р, -я́, м. — car; нема́ царя́
у голо́ви — nema soli u gla-
vi; ду́рень царя́ небесно́го
— budala nad budalama
царі́зм, -у, м. — carizam
ца́рина, ж. — pašnjak, polje
ца́рство, с. — carstvo
ца́рський — carski
цвє́ньк|ати, -аю, -аеш — ble-
betati, brbljati
цв|интар, -я, м. — groblje
цв|а|ль, -і, ж. — plijesan
цв|і́р|и́ньк|ати, -аю, -аеш — cvr-
kutati, zujati, cvrčati
цв|і́р|и́ньк|ути, -у, -еш — za-
cvrkutati, zazujati, zacvr-
čati
цв|і́рк|у́н, -а́, м. — cvrčak, zri-
kavac
цв|і́рч|а́ти, -іть — cvrčati, cvr-
kutati
цв|і́ст|і́я, -т|у́, -теш — cvjetati,
cvasti

цв|і́т, -у, м. — cvijeće, cvijet;
на цв|і́ту прибі́тий — glup
po prirodi
цв|я́х, -а, м. — čavao
це́ — ovo, to; це́ на вє́рбі
гру́ші — to je na vrbi svi-
gala; це́ не годі́ться — to
ne valja; це́ менє́ не хви-
лює́ — to se mene ne tiče;
це́ мені́ i в го́лову не при-
ході́ло — nije mi ni na
kraj pameti
це́бто — to jest, dakle
це́гла, ж. — cigla, опека
це́гляни́й — od cigle, опеке
це́й, ц|о́го — ovaj, taj; для
ц|о́го — zbog toga, zato;
ц|о́до ц|о́го — što se toga
tiče
це́мє́нт, -у, м. — cement
це́мє́нтни́й — cementni, od
cementa
це́мент|ува́ти, -у́ю, -у́еш — ce-
mentirati
ценз|у́ра, ж. — cenzura
це́нтнер, -а, м. — centa (100
kg)

цэнтр, -а, -у, м. — centar, središte; культа́рны́ цэнтр — kulturno središte; цэнтр вагі — težište; в цэнтры́ ува́ти — u središtu pažnje
 цэнтраліза́цыя, ж. — centralizacija
 цэнтралі́зм, -у, м. — centralizam
 цэнтралі́з|ува́ти, -ўю, -ўеш — centralizirati
 цэнтра́л|ь, -і, ж. — centrala; электры́чна цэнтра́ль — električna centrala
 цэнтра́льны́ — centralni, središnji
 цэп, -у, м. — lanac
 цэпны́ — lančan
 цэремо́н|ітисся, -юся, -ішся — ustručavati se, prenemagati se
 цэремо́нія, ж. — ceremonija
 цэ́рква, ж. — crkva
 цэх, -у, м. — ceh, pogon
 цибу́ля, ж. — crveni luk; цибу́ля-порэ́й — poriluk
 цивіліза́цыя, ж. — civilizacija
 цивілі́з|ува́ти, -ўю, -ўеш — civilizirati
 циві́льн|ы́, -ога, м. — civil
 циві́льны́ — civilni, građanski
 цыга́н, -а, м. — Ciganin
 цыга́нка, ж. — Ciganka
 цыга́нськы́ — ciganski
 цыга́рка, ж. — cigareta
 цыга́рковы́ — cigaretni
 цы́кл, -у, м. — ciklus
 цыкло́н, -а, м. — ciklon
 цылі́ндар, -а, м. — cilindar
 цылі́ндры́чны́ — cilindričan
 цынгá, ж. — skorbut
 цыні́зм, -у, м. — cinizam
 цыні́чны́ — ciničan
 цы́нк, -у, м. — cink
 цы́рк, -у, м. — cirkus

цырку́л|ува́ти, -ўе — cirkulirati
 цыркуля́р, -а, м. — cirkular, okružnica
 цыркуля́цыя, ж. — cirkulacija
 цы́ркүл|ь, -я, м. — šestar
 цысте́рна, ж. — cisterna
 цыта́та, ж. — citat, navod
 цытри́на, ж. — limun
 цытрь|ува́ти, -ўю, -ўеш — citirati
 цы́ть і цы́тьте — pst, šuti(te)
 цыфе́рблáт, -а, м. — brojčanik
 цы́фра, ж. — cifra, brojka
 цыды́ло, с. — sjedilo; зали́шáтисся на цыды́лу — ostati na sjedilu
 цыды́ти, -джў, -дыш — cijediti; piti; govoriti kroza zube
 цыка́вы́ — zanimljiv, interesantan, lijep, zgodan
 цыка́в|іти, -лю, -іш — zanimati, interesirati
 цыка́в|ітисся, -люся, -ішся — zanimati se, interesirati se
 цыка́в|ість, -ості, ж. — znatiželja, radoznalost, zanimanje, interes
 цы́лий — cio, čitav, sav; цы́лий дэ́нь — cio (čitav) dan; цы́лий ві́к — čitav život
 цыліна́, ж. — ledina
 цылі́тисся, -юся, -ішся — nišiniti, ciljati
 цылако́вы́ты́ — potpun, savršen; цылако́выта ты́ша — potpuna tišina; цылако́выта проты́лежны́сть — potpuna suprotnost; да́ти цылако́выту во́лю — dati potpunu slobodu
 цылако́м — potpuno, sasvim; цылако́м ві́рно — potpuno točno; цылако́м імові́рно — potpuno vjerojatno
 цыцл|ува́ти, -ўю, -ўеш — ljubiti, cjelivati

цл|увáтися, -ýюся, -ýешся —
ljubiti se, sjezivati se
цл|ю́щий — ljekovit; цл|ю́щи
травн — ljekovite trave
цл|ь, -и, ж. — cilj, nišan; по-
па́сти у цл|ь — pogoditi u
cilj
цл|на́, ж. — cijena; б́йти в цл|нi
— biti na cijeni; цл|нi не
скла́сти — ne da se ocije-
niti, nema cijene; за всякy
цл|нy — po svaku cijenu,
pošto-poto; за дешéвy цл|нy
— jeftino
цл|нiтел|ь, -я, м. — ocjenjivač,
poznavalac
цл|нi|ти, -ю́, -иш i цл|н|увáти,
-ýю, -ýеш — cijeniti, ocjenji-
vati
цл|нный — vrijedan, skupocjen
цл|ннi|сть, -ости́, ж. — vrijed-
nost, cijena
цл|нок, -ка́, м. — štap, palica
цл|ота, ж. — vrlina, nevinost
цл|отли́вий — pun vrline, ne-
vin, čedan
цл|ок|ати, -аю, -аеш — kucati,
zveckati

цл|ок|атися, -аюся, -аешся —
kuckati se
цл|окн|үти, -ү, -еш — kucnuti,
zvesnuti
цл|окн|үтися, -үся, -ешся —
kucnuti se
цл|кёр|ок, -ка, м. — bonbon,
slatkiš
цл|к|ор, -рү, м. — šećer
цл|крóвий — šećerni; цл|крó-
вий завод — tvornica še-
ćega
цл|пкiй — čvrst, tvrd, отро-
ган
цл|р|áтися, -áюся, -áешся —
tuđiti se, дрžати се по стра-
ни; цл|рáтися хлiба-сóлi —
odbijати gostoprimstvo
цл|рка, ж. — štapić, palica;
до цл|рки — sasvim, do кра-
ја
цл|цен|я́, -я́ти, с. — psić, štene
цл|тка, ж. — točka, mrlja
цл|ткóваний — šaren, točkast
цл|тк|үвáти, -ýю, -ýеш — posi-
пати; šareniti, ukrašavati
цл|к|үвáти, -үю́, -үеш — huš-
kati
цл|огорiчний — ovogodišnji

Ч, ч

чабáн, -á, м. — pastir, ovčar,
чавýн, -ý, м. — sirovo želje-
zo, gvožđe; željezna posu-
да, ćup
чагарник, -á, м. — grmlje
чáд, -ү, м. — dim, loš zrak;
ugljični monoksid
чáд|ти', -ю, -еш — trovati se
ugljičnim monoksidom
чáд|ти, -ить — dimiti, ispuš-
tati, dim, čađu
чáдо, с. — čedo

чáй, -ю, м. — čaj
чáйка, ж. — galeb
чáйн|а, -оi, ж. — čajana
чáйный — čajni
чáйник, -а, м. — čajnik
чáйов|i, -ix, мн. — napojnica
чакл|үвáти, -ýю, -ýеш — вра-
čати, čarати
чаклýн, -á, м. — враč
чаклýнство, с. — čarolija,
vradžbina
чáн, -а, м. — kabao, čabar

ча́пля, ж. — čaplja
 ча́р, -у, м. — čar, čarolije
 ча́рв'яний — čaroban, bajan, divan
 ча́рв'яник, -а, м. — čarobnjak, vrač
 ча́рв'яни|сть, -ости, ж. — čar, dražest, draž, milina, ljupkost
 ча́рка, ж. — čašica
 ча́рв'яниця, ж. — čarobnica
 ча́рв'яницький — čaroban
 ча́родійний — čaroban
 ча́родійник — čarobnjak
 ча́р|ува́ти, -у́ю, -у́еш — začaravati; čarati, očaravati
 ча́рунка, ж. — čelija
 ча́с, -у, м. — vrijeme, doba; ча́с від ча́су — od vremena do vremena; на ча́с — na vrijeme; за ста́рих часів — u staro doba; у вся́кий ча́с — u svako doba; з ча́сом — s vremenom, postepeno; до то́го ча́су — do tada, dogle; в до́брий ча́с — u pravi čas; я́ не ма́ю ча́су — nemam vremena
 ча́сник, -у́, м. — češnjak, bijeli luk
 ча́совий — vremenski
 ча́стий — čest
 ча́сти́на, ж. — dio, čestica; складо́ва ча́сти́на — sastojak
 ча́сти́ш|ати, -ає — učestavati, povečavati se, množiti se
 ча́стка, ж. — dio, djelić, čestica; ча́стка і́стини — dio (zrno) istine; ді́лити на рівні ча́стки — dijeliti na jednake dijelove
 ча́стко́вий — djelomičan
 ча́стко́во — djelomično, donekle
 ча́сто — često

ча́ст|ува́ти, -у́ю, -у́еш — gostiti, častiti
 ча́ст|ува́тися, -у́юся, -у́ешся — častiti se
 ча́ст|ува́тися, -у́юся, -у́ешся — častiti se
 ча́т|ува́ти, -у́ю, -у́еш — strážariti, vrebati, čekati, čuvati se
 ча́хн|ути, -у, -еш — kržljati, propadati
 ча́ша, ж. — pehar, kalež; ви́пити гіркú ча́шу — ispiti gorku čašu
 ча́шка, ж. — šalica, šolja
 ча́ван|итися, -юся, -ишся — kočiti se, šepiriti se
 ча́ванля́вий — ohol, naduven, umišljen
 ча́вара, ж. — razdor, nesuglasica
 ча́в'єрт|ь, -і, ж. — četvrt, četvrtina
 че́к, -а, м. — ček, blok
 че́кан|ити, -ю, -иш — iskivati, utiskivati na metal, kovati (novac)
 че́к|а́ти, -а́ю, -а́еш — čekati, očekivati; з нетерпінням че́ка́ти — čekati s nestrpljenjem, jedva čekati
 че́ляда|ь, -і, ж. — posluga; ukućani
 че́мний — uljudan, pristojan
 че́модан, -а, м. — kofer
 че́мпіон, -а, м. — šampion
 че́мпіона́т -у, м. — šampionat
 че́пури́ти, -ю́, -и́ш — uređivati, uljepšavati, dotjerivati
 че́пури́тися, -ю́ся, -и́шся — dotjerivati se, uljepšavati se
 че́пури́ний — uredan, čist, dotjeran, elegantan
 че́рв'єнь, -ня, м. — lipanj, juni
 черв'яв|ти, -є — ucrvljevati se

червнѣвий — lipanjski
червѣний — crven; **червѣне вино** — crno vino; **червѣний як рак** — crven kao rak
червонѣти, -ю, -ѣш — crveniti, činiti crvenim, bojati crveno
червонѣти, -ю, -ѣш i **червонѣтися, -юся, -ѣшся** — crvenjeti se, rumenjeti se
червонокѣснѣй — crvenokos
червоноармѣецъ, -ѣця, м. — crvenoarmejac
червонокрѣвцѣ, -ѣв, мн. — crvena krvna zrnca
черв'як, -а, м. — crv
чѣрга, ж. — red, redosljed, poredak; **прѣйшла чѣрга** — došao je red; **в прѣшну чѣргу** — u prvom redu; **по чѣрзѣ** — po redu
черговѣй — slijedeći, naredan, dežuran
чергѣваннѣя, с. — dežurstvo, izmjenjivanje, alternacija
чергѣвати, -ѣю, -ѣш — dežurati, biti dežuran; izmjenjivati, alternirati
чергѣватися, -ѣюся, -ѣшся — izmjenjivati se, alternirati
черевѣкѣ, -ѣв, мн. — cipele
черевнѣй — trbušni; **черевнѣй тѣф** — trbušni tifus; **черевнѣя порожнѣна** — trbušna šupljina
чѣрево, с. — trbuh
чѣредѣ, ж. — stado; gomila
чѣрез (+А.) — kroz, preko; zbog, nakon, poslije; **чѣрез мѣне** — mojom krivnjom; **чѣрез якѣй чѣс** — nakon nekog vremena; **чѣрез мѣру** — preko mjere, prekomjerno; **чѣрез незгѣду** — zbog neslaganja

чѣреп, -а, м. — lubanja
чѣрепѣха, ж. — kornjača
чѣрепѣця, ж. — crijeper
чѣрепѣок, -кѣ, м. — krhotina
чѣрѣшнѣя, ж. — trešnja
чѣркѣати, -аю, -аѣш — precrtavati; povlačiti crte
чѣркнѣти, -ѣ, -ѣш — precrтати; povući crtu
чѣрнѣтка, ж. — koncept
чѣрнѣць, -нѣця, м. — kaluđer, monaš
чѣрнѣця, ж. — opatica, kaluđerica
чѣрпѣати, -аю, -аѣш — crpsti, vući, grabiti
чѣрпнѣти, -ѣ, -ѣш — iscrpsti, izvući, povući
чѣрствѣй — tvrd, suh
чѣрствѣти, -ю, -ѣш — stvrđnjavati se, sušiti se
чѣсѣати, -шѣ, -шѣш — češljati; češати, grepsti
чѣсѣатѣся, -шѣся, -шѣшся — češljati se, češати se, grepsti se
чѣснѣй — pošten, častan, ispravan
чѣснѣсть, -остѣ, ж. — poštenje
чѣстѣлюбнѣй — slavaljubiv, častoljubiv
чѣстѣлюбство, с. — slavaljublje, častoljublje
чѣстѣ, -ѣ, ж. — čast; **вѣдѣати чѣстѣ** — odati počast; **слѣво чѣстѣ** — časna riječ; **спрѣва чѣстѣ** — stvar časti; **прѣсягѣюсь чѣстѣю** — kunem se čašću, časti mi
чѣськѣй — češki
чѣтвѣр, -гѣ, м. — četvrtak
чѣтвѣро, чѣтирьѣох — četvoro
чѣтвѣртнѣй — četvrti
чѣтвѣртнѣя, ж. — četvrtina, četvrt
чѣтвѣрка — četvorka

чѣх, -а, м. — Čeh
 чехословацький — čehoslovački
 Чехослова́чина, ж. — Čehoslovačka
 чѣшка, ж. — Čehinja
 чи — li, je li, da li; а чи так вонó? — а je li to tako?; навряд чи — teško da, je-dva da
 чій|ї, -я́, -é — čiji
 чий-небу́дь — nečiji, čiji god
 чійсь — nečiji
 чимáло — prilično, mnogo
 чимáлий — dovoljno velik
 чимáўж — svom snagom
 чин, -у, м. — čin, zvanje; та-кйм чино́м — na taj načín, tako; якйм чино́м — na ko-ji načín, kako
 чин|їти, -ю́, -иш — vršiti, či-niti; чинїти добрó — činiti dobro; чинїти крївду — činiti zlo, činiti nepravdu; чинїти óпир — pružati ot-por
 чинóвник, -а, м. — činovnik, službenik
 чинш, -у, м. — profit, dobit
 чиря́к, -á, м. — čig
 чисéльник, -а, м. — (mat.) brojnik
 чисéльн|ість, -ості, ж. — broj-nost, mnoštvo
 числénний — brojan, mnogo-brojan
 числі́вник, -а, м. — dividend, djelitelj; (gram.) broj; по-рядкóвий числі́вник — (gram.) redni broj; кїлькїс-ний числі́вник — (gram.) glavni broj
 числ|їти, -ю, -иш — brojati, ubrajati; smatrati
 числó, с. — broj, cifra; крў-гле числó — okrugli broj

чїстий — čist, bistar; чїсте пові́тря — čist zrak; чїсте зóлото — suho zlato; в чїс-тому вигляді — u čistom obliku; вївести на чїсту вóду — izvesti na čistac; чїста кáра — prava poko-ra; чїста прáвда — prava istina
 чї|стити, -щү, -стиш — čis-titi, trijebiti
 чїстка, ж. — čišćenje, čistka
 чїстотá, ж. — čistoća; jas-noća
 читáльня, ж. — čitaonica
 читáння, с. — čitanje
 чит|áти, -áю, -áеш — čitati
 читáч, -á, м. — čitalac, čitatelj
 чїльний — ugledan, važan, glavni; чїльне мїсце — pro-čelje; чїльна сторонá бұ-дїнку — fasada zgrade
 чїп|áти, -áю, -áеш — dirati; не чїпáй! — ne diraj!
 чїпкий — koji se hvata; zara-zan, priljepčiv
 чїп|áти, -я́ю, -я́еш — kvačiti, vješati
 чїп|áтися, -я́юся, -я́ешся — kvačiti se, хватати se, lijeri-ti se; чїп|áтися до слів — хватати se за riječi
 чїткий — čitak, jasan; чїткá вимóва — jasan izgovor; чїткий пóчерк — čitljiv ru-kopis
 члén, -а, м. — član
 члénський — članski
 чóб|їт, -ота, м. — čizma
 чóв|ен, -на, м. — čamac, čun, barka
 чогó — zašto, zbog čega
 чолó, с. — čelo; бўти (стойáти) на чолі — biti na čelu, predvoditi
 чоловїк, -а, м. — čovjek; муž

чоловічий — muški; **чоловіча**
стать — muški spol
чому — čemu, zašto
чорний — crn; **чорне кóфе** i
чорна кáва — crna kava;
чорним на білому — crno
 na bijelom; **чорна металур-**
гія — crna metalurgija
чорніло, с. — tinta, crnilo
чорніальниця, ж. — tintarnica
чорніти, -ю, -їш — crniti, o-
 crnjivati
чорниця, ж. — borovica
чорніти, -ю, -єш — crnjeti se
чорнобрівий — crnih obrva,
 crnomanjast
чорнобрєць, -ця, м. — Crno-
 gorac
Чорногорія, ж. — Crna Gora;
Соціалістична Республіка
Чорногорія — Socijalistička
 Republika Crna Gora
чорногорка, ж. — Crnogorka
чорногорський — crnogorski
чорногуз, -а, м. — roda
чорнозем, -у, м. — zemlja cr-
 nica
чорноморський — crnomor-
 ski
чорнослів, -у, м. — suhe šljive
чорношкірий — crne kože,
 crn
чорнявий — crn, crnokos, cr-
 nomanjast
чóрт, -а, м. — vrag, đavao
чотіри, -ьох — četiri
чотирикúтний — četvoroku-
 tan
чотириповерхóвий — troka-
 tan
чотіриста, -ьохóт — četiri
 stotine
чотирна́дцятий — četrnaesti
чотирна́дця|ть, -ти i -тьох —
 četrnaest

чох|ол, -ла, м. — futrola
чуб, -а, м. — čuperak; **дохо-**
дити до чуба — dolaziti do
 tučnjave
чубáтний — s velikim čuper-
 kom
чуда́к, -а, м. — čudak
чудесний — čudesan, divan
чудний — čudan, čudnovat,
 neobičan; **чудна́ річ** — čud-
 na stvar
чúдо, с. — čudo; **у́сім на дів-**
во та на чúдо — na opće
 čuđenje; **чудеса́ в рéшеті**
 — čudo neviđeno; **якім чý-**
дом — kojim čudom, kako
 to
чудóвий — divan, krasan, pre-
 krasan, odličan, izvanredan
чудóвнськo, с. — čudovište
чуд|увáтися, -ýюся, -ýєшся —
 čuditi se, biti na čudu
чуж|а́, -бі, ж. — tuđinka, do-
 šljakinja
чужий, -ого, м. — tuđ, stran;
чужа́ сторoна́ — tuđina, tu-
 đa zemlja; **чужа́ мóва** —
 strani jezik
чужина́, ж. — tuđina, tuđa
 zemlja
чужин|єць, -ця i **чужозем|єць**
 -ця, м. — inozemac, tuđinac,
 stranac, došljak
чúйний — tankoćutan, osjet-
 ljiv
чúйна|ість, -ості, ж. — tanko-
 ćutnost, osjetljivost
чúлий — osjetljiv, osjećajan,
 nježan; **чúле ставлення** —
 različiv odnos
чúл|ість, -ості, ж. — osjetlji-
 vost, osjećajnost, nježnost
чумá, ж. — kuga
чумний — kužan

чүпріна, ж. — kosa; чүпріну нагріти — парадiti se do znoja
 чү|ти, -ю, -еш — čuti; osjeća-ti; чүти нѳсом — njušiti; нїг пїд собѳю не чүти — падати s nogu (od umora); сѳрцем чүти — srcem osje-ćati, predosjećati
 чүтка, ж. — glasina, glas; нї чүтки нї вістки — ni traga ni glasa; розпустіти чүтку — proširiti vijest (glasinu)
 чүткий — танан, osjetljiv, tankoćutan, pažljiv

чүтлівий — osjetljiv, suosje-ćajan
 чүтлів|ість, -ості, ж. — tanko-ćutnost, osjetljivost
 чүттєвий — osjetan; čulan
 чүтний — čujan
 чүття, с. — osjećaj, osjet, ču-lo, osjetilo
 чүх|ати, -аю, -аеш — češati, grepsti; чүхати по|ялицю — бити u nedoumici
 чүх|атися, -аюся, -аешся — češati se, grepsti se
 чх|ати, -аю, -аеш — kihati
 чхн|үти, -ү, -еш — kihnuti

Ш, ш

шаблон, -а (tehn.), м.; -ү (pren.), м. — šablona
 шабля, ж. — sablja
 шал, -ү, м. — bijes, ljutina
 шалєний — lud, bijesan; шалєна атака — bijesan para-daj; шалєний рєгит — ludi smijeh
 шалєн|ти, -ю, -еш — ludovati, bjesnjeti
 шал|ь, -і, ж. — šal
 шампанськ|е, -ого, с. — šam-panjas
 шампүн|ь, -ю, м. — šampon
 шана, ж. — poštovanje; ві-ддати шанү — iskazati ро-štovanje; віддати останню шанү — odati posljednju роčast
 шаноблівий — pun poštova-nja, uljudan
 шанівний — poštovan, cije-njen, уваžen
 шанс, -ү, м. — šansa, prilika

шантаж, -ү, м. — ucjena, iz-nuđivanje
 шантажїст, -а, м. — ucjenji-vač
 шантаж|увати, -үю, -үеш — ucjenjivati, ucijeniti
 шан|увати, -үю, -үеш — ро-štovati, cijeniti; čuvati, čas-titi; шанувати закон — роštovati zakon; шанувати здорѳв'я — čuvati zdravlje
 шапка, ж. — kapa, šubara
 шар', -ү, м. — sloj
 шар', -а, м. — kugla, lopta, balon
 шарж, -ү, м. — pretjeranost, karikatura
 шарикоц|ащїшник, -а, м. — kuglični ležaj
 шар|ити, -ю, -иш — tražiti, prevrtati
 шарї|ти, -ю, -еш і шарї|тися, -юся, -ешся — crvenjeti (se)
 шарлатан, -а, м. — šarlatan

шарпјати, -аю, -аеш — trgati, trzati
 шарпјнути, -у, -еш — trgnuti
 шару|дјати, -ажу, -аиш — šuš-tati
 шарф, -а, ж. — šal
 шат|и, -, мн. — ruho, odjeća
 шафа, ж. — ормар
 шах|и, -ів, мн. — šah
 шахіст, -а, м. — šahist(a)
 шаховий — šahovski
 шахра|йи, -я, м. — varalica, lo-rov
 шахра|ювати, -юю, -юєш i шахр|ювати, -юю, -юєш — va-rati
 шахта, ж. — jama, rudnik
 шахтар, -я, м. — rudar
 шаш|ки, -ок, мн. — »dama« (igra)
 швачка, ж. — švelja, kroja-čica
 швед, -а, м. — Šveđanin
 шведка, ж. — Šveđanka
 шведський — švedski
 швейний — šivaći
 швейцар, -а, м. — vratar, por-tir
 швейцар|ець, -ця, м. — Švica-rac
 Швейцарія, ж. — Švicarska
 швейцарка, ж. — Švicarka
 швейцарський — švicarski
 Швеція, ж. — Švedska
 швець, шевця, м. — postolar, obućar
 швидкий — brz, hitar, eks-presni; швидкі кроки — br-zi koraci; швидка допомó-га — hitna pomoć; швид-кий поїзд — brzi vlak; швидкий на язїк — brz na jeziku
 швидк|ість, -ості, ж. — brzina
 швидко — brzo; uskoro

швидш|ати, -ає — ubrzavati se
 шедéвр, -а, м. — remek-djelo
 шезлонг, -а, м. — ležaljka
 шелесн|үти, -ү, -еш — zašuš-tati
 шелест, -ү, м. — šuštanje, šu-šanj; buka, zbrka; нароби-ти шелесту — podići buku, uzvitlati prašinu
 шеле|стїти, -щү, -стїш — šuš-tati, šumjeti
 шепеляв|яти, -лю, -иш — šuš-ljetati
 шеп|їт, -отү, м. — šapat
 шепн|үти, -ү, -еш — šapnuti
 шепотїти i шепотати, -чү, -чеш — šaptati
 шептати, -чү, -чеш — šaptati
 шеренга, ж. — red (vojni) stroj
 шерстяний — vunен
 шерсть, -ї, ж. — vuna
 шерхн|үти, -е, — lediti se, su-šiti se
 шершавий — hrapav
 шестеро, шістьох — šestoro, šestorica, šest
 шїбеник, -а, м. — obješeni; razbojnik; obješenjak, vra-golan, nevaljalac
 шїбениця, ж. — vješala
 шибн|үти, -ү, -еш i шибон|ү-ти, -ү, -еш — ošinuti, udariti
 шїбка, ж. — prozorsko sta-klo
 шик|ювати¹, -юю, -юєш — šepi-riti se, kočoperiti se, gizdati se
 шик|ювати², -юю, -юєш — svr-stavati, postrojavati
 шикү|ватися, -үюся, -үєшся — svrstavati se, postrojavati se
 шїло, с. — šilo
 шїна, ж. — обруч, гума

шинéађь, -і, ж. — kaput, (vojn.) šinjel
 шинка, ж. — šunka
 шинк|увáти, -ўю, -ўеш — trgo-
 vati, prodavati
 шин|ок, -кў, м. — krčma
 шип, -á, м. — trn, drač
 шип|іти, -лю, -иш — siktati
 шиплячий — šuštav, piskav
 шипшина, ж. — šipak
 шипучий — pjenušav
 шир|ити, -ю, -иш — širiti, pro-
 širivati, rasprostranjivati;
 ширяться чуткі — pronose
 se glasovi
 ширма, ж. — paravan
 ширóкий — širok; ширóки
 маси — široke mase; в ши-
 рóкому вжитку — u veli-
 koj upotrebi
 широкоекрáнный — cinema-
 skopski
 широтá, ж. — širina
 широчі́н|ь, -і, ж. — širina,
 prostranstvo
 ширш|ати, -ае — širiti se
 шіти, -ю, -еш — šiti
 шиття, с. — šivanje
 шифр, -у, м. — šifra
 шифрувáльний — šifriran
 шифр|увáти, -ўю, -ўеш — ši-
 frirati
 шішка, ж. — šišarka; kvrga,
 čvoruga
 шія, ж. — vrat, šija; гнўти
 шію — sagibati šiju; зла-
 мáти шію — slomiti vrat;
 гнáти в шію — otjerati
 шістадэся|т, -ті і тьóх — šez-
 deset
 шістадэся|тий — šezdeseti
 шіснадцятый — šesnaesti
 шіснадцят|ть, -ти і тьóх —
 šesnaest
 шіст|сót, шестисót — šest
 stotina

шість, шесті і шістьóх —
 šest
 шкалá, ж. — skala, grafikon
 шкандіб|áти, -áю, -áеш — še-
 pati, hramati
 шкаралўпа, ж. — ljuska
 шкарпéтка, ж. — muška ča-
 гара
 шкарўб|іти, -іе — kržljati, su-
 šiti se
 шкатўлка, ж. — kutija
 шкварч|áти, -іть — cvrčati
 шкідáльний — šetan, škodljiv
 шкідáльн|ість, -ості, ж. — šet-
 nost, škodljivost
 шкіднік, -á, м. — štetočina
 шкідáнцтво, с. — štetočinstvo
 шкільний — školski; шкіль-
 ний дрўт — školski drug
 шкіра, ж. — koža; із шкіри
 лізти — nastojati iz petnih
 žila; морóз поза шкірою —
 podilaze žmarci; здирáти
 шкіру — derati (guliti) ko-
 жу; шкіра а кóстi — kost i
 koža
 шкірний — kožni
 шкірянний — kožan, od kože
 шкóда, ж. — šteta, kvar;
 шкóда! — šteta; žao mi je;
 завдáти шкóди — počiniti
 štetu; зазнáти шкóди —
 pretprjeti štetu
 шкóд|ити, -áжу, -диш — ško-
 diti, oštećivati
 шкóд|увáти, -ўю, -ўеш — ža-
 liti, čuvati, štedjeti; шкóдў-
 вáти здорóв'я — čuvati
 zdravlje
 шкóла, ж. — škola
 школя́р, -á, м. — đak, učenik,
 školamac
 шкреб|іти, -ў, -еш — češati, ri-
 bati
 шкўра, ж. — koža

ШКУТИЛЬГ|АТИ, -АЮ, -АЕШ — hramati
 ШЛАНГ, -а, м. — cijev, gumeno crijevo, guma
 ШЛІФ|УВАТИ, -ЮЮ, -ЮЕШ — brusi, glačati, gladiti, dotjerivati
 ШЛУНКОВИЙ — želučani
 ШЛУН|ОК, -ка, м. — želudac
 ШЛЮБ, -у, м. — brak; УЗЯТИ ШЛЮБ З КИМ — sklopiti brak s kim; oženiti se kim; udati se za koga
 ШЛЮБНИЙ — bračni, vjenčani, svadbeni; ШЛЮБНА ЖІНКА — zakonita žena
 ШЛЮЗ, -у, м. — brana
 ШЛЮПКА, ж. — čamac, čun, šalupa
 ШЛЯХ, -у, м. — put, cesta; КУРНИЙ ШЛЯХ — prašna cesta; ЗБИТИСЯ З ШЛЯХОУ — skrenuti s puta; МИРНИМ ШЛЯХОМ — mirnim putem
 ШЛЯХЕТНИЙ — plemenit
 ШЛЬОПН|УТИ, -у, -ЕШ — pljesnuti
 ШМАРКАЧ, -А, м. — šmrkavac, balavac
 ШМАТ|ОК, -КА, м. — komad, zalogaj; ШМАТОК ЗА ШМАТОМ — komad po komad; ЛАСНИ ШМАТОК — mastan zalogaj; СЕРЦЕ РОЗРИВАЄТЬСЯ НА ШМАТКІ — srce se kida
 ШМАТ|УВАТИ, -ЮЮ, -ЮЕШ — trgati na komade, komadati; ШМАТУВАТИ ДУШУ (СЕРЦЕ) — kidati srce
 ШНУР|ОК, -КА, м. — vrgsa
 ШОВ, ШВА, м. — šav
 ШОВІНІЗМ, -у, м. — šovinizam
 ШОВІНІСТ, -а, м. — šovinist(a)
 ШОВІНІСТСЬКИЙ — šovinistički
 ШОВК, -у, м. — svila
 ШОВКОВИЙ — svilen

ШОВКОВІК, -А, м. — svilena buba
 ШОВКОВИЦЯ, ж. — murva, dud
 ШОК, -у, м. — šok
 ШОКОЛАД, -у, м. — čokolada
 ШОКОЛАДНИЙ — čokoladni
 ШОЛОМ, -а, м. — šljem
 ШОРСТКИЙ — hrapav, tvrd
 ШОСÉ, нескл., с. — cesta
 ШОСТИЙ — šesti
 ШОФЕР, -а, м. — šofer
 ШОФЕР|УВАТИ, -ЮЮ, -ЮЕШ — šofirati
 ШПАГАТ, -у, м. — konop, špaga
 ШПАЛА, ж. — (željeznički) prag
 ШПАЛЕР|И, -, мн. — tapete
 ШПАК, -А, м. — čvorak
 ШПАРА, ж. — pukotina, gura
 ШПАРКИЙ — brz, nagao, oštar; ШПАРКА ХОДА — brz hod; ШПАРКА ВІДПОВІДЬ — oštar odgovor
 ШПИЛ|УВАТИ, -ЮЮ, -ЮЕШ — špijunirati, uhoditi
 ШПИГУН, -А, м. — špijun
 ШПИГУНСТВО, с. — špijuniranje, špijunaža
 ШПИК¹, -А, м. — doušnik, špijun
 ШПИК², -у, м. — špek, slanina
 ШПИЛЬКА, ж. — ukosnica; igla, pribadača; СИДІТИ ЯК НА ШПИЛЬКАХ — biti (kao) na iglama
 ШПИНАТ, -у, м. — špinat
 ШПИЦЯ, ж. — pletača igla
 ШПУРН|УТИ, -У, -ЕШ — baciti
 ШПУРЛ|ЯТИ, -ЯЮ, -ЯЕШ — bacati
 ШРАМ, -у, м. — ožiljak, brazgotina
 ШРІФТ, -у, м. — slova, pismo
 ШТАБ, -у, м. — štab
 ШТАМП, -а, м. — kalup
 ШТАН|Я, -ІВ, мн. — hlače

штанина, ж. — nogavica
 штат¹, -у, м. — država
 штат², -у, м. — osoblje, personal, spisak službenika
 штатний — redovan
 штэмпел^ь, -я, м. — pečat, žig, štambilj
 штэпсел^ь, -я, м. — utikač
 штык, -а, м. — bajonet; зустрыці в штыкі когo — dočekati neprijateljski
 штiл^ь, -ю, м. — zatišje
 штовхати, -аю, -аеш — gurati
 штовхнути, -у, -еш — gurnuti
 штопати, -аю, -аеш — kрpati, štopati
 штопор, -а, м. — vadičep, otprušač
 штора, ж. — zavjesa
 штраф, -у, м. — globa, novčana kazna
 штрафний — kazneni
 штрафувати, -ую, -уеш — globiti, kazniti
 штрейкбрехер, -а, м. — štrajkbreher
 штрих, -а, м. — crta, potez
 штыка, ж. — komad, stvar; велика штыка (iron.) — vrlo važno; не штыка (razg.) — nije teško, nije problem
 штыкатури, -ю, -иш — žbukati
 штыкатурка, ж. — žbuka, žbukanje
 штурм, -у, м. — juriš
 штурман, -а, м. — kormilar, pilot
 штурмувати, -ую, -уеш — jurišati, osvajati na juriš

штучний¹ — komadni, po komadu
 штучний² — umjetan, lažan, vještački, izvještačen; штучне дихання — umjetno disanje; штучні добрива — umjetno gnojivo
 штучність, -ості, ж. — izvještačenost, lažnost, neprirodност
 шуба, ж. — bunda, kрзneni kaput
 шугати, -аю, -аеш — letjeti, juriti
 шугнути, -у, -еш — poletjeti, jurnuti; крoв шугнула до голови — krv je udarila u glavu
 шукання, с. — traženje
 шукати, -аю, -аеш — tražiti, tragati; шукати кістки в молоці — tražiti dlaku u jajetu
 шулер, -а, м. — kockar
 шуліка, ж. — jastreb
 шум¹, -у, м. — шум, buka, štropot, žagor, galama
 шум², -у, м. — pjena, vir
 шуміти, -аю, -иш — шумити, bučiti, galamiti
 шумливий — bučan, šuman
 шумувати, -ує — kipjeti, vretiti; крoв шумує — krv vrije
 шурхіт, -оту, м. — шум, šuštanje
 шуткувати, -ую, -уеш — šaliti se, zadirkivati
 шухляда, ж. — ladica, pretinac

Щ, щ

шаб|ель, -ля, м. — greda
 шав|ель, -лю, м. — kiseljak
 ша|йти, -ажу, -аши — šte-
 djeti, čuvati, paziti

щас|ливий і щас|ний — sre-
 tan; щас|ливий випадок —
 sretna slučajnost, prikladan
 slučaj; щас|ливий кінець —
 sretan svršetak (kraj)

щас|іти, -іть — imati sreću;
 йому в ус|ьому щас|тять —
 on u svemu ima sreće; щас-
 тять д|оля — sudbina mu
 je sklona

щас|тя, с. — sreća; ма|ти щас-
 тья — imati sreću, biti sre-
 tan; на щас|тя — na sreću
 щé і іщé — još; щé (іщé)
 чо|го! — još nešto!, što još?!;
 щé (іщé) б пак! — kako
 da ne!

щэ|бет, -у, м. — cvrkut
 щэ|бет|ати, -чу, -чеш — cvrku-
 tati

щэ|дрій — darežljiv, velikodu-
 šan, obilan

щэ|дрі|сть, -ості, ж. — darež-
 lјivost, velikodušnost

щэ|з|ати, -аю, -аеш — nesta-
 јати, iščezavati

щэ|зн|үти, -ү, -еш — nestati,
 iščeznuti

щэ|лепа, ж. — čeljust

щэ|н|я, -яти, с. — psić, pse-
 tance, štene

щэ|н|іти, -лю, -иш — cijepiti;
 kalemiti

щэ|плен|ня, с. — cijepljenje;
 kalemljenje

щерб|атий — izgrizen, istro-
 šen; щерб|аті з|үби — krnja-
 vi zubi; щерб|ата д|оля — zla
 sudbina; щерб|атої коп|ійки

не варт — ne vrijedi ni
 prebijene page
 щерб|іти, -лю, -иш — tupiti;
 izgrizati

щети|на, ж. — čekinja

щип|ати, -аю, -аеш — štipati
 щип|үти, -ү, -еш — uštipnuti
 щип|ці, -ів, мн. — kliješta,
 hvataljke

щі|рій — iskren, pravi, isti-
 nit, otvoren, usrdan; щі|рим
 с|ерцем — svim srcem, svom
 dušom; щі|ра прав|а —

prava (živa) istina; щі|ре
 віт|ання — iskren (srdačan)
 поздрав; щі|рій д|руг — is-
 kren (pravi) prijatelj; щі|ра

душ|а — duša od čovjeka,
 dobar čovjek; щі|ра люб|ів
 — prava (iskrena) ljubav;
 щі|ра под|яка — duboka (is-
 krena) zahvalnost; щі|ре

спас|ібі — velika hvala
 щі|рос|ердний — iskren, srda-
 čan

щіт, -а, м. — štit

щі|ліна, ж. — pukotina, гура

щі|льний — gust, tijesan;
 щі|льний зв'язок — uska ve-
 za

щі|льно — blizu, neposredno

щіт|ка, ж. — četka; kist; щіт-
 ка д|ля вз|үття — četka za
 cipele

що|, чо|го — što; до чо|го щé?
 — čemu to; ни за що ні
 про що — iz čista mira,
 odjednom; що дві год|іни

— svaka dva sata; що é д|ү-
 ху (с|іли, с|іл) — iz sve sna-
 ge, sve u šesnaest; (то) щó
 з то|го! — pa što onda! nije
 važno

що? — (vezn.) da

щоб — (vezn.) da, da bi, kako, kako bi; **щоб тільки** — samo da; **зб́д́ля (д́ля) то́го, что́б** — zato da

щовесни — svakog proljeća

щовечора — svake večeri

щогла, ж. — jarbol

щогодини — svakog sata

щоденний — svakidašnji, svakodnevni, dnevni, običan

щоденник, -а, м. — dnevnik

щодень і щодня — svakodneвно, dnevno

щодо (+G.) — što se tiče, u pogledu

щодуху — svom snagom, sve u šesnaest

щойно — malo prije, tek, upravo

щокá, ж. — obraz

щомісяця і щомісячно — svakog mjeseca

щомісячний — mjesečni

щомісячник, -а, м. — mjesečnik

щомо́га — po mogućnosti, koliko je moguće; svom snagom

щонайб́льший — najveći

щонайви́щий — najviši

щонайгірший — najgori

щонайкращий — najbolji, najljepši

щонайм́енший — najmanji

щоне́будь, чо́го-не́будь — nešto

щонóчі — svake но́ці

щопра́вда — zbilja, istina

щорі́чний — godišnji

щорі́чник, -а, м. — godišnjak

щоро́ку і щорі́чно — svake godine, godišnje

щосі́ли — svom snagom

що́сь, чо́го́сь — nešto; **що́сь зóвсім ар́уге** — nešto sa svim drugo

щоти́жне́вий — nedjeljni

щоти́жне́вик, -а, м. — tjednik

щоти́жня — nedjeljno, tjedno

щохви́линні — svaki čas

щу́ка, ж. — štuka

щу́ляти, -ю, -иш — žmiriti, žmirkati; ježiti se

щу́лятися, -юся, -ишся — ježiti se

щу́пати, -аю, -аеш — pipati, opipavati

щу́пляй — kržljav, mršav, slab

щу́р, -á, м. — štakor

Ю, ю

ювелі́р, -а, м. — zlatar, draguljar

ювіле́й, -я, м. — jubilej

ювіле́йний — jubilaran

югосла́в, -а, м. — Jugoslaven

Югосла́вія, ж. — Jugoslavija;

Соціалісти́чна Феде́ративна Респу́бліка Югосла́вія

(СФРЮ) — Socijalistička Federativna Republika Jugo-

slavija (SFRJ)

югосла́вка, ж. — Jugoslavenka

югосла́вський — jugoslaven-ski

юна́к, -á, м. — mladić, momak, omladinac; junak

юна́цький — mladički, mladenački, omladinski

юна́цтво, с. — mladenaštvo, omladina; mladost; junaštvo

ю́ний — mlad
 ю́н|ість, -ості, ж. — mladost
 ю́нка, ж. — djevojka
 ю́нат, -а, м. — mladi prirod-
 njak
 юрба́, ж. і юрма́, ж. — go-
 mila, masa
 юрб|ітися і юрм|ітися, -иться
 — nagomilavati se, vrvjeti

юри́дичний — pravni, prav-
 nički; юри́дичний факультет — pravni fakultet; юри-
 дична рада — pravni savjet
 юри́ст, -а, м. — pravnik
 юсти́ця, ж. — pravosuđe
 юш|іти, -іть — curiti, teći
 ю́шка, ж. — juha, čorba, su-
 pa; krv; үмива́тися ю́шкою
 — biti obliven krvlju

Я, я

я́, мене́ — ja; як на мене́ —
 što se tiče mene, po meni;
 я́ зго́ден — meni je pravo
 я́блуко, с. — jabuka (plod);
 я́блуко незго́ди — kamen
 smutnje
 я́блуня, ж. — jabuka (stablo)
 я́блучний — jabučni
 я́ва¹, ж. — čin
 я́ва², ж. — java, stvarnost
 яв|іти, -лю́, -иш — pokazati,
 iskazati, ispoljiti
 яв|ітися, -лю́ся, -ишся — ja-
 viti se; pojaviti se
 яви́ще, с. — pojava
 я́в|ір, -ора, м. — javor
 я́вка, ж. — dolazak, javka
 яв|я́ти, -яю́, -яеш — pred-
 stavljati, pokazivati, iskazi-
 vati, ispoljavati; яв|я́ти (со-
 бо́ю) ви́няток — biti iznim-
 ka, predstavljati iznimku;
 яв|я́ти (собо́ю) при́клад —
 biti primjer, predstavljati
 primjer; не яв|я́ти но́са —
 ni nosom ne proviriti
 яв|я́тися, -яю́ся, -яешся —
 pojavljivati se, javljati se
 я́вний — očigledan, očevidan,
 očit, javan

я́вн|ість, -ості, ж. — java,
 stvarnost
 я́вно — otvoreno, javno, па-
 očigled
 ягн|я́, -я́ти, с. — janje
 я́года, ж. — jagodast plod,
 zrno; одно́го по́ля я́года —
 iste gore list
 я́д, -у, м. — otrov
 я́дерний¹ — nuklearan; я́дер-
 на фі́зика — nuklearna fi-
 зика
 я́дерний² — hladan, svjež; zr-
 nast
 я́дро, с. — jezgro, zrno
 я́чний — jajni, od jaja
 я́чня, ж. — kajgana
 яйце́, с. — jaje
 яз|і́к, -а́, м. — jezik; тяг|і́
 за яз|і́к — vući za jezik;
 трим|а́ти яз|і́ка за зу́бами
 — držati jezik za zubima;
 мол|о́ти (клепа́ти) яз|і́ком —
 blebetati; үз|я́ти на яз|і́ки
 ко́го — uzeti na nišan, ogo-
 varati koga
 яз|і́ка́тий — jezičav
 яз|і́чник, -а, м. — poganin
 як — kako; kao; як би то́ не
 бу́ло — kako bilo da bilo;

як грім з яснаго нэба — kao grom iz vedra neba;
 як кажуть — kako kažu;
 як оком змигну́ти — u tren oka;
 як прійшло́, так і пішло́ — kako došlo tako prošlo;
 як ра́птом — kad tako;
 як сёр у ма́слі — kao bubreg u loju;
 як са́да (як трэ́ба) — kako treba;
 як тебе́ зву́ть? (як твое́ ім'я?) — kako ti je ime?;
 як у бо́га за па́зухою — odlično, kao mali bog;
 як з очей, так і з думки — daleko od očiju, daleko od srca;
 як які́й — kako koji
 як-не-я́к — ipak, hoćeš-nećeš, htio ne htio
 як-небу́да — kakogod, nekako, ikako, kako-tako
 якбі́ — ako (bi), kad (bi)
 як|і́й, о́го — koji, kakav, koliki;
 які́й сьо́годні де́нь (число́)? — koji je dan (datum) danas?;
 до яко́го ча́су — dokle, do kada;
 які́й завго́дно — koliki god;
 які́й би не́ був — koji god
 як|і́йсь, о́гось — neki
 як|і́р, о́ря, м. — sidro
 які́сний — kvalitetan
 як|і́сть, о́сті, ж. — kakvoća, kvalitet
 якнайбл́жчий — najbliži
 якнайкра́ще — najbolje
 якнайлі́пше — najradije
 якомо́га — po mogućnosti, što je moguće
 я́кось — nekako, kako-tako
 якраз — upravo, taman
 якцо́ — ako, li
 ягня́тина, ж. — janjetina
 ялі́на, ж. — jela, jelovina
 ял|о́вэць, і́вця, м. — smreka
 я́ловий — jalov

я́ловичий — goveđi
 я́ловичина, ж. — govedina
 я́ма, ж. — jama
 янта́р, -ю́, м. — jantar
 япо́н|ець, -ця, м. — Japanas
 Япо́нія, ж. — Japan
 япо́нський — japanski
 я́р, -у́, м. — jaruga
 я́рий — jarki, žarki; vatren, žestok
 я́рлік, -а́, м. — naljepnica, etiketa
 я́рма|р|ува́ти, -у́ю, -у́еш — pripremati sajam, biti na sajmu; pazariti na sajmu
 я́рма|р|ок, -кү, м. — sajam, vašar
 я́рмо́, с. — jaram
 я́ру́га, ж. — jaruga
 я́рус, -у́, м. — red
 яскра́вий — sjajan, blistav, jarki, izrazit, upadljiv
 яс|ла, -ел, мн. — jasle
 яс|на, -ен, мн. — desni
 я́сний — jasan, vedar, izrazit;
 я́сна́ голова́ — bistra glava;
 я́сна́ річ — jasna stvar;
 я́сне майбу́тне — svijetla budućnost
 ясн|і́сть, о́сті, ж. — jasnoća, vedrina
 ясн|і́ти, -ю, -еш — vedriti se, blistati, sjajiti
 я́сочка, ж. — draga, sunce moje, dušo moja
 я́струб, -а, м. — jastreb
 я́тр|і́ти, -ю, -иш — kopati po rani, dražiti, mučiti
 я́хта, ж. — jahta
 я́чмінний — ječmen
 я́чм|і́нь, -ёю́, м. — ječam; -ена, м. — ječmenac
 я́щик, -а, м. — pretinac, la-dica, kovčeg, sanduk
 я́щірка, ж. — gušter, gušterica

HRVATSKO ILI SRPSKO-
UKRAJINSKI RJEČNIK

A, a

a¹ (vezn.) — а
â², м. (muz.) — ла
abàžūr, м. — абажур
abecéda, ж. — алфавіт, абетка
abècédni — алфавітний
àbnormāl|an, -na, -no — не-
 нормальний
abnormálnōst, -i, ж. — ненор-
 мальність
abònent, м. — абонент
abònmān, м. — абонемент
abòrtus, м. — аборт
adaptácija, ж. — пристосуван-
 ня, прилагодження
adaptír|ati, -am — пристосу-
 вати, прилагодити
àdekvāt|an, -na, -no — належ-
 ний
àdjektiv, м. (gram.) — прик-
 метник
administrácija, ж. — адміні-
 страція
àdministratívnī — адміністра-
 тивний
administrātor, м. — адміні-
 стратор
admirāl, м. — адмірал
adoptír|ati, -am — усиновити
adrèsa, ж. — адреса
adrèsāt, м. — адресат
adresír|ati, -am — адресувати
àdverb, м. (gram.) — при-
 сливник
advokāt, м. — адвокат
aeròdrom, м. — аеродром,
 аеропорт

àfekt, м. — афект
afektácija, ж. — афектація
afektír|ati, -am, — афектувати
aféra, ж. — афера
afirmír|ati se, -am se — на-
 бути авторитету, виділи-
 тися
àfričkī — африканський
Afrika, ж. (geogr.) — Африка
Afrikán|ac, -ca, м. — африка-
 нець
Afrikānka, ж. — африканка
agèncija, ж. — агентство
àgent, м. — агент
àgīan, -na, -no — активний
agitácija, ж. — агітація
agitātor, м. — агітатор
agitír|ati, -am — агітувати
agònija, ж. — агонія
àgrār|an, -na, -no — аграрний
agrègāt, м. — агрегат
àgregātnō stānje (fiz.) — стан
 резовини
agrèsija, ж. — агресія
àgresīv|an, -na, -no — агресив-
 ний
àgresor, м. — агресор
agrònom м. — агроном
agrònòmija, ж. — агрономія
agrònòmskī — агрономічний
àh! — ах!; ой!
ahà! — ага!
àjvār, м. — ікра баклажанна
akadèmija, ж. — академія
akadèmi|k, м. (mn. -ci) — ака-
 демік

akadēmski — академічний
akcent, м. — акцент, наголос
akcija, ж. — акція
aklamácija, ж. — одностайне схвалення
aklimatizírjati se, -am se — акліматизуватися
ako (vezn.) — якщо, коли, як, раз
akontácija, ж. — аванс, завдаток
akord, м. — акорд
akreditírjati, -am — акредитувати
akreditív, м. — кредитив
akreditívjan, -na, -no — кредитивний
akróbat(a), м. — акробат
aksióm, м. — аксіома
ákt, м. — акт
áktív, м. — актив
áktívjan, -na, -no — активний, діяльний
aktivist(a), м. — активіст
aktivizírjati, -am — активізувати
aktívnošt, -i, ž. — активність, діяльність
aktuáljan, -na, -no — актуальний, злободенний
akumulátor, м. — акумулятор
akustičjan, -na, -no — акустичний
akústika, ж. — акустика
ákútjan, -na, -no — гострий, кризовий
akuzatív, м. (gram.) — знахідний відмінок
akvárel, м. — акварель
alarm, м. — тривога, сигнал тривоги
alarmántjan, -na, -no — тривожний
alarmírati, -am — тривожити, підняти тривогу

álát, м. — інструменти
Albánjac, -ca, м. — албанець
Albānija, ж. (geogr.) — Албанія
Albānka, ж. — албанка
albānski — албанський
album, м. — альбом
alegòričjan, -na, -no — алегоричний
alegòrija, ж. — алегорія
aléja, ж. — алея
alèrgičjan, -na, -no (med.) — алергичний
alèrgija, ж. (med.) — алергія
alfabēt, м. — алфавіт, абетка
alfabetski — алфавітний
alga, ж. — водорість
algebārski — алгебраїчний
algebra, ж. — алгебра
ali (vezn.) — але, а, проте
alibi, -ja, м. — алібі
alimentácija, ж. — аліменти
alkaličjan, -na, -no — лужний
alkālīj, м. (kem.) — луг
alkohol, м. — алкоголь, спирт
alkohòljan, -na, -no — алкогольний
alkohòličar, м. — алкоголік
alkoholizjam, -ma, м. — алкоголізм
ált, м. — альт
alternácija, ж. — чергування
alternatíva, ж. — альтернатива
alternírjati, -am — чергуватися
altruíst(a), м. — альтруїст
altruizjam, -ma, м. — альтруїзм
aludírjati, -am — натякати, натякнути
alūmínīj, м. (kem.) — алюміній
alūzija, ж. — натяк

áiva, ž. — халва; *Idē kao álva*
 — йде нарозхват
Alžir, m. (geogr.) — Алжир
Alžír|ac, -ca, m. — алжірець
alžírski — алжирський
áljkav — небалий, халатний,
 неохайний
áljkavost, -i, ž. — небалість,
 халатність, неохайність
amāndmān, m. — додаток до
 закону
amānet, m. — застава, запо-
 рука, заповіт
amāter, m. — аматор, люби-
 тель
amateriz|am, -ma, m. — ама-
 торство, любительство, са-
 модіяльність
āmbār, m. — амбар
ambasáda, ž. — посольство
ambāsādor, m. — посол
āmbicija, ž. — амбіція, амбіт-
 ність, гонор
āmbicidž|an, -na, -no — амбіт-
 ний, амбіційний
ambijent, m. — оточення, се-
 редовище
ambulānta, ž. — амбулаторія
ambulāntni — амбулаторний;
 пересувний
Amèričanin i **Amerikán|ac**, -ca,
 m. — американець
Amèričanka i **Amerikānka**, ž.
 — американка
amèrički i **amerikānski** —
 американський
Amèrika, ž. (geogr.) — Аме-
 рика
amnestija, ž. — амністія
amnestír|ati, -am — амністу-
 вати
āmorāl|an, -na, -no — амо-
 ральний
amorf|an, -na, -no — аморф-
 ний
amortizácija, ž. — амортиза-
 ція

amortizír|ati, -am — аморти-
 зувати
amputácija, ž. — ампутація
amputír|ati, -am — ампуту-
 вати
anahroniz|am, -ma, m. — ана-
 хронізм
analfabēt i **analfabéta**, m. —
 неписьменний
analiza, ž. — аналіз, розбір
analizír|ati, -am — аналізува-
 ти
analog|an, -na, -no — аналогіч-
 ний
analogija, ž. — аналогія
ānanas, m. — ананас
anārhija, ž. — анархія
anārhist(a), m. — анархіст
anatòmija, ž. (med.) — ана-
 томія
ānde|o, -la, m. — ангел
anegdóta, ž. — анекдот
anèksiija, ž. (pol.) — анексія
anektír|ati, -am (pol.) — анек-
 сувати
anèmič|an, -na, -no (med.) —
 анемічний
anèmija, ž. (med.) — анемія
anestèzija, ž. (med.) — ане-
 стезія
anestezír|ati, -am (med.) —
 анестезувати
angažír|ati, -am — ангажува-
 ти
angāžmān, m. — ангажемент,
 ангажування
angína, ž. — ангіна
anglikānski — англійський
Ankara, ž. (geogr.) — Анкара
ankèta, ž. — анкета
anketír|ati, -am — опитувати
anomālija, ž. — аномалія
anònim|an, -na, -no — анонім-
 ний
anonsír|ati, -am — анонсувати

änorgänski (kem.) — неорганічний
ansàmbł, m. — ансамбль
antagoniz|am, -ma, m. — антагонізм
anténa, ž. — антена
antibiòtik, m. — антибіотик
àntički — античний
antidemòkratski — антидемократичний
antifašistički — антифашистський
antifašist(a), m. — антифашист
antimperijalistički — антиімперіалістичний
antikvarijāt, m. — букіністичний магазин
antilop, m. — замша
antilópa, ž. (zool.) — антилопа
antimilitariz|am, -ma, m. — антимілітаризм
antisemitiz|am, -ma, m. — антисемітизм
antiteza, ž. — антитеза
anulír|ati, -am — анулювати
àorist, m. (gram.) — аорист
àorta, ž. (anat.) — аорта
apàràt, m. — апарат
apàtič|an, -na, -no — апатичний
apàti|ja, ž. — апатія
àpel, m. — видозва, звернення
apelír|ati, -am — апелювати
apendicítis, m. (med.) — апендицит
apètit, m. — апетит
aplaudír|ati, -am — плескати, аплодувати
àplauz, m. — аплодисменти, оплески
apolitič|an, -na, -no — аполітичний
àpostol, m. — апостол

apòstrof, m. — апостроф
apotéka, ž. — аптека
apotèkār, m. — аптекар
apotèkārski — аптекарський
àpril, m. — квітень
àprilski — квітневий
àproksimativ|an, -na, -no — приблизний
àpsolūt|an, -na, -no — абсолютний, безумовний
apsolutiz|am, -ma, -m. — абсолютизм
àpsolūtno — безумовно
apsòlvent, m. — дипломант, випускник
apsolvír|ati, -am — закінчити курс навчання, прослухати курс наук
apsorbír|ati, -am — увібрати, вбирати
apstrahír|ati, -am — абстрагувати
àpstrakt|an, -na, -no — абстрактний
àpsurd, m. — абсурд
aranžmān, m. — аранжування
ár, m. — ар
àr|ak, -ka, m. (mn. -ci) — аркуш
aranžmān, m. — аранжування
Aráp|in, m. (mn. -i) — араб
àrapski — арабський
arbitráža, ž. — арбітраж
àrbitražni — арбітражний
aréna, ž. — арена
argùment, m. — аргумент
argumentáci|ja, ž. — аргументація
argumentír|ati, -am — аргументувати
arhàič|an, -na, -no — архаїчний
arhaiž|am, -ma, m. — архаїзм
arhedlog, m. — археолог

arheològija, ž. — археологія
arheòloški — археологічний
arhitekt, m. — архітектор
arhitektúra, ž. — архітектура
àrhív, m. — архів
àrija, ž. — арія
aristòkrat(a), m. — аристо-
 крат
aristòkratski — аристокра-
 тичний
aritmètika, ž. — арифметика
aritmètički — арифметичний
àrktički — арктичний
Arktik, m. (geogr.) — Аркти-
 ка
Armén|ac, -ca, m. — вірменин
àrměnski — вірменський;
Arměnska SSR — Вірмен-
 ська РСР
àrmija, ž. — армія
aróma, ž. — аромат
aromàtič|an, -na, -no — аро-
 матичний
àrsěn, m. (kem.) — миш'як
arsenāl, m. — арсенал
àrtěrija, ž. — артерія
artik|al i **àrtik|l**, -la, m. —
 артикул
artiljér|ac, -ca, m. — артиле-
 рист
artiljěrija, ž. (vojn.) — арти-
 лерія
artiljěrijski — артилерійський
àrtist(a), m. — артист
artistički — артистичний
àsfalt, m. — асфальт
asfaltír|ati, -am — асфальту-
 вати
asimilácija, ž. — асиміляція
asimilir|ati, -am — асимілюва-
 ти
asistent, m. — асистент
asistír|ati, -am — асистувати
asocijácija, ž. — асоціація
asocír|ati, -am — асоціювати
asortimān, m. — асортимент

àstma, ž. (med.) — задишка
astronàut, m. — астронавт
astrònom, m. — астроном
astronòmija, ž. — астрономія
àšik, m. — кохання, любовці
àšik|ovati, -ujem — залицяти-
 ся
atàšě, -a, m. — аташе
atěist(a), m. — атеїст
ateiz|am, -ma, m. — атеїзм
atěljě, -a, m. — ательє
Aténa, ž. (geogr.) — Афіни
atěntāt, m. — замах на життя
atěntātor, m. — терорист,
 вбивец, змовник
aterirātí, -am — приземлити-
 ся
Atlāntik, m. (geogr.) — Атлан-
 тичний океан
atlantski — атлантичний;
Atlantski oceān (geogr.) —
 Атлантичний океан
àtlas, m. — атлас
atlět i **atléta** — атлет
atlětika, ž. — атлетика
atmosféra, ž. — атмосфера
atmosphěrski — атмосферний
àtóm, m. — атом
àtòmski — атомний
àtraktiv|an, -na, -no — приваб-
 ний, вабливий
atribūt, m. — атрибут;
 (gram.) означення
àudiovizuēl|an, -na, -no (ped.)
 — слухово-зоровий
àugust, m. — серпень
àula, ž. — вестибюль; акто-
 вий зал
aurèola, ž. — ореол
Aùstrālija, ž. (geogr.) —
 Австралія
Austrāl|ac, -ca, m. — австра-
 лієць
Aùstrālka, ž. — австралійка
aùstrālski — австралійський
Austrija, ž. (geogr.) — Австрія

Austriján|ac, -ca, m. — австриєць
Austrijánka, ž. — австрийка
àustrijski — австрійський
autèntič|an, -na, -no — автентичний, достовірний, дійсний
àuto, m. — автомобіль
autoblogràfija, ž. — автобіографія
autóbus, m. — автобус
autógram, m. — автограф
autómat, m. — автомат
automàtičar, m. — автоматник
automatski — автоматичний
automòbil, m. — автомобіль
automobilist(a), m. — автомобіліст
automòbilski — автомобільний; **automòbilski pròmet** — автотранспорт
autònom|an, -na, -no — автономний
autonòmija, ž. — автономія
àuto-put, m. — автострада
àutor, m. — автор
àutoritatív|an, -na, -no — авторитетний
àuto-stòp, m. — автостоп
àutorski — авторський
àuto-stòp, m. — автостоп
àuto-stráda, ž. — автострада

àvangårda, ž. — авангард
àvans, m. — аванс
avantúra, ž. — авантюра
avantürist(a), m. — авантюрист
avèrzija, ž. — огида
avijácija, ž. — авіація
avijàtičar, m. — льотчик, пілот
avijàtički — авіаційний
aviòn, m. — літак, аероплан
aviònski — літаковий, авіаційський; **aviònskā vēza** — авіасполучення; **aviònski sāobračaj** — авіаційний транспорт; **aviònskā pòšta** — авіапошта; **aviònsko snímānje** — аерофотозйомка
àzbuka, ž. — азбука, абетка
Azerbejdžán|ac, -ca, m. — азербайджанець
azerbejdžānski — азербайджанський; **Azerbejdžānskā SSR** — Азербайджанська РСР
Azija, ž. (geogr.) — Азія
Azij|ac, -ca, m. — азіат
Azijka, ž. — азіатка
àzijski — азіатський
àzil, m. — притулок
àzòt, m. (kem.) — азот
aždàja, ž. — дракон

B, b

bāba, ž. — баба
bābica, ž. — бабка, акушерка
bāc|ati, -am — кидати, закидати, метати, жбурляти, запускати, валити; **bācati klipove** — ставити палицю в колеса; **bācati krívnuju** —

звинувачувати, складати провину
bācil, m. — бацила
bāc|iti, -im — кинути, закинути, метнути, жбурнути, запустити, звалити; **bāciti sídro** — кинути якір; **bāciti ũ zrak** — зірвати, підірва-

ти; **báčiti ōko** — кинути оком, накинати оком; **báčiti òbraz pòd noge** — втратити сором, потоптати власну гідність; **báčiti sjĕnu** — кинути тїнь; **báčiti u bijĕdu** — пустити у світ з торбами; **báčiti nà ulicu** — викинути на вулицю; **báčiti u lice** — кинути в обличчя
báčva, ž. — бочка, діжка
báčvár, m. — бондар
badávā — даром, бешкоштовно; даремно
bádem, m. — мигдаль
bàgrem, m. — акація
bájan, -jna, -jno — казковий, чарівний
bájka, ž. — казка
bàjoslòvjan, -na, -no — казковий, неймовірний
bajunéta, ž. — штик, багнет
báka, ž. — баба, бабуся
bakàlār, -a, m. — тріска
bàkjar, -ra, m. — мідь
bàklja, ž. — факел; світильник
bàkren — мідний
bàkrorĕz, m. — гравюра, чеканка
bàktĕrija, ž. — бактерія
bakteriològija, ž. — бактеріологія
bakteriòloški — бактеріологічний
Bàkū, -a, m. (geogr.) — Баку
bàla, ž. — стос, тук
baláda, ž. — балада
balansírjati, -am — балансувати
bàlast, m. — баласт
bàlavjac, -ca, m. — сопляк, молокосос
balerína, ž. — балерина
bàlet, m. — балет

Bàlkān, -a, m. (geogr.) — Балкани
bàlkōn, -a, m. — балкон
bàlzam, m. — бальзам
balzamírjati, -am — бальзамувати
bànāljan, -na, -no — банальний
banána, ž. — банан
bànčjiti, -im — бенкетувати; байдики бити, байдикувати (перен.)
bānda, ž. — банда, згряя
bāndit, -a, m. — бандит
bānka, ž. — банк
bānkār, -a, m. — банкір
bānkĕt, -a, m. — банкет
bānkrōt, -a, m. — банкрутство
bānkrōtĕr, m. — банкрут, банкрут
bankrotírjati, -am — банкрутувати, збанкрутувати
bànjutì, -em — вдертися, влетіти
bār, m. — бар
bāra, ž. — калюжа, плавні
baràka, ž. — барак
baràtjati, -am — орудувати, поводитися
bārbarin, m. — варвар
barbárstvo, s. — варварство
bàrem — хоч, хоча, принаймні
barijĕra, ž. — бар'єр
bàriton, m. — баритон
bàrjak, m. — прапор, стяг
barjaktār, m. — прапоронець
bārka, v. čamac — човен
bàrometjar, -ra, m. — барометр
bàršūn, m. — оксамит
bárut, m. — порох
bàs, m. — бас
bàsĕn, m. — басейн

bàsna, ž. — байка
bàš — саме, справді; **bàš ga brìga** — й за вухом не свербить
bàšča, ž. — баштан, город
bàština, ž. — спадщина, батьківщина
bàštin|k, m. (mn. -ci) — спадкоємець
bàštin|iti, -im — успадкувати
bât¹, -a, m. — стук, грук
bât², -a, m. — дерев'яний молоток
batà|jõn, -a, m. — батальйон
bâtērija, ž. — батарея
bàtina, ž. — палиця, дрючок;
bàtine, mn. — побої
batin|ati, -am — бити палицею
bäv|iti se, -im se — займатися
báza, ž. — база, базис, основа, підстава, фундамент
bazír|ati, -am — базувати
bdjēti, bdím — не спати, бути пильним, пильнувати; постійно турбуватися (піклуватися)
béba, ž. — дитина
Bēč, -a, m. (geogr.) — Відень
bēdast — придуркуватий
bedastòca, ž. — дурість, глупота, безглуздість
bēdem, m. — оплот
bēdro, s. — стегно
beletristika, ž. — белетристика, красне письменство
Bēlgija, ž. (geogr.) — Белгія
Belgiján|ac, -ca, m. — бельгієць
bēlgij|ski — бельгійський
bēnzín, -a, m. — бензин
Beògrad, m. (geogr.) — Белград
beògradski — белградський
Beògradan|in, m. (mn. -i) — житель Белграда

Beògradanka, ž. — жителька Белграда
bērba, ž. — збір
Bērln, -a, m. (geogr.) — Берлін
Bērn, m. (geogr.) — Берн
bēsadržā|an, -na, -no — беззмістовний
bēsān — безсонний
bēsáv|jes|tan, -na, -no — безсовісний
bēsč|j|an, -na, -no — безщільний
bēs|jeda, ž. — промова, проповідь
bēs|jed|iti, -im — бесідувати, розмовляти
bēs|kamatnī — безпроцентний
bēs|kičmen — безхребетний; безхарактерний
bēs|klas|an, -na, -no — безкласовий
bēs|kompromis|an, -na, -no — безкомпромісний
bēs|kònač|an, -na, -no — нескінченний, безкрай
bēs|koris|tan, -na, -no — даремний, марний, невідданий
bēs|krā|j|an, -na, -no — безкрай, безмежний, неозорий
bēs|kuč|an, -na, -no — бездомний
bēs|kučnī|k, m. (mn. -ci) — бездомна людина, бродяга
bēs|mis|len, -na, -no — безглуздий, безтолковий, абсурдний, нісенітний
bēs|mislica, ž. — нісенітниця, дурниця, безглуздя
bēs|mrt|an, -na, -no — безсмертний, невмирущий
bēs|mrtnōst, ž. — безсмертя
bēs|perspektiv|an, -na, -no — безперспективний
bēs|plat|an, -na, -no — безплатний

bèsplatno — безплатно, безкоштовно, даром, дурно
bèspomoč|an, -na, -no — безпорадний, безборонний, безпомічний
bèsposlen — незайнятий, бездіяльний
bèsposlica, ž. — неробство, бездіяльність
bèsposličār, m. — нероба, ледар
bèsposličiti, -im — ледарювати, байдикувати
bèsprāv|an, -na, -no — безправний
bèsprāvnōst, ž. — безправ'я
bèsprijèkōr|an, -na, -no — бездоганний
bèsprímjer|an, -na, -no — безприкладний
bèsprízor|an, -na, -no — безпритульний
bèsrām|an, -na, -no — безсоромний, безстидний
bèstid|an, -na, -no — безсоромний, безстидний
bèsvjes|tan, -na, -no — непритомний, зомлілий
bèšūm|an, -na, -no — безшумний
bètōn, -a, m. — бетон
betonírati, -am — бетонувати
bèz — без; **bèz dāl|jēga, bèz dāl|jn|jēga** — безумовно, безсумнівно; **bez sūmn|jē** — безсумнівно; **bez okolišān|ja** — навпростець
bezákon|je, s. — беззаконня
bèzalkohōl|an, -na, -no — безалкогольний
bezàzlen — простодушний, беззлобний, незлобливий
bezàzlenōst, ž. — простодушність, беззлобність
bèzbōj|an, -na, -no — безбарвний, безколірний

bèzbōl|an, -na, -no — безболісний
bèzbōžni|k, m. (mn. -ci) — атеїст, безбожник
bèzbriž|an, -na, -no — безтурботний, безпечний, безжурний
bèzbrižnōst, ž. — безтурботність, безпечність, безжурність
bèzbrōj — безліч, сила-силенна
bèzbrōj|an, -na, -no — незліченний, незчислений
bèzdan, m. — безодня, прірва, провалля
bèzduš|an, -na, -no — бездушний
bèzdušnōst, ž. — бездушність
bezèml|jaš, m. — безземельний селянин
bèzglas|an, -na, -no — безголосий, безмовний
bèzglav — безголовий
bezgrānič|an, -na, -no — безмежний, безкраїй, неозорий
bèzidēj|an, -na, -no — безідейний
bèzimen — безіменний
bezizlaz|an, -na, -no — безвихідний, скрутний, нерозважний; **bezizlazan pōložāj** — безвихідь; тупик
bèzlič|an, -na, -no — безособовий; невиразний
bèznačāj|an, -na, -no — незначний, неважливий, нікчемний
bèznad|an, -na, -no — безнадійний
bezōbraz|an, -na, -no — нахабний, безсоромний, безстидний, зухвалий
bezobrazluk, m. — нахабство, нахабність, зухвальство

bezòbrazník, m. (mn. -ci) — нахаба
bezòbraznica, ž. — нахаба
bèzobzírjan, -na, -no — безце-
 ремонний, зухвалий
bèzopàsjan, -na, -no — безпеч-
 ний
bezopásnost, -i, ž. — безпеч-
 ність, безпека
bèzosječájjan, -na, -no — не-
 чутливий, байдужий, бай-
 дужний, бездушний
bezosječájnost, -i, ž. — нечу-
 ливість, байдужість, без-
 душність
bezrázložjan, -na, -no — без-
 причинний, необгрунтован-
 ний
bèzùmjan, -na, -no — безум-
 ний; безрозсудний, боже-
 вільний
bèzùmje, s. — безумство;
 божевілля
bezùspješjan, -na, -no — без-
 успішний, безрезультатний,
 даремний
bezùvjetjan, -na, -no — без-
 умовний, беззастережний
bezùvjetno — безумовно, без-
 застережно
bèzvjerjas, -ca, m. — безвір-
 ник, атеїст
bèzvlāde, s. — анархія, без-
 владдя
bèzvodjan, -na, -no — безвод-
 ний
bèzvòljan, -na, -no — безволь-
 ний
bèzvrijedjan, -na, -no — нічого
 не вартий
bèživotjan, -na, -no — безжив-
 ний, нежиттєвий
bìber, m. — перець
bìbliotéka, ž. — бібліотека
bìbliotèkār, m. — бібліотекар
bìcìkl, m. — велосипед

bìcìklist(a), m. — велосипе-
 дист
bìcìklističkì — велосипедний
bìč, m. — бич, батіг, хлист
bìčlevati, -ujem — бичувати,
 сікти, хльостати
bíce, s. — створіння, істота,
 єство, буття
bìfè, -a, m. — буфет, закусо-
 чна
bìftejk, m. (mn. -ci) — біф-
 штекс
bìgàmija, ž. — двоєженство
bìglisati, -šem — тьохкати
bìjèda, ž. — нестатки, злигод-
 ні, злиді, злиденність; **pasti**
u bìjèdu — збідніти; **žívjeti**
u bìjèdi — старцювати, бі-
 дувати
bìjedjan, -na, -no — бідний,
 убогий, злиденний, жало-
 гідний, плачевний
bìjedník, m. (mn. -ci) — бід-
 няк, злидень
bìjeg, m. — втеча
bìjei — білий; **bìjelā kīvnā**
zīnca — білокрівці; **bìjeli**
krūh — білий хліб; **ū pò**
bìjela dāna — серед білого
 дня; **cfno na bìjelòm** —
 чорним по білому
bìjèljac, -ca, m. — білий (чо-
 ловік); білий кінь
bìjèliti, -im — білити, вибі-
 лювати
bìjèljjeti (se), -im (se) — бі-
 літи, білішати
bìjes, m. — злоба, досада,
 злість, зло, скаженіння;
kòji ti je bìjes? — якого
 біса?; **idi dò bìjesa!** — іди
 під три чорти
bìjèsjan, -na, -no — скажений,
 шалений, несамовитий,
 злий, запеклий, оскажени-
 лий

bik, m. — бик
bilànca, ž. i **bilans**, m. — баланс; **pràviti bilàncu** — зводити баланс
bilo, s. — пұльс
bílo kòji — бұдь-який; **bílo štò** — бұдь-що, абищо; **bílo tkò** — бұдь-хто
biltèn, m. — бюлетень, зведення
bilje, s. — рослини; трава
biljelg, m. (mн. -zi) — знак; печатка; гербова марка
bilješka, ž. — записка, замітка, нотатка, запис
biljètärnica, ž. — білетна каса
bilježiti, -im — записувати, нотувати
bilježnica, ž. — зошит
biljka, ž. — рослина
biljni — рослинний
biogràfija, ž. — біографія
biokèmija, ž. — біохімія
biològija, ž. — біологія
biràč, m. — виборець
biràčki — виборчий
bìralšte, s. — виборча діляниця
bír|ati, -am — вибирати, обирати
biròkrat(a), m. — бюрократ
biokratiz|am, -ma — бюрократизм
biròkratski — бюрократичний
biser, m. — перли, жемчуг
biskup, m. — єпископ
biskvit, m. — бісквіт
bista, ž. — бюст, погруддя
bist|ar, -ra, -ro — прозорий, чистий, кмітливий, проникливий
bít, -i, ž. — суть, сутність, єство
bít|ak, -ka, m. — буття, єство

bít|an, -na, -no — істотний
bíti', **jèsam**, **sam**, **bùdèm** — бувати, бути; **bíti pri sebi** — бути при собі, бути при пам'яті, при повній свідомості; **bíti izvan sèbe** — втрачати витримку; з шкідри лїзти; **bíti na g'ásu** — бути відомим, зажити слави; **bíti na oprèzu** — бути обережним, бути насторожі; **nè bíti ni za što** — не годитися ні для чого; не бути здатним ні на що; **štà je, dà je** — що є, то є; **s kím si, onàkav si** — з ким поведешся, від того й наберешся; **štò je bílo, bílo** — що було, то було; було, та загуло; було та за водою пішло; **tkò bílo dà bio** — хто б не був, аби був; **bílo kako bílo** — хай буде, що буде

bíti', **jem** — бити, колотити
bíti se — битися
bitka, ž. — битва, бій
bív|ati, -am — бувати, траплятися
bívši — колишній
bjegún|ac, -ca, m. — утікач, перебіжник
bjelànčevina, ž. (biol.) — білок
bjelán|jak, -ka, m. (mн. -ci) — білок
bjelina, ž. — білість, білизна
bjelogòrica, ž. — чорний ліс
bjelòčnica, ž. (anat.) — білок
Bjèlorus, m. — білорус
bjèloruski — білоруський;
Bjèloruskā SSR — Білоруська РСР
bjèsnilo, s. — сказ
bjesnòca, ž. — сказ

bjèsnjeti, -nim — лютувати, лютитися, скаженіти, шаленіти
bjesòmučan, -na, -no — одержимий, оскажений
bjèžjati, -im — тікати
blâg, -a, -o — ніжний, лагідний; пологий
blâgājna, ž. — каса, білетна каса
blâgājnica, ž. — касирка
blâgājnik, m. (mn. -ci) — касир, скарбник
blâgdān, m. — свято
blâgo, s. — скарб, клад
blagonāklon — прихильний, доброзичливий
blagoslív|jati, -am — благословляти
blâgoslöv, m. — благословіння
blagoslòviti — благословити
blâgöst, ž. — ніжність, лагідність, доброта
blagostánje, s. — благополуччя, достаток
blâgotvòr|jan, -na, -no — благодотворний, благодійний
blâgòvaonica, ž. — їдальня
blamírjati, -am — соромити, ганьбити
blànkēt, m. — бланк, формуляр
blānja, ž. — рубанок
blāt|jan, -na, -no — брудний, болотяний
blāto, s. — болото, багно, мул; **bàcati se blātom** — кидати болото, змішати з гряззю
blâzran — самозадоволений, зіпсований
blâžen — блаженний
blâženstvo, s. — блаженство
blâžiti, -im — пом'якшувати, заспокоювати, полегшувати

blebè|tati, -cem — базікати, балакати, цвенькати, патякати, белькотати
blèf, m. — блеф
blefir|jati, -am — блефувати
blè|jati, -im — бекати
blèsav — дурний, слабоумний, недоумкуватий, тупий
blíjed — білий; **blíjed kao kīra** — білий як стіна (як хустка)
blíjèd|jeti, -im — бліднути, линяти
blíjes|ak, ka, m. — блиск, спалах, полиск, сіяння; зірниця
blíjèšt|jati, -im — блищати, сіяти
blíndírān — броньований; **blíndírāni vlāk** — бронепоїзд
blísköst, ž. — близькість
blíst|jati, -am — блищати, блискати, сіяти, ясніти
blístav — блискучий, яскравий, променистий
blízak, -ska, -sko — близький
blízān|ac, -ca, m. — близнюк
blízna, ž. — близькість
blízu¹ (adv.) — побіля, поблизу, поряд, поруч, впритул, близько
blízu² (+ G.) (prep.) — коло, біля, побіля, поряд, край, поруч, поблизу, близько
blíže — ближче
blíziti se, -im se — наближатися
blök, m. (mn. -ovi) — блок; чек
blókáda, ž. — блокада
blókír|jati, -am — блокувати
blúd|jeti, -im — блудити, бродити
blúza — блуза, блузка, кофта
bljèdlo, s. — блідість

bljedùnjav — блідуватий, приблідлий
 bljèsnjuti, -em — блиснути; спалахнути
 bljèštav — блискучий, сліпучий
 bljùtav — прісний, без смаку
 bljù|vati, -jem — блювати
 bljùzgavica, ž. — сльота
 bòb, m. — біб; ne vrijeđi ni pišljiva bòba — не вартий дірки з бублика; reći bòbu bòb, a pòru pòp — називати речі своїми іменами
 bòca, ž. — пляшка
 bòck|ati, -am — вколювати, жалити, дражнити, кепкувати, глузувати
 bòcn|uti, -em — кольнути, поглузувати
 bòcni — боковий, бічний
 bòd, m. — очко
 bòd|ar, -ra, -ro — життєрадісний, бадьорий
 bòdež, m. — кинджал
 bòdljika, ž. — колючка, голка
 bòdljikav — колючий
 bòdr|iti, -im — жити, бадьорити
 bòg, m. (mn. -ovi) — бог; ne ráditi pòd milim bògom ništa — нічого не робити, ні за холодну воду (не братися); kao málì bòg — як у бога за пазухою; як у бога за дверима; hvála bògu — богу дякувати; bõže sačùvaj! — борони боже!, хай бог милує!; nè dāj bõže! — не дай бог!; bòg s tòbom! — бог з тобою, господь з тобою; bòg znā! — хто зна(є), бог зна(є); ako bõga znāš — їй-богу!
 bògāl|j, m. — каліка

bõgami! (uzv.) — їй-богу, справді
 bõgat — багатий
 bõgatāš, m. — багатир, багатий, багач
 bõgat|iti se, -im se — багатіти, наживатися
 bõgatstvo, s. — багатство, скарб; plivati u bõgatstvu — плавати у багатстві
 bõginje, ž. mn. — віспа
 bõgme (uzv.) — їй-богу, справді!
 bõj, m. — бій
 bõja, ž. — барва, колір, забарвлення; фарба, краска
 bõjādīsānje, s. — фарбування, забарвлення
 bõjād|sati, -šem — забарлювати, фарбувати, розкрашувати
 bõj|ati se, -jim se — боятися, побоюватися, торопіти, страхатися
 bõjāz|an, -ni, ž. — страх, острах, боязнь, побоювання
 bõjāžljiv — боязкий, боязливий, лякливий, полохливий
 bõjāžljivōst, -i, ž. — боязкість, боязливість, полохливість, лякливість
 bõjīšte, s. — поле бою
 bõj|kot, m. — бойкот
 bõj|kotir|ati, -am — бойкотувати
 bõj|ler, m. — бойлер
 bõj|ni — бойовий
 bõk, m. (mn. -ovi) — бік; фланг; борт; stājati ùz bok — пліч-о-пліч
 bõks¹, m. — хром
 bõks², m. (sport.) — бокс
 bõksāč, m. — боксер
 bõl, -a, m. i bõl, -i, ž. — біль
 bõl|an, -na, -no — болючий, болісний

bolèsnica, ž. — хвора, -poї
 bolèsnik, m. (mn. -ci) — хворий
 bölēst, -i, ž. — хвороба, недуга, нездужання
 böles|tan, -na, -no — хворий, нездоровий
 bolēžljiv — хворобливий, кволий, слабкий, хирлявий
 ból'nica, ž. — лікарна, госпіталь, шпиталь
 ból'ničar, m. — санітар
 ból'ničarka, ž. — сиділка, санітарка, сестра (медсестра)
 bolòvānje, s. — хворість; відпустка за станом здоров'я
 bol|òvati, -ujem — хворіти, нездужати
 bölje — краще; svē bölje i bölje — все більше й більше
 bol|jeti, -li — боліти; za tō me ne böl'i glāva — мене голова не болить; воно мені не в голові
 bölji — кращий, ліпший; svē bölji od böljēga — один кращий від другого; один в один
 boljševički — більшовицький
 boljševik, m. (mn. -ci) — більшовик
 boljševiz|am, -ma, m. — більшовизм
 bōmba, ž. — бомба; àtōmska bōmba, ž. — атомна бомба; tēmpirāna bōmba — бомба уповільненої дії
 bombardēr, m. — бомбардувальник
 bombardírānje, s. — бомбардування
 bombardír|ati, -am — бомбардувати
 bōmbōn, m. — цукерок
 bōn, m. (mn. -ovi) — талон

bōr, m. (mn. -ovi) — сосна
 bóra, ž. — зморшка
 bór|ac, -ca, m. — боєць, воїн, борець, фронтовик
 bōrav|ak, -ka, m. (mn. -ci) — перебування
 bōrav|iti, im — жити, проживати, перебувати
 bōrba, ž. — боротьба; bōrba na život i smřt — боротьба не на життя, а на смерть, врукопаш
 bōrben — бойовий
 bōrbenōst, -i, ž. — бойовистість; бойовий дүх
 bōr|iti se, -im se — боротися
 boròvnica, ž. — черника
 bōs — босий
 Bosán|ac, -ca, m. — босняк, босанець
 bosānčica, ž. — боснійська азбука
 Bōsānka, ž. — боснячка, босанка
 bōsānski — боснійський
 bosònog — босоногий
 bō|sti, -dem — колоти, жалити, поколювати
 botānika, ž. — ботаніка
 božānski — божествений
 božānstvo, s. — божество
 Bōžic, m. — різаво
 bōžicni — різвятий
 bōžji — божий; cto bōžji dān — що божий день, що день божий
 brāčni — шлюбніс; brāčni drüg — чоловік, дружина; подружжя
 brāda, ž. — борода; підборіддя
 brādavica, ž. — бородавка
 brāk, m. — шлюб, одруження, заміжжя; sklòpiti brāk — брати (узяти) шлюб

з ким; одружитися; **ràstava bráka** — розлучення
brána, ž. — гребля; плотина; загата; шлюз
brànitelʃ, m. — захисник; покровитель; адвокат
brániti, -im — обороняти, захищати, відстоювати, охороняти, забороняти
brániti se, -im se — оборонятися, захищатися
brášno, s. — борошно, мука
brät, m. (mn. bräca) — брат
brätì, bërëm — рвати, наривати, збирати
brätìc, m. — двоюрідний брат
brätim|iti se, -im se — брататися
brätski — братній
brätski — по-братерському
brätstvo, s. — братерство
bräva, ž. — замок; запор
brävo! (uzv.) — браво!
brázda, ž. — борозна, зморшка
bràzgotina, ž. — шрам, рубець, подряпина
b'rb|jänje, s. — п'ятякання, ляпання, балаканина, базікання, верзіння
b'rb|jati, -am — базікати, ляпати, п'ятякати, балакати, верзти
b'rb|jav — балакучий, балакливий, говіркий
b'rb|jav|ac, -ca, m. — базіка, балакун, торохтій
b'rb|javica, ž. — базіка, балакука, торохтійка
b'rdo, s. — гора
brdòvit — гористий
brème, -na, s. — тягар, ноша, в'язанка
brëmza, ž. — гальмо

brëmz|ati, -am — гальмувати
brëskva, ž. — персик
brëza, ž. — береза
brëzov — березовий
brežulʃ|ak, -ka, m. (mn. -ci) — гірка, горб, узгір'я, кучугура
brìd, m. (mn. -ovi) — грань; край; рант
brìdž, m. — бридж
brìga, ž. — турбота, клопіт, хвилювання, тривога; **brìga me** — а мені яке діло!; **tò mi je dèvēta brìga** — це діло десяте; **biti ù brizi** — бути стурбованим, мати турботу (клопіт), турбуватися; **bàš ga brìga** — й за вухом не свербить
brìgáda, ž. — бригада
brìjáč, m. — перукар, парикмахер
brìjáčnica, ž. — перукарня, парикмахерська
brìjáci — бритвенний
brìjānje, s. — бриття, гоління
brìjati, -em — брити, голити
brìj|ati se, -em se — бритися, голитися
brìjeg, m. (mn. brëgovi) — узгір'я, горб, гірка
brìjest, m. — берест
brilʃant, m. — брильянт
brilʃant|an, -na, -no — блискучий
brilʃir|ati, -am — блищати, сяяти
brin|uti se, -em se — піклуватися, турбуватися, клопотатися; дбати, шанувати
brìsati, -šem — стирати, витирати, обтирати; **brìsati nòs** — сякатися
Brisel, m. (geogr.) — Брюссель
brítva, ž. — бритва

brízŋ|uti, -em — бризнути;
 bríznuti ù plač — заридати
 brížljiv — дбайливий; акурат-
 ний, ретельний
 bŕk, m. (mn. -ovi) — вус
 bŕk|ati, -am — плутати, пере-
 плутувати, змішувати
 bŕklja, ž. — застава
 bŕflog, m. (mn. -zi) — барліг,
 кубло
 brôd, m. (mn. -ovi) — кора-
 бель, судно, пароплав
 brodogradilište, s. — верф
 brodogradnja, ž. — корабле-
 будування
 brôdolom, m. — корабельна
 аварія
 brôdski — корабельний
 brôj, m. (mn. -evi) — число,
 кількість; номер; (gram.)
 числівник; glâvni brôj
 (gram.) — кількісний чи-
 слівник; rêdni brôj (gram.)
 — порядковий числівник
 brôjáč, m. — лічильник
 brôj|an, -na, -no — численний,
 чисельний
 brojčani|k, m. (mn. -ci) — ци-
 ферблат
 brôj|iti, -im — рахувати, лічи-
 ти, числити, нараховувати,
 налічувати
 brôjka, ž. — цифра
 brôjni|k, m. (mn. -ci) (mat.)
 — чисельник
 brônca, ž. — мідь
 brônhi|je, mn. ž. (anat.) —
 бронхи
 bronhítis, m. (med.) — брон-
 хіт
 brošúra, ž. — брошура
 bŕšljan, m. (bot.) — плющ
 brúcoš, m. — першокурсник
 brú|ati, -im — гудіти, густити;
 дзвеніти; дзюрчати; дзиж-
 чати

brúka, ž. — сором; стід, гань-
 ганьба
 brúk|ati, -am — соромити,
 ганьбити
 brúkati se, -am se — сорому
 набиратися, осоромлюва-
 тися
 brúnd|ati, -am — бубоніти,
 бурчати, буркотати, бурмо-
 тати; ремствувати, ворчати
 brús|iti, -im — точити, шліфу-
 вати
 brúšen — гранований, відшлі-
 фований
 brútál|an, -na, -no — бруталь-
 ний, грубий, різкий
 bŕvno, s. — колода, дерев'яна
 балка
 bŕz — швидкий, прудкий,
 хуткий, скорий, поспішний,
 проворний; brzi vlák —
 швидкий поїзд; na brzú rú-
 ku — нашвидкоруч; bŕz na
 jèziku — швидкий на язик;
 bŕži òd zvúka — надзвучо-
 вий
 brzina, ž. — швидкість
 bŕzo — швидко, бистро, ско-
 ро, прудко
 bŕzójáv, m. — телеграма
 brzójáv|iti, -im — телеграфу-
 вати
 brzòpiet — метушливий; той
 що робить все нашвидко-
 руч
 bùba, ž. — жук, комаха
 bùb|an|j, -nja, m. — барабан
 bùb|ati, -am — стукати, зуб-
 рити
 bùbn|uti, -em — вдарити; ляп-
 нути
 bùbnjār, m. — барабанщик
 bùbnj|ati, -am — барабанити
 bùbnjíc, m. — бубон; (anat.)
 барабанна перетинка

bùbre|g, m. (mn. -zi) — нирка;
kao bùbreg u lòju — як сир
у маслі
bùcmast — товстощокий
bùč|an, -na, -no — гучний,
голосний, шумливий, бур-
хливий
bùč|iti, -im — галасувати,
лящати; бурхати, шуміти,
гриміти
budàla, ž. — дурень
budàlast — дурний
búd|an, -na, -no — пильний
bùdilica, ž. — будильник
Bùdìmpèšta, ž. (geogr.) — Бу-
дапешт
búd|iti, -im — будити, розбу-
джувати, пробуджувати,
збуджувати
búd|iti se, -im se — прокида-
тися, пробуджуватися
búdnòst, -i, ž. — пильність
bùdūci — майбутній
bùdūci da (vezn.) — остільки
budúcnòst, -i, ž. — майбутнє,
майбуття
bùdžet, m. — бюджет
bùdžetski — бюджетний
Bùgar|in, m. (mn. -i) — бол-
гарин
Bùgarskā, ž. (geogr.) — Бол-
гарія
bùgarski — болгарський
bùha, ž. — блоха
bùj|an, -na, -no — пишний,
буйний
bùj|ati, -am — буюти, пишно
(буйно) розростатися
bùjica, ž. — потік
bùka, ž. — галас, шум, гам,
гамір, рев; **pòdici bùku** —
наробити галасу, зняти
зчинити) галас
bùkèt, m. — букет

búkn|uti, -em — спалахнути;
загорітися, розгорітися
Bùkurešt, m. (geogr.) — Бу-
харест
bùkva, ž. (bot.) — бук
bulázn|iti, -im — марити; пле-
сти нісенітницю
buldòžer, m. — бульдозер
bulèvār, m. — бульвар
búl|iti, -im — витріщатися,
здивлятися, вирячуватися
bùnbār, m. (zool.) — джміль
búna, ž. — заколот, бунт
bùnār, m. — криниця, коло-
дязь
bùnc|ati, -am — марити
búnda, ž. — шуба
bún|iti, -im — бунтувати
bún|iti se, -im se — обурюва-
тися; бунтувати, повстава-
ти
büntòv|an, -na, -no — бунтів-
ний
büntòvni|k, m. (mn. -ci) — за-
колотник, бунтівник
bùra, ž. — буря; північний
вітер
búr|an, -na, -no — бурхливий,
буряний, кипучий, бентеж-
ний
Bùrma¹ (geogr.) — Бірма
bùrma², ž. — шлюбна обруч-
ка
Burmán|ac, -ca, m. — бірма-
нець
bùrza, ž. — біржа
buržòaski — буржуазний
buržòazija, ž. — буржуазія
bùržūj, m. — буржуй
bùsija, ž. — засада
bùšilica, ž. — бур, свердло
búš|iti, -im — бурити, сверд-
лити, просвердлювати, про-
тикати, пробивати

С, с

с (cê), м. (muz.) — до
caklina, ž. — глазур
cakliti se, -im se — сяяти,
 блищати
caŕ, м. (mn. -evi) — цар
caŕica, ž. — цариця, імпера-
 триця
caŕina, ž. — мито
carinárnica, ž. — таможня
carinik, м. (mn. -ci) — тамо-
 женний чиновник, таможе-
 нник
carin|iti, -im — обкладати та-
 моженним митом
cariz|am, -ma, м. — царизм
caŕski — царський; **caŕski réz**
 (med.) — кесарів розтин
caŕstvo, s. — царство, імперія
cedulja, ž. — записка
cement, м. — цемент
cementír|ati, -am — цементу-
 вати
cent|ar, -ra, м. — центр
centimet|ar, -ra, м. — санти-
 метр
centrála, ž. — центральний
 заклад, центр
centrál|an, -na, -no — цен-
 тральний; **centrálno gri|a-**
nje — центральне опалення
centralizácija, ž. — централі-
 зація
centraliz|am, -ma, м. — цен-
 тралізм
centralizír|ati, -am — центра-
 лізувати
centrifugál|an, -na, -no — від-
 центровий
centripetál|an, -na, -no — до-
 центровий
cenúra, ž. — цензура
ceremónija, ž. — церемонія

cesta, ž. — шосе, шлях
cič|ati, -im — вищати, пища-
 ти
čer|iti se, -im se — сміятися,
 скалити зуби
cifra, ž. — цифра
Cigan|in, м. (mn. -i) — циган
čiganski — циганський
čigára, ž. — цигара
čigarèta, ž. — цигарка, папи-
 роса
čigaretni — цигарковий
čigaru|k, м. (mn. -ci) —
 мундштук
čigla, ž. — цегла
čiglàna, ž. — цегельня, цегель-
 ний завод
čijèd|iti, -im — цідити, викру-
 чувати, вичавлювати, філь-
 трувати
čijèna, ž. — ціна; цінність,
 вартість; **čijèna kòštánja** —
 собівартість; **pò svaku čijè-**
nu — за всяку ціну
čijèn|iti, -im — оцінювати,
 розцінювати, цінувати, ці-
 нити, шанувати, поважати,
 дорожити
čijenjen — шановний
čijèp|ati, -am — рвати, розри-
 вати, рубати, роздирати,
 поривати
čijèp|ati se, -am se — розри-
 ватися, рватися
čijèp|iti, -im — прищеплюва-
 ти, прищепити
čijèp|jènje, s. — щеплення
čijev, -i, ž. — труба, шланг
čika, ž. — вереск, писк; дзвін,
 брязкіт; крик
čikcak, м. — зигзаг
čikla, ž. (bot.) — буряк

cikláma, ž. (bot.) — цикламен
ciklòn, m. — циклон
ciklus, m. — цикл
cíkn|uti¹, -em — пискнути, вереснути
cíkn|uti², -em — лопнути, тріснути
cilind|ar, -ra, m. — циліндр
cíj, m. (mn. -evl) — мета, ціль, фініш; мішень; **rogòditi ù cíj** — попасти у ціль; **pròmašiti cíj** — промахнутися, не попасти в ціль
cíj|ati, -am — цілитися
cíní|an, -na, -no — цинічний
cíní|k, m. (mn. -cl) — цинік
cíníz|am, -ma, m. — цинізм
cínk, m. (kem.) — цинк
cí|o, -jèla, -jèlo, — цілий, увесь; **cíò bòžji dān** — цілий божий день
cípela, ž. — черевик, туфля
cirkulír|ati, -am — циркулювати
církus, m. — цирк
cístèrna, ž. — цистерна
cítāt, m. — цитата, витяг
cítír|ati, -am — цитувати
cívíl, m. — цивільна людина; **u cívílu** — в цивільному одязі
cívilizác|ja, ž. — цивілізація
cívilíz|ati, -am — цивілізувати
cívílni — цивільний, громадянський
cjelina, ž. — сукупність, суцільність
cjelív|ati, -am — цілувати
cjelòkup|an, -na, -no — цілий, повний
cjèlòv, m. — поцілунок
cjelòvit — суцільний
cjèní|k, m. (mn. -cl) — преїскурант. тарифний довідник

cjèn|k|ati se, -am se — торгуватися
cjèpanica, ž. — поліно
cjepìdlaka, m. i ž. — придира, буквоїд
crijep, m. — черепиця
crijèvo, s. — кишка; **sljèpò krijèvo** (anat.) — апендикс; **dvanaestòpalačnò krijèvo** (anat.) — дванадцятиперсна кишка; **dèbelò krijèvo** (anat.) — пряма кишка; **tānkò krijèvo** (anat.) — тонка кишка
crkáv|ati, -am — здихати, подихати
cřkn|uti, -em — здохнути, подохнути
cřkva, ž. — церква
crkvèni — церковний
cřn — чорний, смаглий; **Cřnā Gòra** — Чорногорія; **cřna bürza** — чорна біржа; **klān|jati se dò cřnē zèmljē** — кланятися до сирої землі; **cřne misli** — чорні думи; **glèdati (svè) cřno** — бачити все у чорному світі
cřn|ac, -ca, m. — негр
cřnica (zemlja), ž. — чорнозем
crnina, ž. — траур, жалоба
cřniti, -im — чорнити
cřnka, ž. — брнетка
Crnògor|ac, -ca, m. — чорногорець
crnògorica, ž. — хвойний ліс
Crnògòrka, ž. — чорногорка
crnògorski — чорногорський
crnòkos — чорноволосий, чорнявий
crnòman|jast — чорнявий
crnòmorski — чорноморський
crnòok — чорноокий, кароокий

čř|njeti (se), -nim (se) — чорніти, чорнітися
 čřp|sti, -em — черпати, вичерпувати
 čřta, ž. — риса, штрих, рядок; u glavnim čřtama — в головних рисах
 čřtáč, m. — кресляр
 čřtánka, ž. — зошит для малювання
 čřtanje, s. — малювання, креслення
 čřtati, -am — малювати; креслити
 čřtež, m. — рисунок, малюнок, малювання
 čřtica, ž. — начерк
 čřv, m. — черв'як, хробак
 čřven — червоний; čřven kao rak — червоний як рак
 čřvenilo, s. — багрянець; червона фарба
 čřven|iti, -im — червонити, руманити
 čřvenoarmé|ac, -ca, m. — червоноармієць
 čřvendokos — рудий, рудуватий, червонокосий

čřvè|njeti (se), -nim (se) — червоніти, шаріти, рум'яніти
 čřra, ž. — дівчина
 čřrica, ž. — дівчинка
 čřr|iti, -im — точитися, текти, витікати, просовчуватися
 čřvà|sti, -tem — квітнути, цвісти
 čřvěce, s. — квіти, цвіт
 čřvijet, m. (mn. čřvětovi) — квітка
 čřví|jeti, -llm — квилити, скиглити, горювати, журитися
 čřvětača, ž. (bot.) — цвітна капуста
 čřvětānje — процвітання
 čřvět|ati, -am — квітнути, процвітати, цвісти
 čřvokò|tati, -čem — цокотіти (зубами)
 čřvč|ak, -ka, m. (mn. -ci) — цвіркун
 čřvč|ati, -im — цвірчати; шкварчати
 čřvčkūt, m. — щебет
 čřvkù|tati, -čem — цвірінкати, щебетати

Č, č

čáčkalica, ž. — зубочистка
 čáda, ž. — сажа, кіптява
 čádav — закопчений, кіптявий, покритий сажею
 čáhura, ž. — оболонка; кокон; гільза від патрона
 čáj, m. — чай
 čájnik, m. (mn. -ci) — чайник
 čak — навіть, аж
 čakavskī — чакавський
 čám|ac, -ca, m. — човен, барка, шлюпка; torpedni čá-

mac — торпедний катер;
 čámac za spasávānje — рятувнє судно
 čangrizav — бурчливий, примхливий
 čaplja, ž. — чапля, лелека
 čár, m. — чарівність; принадність, принада, приваба
 čárapa, ž. — панчоха
 čár|ati, -am — чаклувати, чарувати, зачаровувати

čarob|an, -na, -no — чарівний, чарівницький, чародійний
 čaròbnjǎk, m. (mn. -ci) — чародійник
 čaròlija, ž. — чар; чаклунство
 čaršija, ž. — базарна площа, торгові ряди; торгівці; (pren.) думка вулиці, вулична думка
 čas, m. — момент; *zà tilí čas* — тільки що, тіль-тіль; *ù právi (dobar) čas* — в добрий час; *kucnuo je njegov čas* — того час пробив
 časopis, m. — журнал (періодичне видання)
 část, -i, ž. — честь; *část mi je* — для мене честь; *části mi!* — клянусь честю, присягаюсь честю; *smátratí (držati zà čas* — вважати за честь
 čas|tan, -na, -no — чесний; *časna riječ!* — слово честі!
 častít|ati, -im — частувати; шанувати, вшановувати
 častít|ati se, -im se — частуватися, частувати один одного
 častòhlep|an, -na, -no — честолюбний
 častòhlepnošt, -i, ž. — честолюбство
 čäša, ž. — стакан, склянка; *gòrkä čäša* — пірка чаша
 čäšica, ž. — чарка
 čäv|ao, -la, m. — цвях
 čävka, ž. (zool.) — галка
 čävlic, m. — кнопка, цвях
 čäv|lǎnje, s. — базікання, верзіння, ляпання
 čäv|lǎjati, -am — базікати, варнякати, верзти, патякати

čed|an, -dna, -dno — скромний, цнотливий, непорочний
 čedo, s. — дитина; чадо
 čè|h, m. (mn. -si) — чех
 čèhin|ja, ž. — чешка
 Čehoslòvāčkā, ž. (geogr.) — Чехословацщина
 čehoslòvāčkí — чехословацький
 ček, m. (mn. -ovi) — чек
 čekaonica, ž. — приймальня
 ček|ati, -am — чекати, ждати; чатувати; дожидатися; *je dva čekām* — ледве витримаю, з нетерпінням чекаю; *tkò čekā, dòčekā* — хто жде — діждеться
 čekíc, m. — молот
 čekin|ja, ž. — щетина
 čèlčnǐ — сталевий
 čèlik, m. — сталь
 čèio, s. — чоло, лоб; *bítí na čèlu* — б'юти на чолі, очолювати; *stātí na čèlo* — стати на чолі; очолити
 čèljād, -i, ž. — люд, люди
 čeljāde, -ta, s. — людина, особа
 čèljüst, -i, ž. — щелепа
 čempres, m. — кипарис
 čemu — чому, навіщо
 čèp, m. — корок, затичка, чіп
 čèprk|ati, -am — копатися, ритися, колупати
 čè|sati, -šem — чесати, шкребти, скубти, рвати, чухати
 čèst — частий
 čèstār, m. — гуцавина, хаща
 čèstica, ž. — частка, частинка
 čèstit — чесний, порядний
 čestít|ati, -am — поздоровляти, поздоровити, вітати, привітати, віншувати

čestítka, ž. — поздоровлення,
вітальний лист
često — часто, нерідко
čěš|alj, -l|ja, m. — гребінець,
гребінка
čěški — чеський
čěš|ljati, -am — чесати, зачі-
сувати, причісувати, розчі-
сувати
čěš|ljati se, -am se — причісу-
ватися, розчісувати
čěšnjāk, m. — часник
čěta, ž. — рота, команда
čětināri, m. mn. — хвойні
čětiri — чотири; čětiri stòtine
— чотириста
čětka, ž. — щітка
četrđesět — сорок
četrđesětī — сороковий
četīnaest — чотирнадцять
četīnaestī — чотирнадцятий
četvero — четверо
četveròkut, m. — чотирикут-
ник
četveròkut|an, -na, -no — чоти-
рикутний
četvòrica, ž. — четвірка, че-
тверо
čětvrt, -i, ž. — чверть; четвер-
тина; район, квартал
četvrt|ak, -ka, m. — четвер
četvrtī — четвертий
četvrtīna, ž. — чверть, четвр-
тина
čězn|uti, -em — скучати, праг-
нути
čěznùt|iv — тоскний, туж-
ний, тужливий
čězn|ja, ž. — бажання, праг-
нення, туга, млість
čiča, m. — дядько, дядечко
čič|ak, -ka, m. — лопух; zall-
jèpio se kao čičak — при-
чепився як реп'ях, пристав
як шевська смола
čiji — чий

čik, m. — недокурок
čilòst, -i, ž. — бадьорість
čim — як тільки
čin, m. (mn. -ovī) — дія; чин;
ява; stāviti pred gòtov čin
— поставити перед фактом
činjiti, -im — робити, діяти,
чинити, заподіювати, завда-
вати, виконувати, коїти;
činiti dòbro — чинити до-
бро, робити добро
činjiti se, -i se — здаватися,
видаватися, прикидатися;
čini mi se — мені здається
činovnica, ž. — чиновник
(жінка), службовець
činovni|k, m. (mn. -ci) — чи-
новник, службовець
činjenica, ž. — факт
čijo, -la, -lo — життєрадісний,
бадьорий, енергійний
čipka, ž. — мереживо
čir, m. (mn. -evi) — налив;
чиряк; čir na žèlucu — ви-
разка шлунку
čist — чистий, охайний, го-
жий, погожий, чепурний;
to ni je čist pòsao — це не-
чиста справа; čistā dòbit —
чистий прибуток, бариш;
čist račūn dūgā ljúbāv —
чисті рахунки — довга лю-
бов, лїк дружбі не шко-
дить; čisto i bistro — добре
і чисто
čistāč, m. — прибиральник,
двірник
čistāčica, ž. — прибиральни-
ця, двірник
čistīna, ž. — галява
čistionica, ž. — хімчистка
čistjiti, -im — чистити, об-
чищати
čistòca, ž. — чистота, охай-
ність

člščēnje, s. — чищення, чи-
стка, очистка
 čitjak, -ka, -ko — розбірливий,
чіткий
 čitajlac, -osa, m. — читач
 čitaonica, ž. — читальня
 čitjati, -am — читати, прочи-
тувати
 čitav — цілий, увесь, пований
 čizma, ž. — чобіт
 člān, m. (mn. -ovl) — член
 člānjak, -ka, m. — стаття
 člānarina, ž. — внесок
 člānski — членський
 čōbanjin, m. (mn. -i) — пастух
 čokolāda, ž. — шоколад
 čokolādni — шоколадний
 čōpōr, m. — зграя, ватага
 čōrba, ž. — юшка
 čōvječjan, -na, -no — гуман-
ний, людяний
 čōvječānski — людський,
людяний
 čōvječānstvo, s. — людство
 čōvječji — людський
 čōvječnōst, -i, ž. — гуманність,
людяність
 čōvjek, m. (mn. ljūdi) — лю-
дина; čōvjek na glāsu — ві-
дома людина; čōvjek stārog
kōva — людина старого
гарту; čōvjek ōd riječi —
людина слова; čōvjek ōd
djela — ділова людина
 čōvjekōlik — людиноподіб-
ний
 čūčjati, -im — сидіти навпо-
чипки, сидіти причаївшись
 čūčnjuti, -em — сісти навпо-
чипки, сісти причаївшись
 čūdāk, m. — дивак, чудак;
химерник
 čūdjan, -na, -no — дивний,
чудний, дивовижний, хи-
мерний; čūdna mi čūda! —
оце так штука! подумаєш!

čūdesjan, -na, -no — чудесний;
чудний
 čūdjtiti, -im — дивувати, вра-
жати
 čūdjtiti se, im se — чудувати-
ся, дивуватися, вражатися
 čūdno — напрочуд, дивно
 čūdo, s. — диво, чудо; здиву-
вання; čūdo od djēteta —
вундеркінд, чудо-дитина;
 bitl na čudu — чудуватися,
дивуватися; čūdom se čū-
ditl — дивом дивуватися,
чудом чудуватися; čūdo nē-
vidēno — диво-дивне; svā-
kō čūdo zā tri dāna — всьо-
му дивуються тільки три
дні; na mōje vēllko čūdo —
на превелике моє здивува-
ння
 čūdōvište, s. — чудовисько,
чудовище, потвора
 čūdēnje, s. — здивування, зчу-
дування, подив
 čūjjan, -na, -no — чутний
 čūljan, -na, -no — хтивий, чу-
лий, чутливий, почуттєвий
 čūlo, s. — чуття, орган чуття
 čūplati, -am — скубати, ску-
бити, виривати, рвати
 čūpav — розпатланий, патла-
тий, лахматий
 čupérjak, ka, m. (mn. -ci) —
чуб, чуприна; жмут (волос-
ся)
 čūjtiti, -jem — чути, почути
 čūtura, ž. — фляга
 čūvār, m. — сторож
 čūvjati, -am — охороняти, сте-
регти, берегти; остерігати,
вартувати, пильнувати, гля-
діти, доглядати; чатувати;
шанувати, щадити
 čúvatl se, -am se — остеріга-
тися; берегтися; берегти
себе

čùven — відомий, знаменитий, славетний
 čvòr, m. — вузол; сучок; gòr-dijskì čvòr — гордіїв вузол
 čvòr|ak, -ka, m. (mn. -ci) (zool.) — шпак
 čvòruga, ž. — гуля, шишка

čvřst — твердий, міцний, тривкий; щільний, цупкий, стійкий, неухильний
 čvrstòca, ž. — міцність, твердість, стійкість, неухильність

Č, č

čäca, m. — тато, батько
 čäsk|ati, -am — базікати
 čebe, -ta, s. — ковдара
 čela, ž. — лисина, пліш
 čelav — лисий
 čelav|iti, -im — лисіти
 čeli|ja, ž. — клітина; чарунка; осередок
 čilim, m. — килим
 čirilca, ž. — кирилиця, кирилична азбука

čörav — сліпий на одне око;
 máni se čörava pòsla — кинь цю кепську справу
 čorsòkāk, m. — безвихідь, тупик; dóci u čorsòkāk — зайти в тупик, потрапити у безвихідне становище
 čüd, -i, ž. — натура, норів
 čûk, m. (mn. -ovi) — сич
 čûp, m. — глечик
 čuška, ž. — ляпас
 čušk|ati, -am — давати ляпаса
 čušn|uti, -em — дати ляпаса

D, d

d (dê), m. (muz.) — ре
 dâ (adv.) — так, еге
 da² (vezn.) — що, якби; **da**
bi — щоб, аби, бодай
 dâb|ar, -ra, m. (zool.) — бобер
 dâbògdâ — дай боже
 dabòme — безумовно так
 dáca, ž. — поминки
 dàdì|ja, ž. — нянька
 dâh, m. — дихання, подих, дүх; **bëz dâha** — без дүху
 dâhn|uti, -em — дихнути
 dà|htati, -šcem — важко дихати, відсапуватися
 dakàko — безумовно, аякже

däklë — адже, цебто
 daktllogràfija, ž. — машинопис
 daktlògrafkin|ja, ž. — друкарка, машиністка
 dâlek — далекий, дальній
 dalèko — далеко, вдалині;
 dalèko mu kùca! — скатертю дорога (доріжка)!
 dalekòsež|an, -na, -no — далекосяжний
 dalekòvid|an, -na, -no — далекоглядний, далекозорий; завбачливий, передбачливий

dalèkozor, m. — бінокль, далекоглядна труба
Dalmācija, ž. — Далмація
Dalmatínjac, -ca, m. — далматинець
dalmatínski — далматинський
dālje — далі; **što dālje to gōre** — що дальш то гірш; **i tako dālje (itd.)** — і так далі (іт.д.), і таке інше (іт.ін.)
daljina, ž. — далечінь, дальина
dāljni i dājnji — дальший
dāma, ž. — дама; (ігра) шашки
dān, m. — день; **dān pō dān** — день у день; **pōd stārē dāne** — під старість; **iz dāna ū dān** — з дня на день, день за днем; **po dānu** — вдень; **ū pō bījeja dāna** — серед білого дня; **dāni su mu izbrojeni** — лічені дні (йому залишилися); недовго ряст топтати (йому); **gādni dān** — робочий день
Dān|jac, -ca, m. — датчанин
dān|jak, -ka, m. — данина; податок; **plácati dānak** — платити данину
dānas — сьогодні; **kōji je dānas?** — який сьогодні день (число)?
dānas-sūtra — не сьогодні завтра
dānašnji — сьогоднішній
dāngub|iti, -im — витратити даром час, коптити небо
dān|iti se, -i se — дніти, світити, розвиднятися
Dānskā, ž. (geogr.) — Данія
dānski — датський
dānji — денний
dānju — вдень
dāpače — і навіть, тим більше, навпаки

dār, m. — подарунок, дарунок, дар, хист, талант; **dār gōvora** — дар слова
darèžljiv — щедрий
darèžljivōst, -i, ž. — щедрість
dar|ivati, -ujem — дарувати
dar|ovati, -ujem — подарувати
darōvit — обдарований, талановитий
daska, ž. — дошка; **nēmā jednē daskē u glāvi** — у нього немає однієї клепки в голові; **ōdskočnā daska** — трамплін
dāščara, ž. — барак
dāti, **dām** i **dādēm** — дати, подати, надати; **dāti zadātak** — доручити; **dāti svē ōd sebe** — віддати все; **nē dati glāsa ōd sebe** — не пустити пари з уст; **dāti šilo za ōgnjilo** — поміняти шило на швайку
dāti se — віддатися; **nē dāj se!** — не піддайся!; **nē dāmi se** — не дається мені
datir|ati, -am — датувати
dātiv, m. (gram.) — давальний відмінок
datum, m. — дата
dāvjan, -na, -no — давній
dāv|ati, -jem — давати, подавати, надавати, задавати; **dāvati nádu** — подавати надію; **dāvati znākove žīvōta** — подавати ознаки життя
dāv|iti, -im — давити, дүшити
dāv|iti se, -im se — задихатися; давитися
davnīna, ž. — старовина; давність; древність
dāvno — давно
dāžbina, ž. — податок
dè! (uzv.) — но, підіть-но!

debàta, ž. — дебати
debatír|ati, -am — дебатувати
dèbejo, -la, -lo — товстий, дебелий, огрядний, гладкий, вгодований, жирний; **ìmati dèbelu kòžu** (pregn.) — бути товстошкірим
dèbi, -ja, m. — дебют
debitír|ati, -am — дебютувати
dèblo, s. — стовбур
dèblj|ati se, -am se — товстити, товщати, жирити, повніти, гладшати
debljina, ž. — товщина; дебелисть, жирність, огрядність
dècèmb|ar, -ra, m. — грудень
dècèmbarskì — грудневий
dècèni|j, m. — десятиліття
decentralizácija, ž. — децентралізація
decentralizír|ati, -am — децентралізувати
dècimálnì — десятковий
dèčko, m. — хлопець, хлопчина, парубок
dède(r)! (uzv.) — но, підіть-но!
defanzíva, ž. — оборона; **bítì u defanzívi** — бути в обороні, зайняти оборону
dèfekt, m. — дефект
dèficit, m. — дефіцит
defilè, -a, m. — парад військ
definícija, ž. — визначення
definír|ati, -am — визначати, визначити, уточняти, уточнити
dèfínitív|an, -na, -no — остаточний
deformácija, ž. — деформація
deformír|ati, -am — деформувати
degenerácija, ž. — дегенерація, виродження
degenerír|ati, -am — вироджуватися

dèka, ž. — ковара
dekáda, ž. — декада
dekàdent, m. — декадент, занепадник
dekàdent|an, -na, -no — декадентський, занепадницький
dèkagram, m. — декаграм
dèkàn, m. — декан
deklamácija, ž. — декламація
deklamír|ati, -am — декламувати
deklarácija, ž. — декларація
deklarír|ati, -am — декларувати
deklínácija (gram.) — відмінювання, відміна
deklínír|ati, -am (gram.) — відмінювати
dekorácija, ž. — декорація
dekorír|ati, -am — декорувати
dèkrèt, m. — декрет
delegácija, ž. — делегація
delègāt, m. — делегат
delegír|ati, -am — відрядити, відряджувати, делегувати
dèl|ja, m. — молодець
dèlikat|an, -na, -no — делікатний
demagòg|ja, ž. — демагогія
demàgoškì — демагогічний
demàntì, -ja, m. — спростування
demantír|ati, -am — спростувати, спростувати
demilitarizácija, ž. — демілітаризація
demilitarizír|ati, -am — демілітаризувати
dèminútív, m. (gram.) — зрібність, пестливість (грам.)
demobilizácija, ž. — демобілізація
demobilizír|ati, -am — демобілізувати

demokràcija, *ž.* — демокра-
 тія
demòkrat(a), *m.* — демократ
demokratizír|ati, *-am* — демо-
 кратизувати
demòkratskí — демократич-
 ний; **Demòkratskã Repùbli-
 ka Njemačkã** — Німецька
 Демократична Республіка
demonstràcija, *ž.* — демон-
 страція
demonstrant, *m.* — демон-
 странт
demonstrativ|an, *-an*, *-no* —
 демонстративний
demonstrír|ati, *-am* — демон-
 струвати
demontír|ati, *-am* — демонту-
 вати, розбирати
demoralizír|ati, *am* — демора-
 лізувати
denuncijàcija, *ž.* — донос
denuncijant, *m.* — донощик
denuncír|ati, *-am* — доносити,
 донести
deplàsírãn — недоречний, не-
 доцільний
deprimír|ati, *-am* — морально
 пригнічувати, подаляти
deputàcija, *ž.* — депутація
dèr|ati, *-em* — рвати, позрива-
 ти, дерти, обдирати, пори-
 вати, скубти
dèr|ati se, *-em se* — дертися;
 горлати, гвалтувати
dèsant, *m.* — десант
dèsèt — десять
dèsèti — десятий
dès|iti se, *-i se* — трапитися,
 спіткати
dèsni¹, — правий; **òn mi je dè-
 snã rúka** — він моя права
 рука
dèsni², *ž.* *m.z.* (anat.) — ясна
dèsničãr, *m.* (polit.) — правий
dèsno — праворуч

dèspot, *m.* — деспот
destilàcija, *ž.* — перегін
destilír|ati, *-am* — переганяти,
 перегнати
dèstruktív|an, *-na*, *no* — де-
 структивний, руйнівний
dešáv|ati se, *-a se* — трапля-
 тися, відбуватися
dešifrír|ati, *-am* — позшифро-
 вувати, позшифрувати, де-
 шифрувати
dètalj, *m.* — деталь, подро-
 биця
dètalj|an, *-an*, *-no* — деталь-
 ний, докладний, вичерпний
detèktiv, *m.* — детектив
dèva, *ž.* (zool.) — верблюд
devedèsèt — дев'яносто
dèvèt — дев'ять
dèveti — дев'ятий; **tò mi je
 dèvètã bríga** — це діло де-
 сяте; це мене не жвилює;
bíti u dèvètòm nèbu — бу-
 ти на сьомому небі
devètnaest — дев'ятнадцять
devètnaestí — дев'ятнадцятий
devíza, *ž.* — девіз
devíze, *ž.* *mn.* — валюта
dezèrtër, *m.* — дезертир
dezertír|ati, *-am* — дезерти-
 рувати
dezinfèkcija, *ž.* — дезинфек-
 ція
dezinficír|ati, *-am* — дезинфі-
 кувати
dezinformàcija — дезінфор-
 мація
dezorganizàcija, *ž.* — дезорга-
 нізація
dèžur|an, *-na*, *no* — черговий
dežur|ati, *-am* — чергувати,
 вартувати
dežurstvo, *s.* — чергування,
 вартування

díc|lti se, -im se — гордитися,
пишатися, хвалитися

díci, v. dignuti

díci se, v. dignuti se

diftērija, ž. — дифтерія
dì|gnuti i díci, -gnem — під-
няти, підвищити, побуду-
вати

dì|gnuti se i díci se, -gnem se
— піднятися, встати, повста-
ти

dijabétes, m. — діабет

dijagnóza, ž. — діагноз; **pò-
staviti dijagnózu** — поста-
вити діагноз

dijagram, m. — графік

dijàlekt, m. — діалект, на-
річчя, говірка

dijalèktički — діалектичний

dijalèktika, ž. — діалектика

dijàlog, m. — діалог

dijàmant, m. — алмаз, діа-
мант

dijàmant|an, -na, -no — ал-
мазний

dìjametràlno — діаметрально;
**dijametràlno òprečan (sù-
protan)** — діаметрально
протилежний

dijèl|iti, -im — ділити, поді-
ляти, відділяти

dijèl|jēnje, s. — ділення

dijéta, ž. — дієта

dijetàl|an, -na, -no — дієтич-
ний

dijēte, djēteta, s. (mn. djeca)
— дитина, дитя

díka, ž. — гордість

dìkcija, ž. — дикція

dìktāt, m. — диктант

diktātor, m. — диктатор

diktatúra, ž. — диктатура

diktír|ati, -am — диктувати

diléma, ž. — дилема

dilètant, m. — дилетант,
любитель

dilètantski — дилетантський,
любительський

dìm, m. — дим, чад

dìm|iti, -i — диміти, коптіти,
чадіти

dìm|iti se, -i -se — димити, за-
копчуватися

dìmljen — копчений

dìmnjačār, m. — сажотрус

dìmnjāk, m. — комин, труба,
димохід

dìnàmič|an, -na, -no — дина-
мічний

dìnàmika, ž. — динаміка

dìnàmit, m. — динаміт

dìnār, m. — динар

dìnja, ž. — диня

dìjo, -jeja, m. (mn. -jelovi) —
частина, частка; ділянка;
пай

dìòba, ž. — поділ, ділення,
розділ, розподіл

dìplóma, ž. — диплом

dìplomàcija, ž. — дипломатія

dìplòmat|a, m. — дипломат

dìplòmatski — дипломатич-
ний; **dìplòmatski òdnosj** —
дипломатичні зносини

dìplomír|ati, -am — закінчити
вуз, одержати диплом

dìplòmski — дипломний

dír|ati, -am — торкати, лапа-
ти, зачіпати, чіпати; роз-
чулювати; зворушувати; **dí-
rati dò sūza** — розчулюва-
ти до сліз; **dírati ù srce** —
зачіпати за серце

dìrèkcija, ž. — дирекція, уп-
равління;

dìrekt|an, -na, -no — прямий,
безпересадочний, беспоса-
дочний

direktíva, *ž.* — директива
direktor, *m.* — директор
dirigent, *m.* — диригент
dirigírjati, *-am* — диригувати
dirljiv — зворушливий
dír|uti, *-em* — торкнути, зачепити; зворушити, розчулити, розжалобити
dísan|je, *s.* — дихання
dí|sati, *-šem* — дихати
disciplína, *ž.* — дисципліна
dispiplinírān — дисциплінований, підтягнений
disciplinírjati, *-am* — дисциплінувати, підтягати, підтягти
disciplínski — дисциплінарний
disertáci|ja, *ž.* — дисертація
diskreditírjati, *-am* — дискредитувати
dískrēt|jan, *-na, -no* — стриманий, скромний
dískrimináci|ja, *ž.* — дискримінація
diskùsija, *ž.* — дискусія, дебаты, диспут
diskutírjati, *-am* — дискутувати, диспутувати
diskvallificírjati, *-am* — дискваліфікувати
diskvalifikáci|ja, *ž.* — дискваліфікація
dispānzēr, *m.* — диспансер
díšni — дихальний
dív, *m.* (mn. *-ovi*) — велетень, гігант, богатир, колос
dívān', *m.* — диван
dív|jan, *-na, -no* — прекрасний, чудесний, прегарний, чарівний, чудовий, пишний
divèr|zant, *m.* — диверсант
divèr|zija, *ž.* — диверсія
dividend, *m.* (mat.) — ділиме, числівник; (ек.) дивіденд

dív|jiti se, *-im se* — милуватися, захоплюватися
diví|zija, *ž.* (voj.) — дивізія
diví|zjski — дивізі́йний, дивізіонний
diví|zor, *m.* (mat.) — дільник
dív|jač, *-i, ž.* — дичина
dív|jak, *m.* — дикун
div|jáštvo, *s.* — ди́кість, дику́нство
dív|ji — дикий
div|jina, *ž.* — глушина
divò|ta, *ž.* — краса
divovski — гігантський, велетенський
dízal|ca, *ž.* — елеватор, кран
dízal|o, *s.* — ліфт
díz|ati, *-žem* — піднімати, підвіщувати, будувати; **díz|ati cijēnu** — піднімати ціну; **díz|ati nòs** — піднімати ніс; **díz|ati glās** — піднімати голос
díz|ati se, *-žem se* — підніматися, вставати, повставати; сходити
djèčā|k, *m.* (mn. *-ci*) — хлопчик
djèč|ji — дитячий
djèd, *m.* (mn. *-ovi*) — дід
djèlatnòst, *ž.* — діяльність
djèlitel|j, *m.* (mat.) — дільник
djèlo, *s.* — твір, справа; **dòbrò djèlo** — добре діло; **jùnāčko djèlo** — героїська справа, героїчний вчинок, лицарський вчинок; **kònac djèlo krási** — кінець — ділу вінець; **prijèci s riječi nà djela** — перейти від слова до діла; **zatèci nà djelu** — застати на гарячому
djèlokrùg, *m.* — поле діяльності, компетенція
djèlomicē — частково
djèlomic|jan, *-na, -no* — частковий

djělotvŕjan, -na, -no — діяльний; продуктивний
djělovānje, s. — дія, діяння, вплив
djělovati, -ujem — діяти; впливати
djeljènik, m. (mat.) — ділиме
djětjao, -la, m. (zool.) — дятел
djětelnina, ž. (bot.) — конюшина
djětinjast — дитячий, несерйозний
djětjnjski — дитячий
djětjnstvo, s. — дитинство, дитячі літа
djěvër, m. — дівер
djěvica, ž. — дівчина (цнотлива)
djěvojački — дівчачий
djěvõjče, -ta, s. — дівча, дівчина
djěvõjčica, ž. — дівчинка
djěvõjka, ž. — дівчина, дівка; **zaprõsiti djěvõjku** — посвятати дівчину
dlāka, ž. — волосина, шерстина; **trāžiti dlāku u jājetu** — шукати кістку в молоці; **nematī dlākē na jēziku** — язик без кісток; **īcī niz dlaku** — гладити за шерстю
dlākav — волохатий, лахматий, кострубатий
dlān, m. — долоня; **dok dlānom ò dlan ūdarīš** — і оком не змигнеш; **kāo na dlānu** — як на долоні
dlijěto, s. — долото; різець; зубило
dněvni — денний; щоденний, повсякденний; **dněvni rěd** — порядок денний

dněvnica, ž. — поденна заробітна плата, добові
dněvník, m. — щоденник, газета (щоденна)
dnõ, s. — дно, спід
dò', m. (muz.) — до
do' (+G.) — до; **do kàda** — доки; **nije mi dò toga** — мені це байдуже; **do vřha** — вщерть; **do dānas** — по сей день; **od... do** — від... до; **õd riječi dò riječi** — від слова до слова, слово в слово
dõb, -i, ž. — вік
dõba, s. — епоха, пора, час, доба; **gõdišnĵe dõba** — пора року; **ù glũhõ dõba nõcī** у глуху північ; **ù svakõ dõba** — у всякий час, будь-коли; **ù stārõ dõba** — у старі часи, у старовину
dobácĵiti, -im — докинути, перекинути
dobacĵivati, -ujem — докидати, перекидати
dõbĵar, -ra, -ro — добрий, хороший, гарний; добротний; **dõbar dān!** — добрий день, зарастуйте! **dõbro ĵũtro** — добрий ранок! **bũdĩte tākõ dõbri** — будьте люб'язні
dõbavĵiti, -im — дістати, добути; доставити, постачити
dõbavĵjati, -am — діставати, добувати; досгавляти, постачати
dõbit, -i, ž. — прибуток, бариш
dobĵtak, -tka, m. (mn. -ci) — прибуток; виграш
dõbiti, -jem — отримати, набути; придбати, виграти; перемогли; **dõbiti sīna**

(kčĕr) — народити сина (дочку); **dòbiti nà vremenu** виграти час
dòbitník, м. (мн. -ci) — лауреат; переможець
dobív|ati, -am — стримувати, набувати; здобувати, вигравати
dobričina, м. і ж. — добряк
dòbro¹, с. — добро, майно, багатство; **zà opčĕ dðbro** — для загального добра; **zà našĕ dðbro** — для нашого добра
dòbro² (adv.) — добре, хороше, гаразд, непогано; **dðbro dðci** — здатися, придатися; **dðbro dðšao!** — гостинно запрошувати, радо вітати
dðbrobit, -i, ž. — добробут
dobročinstvo, с. — доброчинність, благодійність
dobròcud|an, -na, -no — добродушний
dobròdošlica, ж. — привітання
dobròduš|an, -na, -no — добродушний
dobronámjer|an, -na, -no — доброзичливий
dobròta, ж. — доброта, добрість
dòbrotvor — благодійник
dòbrotvòr|an, -na, -no — благодійний
dobrovól|jas, -sa, m. — доброволець
dðbrovòl|jan, -na, -no — добровільний
dðček, м. — зустріч
dðček|ati, -am — зустріти, дочекати, дождатися, дочекатися, дожити
doček|ivati, -ujem — чекати, ждати; зустрічати

dočĕp|ati se, -am se — добитися, добратися, схопити
dðcu|ti, -jem — почути, довідатись
dðci, -ĕm — прийти, надійти, дійти, добратися, наступити, прийти; **dðci k sĕbi** — опам'ятатися; **kàko dðšlo tàko pròšlo** — як прийшло, так і пішло
dodát|ak, -ka, m. — додаток, добавка; домішка; приписка
dðdāt|an, -na, -no — додатковий
dðdati, -am — додати, додати
dðdij|ati, -am — надокучити, докучити, набриднути, обриднути, остогидіти, остогиднути
dodijáv|ati, -am — надокучати, докучати, набридати, обридати
dodijĕl|iti, -im — приділити, наділити, надати
dðdir, м. — дотик, доторк; зіткнення, контакт
dðdir|an, -na, -no — суміжний, дотичний
dodir|ivati, -ujem — торкати, зачіпати
dodir|ivati se, -ujem se — доторкатися, торкатися, стикатися, зачіпати
dodír|uti, -em — доторкнутися; зачепити, торкнутися
dodír|uti se, -em se — доторкнутися, торкнутися; стикнутися
dodjel|ivati, -ujem — приділяти, наділяти, надавати
dodúšĕ — правда, правду кажучи, відверто кажучи

dodvoráv|ati se, -am se — підлизуватися, далицятися
događāj, m. — подія, випадок
dogáđ|ati se, -a se — відбуватися, траплятися, випадати
döglöd, m. — далекоглядна труба, підзорна труба
döglöd|an, -na, -no — найближчий; **u döglödno vrijeme** — незабаром; найближчим часом
dögma, ž. — догма
dögmatski — догматичний
dögodinē — в майбутньому році
dogòd|iti se, -i se — трапитися, відбуватися, скоїтися, випасти
dogori|jèv|ati, -am — догоряти
dogòr|jeti, -im — догоріти
dogovár|ati se, -am se — домовлятися, умовлятися, змовлятися, ладнатися
dögovör, m. — умова, угода, договір, намова
dogovör|iti se, -im se — домовитися, умовитися, змовитися
dograd|iti, -im — будувати
dograd|ivati, -ujem — будувати
döho|dak, -tka, m. (mн. -ci) — доход, прибуток
döhvät|iti, -im — охопити, захопити, зачерпнути, доторкнутися
döhvät|iti se, -im se — ухопитися, доторкнутися
döim|ati se, -am se — справляти враження
döista — справді
dó|jam, -ma, m. — враження
döjènce, -ta, s. — немовля
döj|iti, -im — годувати груддю

döjm|iti se, -im se — справи-ти враження, вплинути
dojúr|iti, -im — прибігти, добігти, прилетіти
dok (vezn.) — тимчасом, поки
dökaz, m. — доказ, свідчення
doká|zati, -žem — довести, доказати
dokaz|ivati, -ujem — доводити, доказувати
döklē — до якого часу, доки
dökolica, ž. — дозвілля
döksat, m. — ганок
döktor, m. — доктор (наук); лікар
doktörät, m. — докторат
döktorica, ž. — лікарка; доктор (наук)
doktorír|ati, -am — одержати вчений ступінь доктора, захистити докторську дисертацію
dokùment, m. — документ
dokumentácija, ž. — документация
dokumentír|ati, -am — документувати
döl, m. — долина, діл
döla|zak, -ska, m. — прибуття, приїзд, явка
dölaz|iti, -im — приходити, прибувати, доходити, надходити, добиратися, приїздити; **dölaziti ü obzir** — брати до уваги; **dölaziti k sebi** — притомніти, прийти до тями; **dölaziti pröd oči** — наvertатися на очі
dölèt|jeti, -im — прилетіти, долетіти, прилинати, долинути
doli|jètati, -čem — прилітати, долітати
doli|jèv|ati, -am — доливати, підливати

dolina, *ž.* — долина, діл
dòliti, *-jem* — долити; підли-
 ти
dòlje — донизу, вниз, доли,
 насподі; геть
dòm, *m.* — господа, батьків-
 щина, родинне вогнище;
dječji dòm — дитячий бу-
 динок; **stùdentski dòm** —
 гуртожиток
dòma — дома
dòmáci — домашній
dòmáca, *ž.* — господиня, ха-
 зяйка
dòmácin, *m.* — господар, гла-
 ва сім'ї, хазяїн
dòmácnstvo, *s.* — домашнє
 господарство
dòmahívati, *-ujem* — робити
 знак, махати рукою
dómahnúti, *-em* — зробити
 знак, махнути рукою
dómám|iti, *-im* — привабити,
 приманити, заманити
dómamljívati, *-ujem* — при-
 манювати, заманювати, при-
 ваблювати
dòmār — комендант
dòmašā, *m.* — досяжність;
bíti izvan dòmašaja — бути
 недосяжним
dòmè|tati, *-cem* — підкладати;
 додавати
dòmètn|uti, *-em* — додати,
 додати, підкинути
dominácija, *ž.* — перевага
dominànt|an, *-na, -no* — домі-
 нуючий, пануючий, панів-
 ний
dominír|ati, *-am* — домінува-
 ти, панувати, переважати
dòmisl|iti se, *-im se* — дога-
 датися, додуматися, знайти
 вихід
domišljat — догадливий, мет-
 кий. винахідливий

domišljati se, *-am se* — до-
 гадуватися, додумуватися;
 виплутуватися
domišljatōst, *-i, ž.* — догадли-
 вість; кмітливість
domò|ci se, *-gnem se* — доби-
 тися, домогтися, добутися
domòro|dac, *-ca, m.* — тубі-
 лець, старожил
dòmovina, *ž.* — батьківщина,
 вітчизна
dòmovinski — вітчизняний
donèdávno — донедавна
dòneklē — частково, до дея-
 кої міри
dòn|ijeti, *-esem* — принести,
 донести, привезти, винести
dònsl|lac, *-oca, m.* — пред'я-
 вник
dònsl|iti, *-im* — приносити,
 доносити, привозити, вино-
 сити
dònji — нижній, спідній
dòpad|ati, *-am* — припадати,
 випадати
dòpad|ati se, *-am se* — подо-
 батися
dòpa|sti, *-dnem* — припасти,
 випасти
dòpa|sti se, *-dnem se* — спо-
 добатися
dòpir|ati, *-em* — сягати, дося-
 гати
dòpis, *m.* — допис
dòp|sati, *-šem* — приписати,
 дописати
dòpisívānje, *s.* — листування;
trgovackō dopisívānje —
 ділове (торговельне) листу-
 вання
dòpisívati, *-ujem* — припису-
 вати, дописувати; надсила-
 ти повідомлення
dòpis|ivati se, *-ujem se* — ли-
 стуватися
dòpisnica, *ž.* — листівка

dópisník, m. (mn. ci) — ко-
респондент
doplačívatí, -ujem — доплачу-
вати
dōplata, ž. — доплата
doplátíti, -ím — доплатити
dōprema, ž. — доставка
doprémíati, -am — доставляти
doprémíiti, -ím — доставити
dōpríjeti, -em — дійти, сягну-
ти, досягнути
doprínos, m. — вклад, внесок
dōpuna, ž. — доповнення, до-
даток
dōpuníiti, -ím — доповнити,
додати; поповнити
dōpunskí — додатковий
dopunjávatí, -am — допо-
внювати, додавати; попо-
внювати
dōpust, m. — відпустка; дозвіл
dopùstíiti, -ím — дозволити,
допустити
dopùstiv — припустимий,
дозволений, допустимий
dopùštíati, -am — дозволяти,
допускати
dopušénje, s. — дозвіл
doputíovati, -ujem — приїха-
ти, прибути
dōručák, -ka, m. — сніданок
dōručkíovati, -ujem — сніда-
ти, поснідати
dōsad(a) — досі, поки
dōsada, ž. — нудьга, нудота;
úmiratí od dosadē — поми-
рати від нудьги
dōsādjan, -na, -no — нудний,
скучний, докучливий
dosádašnjí — дотеперішній
dosádíiti, -ím — набриднути
обриднути, докучити, доса-
дити
dosadívatí, -ujem — набрида-
ти, обридати, докучати, на-
докучати, досаджати

dosadívatí se, -ujem se — ну-
дгувати, скучати
doséíci, -gnem — досягнути,
досягти, дістати, осягнути,
осягти
dosěíiti se, -ím se — пересе-
литися
doseljávati (se), -am (se) —
переселятися
doseljěnik, m. (mn. -ci) — пе-
реселенець
dosězati, -žem — сягати, до-
сягати, діставати, осягати
dōsjě, -a, m. — досье, діло,
справа
dōsjecíati se, -am se — дога-
дуватися, згадувати, прига-
дувати, спохвачуватися
dōsjetíiti se, -ím se — догада-
тися, згадати, пригадати,
спохватитися
dōsjetka, ž. — здогад, дотеп
dosjětíiv — догадливий, до-
тепний, кмітливий
dosjětíivdōst, -i, ž. — догадли-
вість, кмітливість
doskōčíiti, -ím — доплигнути,
дострибнути
dōslōvan, -na, -no — дослів-
ний, буквальний
dōsljedan, -na, -no — послі-
довний
dōsljednōst, -i, ž. — послідов-
ність
dospíjěvatí, -am — встигати,
визрівати, закінчувати, по-
трапляти
dōsta — досить, годі, доволі,
буде, вдосталь, досхочу,
вволю
dōstajati, -em — хватати, ви-
стачати
dōstajti, -nem — хватити, ви-
стачити
dōstava, ž. — доставка, по-
ставка

dòstav|iti, -im — доставити, вручити
dostàvljáč, m. — постачальник, доставщик
dòstavlj|ati, -am — доставляти, вручати
dòstl|íci, -gnem — дістати, догнати, досягти, вистачити; збігти
dostignúće, s. — завоювання, досягнення
dòstl|zati, -žem — доганяти, досягати, діставати, вистачати
dóstõ|jan, -na, -no — гідний, достойний, вартий; **dóstõ|jan poštovánja** — гідний поваги
dosto|janstven — статечний; повний поваги, поважний
dosto|janstvo, s. — гідність, статечність
dòstup|jan, -na, -no — приступний, доступний
dòslj|ák, m. (mн. -ci) — захожий, чужинець; зайда
došúl|jati se, -am se — підкрастися
dotác|ija, ž. — дотація
dotà|íci, -knem — доторкнутися, торкнутися; зачепити
dotà|íci se, -knem se — доторкнутися, торкнутися
dòtad(a) — до того часу
dotàdašnji — той, що був до того часу; минулий, бувший
dotè|íci, -čem — дотекти; вистачити, досягнути
dòtíč|an, -na, -no — даний, згаданий
dòtje|cati, -čem — дотікати, вистачати, досягати
dòtjer|an — чепурний, охайний, нарядний

dòtjer|ati, -am — пригнати, загнати; вбрати, нарядити, причепурити
dòtjer|ati se, -am se — причепуритися, прибратися, прикраситися, нарядитися, поправитися
dotjer|ívati, -ujem — приганяти, заганяти, вбирати, наряджати, прикрашати
dotjer|ívati se, -ujem se — прибиратися, вбиратися, чепуритися, наряджатися, прикрашатися
dòtlē — до того часу
dotr|čjati, -im — прибігти
dòušn|ík, m. (mн. -ci) — ябеда; донощик, шпик
dovè|sti,¹ -dem — довести, привести; **dovèsti ù vezu** — поставити у зв'язок; **dovèsti u pítánje** — поставити під знак питання
dovè|sti,² -zem — привезти, довести
dovè|sti se, -zem se — прихати
do vidénja! — до побачення!
dovik|ívati, -ujem — гукати, звати, кликати
dovíkn|uti, -em — гукнути, позовати, покликати, кликнути
dovláč|iti, -im — притягати, притягувати, привозити
dòvlē — до пір, досюди
dovòd|iti, -im — приводити, доводити
dòvòl|jan, -na, -no — достатний, задовільний
dòvòl|jno — доить, достатньо, доволі, вдосталь
dòvoz, m. — привіз, доставка, підвіз

dovòz|iti, -im — привозити, підвозити
 dovršáv|ati, -am — закінчувати, завершувати
 dovřš|iti, -im — завершити, закінчити
 dovú|ći, -čem — притягти, дотягти, привезти
 dovú|ći se, -čem se — притягтися, приплестися, приплентатися
 dóza, ž. — доза
 dozír|ati, -am — дозувати
 dozív|ati, -am — гукати, закликати, підкликати
 dozív|ati se, -am se — перекликатися
 dozlogřd|iti, -im — набриднути; остогиднути, надокучити
 doznáč|iti, im — асигнувати, послати, переказати, доставити
 doznač|ivati, -ujem — асигнувати, посилати, переказувати, доставляти
 dõznaka, ž. — ордер, асигнування
 dõzn|ati, -am — розвідати, довідатися, дізнатися, пізнати, зрозуміти
 dozná|vati, -jem — розвідувати, довідуватися, дізнаватися, пізнавати, розуміти
 dõzr|jeti, -im — дозріти, доспіти, визріти, поспіти
 dozrív|jeti, -am — дозрівати, доспівати, визрівати, поспівати
 dõz|vati, -ovem — позвати; закликати; викликати
 dõzvoia, ž. — дозвіл
 dozvòl|iti, -im — дозволити
 dozvoljáv|ati, -am — дозволяти

doživ|jeti, -im — дожити; перенести, пережити; doživjeti ùspjeh — зазнати успіху, здобути успіх
 dõživljāj, m. — пригода
 doživljáv|ati, -am — зазнавати
 dõživot|an, -na, -no — довічний
 dračca, ž. — колючка
 drág — дорогий, любий, милий; drágl kámen — коштовний камінь; vrátiti mlõlo zà drágo — віддячити, відплатити тим же; око за око
 drágl|ati, -am — пестити
 drágo — приємно, добре; зручно; drágo mi je — мені приємно; štõ mu drágo — що йому до вподоби; kàko mu drágo — як йому хочеться
 dragõc|jen — дорогоцінний, коштовний, безцінний, неоціненний
 dragõc|jenõst, -i, ž. — коштовність, дорогоцінність
 dráglj, m. — дорогоцінність
 dragùljār, m. — ювелір
 dráma, ž. — драма
 dramatič|an, -na, -no — драматичний
 dramatisír|ati, -am — драматизувати
 dramàturg, m. — драматург
 drámsk|i — драматичний
 dràstičan — сильно діючий
 dràstičan prímjer — грубий приклад
 dráž, -i, ž. — принадність, чарівність
 drážba, ž. — аукціон
 drážest, -i, ž. — чапівність, принада, принадність
 dražes|tan, -na, -no — граціозний, миловидний

dráž|iti, -im — дратувати, ятрити, дражнити, роздражнювати
drèka, ž. — крик, шум
dresír|ati, -am — дресирувати, муштрувати
drév|an, -na, -no — старовинний, древній
dřhtānje, s. — дрож, дрижаки; тремтіння
dř|htati, -šcem — тремтати, дрижати; тріпотіти, тьохкати
dřhtav — тремтливий, тремтячий, дрижачий
dřhtavica, ž. — тремтіння, дрож, дрижаки, озноб
drijèm|ati, -am — дримати, куняти
drijèmez, m. — дримота
dřl|jati, -am — боронувати
dròbilica, ž. — дробильна машина
dròb|iti, -im — дробити, кришити
drón|jak, -ka, m. (mn. -ci) — ганчірка; лахміття
dřskòst, -i, ž. — нахабство, зухвальство
drùg, m. — товариш; **škòlski drùg** — шкільний друг; **drùg u nèsrečí** — товариш у біді
drugàč|ji — інакший, інший
drugàrica, ž. — товаришка
drùgàrski — товариський
drugàrstvo, s. — товаришування, дружба, товариство
drùgdje — в другому місці; на іншому місці
drùgi — другий; інший, інакший; **drùgi kòrijen** — квадратний корінь; **svàki drùgi dān** — що другий день; **bīti ù drugòm stānju** — бу-

ти вагітною; **nēmā drùgē** — нема рівного; **tò je něšto sàsvim drùgò** — це щось зовсім інше; **drùgim riječima** — інакше кажучи
drugorázred|an, -na, -no — другорядний
drugòvati, -ujem — товаришувати, дружити
drùkč|ji — інакший, інший
drùštven — товариський; суспільний, громадський;
arùštvenā imòvina — суспільне майно; **drùštvenā kontròla** — громадський контроль; **drùštvenā samozàštita** — громадський самозахист; **drùštveni dògovor** — суспільний договір; **drùštvenò uređénje** — суспільний лад (устрій); **drùštvenò vlásništvo** — суспільна (громадська) власність
drùštvo, s. — суспільство, товариство, громада, гурт, компанія
drùžba, ž. — дружба
drùžev|an, -na, -no — товариський
drùžina, ž. — ватага, компанія
drúz|iti se, -im se — дружити, приятелювати, товаришувати, спілкуватися, водитися
dřva, s., mn. — дрова
dřven — дерев'яний
dřvlo, -eta, s. — дерево
drvodjel|ac, -ca, m. — тесляр
dřvoréd, m. — алея
dřvoréz, m. — різьба по дереву
drvòsječa, m. — лісоруб

džrník, m. — нахаба
 džřak, -řka, m. — рўчка, рў-
 коятка, держак
 džřanje, s. — хода
 džřlati, -im — держати, три-
 мати, дотримувати, вважа-
 ти, витримувати; džřati ri-
 ječ — тримати своє слово;
 džřati gđvor — промовля-
 ти, виголошувати промову
 džřlati se, -im se — держа-
 тися, дотримуватися; вести
 себе
 džřava, ř. — держава, штат,
 країна
 džřavljanin, m. — громадя-
 нин, підданий
 džřavljanstvo, s. — громадян-
 ство, підданство
 džřavni — державний; džřav-
 ni tūžilac, m. — прокурор;
 džřavni ũđar, m. — держав-
 ний переворот
 dubina, ř. — глибина
 dubok — глибокий
 dubrava, ř. — діброва
 ducān, m. — магазин, крам-
 ниця, лавка
 dug¹, m. — борг, позичка
 dug² — довгий, тривалий
 duga, ř. — райдуга, веселка
 dugme, -ta, s. — гудзик;
 кнопка
 dugo — довго
 dugogđdiřnji — багаторічний,
 багатолітній, довголітній
 dugotrājan, -na, -no — три-
 валий, довгочасний, довго-
 тривалий
 dugđvati, -jem — бути вин-
 ним, бути зобов'язаним
 duh, m. — дўх; prisũtnost dũ-
 ha — цілковите самовла-
 дання, незворушність; klđ-
 nuti dũhom — упасти дў-

хом; dũh vrěmena — дўх
 часу
 dũhāčki — дўховний; dũhā-
 ċki ōrkestar — дўховний
 оркестр; dũhāčki instrũ-
 ment — дўховий інстру-
 мент
 dũhān, m. — тютюн
 dũhānski — тютюновий
 duhovit — дотепний
 duhovitost, -i, ř. — дотепність
 duhovni — дўховний
 dũljě — довше
 duljina, ř. — довжина
 dũnja, ř. — айва
 duplikāt, m. — дублікат
 duplja, ř. — дупло
 đur, m. (muz.) — мажор
 đurbīn, m. — далекоглядна
 труба
 dũša, ř. — дўша; dũša od ċđ-
 vjeka — дўшевна людина;
 kao bez dũšě — бути жор-
 стоким, бездўшним; dũšo
 moja! — дўше моя, сердень-
 ко!; těško mi je pri dũši
 — тяжко на серці; dũšom
 i tijelom — дўшею і тілом;
 mirne dũšě — зі спокійним
 серцем; nēmā řivě dũšě —
 ні живої дўші
 dũřmanin, m. — ворог
 duř (+G.) — попід, вдовж
 dũřjan, -na, -no — зобов'яза-
 ний, винний, повинний і
 борговий; ni kriv ni dũřan
 — ні в чому не повинний,
 богу дўху винен
 dũžě — довше
 duřina, ř. — довгота, протяг
 dũžnik, m. (mn. -ci) — борж-
 ник
 dũžnost, -i, ř. — обов'язок,
 посада, зобов'язання; vřři-
 ti svđju dũžnost — викону-
 вати свій обов'язок

dvā, dvije — два, двоє, дві
dvádesēt — двадцять
dvádesēti — двадцятий
dvánaest — дванадцять
dvánaesti — дванадцятий
dváput — двічі, подвійний
dvjēsta — двісті
dvòboj, m. — двобій
dvòdnēv|an, -na, -no — дво-
денний
dvòjāk — двоякий, подвійний
dvòje — двоє
dvojèzič|an, -na, -no — дво-
мовний
dvòjica — двоє, двійко (про
осіб чоловічої статі)
dvòjka, ž. — двійка
dvòjnik, m. — двійник
dvòkat|an, -na, -no — трипо-
верховий

dvòlič|an, -na, -no — дволич-
ний, двоєдушний, лицемір-
ний
dvòličnòst, -i, ž. — дволич-
ність, двоєдушність, лицє-
мірство
dvòpek, m. — сұхар
dvòr, m. — палац, подвір'я
dvòr|ac, -ca, m. — палац, дво-
рець, замок
dvòrana, ž. — зал, аудиторія
dvòrište, s. — подвір'я, двір
dvòr|iti, -im — обслуговувати,
прислужувати
dvòsmislen — двозначний
dvòsobnī — двокімнатний
dvòstruk — подвійний
dvòstruko — двоє, двічі
dvòtočka, ž. — двокрапка
dvòznač|an, -na, -no — дво-
значний

DŽ, dž

džámija, ž. — мечеть
džēm, m. — варення, джем
džemper, m. — джемпер
džentimen, m. — джентльмен
džep, m. — кишень
džepār, m. — кишеньковий
злочин
džepár|ac, -ca, m. — ки-
шенькові гроші

džepnī — кишеньковий; **džep-
nā maramica** — носова ху-
стинка
džez, m. — джаз
džezva, ž. — посуда для приго-
тування кави
džigerica, ž. — печінка
džòkēj, m. — джокей
džungla, ž. — джунгли

Đ, đ

đácki — учнівський
đák, m. (mn. đáci) — школяр,
учень, курсант
đāv|ao, -la, m. i đāv|ō, -la, m.
— диявол, біс, чорт; **dò đav-
vola** — до біса; **pòslati kò-**

ga dò đavola — послати ко-
го до біса
đòn, m. — підощва, підметка
đubre, -ta, s. — гній, добриво,
сміття
đurđica — конвалія, ландиш

Е, е

è¹, м. (muz.) — ми
 è¹² — е, ек, ох!
 èfek(a)t, -ta, м. — ефект
 èfekt|an, -na, -no — ефектний
 èfikas|an, -na, -no — ефектив-
 ний, дієвий
 Egip|at, -ta, м. — Єгипет
 ègipatski — єгипетський
 egocèntrič|an, -na, -no — его-
 центричний
 egòist(a), м. — егоїст
 egoiz|am, -ma, м. — егоїзм
 ègzakt|an, -na, -no — точний
 egzàl|iran — екзальтований
 egzòtič|an, -na, -no — екзо-
 тичний
 egzòtika, ž. — екзотика
 èj! — ей!
 èkav|ac, -ca, м. — екавець
 èkāvski — екавський
 èkavština, ž. — екавський ді-
 алект, екавщина
 èkcēm, м. — екзема
 èkípa, ž. — команда
 ekònom, м. — економ
 ekonòmíč|an, -na, -no — еко-
 номний, економічний
 ekonòmija, ž. — економія
 ekonòmika, ž. — економіка
 ekonòmist(a), м. — економіст
 ekònomski — економічний
 èkrān, м. — екран
 eksce|lèncija, ž. — ексцелен-
 ція
 eksce|ntrič|an, -na, -no — екс-
 центричний
 èksces, м. — ексцес
 ekskāvātor, м. — екскаватор
 ekskūrzi|a, ž. — екскурсія
 ekspānzija, ž. — експансія
 èkspanzív|an, -na, -no — екс-
 пансивний

ekspedícija, ž. — експедиція
 èkspeditív|an, -na, -no — про-
 ворний
 eksperiment, м. — експери-
 мент
 èksperimentāl|an, -na, -no —
 експериментальний, дослід-
 ний
 eksperimentír|ati, -am — екс-
 периментувати
 èkspert, м. — експерт
 ekspertíza, ž. — експертиза
 eksploatácija, ž. — експлуа-
 тація
 eksploatātor, м. — експлуата-
 тор, визискувач
 eksploatír|ati, -am — експлуа-
 тувати, визискувати
 eksplodír|ati, -am — розрива-
 тися, розірватися; вибуха-
 ти, вибухнути
 èksplòzi|a, ž. — вибух
 eksplòziv, м. — вибухівка,
 вибухова речовина
 èksplozív|an, -na, -no — вибу-
 ховий
 ekspònāt, м. — експонат
 ekspònent, м. — експонент
 eksponír|ati, -am — експону-
 вати
 èksport, -a, м. — експорт
 eksportír|ati, -am — експорту-
 вати
 ekspòzè, -a, м. — експозе;
 офіційний звіт; повідом-
 лення
 èkspres, м. — експрес
 ekspresioniz|am, -ma, м. —
 експресіонізм
 èkspresní — швидкий; èks-
 presnò písmo — терміновий
 лист; èkspresní vlák —
 швидкий поїзд

eksproprijácija, ž. — експро-
 пріація
eksproprijati, -am — експро-
 пріювати
ekstáza, ž. — екстаз, сп'я-
 ніння
eksteritorijálnost, -i, ž. — екс-
 територіальність
ekstra — екстра
ekstrakt, m. — екстракт
ekstravagantjan, na, no —
 екстравагантний
ekstrēm, m. — крайнощі
ekstrēmist(a), m. — екстре-
 міст
ekvátor, m. — екватор
ekvivalent, m. — еквівалент
elabòrāt, m. — вироблений
 план, проект, пропозиція
elān, m. — порив, підйом, на-
 тхення
elástičjan, -na, -no — еластич-
 ний, пружний
elegantjan, -na, -no — елегант-
 ний, ошатний, чепурний
elektrāna, ž. — електростан-
 ція
elektricitet — електрика
električār, m. — електрик,
 електромонтер
električni — електричний;
električnā centrā'a — елек-
 тростанція; **električnā loko-
 motíva** — електровоз; **elek-
 trični vláka** — електричка
elektrificírjati, -am — елек-
 трифікувати
elektrifikácija, ž. — електри-
 фікація
elektrika, ž. — електрика
elektrizírjati, -am — електри-
 зувати
elektroinstalētēr, m. — еле-
 ктромонтер

elektrotèhničār, m. — еле-
 ктротехнік
element, m. — елемент
elementārjan, -na, -no — еле-
 ментарний
eliminírjati, -am — елімінува-
 ти, виключати, виключити,
 відкидати, відкинути, усуну-
 вати, усунути
elita, ž. — еліта
elitjan, -na, -no — елітний, до-
 бірний, вишуканий
emajl, m. — емаль
emancipácija, ž. — емансипа-
 ція
emblēm, m. — емблема
emigrácija, ž. — еміграція
emigrant, m. — емігрант
emigrírjati, -am — емігрувати
eminèntjan, -na, -no — чудо-
 вий, переважаючий
emisija, ž. — емісія, передача
emitírjati, -am — випустити,
 випускати, передати, пере-
 давати по радіо
emocija, ž. — емоція
enciklopèdija, ž. — енцикло-
 педія
enèrgičjan, -na, -no — енергій-
 ний
enèrgija, ž. — енергія
Englěskā, ž. (geogr.) — Англія
englěski — англійський
Englěskinja, ž. — англійка
Englěz, m. — англієць
ěno — он, он там, от
entuzijast(a), m. — ентузіаст
entuzijazam, -ma, m. — ен-
 тузіазм
ěp, m. — епос
epidèmija, ž. — епідемія, по-
 шість
epilog, m. — епілог
epitet, m. — епітет
epizóda, ž. — епізод
epóha, ž. — епоха, доба

èpohā|jan, -na, -no — епо-
хальний
epolèta, ž. — еполет, погон
epopéja, ž. — епопея
épos, m. — епос
éra, ž. — ера
erudíci|ja, ž. — ерудиція
erùpci|ja, ž. — вивергнення
èsěj, m. — нарис, етюд
esèj|st(a), m. — нарисовець
esèncija, ž. — есенція
èskādra, ž. — ескадрилья, аві-
азажін
Èskim, m. — ескімос
èskĩmski — ескімоський
èstèt, m. — естет
èstètski — естетичний
Estónac, -nca, m. — естонець
èstõnski — естонський; Èston-
skā SSR — Естонська РСР
ešalõn, m. — ешелон
estrāda, ž. — естрада
etāpa, ž. — етап
éter, ž. — ефір

ètički — етичний
etída, ž. (muz.) — етюд
ètika, ž. — етика
etikéta, ž. — етикетка
etimològija, ž. — етимологія
Etiòpija, ž. — Ефіопія
ètnički — етничний
etnogrāfija, ž. — етнографія
èto — от, оце; èto ti ga nā!
— от тобі й маєш!
evakuáci|ja, ž. — евакуація
evakuír|ati, -am — евакува-
ти
èvalā! (uzv.) — віват!
èventuāl|jan, -na, -no — евен-
туальний, можливий
eventuálnõst, -i, ž. — евен-
туальність, можливість
èvo — оце, ось
evolúci|ja, ž. — еволюція
Evrópa, ž. (geogr.) — Європа
Evrópi|janin, m. — європеєць
Evrópljānka, ž. — європейка
èvrõpski — європейський

F, f

f (èf), m. (muz.) — фа
fá, —, m. (muz.) — фа
fabricír|ati, -am — фабрику-
вати
fàbrički — фабричний, завод-
ський
fàbrica, ž. — фабрика
fàktič|jan, -na, -no — фактич-
ний
fàktor, m. — фактор
faktúra, ž. — фактура
fākultat|iv|jan, -na, -no — фа-
культативний
fakultèt, m. — факультет
falsificír|ati, -am — фальсифі-
кувати

falsifikāt, m. — фальсифіка-
ція
fāmilljār|jan, -na, -no — фамі-
льяльний
fāmõz|jan, -na, -no — пресло-
вутий, горезвісний
fanàtik, m. — фанатик
fantàstič|jan, -na, -no — фан-
тастичний; химерний
fāntāzi|ja, ž. — фантазія, мрія,
уява, вигадка
fantazír|ati, -am — фантазу-
вати, уявляти, вигадувати
farizěj, m. — фарисей
fārma, ž. — ферма
farmāceut, m. — фармацевт

farmàceutski — фармацев-
тичний
fasáda, ž. — фасад
fascikl, m. — папка
fašist(a), m. — фашист
fašiz|am, -ma, m. — фашизм
fätállan, -na, -no — фатальний
fàuna, ž. — фауна
fáza, ž. — фаза
fèbruār, m. — лютий
fèbruārski — лютневий
federáci|ja, ž. — федерація
fèderativ|an, -na, -no — фе-
деративний
fèljtõn, m. — фейлетон
fènomenāl|an, -na, -no — фе-
номенальний
fènjēr, m. — ліхтар
fèri|je, ž. mn. — канікули
festivāl, m. — фестиваль
feudaliz|am, -ma, m. — феода-
лізм
figúra, ž. — фігура
fikci|ja, ž. — фікція
fiksír|ati, -am — фіксувати
fiktív|an, -na, -no — фіктив-
ний
filharmòni|ja, ž. (muz.) — фі-
лармонія
filijála, ž. — філіал
film, m. — фільм, стрічка,
плівка; **igraní film** — ху-
дожній фільм; **cřtaní
film** — мультиплікаційний
фільм; **dòkumentárni film**
— документальний фільм
filmski — фільмовий, плівко-
вий, кінематографічний;
filmski festivāl — кінофе-
стиваль; **filmski glúmac** —
кіноактор; **filmski žurnāl**
— кіножурнал
filòlog, m. — філолог
filològi|ja, ž. — філологія
filòzof, m. — філософ
filozòfi|ja, ž. — філософія

filozofír|ati, -am — філософу-
вати
filt|ar, -ra, m. — фільтр
filtrír|ati, -am — фільтрувати
fin — тонкий; дрібний; гар-
ний; ввічливий, вишукан-
ний
Fín|ac, -ca, m. — фін
fínál|e, -a, m. — фінал
finànci|je, ž. mn. — фінанси
finànci|jski — фінансовий,
financír|ati, -am — фінансу-
вати
fingír|ati, -am — підробляти
finiš, m. — фініш
Fínkin|ja, ž. — фінка
fínòca, ž. — ввічливість, ви-
шуканість
Fínskā, ž. — Фінляндія
fínski — фінський
fírma, ž. — фірма
fiskultūra, ž. — фізкультура
fiskultúrni — фізкультурний
fiskultúrnik, m. — фізкуль-
турник, спортсмен
fiše|k, m. (mn. -ci) — патрон
fitil|j, m. — гніт
fizicār, m. — фізик
fizika, ž. — фізика
fiziològi|ja, ž. — фізіологія
flànēl, m. — фланель
flàster, m. — пластир
flàša, ž. — пляшка
flàuta, ž. — флейта
flegmàtič|an, -na, -no — фле-
гматичний
flóra, ž. — флора, рослин-
ність
flòta, ž. — флот
fòka, ž. (zool.) — тюлень
fókus, m. — фокус
fòklør, m. — фольклор
fönd, m. — фонд; фон, тло
fonètika, ž. (lingv.) — фоне-
тика
fôrma, ž. — форма

förmäl|an, -na, -no — формальний
 formàlist(a), m. — формаліст
 förmät, m. — формат
 förmula, ž. — формула
 formulär, m. — бланк, формуляр
 formulír|ati, -am — формулювати, сформулювати
 forsír|ati, -am — форсувати
 fórum, m. — форум
 fösfor, m. (kem.) — фосфор
 fótélj, m. i fotélja, ž. — крисло
 fotoamàtēr, m. — фотолюбитель, фотоаматор
 fotògraf, m. — фотограф
 fotogràfi|ja, ž. — фото, фотографія
 fotografír|ati, -am — фотографувати
 fòto-repòrtēr, m. — фоторепортер
 frágment, m. — уривок
 frágmentár|an, -na, -no — уривчастий
 Fràncūs|kā, ž. (geogr.) — Франція

fràncūs|kī — французький
 Fràncūz, m. — француз
 frāt|ar, -ra, m. — монах
 fráza, ž. — фраза
 frízēr, m. — перукар, парикмахер
 frízír|ati, -am — робити зачіску; прикрашати
 frízúra, ž. — зачіска
 frízidēr, m. — холодильник
 frönta, ž. — фронт
 fröntäl|an, -na, -no — фронтальний
 frùla, ž. — сопілка
 fùj! (uzv.) — тю!
 fùndamentäl|an, -na, -no — фундаментальний
 fùnkci|ja, ž. — функція
 funkciònēr, m. — функціонер
 funkcionír|ati, -am — функціонувати
 futróla, ž. — футляр, чохол
 fuzionír|ati, -am — об'єднувати, зливати
 fuzionír|ati se, -am se — об'єднуватися, зливатися, злитися

G, g

g (gê), m. (muz.) — соль
 gāce, ž. mn. — кальсоні; штани
 gācice, ž. mn. — труси
 gād, m. — гадина, гад, гудота
 gād|an, -na, -no — гудкий, бридкий, огидний, гудотний
 gād|iti se, -im se — гидувати, бридяться
 gād|līv — гідливий, гідотний, відрозливий
 gādōst, ž. — гідота, погань, мерзота, паскуда

gādān|je, s. — стрільба, прицілювання
 gād|ati, -am — цілитися, стріляти, кидати
 gāj, m. — гай
 gājēn|je, s. — позведення, вирощування
 gāj|iti, -im — розводити, вирощувати, виховувати; gājiti nádu — плекати надію, мати надію
 galáma, ž. — гам, галас, крик, гамір, шум

galám|iti, -im — шуміти, галасувати, гримати
 galánt|an, -na, -no — галантний
 galantèrija, ž. — галантерея
 galantèrijski — галантерейний
 gälëb, m. — чайка
 galèrija, ž. — галерея
 gàlop, m. — галоп
 galopír|ati, -am — галопувати
 gàloša, ž. — калоша
 gämäd, -i, ž. zb. — паразити, гади
 gangréna, ž. — гангрена
 ganúce, s. — зворушення, розчулення
 gàn|uti, -em — зворушити, розчулити, схвилювати
 gàn|uti se, -em se — зворушитися, позчулитися, схвилюватися
 ganùtljiv — зворушливий
 gâr, m. — сажа
 garàncija, ž. — гарантія, запора, порука
 garantír|ati, -am — гарантувати, ручатися
 garáza, ž. — гараж
 gârda, ž. — гвардія
 garderóba, ž. — гардероб
 gârdijski — гвардійський
 gârîšte, s. — пожарище
 garnitúra, ž. — гарнітур
 garnizôn, m. — гарнізон
 garsonijéra, ž. — однокімнатна (хлопчача) квартира, квартира для одної особи
 gâs, m. — газ
 gâs|iti, -im — гасити, вимикати, виключати
 gâs|iti se, -im se — гаснути, затухати
 gât|ati, -am — гадати, ворожити, передбачати долю
 gävran, m. (zool.) — ворон

gâz, m. — бріа
 gâza, ž. — марля, газ
 gâzda, m. — господар, хазяїн
 gâzdarica, ž. — господиня, хазяйка
 gâz|iti, -im — топтати, толочити, розтоптувати, наступати, ступати, йти вбрід
 gdjè — де
 gdjègod — де-небудь
 gégl|ati se, -am se — гоїдатися, розхитуватися, ходити хитаючись
 generácija, ž. — покоління
 genèral, m. — генерал
 gènerální — генеральний
 generalizír|ati, -am — узагальнювати
 generàlštáb, m. — генеральний штаб, генштаб
 gênij, m. — геній
 gènijāl|an, -na, -no — геніальний
 gènitiv, m. (gram.) — родовий відмінок
 geogràfija, ž. — географія
 geològija, ž. — геологія
 geomètrijska, ž. — геометрія
 gerf|ac, -ca, m. — партизан
 gèslo, s. — пароль, лозунг, гасло, девіз
 gèsta, ž. — жест
 gestikulír|ati, -am — жестикулювати
 gil|bak, -pka, -pko — пнучний, пружний, плавний
 gíb|ati, -am i -ljem — згинати, пригинати, розхитувати
 gíb|ati se, -am se i -ljem se — згинатися, хилитатися, ворухитися, хвилюватися
 gígant, m. — гігант, велетень
 gígantski — гігантський, велетенський
 gimnasticír|ati, -am — займатися гімнастикою

gimnàstika, *ž.* — гімнастика, зарядка
gimnàzija, *ž.* — гімназія
gimnazijálac, *-ca*, *m.* — гімнасист
gìnjuti, *-em* — гинути
gìpkòst, *-i*, *ž.* — гнучкість
gìps, *m.* — гіпс
gítàra, *ž.* — гітара
gízdjati, *-am* — прикрашати, наряджати
gízdjati se, *-am se* — прикрашатися, наряджатися
glàčalo, *s.* — праска, утюг
glàčjati, *-am* — прасувати, гладити, вигладжувати, випрасовувати; рівняти, шліфувати, полірувати
glád, *m.* і *ž.* — голод
glàjdak, *-tka*, *-tko* — гладкий, рівний
gládljan, *-na*, *-no* — голодний; **bìti gládan** — голодувати; **gládan kao vùk** — голодний як вовк (як собака); **sìt gládnù nè vjerujè** — ситий голодного не розуміє, багач не відає, що бідний обідає
glàdljiti, *-im* — гладити, вигладжувати, рівняти, шліфувати
gladòvànje, *s.* — голодування, голодовка
gladjòvati, *-ujem* — голодувати
glàgol, *m.* (*gram.*) — дієслово
glàgolskì — дієслівний; **glàgolskì prìlog**, *m.* (*gram.*) — дієприслівник; **glàgolskì prídjev**, *m.* (*gram.*) — дієприкметник
glagòljica, *ž.* — глаголиця
glàgoljskì — глаголичний
glàs, *m.* — голос, поговор; **nà sav glàs** — на весь (повний) голос; **právo glàsa** —

право голосу; **nì tràga nì glàsa** — ні слуху ні духу; **krùžè (prònosè se) g'àsovi** — ходять чутки; **bìti na glàsu** — бути відомим; **bìti nà zlu glàsu** — мати погану репутацію (славу); **bòlje dòbar glàs, nègo zlátan pàs** — краще добре ім'я, ніж золотий пояс

glàsáč, *m.* — виборець
glàsjan, *-na*, *-no* — голосний, гучний
glàsànje, *s.* — голосування, балотування
glàsjati, *-am* — голосувати, проголошувати, балотувати
glàsina, *ž.* — чутка, поговор
glàsnišk, *m.* (*mn. -ci*) — вісник, кур'єр
glàsno — голосно, вголос
glasnogòvòrnišk, *m.* (*mn. -ci*) — гучномовець
glasjòvati, *-ujem* — голосувати, проголошувати, балотувати
glàsòvir, *m.* — фортепіано, рояль
glasòvit — відомий, знаменитий
gláva, *ž.* — голова; **razbìjati glàvu** — ламати голову; **nè idè mi ù glàvu** — не йде в голову, не лізе в голову; **od glàve do pètè** — з голови до п'ят; **izbij to sèbi iz glàvè** — викинь це собі з голови; **nòsiti glàvu u tórbì** — ставити своє життя на карту, ризикувати життям; **nì zà žìvu glàvu** — ні за що в світі; **ràditi kòme o g'ávi** — важитися на чийсь голову, життя; **mùškà gláva** — чоловічина; **žènskà gláva** — жінка; **pàmet ù glàvu!** — дай боже пам'ять!; **iznìjeti**

živu glávu — вийти живим;
 glávom bž obzra — стрім-
 голов; izgubiti glávu —
 втратити голову
 glävär, m. — ватажок
 glavěšina, m. — ватажок, ді-
 лок
 glávni — головний; glávni
 grád, m. — столиця; gláv-
 ni komándant, (vojn.) — го-
 ловнокомандуючий
 glavnokomándujúci, m. (vojn.)
 — головнокомандуючий
 glavobolja, ž. — біль голови,
 головний біль
 glázba, ž. — музика
 glě! (uzv.) — дивись! дивись-
 но!
 glěda|lac, -oca, m. — глядач
 glěđánje, s. — розглядання;
 підхід, точка зору
 glěđati, -am — дивитися, гля-
 діти, розглядати; glědati
 kröz prste — дивитися
 крізь пальці; glědati ispòd
 oka — дивитися скося; glě-
 datì svisòka — дивитися
 звисока
 glědište, s. — підхід, точка
 зору
 glěž|anj, m. — щиколотка
 glína, ž. — глина
 glinen — глиняний
 glòba, ž. — штраф, пеня
 glòb|iti, -im — штрафувати
 glóbus, m. — глобус
 glò|dati, -dem — гризти, гло-
 дати
 glòdav|ac, -ca, m. (zool.) —
 гризун
 glòmáz|anj, -na, -no — громізд-
 кий
 glùh — глухий; — glùh kao
 tòp — глухий як пень; ù
 glùhò dòba nòci — у глуху
 північ

gluhonijem — глухонімиий
 glúma, ž. — гра (актора)
 glúm|ac, -ca, m. — актор
 glúmica, ž. — актриса
 glúm|iti, -igr — грати поль
 glúp — дурний, безглуздий,
 безголовий; glúp kao nòc —
 дурний аж світиться
 glúpan, m. — дурень
 glúpòst, -i, ž. — дурниця, ні-
 сенітниця; дурість, глупота
 gljiva, ž. (bot.) — гриб; jěsti-
 vā gljiva — їстівний гриб;
 òtrovnā gljiva — отруйний
 гриб
 gmilzati, -žem — плазувати,
 повзати
 gmizav|ac, -ca, m. — плазун,
 гад
 gnižezdo, s. — гніздо, кубло
 gnòj, m. — гній
 gnòj|anj, -na, -no — гнійний
 gnòjěnje, s. — угноєння, уао-
 брення
 gnòjivo, s. — добриво; ùmje-
 tnò gnòjivo — штучне до-
 бриво
 gnús|anj, -na, -no — мерзен-
 ний, гидкий, гидотний, па-
 скудний
 gnjáv|iti, -im — приставати,
 надокучати, набридати
 gnjěsav — глевкий
 gnjěč|iti, -im — м'яти, бгати,
 давити, місити
 gnjěv, m. — гнів, досада
 gnjěv|anj, -na, -no — гнівний,
 сердитий, лютий
 gnjiljěnje, s. — гниття
 gnjilo, -la, -lo — гнилий
 gnjil|iti, -jem — гнити, тухнути
 göđina, ž. — рік; svākē göđi-
 nē — щороку, щорічно;
 prijěstupna göđina — висо-
 косний рік; göđina dánā —

pik; čòvjek u gòdinama —
 літня людина
 gòdišnjǎk, m. (mn. -ci) —
 щорічник, щорічний жур-
 нал
 gòdišnjē — щорічно
 gòdišnji — річний; щорічний
 gòdišnjica, ž. — роковини,
 річниця
 gòjiti, -im — вигодовувати,
 вирощувати, плекати
 gòjiti se, -im se — жирити,
 товстіти, повніти
 gòl — голий; gòl i bōs — го-
 лий і босий; gòl gòlcat —
 голий-голісінський; spāsiti
 gòl život — врятувати тіль-
 ки життя
 gòlem — величезний, здоро-
 венний
 gòlf, m. (sport.) — гольф
 golic|ati, -am — лоскотати
 gològlav — простоволосий,
 без шапки
 golòruk — неозброєний, без-
 збройний
 gòlūb, m. — голуб
 golūbica, ž. — голубка
 gòmila, ž. — натовп, юрба;
 нагромадження; прірва (пе-
 рен.)
 gomilānje, s. — нагромаджен-
 ня, скупчення
 gomil|ati, -am — нагромаджу-
 вати, навалювати, скупчу-
 вати
 gomil|ati se, -am se — товпи-
 тися, нагромаджуватися,
 накопчуватися, скупчува-
 тися
 gòmolj, m. (bot.) — бульба
 gòn|iti, -im — гонити, гнати,
 заганяти, переслідувати
 gònjēnje, s. — погоня, гонін-
 ня, переслідування

gòra, ž. — гора, лісиста гора,
 полонина
 gòr|ak, -ka, -ko — гіркий; gòr-
 kǎ čāša — гірка чаша; liti
 proljèvati) gòrkē suze —
 лити гіркі сльози, вмивати-
 ся гіркими слізьми
 gorčina, ž. — гіркота
 gòrd — гордий, гордовитий
 gòrdōst, -i, ž. — гордість
 gòre¹ — догори, вгору, наго-
 ру, вгори
 gòrē² — гірше; svē gòrē i go-
 rē — все гірше й гірше;
 utòliko gòrē — тим гірше
 gòrēnje, s. — горіння
 gòri — гірший
 gòrivo, s. — пальне, паливо
 gòrje, s. — гірський хребет,
 гори
 gòr|jeti, -im — горіти, згорати
 gòrko — гірко; gòrko plākati
 — гірко плакати
 gòrnji — верхій, горішний;
 gòrnji tók, m. — верхів'я
 goròstas, m. — велетень, бо-
 гатир
 gòrskī — гірський; gòrskī lá-
 nas, m. — хребет
 gorušica, ž. — гірчиця
 gospòdār, m. — господар, ха-
 зяїн, володар
 gospodàrica, ž. — господиня,
 хазяйка
 gospodár|iti, -im — господа-
 рювати, хазяїнувати, пану-
 вати
 gospòdārskī — хазяїновитий
 gospodárstvo, s. — господар-
 ство
 gospòd|in, m. (mn. -a) — пан
 gòspodskī — панський
 gòspođa, ž. — пані, панна
 gòspođica, ž. — панночка
 gòst, m. — гість
 gòstionica, ž. — ресторан

gòstioničār, m. — власник ре-
сторану
gòst|iti, -im — частувати
gostoljubiv — гостинний
gostoljubivōst, -i, ž. — гостин-
ність
gostoprímstvo, s. — хліб-сіль,
хлібосольство
gost|ovati, -ujem — гостюва-
ти, гастролювати
gòšca, ž. — востя
gòtov — готовий; gòtov nõvac
— готівка; stāviti pred gò-
tov čin — поставити перед
фактом; u gòtovu — готів-
ка, наявні гроші
gotovina, ž. — готівка
gòtovo — майже
gòvedina, ž. — яловичина
gòvedo, s. — корова, віл, бик;
крупний рогатий скот
gòvedī — яловичий, гов'яжий
gòvōr, m. — мова, річ, говір-
ка, промова, гомін
govōr|iti, -im — говорити, бе-
сідувати, балакати, висту-
пати; govōriti ù vjetar —
кидати слова на вітер; go-
vōriti krōza zūbe — щадити
слова
govōrljiv — говіркий, бала-
кучий, балакливий
gòvōrnica, ž. — трибуна
govōrnik, m. (mн. -ci) — про-
мовець, оратор
gòzba, ž. — пригощання, бан-
кет
grábež, m. — грабіж, погра-
бування; грабунок, здир-
ство
grabēžl|iv — хижий, хижачь-
кий
grāb|iti, -im — хапати, хвата-
ти; загарбувати; черпати,
згнібати

grāblje, ž. mн. — граблі
grābljiv|ac, -ca, m. — хижак
grāclōz|an, -na, -no — граціо-
зний
grād¹, m. — град
grād², m. — місто
grādilište, s. — місце будівни-
цтва, будівельний майдан-
чик
grāditelj, m. — будівник, за-
будовник
grād|iti, -im — будувати, спо-
руджувати, створювати
grādivo, s. — матеріал (літе-
ратурний, науковий)
grādnja, ž. — будівля
grādski — міський; grādskā
vrāta — міська брама
grāda, ž. — будівельний ма-
теріал
grādan|in, m. (mн. -i) — гро-
мадянин; городянин
grāđanka, ž. — городянка;
громадянка
grāđanski — громадянський;
міський
grāđanstvo, s. — громадян-
ство; жителі міста
grāđēnje, s. — будівництво
grādevina, ž. — будова, спо-
руда, будівля
grāđēvni — будівельний; grā-
đēvni materi|jal — будівель-
ний матеріал
grāfičār, m. — типограф
grāfikon, m. — графік, шкала
grāh, m. — квасоля
grāja, ž. — гам, галас, гамір
grām, m. — грам
gramatičār, m. — граматист
gramatički — граматичний
gramatika, ž. — грамати́ка
gramōfōn, m. — патефон
grāmzlv i gramžl|iv — жа-
дібний, зажерливий, неси-
тий

grána, ž. — пілка, галузка, галузь, сук

granáta, ž. (vojn.) — граната
gran|ati, -am — відгалужувати, розгалужувати

gran|ati se, -am se — розгалужуватися, розвиватися, розростатися

grančica, ž. — галузка, сучок

granica, ž. — кордон, рубіж; грань; межа; ліміт

graničār, m. — прикордонник
granič|iti, -im — граничити, межувати, сусідити

graničnī — прикордонний, суміжний

granīt, m. — граніт

gran|uti, -em — засяяти, заблищати

gráš|ak, -ka, m. — горох

gřb, m. — герб

gřba, ž. — горб

gřbav — горбатий, згорблений, сутулий

gřb|iti se, -im se — горбитися, сутулитися; згинатися

gřč, m. — судороги, спазма, корчі

Gřčkā, ž. (geogr.) — Греція

gřčkī — грецький

gřd|an, -na, -no — величезний;

бридкий, потворний, огидний; **gřdne pàre** — величезні гроші

gřd|iti, -im — лаяти, сварити

gřbēn, m. — ріг, мис

gréda, ž. — балка, щабель

gř|psti, -bem — дряпати, чесати, чухати

gř|psti se, -bem se — дряпатися, чесатися, чухатися

gřška, ž. — помиака; огріх;

tiskārskā gřška — Арукарська помиака

gřšnī|k, m. (mn. -ci) — грішник

gřjalica, ž. — грілка

gřjānje, s. — опалення

gř|jati, -em — гріти, зігрівати, обігрівати, палити, опалювати

gř|jati se, -em se — грітися, зігріватися, розігріватися, опалюватися

gřjeh, m. — гріх; **up|sati ũ gřjeh** — вважати гріхом, приписати гріх

gřjēš|iti, -im — помилятися, хибити, грішити

grimàsa, ž. — гримаса

grim|z|an, -na, -no — багровий, багрянний

gřpa, ž. — грип

gř|sti, -zem — гризти, кучати

gřiva, ž. — грива

Gřk, m. — грек

Gřkinja, ž. — грекinya, гречанка

gřk|jan, m. — гортань

gř|iti, -im — обіймати, обнімати; горнути, пригортати

gřlo, s. — горло, глотка

gřm, m. — кущ; **ũ tōm gřmu lēži zēc** — ось де собака заритий

gřm|jeti, -i — гриміти, гримати

gřm|javina, ž. — грім

gřm|je, s. — чагарник

gřōb, m. — могила; **gřōb nēznānōg junāka** — могила невідомого солдата (героя, воїна);

jēdnōm nōgōm u gřōbu — однією ногою в могилі

gřōblje, s. — кладовище, цвинтар

gřōhot, m. — гуркіт

gřōm, m. — грім; **kao gřōm iz vēdra nēba** — як грім з ясного неба

gřōmobrān, m. — громовідвід

grôš, m. — гріш
gròtlo, s. — дуло
gròza, ž. — жах, трепет
gròzjan, -na, -no — грізний, жахливий, страшний
gròzd, m. — китиця (виноградна); гроно; кетяг
gròznica, ž. — гарячка, пропасниця, лихоманка
gròznicav — гарячковий
gròzđanĭ — виноградний
gròzđe, s. — виноград
gròzđice, ž. mn. — ізюм
grûb — грубий, брутальний
grûbôst, -i, ž. — грубість, брутальність
grûda, ž. — брила, грудка
grûd|atĭ se, -am se — грати в сніжки
grûdi, ž. mn. — груди
grûdnĭ — грудний
grûpa, ž. — група, гурт, ланка, ватага
grupĭr|atĭ, -am — групувати
Gruziján|ac, -ca, m. — грузин
Gruzĭjanka, ž. — грузинка
grûzijskĭ — грузинський;
Grûzijskā SSR — Грузинська РСР
gûba, ž. — проказа; лишайник
gûbica, ž. — пика, морда
gubĭ|tak, -tka, m. (mn. -ci) — втрата; програш
gubĭ|iti, -im — втрачати, губити; програвати
gubĭ|iti se, -im se — губитися, щезати, зникати; слабшати; **gûbi se!** — щезни! геть!
gûbitĭ vri|jeme — витрачати час; **gûbitĭ svĭjest** — неприємніти
gûcn|uti, -em — ковтнути
gûdāčkĭ i **gûdalačkĭ** — смичковий; **gûdāčkĭ instrumēt**

(muz.) — смичковий інструмент; **gûdāčkĭ òrkestar** (muz.) — смичковий оркестр
gûdalo, s. — смичок
gûja, ž. — отруйна змія
gû|katĭ, -čem — воркотати
gû|lĭti, -im — обдирати, луштити; грабувати
gûma, ž. — гума, резина; гумка
gûmen — гумовий, резиновий
gûmno, s. — тік
gûndānje, s. — бурмотання, бурчання, ворчання
gûnd|atĭ, -am — буркотати, гарикати, бурчати
gûr|atĭ, -am — штовхати, проштовхувати, відштовхувати, просувати, висувати
gûr|atĭ se, -am se — юрбитися, пробиратися, проштовхуватися
gûrmān, m. — гастроном
gûrn|uti, -em — штовхнути, пхнути, наштовхнути, відштовхнути, просунути, висунути
gûrn|java, ž. — штовханина; колотнеча, давка
gûsāk, m. i **gûsān**, m. (zool.) — гусак
gûsār, m. — пірат
gûs|jenica, ž. — гусениця, гусінь
gûs|jeničĭjĭ — гусеничний
gûska, ž. (zool.) — гуска
gûslār, m. — гусяр
gûsie, ž. mn. (muz.) — гуслі
gûst — густий, щільний
gûstĭš, m. — гущавина, гуща
gûščĭjĭ — гусячий
gûš|iti, -im — душити, подавлювати, давити

gúš|lti se, -im se — давитися, задихатися
gúštĕr, m. (zool.) — ящірка
gùt|ati, -am — ковтати, проковтувати; поглинати; **gùt|ati òčima** — їсти очима
gùtljaj, m. — ковток
gùtn|uti, -em — ковтнути, проковтнути; поглинути

gubernànta, ž. — губернантка, вихователька
gūžva, ž. — метушня, штовхалина, тиск, давка
gùžv|ati, -am — м'яти, бгати, жужмити
Gvatemàla, ž. (geogr.) — Гватемала
gvòžde, s. — залізо

H, h

h (hā), m. (muz.) — сі
hā! — ого!
ha = hĕktar — га = гектар
Hāg (Haag), m. (geogr.) — Гаага
hājde! — ну! давай!
hājđū|k, m. (mn. -ci) — гайдук
hājka, ž. — погоня, облава
hālò! — алло!
halucináci|ja, ž. — галюцинація
hāl|jna, ž. — плаття; одежа
hāps|lti, -im — арештовувати
hāpsĕnje, s. — арешт
hār|ati, -am — грабувати, спустошувати
hārem, m. — гарем
hārfa, ž. — арфа
hārīnga, ž. — оселедець
harmònič|an, -na, -no — гармонійний, співзвучний
harmòni|ja, ž. — гармонія, співзвучність
harmònika, ž. — баян, гармонія
harmònikāš, m. — гармоніст
harmònir|ati, -am — гармоніювати
Hĕbrej, m. — єврей
hĕbrĕjskĭ — єврейський

hegemòni|ja, ž. — гегемонія
hĕj (uzv.) — гей! агов!
hĕktār, m. — гектар
hĕktollt|ar, -ra, m. — гектолітр
helikòpter, m. — вертоліт
Hĕlsinkĭ, -ja, m. — Хельсінкі
hĕljda, ž. — гречка
hemisféra, ž. — півкуля
hĕrbār i hĕrbārĭj, m. — гербарій
Hĕrcegov|ac, -ca, m. — герцеговінець
hĕrcegovac|kĭ — герцеговінський
Hĕrcegovka, ž. — герцеговінка
hermètič|an, -na, -no — герметичний
hĕròj, m. — герой
heroiz|am, -ma, m. — героїзм
hĕròjskĭ — героїчний
heró|stvo, s. — геройство
hĕtman, m. — гетьман
hibrĭd, m. — гібрид
hidraulic|an, -na, -no — гідрравлічний
hidroavĭdn, m. — гідроплан
hidrocentrála, ž. — гідростанція
hidrògĕn, m. — водень

hidroplān, m. — підроплан
hidroterāpija, ž. — водолікування
higiéna, ž. — гігієна
higiénski — гігієнічний
hīhōt, m. — репіт
hīhō|tati, -**čem** — реготати
hijéna, ž. — пієна
hijerārhija, ž. — ієрархія
hīljada, ž. — тисяча
hīljadārka, ž. — тисяча (динарив)
hīljaditi — тисячний
hīljadugōdišn|j — тисячолітній
himéra, ž. — химера
hīmna, ž. — гімн
hipèrbola, ž. — гіпербола
hiperbolizír|ati, -**am** — гіперболізувати
hiperprodūkcija, ž. — перевиробництво
hipnotizír|ati, -**am** — гіпнотизувати
hipnóza, ž. — гіпноз
hipohōnd|ar, -**ra**, m. — іпохондрик
hipohōndrija, ž. — іпохондрія
hipòkrit(a) — лицемір, ханжа
hipokrizija, ž. — лицемірство
hipotéka, ž. — іпотека
hipotéza, ž. — гіпотеза
hīr, m. (mn. -**ovi**) — примха, каприз, вереда
hīrōvit — примхливий, капризний, норовливий, вибагливий, вередливий, химерний
hīrōvitōst, -**i**, ž. — примхливість, вибагливість, химерність
hīstèrič|an, -**na**, -**no** — істеричний
hīstèrija, ž. — істерика
hīstōrija, ž. — історія
hīstōrijski — історичний

hīstōri|k, m. (mn. -**ci**) — історик
hī|tac, -**ca**, m. — постріл
hī|tan, -**na**, -**no** — негайний, невідкладний, нагальний, поспішний, екстрений; **hītan pòsao** — нагальна (термінова) справа
hī|tar, -**ra**, -**ro** — прудкий, верткий, спуритний
hī|tn|uti, -**em** — кинути, жбурнути
hī|če, ž. mn. — штани; брюки; труси
hī|ād, m. — тінь
hī|ād|an, -**na**, -**no** — холодний, прохолодний
hī|ādion|k, m. — холодильник
hī|ād|iti, -**im** — холодити, прохолоджувати, студити
hī|ād|iti se, -**im se** — охолоджуватися, вистагати, холонути, обмерзатися
hī|adnōca, ž. — холод, холода; холоднеча
hī|adnōkrv|an, -**na**, -**no** — холоднокровний, спокійний, врівноважений
hī|adnōkrv|nōst, ž. — холоднокровність, спокій, врівноваженість
hī|ād|nj|k, m. (mn. -**ci**) — холодильник
hī|ād|n|jeti, -**nim** — холодити, охолоджуватися, застигати
hī|ād|vīt — тінистий, тінявий
hī|jēb, m. — хліб
hm! (uzv.) — гм!
hmē|j, m. — хміль
hōd, m. — хода, ходіння; хід, перебір
hōdānje, s. — ходіння
hōd|ati, -**am** — ходити, йти, крокувати, ступати
hōdn|k, m. (mn. -**ci**) — коридор

höšťapler, m. — аферист, авантюрист
 hökěj, m. (sport.) — хокей
 Holändija, ž. (geogr.) — Нідерланди, Голландія
 hölandskí — голландський
 Holändčanin, m. — голландець
 Holändčanka, ž. — голландка
 homògēn — гомогенний, однорідний
 honòrār, m. — гонорар
 hònorārní — гонорарний
 hòp! (uzv.) — гоп!
 hòrda, ž. — орда
 horizont, m. — горизонт, обрій, небосхил; кругозір
 hòrizontā|jan, -na, -no — горизонтальний
 hòrmòn, m. (fiziol.) — гормон
 hòtel, m. — готель
 hòtimicē — навмисно
 hòtimic|jan, -na, -no — навмисний
 hráb|jar, -ra, -ro — хоробрий, відважний, доблесний
 hrábr|iti, -im — підбадьорювати, захочувати
 hrábròst, -i, ž. — хоробрість, мужність, відвага
 hrām, m. — (mn. -ovi) — храм
 hrám|ati, -ijem — шкутильгати, шкандибати
 hrána, ž. — їжа, харч, провізія, корм, харчування
 hrànitel|j, m. — охоронець
 hrán|iti, -im — годувати, вигодувати
 hrán|iti se, -im se — харчуватися; столуватися
 hràn|iv — поживний, живильний; ситний
 hrápav — шорсткий, кострубатий, шершавий; корявий
 hràst, m. (mn. -ovi) (bot.) — дуб

hràstov — дубовий
 hràstovina, ž. — дуб, лісоматеріал з дуба
 hr|bat, -pta, m. — хребет
 hrèn, m. (bot.) — хрін
 hrèndvka, ž. — сосиска
 hrestomàtija, ž. — хрестоматія
 hrid, ž. — скеля
 hridina, ž. — скеля (велика)
 hrípav|ac, -ca, m. — коклош
 hřkånje, s. — хропіння
 hř|kati, -čem — хропіти
 hròm' i kròm, m. — хром
 hròm' — кривий, кульгавий
 hròp|ac, -ca, m. — хрип
 hròp|tati, -čem — харчати
 hřpa, ž. — купа, стос, пака
 hrptèn|jača i hrptènica, ž. (anat.) — хребет (спинний)
 hřskavica, ž. — хрящ
 hřt, m. (mn. -ovi) (zool.) — хорт
 hrùšt, m. (mn. -evi) (zool.) — хрущ
 Hřvāt, m. — хорват
 Hřvatica, ž. — хорватка
 Hřvatskā, ž. — Хорватія
 hřvatskí — хорватський
 ht|jeti, hòcu — хотіти, бажати; hòceš-něceš — як-не-як; htio nè htio — як-не-як, хочеш не хочеш; kad se hòce, svè se mòžè — коли хочеш — можеш
 hu|gān, m. — хуліган
 hù|iti, -im — ганюти, гудити; ганьбити
 hù|ja, ž. — негідник
 hùmān — гуманний
 humànist(a), m. — гуманіст
 humaniz|am, -ma, m. — гуманізм
 humanizír|ati, -am — гуманізувати

hùmánòst, -i, ž. — гуманність
húmòr, m. — гумор
humòrist(a), m. — гуморист
humoristlčkl — гумористич-
 ний
húnjavica, ž. — нежить
hùra! (uzv.) — ура! віват!
 слава!
hùškáč, m. — підбурювач; **gã-
 tni hùškáč** — палій війни
hvála, ž. — хвала, похвала;
hvála! — спасибі; **hvála H-
 jepã!** — красно дякую, ве-
 лике спасибі, дуже дякую!
hvállsãnje, s. — хвальба, хва-
 стоці
hváll|sati se, -šem se — хва-
 литися, хизуватися
hvállsav|ac, -ca, m. — хвастун,
 хвалько

hváll|iti, -im — хвалити, ви-
 хваляти, величати, дякува-
 ти
hváll|iti se, -im se — хвалити-
 ся, величатися
hvãlospjev, m. — вихваляння,
 спів похвали
hvãstãnje, s. — хвастоці,
 хвальба; хизування
hvãst|ati se, -am se — хваста-
 тися, чванитися
hvãtãljka, ž. — щипці
hvãt|ati, -am — хапати, схо-
 плювати; **jéza me hvãtã** —
 страх мене бере
hvãtati se — хапатися, бра-
 тися, чіплятися; **hvãtati se
 za (pòs|jedn|u) slãmčicu** —
 хапатися за соломинку

I, i

i (vezn.) — і, й, та
lako — хоч, хоча
ìci, idēm — йти, ходити, йти-
 ти; **ìci nã rùku** — йти на
 руку, сприяти; **tò mi idē
 u ràčùn** — це мені зарахо-
 вується, це мені на ко-
 ристь; **ìci u krãjnòst** — до-
 ходити до крайнощів
ideã|an, -na, -no — ідеальний
ideãlist(a), m. — ідеаліст
idealiz|am, -ma, m. — ідеа-
 лізм
idealizír|ati, -am — ідеалізу-
 вати
idéja, ž. — ідея
idějni — ідейний
idějnost, -i, ž. — ідейність
identič|an, -na, -no — іденти-
 чний

identificír|ati, -am — іденти-
 фікувати
identitět, m. — ідентичність
ideòlo|g, m. (mн. -zi) — ідео-
 лог
ideòlo|gija, ž. — ідеологія
idilla, ž. — ідилія
idiot, m. — ідіот
idol, m. — ідол
idolopoklónstvo, s. — ідоло-
 поклонство
i dr. (i drugi, i drugo) — та
 ін. (та інше), тощо
idũci — наступний, майбутній
ìgla, ž. — голка; **sjèditi kao
 na ìglama** — сидіти як на
 голках
ignorír|ati, -am — ігнорувати
ìgra, ž. — забава, гра, забав-
 ка

igráč, m. — грач, гравець, картяр
igračka, ž. — іграшка, забавка
igračnica, ž. — будинок для азартних ігор; казіно
igralište — спортивна площа, майданчик
igranka, ž. — гулянка
igrati, -am — грати; **igrati ùlogu** — грати роль, відігравати роль
igrati se, -am se — гратися, забавлятися, жартувати
ih! (uzv.) — і! іх!
ijedjan, -na, -no — хоча б один, який-небудь, хто-небудь
ijekav|ac, -ca, m. — екавець
ijekavski — екавський
ijekavština, ž. — екавський діалект, екавщина
ikad(ā) — коли-небудь
ikak|jav, -va, -vo — який-небудь, який-будь, будь-який
ikako — як-небудь, будь-як
ikav|ac, -ca, m. — ікавець
ikavski — ікавський
ikavština, ž. — ікавський діалект, ікавщина
ikoliko — скільки-небудь
ikona, ž. — ікона
ikra, ž. — ікра
ilegál|ac, -ca, m. — підпільник
ilegál|jan, -na, -no — нелегальний, підпільний
ilegálnost, -i, ž. — підпілля, нелегальність
ih (vezn.) — чи то, або
lovača, ž. — глина
ilustráci|ja, ž. — ілюстрація
ilustrír|ati, -am — ілюструвати
iluzi|ja, ž. — ілюзія
iluzór|jan, -na, -no — ілюзорний

im|ati, -am — мати, володіти;
imati na paméti — пам'ятати;
imati srěću — щастити;
imati povjerenja — довіряти;
imati u vídu — мати на увазі; **imā kao pljěvė** — хоч греблю гати
ide, -na, s. — ім'я, імення;
kāko ti je ime? — як твоє ім'я? як тебе звуть?; **zvāti pò imenu** — звати по імені
imendān, m. — іменини
imenica, ž. (gram.) — іменник
imenik, m. — іменний список, каталог; **telèfonski imenik** — телефонна книга
imenovānje, s. — найменування
imen|ovati, -ujem — назвати, іменувати, дати ім'я, призначати
imenjāk, m. (mн. -ci) — тезка
imét|ak, -ka, m. — майно
imitáci|ja, ž. — імітація
imitátor, m. — наслідувач
imitírānje, s. — імітування, наслідування
imitír|ati, -am — імітувати, наслідувати
imovina, ž. — збіжжя, майно;
drùstvenā imovina — суспільне майно
imperativ, m. (gram.) — наказовий спосіб
imperfekt, m. (gram.) — імперфект
impér|ij, m. — імперія
imperijalistički — імперіалістичний
imperijaliz|am, -ma, m. — імперіалізм
imponír|ati, -am — імпонувати
impresioniz|am, -ma, m. — імпресіонізм

improvizácija, ž. — імпровізація
improvizír|ati, -am — імпровізувати
impuls, m. — імпульс
imúč|an, -na, -no — замо- жний, багатий; маючий
imúčnůst, -i, ž. — достаток, багатство
imún — імунний, несприйня- тливий до захворювань
imunitět, m. — імунітет
ināče — інакше, загалом ка- жучи; а втім, крім того
ināt, m. — упертість, непо- ступливість, затятість; **těbi za ināt** — тобі наперекір; **učiniti iz ináta** — зробити з упертості; **kao za ināt** — як на сміх
inát|iti se, -im se — упирати- ся, робити на зло, напере- кір
incident, m. — інцидент
indicija, ž. — вказівка
indiferent|an, -na, -no — інди- ферентний, байдужий
indignácija, ž. — обурення, озлобленість
indigníran — обурений, озло- блений
indignír|ati, -am — обурити, обурювати
Indija, ž. (geogr.) — Індія
Indij|ac, -ca, m. — індус
Indiján|ac, -ca, m. — індієць
indijanski — індійський
indijski — індуський
indirekt|an, -na, -no — непря- мий
indiskret|an, -na, -no — не- скромний, нестриманий; неделікатний

individuál|an, -na, -no — інди- відуальний, одноосібний
individualiz|am, -ma, m. — ін- дивідуалізм
individualizír|ati, -am — інди- відуалізувати
individuálnůst, -i, ž. — індиві- дуальність
individuum, m. — індивід, ін- дивідуум
indústrija, ž. — індустрія, промисловість
industrijalizír|ati, -am — ін- дустріалізувати
indústrijski — промисловий, індустріальний
infarkt, m. — інфаркт
infekcija, ž. — інфекція
inferiőr|an, -na, -no — ниж- ній, нижчий; підпорядкова- ний
inficír|ati, -am — заражати
informácija, ž. — інформація, довідка; **úred za informáci- je** — довідкове бюро
informativ|an, -na, -no — до- відковий, інформаційний
informír|ati, -am — інформу- вати
informír|ati se, -am se — до- відатися, довідуватися
ingerèncija, ž. — право втру- чатися
inicijál, m. — ініціал
inicijativa, ž. — ініціатива, починання
inicijátor, m. — ініціатор, за- стрільник
injèkcija, ž. — укол
inkasátor, m. — інкасатор
inkògnito, s. — інкогніто
inkubácija, ž. — інкубація
inkubátor, m. — інкубатор
inòstran — іноземний
inostránstvo, s. — закордон

inozém|ac, -ca, m. — іноземець, чужоземець, чужинець
 inòzèmnì — зарубіжний, іноземний
 inozémstvo, s. — закордон
 inscenír|ati, -am — інсценувати
 insekt, m. — комаха
 insinuácija, ž. — інсинуація
 insistiránje, s. — домагання, наполягання
 insistír|ati, -am — настоювати, настояти, наполягати
 inspèkcija, ž. — інспекція, інспектування, перевірка;
 všítì inspèkciju — інспектувати
 inspektor, m. — інспектор
 inspicír|ati, -am — інспектувати
 instalácija, ž. — обладнання
 institút, m. — інститут
 instrùment, m. — інструмент
 intèlekt, m. — інтелект
 intelektuál|ac, -ca, m. — інтелігент
 ìntelektuál|an, -na, -no — інтелектуальний
 inteligèncija, ž. — інтелігенція; інтелігенти
 inteligènt|an, -na, -no — інтелігентний
 intenziv|an, -na, -no — інтенсивний
 ìnteres, m. — інтерес, зацікавленість
 interesànt|an, -na, -no — інтересний, цікавий
 interesír|ati, -am — інтересувати, цікавити
 interesír|ati se, -am se — цікавитися
 internacionála, ž. — інтернаціонал
 internacionál|an, -na, -no — інтернаціональний

intèrnāt, m. — гуртожиток
 ìnterplanetārni — міжпланетний
 interpretácija, ž. — інтерпретація
 interpùncija, ž. — пунктуація
 intèrval, m. — проміжок, інтервал
 intervèncija, ž. — втручання, інтервенція, клопотання
 intervenír|ati, -am — втручатися; клопотати
 ìntim|an, -na, -no — інтимний
 intonácija, ž. — інтонація
 intonír|ati, -am — інтонувати
 intríga, ž. — інтрига
 intrigír|ati, -am — інтригувати
 invàlid, m. — інвалід
 invàlidski — інвалідний
 ìnvāzija, ž. — нашість, вторгнення
 ìnvèntār, m. — інвентар
 inventarizír|ati, -am — інвентаризувати
 inventúra, ž. — облік, інвентаризація
 ìnvestícija, ž. — капіталовкладення
 inžènjēr, m. — інженер
 inženjér|ac, -ca, m. — сапер
 ìnje, s. — іній
 ìpāk — таки, як-не-як, проте, однак, все-таки
 Irān, m. (geogr.) — Іран
 ìreāl|an, -na, -no — ірреальний
 irònič|an, -na, -no — іронічний
 irònija, ž. — іронія
 ironizír|ati, -am — іронізувати
 iscijèd|iti, -im — викрутити, вичавити

iscijè|ati se, -am se — розір-
ватися, порватися
iscr|an, -na, -no — вичерпний
iscr|jen — виснажений
iscr|jenōst, -i, ž. — вичерп-
ність; виснаження, знеси-
лення
iscr|jén|je, s. — виснаження,
знесилення
iscr|jív|ati, -ujem — вичер-
пувати, знесилювати, ви-
снажувати
iscr|p|sti, -em — вичерпати,
виснажити, знесилити
isè|liti, -im — виселити
isè|liti se, -im se — пересели-
тися, виселитися; емігрува-
ти
isel|jáv|ati, -am — виселяти,
переселяти
isel|jáv|ati se, -am se — пере-
селятися, виселятися, емі-
грувати
isel|jèni|k, m. (mн. -ci) — пе-
реселенець; емігрант
isel|jènič|ki — переселенський,
емігрантський
ishod, m. — результат, наслі-
док
ishrana, ž. — харчування,
продукти харчування
isječ|ak, -ka, m. (mл. -ci) —
вирізка, вирізаний шматок,
частина, сектор
is|je|cí, -ijèč|em — вирубати,
всікти, розрубати, розрі-
зати
iskaz, m. — свідчення, по-
свідчення, звіт
iská|zati, -žem, — висловити,
сказати, заявити, посвідчи-
ти; iská|zati poč|ast — вша-
нувати
iskaz|ívati, -ujem — вислов-
лювати, свідчити, заявляти

iskaznica, ž. — посвідчення,
свідцтво, квиток
iskid|ati, -am — позтерзати,
порвати, позірвати, полама-
ти
isklè|sati, -šem — висікти, ви-
добати
isklizn|uti, -em — вислизнути
isključén|je, s. — виключення
iskljúč|iti, -im — виключити,
відчислити
iskljúčiv — винятковий, ви-
ключний; надзвичайний
isključ|ívati, -ujem — відчи-
сляти, виключати
iskòč|iti, -im — вискочити,
виплигнути, вирватися; mē-
ni je da iskočim iz kožē
— дійшло мені до живого
iskonski — споконвічний
iskòp|ati, -am — викопати,
вирити, добути
iskopáv|ati, -am — викопува-
ти, виривати, добувати
iskòpč|ati, -am — виключити,
вимикнути, відчепити
iskopčáv|ati, -am — виключа-
ти, вимикати, відчеплювати
iskori|jèn|iti, -im — викорчу-
вати, вирвати з коренем;
викоренити
iskòrist|liti, -im — використа-
ти
iskoriš|čávān|je, s. — викорис-
тання, використовування,
визиск
iskoriš|čáv|ati, -am — викори-
стовувати, визискувати
iskorjen|jívati, -ujem — ви-
корчовувати, (перен.) вико-
рінювати
iskra, ž. — іскра
iskr̀|ati, -am — вивантажи-
ти, висадити
iskr̀|ati se, -am se — зійти,
висадитися

iskrcáv|ati, -am — виванту́жувати, висаджу́вати

iskrcáv|ati se, -am se — вивантажу́ватися, висаджу́ватися

iskren — щирий, щиросердний

iskrenōst, -i, ž. — щирість

iskrív|iti, -im — вигну́ти, викривити

iskrív|iti se, -im se — вигну́тися, викривитися

iskriví|ivati, -ujem — вигина́ти, викривляти

iskriví|ivati se, -ujem se — вигина́тися, викривлятися

iskrsáv|ati, -am — з'явля́тися, виникати (раптово)

iskrsn|uti, -em — з'явля́тися, виникну́ти

iskrváv|iti, -im — залити кро́в'ю, закривавити

iskuh|ati, -am — виварити, розварити

iskuháv|ati, -am — виварюва́ти, розварювати

iskúp|ati, -am — вику́пати

iskúp|ati se, -am se — вику́патися

iskus|an, -na, -no — досві́дений, умі́лий

iskus|iti, -im — зазнати, попробу́вати

iskústvo, s. — досві́д, досві́деність

iskuš|ati, -am — випробу́вати; споку́сити

iskušávati, -am — випробову́вати; споку́шати

iskušenje, s. — споку́са

iskvár|iti, -im — зіпсу́вати, знівечити

islām, m. — Іслам, магоме́танство

islāmski — ісламський, магоме́танський

i (tòme) slíčno (i sl.) — і по́дібно (і под.)

isljedník, m. — слі́дчий

ismí|jati, -em — висмі́яти, підняти на смі́х

ismíjáv|ati, -am — висмі́ювати, глузу́вати, піднімати на смі́х

ismjeh|ivati se, -ujem se — насмі́хатися

ispačen — вимуче́ний, стомле́ний

ispad, m. — ви́пад, ви́лазка, ви́хватка

ispad|ati, -am — ви́падати, ви́слизати, ви́валюватися

ispá|liti, -im — ви́стріляти; спа́лити

ispár|ati, -am — розпо́роти, порва́ти

ispar|iti, -im — ви́пару́вати

isparívānje, s. — ви́пар

isparí|vati, -ujem — ви́паро́вувати

ispàrljiv — лету́чий

ispá|sti, -dnem — ви́пасти, ви́слизну́ти, ви́валитися

ispaša, ž. — пасови́ще, пасо́висько, па́ша, ви́гін, ви́пас

ispášt|ati, -am — нести ка́ру, пока́рнання

ispáv|ati se, -am se — ви́спа́тися

ispè|ći, -čem — спекти, ви́пекти, засма́жити, зжа́рити;

ispèci pa rèci — спочатку подума́й, а потім скажи

ispég|liti, -am — ви́прасу́вати, ви́гладити

ispí|jati, -am — ви́пивати

ispírānje, s. — поло́скання

ispír|ati, -em — проми́вати, поло́скати

ispí|sati, -šem — спи́сати, ви́писати

ispí|sati se, -šem se — спи́сатися, ви́писатися

ispis|ivati, -ujem — списува-
ти, виписувати
ispis|ivati se, -ujem se — спи-
суватися, виписуватися
ispit, m. — іспит, екзамен,
дослід, залік; **põprāvni ispit**
переекзаменовка, повтор-
ний іспит; **polāgati (polõži-
ti) ispit** складати (скласти)
іспит, витримувати (витри-
мати) іспит
ispit|jati, -am — екзаменувати;
обслідувати, позслідувати,
дослідити; опитати, допи-
тати
ispiti, -jem — випити; **ispiti
gõrkū čāšu** — випити гірку
чашу
ispitīvāč, m. — екзаменатор
ispitīvānje, s. — розслідуван-
ня, обслідування, дослі-
дження, опитування
ispit|ivati, -ujem — екзамену-
вати, обслідувати, досліджу-
вати; допитувати, запиту-
вати
ispitni — екзаменаційний, іс-
питовий
isplač|ivati, -ujem — виплачу-
вати, оплачувати, позпла-
чувати
isplata, ž. — виплата, оплата,
сплата, платіж
isplāt|iti, -im — виплатити,
оплатити, позлатити
isplāt|iti se, -i se — окупи-
тися; **tõ se ne isplāti** — це
не окупиється, не варто за-
ходу
isplē|sti, -tem — сплести, ви-
плести, вив'язати
ispliv|jati, -am — виплавити, ви-
плити
isplõv|iti, -im — виплавити,
вийти в море
ispočētkā — спочатку

ispod (+G.) — під; **ispod rū-
kē** — з-під руки, з рук
ispoljāv|jati, -am — являти,
проявляти, виявляти
ispõl|jiti, -im — явити, про-
явити, **виявити**
isporuč|iti, -im — передати,
видати, здати, доставити
isporuč|ivati, -ujem — переда-
вати, видавати, здавати,
доставляти
isporuka, ž. — передача, зда-
ча, видача, **доставка**
isposl|õvati, -ujem — **викло-
потати**
ispostava, ž. — філіал, відді-
лення
ispovijed, -i, ž. — сповідь
ispovijēd|jati, -am — сповідати
ispõv|jed|iti, -im — виспові-
дати
isprāč|j, m. — проводи
isprāč|jati, -am — проводи-
ти; випроводжувати; поси-
лати
ispr|jati, -egem — промити, ви-
полоскати
isprat|iti, -im — провести,
випроводити
isprav|ak, -ka, m. (mн. -ci) —
поправка
isprav|an, -na, -no — справ-
ний, правильний, добросо-
вісний, чесний
isprav|iti, -im — виправити,
поправити, вирівняти
ispravl|jati, -am — виправля-
ти, правити, вирівнювати
isprāzn|iti, -im — спорож-
нити, вихолостити
isprāzn|j|ivati, -ujem — спо-
рожняти, вихолощувати
ispreb|ij|jati, -am — побити,
перебити, переламати; **is-
preb|ij|jati nā mrtvõ ime** —
побити мало не до смерті
ispred (+G.) — з-перед

isprégn|uti, -em — випрягти
 isprékídān — переривчастий,
 уривчастий
 ispremi|jěš|ati, -am — перевер-
 нути, наробити бешкету;
 обшукати
 ispreplě|sti, -tem — перепле-
 сти, переплутати
 isprěvr|tati, -čem — переплу-
 тати, перевернути, розкида-
 ти
 isprěz|ati, -žem — випрягати
 isprič|ati, -am — оповісти;
 пробачити, вибачити, ви-
 правдати
 isprič|ati se, -am se — виба-
 читися, пробачитися, ви-
 правдатися
 ispričáv|ati, -am — пробачати,
 вибачати, виправдовувати
 ispričáv|ati se, -am se — ви-
 бачатися, пробачатися, вип-
 радовуватися
 isprika, ž. — перепрошення,
 вибачення
 ispripòv|jed|iti, -im — опові-
 сти, розповісти
 ispf|jati, -am — забруднити,
 вимазати
 ispròs|iti, -im — випросити,
 вимолити, виблагати; is-
 pròsiti djěvòjku — посва-
 тати дівчину
 isprovocír|ati, -am — спрово-
 кувати
 ispruž|iti, -im — простягти,
 розігнути
 ispruž|iti se, -im se — витяг-
 тися, розтягнутися
 ispsòvati, -ujem — вилаяти
 (брутальними словами)
 ispun|iti, -im — наповнити, за-
 повнити; виконати
 ispunjáv|ati, -am — наповню-
 вати, заповнювати, запов-
 няти; виконувати

ispupčēn — опуклий
 ispùst|iti, -im — випустити,
 упустити; ispùstiti dūšu —
 померти, віддати богові ду-
 шу
 ispùšt|ati, -am — упускати;
 випускати
 istaknūt — видатний, визна-
 чний
 istàkn|uti, -em — висунути,
 виставити, підкреслити, ви-
 ділити
 istàkn|uti se, -em se — відзна-
 читися, виділитися
 istancān — тонкий, витонче-
 ний
 istarskī — істарський
 istě|ci, -čem — витекти, стек-
 ти; ròk je istekao — строк
 скінчився
 istī — той самий, викопаний,
 однаковий
 istil|cati, -čem — висувати,
 виділяти, підкреслювати,
 виставляти
 istil|cati se, -čem se — відрі-
 знятися, відзначатися, виді-
 лятися
 istina, ž. — істина, правда,
 щоправда; nje istina —
 неправда; živā istina — чи-
 ста правда
 istinit — правдивий, справж-
 ний
 istinoljubiv — правдивий, пра-
 ведний, справедливий
 istinskī — істинний, справж-
 ний, дійсний
 istiskívati, -ujem — витісня-
 ти, відтіснити
 istisn|uti, -em — витіснити,
 відтіснити
 istje|cati, -čem — стікати, ви-
 тікати
 istjer|ati, -am — вигнати; пу-
 стити (про рослини); istje-

rati nà vidjelo — витягти на світло, виставити на вид, зробити явним, вивести на чисту воду
istjerřivati, -ujem — виганяти; пускати (про рослини)
istočni — східний
istočnjāčki — східний
istodobno — одночасно
istòimen — однойменний
istok, m. — схід; **Srēdnjĭ Istok (geogr.)** — Середній Схід; **Dàleki Istok (geogr.)** — Далекий Схід
istòmišljēnĭk, m. (mн. -ci) — однодумець
istovār, m. — вивантаження, розвантаження
istòvarĭti, -im — вивантажити, розвантажити
istovarřivati, -ujem — вивантажувати, розвантажувати
istòvetĭan, -na, -no — тотожний, однаковий, ідентичний
istòvetnòst, -i, ž. — тотожність, ідентичність
istòvremen — одночасний
istòvremeno — одночасно
istòvrsĭtan, -na, -no — однорідний, однотипний
istòznačĭan, -na, -no — однозначний
Īstra, ž. (geogr.) — Істра
istraga, ž. — розслідування, слідство
istraĭjati, -em — вистояти, витримати
istranin, m. — житель Істри
istrāžitelĭ, m. — слідчий
istrāžĭti, -im — розслідувати, обслідувати, дослідити
istraživāč, m. — дослідник
istraživāčki — дослідний; **nàučno-istraživāčki** — науково-дослідний

istraživānje, s. — дослід, обслідування, обстеження
istražřivati, -ujem — обслідувати, досліджувати, розслідувати
istražni — слідчий; **istražni súdac** — судовий слідчий; **istražni zátvor** — попереднє ув'язнення
istrčĭati, -im — вибігти, вискочити
istrčĭati se, -im se — забігти вперед, набігатися
istrčávĭati, -am — вибігати, вискакувати
istrčávĭati se, -am se — бігати наперед, набігуватися
istreblĭřivati, -ujem — винищувати, знищувати, прополювати, очищати
istrésĭati, -am — витрущувати, обтрущувати
istrésĭti, -em — витрусити, обтрусити
istrgnĭuti, -em — вирвати, висмикнути
istrgnĭuti se, -em se — вирватися
istriřèbĭti, -im — винищити, знищити, прополоти, очистити
istrošen — спрацьований, ослаблений, вичерпаний
istròšĭti, -im — витратити, розтратити, зносити, вичерпати
istròšĭti se, -im se — витратитися; ослабнути, втратити силу; розкришитися
istúci, -cem — побити, потовкти
istúpānje, s. — виступ, поява; **вихід**

istúp|ati, -am — виступати, появлятися; виходити
istúp|iti, -im — виступити, появитися; вийти
isúš|iti, -im — висушити
isúš|iti se, -im se — зсохнути-ся, висохнути
isuš|ivati, -ujem — висушувати, осушувати
isuš|ivati se, -ujem se — зсихатися, висихати
išár|ati, -am — порябити, розмалювати, покрити візерунками
iščašén|je, s. — вивих
iščaš|iti, -im — звихнути, вивихнути
išček|ivati, -ujem — вичікувати, дожидатися, дочікувати
iščezáv|ati, -am — щезати, зникати
iščezn|uti, -em — щезнути, зникнути
iščùp|ati, -am — вирвати, висмикнути
išib|ati, -am — висікти (різка-ми), відшмагати
išijas, m. — ішіас
išta — що-небудь, будь-що, що б не було
itd. (i tàkō dāljē) — і таке інше, і так далі
itko — хто-небудь, будь-хто, хто б не був
ivēr, m. — тріска
ivica, ž. — край, грань, кайма, рант
iz (+ G.) — із, з-поміж
iza (+ G.) — за, з-за, поза
izàbir|ati, -em — вибирати, обирати, добирати
izabrán — обраний, вибраний; добірний
izabràn|ik, m. (mn. -ci) — обранець

izàbr|ati, -erem — вибрати, обрати, дібрати
izá|ci, -dem — вийти, з'явитися; виступити; зійти; минути
izagnàni|k, m. (mn. -ci) — вигнанець
izàgn|ati, -am — вигнати, прогнати
izasiàni|k, m. (mn. -ci) — представник; делегат; посол
izaziváč|ki — визивний, задирливий, провокаційний
izaziv|ati, -am — провокувати, спричиняти; викликати, збуджувати, займати
izazöv, m. — виклик
izazöv|án, -na, -no — визивний, задирливий
izàz|vati, -ovem — спровокувати, спричинити; викликати, збудити, зайняти
izbác|iti, -im — викинути, вигнати, вибити, виключити; пусити
izbac|ivati, -ujem — викидати, виганяти, вибивати, виключати; пускати
izbàvitel|j, m. — визволитель, визвольник
izbav|iti, -im — виручити, врятувати, звільнити, визволити, витягнути
izbav|iti se, -im se — позбутися, звільнитися, врятуватися
izbavlj|ati, -am — виручати, врятовувати, звільняти, визволяти
izbavlj|ati se, -am se — позбуватися, звільнятися, рятуватися, врятовуватися
izbèzum|iti, -im — звести з розуму

izbèzum|iti se, -im se — зійти з глузду, втратити самовладання
izbí|jati, -am — вибивати, вибиватися, вириватися; бити
izbírljiv — перебірливий, розбірливий, вибагливий
izbí|ti, -jem — вибити; вибитися, вирватися; пробити;
izbíti iz glávě — вибити з голови; **izbíti na jávu (u jávnost)** — стати загальновідомим
izbje|ci, -gnem — уникнути; ухилитися; втекти
izbjegáv|ati, -am — уникати, сторонитися, ухилитися, втікати
izbjeglica, m. i ž. — утікач, біженець, емігрант
izbljéd|jeti, -im — полиняти, збліднути, вицвісти
izbúza — зблизька; детально, в подробицях
izblížě — зблизька; детально, в подробицях
izbočen — опуклий
izbočna, ž. — опуклість, виступ
izbor, m. — вибір, обрання;
izbori, m. mn. — вибори
izbòr|iti, -im — завоювати, вибороти
izbòrní — виборний
izbrázd|ati, -am — поборознити, зборознити
izbrìbl|jati, -am — ляпнути, бовтнути
izbrìbl|jati se, -am se — набалкатися; виказати, проговоритися
izbrìs|ati, -šem — стерти, витерти
izbròd|jiti, -im — полічити, порахувати, налічити, нарахувати

izbrús|iti, -im — нагострити, вигострити, відшліфувати
izdàhn|uti, -em — видихнути; спустити дyx, вмерти
izdaja, ž. — зрада
izdajica, m. i ž., izdajník, m. — зрадник, запроданець
izdājničkí — зрадницький
izdalèka — здалеку
izdan|ak, -ka, m. (mn. -ci) — папін, паросток
izdánje, s. — видання
izdáš|an, -na, -no — щедрий; багатий; дорідний
izdát|ak, -tka, m. (mn. -ci) — витрата, видача
izd|ati, -am — видати; здати, випустити; зрадити
izdáváč, m. — видавець
izdávánje, s. — випуск, задача, видача
izdáv|ati, -jem — видавати, здавати, випускати, здажувати
izdèr|ati, -em — порвати, розірвати, подерти; зносити
izdèr|ati se, -em se — порватися, розірватися, подертися; зноситися
izdi|ci, -gnem — підняти, підвести
izdi|sati, -šem — видихати; спустити дyx, вмирати
izdi|zati, -žem — піднімати, підводити
izdìž|ati, -im — витерпіти, витримати, винести
izdržáv|ati, -am — витримувати, терпіти, утримувати
izdìžljiv — витривалий, терплячий, витриманий; стійкий
izdìžljivòst, -i, ž. — витривалість, витримка, стійкість
izdvá|jati, -am — відділяти, відокремлювати; виділяти

izdvá|jati se, -am se — виділятися, відділятися, відокремлюватися, відрізнятися
izdvò|jiti, -im — відділити, виділити, відокремити
izdvò|jiti se, -im se — віділитися, відділитися, відокремитися, відрізнитися
izgárānje, s. — горіння, згорання
izgár|jati, -am — згоряти, згорати, горіти
izgaz|iti, -im — розтоптати, стоптати, витоптати
izgin|uti, -em — загинути
izgláč|jati, -am — випрасувати, вигладити
izglad|iti, -im — вигладити, вирівняти; відшліфувати, пригладити
izglàd|jeti, -nim — зголодніти, виголодуватися
izglàs|jati, -am — прийняти (голосуванням)
izgléd, m. — вигляд; надія, перспектива
izgléd|jati, -am — виглядати, мати вигляд, здаватися, бачитися
izgnánstvo, s. — заслання, вигнання
izgnjáv|iti, -im — пом'яти, розім'яти; вимучити
izgon, m. — вигнання
izgòn|iti, -im — виганяти, проганяти
izgòr|jeti, -im — згоріти, вигоріти
izgovár|jati, -am — вимовляти, промовляти
izgovár|jati se, -am se — вимоворюватися; виправдовуватися; вибачатися; проговорюватися
izgovòr, m. — вимова
izgovòr|iti, -im — вимовити, промовити

izgovòr|iti se, -im se — заговоритися; виправдатися, вибачитися; проговоритися
izgrad|iti, -im — побудувати; відбудувати; спорудити
izgradnja, ž. — будова, будівництво
izgrad|ivati, -ujem — будувати, відбудовувати, споруджувати
izgřd|iti, -im — виляяти
izgřè|psti, -bem — видряпати, подерти, подряпати
izgři|sti, -zem — вигризти, прогризти; згризти, відкусити; розїсти; покусати
izgùb|iti, -im — втратити, загубити, згубити, програти;
izgùbiti svijest — знепритомніти; **izgùbiti ravnotěžu** — втратити рівновагу; **izgùbiti iz vida** — упустити, загубити з очей
izgùb|iti se, -im se — загубитися, розгубитися; зникнути
izgùr|jati, -am — виштовхнути, випхнути, витіснити; витиснути, вигнати
iz|ći, -dem — вийти, з'явитися, виступити; зійти; **iz|ći u sùsret** — вийти назустріч; **iz|ći iz kožě** — втратити рівновагу, спокій; **iz|ći na krāj** — впоратися
izigr|jati, -am — обійти, обманути
izigráv|jati, -am — обходити, обманювати
izisk|ivati, -ujem — вимолювати; вимагати
izjad|jati se, -am se — виплакати, відвести душу
izja|hati, -šem — виїхати (верхи)

izjäsñ|iti, -im — вияснити, пояснити
izjäsñ|iti se, -im se — висловитися
izjašn|jáv|ati se, -am se — висловлюватися
izjava, ž. — заява, декларація; вияв
izjáv|iti, -im — заявити
izjavlj|ivati, -ujem — заявляти
izjéd|ati, -am — з'їдати
izjednáč|iti, -im — ототожнити; порівняти, вирівняти; уподібнити, зрівнювати
izjednáč|ivati, -ujem — ототожнювати; вирівнювати; уподібнювати
izlågáč, m. — експонент, учасник виставки
izlágän|je, s. — виклад; виставляння
izlág|ati¹, -žem — виставляти, викладати, експонувати
izlág|ati², -žem — збрехати
izlaz, m. — вихід
izlaz|zak, -ska, m. — вихід
izlaz|iti, -im — виходити, з'являтися, виступати, сходити
izlél|ci, -žem — висидіти, вивести (пташенят)
izlél|ci se, -žem se — вилупитися; вийти
izlém|ati, -am — побити, віддубасити, відлупцювати, відлупити
izlét, m. — екскурсія; заміська прогулянка; пікнік
izlèt|jeti, -im — вилетіти
izletnik, m. — екскурсант
izlijèč|iti, -im — вилікувати
izlijèvän|je, s. — розлив, виливання, розливання
izlijèv|ati, -am — виливати; розливати

izlijèv|ati se, -am se — розливатися, виливатися
izli|ti, -jem — вилити; розлити
izli|ti se, -jem se — вилитися, розлитися
izli|zati, -žem — вилізати, злизати; потерти
izli|zati se, -žem se — витертися, стертися; зноситися
izlo|g, m. (mn. -zi) — вітрина
izlòm|iti, -im — розломити, поламати; зламати
izložba, ž. — виставка
izlòž|iti, -im — виставити, експонувати, викласти; **izlòžiti opásnosti** — виставити на небезпеку; **izlòžiti rúglu** — зробити посміховиськом
izlúp|ati, -am — побити, відлупцювати, відлупити
izljèčiv — виліковий
izljev, m. — злив, розлив, вплив, прояв
izmà|ci i izmà|knuti, -knem — уникнути, втекти, віддалитися
izmaglica, ž. — мряка
izmám|iti, -im — виманути; витягти
izmam|j|ivati, -ujem — виманувати; витягати
izmár|ati, -am — втомлювати, знесилювати
izma|zati, -žem — забруднити, вимазати; побити, віддубасити
između (+G.) — поміж, між; серед, посеред
izmi|cati, -žem — уникати; втікати; віддалятися
izmijèn|iti, -im — змінити, перемінити, відозмінити; обмінати

izmijěšjati, -am — змішати, перемішати; розмішати; переплутати

izmirěnje, s. — примирення

izmirjiti, -im — помирити, примирити; виплатити

izmisljiti, -im — видумати, вигадати; придумати

izmisljati, -am — ~~видумувати~~, вигадувати; придумувати

izmišljen — вигаданий, уявний

izmišljotina, ž. — вигадка, вимисел

izmjena, ž. — обмін, розмін, зміна, видозміна

izmjenjivānje, s. — чергування, зміна

izmjenjivati, -ujem — змінювати, зміняти, переміняти; обмінюватися

izmjenjivati se, -ujem se — чергуватися, мінятися

izmjerjiti, -im — вимірити; поміряти

izmòljiti, -im — виблагати, випросити, вимолити

izmòrjiti, -im — втомити, знесилити

izmrcvárjiti, -im — замучити, вимучити, розтерзати

izmučjiti, -im — замучити, вимучити, змучити

izmučjiti se, -im se — вимучитися, змучитися

izmušti, -zem — видоїти; витягти (гроші); використати

iznad (+G.) — над, з-над

iznajmljivānje, s. — оренда, здати в оренду; найняти, взяти в оренду

iznajmljivati, -ujem — здавати в оренду; наймати, брати в оренду

iznakázjiti, -im — знівечити, понівечити

iznemálgati, -žem — знемагати, знесилювати

izgemòći, -gnem — знесилятися, ослабнути, знемогти

iznèmoglòst, -i, ž. — безсилля, слабкість, неміч, дряхлість

iznenāda — зненацька, раптово, нагло, несподівано

iznenādjan, -na, -no — раптовий, наглий, несподіваний

iznenadžnje, s. — подів, здивування, сюрприз, несподіванка

iznevjerāvjati, -am — зраджувати

iznèvjerjiti, -im — зрадити

iznìjjeti, -esem — винести, пред'явити, навести; *iznìjjeti nà vidjelo* — вивести на чисту воду; *iznìjjeti živu glāvu* — вийти живим, залишитися живим, винести голову

izniknjuti, -em — прорости, пустити паростки, зійти; виникнути

iznìmjān, -n., -no — винятковий

iznìmka, ž. — виняток

iznos, m. — сума, розмір

iznòs|iti', -im (impf.) — виносити, пред'являти, наводити

iznòs|iti', -im (pf.) — зносити

iznòs|iti se, -im se — зноситися

iznova — знов, знову, заново

iznudjiti, -im — домогтися

iznudjivati, -ujem — вимагати, домагатися

iznútra — зсередини

iznutrice, ž. mn. — нутроші

izobíl|jan, -na, -no — багатий, щедрий, великий, рясний, буйний

izòbíl|je, s. — достаток; **imatí u izòbíl|ju** — мати багато; мати достатньо

izòbličen — деформований, безформний

izòbrazba, ž. — виховання, навчання

izòbraz|iti, -im — дати освіту, виховати, навчити

izobražáv|ati, -am — давати освіту, виховувати, навчати

izoláci|ja, ž. — ізоляція

izolír|ati, -am — ізолювати

izòpāčen — викривлений, вивернутий, зіпсований

izopáč|iti, -im — викривити, перекрутити, вивернути, зіпсувати

izopáč|iti se, -im se — викривитися, вивернутися, зіпсуватися

izopáč|ivati, -ujem — викривляти, перекручувати, вивертати, псувати

izopáč|ivati se, -ujem se — викривлятися, вивертатися, псуватися

izòpč|iti, -im — виключити, вигнати

izopč|ivati, -ujem — виключати, виганяти

izòstaj|ati, -em — відставати; не з'являтися, бути відсутнім

izòstan|ak, -ka, m. (m.p. -ci) — відсутність, прогул

izòsta|ti, -nem — відстати; не з'явитися, бути відсутнім

izòstav|iti, -im — випустити, пропустити

izòstav|ivati, -am — випускати, пропускати

izoštráv|ati, -am — відточувати, загострювати, вдосконалювати

izòštr|iti, -im — відточити, загострити, вдосконалити

izráb|iti, -im — використати

izrabl|iváč, m. — визискувач, експлуататор

izrabl|ivānje, s. — експлуатація

izrabl|ivati, -ujem — визискувати, експлуатувати, використовувати

izračùn|ati, -am — полічити, налічити, нарахувати; розрахувати обчислити, вирахувати

izračunáv|ati, -am — вираховувати, нараховувати; розраховувати; обчислювати

izradba, ž. — виробіток

izrád|iti, im — виробити, наробити

izrađevina, ž. — доробок, продукт виробництва

izrađ|ivati, -ujem — виробляти, відпрацьовувати, виготовляти, майструвати

izraslina, ž. — опух

izrást|ati, -am — виростати, зростати

izrás|ti, -tem — вирости, зрости

izráv|an, -na, -no — прямий, безпосередній

izrávn|ati, -am — вирівняти, зрівняти, виправити

izravnáv|ati, -am — вирівнювати, зрівнювати, виправляти

izrāz, m. — вислів, вияв

izrazit — виразний

izráz|iti, -im — виразити, висловити

izražǎ|jan, -na, -no — виразний
izražǎvǎnje, s. — вираз, вираження
izražǎv|jati, -am — виражати, висловлювати
izrěci, -čem — промовити
izreka, ž. — приказка, прислів'я
izre|zak, -ska, m. (mn. -sci) — вирізка
izre|zati, -žem — вирізати, зрізати
izrezbár|jiti, -im — вирізати, зрізати
izri|cati, -čem — промовляти
izričǎj, m. — приказка
izričit — прямий, ясний, відвертий
izrod, m. — виродок
izròd|jiti se, -im se — виродитися
izrođǎv|jati se, -am se — вироджуватися
izrúč|jiti, -im — передати; висипати, спорожнити
izruč|ivati, -ujem — передавати; висипати, спорожнити
izrúg|jati se, -am se — назнуватися, насміятися
izrug|ivati se, -ujem se — знущатися, висміювати
izubí|jati, -am — побити
izùč|jiti, -im — вивчити
izùč|jiti se, -im se — вивчитися, навбитися
izŭm, m. — винахід
izùmir|jati, -em — вимирати
izùmitel|j, m. — винахідник
izùm|jiti, -im — винайти
izum|j|ivati, -ujem — винаходити
izùmr|j|jeti, -em — вимерти
izu|ti, -jem — роззутися
izu|ti se, -jem se — роззутися
izúv|jati, -am — роззувати

izuzé|tak, -tka, m. (mn. -ci) — виняток
izuzět|jan, -na, -no — винятковий
izùz|ěti, -mem — виключити, вилучити, відняти
izùzim|jati, -am — виключати, віднімати, вилучати
izva|dak, -tka, m. (mn. -ci) — виписка, витяг
izvad|jiti, -im — вийняти, викласти
izvá|gati, -žem — зважити
izvá|jiti, -im — вивалити, перекинути, звалити
izval|j|ivati, -ujem — вивалювати, перекидати, звалювати
izvan (+G.) — поза; **izvan sebe** — несамовитий
izvana — зовні
izvànred|jan, -na, -no — позачерговий, надзвичайний, визначний, чудовий; **izvànrední stúdi|j** — заочне навчання
izvedba, ž. — виконання
izvě|sti¹, -dem — справити, виробити, вивести; **izvěsti přèd sùd** — віддати до суду (під суд), передати на суд; **izvěsti zák|jučak** — зробити висновок; **izvěsti na čistac** — вивести на чисту воду
izvě|sti², -zem — вивезти, експортувати
izvě|sti³, -zem — вишити
izvid|jeti, -im — розслідувати, розвідати, розгянути
izvidnica, ž. — розвідка, патруль
izvidčǎč, m. — розвідник
izvidǎnje, s. — розвідка, розслідування
izvíd|jati, -am — розслідувати, розвідувати, розглядати

izvíjati, -am — згинати, вигинати; вигвинчувати; звивати; скручувати, сплітати; виганяти

izvíjati se, -am se — звиватися, вириватися

izvíjèst|iti, -im — повідомити, сповістити, інформувати; доповісти

izvíkati se, -čem se — накричатися, нагукатися

izvík|ivati, -ujem — викрикувати, вигукувати

izvín|iti, -im — вибачити, пробачити

izvín|iti se, -im se — вибачитися, пробачитися

izvinjáv|ati, -am — вибачати, пробачати; знаходити виправдання

izvinjáv|ati se, -am se — перепрошувати, пробачатися, виправдуватися

izvinjénje, s. — вибачення, пробачення

izvir|iti, -im — виглянути, висунутися

izvir|ivati, -ujem — виглядати, висовуватися

izv|èst|lac, -oca, m. — доповідач, референт

izvješč|ivati, -ujem — інформувати, повідомляти

izv|èšt|áčen — неприродний, штучний, підігнаний

izv|èšt|áčenost, -i, ž. — штучність, неприродність

izv|èšt|á, m. — звіт, доповідь, зведення, повідомлення

izv|èšt|áv|ati, -am — повідомляти, сповіщати, доповідати

izvježb|ati, -am — натренувати

izvježb|ati se, -am se — натренуватися; пристосуватися

izláčénje, s. — виймання, витягування, ухилення; тираж, лотерея

izvláč|iti, -im — виймати, витягати, видобувати

izvláč|iti se, -im se — вилазити, ухилатися, уникати

izvod, m. — приписка, витяг; висновок

izvòd|iti, -im — виводити, виробляти, виконувати, здійснювати

izvoj|èvati, -ujem — завоювати, добитися

izvòjšt|iti, -im — домогтися, добитися; **izvòjštiti pòbje-du** — добитися перемоги

izvò|ljeti, -lim — запросити; **sàmo izvòlite** — будь-ласка

izvor, m. — джерело

izvòr|an, -na, -no — джерельний, оригінальний, самобутній

izvoz, m. — вивіз, експорт

izvòz|iti, -im — вивозити, експортувати

izvoznì — вивізний, експортний

izvoznìk, m. — експортер

izvr|áci, -gnem — вивергнути

izvrgáv|ati, -am — вивергати

izvrn|uti, -em — перевернути, перевертнути, викривити

izvrs|tan, -na, -no — прекрасний, відмінний, чудовий

izvršáv|ati, -am — виконувати, робити, виробляти, учиняти

izvršénje, s. — виконання; здійснення; вироблення

izvršiteľ, m. — виконавець
izvrši|lac, -osa, m. — виконавець
izvršiti, -im — виробити, зробити, учинити, виконати;
izvršiti pritisak — подіяти, натиснути; **izvršiti samoúbojstvo** — покінчити життя самогубством; **izvršiti transfuziju** — перелити кров; **izvršiti rentgenski prægled** — просвітити (рентгеном)
izvršni — виконавчий; **izvršni odbor** — виконавчий

комитет; **izvršnø vijeće** — виконавче віче
izvrtánje, s. — перекручення
izvrtati, -čem — перевертати; перекручувати, викривляти
izvúci, -čem — витягти, витягнути, вийняти, видобути;
izvúci bätine — бути битим; **izvúci děblji kráj** — йому було важко, йому дісталося
izvúci se, -čem se — вилізти, вибратися; звільнитися; уникнути

J, j

já, mène — я
jäblän, m. — тополя
jäbučni — яблучний
jäbuka, ž. — яблуко; яблуня
jáčati, -am — міцнити, мужніти, зміцнювати, посилювати
jáčati se, -am se — зміцнювати, посилюватися
jačina, ž. — могутність, потужність; сила, міць
jäd, m. — скорбота, журба, сум, печаль; **na jädvitě jädě** — ледве-ледве, з гріхом пополам
jäd|an, -na, -no — бідний, злиденний, жалюгідний
jäd|ati se, -am se — скаржитися, жалітися; виливати журбу
jädik|ovati, -ujem — скаржитися, бідкатися, горювати
jädnica, ž. — бідолаха, сіромаха, сірома

jädni|k, m. (mn. -ci) — бідолаха, сіромаха, сірома
jädränski — адриатичний; **Jädränskø möre** (geogr.) — Адриатичне море
jägm|iti se, -im se — товпитися, накидатися, хватати, загрибати
jägoda, ž. — полүниця, сүниця
jähäč, m. — вершник
jäh|ati, -šem — їхати верхі на коні
jäh|ta, ž. — яхта
jäje, s. — яйце
jäjni — яечний
jäk — тривкий, міцний, дужий, потужний, могутній, кремезний; **jäk dühom** — мужній, сильний духом
jäko — дуже, сильно, вельми
jälov — безплідний; яловий
jäma, ž. — яма, ковбаня; пещера
jám|ac, -ca, m. — поручитель

jämč|iti, -im — ручатися
jämstvo, s. — порука, запору-
 ка, заклад
jäntär, m. — янтар, бурштин
jänuār, m. — січень
jänuārski — січневий
jänje, -ta, s. — ягня
jänjetina, ž. — ягнятина, ба-
 ранина
jào! — ой, ох!
Järpän, m. (geogr.) — Японія
Jarän|ac, -ca, m. — японець
jarpänski — японський
jár|ac, -ca, m. (zool.) — козел
jár|ak, -ka, m. (mн. -ci) —
 канава
jár|am, -ma, m. — ярмо, іго;
 гніт
járbol, m. — щогла, мачта
járki — палкий, гарячий, во-
 гненний, променистий
járuga, ž. — яр
jäs|an, -na, -no — ясний, ви-
 разний, чіткий
jäsika, ž. (bot.) — осика
jäs|le, -ala, ž. mн. — ясла
jasnõca, ž. — ясність, чистота
jästrëb, m. (zool.) — яструб,
 шуліка
jästu|k, m. (mн. -ci) — подуш-
 ка
jäto, s. — згряя
jäu|k, m. (mн. -ci) — лемент,
 стогін, голосіння, плач
jäu|kati, -čem — стогнати,
 кричати, плакати, голосити
jäukn|uti, -em — застогнати,
 закричати, заплакати, заго-
 лосити
jäva, ž. — ява, явність, реаль-
 ність
jäv|an, -na, -no — публічний,
 привселюдний, відкритий,
 громадський; **jävni rádnik**
 — громадський працівник
 (діяч); **jävna tájna** — явна

тайна; **jävni tùžlac** — гро-
 мадський обвинувач
jäv|iti, -im — повідомити, спо-
 вістити, оголосити
jäv|iti se, -im se — відгукну-
 тися; заявитися; привітати-
 ся, з'явитися
jäv|jati, -am — повідомляти,
 сповіщати, оголошувати
jäv|jati se, -am se — відгуку-
 ватися, з'являтися; вітати-
 ся
jävñost, -i, ž. — громад-
 ськість; гласність
jävör, m. (bot.) — явір
jävav|ac, -ca, m. (zool.) —
 борсук
jäzbina, ž. — кубло, лігвище,
 барліг
je II — чи, а
ješ|ati, -am — ридати, схлипу-
 вати
ješ|am, -ma, m. (bot.) —
 ячмінь
ješmen — ячмінний
jéd, m. — злість, гнів
jë|dak, -tka, -tko — їдкий, до-
 шкульний
jëd|an, -na, -no — один, раз;
jëdno të istõ — те саме;
 одне і те ж саме; **jëdnõm**
r|ječju — одним словом;
jëdan I põ — півтора; **svl**
do jëdnõga — всі до одного
jëdänaest — одинадцять
jëdanaestér|ac, -ca — одинад-
 цятистопний вірш
jëdänaestl — одинадцятий
jëdänpüt — один раз, одного
 разу, якось
jëd|ar, -ra, -ro — щільний,
 міцний; збитий
jëdini — єдиний
jëdinica, ž. — одиниця
jëdinstven — єдиний

jedínstvo, s. — спільність, єдність
jednadžba, ž. — рівняння (мат.)
jednák — однаковий, рівний, тотожний
jednákost, -i, ž. — рівність, тотожність, однаковість
jednàna, ž. (грам.) — одинина
jednòbòj|an, -na, -no — одноколірний
jednòdněv|an, -na, -no — одноденний
jednòduš|an, -na, -no — одностайний
jednòdušnòst, -i, ž. — одностайність
jednòglas|an, -na, -no — одноголосний
jednòkat|an, -na, -no — двоповерховий
jednòkrat|an, -na, -no — одноразовий
jednòlič|an, -na, -no — одноманітний
jednòličnòst, -i, ž. — одноманітність
jednòm — одного разу
jednòsat|an, -na, -no — годинний
jednòslož|an, -na, -no — однокладовий
jednòstáv|an, -na, -no — простий, однорідний; скромний
jednòstávno — просто, скромно
jednòstávnošt, -i, ž. — просто, однорідність; скромність
jednòstran — односторонній
jèdrěnje, s. — плавання під парусами
jèdrilica, ž. — планер
jèdr|iti, -im — ходити під парусами
jèdro, s. — парус

jèdva — ледве, насили; **jèdva jèdvíce** — ледве-ледве
jèftin — дешевий
jèftino — дешево
jeftinòca, ž. — дешевизна
jègui|a, ž. (zool.) — в'юн, вугор
jèka, ž. — луна
jéla, ž. (bot.) — ялина
jèlen, m. (zool.) — олень
jèlka, ž. — ялинка
jèlo, s. — їжа, страва; блюдо
jèlovina, ž. — ялина, смерека
jèlòvni|k, m. (мн. -ci) — меню
jer — бо, тому що, через те що
jèsěn, -i, ž. — осінь
jesenas — цієї осені
jèsěnski i jèsenj — осінній
jèst — так, еге
jèsti, -dem — їсти, з'їдати
jèstiv — їстівний
jètra, ž. — печінка
jètrva, ž. — невістка
jéza, ž. — тремтіння; **hvätä me jéza** — дрозж проймає, дрижаки беруть
jèzero, s. — озеро
jézgra, ž. — ядро, стрижень, м'якоть
jezgròvit — здоровий, зернистий, короткий, змістовний, стислий
jèzilčav — язикатий, гострий на язик
jèzični — мовний
jèzil|k, m. (мн. -ci) — мова, язик; **tò mi je nàvrh jèzika** — вертиться на кінці язика; **zì jèzici** — злі язики
jèzlv — жахливий, кошмарний, моторошний
jèž, m. (мн. -evi) (zool.) — їжак
jèž|iti se, -im se — щупитися

jôd, m. (kem.) — йод
jôdoform, m. — йодоформ
jôgunast — впертий, норовистий, вередливий
jogún|iti se, -im se — вередувати, вператися
jôj! (uzv.) — ой! йой!
jôrgovân, m. — бұзок
jôš — ще
jüb|âr|an, -na, -no — ювілейний
jubilěj, m. — ювілей
jüčēr — вчора
jučërašnji — вчорашній
jug, m. — південь
jugoištočni — південно-східний
jugoištok, m. — південний схід
Jugoslävën, m. — югослав
Jugoslävënka, ž. — югославка
jugoslävënski — югославський
Jugoslävija (Socijalističkâ Fëderatīvnâ Repùblika Jugòslävija — SFRJ) — Югославія (Соціалістична Федеративна Республіка Югославія — СФРЮ)
jûgovina, ž. — південний вітер; відлига
jugozápad, m. — південний захід
jugozápadni — південно-західний
júha, ž. — юшка, суп
júlji, -a, m. — липень

jünáčki — героїчний, доблесний; **jünáčkô djëlo** — героїський вчинок; **jünáčkâ pješma** — героїчна пісня (епос)
jünâ|k, m. (mn. -ci) — герой, богатир; **jünâk na jëziku** — герой на словах; **ù mucì se pòznaju junáci** — герої пізнаються у випробуваннях
junâkinja, ž. — героїня
junâštvo, s. — героїзм, героїство, доблесть
jün|ji, -a, m. — червень
jüriš, m. — штурм, напад, атака; **osvájati nâ juriš** — штурмувати, атакувати
juríšjati, -am — штурмувати, нападати
jür|iti, -im — мчати, шугати, бігти, поспішати
jürn|uti, -em — шугнути, помчати
jütárnji — ранковий
jütro, s. — ранок; **òd jutra dõ mrâka** — з ранку до ночі; **pò jutru se dâp pòznajë** — по ранку день пізнається; **do'brò jutro!** — добрий ранок!
jütròš — сьогодні вранці
jütrošnji — вранішній
jüžni — південний
jüžnjâk, m. — южанин, житель півдня; південний вітер

К, к

k (+ D.) — до
kâb|ao, -la, m. — чан
kâbel, m. — кабель
kabína, ž. — каюта

kabìnët, m. — кабінет
kâciga, m. — каска, шолом
kâčkët, m. — кашкет, картуз
kâd (kâda) — коли

káda, ž. — ванна
kádjar¹, -ra, m. (mn. -rovi) —
 кадри, кадр
kádjar², -ra, -ro — здатний,
 здібний
kàdgod — коли-небудь, ко-
 лись, абиколи
Kàirjo, -a, m. — Каїр
kàja|k, m. (mn. -ci) — байдар-
 ка
kàj|ati se, -em se — каються
kàjgana, ž. — ячня
kájsija, ž. (bot.) — абрикос
kàka|o, -a, m. — какао
kàk|av, -va, -vo — який, ко-
 торий; який-небудь, будь-
 який; **kàkav gòd** — будь-
 який
kàko — як; **kàko gòd** — аби-
 як, так-сяк, як-небудь; **kà-
 ko-tàko** — так-сяк, сяк-так,
 якось
kakvòca, ž. — якість
kàlem, m. — котушка
kàlem|iti, -im — прищеплюва-
 ти
kàlem|jēnje, s. — щеплення
kalēndār, m. — календар
kàlež, m. — чаша
kàlina, ž. (bot.) — калина
kàl|iti, -im — загартовувати,
 гартувати, закалювати
kàlk, m. — калька
kàlōrija, ž. — калорія
kàluđer, m. — монах
kàlup, m. — форма
kàl|jača, ž. — галоша, калоша
kàl|jati, -am — бруднити, за-
 мазувати, замурзувати
kàl|jav — брудний, замазаний,
 нечистий
kàl|juža, ž. — калюжа
kàmata, ž. — відсоток (за по-
 вичку), лихва
kàmēn, m. — камінь; **drági
 kàmēn** — дорогоцінний ка-

мінь; **kàmēn kúšnjē** —
 пробний камінь; **kàmēn
 smútnjē** — яблуко незгоди;
kàmēn spòticānja — камінь
 спотикання; **pào mi je kà-
 mēn sà srca** — як камінь
 з серця (з пліч)
kàmenī — кам'яний; **kàmenī
 ùgljen** — кам'яне вугілля;
kàmenō dōba — кам'яний
 вік
kamēnit — каменистий
kamēnōlom, m. — камено-
 ломня
kàmēn|ovati, -ujem — побити
 (побивати) камінням
kàmēnje, s. — каміння
kàmera, ž. — камера
kàmilica, ž. (bot.) — ромашка
kamīōn, m. — грузовик, ван-
 тажна машина
kàmo — куди; **kàmo gòd** —
 куди-небудь, будь-куди
kampānja, ž. — кампанія
kamuf|lāža, ž. — маскування
kamuf|lir|ati, -am — маскува-
 ти
Kanáda (geogr.) — Канада
Kanádānin (mn. -ani) m. —
 канадець
kànādski — канадський
kànāl, m. — канал
kanalizácija, ž. — каналізація
kanalizir|ati, -am — каналізу-
 вати
kanarín|ac, -ca, m. — канарей-
 ка
kancēlār, m. — канцлер
kancelàrija, ž. — контора,
 канцелярія
kancelàrijski — канцеляр-
 ський
kandidāt, m. — кандидат
kandidatúra, ž. — кандидату-
 ра

kandidírānje, s. — балотування; висунення кандидатури
kandidírjati, -am — балотувати; висунути (висувати) кандидатуру
kāndilo, s. — кадило
kāndža, ž. — кіготь, пазур
kān|iti, -im — мати намір, збиратися
kān|iti se, -im se — збиратися; вагатися; кинути, залишити
kānta, ž. — банка, бак
kān|uti, -em — крапнути, капнути
kāo — як, немов, мов, до, на зразок; **kāo da** — наче
kāos, m. — хаос
kaōtič|an, -na, -no — хаотичний, безладний
kār, ž. — капля; **kār pō kār** — капля за каплею
kāra, ž. — ковпак, шапка; **pōd karōm nebēskōm** — під голим небом, під небесним шагром
karacitēt, m. — ємкість, потужність
kār|ak, -ka, m. (mn. -ci) — повіка
kāpara, ž. — завдаток, задаток
kār|ati, -l|em — капати, крапати
karētān, m. — капітан
kār|ija, ž. — під'їзд, ворота, брама
karītāl, m. — капітал
kāpītāl|an, -na, -no — капітальний
karītālist(a), m. — капіталіст
karītālistički — капіталістичний
karītāliz|am, -ma, m. — капіталізм

kapitulácija, ž. — капітуляція
kapitulír|ati, -am — капітулювати
kār|ija, ž. — капля, крапля
kāpn|uti, -em — крапнути, капнути, ляпнути
kapricír|ati se, -am se — капризувати, бути впертим
karūljača, ž. — відлога, кашошон, каптур
kāpūt, m. — шинель, пальто; піджак
karācter, m. — характер
kārāktēr|an, -na, -no — характерний
karācteristič|an, -na, -no — характеристичний
karācteristika, ž. — характеристика
karācterizír|ati, -am — характеризувати
karānfil, m. — гвоздика
karānténa, ž. — карантин
kārāš, m. (zool.) — карась
karāula, ž. — застава, сторожева башта
karāvān, m. i **karavāna**, ž. — караван
karbūrātor, m. — карбюратор
kardiōgram, m. — кардіограма
kardiōlog, m. — кардіолог
karfiōl, m. — цвітна капуста
kar|jèra, ž. — кар'єра
kar|jèrist(a), m. — кар'єрист
kār|ika, ž. — кільце
karikatúra, ž. — карикатура, шарж
karikatūrist(a), m. — карикатурист
karnèvāl, m. — карнавал
karnèvālski — карнавальний
karoseri|ja, ž. — кузов
Karpāti, m. mn. (geogr.) — Карпати
kàrpātski — карпатський

kárta, ž. — карта; картка, квиток, білет; **geografská (zěmľopisná) kárta** — географічна карта; **mjěsečnā kárta** — проізний квиток; **òtkriti kárte** — відкрити карти
kártāš, m. — картяр
kártjati se, -am se — грати в карти
kártica, ž. — картка
kártõn, m. — картон
kartotéka, ž. — картотека
kāsa, ž. — каса
kāšjan, -na, -no — пізній
kāsārna, ž. — казарма
kāsniĵě — пізніше, згодом
kāsniĵiti, -im — спізнюватися
kāsno — пізно
kāša, ž. — каша; **žěžen kāšu ħiādī** — на молоці спекся
 — на воду дмухає
kāšjalj, -lja, m. — кашель; **nī-je tō māčĵi kāšalj** — це не дурниця
kāšika, ž. — ложка
kāšijjati, -em — кашляти
kāšijúcjati, -am — покашлювати
kāt, m. — поверх
katāloĵ, m. (mн. -zi) — каталог
katālogizírjati, -am — каталогізувати
kātanajac, -ca, m. — висячий замок, засув
kātār, m. — катар
kātārka, ž. — мачта
kātaštjar, -ra, m. — кадастр
katastrófa, ž. — катастрофа, аварія
kātastrófāljan, -na, -no — катастрофічний
kātedra, ž. — кафедра
katedrála, ž. — собор
katěgòričjan, -na, -no — категоричний

kòvati, kùĵěm — кувати, кле-
katěgòrija, ž. — категорія, розряд
kātkađ(a) — іноді, інколи
katolicizjam, -ma, m. — католицтво
katòličkī — католицький; **katòličkā vĵěra** — католицтво
katoliĵk, m. (mн. -ci) — католик
kātran, m. — дьготь, смола
kaúcija, ž. — заклад
kāuč, m. — диван-ліжко
kāučuk, m. — каучук
kāva, ž. — кофе, кава; **cĵnā kāva** — чорна кава; **bĵjelā kāva** — кава з молоком
kāvāna, ž. — кав'ярня, кафе
kavālir, m. — кавалер
kāvez, m. — клітка
kāvga, ž. — суперечка, сварка, скандал
kāvĵjati se, -am se — сперечатися, сваритися, скандалити
kāvijār, m. — ікра
Kāvkaz, m. (geogr.) — Кавказ
kāvkaškī — кавказький
kāzališnī — театральний
kāzalište, s. — театр
kāzalo, s. — покажчик; знак; зміст
kāzālĵka, ž. — стрілка
kāzan, m. — котел, казан
kāzati — сказати, говорити; **kāžě se** — мовляв; **kāko kážū** — як кажуть; **da tà-kō kážěm** — так би мовити
kazívati, -ujem — казати, говорити, оповідати
kázna, ž. — покарання, стягнення; догана, пеня; кара; **smĵtnā kázna** — страта, смертна кара на горло; **nòvčanā kázna** — штраф

kàzneni — каральний; **kàz-**
neni ùdarac (sport.) —
 штрафний
kàznjiti, -im — покарати, на-
 казати, оштрафувати
kàžiprst, m. — вказівний па-
 лець
kažnjávjati, -am — карати, на-
 казувати, оштрафовувати
kažnjènjik, m. (mn. -ci) — за-
 суджений, арештант, ка-
 торжник
kàžnjiv — той, якого мають
 покарати
kčérka, ž. i kčji, -eri, ž. —
 дочка
kècelja, ž. — фартух
kêj, m. — набережна
kèks, m. — печиво
kelerába ž. (bot.) — кольрабі
kèmičār, m. — хімік
kèmija, ž. — хімія
kèmijski — хімічний; **kèmijs-**
skā òlòvka — авторучка
kemikālije, ž. mn. — хемі-
 калії
kèmpinj, m. (mn. -zi) — кем-
 пінг
keràmika, ž. — кераміка
kèsa, ž. — гаманець; воро-
 чок; мішечок
kèstèn, m. — каштан; **vàdi-**
ti kèstenje iz vatrè (za kò-
ga) — таскати (для когось)
 каштани з вогню
kèstenjast — каштановий
kicoš, m. — франт
kičma, ž. — хребет
kidjati, -am — рвати, терза-
 ти; поривати, припиняти;
kidjati se, -am se — розрива-
 тися, рватися
kijhati, -šem — чхати
kijhnjuti, -em — чхнути
Kijev, m. (geogr.) — Київ
kikiriki, -ja, m. — смажені
 арахісові горішки

kilogram, m. — кілограм, кі-
 ло
kilometar, -ra, m. — кілометр
kilovat, m. — кіловат
Kina (Národní Repùblika Kí-
na) (geogr.) — Китай (Ки-
 тайська Народна Республі-
 ка)
kinematògraf, m. — кіно
kinèski — китайський
Kinèskinja, ž. — китаянка
Kiněz, m. — китаєць
kinin, m. — хінін
kino, s. i m. — кіно
kinotéka, ž. — кінотека
kiosk, m. — кіоск, ларьок
kíp, m. — скульптура, статуя
kípār, m. — скульптор
kípárstvo, s. — скульптура
kípjetj, -im — кипіти, шуму-
 вати
kirgiskí — кургизький; **Kirgi-**
skā SSR — Киргизька РСР
Kirgiskinja, ž. — киргизка
Kirgiz, m. — киргиз
kirurg, m. — хірург
kirurgija, ž. — хірургія
kirurški — хірургічний
kiselina, ž. — кислота
kiseljiti, -im — квасити, під-
 кислувати, солити
kiseljiti se, -im se — киснути
kiseljāk, m. — щавель
kisejo, -la, -lo — квашений,
 кислий; **kiselí bòmbòn** —
 кислосолодкий цукерок;
kiselí kùpus — квашена ка-
 пуста; **kiselò mljèko** — ки-
 сле молоко; **kiselā vòda** —
 мінеральна вода; **kiselò**
vřhnje — сметана; **(prāviti**
(činiti) kiselò líce — роби-
 ти кисле обличчя
kisik, m. (kem.) — кисень
kisnjuti, -em — мокнути, змо-
 кати

kist, m. — пензель, квач
kīša, ž. — дощ; **kīša pāda** — дощ іде; **bīt će kišē** — буде дощ; **kīša kào iz kàb'ca** — дощ як з відра

kīšobrān, m. — парасоль, зонт

kīš|an, -na, -no — дощовий;
kīšnā kabānica — дощовик;
kīšni ogītāč — дощовик, плащ

kīšovit — дощовий

kīt', m. (zool.) (mn. -ovi) — кит

kīt', m. — кит, замазка

kīta, ž. — букет, гроно, жмут

kīt|ati, -am — замазувати

kīt|iti, -im — наряджати, прикрашати, прибирати

kīt|iti se, -im se — прикрашатися, наряджатися; **kītiti se tūđim pērjem** — вбиратися в чуже пір'я

kītolóv|ac, -ca, m. — китолов

kītnjast — пишний, пишномовний

kīāda, ž. — колода, бантина

kīād|iti se, -im se — закладатися, битися об заклад

kīán|ac, -ca, m. — ущелина, міжгір'я

kīān|ati se, -am se — кланятися, вклонятися

kīán|je, s. — убій; різанина;
stōka za kīán|je — худоба на заріз

kīādnica, ž. — бойня

kīās, m. — колос

kīāsa, ž. — клас, шар

kīās|ati, -am — колоситися

kīās|ič|an, -na, -no — класичний

kīās|ific|ati, -am — класифікувати

kīās|ifikácija, ž. — класифікація

kīās|ik, m. (mn. -ici) — класик

kīās|je, s. — колосся

kīās|ni — класовий; **kīās|nā svijest** — класова свідомість

kīāti, **kō|jēm** — різати, колодити

kīāt|iti, -im — хитати, коливати, розхитувати

kīāt|no, s. — маятник

kīāun, m. — клоун

kīāv|r, m. — рояль, фортепіано

kīēc|ati, -am — тремтіти, дрижати

kīēc|ati, -im — стояти навколішки

kīēkn|uti, -em — стати навколішки

kīēn, m. — клен

kīeptomānija, ž. — kleптоманія

kīēr, m. — клір

kīerikāl|ac, -ca, m. — клерикал

kīerikāl|an, -na, -no — клерикальний

kīēsār, m. — каменяр

kīēs|ati, -šem — тесати, обтисувати камінь

kīéti, **kūnēm** — клясти, проклинати

kīéti se, **kūnēm se** — клястися, присягатися

kīétva, ž. — прокльон, прокляття

kīéveta, ž. — обмова, наклеп

kīév|tati, -čem — очорняти, ганити, опорочувати, порочити

kīév|etnički — наклепницький

kīév|etnik, m. — наклепник

kīlca, ž. — зародок; зачаток; паросток; бацила

kīlicānje, s. — кликання, заклик

kij|cati, -čem — вигукувати
klicònoša, m. i ž. — баццло-носій
kij|jati, -am — проростати
kij|jent, m. — клієнт
kij|jentèla, ž. — клієнтура
kij|ješta, s. mn. — щипці, кліщі
kij|ka, ž. — кліка
kij|kn|uti, -em — гукнути, покликати; вигукнути
kij|ma, ž. — клімат
kij|mati, -am — кивати, хитати головою
kij|mjati se, -am se — гоїдатися, хитатися
kij|matSKI — кліматичний
kij|matizácija, ž. — кліматизація
kij|mav — хиткий, хисткий
kij|mn|uti, -em — кивнути
kij|n, m. — клин, цвях; **kij|n se klinom izbijā** — клин клином (вибивати)
kij|nika, ž. — лікарня, клініка
kij|p, m. — поршень; качан; **bacati kij|pove pòd noge** — ставити (пхати) палицю в колеса
kij|še, -a, m. — кліше
kij|zāč, m. (sport.) — ковзаняр
kij|zāčica, ž. (sport.) — ковзанярка
kij|zāište, s. (sport.) — каток, ковзанка
kij|zāljke, ž. mn. (sport.) — ковзани
kij|zati (se), -žem (se) — ковзати, сковзати, сковзатися
kij|zav — слизький, сковзкий
kij|zavica, ž. — гололід, слизьке місце, слизька доріжка
kij|zānje, s. — ковзання, сковзання
kij|ziti, -im — вислизати

kij|zn|uti, -em — ковзнути
kij|kò|tati, -čem — клетотати, вирувати, бурхати, бурлити
kij|niti se, -im se — сторонитися, ухилитися; уникати
kij|nulòst, -i, ž. — безсилля; слабкість; пригніченість
kij|nuti, -em — знесиліти, знедужати; **kij|nuti dūhom** — впасти духом, втратити бадьорість
kij|nu|o, -la — безсилий, виснажений, пригнічений
kij|pār|jati, -am — лящати, стукати
kij|pka, ž. — пастка, западня
kij|r, m. (kem.) — хлор
kij|b, m. — клуб
kij|pa, ž. — парта, лавка, лавка
kij|pko, s. — клубок
kij|učanica, ž. — замок
kij|učjati, -am — кипіти, клетотати, бурлити
kij|učjati, -am — дзьобати
kij|učn|uti, -em — дзьобнути, кліюнути
kij|uč, m. — ключ
kij|učni — ключовий; **kij|učnā kòst**, ž. — ключиця
 нин-орендатор
kij|ük|jati, -am — вгодовувати
kij|ün, m. — дзьоб
kij|ün|uti, -em — дзьобнути, кліюнути
kij|üvatj, -jem — дзьобати, кліювати
kij|met, m. — кріпак; (іст.) сільський староста; селянин-орендатор
kij|nè|n|ja, ž. — княгиня
kij|nèz, m. — князь
kij|nèzèvina, ž. — князівство
kij|n|iga, ž. — книга, книжка, том; **zèmljishnè knjige** — земельні книги, кадастрові

книги; **màtičnā knjīga** — метрична книга
knjlgové|zac, -sca, m. — па- літурник
knjlgové|znica, ž. — палі- турня
knjlgovòdstvo, s. — бухгалте- рія
knjiški — книжний
knjižara, ž. — книжкова крамниця
književní — літературний
književník, m. — літератор
književnòst, -i, ž. — літерату- ра
knjiž|iti, -im — вносити в книги, проводити по кни- гах
knjižní — книжковий
knjižnica, ž. — бібліотека, книгосховище
knjižničār, m. — бібліотекар
koalícija, ž. — коаліція
koalícijski i kòaliciòni — ко- аліційний
kòb, -i, ž. — доля
kò|bas, -pca, m. — кібець
kòb|an, -na, -no — фатальний, зловорожий, згубний
kobása i kobàsica, ž. — ков- баса
kòbila, ž. — кобила
kòcka, ž. — жереб, кубик; азартна гра; **stàviti nà ko- sku** — поставити на карту; **kòcka je pàla** — жереб ки- нуто; **bàcati kòcku** — ки- дати жереб
kòckār, m. — грач, картяр; шүлер, шахрай
kòckārnicā, ž. — ігорний дім, картярський дім
kòckast — картатий, кубіч- ний

kòck|ati se, -am se — грати в азартні ігри
kòčija, ž. — карета, екіпаж
kočijaš, m. — візник
kóč|iti, -im — гальмувати
kóč|iti se, -im se — дубіти, терпнути, клякнути; чвани- тися
kóčnica, ž. — гальмо
kočopér|iti se, -im se — хи- зуватися
kod (+ G.) — край, при, біля, коло, попіда, побіля
kódeks, m. — кодекс
koegzistèncija, ž. — співісну- вання; **miroljubivā koeg- zistèncija** — мирне співі- снування
kojègdje — де-не-де, подеку- ди
kojekàko — сяк-так, абияк, так-сяк
kojekudā — абикуди
kojèšta — абищо
kòji — котрий, який, кото- рий; **kòji gòd** — будь-який, який би не був; **kòji mu drāgo** — який завгодно, будь-який; **kàko kòji** — як який; **kòji pūt** — котрий раз; **kòji je dānas dátum?** — яке сьогодні число?
kokèta, ž. — кокетка
koketír|ati, -am — кокетувати
kòkòš, -i, ž. — курка
kokòšinjā|k, m. (mn. -ci) — курник, курятник
kòks, m. — кокс
kòktel, m. — коктейль
kòla, mn. s. — віз, візок; екі- паж, карета; авто; **kòla za spāvānje** — спальний вагон
kòl|ac, -ca, m. — тичина, кіл, кілок
kòláč, m. — пиріг, тістечко
бублик, калач

kól|ati, -am — крутитися
kolèbānje, s. — коливання
kolèb|ati (se), -am (se) — колихатися, сумніватися, розгойдуватися
kolèbljiv — нестійкий, нерішучий
kolèbljivõst, -i, ž. — нестійкість, нерішучість
koléga, m. — колега
kolégica, ž. — колега
kòlègij, m. — колегіум
kolegijálnõst, -i, ž. — колегіальність
kolèkcija, ž. — колекція
kolekcionír|ati, -am — колекціонувати
kòlektiv, m. — колектив
kòlektiv|an, -na, -no — колективний
kolektivizácija, ž. — колективізація
koléra, ž. — холера
kòlhoz, m. — колгосп
kòlhozni — колгоспний
kòlhozník, m. — колгоспник
kòliba, ž. — курінь, халупа, хижа
kolíca, s. mn. — візок
količina, ž. — кількість
količinski — кількісний
kòlijevka, ž. — колиска
kòlikí — який; **kòlikí gòd** — будь-який, який завгодно
koliko — скільки, наскільки; **koliko gòd** — скільки завгодно; **koliko hõcěš** — скільки хочеш, скільки завгодно; **koliko-toliko** — хоч трохи
kòlnik, m. — бруківка
kòlo¹, s. — колесо
kòlo², s. (folk.) — коло (народний танець); **igrati kòlo** — танцювати коло
kòlodvõr, m. — вокзал

kòlõkvij, m. — залік
kolokvir|ati, -am — скласти колоквиум, залік
kolóna, ž. — колона
kòlõnija, ž. — колонія
kòlonijāl|an, -na, -no — колоніальний
kolonizácija, ž. — колонізація
kolonizír|ati, -am — колонізувати
kolõrit, m. — колорит
kòlos, m. — колос
kòlosijek, m. — колія; залізнична колія
kolõtečina, ž. — колія; **izíci (ispasti) iz kolõtečine** — вийти з колії; **úci u kolõtečinu** — увійти в колію
kòlovođa, m. — ведучий коло; призвідник, вожак, застрільник
kòlovoz, m. — серпень
kòlõt, m. — кільце
kòljeno, s. — коліно, покоління
kóma, ž. (med.) — кома
kòmād, m. — шматок, штұка, кұсок, ұламок, обломок, дідянка; п'еса; **kòmād po kò-mād** — шматок за шматком
komād|ati, -am — шматувати, різати на шматки, дробити, батувати
komàdić, m. — клопот, шматочок, кұсочок
kòmānda, ž. — командування
komāndant, m. — командуючий, комендант
komāndír, m. — командир
komāndír|ati, -am — командувати
komár|ac, -ca, m. — комар
kõmbajn, m. — комбайн
kõmbajner, m. — комбайнер

kombināt, m. — комбінат
kombinácija, ž. — комбінація
kombinē, -a, m. — комбінація
kombinírjati, -am — комбінувати
kòmēdija, ž. — комедія
komemorácija, ž. — траурне засідання
komèntār, m. — коментар
komèntátor, m. — коментатор, оглядач
komentírjati, -am — коментувати
kòmerciǎljan, -na, -no — комерційний
komèsār, m. — комісар
komesarijāt, m. — комісаріат
kométa, ž. (astr.) — комета
kòmför, m. — комфорт, вигода
kòmförjan, -na, -no — комфортабельний
kòmičjan, -na, -no — комічний, күмедний
kòmičār, m. — комік
komisija, ž. — комісія
komitēt, m. — комітет
kòmora, ž. — палата; камера; кладова; обоз
kòmpaktjan, -na, -no — компактний, густий, щільний, цупкий
kompanija, ž. — компанія
kòmparativ, m. (gram.) — порівняльний ступінь (вищий)
kompartija (komunističká partija), ž. — компартія
kòmpas, m. — компас
kompenzácija, ž. — компенсація
kompenzírjati, -am — компенсувати
kompetèncija, ž. — компетенція
kòmpleks, m. — комплекс

kòmplēt, m. — комплект, набір
kompletírjati, -am — комплектувати
komplíciran — складний
komplícírjati, -am — ускладнювати, ускладнити
komplikácija, ž. — ускладнення
komponenta, ž. — компонент
komponírjati, -am — компонувати
kòmpöt, m. — компот
kompozicija, ž. — композиція
kompozitor, m. (muz.) — композитор
kòmpresor, m. — компресор
kompròmis, m. — компроміс
kompromitíránje, s. — компрометація
kompromitírjati, -am — компрометувати, скомпрометувати
Kòmsomol, m. — комсомол
komsomóljac, -ca, m. — комсомолец
kòmsomö'ski — комсомольський
kòmšija, v. susjed
komšiluk, v. susjedstvo
komúna, ž. — комуна
kòmunāljan, -na, -no — комунальний
komunikē, -a, m. — комюніке
komunist(a), m. — комуніст
komunistički — комуністичний
kòmunizjam, -ma, m. — комунізм
kònjac, -ca, m. — кінець, край; нитка; **tjèrati màk na kònac** — вперто стояти на своєму; **na kóncu kónca** — кінець кінцем, врешті решт; **pod kònac** — під кі-

нець, в кінці, на закінчен-
ня
kònačjan, -на, -но — кінцевий,
остаточний
kònačno — нарешті, остато-
чно
kònačište, s. — нічліг, місце
для ночівлі
koncentrácija, ž. — концен-
трація
kòncentraciòni — концентра-
ційний; kòncentraciòni ló-
gor — концтабір
kòncètriran — зосереджений
kòncètrírjati, -am — концен-
трувати
kòncètrírjati se, -am se — зо-
середжуватися
kòncèpcija, ž. — концепція
kòncèpt, m. — чернетка, чор-
новик
kòncert, m. — концерт
kòncèsija, ž. — концесія
kòndicionāl, m. (грам.) —
умовний спосіб
kòndùktër, m. — кондуктор
kònfederácija, ž. — конфеде-
рація
kònfèkcija, ž. — торгівля го-
товим одягом
kònferànsjè, -a, m. — конфе-
рансьє
kònferèncija, ž. — нарада,
конференція; kònferèncija
za nõvinstvo — прес-конфе-
ренція
kònfiscírjati, -am — конфіску-
вати
kònfiskácija, ž. — конфіска-
ція
kònflìkt, m. — конфлікт
kònfúzjan, -на, -но — засоро-
млений, сконфужений
kòngres, m. — конгрес, з'їзд
kònkávjan, -на, -но — увігну-
тий

kònkretjan, -на, -но — кон-
кретний
kònkretizírjati, -am — конкре-
тизувати
kònkurèncija, ž. — конкурен-
ція
kònkùrent, m. — конкурент
kònkurírjati, -am — конкуру-
вати
kònkurs, m. — конкурс
kònobār, m. — офіціант
kònobarica, ž. — офіціантка
kònop, m. — канат, линва,
шпагат, мотузка
kònoplja, ž. — конопля, ко-
нопина
kònsekventjan, -на, -но — по-
слідовний, наслідковий
kònsolidírjati, -am — кон-
солідувати
kònsònant, m. — (грам.) —
приголосний звук
kònsònantskì — приголосний
kònspekt, m. — конспект
kònspirácija, ž. — конспіра-
ція
kònspiratívan, -на, -но —
конспіративний
kònstatírjati, -am — констату-
вати
kònstruírjati, -am — констру-
ювати, сконструювати
kònstrùkcija, ž. — конструк-
ція
kònstruktor, m. — конструк-
тор
kònstruktívjan, -на, -но —
конструктивний
kòntakt, m. — контакт, спіл-
кування
kòntekst, m. — контекст
kòntemplácija, ž. — спогля-
дання
kontinent, m. — континент,
материк

kòntinentáljan, -na, -no — континентальний
kontingent, m. — контингент
kontinuitět, m. — нерозривність, безперервність
kòntjo, -a, m. — рахунок
kòntrabas, m. (muz.) — контрабас
kontraadmìrāl, m. — контр-адмірал
kontradìkcija, ž. — суперечність
kòntradìktòrjan, -na, -no — суперечливий
kòntraofenzíva, ž. — контр-наступ
kòntrarevolúcija, ž. — контр-революція
kòntrarevolucionārjan, -na, -no — контрреволюційний
kòntrast, m. — контраст
kòntrašpijunáža, ž. — контр-розвідка
kontribúcija, ž. — контрибуція
kontróla, ž. — контроля, перевірка
kontrolírjati, -am — контролювати
kòntròlni — контрольний
kontròlòr, m. — контролер
kòntúzija, ž. — контузія
konvèjer, m. — конвейер
kònveksjan, -na, -no — опуклий
konvenírjati, -am — відповідати, годитися, личити
konverzácija, ž. — бесіда, розмова
kònvoj, m. — конвой
kònzèrva, ž. — консерви
konzervatívac, -ca, m. — консерватор

kònzervatívan, -na, -no — консервативний
konzervátor, m. — консерватор
konzervatòrij, m. (muz.) — консерваторія
konzervírjati, -am — консервувати
kònzul, m. — консул
konzúlát, m. — консульство
konzultácija, ž. — консультація
konzultírjati, -am — консультувати
kònj, m. — кінь; **sàd smo na kònju** — маємо успіх, (зараз ми) на коні; **s kònja na màgàrca** — з коня на осла; **ráditi kào kònj** — працювати як віл
kònjak, m. — коньяк
kònjanik, m. — вершник
kònjaništvo, s. — конярство
kònjica, ž. — кіннота, кавалерія
kònjičkì — кавалерійський
kònjski — кінський
konjugácija, ž. (gram.) — дієвідміна
konjugírjati, -am (gram.) — дієвідмінювати
konjunktúra, ž. — кон'юнктура
konjùšar, m. — конюх
kònjùšnica, ž. — конюшня, стайня
kooperácija, ž. — кооперація
kòoperatívnì — кооперативний
koordinácija, ž. — координація
koordináte, ž. mn. (geom.) — координати
koordinírjati, -am — координувати
kòpáč, m. — землекоп

kòp|ati, -am — копати, рити, добувати
kòp|ča, ž. — пражка, застібка, запонка
kòp|čānje, s. — застібка
kòp|čati, -am — застібати
kòp|ėja, ž. — копійка
Kòpenhāgen, m. — Копенгаген
kòp|ija, ž. — копія, калька
kòp|ir-pāp|ir, m. — калька
kop|ir|ati, -am — копіювати
kòp|ito, s. — ратиця, копито
kòp|k|ati, -am — коvirяти, інтригувати
kòp|je, s. — спис
kòp|nen — сухопутний; материковий
kòp|no, s. — суша; материк, земля
kop|č|ati se, -am se — битися, трепетати; відбиватися, вириватися
kòp|rena, ž. — вуаль, покривало; траурний креп
kòp|riva, ž. — кропива
kòp|rivnī — кропив'яний
koop|t|ir|ati, -am — кооптувати
kòra, ž. — лүшпайка, кора, лүшпиння
korāč|ati, -am — ступати, прямувати
kòrāk, m. (mn. -ci) — крок; *nā svakòm korāku* — на кожному кроці; **kòrāk pò korāk** — крок за кроком
korāk|n|uti, -em — ступити, ступнути
Korēja, ž. — Корея
Korėj|ac, -ca, m. — корець
Kòrēj|ka, ž. — корейка
kòrēj|ski — корейський
kòr|ekt|an, -na, -no — коректний

korespondèncija, ž. — листування, кореспонденція
korespòndent, m. — кореспондент
kòrice, ž. — палітурка, оправа, обкладинка
korigir|ati, -am — коректувати, виправляти
kòri|jen, m. — корінь; **ùhvatiti kòri|jena** — пустити коріння, вкоренитися; **drùg|kòri|jen** — другий корінь
kòri|jenski — кореневий
kòrist, ž. — користь, вигода; **biti od kòristi** — бути корисним
kòris|tan, -na, -no — вигідний, корисний
kòrist|iti se, -im se — користуватися, мати вигоду
koristoljubiv — користолюбний, корисливий
kòrištēnje, s. — користування, використання
kòr|iti, -im — корити, поприкати, сварити, докоряти
kòrito, s. — річище, рүсло; корито, ночви
korjēnit — корінний, докорінний
kormilār, m. — пүльовий, штурман
kòrmilo, s. — кермо, рүль
kòrn|jača, ž. — черепаха
kòrota, ž. — траур
kòrōv, m. — бур'ян
kòrporativ|an, -na, -no — корпоративний
korpulènt|an, -na, -no — огрядний
kòrpus, m. — корпус
korūpcija, ž. — підкуп
kòs', m. (mn. -ovi), zool. — аріза
kòs² — косий
kòsa', ž. — чүприна, волосся

kòsa², ž. — коса
kòsáč i kòs|ac, -ca, m. — ко-
сар
kosáčica, ž. — косарка
kòsidba, ž. — сінокіс, косо-
виця
kòsit|ar, -ra, m. — оливо
kòs|iti, -im — косити
kòsmat — волохатий
kòsn|uti se, -em se — дотор-
кнутися, зачепити
kòst, ž. — кість, кістка; **sið-
nova kòst** — слонова кістка
kòstim, m. — костюм
kostòbolja, ž. — подагра
kòstūr, m. — скелет, кістяк
kòš, m. — корзина, кошик;
přsn| kòš — грудна клітка
kòšara, ž. — кошик, корзина
kòšarka, ž. (sport.) — баскет-
бол
košarkáš, m. (sport.) — ба-
скетболіст
kòšcat — костистий, коща-
вий
kòšnica, ž. — вулик
kòšt|ati, -am — обійтися, ко-
штувати, обходитися
kòštica, ž. — кісточка
koštun|jav — костистий, ко-
щавий
kòšulja, ž. — сорочка; **pòcna
kòšulja** — нічна сорочка
kòtáč, m. — колесо, коліща,
коло
kòt|ao, -la, m. — казан, котел;
pární kòtao — паровий ко-
тел
kòtār, m. — район, волость
kòt|iti se, -im se — котитися
kotř|j|ati, -am — котити, ка-
чати
kotř|j|ati se, -am se — коти-
тися, **скочуватися, переки-**
датися
kòváč, m. — коваль
kòváčnica, ž. — кузня

kòvatl, kùjēm — кувати, кле-
пати; **kòvatl u zvljēzde** —
підносити, хвалити до не-
бес; **kòvani pòvac** — моне-
та
kòver|at, -ta, m. — конверт
kòvina, ž. — метал
kòvčeg, m. — ящик; скриня;
труна; ковчег
kòvrčav — кучерявий
kòvrče, ž. mn. — кучери
kòza, ž. — коза
kòzāk, m. — козак
kozāk|inja, ž. — козачка
kòzji — козячий
kozmetika, ž. — косметика
kozmetičk|i — косметичний
kòzmičk|i — космічний
kòzmos, m. — космос
kozmozpòlit(a), m. — космо-
політ
kòža, ž. — шкіра; шкура; **da
izādēš (iskočš) iz kožē** —
вискочити зі шкіри; **imatl
dēbelū kòžu** — бути тов-
стошкірим
kòžni — шкіряний, шкірний
kòžuh, m. — кожух, тупуб
kráčun, m. — засув
krād|jiv|ac, -ca, m. — злодій
krād|jiv|ica, ž. — злодійка
krādomicē — крадькома
krāda, ž. — крадіжка, розкра-
дання, викрадення, злодій-
ство
krāh, m. — крах
krāj¹, m. — кінець, кінцівка,
закінчення, край, місце-
вість; **dò kraja** — до остан-
ку; **na krāju** — наприкінці;
s krāja — скраю; **jēdva
spájati (sàstav|jati) krāj s
krājem** — ледве зводити
кінці з кінцями; **n| nà krāj
pāmētl** — мені це в голові;
na krāju krājēvā — кінець

кінцем, нарешті; **izáci na kràj** — справитися (з чимось); **bèz kraja i kónca** — без кінця і краю; **s kràja na kràj** — з краю в край; **na kraju svòjìh snàgã** — з останніх сил, останні сили

kraj² (+ G.) — поряд, побіля, коло

krájnòst, -i, ž. — крайність

krájnji — конче потрібний, крайній

kràjolk, m. — краєвид, пейзаж

králj, m. — король

králjevina, ž. — королівство

králjevstvo, s. — королівство

kràljica, ž. — королева

kràsjan, -na, -no — прегарний, прекрасний, пишний, чудовий; красний

kràsjiti, -im — прикрашати, прикрашувати

krasnorjèčiv — красномовний, пишномовний

krasnorjèčivòst, -i, ž. — красномовність

kràsta, ž. — короста; кора

kràstavjac, -ca, m. — огірок

kràstì, -em — красти, обкрадати, викрадати

krátjak, -ka, -ko — короткий, кучий, недовгий; **krátka čàgara** — носок

krátjiti, -im — вкорочувати, забороняти

kratkòročjan, -na, -no — короткостроковий, короткочасний

kratkòca, ž. — короткість; стислість

kratkòtràjjan, -na, -no — недовгочасний, нетривалий, короткочасний

kratkòvidjan, -na, -no — короткозорий

kràva, ž. — корова; **kràva mùzara** — дійна корова

kravàta, ž. — краватка; галстук

křčãg, m. — глек, глечик

křčjiti, -im — викорчовувати, корчувати, торчувати, прокладати (путь)

křčma, ž. — корчма

křčmãr, m. — корчмар; **prãviti ràčùn bèz krčmãra** — робити безпідставні розрахунки

křdo, s. — стадо, гурт

krèčjiti, -im — вибілювати, білити

kréda, ž. — крейда

krèdenjac, -ca, m. — буфет

krèdit, m. — кредит

krèditírjati, -am — кредитувати

krèditòr, m. — кредитор

krekèjtati, -cem — квакати, скрекотати, кумкати

kréma, ž. — крем; мазь

kremácija, ž. — кремація

kremàtorij, m. — крематорій

krèměn, m. — кремій

Krèmlj, m. — Кремль

krénjuti, -em — рушити, увирушити, поїхати, помандрувати, піти, відійти, попрямувати; посунути

krèrjak, -ka, -ko — міцний, здоровий

krèròst, -i, ž. — добродійність

krèposjan, -na, -no — добродійний, добродійний

krétãnje, s. — рух, пересування

kréjtati, -cem — виходити, відїжджати, рушати, вирушати, посуватися

kré|tati se, -cem se — руха-
тися
krètĕn, m. — кретин
krétnja, ž. — рух
krètĕn, m. — ситець
krevél|iti se, -im se — грима-
сувати
krèvet, m. — ліжко, постіль
krèzub — щербатий, беззу-
бий
křh|ak, -ka, -ko — крихкий,
ламкий, тендітний
křhotina, ž. — черепок
kríč|ati, -im — кричати, гор-
ланити; верещати; кликати
kríčav — крикливий, галасли-
вий
krijèp|iti, -im — зміцнювати,
підсилювати, підкріплювати
krijèp|iti se, -im se — міцні-
шати
krijès|iti se, -im se — блища-
ти, іскритися
krijèsnica, ž. — світляк
krijumčar, m. — контрабан-
дист
krijumčar|iti, -im — займа-
тися контрабандою
krik, m. (mn. -ci i -kovi) —
крик, вереск, зойк
krĭk|uti, -em — крикнути,
закричати
krĭlat — крилатий
krĭlatica, ž. — крилате слово;
афоризм
krĭlo, s. — фланг, крило; флі-
гель
Křim, m. — Крим
krĭmnāl|an, -na, -no — кри-
криміналістичний
krĭmnalstički — карний,
криміналістичний
krĭnka, ž. — маска
křiomicĕ — потай, крадькома
krĭstāl, m. — кристал, криш-
таль

krĭška, ž. — скиба
krĭšom — потай, крадькома
krĭtĕrij, m. — критерій
krĭ|ti, -jem — приховувати,
ховати, переховувати
krĭtĭč|an, -na, -no — критич-
ний
krĭtĭčar, m. — критик
krĭtĭčki — критичний
krĭtika, ž. — критика
krĭtizir|ati, -am — критикува-
ти
krĭv — кривий; винний, ви-
нуватий; неправильний,
фальшивий; ni krĭv ni dú-
žan — ні за цалову душу
krĭv|ac, -ca, m. — винуватець
krĭvični — карний, кримі-
нальний
krĭvina, ž. — звій
krĭv|iti, -im — викривляти,
згинати, перекошувати;
звинувачувати, винуватити
krĭvnja, ž. i krĭvica, ž. — ви-
на, злочин, провина; svà|iti
(báciti) krĭvnju (na kòga) —
звинуватити (когось); mò-
jòm krĭvnjòm — моя вина,
я винен, через мене
krĭvo — косо, неправильно,
нерівно; krĭvo shvătiti (ra-
zùmjeti) — неправильно
зрозуміти; krĭvo svjedòčiti
лжесвідчити; krĭvo mi je —
я ображений; činiti (kòmu)
krĭvo — зробити (комусь)
шкоду
krĭvoklétstvo, s. — лже-
присяга
krĭvòtvoren — підроблений,
фальшивий
krĭvotvòrĕnje, s. — підробка,
фальсифікація
krĭvotvòrina, ž. — підробка
krĭvotvòr|iti, -im — підроб-
ляти, підробити

krivotvòritelj, m. — фальсифікатор
 krivòv|jèrn|k, m. (mn. -ci) — еретик, іновірець
 krivùd|ati, -am — витися, звиватися
 krivùdav — в'юнкий
 krivulja, ž. — крива лінія
 kríza, ž. — криза
 krizantéma, ž. — хризантема
 kríž, m. — хрест
 krížajka, ž. — кросворд
 krížarski ràt, m. — хрестовий похід, війна хрестосносців
 kríž|ati, -am — закреслювати; хрестити
 kríž|ati se, -am se — пересікатися, перехрещуватися; хреститися
 klètkà, ž. — клітка
 křma, ž. — корма
 křmača, ž. — свиноматка
 křm|ak, -ka, m. (mn. -ci) — кабан
 křmivo, s. — фураж, корм
 křnj — обламаний; вищерблений; неповноцінний
 křnj|iti, -im — обламувати; псувати; применшувати
 kròč|iti, -im — крокувати; ступнути
 kròj, m. — крій, викройка, покрій
 kròjáč, m. — кравець
 krojáčica, ž. — кравчиха, швачка
 kròj|iti, -im — кроїти, викроювати
 kròkèt, m. (sport.) — крокет
 krokòdíl, m. — крокодил
 krònič|an, -na, -no — хронічний
 kròničar, m. — хронікер
 krònika, ž. — хроніка
 kronològija, ž. — хронологія

kronolòški — хронологічний
 kronòmet|ar, -ra, m. — хронометр
 kròšnja, ž. — крона (у дерева)
 kròt|ak, -ka, -ko — покірливий, лагідний, покірний, смиренний
 kròt|iti, -im — приборкувати, мирити
 kròv, m. — покрівля, дах
 kroz (+ A.) — через, крізь;
 kròz plač — крізь сльози;
 govòriti kròz nòs — говорити в ніс
 křpa, ž. — ганчірка; латка;
 blijed kào křpa — блідий як полотно, блідий як стіна;
 našla křpa zàkřpu — який їхав таку здибав
 křp|ati, -am i křp|iti, -im — штопати, цирувати
 křst, m. — хрест
 krstàrica, ž. — крейсер
 krstár|iti, -im — крейсувати; бродити
 křst|iti, -im — хрестити, дати ім'я
 křš, m. — скеля, бескид; карст; уламок
 křš|an, -na, -no — кріпкий, міцний, сильний
 křšcanin, m. — християнин
 křšćanstvo, s. — християнство
 křšèvit — каменистий
 křš|iti, -im — ламати, обламувати, розбивати вщент; порушувати (закон)
 křtica, ž. — кріт
 krùg, m. — круг, коло
 krùh, m. — хліб; živjeti ò svòm krùhu — їсти свій хліб (власний); trážiti krù-

ha preko pògače — переби-
рати

krùmpír, m. — картопля

krùna, ž. — корона

krùnìdba, ž. i **krùnĵēnje**, s. —
коронація, коронування

krún|liti¹, -im s. — луццати,
кришити, дробити

krún|liti², -im — коронувати,
вінчати

krúpa, ž. — крупа (град)

krúp|an, -na, -no — дорідний,
огрядний, крупний, вели-
кий

krùpica, ž. — крупа

krùška, ž. — груша

krùšni — хлібний

krút — непохитний, негнуч-
кий, крутий, сурорий, жор-
стокий

krùžíc, m. — кільце

krùž|iti, -im — кружляти

krùžo|k, m. (mн. -ci) — гур-
ток

křv, ž. — кров; **přti křv** —
піти кров; **křv nĵje vòda** —
кров людська не водиця;

izljev křvi — крововилив

krvārēnje, s. — кровотеча

krvār|iti, -im — кривавити,
кровоточити

křvāv — кривавий, закривав-
лений

křvnĵi — кров'яний; **cřvenā**

křvnā zřnca — червонокрив-
ці; **bĵelā křvnā zřnca** — бі-

локрівці; **křvnĵi nĵpriĵatelj**

— кровний ворог; **křvnā**

òsveta — кровна помста

křvnĵ|k, m. (mн. -ci) — кат

krvòloč|an, -na, -no — крово-

жерний, кровожерливий;
хижий

krvoprolíce, s. — кровопро-
лиття

krvotòk, m. — кровообіг

křznār, m. — күшнір, хутро-
вик, хутряник

křznen — хутрянний, хутро-
вий; **křznenĵi kàpùt** — шу-
ба

křzno, s. — хутро

křž|jáv|iti, -im — чахнути,
шкарубіти

křž|jav — хирлявий, недороз-
винений

kùbur|iti, -im — козитися, ко-
патися, вовтузитися, біду-
вати

kùbus, m. — күб

kùc|ati, -am — цокати; пүль-
сувати

kùc|ati se, -am se — цока-
тися

kùc|uti, -em — стүкнүти,
цокнүти

kùc|uti se, -em se — цокнү-
тися

kùca, ž. — дім, будинок; **kòd**

kučē — дома

kùcanica, ž. — господиня,
хазяйка

kučánstvo, s. — хатне госпо-
дарство

kučepàzitelj, m. — наглядач;
двірник; управдом

kučevlasník, m. — домовлас-
ник

kùci — додому

kùcni — домашній; **kùcnā**

hàljina — халат; **kùcnā**

romòcница — хатня ро-

бітниця, помічниця; **kùc-**

nĵi sávjet — домовий комі-

тет, будінкоуправління

kùd (**kùdā**) — күди; **nĵmā**

kùd — нема күди (нікүди);

kùd bílo da bílo — күди

завгодно, світ за очі; **kùd**

göd — куди-небудь, будь-
-күди
kùd|iti, -im — гүдити, ганити,
ганьбити
kùd|e|ja, ž. — конопля; кү-
деля; прядиво
kùdrav — күчерявий
kùdēn|je, s. — осүд
kùfer, m. — чемодан, валіза
kùga, ž. — чума
kùgla, ž. — шар, күля
kuglāna, ž. — кегельбан
kùgān|je, s. — гра в кеглі
kùg|ati se, -am se — грати в
кеглі
kùg|ičnī lēžā| — підшипник,
шарикопідшипник
kühān — варений
kühān|je, s. — готування їжі
kühār, m. — күхар, күховар,
повар
kühārica, ž. — күховарка, кү-
харка
küh|ati, -am — варити, кип'я-
тити
kühin|ja, ž. — күхня
kùka, ž. — гак, гачок, гаплик
kùk|ac, -ca, m. — комаха, жүк
kùk|ati, -am — бідкатися
kùkavica, ž. (zool.) — зозуля;
(прен.) боягуз
kùkavički — ляжливо, боязли-
во, боягузливо
kùku! (uzv.) — о леле! о горе-
горенько!
kukù|jica, ž. — капюшон, від-
лога, каптур
kükuri|jè|kati, -čem — күкүрі-
кати
kükuri|jèkù! (uzv.) — күкүрі-
кү!
küküruz, m. — күкүрудза
kùla, ž. — башта, вежа; grá-
diti kùle u zraku — вдава-
тися химери, бұдүвати по-
вітряні замки

kùlāk, m. (mn. -ci) — гли-
тай, күркүль, күлак
kulisa, ž. — күліса
kulminācija, ž. — күльміна-
ція
kùlt, m. — күльт
kùluk, m. — (ист.) робота на
поміщика; трүдова повин-
ність (перен.); тяжкий трүд
kultivir|ati, -am — күльтиву-
вати
kultúra, ž. — күльтүра
kùltür|an, -na, -no — күльтүр-
ний
kùm, m. — күм
kúma, ž. — күма
kúmče, -eta, s. — хрещеник,
хрещениця
kúm|iti, -im — звати в күми;
благати, үмовляти
kum|övati, -ujem — күмүва-
ти, шаферүвати; опікүва-
тися, сприяти
kúna, ž. — күница, күна
kùndak, m. — (mn. -ci) —
приклад
kùnic, m. (zool.) — кріль
kùp, m. — күпа
kúp|ac, -ca, m. — покупець
kùpāč, m. — күпальник
kùpač|í — күпальний
kùpalište, s. — пляж, місце
для күпання
kúpān|je, s. — күпання
kùpaonica, ž. — күпальня;
ванна кімната
kúp|ati, -am — күпати
kúp|ati se, -am se — күпа-
тися
kùpàtilo, s. — күпальня, ван-
на кімната
kùpē, -a, m. — күпе
kùpelj, s. — ванна, күпальня
kùpina, ž. — ожина

kúp|iti, -im — купити; **kúp|iti máčka ù vreći** — купити кота в мішку
kùp|iti², -im — збирати, набирати; вбирати
kùp|iti se, -im se — товпитися; збиратися; забиратися
kùpõn, m. — відріз, талон
kupoprõdaja, ž. — купівля-продаж, товарообіг
kup|õvati, -ujem — купувати
kùpovina, ž. — купівля; покупка
kùpus, m. — капуста
kùrřr, m. — кур'єр, розсильний
kùrjãk, m. (mn. -ci), v. vùk
kùrs, m. — курс
kurtoaziya, ž. — куртүазія
kùsav i kùsast — куций
kùš|ati, -am — пробувати, күштувати, випробовувати
kùšnja, ž. — випробування, спокүса; **stãviti na kùšnju** — спокүшати, випробувати
kùštrav — кошлатий, волосатий, пелехатий
kùt, m. — күт
kùter, m. — күтер
kùtiya, ž. — шкатулка, коробка
kùtnjãk, m. — корінний зуб
kùverta, ž. — конверт
kùž|an, -na, -no — чүмний, заразний
kvãčica, ž. — гачок, гаплик
kvãč|iti, -im — чіпляти, причіпляти, причіплювати, зачіпати
kvãč|iti se, -im se — причіплятися, чіплятися

kvãdrãt, m. — квадрат; **põdici na kvãdrãt (mat.)** — піднести до квадрата
kvãdrat|an, -na, -no — квадратний
kvãka, ž. — ручка; крючок; засүв
kvalificirãn — кваліфікований
kvalificir|ati, -am — кваліфікувати
kvalifikáciya, ž. — кваліфікація
kvalitët, m. i kvalitëta ž. — якість, сорт
kvalitët|an, -na, -no — доброякісний, якісний, добротний
kvãntitativ|an, -na, -no — кількісний
kvãntitët, m. i kvãntitëta, ž. — кількість
kvãr, m. — зіпсування, пошкодження, шкода, збиток; аварія
kvãr|iti, -im — псувати, нівечити
kvãr|iti se, -im se — псуватися
kvãrtãl, m. — квартал
kvãrtët, m. (muz.) — квартет
kvãslac, -ca, m. — дріжджі
kvãsliti, im — змочувати, мочити, квасити
kvãntët, m. (muz.) — квінтет
kvõčka, ž. — квочка
kvõrum, m. — кворүм
kvõta, ž. — квота
kvřga, ž. — шишка, гүля
kvřgav — кострубатий, корявий

L, 1

lä, —, m. (muz.) — ля
läbav — слабий; вільний, ненапружений, незпружений
läbav|iti, -im — попускати, слабшати, розпускати, розпускатися
läb|jan, -na, -no — лабільний, нетвердий, нестійкий
labòrant, m. — лаборант
laboràtòrij, m. — лабораторія
läbüd, m. — лебідь
läc|ati se, -am se — братися, приступати
lädänjski — дачний; **lädänjskã kuća** — дача
lädica, ž. — шухляда
läda, ž. — корабель, судно
lägãn — легкий; повільний, тихий
lägãno — злегка, повільно, помалу, поволі
lä|gati, -žem — брехати, говорити неправду
lägod|jan, -na, -no — зручний; легкий
lagúna, ž. — лагуна
lähör, m. — повів (дунувеніе)
läk, m. — профан, невіглас; мирянин
läjänje, s. — лемент, гавкіт, гавкання
läj|ati, -em — лементувати, гавкати
läjav — злоязыкий, гострий на язик
läk', m. — лак
läk' — легкий; **läkü nõc** — добра ніч, добраніч
läk|at, -ta, m. — лікоть
läk|ran — лакований
läk|r|ati, -am — лакувати
lakoatlètičar, m. (sport.) — легкоатлет

lakõca, ž. — легкість
läkom — ласий, жадібний, жадний, пожадливий
läkõmslen — легковажний, легкодумний
läkõmslenõst, -i, ž. — легковажність, легкодумність
läkom|iti se, -im se — зазіхати, ласитися; палко бажати
läkomõst, -i, ž. — жадібність, жадоба
läkõnski — лаконічний
läkõum|jan, -na, -no — легковажний, несерйозний
läkõvjer|jan, -na, -no — легковірний
läkõvjernõst, -i, ž. — легковір'я
läkrdijãš, m. — блазень
läkrdij|ati, -am — жартувати, глузувати; корчити дурня
lämpa, ž. — лампа
lãn, m. (bot.) — льон
lãn|ac, -ca, m. — ланцюг, цеп
lãnčan — ланцюговий, цепний
länen — лляний
läni — торік, минулого року
länsír|ati, -am — пустити в обіг
länjski — торішний, минулорічний
läskãnje, s. — лестощі
läsk|ati, -am — лестити, улещувати; ластитися; підлабузюватися
läskav — улесливий, вкрадливий, облесний
läskav|ac, -ca, m. — підлабузник, облесник, підлиза
läšt|iti, -im — полірувати, шліфувати
lätica, ž. (bot.) — пелюстка

lätinski — латинський
 latínica, ž. — латиниця (латинська графіка)
 lätjiti se, -im se — приступити
 laurèät, m. — лауреат
 läv, m. (zool.) — лев
 láva, ž. — лава
 lávež, m. — гавкіт (собак)
 lavína, ž. — лавина, обвал
 lavírjati, -am — лавірувати
 lävlji — лев'ячий
 lävdör, m. — таз
 läž, -i, ž. — неправда, брехня;
 u läži su krátke nōge — у брехні ноги короткі
 läžac, -šca, m. — брехун
 läžan, -na, -no — фальшивий, невірний, неправильний, удаваний, підроблений, штучний
 läžljiv — брехливий, облудний
 läžljivac, -ca, m. — брехун
 läžljivica, ž. — брехуха
 läžnōst, -i, ž. — фальш
 läbdjjeti, -im — ширяти, буюти
 læcnjuti se, -em se — смикнутися
 læci, -gnem — лягти; покластися
 læd, m. — лід, крига; navèsti nà tanak læd — підвести, спровокувати
 læden — крижаний, льодовий; Sjèvernō lædenō mōre (geogr.) — Північний Льодовитий океан
 ledènjäk, m. — льодовик, айсберг
 lædina, ž. — цілина
 læditi, -im — заморожувати, холодити, студити
 læditi se, -im se — шерхнути

ledolómjac, -ca, m. — нриголам
 læda, s. mn. — спина
 lægäljan, -na, -no — легальний
 legalizírjati, -am — оформити, оформляти, легалізувати
 lægēnda, ž. — легенда, оповідання, міф
 lægendārjan, -na, -no — легендарний
 lægija, ž. — легион
 legitimácija, ž. — посвідка, посвідчення
 legitimírjati se, -am, se — пред'являти документ
 læglo, s. — виводок, лігво, гніздо, центр
 lægúra, ž. — сплав
 lækcija, ž. — урок
 læksik, m. — лексика
 læktúra, ž. — лектура; матеріал для читання
 læktor, m. — викладач; редактор
 læle! (uzv.) — леле! горе! біда та й годі!
 lælùjati se, -am se — колихатися, коливатися
 Lænjingrād, m. — Ленінград
 lænjinst(a), m. — ленінець
 lænjinìzjam, -ma, m. — ленінізм
 lænjinski — лінінський
 læpèjtati, -šem — лопотати, лопотіти
 læpéza, ž. — віяло, веєр
 læpinja, ž. — корж
 læpèšjati, -am — позіватися, колихатися
 læptir, m. — метелик
 læš, m. (mn. -evi) — труп
 læt, m. (mn. -ovi) — політ, переліт
 lætäcki — літальний
 lætëci — летучий

lètimič|an, -na, -no — повер-
ховий, побіжний
lèt|jeti, -im — летіти, літати,
линнути; tkò visòko lèti, nĭs-
ko pàdā — хто високо лі-
тає, той низько сїдає
Letón|ac, -ca, m. — латвієць,
латиш
Lètònka, ž. — латишка, ла-
твійка
lètònskĭ — латвійський, ла-
тиський
leukèmi|ja, ž. (med.) — лейке-
мія
leukocitĭ, m. mn. (fiziol.) —
лейкоцити
lèžaj, m. — ложе, кұшетка,
лігвище
lèžaljka, ž. — крісло, шезлонг
lèž|ati, -im — лежати; lèžati
nā srcu — мати в думці,
мати на серці, на мислі
lèžer|an, -na, -no — легкий;
легковажний
lèžĭšte, s. — підшипник
li (vezn.) — чи, хїба, невже,
ж, якщо
libèrāl, m. — ліберал
liberalizír|ati, -am — лібера-
лізувати
lĭce, s. — обличчя; лице; осо-
ба; вид, фасад; lĭcem u lĭce
— віч на віч, лицем в лице;
lĭce i nāpčje — лице і ви-
воріт; na lĭcu mjèsta — на
місці (події, злочину)
lĭcemjèr|an, -na, -no — удава-
ний, лицемірний, нещирий,
двоєдушний, дволичний
lĭcemjèr|je, s. i lĭcemjèrstvo,
s. — лицемірство, облуда,
нещирість
lĭč|an, -na, -no — особовий,
особистий
lĭč|iac, -osa, m. — маляр
lĭčinka. ž. — личинка

lĭč|iti', -im — малювати, фар-
бувати
lĭč|iti', -im — бути схожим
lĭčno — особисто
lĭder, m. (polit.) — лідер
lifer|ovati, -ujem — посилати,
постачати, поставляти
lift, m. — ліфт
lĭga, ž. — ліга
lĭhvār, m. — лихвар
lĭjèčèn|je, s. — лікування, курс
лікування
lĭjèč|iti, -im — лікувати, вилі-
ковувати, гоїти
lĭjèč|iti se, -im se — лікува-
тися
lĭjèčničkĭ — лікарський
lĭjèčnik, m. — лікар
lĭjè|gati, -žem — лягати
lĭjèha, ž. — клумба; грядка
lĭjek, m. (mn. -ovĭ) — ліки;
nĕmā nĭ za lĭjek — нема ні
риски; nācĭ lĭjeka — знай-
ти вихід
lĭjen — ледачий, лінивий
lĭjèncĭna, ž. — ледар
lĭjèn|iti se, -im se — ледащі-
ти, ледачити, лінуватися, лі-
нитися
lĭjènošt, -i, ž. — лінощі
lĭjer — гарний, красивий,
вродливий, красний, слав-
ний
lĭjèr|iti, -im — тұлити, клеї-
ти, склеювати, заклеювати
lĭjèr|iti se, -im se — липнути,
приклеюватися; чїплятись
lĭjes, m. — домовина, труна
lĭjèska, ž. — ліщина
lĭjev|ak, -ka, m. — воронка
lĭjèv|ati, -am — лити; відли-
вати
lĭjevĭ — лівий
lĭjevo — ліворуч, зліва
lĭk, m. (mn. -ovĭ) — обличчя;
обрис, образ, подоба

ікєр, м. — лікер
ікованє, с. — радоці, радїсть
ікјовати, -ујєм — радїти, радуватися, торжествувати
ікòвнї — образотворчий
іквідација, ж. — ліквідація
іквідирјати, -ам — ліквідувати, скасувати, скасовувати
ім, м. — жерсть, бляха
імār, м. — жерстяник, бляхар
імен — бляшаний
імєнка, ж. — банка
імун, м. — лимон, цитрина
іmunáда, ж. — лимонад
інчјовати, -ујєм — лінчувати
інгвіст(a), м. — лінгвіст
інгвістика, ж. — мовознавство
інїја, ж. — траса, лїнія
інјјати се, -ам се — лїняти
іпа, ж. (bot.) — липа
іпјанј, -нја, м. — червень
іпанјскї — червневий
іріка, ж. (кпји.) — лірика
ірскї — ліричний
іsабон, м. — Ліссабон
іsјac, -ca, м. — лис
іsїca, ж. — лисиця
іsница, ж. — гаманець
іst, м. — лист; аркуш; газета; **nāšє gòrє іst** — одного поля ягода
іsta, ж. — список
іstјати, -ам — перегортати, розпускати листя; перелистувати
іstòноша, м. — листоноша, поштар
іstopād, м. — жовтень
іstопād, м. — жовтень
іšāj, м. — лишай
іšávјати, -ам — позбавляти, залишати
іšє, с. zb. — листя

іšјiti, -im — позбавити, залишити
іtavјac, -ca, м. — литовець
іtavka, ж. — литовка
іtavskї — литовський
іtєrārнї — літературний
іtєrátуra, ж. — література
іјti, -јєм — лити
іtїca, ж. — урвище, скеля, камінь
іtра, ж. — літр
іtva, ж. — Литва (Литовська РСР)
іvada, ж. — левада, луг, лука, поляна
іzјati, -јєм — лизати, облизувати
іznјuti, -єм — лизнути
logarїtјam, -ma, м. (mat.) — логарифм
іòгїčјan, -на, -но — логїчний
іòгїčкї — логїчний
іòгїка, ж. — логїка
іògor, м. — табір; **kòncєtracїòнї іògor** — концентраційний табір
іògòrāš, м. — табірник
іògorovāнє, с. — табірне життя
іògorјовати, -ујєм — отаборюватися
іòј, м. — лій
іòјāјan, -на, -но — лояльний
іòјan — сальний, масний
іòјā'нòst, -ї, ж. — лояльність
іòкāї, м. — приміщення, місце
іòkālїzїrјати, -ам — локалізувати
іòкāїнї — локальний, місцевий
іòkatїv, м. (gram.) — місцевий відмінок
іòkomotїva, ж. — паровоз
іòkot, м. — висячий замок
іòква, ж. — калюжа

lóm, m. — лом, брухт, ломка
 lómača, ž. — багаття, вогнище
 lóm|iti, -im — ламати, ломити, наламувати, трощити, зламувати
 lóm|iti se, -im se — ломатися, розбиватися; тинятися, вагатися
 lóm|java, ž. — тріск, гуркіт; скандал, буча
 lóm jiv — ламкий, крихкий
 lón|ac, -ca, m. — горщик
 lónčar, m. — гончар
 Lóndon, m. (geogr.) — Лондон
 lópata, ž. — лопата
 lórv, m. — злодій
 lópta, ž. — м'яч
 lópt|ati se, -am se — грати у м'яч
 lós, m. (mn. ovi) — лось
 lóš — поганий, недобрий, кепський
 lóšē — погано, негаразд;
 stvár|i stóje lóšē — справи негаразд
 lóv, m. — полювання, лов;
 íci ù lóv — іти на полювання;
 lóv na zéčeve — полювання на зайців
 lóv|ac, -ca, m. — мисливець
 lóv|ina, ž. — здобич, дичина
 lóv|iti, -im — полювати, ловити;
 lóviti u mútnóm — ловити рибку у мутній воді
 lóv|or, m. i lov|or|ika, ž. (bot.) — лавр;
 lóv|or-vijēnac — лавровий вінок;
 bráti lov|or|ike — пожинати лаври;
 počívati na lov|or|ikama — поживати на лаврах
 lóza, ž. (bot.) — лоза
 lóz|inka, ž. — гасло, пароль, лозунг

lóza, ž. — ложа
 lóžáč, m. — кочегар
 lóžēnje, s. — опалення
 lóžište, s. — топка
 lóž|iti, -im — запалювати, палити, топити
 lùbanja, ž. — череп
 lubēnica, ž. — кавун
 lùckast — придуркуватий
 lùč, -i, ž. — лучина, факел, смолокип
 lùčki — портовий; lùčki rád-nik — вантажник в порту
 lùd — навіжений, безумний, божевільний, шалений
 lùda, ž. — дурень, божевільний;
 dvòrskā lùda — блазень
 lùdilo, s. — безумство, божевілля
 lùdnica, ž. — божевільня, будинок для божевільних
 lùdo — божевільно; lùdo vò-ljeti — безтямно, безумно кохати
 lùdòst, -i, ž. — божевілля;
 mlàdost-lùdòst — молоде-дурне
 lud|ovati, -ujem — шаленіти, божеволіти, буйствувати
 lùdāčki — божевільно, по-дурному
 ludāk, m. — божевільний
 lùg, m. — перелісок, гайок, лісок
 lùgār, m. — лісник
 lùk', m. — цибуля; bijeli lùk — часник;
 cìveni (cìni) lùk — цибуля;
 ni luk jěo, ni luk mirisao — не їла душа часнику — не буде воняти
 lùk', m. — арка; дуга
 lùka, ž. — гавань, порт
 lùkav — лукавий, хитрий, облесний

lùkavōst, -i, ž. — хитрість, хитрощі, лукавість, лукавство
 lùkavstvo, s. — лукавство
 lùksuz, m. — розкіш
 lùksuz|an, -na, -no — розкішний, пишній
 lùla, ž. — трубка, лялька
 lùmp|ati, -an — гуляти, бешкетувати, буйствувати, колобродити
 lún|jati, -am — тинятися
 lùpa, ž. — стук, тріск
 lùpānje, s. — стук, биття; lùpānje sēca — серцебиття
 lùp|ati, -am — стукати, гупати; тріскати, бахкати, бити
 lùpež, m. — злодій

lùp|iti, -im — тріснути, стукнути, гупнути, бахнути
 ùster, m. — люстра
 iùtalica, ž. — мандрівник, блукач
 lùtānje, s. — мандри, блукання
 lùt|ati, -am — мандрувати, бродити, блукати, блудити, кочувати
 lùtka, ž. — лялька; kázallšte lùtākā — ляльковий театр
 lùtkārski — ляльковий
 iùtri|ja, ž. — лотерея
 lùtrijski — виграшний
 iùžički — лужицький; Lùžički Sēbi — лужицькі серби
 iùžni — лужний

Lj, lj

ljāga, ž. — ганебна пляма, ганьба
 ljèčl|šte, s. — курорт, санаторій, лікувальний заклад
 ljèkārna, ž. — аптека
 ljekòvit — лікувальний, цілющий
 ljenčár|iti, -im — лінуватися, ледарювати
 ljèpilo, s. — клей
 ljèpljiv — в'язкий, липкий
 ljepòta, ž. — краса, красота, врода; príròdnē ljepòte — краси природи
 ljepòtān, m. — красень
 ljepòtica, ž. — красуня
 ljèstvica, ž. — драбина; (muz.) гама
 ljèšnjāk, m. — лісовий горіх
 ljèti — влітку
 ljètina, ž. — врожай; slābā ljètina — неврожай

ljètni — літній
 ljètnikov|ac, -ca, m. — дача
 ljèto, s. — літо
 ljètopis, m. — літопис
 ljètòs — цього літа
 ljètoval|šte, s. — місце літнього відпочинку, дача, курорт, будинок відпочинку
 ljètovanje, s. — літуння, проведення літа
 ljèt|ovati, -ujem — проводити літо, літувати
 ljèvā|k, m. (mn. -ci) — лівша
 ljèvica, ž. — ліва рука, ліва (партія)
 ljèvičar, m. (polit.) — лівий (політ.)
 ljigav — слизистий, покритий слизю
 ljljan, m. — лілея

Ijù|bak, -pka, -pko — чарівний, миловидний, приемний; граціозний

Ijúbav, -i, ž. — любов, кохання; učiniti za ijúbav — зробити послугу, прислужитися; òčitovati ijúbav — освідчитися в коханні

Ijubāvnica, ž. — коханка
Ijubāvnik, m. (mn. -ci) — коханець

Ijubaz|an, -na, -no — люб'язний

Ijubica, ž. — фіалка

Ijubičast — фіолетовий, бузковий

Ijubim|ac, -ca, m. — улюбленець

Ijubimica, ž. — улюблениця

Ijubitelj, m. — охочий, любитель

Ijub|iti, -im — цілувати; кохати, любити

Ijubòmora, ž. — ревнощі

Ijubòmor|an, -na, -no — ревнивий

Ijudòžder, m. — людожер, людоїд

Ijùdski — людський; Ijùdski ród — рід людський

Ijùljáčka, ž. — гойдалка
Ijùljānje, s. — качка; розкачвання, коливання

Ijùljati, -am — хилитати, гойдати, качати, колихати, коливати

Ijùljati se, -am se — гойдатися, колихатися, коліватися

Ijùpkòst, -i, ž. — чарівність, граціозність, миловидність

Ijùska, ž. — шкаралупа, луска, лушпайка

Ijùst|iti, -im — лущити, очищувати, чистити, лүзати

Ijùst|iti se, -im se — лүпитися, лүщитися, злүщуватися, очищуватися

Ijùštura, ž. — шкаралупа, луска, панцир

Ijút — лютий, сердитий, гнівний, жорстокий; Ijút kao ris — лютий як рись

Ijutina, ž. — лють, гнів

Ijutit — сердитий, гнівний

Ijut|iti, -im — сердити, злити, обурювати, гнівити

Ijut|iti se, -im se — лютитися, гнівитися, гніватися, злоститися, злитися, сердитися

M, m

máč, m. — меч

máč|ak, -ka, m. (zool.) — кіт

máce, -ta, s. — кошеня, котеня

mačeva|ac, -oca, m. — фехтувальник

mačevānje, s. — фехтування

mačevati se, -ujem se — фехтувати

máčka, ž. — кішка

máceha, ž. — мачуха

māda (vezn.) — хоча, хоч

mādrac, m. — матрац, сінник

Mādrīd, m. (geogr.) — Мадрид

Mādzār, m. — угорець, мадяр

Madžarica, ž. — угорка, мадярка

māžarski — угорський, мадярський

màgar|ac, -ca, m. (zool.) — осел, віслюк; pästi s kònja

na **màgàrca** — поміняти шило на швайку
magàzin, *m.* — склад
magistrála, *ž.* — магістраль, автомагістраль
màgla, *ž.* — туман, марево, паморока, імла, мла, мряка
maglòvit — туманний, невиразний
màgnēt, *m.* — магніт
màgnētski — магнітний
mâh, *m.* — помах, розмах; **u jèdan mâh** — одразу, раптом; **ù prvì mâh** — спочатку, у першу хвилину; **ùzimatì (ùzēti) mâha** — взяти, (брати) розгін
má|hati, **-šem** — махати, розмахувати, змахувати
màhñit — скажений, оскаженілий, навісний
mahnít|ati, **-am** — скаженіти, навіснити
máhn|uti, **-em** — махнути, змахнути, розмахнути
màhovina, *ž.* — мох
mâj, *m.* — травень
mâja, *ž.* — майка
mâjčinski — материнський
mâjka, *ž.* — мати
mâjmun, *m.* (zool.) — мавпа
mâjör, *m.* (vojn.) — майор
mâjski — травневий
mâjstor, *m.* — майстер, митець
mâjstorstvo, *s.* — майстерність
mâjūr, *m.* — садиба, маєток, хутір, ферма
mâk, *m.* (mn. **-ovi**) (bot.) — мак; **tjërati mâk na kònac** — вперто стояти на своєму
màkar — хоч, хоча; **màkar kàko** — як би то не було; **màkar tkò** — хто б то не

був; **màkar gdjè** — де б то не було
Makèdón|ac, **-ca**, *m.* — македонець
Makèdòni|ja, *ž.* — Македонія
Makèdònka, *ž.* — македонка
makèdònski — македонський
mâk|nâ|jan, **-na**, **-no** — машинальний
mâkn|uti, **-em** — посунути, ворухнути, відсунути
mâkn|uti se, **-em se** — посуну-тися, зрушити, посторонитися
mâksimâ|jan, **-na**, **-no** — максимальний
mâksimum, *m.* — максимум
ma`âk|sati, **-šem** — знесилитися
malaksâv|ati, **-am** — знесилюватися
mâ`ari|ja, *ž.* — малярія
màlen — малий, невеликий, маленький; **od malèna** — змалку, змолоду
mâli — малий, невеликий, маленький; **mâli p̄rst** — мізинець; **mâio dijète** — дитя, дитинча; **òd mâi|h nõgũ** — змалку
mâ|igni — злоякісний
mâlina, *ž.* (bot.) — малина
mâlinov|ac, **-ca**, *m.* — малиновий сік
mâlinov — малиновий
mališân, *m.* — маля, малюк
mâio — трохи, небагато; **mâlo prije** — щойно, незадовго; **mâlo pòmaio** — по малу, поступово
mâlobrõ|jan, **-na**, **-no** — нечисленний, малочисельний
malòdušan, **-na**, **-no** — малодушний, легкодухий
malògrađanin, *m.* — міщанин, обиватель

malògradǎnski — міщанський, обивательський
 malogradǎnština, ž. — міщанство
 malòljet|an, -na, -no — малолітний
 maltretír|ati, -am — ображати, знущатися, грубо поводитися
 málj, m. — довбня, молот
 málje, ž. m. — пушок, волосинки
 màma, ž. — мама, няня
 mám|ac, -ca, m. — принада
 mám|iti, -m — манити, вабити, приманювати, заманювати
 māmúr|an, -na, -no — страдаючий з похмілля, спрощення
 mamùrluk, m. — похмілля
 màmuza, ž. — шпора
 mána, ž. — порок, недолік, вада
 mànastír, m. — монастир
 mandàr|nka, ž. (bot.) — мандарин
 màndāt, m. — мандат
 mandolína, ž. (muz.) — мандоліна
 manèkēnka — манекенка
 mànēv|ar, -ra, m. — маневр
 manevrír|ati, -am — маневрувати
 manifest, m. — маніфест
 manifestácija, ž. — маніфестація, демонстрація
 manifestír|ati, -am — демонструвати, маніфестувати
 mànija, ž. — манія
 mànija|k, m. (mн. -ci) — маніяк
 manìk|r, m. — манікюр
 maníra, ž. — манера
 manšèta, ž. — манжета
 mànuēlni — фізичний

maníkírati, -am — робити манікюр
 manufaktúra, ž. — мануфактура
 mán|jak, -ka, m. — нестача, недолік, дефіцит
 mànjē — менше, менш; što mànjē — що менше; mànjē-više — більш-менш
 mànji — менший
 manjina, ž. — меншість
 màpa, ž. — географічна карта
 màrama, ž. — хустка, кашне
 màramica, ž. — носова хусточка
 margàr|in, m. — маргарин
 marináda, ž. — маринад
 marinír|ati, -am — маринувати
 marionèta, ž. — маріонетка
 már|iti, -im — турбуватися, любити
 màrka, ž. — марка
 màrksist(a), m. — марксист
 marksiz|am, -am, m. — марксизм
 màrljiv — старанний, заповідливий, дбайливий, ретельний
 màrljivōst, ž. — старанність, дбайливість, ретельність
 marmeláda, ž. — повидло
 maròkǎnski — марокканський
 Màroko, m. — Марокко
 màrš, m. — марш, похід
 màršāl, m. — маршал
 màršruta, ž. — маршрут
 màrt, m. — березень
 màrva, ž. — скот, худоба скотина
 màsa, ž. — маса, загал
 masáža. ž. — масаж
 màsēr, m. — масажист
 màsërka, ž. — масажистка

màsiv, m. — масив
màsiv|an, -na, -no — масивний
màska, ž. — маска, машкара
maskírānje, s. — маскування
maskír|ati, -am — маскувати
māslac, m. — масло
māslina, ž. (bot.) — маслина
masnòća, ž. — жири, жир-
 ність, огрядність
māsòv|an, -na, -no — масовий
māst, ž. — жир, мазь
mās|tan, -na, -no — жирний,
 масний, сальний
māstiti, -im — мастити, сма-
 щувати, промаслювати
mašina, ž. — машина
māšta, ž. — мрія, уява, фан-
 тазія, химера
māšt|ati, -am — мріяти,
 уявляти, фантазувати
māt, m. — мат; **šāh māt** —
 шах мат
matemātika, ž. — математика
māteri|ja, ž. — матерія, речо-
 вина
materijāl, m. — матеріал
māteri|jā|an, -na, -no — ма-
 теріальний
materijālist(a), m. — матері-
 аліст
materijālistički — матеріалі-
 стичний
materijāliz|am, -ma, m. — ма-
 теріалізм
materijālizír|ati, -am — мате-
 ріалізувати
māterīnski — материнський
māterīnstvo, s. — материн-
 ство
māterñica, ž. (anat.) — матка
māt|ji, -ere, ž. — мати
mātica, ž. — матка у бужіл;
 фарватер; центральний зак-
 лад
mātīčar, m. — службовець у
 ЗАГСі

mātični úred — загс (відділ
 запису актів громадянско-
 го стану)
matrica, ž. — матриця
matúra, ž. — іспит на атестат
 зрілості
matùrant, m. — випускник
mauzòlěj, m. — мавзолей
mā|zati, -žem — мазати, ма-
 стити, намазувати, замазу-
 вати, змазувати, вимазува-
 ти, замурзувати
māza, ž. — пестун, мазун, пе-
 стунчик; **māmina māza** —
 мамин синок, мамина доня
māzga, ž. (zool.) — лошак,
 мул
māz|iti, -im — балувати, го-
 лубити, пестити, милувати
māz|iti se, -im se — ластити-
 ся
meblír|ati, -am — меблювати
měč, m. (sport.) — матч, зма-
 гання
měcava, ž. — завірюха, хур-
 товина, віхола, метелиця
měd, m. — мед; **ùpala mu je**
sjěkira ù měd — йому по-
 везло (пощастило)
mědal|ja, ž. — медаль
měden — медовий
medènjāk, m. (mн. -ci) —
 пряник, медяник
medicína, ž. — медицина
medicīnski — медичинський
Meditèrān, m. (geogr.) —
 Середземномор'є
meditèrānski — середземно-
 морський
mědvjed, m. (zool.) — вед-
 мідь
měda, ž. — грань, межа
među (+ A., I.) — між, поміж
međugrādski — міжміський
međunārodni — міжнарод-
 ний, інтернаціональний

međùtìm — проте, однак
 megalomàni|ja, ž. — манія величності
 mehàničār, m. — механік
 mehànički — механічний
 mehànika, ž. — механіка
 mehanizàci|ja, ž. — механізація
 mehaniz|am, -ma, m. — механізм
 mehanizírati, -am — механізувати
 mēk — м'який, пухкий, лагідний; mēka sřca — мати добре серце
 mēkin|je, ž. мп. — м'якина, висівка
 mekúš|ac, -ca, m. — слизняк, м'якотілий
 melankòl|č|an, -na, -no — меланхолійний
 melankòli|ja, ž. — меланхолія
 meloràci|ja, ž. — меліорація
 melòdi|ja, ž. — мелодія
 memoàri, m. мп. — мемюари, записки
 memoràndum, m. — меморандум
 mēmori|jā|an, -na, -no — меморіальний
 menažeri|ja, ž. — звіринець
 mentalitēt, m. — склад ума, розумові здібності
 mēnza, ž. — їдальня
 meridi|jān, m. (геогр.) — меридіан
 mēsār, m. — м'ясник, різник
 mēsni — м'ясний
 mēso, s. — м'ясо
 mēst|ì, -tem — мести, підмити
 méta, ž. — мішень
 mētak, -tka, m. (мп. -ci) — куля
 mētāl, m. — метал
 metál|ac, -ca, m. — металург

metahùrgi|ja, ž. — металургія
 mēt|ar, -ra, m. — метр
 mējtati, -čem — класти, ставити; одягати
 metēðr, m. — метеор
 meteoròloški — метеорологічний
 métež, m. — метушня, шум, гам, сүтолока
 mētla, ž. — мітла, віник
 mētn|uti, -em — покласти, поставити, одягти
 metòda, ž. — метод
 metòdika, ž. — методика
 mètrò, m. — метро, метрополітен
 metròpola, ž. — метрополія
 mēt|vica, ž. — м'ята
 mèzlm|ac, -ca, m. — молодший син, улюбленець
 mi', —, m. (muz.) — мі
 mi, nas — ми
 mi|cati, -čem — ворүшити, посувати, переміщувати, пересувати
 mi|cati se, -čem se — рүхатися, ворүшитися, переміщуватися
 mi|g, m. — підморгүвання; знак, сигнал; dàti mi|g — підморгнути, дати знак
 mi|g|ati, -am — моргати, кліпати
 mi|gn|uti, -em — кліпнути, блимнути, моргнути
 mi|jau|kati, -čem — нявчати
 mi|jeh, m. — міх, бурдюк
 mi|jèn|jati, -am — змінювати, видозмінювати, міняти, розмінювати
 mi|jèn|jati se, -am se — мінятися, обмінюватися
 mijès|iti, -im — заміщувати, місити

mijěšanje, s. — змішування, втручання
mijěšlati, -am — мішати, замішувати, змішувати, плутати; **mijěšati kárte** — тасувати
mijěšati se, -am se — втручатися, вплутуватися
mikrōb, m. — мікроб
mikrōfōn, m. — мікрофон
mikrōskop, m. — мікроскоп
mīle-lāle (razg.) — любо — дорого
milicìdnār, m. i **milicájac, -ca**, m. — міліціонер
milijārda, ž. — мільярда
milijūn, m. i **millōn**, m. — мільйон
milimetar, -ra, m. — міліметр
milna, ž. — чарівність, миловидність, привабливість
militariz|am, -ma, m. — мілітаризм
militariz|r|ati, -am — мілітаризувати
mīlo — приємно, мило; **mīlo mi je** — я радий, мені приємно; **vrátiti mīlō zà drāgo** — відплатити тим те, око за око
milosrd|an, -na, -no — милосердний
mīlōst, -i, ž. — ласка
mīlōstin|ja, ž. — милостиня
mīlostiv — милостивий
mīlovānje, s. — пистоці, ласка
mīļovati, -ujem — пестити, голубити, милувати
mīļja, ž. — миля
mīļjenica, ž. — улюблениця
mīļjen|ik, m. (mн. -ci) — улюбленець
mīļjeti, -im — повзти, лизти, плазувати

mīmo (+ A, G.) — мимо
mīmō|j|ći, -đem — пройти мимо, минути
mīmō|j|ći se, -đem se — розминутися
mīmō|laz|iti, -im — проходити мимо, уникати
mīmō|laz|iti se, -im se — розминатися
mīna, ž. — міна
mīnerāl, m. — мінерал
mīnerāl|ni — мінеральний
mīneralōgi|ja, ž. — мінералогія
mīnimum, m. — мінімум
mīnist|ar, -ra, m. — міністр
mīnistárstvo, s. — міністарство
mīnobàcāč, m. — міномет
Mīnsk, m. — Мінськ
mīnus, m. — мінус
mīnūta, ž. — хвилина
mīn|juti -em — минути
mīļo, -la, -lo — милий, любий, лагідний
mīomir|is, m. — пахоці
mīr, m. — мир, спокій, згода; **mīr!** — тихо!
mīr|an, -na, -no — мирний, спокійний
mīr|is, m. — пахоці, запах, аромат
mīr|is|an, -na, -no — пахучий, запашний, ароматний
mīr|is|ati, -šem — пахнути
mīr|iti, -im — мирити
mīr|iti se, -im se — миритися, примирюватися
mīrno — спокійно, тихо
mīrnō|ća, ž. — спокій
mīrnōdopski — той що стосується до мирного часу
mīrōd|ija, ž. — пряність
miroljubiv — міролюбний, мирний

mirjovati, -ujem — перебувати у спокою, бути мирним, тихим
 miròvina, ž. — пенсія
 miròvni — мирний
 mis|ao, -li, ž. — думка, міркування; misao vòd|ja — провідна думка
 misi|ja, ž. — місія
 mis|iti, -im — думати, мислити
 mistēri|j, m. — містерія; таємниця
 misterioz|an, -na, -no — таємничий, загадковий
 miš, m. (zool.) — миша
 mišíc, m. (anat.) — мускул, м'яз
 mišícav — мускулистий
 miš|ji — мишачий
 miš|jēn|je, s. — мислення, міркування
 mišò|òvka, ž. — мишоловка
 miš, m. — міф
 mišing, m. — мітинг
 mišo, s. — хабар
 mišrál|jēz, m. — кулемет
 mišrál|jēz|ac, -sca, m. — кулеметник
 miš|ki — міфічний
 mjēd, -i, ž. — мідь
 mjēd|ni — мідний
 mjēhūr, m. — пuzир, міхур, бульба
 mjēnica, ž. — вексель
 mjēnjāč|nica, ž. — міняльна лавка
 mjēra, ž. — міра, захід; do kò|jē mjērē — наскільки; mjēre òprēza — міри безпеки, заходи безпеки
 mjērēn|je, s. — вимірювання
 mjēr|iti, -im — міряти, обміряти, вимірювати
 mjērodāv|an, -na, -no — компетентний

mjēsēc, m. — місяць
 mjēseč|ni — місячний, щомісячний
 mjēseč|ni|k, m. (mn. -ici) — щомісячник
 mjēs|ni — місцевий
 mjēsto', s. — місце; пост, посада; čòv|jek nà svò|m mjēstu — людина на своєму місці
 mjēsto' (+ G.) — замість
 mjēšav|ina, ž. — мішанина, вінегрет
 mjēšòvit — змішаний; mjēšòvita ròba — бакалія
 mjēštan|jin, m. (mn. -i) — місцевий житель
 miād — молодий, юний; mlādi mjēsēc — молодий місяць, молодик
 mlādenač|ki — юнацький
 mlādenaštvo, s. — юність
 mlāden|ci, -ācā, m. mn. — молоді, молодожони
 mlādež, ž. — молодь, юнацтво, юнь
 mlādica, ž. — молодиця; (bot.) пагін, паросток
 mlādíc, m. — парубок, хлопчина, юнзк, хлопець
 mlādò|lik — моложавий
 mlādòst, ž. — молодість, юність; u mlādòsti — замолоду; mlādòst-lùdòst — молодозелено
 mlādòžen|ja, m. — молодожон, жених
 mlādún|če, -ta, s. — дитинча
 mlādàri|ja, ž. zb. — молодь
 mlādi — молодший; nà mlādima svìjet òstajē — молодим світ залишається
 mlāk — теплуватий, тепленький
 mlāt, m. — молот
 mlätilica, ž. — молотарка

mlát|iti, -im — молотити, колотити
mláz, m. (mn. -ovi) — струм, струмись, смуга
mlázní — струменевий; **na mlázní pògon** — реактивний двигун
mláznja|k, m. (mn. -ci) — реактивний літак
mlíječni — молочний; **mlíječni restòrān** — молочна, молочний ресторан
mlíjeko, s. — молоко
mlín, m. — млин
mlín|ac, -ca, m. — невеликий млин, млинок
mlínār, m. — мірошник, мельник
mlítav — в'ялий, слабий, немічний
mlòhav — в'ялий, немічний, млявий
mlíjèkārnica, ž. — молочна, молочарня
mlíjèkárstvo, s. — молочна промисловість
mlíjèti, mèljèm — молоти
mnògo — багато, дуже, багато, немало
mnogopòštovānī — вельмишановний
mnogòstran — багатосторонній, різносторонній
mnogòznač|an, -na, -no — багатозначний
mnòštvo, s. — натовп, маса, безліч
mnòžènje, s. i mnòžidba, ž. (mat.) — множення, розмноження
mnòžina, ž. (gram.) — множина
mnòžitelj, m. (mat.) — множник
mnòž|iti, -im — множити, розмножувати

mnòž|iti se, -im se — множитися, розмножуватися
mobilizáci|ja, ž. — мобілізація
mobilizírati, -am — мобілізувати
mòč|iti, -im — мочити, квасити, зрошувати, змочувати
mòč|iti se, -im se — киснути, кваситися
mòčvara, ž. — болото, калюжа
mòčvār|an, -na, -no — болотистий
mòc, -i, ž. — міць, могутність
mòč|an, -na, -no — могутний, міцний
mòc|í, -gu, -žeš — могли
móda, ž. — мода
mòd|ar, -ra, -ro — синій
modelír|ati, -am — ліпити, моделювати
mòdèr|an, -na, -no — модний
modernizír|ati, -am — модернізувати
modificír|ati, -am — модифікувати, видозмінювати, видозмінити
modistkin|ja, ž. — модистка
mòdnī — модний
mòdríca, ž. — синяк, синець
mòdr|iti se, -i se — синіти
mògūc — можливий, могутний
mògūce — можливо, можна
mogúcnòst, -i, ž. — можливість; **po mogúcnosti** — по можливості
mòj — мій
mòk|ar, -ra, -ro — мокрий
mòkrača, ž. — сеча
mòl, m. (muz.) — мінор
mòlba, ž. — прохання, просьба, клопотання, заява
Mòldāvija, ž. (geogr.) — Молдавія

Mòldavìjan|in, m. (mn. -i) — молдаванин
mòldavskì — молдавський
mòl|iti, -im — прохати, просити, благувати, умоляти
mòl|itva, ž. — молитва
mól|jac, -ca, m. (zool.) — міль
mól|jak|ati, -am — випрошувати, приставати
mòm|jak, -ka, m. (mn. -ci) — парубок, юнак, молодець
mòm|cād, -i, ž. — команда
mòm|cél, m. — підліток
mòm|en(a)t, m. — момент
mòm|entāl|an, -na, -no — ментальний
mòn|a|h, m. (mn. -si) — монах
monàrhija, ž. — монархія
moné|ta, ž. — монета
Mòngöl, m. — монгол
Mòngöl|ija, ž. — Монголія
mòngöl|skì — монгольський;
Mòngöl|iskā Nàrodnā Repù|b|lika — Монгольська Народна Республіка
monogràfija, ž. — монографія
monò|lo|g, m. (mn. -zi) — монолог
monò|pòl, m. — монополія
monopolizír|ati, -am — монополізувати
montá|ža, ž. — монтаж
mònt|ážnì — монтажний; **mònt|ážnā kū|ca** — монтажний будинок; **mònt|ážnā grád|nja** — монтажне будівництво
mònt|ēr, m. — монтер
montír|ati, -am — монтувати
mòr|a, ž. — кошмар
mòr|āl, m. — моральність, мораль
mòr|āl|an, -na, -no — моральний
mór|ati, -am — мусити, доводитися, бути зобов'язаним
mòr|e. s. — море

moreplòv|ac, -ca, m. — мореплавець
mòr|iti, -im — морити, втомявати; **tú|ga me mòrì** — в мене туга на душі
mòrnār, m. — моряк, матрос
mòrnà|rica, ž. — флот
mòr|skì — морський; **mòr|skì pàs** (zool.) — акула; **mòr|skā ò|bala** — морське узбережжя
Mòskva (geogr.) — Москва
Moskòv|jan|in, m. (mn. -i) — москвич
mòskovskì — московський
mòst, m. — міст
mòt|ati, -am — згортати, мотати, змотувати
mòt|ati se, -am se — крутитися, намотуватися
mòtel, m. — мотель
mòt|ika, ž. — кирка, мотика
mòt|iv, m. — мотив
motivír|ati, -am — мотивувати, обгрунтовувати
mòt|ka, ž. — жердина, тичина
motocìkì, m. — мотоцикл
mòt|ör, m. — мотор, двигун
mòt|örnì — моторний; **mòt|örnì bròd** — тепловід
mòtr|iti, -im — стежити, наглядати, споглядати
mozà|k, m. (mn. -ci) — мозаїка
mòz|ak, -ga, m. — мозок
mòz|g|ati, -am — обдумувати, мізкувати, ламати голову
mòz|da — може, можливо, мабуть
mòz|dan — мозковий
mráč|an, -na, -no — похмурий, понурий, темний
mráč|iti se, -i se — меркнути, смеркатися, темніти, темнішати

mrák, m. — темрява, пітьма, темнота, морок; **pādā mrák** — темніє
mrāmōr, m. — мармур
mrāv, m. (zool.) — мурашка
mràvinjāk, m. — мурашник
mrāz, m. (mn. -ovi) — мороз
mrcvárjiti, -im — мучити
mrēna, ž. (med.) — більмо, катаракта
mrēža, ž. — сітка, мережа
mřk — бурій, понурій; **mřki ũgljēn** — буре вугілля
mřkva, ž. (bot.) — морква
mřlja, ž. — пляма, клякса
mřljati, -am — бруднити, забруднювати, плямувати
mřmljati, -am — бурчати, бурмотіти, бубоніти
mřsijiti, -im — заплутувати, переплутувати; **mřsiti račune** — плутати карти
mřšav — худий, худорлявий, кволий, щуплий
mřšavjiti, -im — худнути, марніти
mřštjiti se, -im se — морщитися, хмуритися
mřtjav, -va, -vo — мертвий; **ispřebijati na mřtvō ime** — побити мало не до смерті
mřtvilo, s. — застій, затишся, омертвіння
mřva, ž. і **mřvica**, ž. — кришка, крихта, цятка
mřv|iti, -im — кришити, трощити
mřzak, -ska, -sko — ненависний, противний, огидний
mřzjiti, -im — ненавидіти
mřznjuti, -em — мерзнути, дубіти, коченіти
mřznja, ž. — ненависть, зненависть
mřcjati, -am — заїкатися, лепетати, бурмотіти

mřsav — заїкуватий
mřčjan, -na, -no — болючий, болісний, томливий, нудний
mřčēnje, s. — мұка, катування, тортурни
mřčjiti, -im — мучити, замучувати, терзати
mřčjiti se, -im se — стомлюватися, мучитися
mučnina, ž. — нудота
mūdjar, -ra, -ro — мудрий; **mūdra gláva** — розумна голова
mūdrōst, -i, ž. — мудрість
mudrjovati, -ujem — мудрствувати, мудрувати
mūha, ž. (zool.) — мұха; **jēdnim ũdārcem ũbiti dvije mūhe** — двох зайців убити
mūk, m. — мовчання, тиша
mūka, ž. — мұка, страждання, труднощі; **mūka mī je** — мене нудить, мені погано; **mūku mūčiti** — пірко мучитися, бідувати; **stāviti nā muke** — випитувати на мұках
mūk|ao, -ia, -lo — глухий, мовчазний, хриплий, неясний
mūkati, -čem — ревіти, ревити, мукати
mukōtrpjan, -na, -no — копіткий
mūlj, m. — муть, болото
mūnicija, ž. — боеприпаси
munjēvit — блискавичний
mūnjovōd, m. — громовідвід
mūrva, ž. (bot.) — шовковиця, тўтове дерево
muslimān, m. — мұсұльманин
muslimānka, ž. — мұсұльманка

muslīmānski — мусульманський
múl|sti, -zem — доїти
mùšica, ž. — мошка
muškár|ac, -ca, m. — чоловік
mùški — чоловічий, мужній
mušterija, ž. — клієнт
mút|an, -na, -no — мутний, каламутний, тьмяний
mút|iti, -im — мутити, каламутити, бовтати, баламутити
mút|iti se, -i se — мутніти, мутнішати, ставати похмурим

mùvānje, s. — метушня
mùv|ati se, -am se — метушитися, бовтатися
mùzěj, m. — музей
mùzicār, m. — музикант
mùzic|ki — музикальний
mùzika, ž. — музика
mùzikāl|an, -na, -no — музикальний
mùz|ija, ž. — доярка
mùž, m. (mn. -evi) — чоловік, дружина
mùžev|an, -na, -no — мужний
mùž|jak, m. (mn. -ci) — самець

N, n

na' (+ A., L.) — на; **nà dār** — в подарунок, як дарунок; **na prím|jer** — наприклад; **nà sreću** — на щастя; **na vri|jeme** — на час
nà?! (uzv.) — на!
nabàs|ati, -am — нашттовхнутися, наткнутися, найти
nàbav|iti, im — добути, дістати, придбати
nabàvl|jač, m. — закупник, заготівельник
nàbavlj|ati, -am — добувати, діставати
nabí|jati, -am — набивати, напихати, заряджати; **nabí|jati cijène** — набивати ціну
nabì|jen — набитий, щільний
nàbì|jti, -jem — набити, напихати, зарядити
nábò|j, m. — заряд, набій
nábor, m. — складка
nàbòran — в складку, збористий, у зморшках, зморшкуватий

nabò|sti, -dem — наколотити, проткнути, поколотити
nabrájānje, s. — перелік, перерахунок, перелічування
nabráj|ati, -am — перелічувати, перераховувати
nàb|rati, -erem — нарвати, назбирати, набрати
nàbrèk|ao, -la, -lo — набряклий, розпуклий, налитий
nabrèkn|uti, -em — набрякнутити, розпукнутити, налитися
nabrò|jiti, -im — перелічити, перерахувати
nabrús|iti, -im — наточити, нагострити
nabù|jati, -am — набити; визубрити
nabù|jati, -am — надутися, роздутися, набухнути, здутися, піднятися
nàbusit — похмурий, непривітний, злий, сердитий
nācija, ž. — нація

naci|jè|ati, -am — нарубати
 nácionāl|an, -na, -no — націо-
 нальний
 nacionāl|ist(a), m. — націо-
 наліст
 nacionalizér|ati, -am — націо-
 налізувати
 nacionalizáci|ja, ž. — націо-
 налізація
 nacionáin|ost, -i, ž. — націо-
 нальність
 nác|ist(a), m. — нацист
 nacističk|í — нацистський
 naciz|am, -ma, m. — нацизм
 nác|rt, m. — нарис, проект,
 ескіз, начерк; nác|rt záko-
 na — законопроект
 nác|rt|ati, -am — намалювати,
 змалювати, накреслити
 nác|ek|ati se, -am se — наче-
 катися
 nác|elan, -na, -no — принци-
 повий
 nác|el|nik, m. (mn. -ci) — на-
 чальник, завідувач
 nác|elo, s. — основа, принцип,
 початок
 nác|ě|ti, -nem — почати, над-
 күсити, порушити, підточити
 nác|in, m. — манера, спосіб,
 лад; pò|godbení nác|in
 (gram.) — умовний спосіб;
 zà|povijední nác|in (gram.)
 — наказовий спосіб; nà| istí
 nác|in — таким же чином,
 способом; nà| svòj nác|in —
 по-своєму, по-своєму
 nác|in|iti, -im — наробити,
 зробити, виготувати, вла-
 штувати
 nác|in|j|ati, -em — починати,
 надкүшувати, порушувати,
 підточувати
 nác|itān — начитаний

nà|č|u|ti, -jem — почүти, за-
 чүти, прочүти
 nác|í, -dem — знайти, відкри-
 ти
 nác|í se, -dem se — опини-
 тися; nác|í se ù čudu — зди-
 вуватися, зчүдүватися
 nác|í|ve, -āvā, ž. mn. — корито,
 ночви
 nad (+A., I.) — над, понад,
 поверх, зверх
 ná|da, ž. — надія, сподіванка;
 izgù|biti ná|du — втратити
 надію; polá|gati ná|du — на-
 діятися
 nadahnú|ce, s. — натхнення
 nadahn|uti, -em — надихну-
 ти, натхнути
 nadahn|j|ivati, -ujem — надих-
 хати, надихувати
 nād|à|èko — далеко, на вели-
 кю відстань
 nād|a|j|ě — далі, в майбутньо-
 му
 nād|āren — обдарований, та-
 лановитий
 nād|ár|iti, -im — обдарувати
 nād|ati se, -am se — сподіва-
 тися, надіятися
 nād|b|iskup, m. — архієпіскоп
 nād|è|bl|j|ati se, -am se — роз-
 товстіти, потовшати
 nād|glàs|ati, -am — перемогти
 при голосуванні
 nād|glasáv|ati, -am — перема-
 гати при голосуванні
 nād|gléd|ati, -am — надгляда-
 ти, тримати під наглядом
 nād|gléd|nik, m. (mn. -ci) —
 наглядач
 nād|gradn|ja, ž. — надбудова
 nād|im|ak, -ka, m. (mn. -ci) —
 прізвисько
 nadím|ati se, -am se — пүхну-
 ти, напүхати. роздүватися

nàdir|jati, -em — надривати, проникати, прориватися, пинуги
 nadjač|jati -am — перебороти, подолати
 nadjačáv|jati, -am — переборювати, долати
 nàdjen|uti, -em — нанизати, начинити, нафарширувати
 nàdleštvo, s. — установа, інституція, відомство, компетенція
 nàdlež|an, -na, -no — належний, відповідний
 nàdljudskī — надлюдський
 nadmáš|iti, -im — перевищити, переважити, перевершити
 nadmaš|ivati, -ujem — перевершувати, переважати, перевищувати
 nadmêtān|je, s. — змагання, суперництво
 nàdmōc, -i, ž. — перевага, перевищення
 nadmúdr|iti, -im — пережити
 nadmudr|ivati, -ujem — перехитряти
 nàdnica, ž. — поденна плата, плата за робочий день
 nàdničār, m. — батрак, поденник, сезонний робітник
 nàdn|ijeti se, -esem se — нависнути, схилитися, нагнути
 nadnòs|iti se, -im se — нависати, схилитися, нагинатися
 nadóci, -dem — хлинуги, піднятися, прибути, наблизитися
 nadòhvat — близько, поряд;
 nadòhvat rúkē — під рукою

nadòknad|iti, -im — відшкодувати, наверстати
 nadoknad|ivati, -ujem — відшкодовувати, наверстувати
 nadòlaz|iti, -im — підніматися, стікатися, підходити, прибувати
 nadòmjes|tak, -ka, m. (mн. -ci) — замітник, ерзац
 nadoplát|iti, -im — доплатити
 nadráž|iti, -im — роздратувати, збудити
 nadraž|ivati, -ujem — роздратовувати, збуджувати
 nàdr|ijeti, -am — надірвати, проникнути, прорватися, ринуги
 nàdriliječnik, m. — знахар
 nadròb|iti, -im — накришити, розкришити
 nàdstrešnica, ž. — стріха, навіс
 nàd|uti, -mem — надуги
 nàd|uti se, -mem se — напухнути, роздугитися
 nadùven — гордовитий, чванливий, зарозумілий
 nadvís|iti, -im — перевищити
 nadvis|ivati, -ujem — перевищувати
 nàdvij|iti se, -jem se — насунутися
 nàdzir|jati, -em — наглядати
 nàdzor, m. — нагляд, спостереження, погляд
 nàdzòrn|ik, m. (mн. -ci) — наглядач
 nàdzvùčnī — надзвучковий
 nadživ|ijeti, -im — пережити
 nadživ|jáv|jati, -am — пережити
 nàfta, ž. — нафта
 nàftnī — нафтовий
 nàftovòd, m. — нафтопровід
 nâg — голій

nagádǎnje, s. — догадка, передбачення
nagádǎjati, -am — передбачати, вгадувати
nagádǎjati se, -am se — домовлятися, торгуватися
nagòdǎiti se, -im se — домовитися, сторгуватися
nâgǎo, -la, lo — поривчастий, рвучкий, наглий; **ûmrijeti nâglôm smřcu** — померти наглою смертю
nâgib, m. — схил
nâgnǎjati, -em — хилити, нахилити, схилити, нагинати
nâgnǎjati se, -em se — нагинатися, схилитися, нахилитися
nâglasǎk, -ka, m. — наголос
nâglásǎiti, -im — наголосити, підкреслити
nâglašǎvǎjati, -am — наголошувати, підкрислювати, акцентувати
nâgledǎjati se, -am se — надивитися
nâgio — нагло, раптово, несподівано
nâgûh — глухуватий
nâgnǎjati, -am — нагнати, заставити, примусити
nâgònǎiti, -im — наганяти, примушувати, заставляти
nâgnût — похилий
nâgnǎuti, -em — нахилити, нагнути, схилити
nâgnǎuti se, -em se — нагнути, схилитися
nâgodba, ž. — згода, договір, урегулювання
nagomilǎjati, -am — захарастити, скупчити, нагромадити, навалити
nagomilǎjati se, -am se — стовпитися, скупчитися

nagomilǎvǎjati, -am — скупчувати, захарашувати, навалювати
nagomilǎvǎjati se, -am se — скупчуватися, юрбитися, товпитися, нагромажуватися
nâgon, m. — інстинкт
nâgonski — інстинктивний
nâgovárǎjati, -am — умовляти, схилити, переконувати
nâgovijěstǎiti, -im — натякнути, предвістити, передбачити
nâgovješćǎivati, -ujem — натякати, пророкувати, передбачити
nâgovòr, m. — умовляння, переконання, передвіщення
nâgovòrǎiti, -im — умовити, схилити, переконати
nâgrada, ž. — приз, нагорода, премія, плата, винагородження
nâgrádǎiti, -im — преміювати, винагородити, нагородити
nâgrađǎvǎnje, s. — винагородження, преміювання
nâgrađǎivati, -ujem — нагороджувати, обдаровувати, винагороджувати, преміювати
nâgrnǎuti, -em — нахлинити, навалитися, нагрятити, насипати
nâhod, m. i **nâhoće**, -ta, s. — знахідка
nâhránǎiti, -im — нагодувати, наситити
nâhrupǎiti, -im — напасти, нахлинити
nâhuškǎjati, -am — нацькувати
nâhválǎiti, -im — вихвалити, розхвалити

naíci, -**dem** — насунутися, наткнутися, зустріти, наїхати
naílaz|iti, -**im** — з'являтися, наїздити, зустрічати
naílv|an, -**na**, -**no** — наївний
naílvč|ina, **ž.** — наївна людина
naívnōst, -**i**, **ž.** — наївність
naízm|jènič|an, -**na**, -**no** — змінний
nájj|am, -**ma**, **m.** — найми
nájamnī — найманий
najam|ina, **ž.** — орендна птала
najáv|iti, -**im** — попередити, повідомити
najavl|jívati, -**ujem** — попереджати, повідомляти
nájbliži — найближчий, якнайближчий
nájbolji — иайкращий, щонайкращий
najèdnōm — раптом
nàje|sti se, -**dem se** — наїстися, насититися
nàjezda, **ž.** — навала, нашість, напад, набіг, наскок, вторгнення
najéž|iti se, -**im se** — наїжитися
nájgorī — щонайгірший, пірший
nájlepši — щонайкращий, найкращий, найліпший
nájmanji — щонайменший, найменший
nájm|iti, -**im** — найняти
nájprije — спершу, перше, насамперед
nájradijē — якнайкраще, якнайліпше
nájveči — найбільший
nájviše — найбільше, найбільш

nájjād — нарешті, наостанку, наприкінці
nakaiém|iti, -**im** — прищепити, нав'язати
nákana, **ž.** — немір, рішення
nakán|iti (se), -**im (se)** — мати намір, відважитися
nakàš|ljati se, -**em se** — відкашлятися, покашляти
nákaza, **ž.** — виродок, чудовище, страхіття
nákaz|an, -**na**, -**no** — потворний, жакливий, страхітливий
nákit, **m.** — прикраси
nákit|iti, **im** — прикрасити, нарядити, прибрати
nákit|iti se, -**im se** — прикраситися, напитися (перен.)
náklada, **ž.** — тираж
nákladnik, **m.** — видавець
náklon, **m.** — поклін, уклін, схила
nakiòn|iti, -**im** — нахилити, схиляти
nakiòn|iti se, -**im se** — нахилитися, схилятися, поклонитися
náklonōst, -**i**, **ž.** — прихильність, схильність
nàknada, **ž.** — компенсація, відшкодування, винагорода, відплата
nàknad|iti, -**im** — компенсувати, відшкодувати, винагородити
nàknadni — додатковий; повторний, компенсаційний
naknad|ivati, -**ujem** — відшкодувати, компенсувати, винагороджувати
nàkon (+**G.**) — čerez, по
nakòstriješen — наїжачений, настробурчений

nakostrijěšiti se, -im se — наїжачитися, оцетинитися, настовбурчитися
nákov[an], -nja, m. — ковадло
nàkrivo — криво, косо
nàkupiti, -im — набрати, зібрати, скупити, нагромадити
nàkupiti se, -im se — зібратися, скупитися
nalágati, -žem — наказувати
nalàgati, -žem — набрехати
ná'az, m. — знахідка, результат
nàlazište, s. — місце знаходження, родовище
nàlaziti, -im — знаходити, вважати
nàlaziti se, -im se — знаходитися, опинятися, перебувати
nálet, m. — наліт, порив, атака
nalètjeti, -im — натрапити, налетіти
nálčje, s. — виворіт, спідка, спід
nalijèvati, -am — наливати, розливати
nàljevo — ліворуч
nálik — схожий, подібний;
bíti nálik na kòga — бути схожим на кого
nàliti, -jem — налити, розлити
náliv-pèro, s. — авторучка
nálog, m. (mн. -zi) — наказ, розпорядження; **izdati nálog** — видати наказ (розпорядження)
nalòžiti', -im — наказати, розпорядитися
nalòžiti², -im — запалити, випалити

naljútiti, -im — розсердити, розізнити, розгнівати
naljútiti se, -im se — розсердитися, розізнитися, розгніватися
namàknjuti, -em — накинуги, накласти, насунуги
namàzati, -žem — змазати, намазати, нафарбувати
námet, m. — податок; намет, кучугура
namèjati, -čem — нав'язувати
namèti, jiv — настирливий, нав'язливий, обридливий
nàmetnjeti, -em — нав'язати
namigjivati, -ujem — моргати, підморгувати
nàmignjeti, -em — моргнути, підморгнути
namiguša, ž. — кокетка
namijènjiti, -im — призначити, визначити
nàmira, ž. — задоволення, виплата боргу, розписка
namírjiti, -im — заспокоїти, задовольнити
namirjivati, -ujem — заспокоювати, задовольняти, виплачувати, владнугувати
námirnice, ž. mн. — запас, харчі, провізія, продовольство
nàmjena, ž. — призначення
namjenjivati, -ujem — призначати, визначати
námjera, ž. — замір, намір, задум, витівка; **ù dobròj námjeri** — з добрими намірами
námjer[an], -na, -no — навмисний
namjerávati, -am — намірятися, затівати, задумувати
námjerno — навмисно

namjest|iti, -im — розмістити, розставити, призначити, умеблювати
namjest|iti se, -im se — розміститися, розташуватися
namjesto (+G.) — замість
namještāj, m. — меблі, обладнання
namjéšt|ati, -am — розміщати, розставляти, призначати
namjéšt|ati se — розміщуватися, розташовуватися
namješten — умебльований, обставлений, призначений
namještènica, ž. — службовка
namještènik, m. (mн. -ci) — службовець
namješténje, s. — посада
namòt|ati, -am — намотати, змотати
namotáv|ati, -am — намотувати, змотувати
namìgod|iti se, -im se — насупитися, нахмуритися
namìgođen — понурий, насуплений, нахмурений
namršt|iti, -im — насупити, нахмурити, наморщити
namršt|iti se, -im se — насупитися, нахмуритися, наморщитися
nanìjeti, -esem — нанести, завдати; **nanìjeti zlo** — вчинити лихо (зло)
nanìšaniti, -im — націлитися, прицілитися
nanos, m. — занос, намет, замет
nanòs|iti, -im — наносити, завдавати
nanovo — заново, спочатку, знову
naoblaćenje, s. — хмарність, захмарювання

naobláč|iti se, -i se — нахмаритися
naoblačívati se, -uje se — хмарніти, нахмарюватися
naobrazba, ž. — освіта, навчання
naobrāžen — освічений
naobrāženost, -i, ž. — освіченість, грамотність
naočale i naočari, ž. mн. — окуляри
naočigčed — явно, на виду у всіх, очевидно
naočit — помітний, видний
naokolo — довкола, навкруги, кругом
naopāko — навиворіт, шиворіт-навиворіт
naoružan — озброєний
naoružávānje, s. — озброювання
naoružanje, s. — озброєння
naoruž|ati, -am — озброїти
naoruž|ati se, -am se — озброїтися
naoružáv|ati, -am — озброювати
naoružáv|ati se, -am se — озброюватися
naoštr|iti, -im — направити, нагострити, наточити
nápad, m. i nápadaj, m. — напад, наступ, посягання, приступ
napadač, m. — агресор, нападаючий
napad|ati, -am — нападати, наступати, атакувати, посягати
napàkost|iti, -im — напакостити, нашкодити
napamět — напам'ять
napasník, m. — спокусник, напасник
nápast, -i, ž. — спокуса, біда

напа|sti, -dnem — напасти, атакувати, посягнути
наpast|ovati, -ujem — спокүшати, спокүсити, пристава-ти, пристати
наpet — тугий, напружений
наp|eti, -nem — напружити, напнути, натягнути
наpētōst, -i, ž. — напруже-ність; **popūštānje nāpētosti** — розрядка напруженості
наpín|jati, -em — папинати, напружувати, натягати
наpíp|jati, -am — намацати, нащупати
наp|sati, -šem — написати, записати, вписати
наp|t — п'яний
наp|tjak, -ka, m. — напій
наp|iti se, -jem se — напиту-ся, сп'яніти
наpjev|ati se, -am se — наспі-ватися
наp|ač|ivati, -ujem — одержу-вати (приймати, утримувати) плату
наp|a|kati se, -čem se — на-плакатися
наp|át|iti, -im — одержати (прийняти, утримати) пла-ту
наp|ō|jiti, -im — напоїти
наp|ō|jnica, ž. — чайові
наp|okōn — зрештою, нареш-ті, врешті
наp|o|ia — пополам, навпіл, наполовину
наp|omena, ž. — примітка, за-уваження, нагадування
наp|omén|uti, -em — нагадати, зауважити
наp|ōmin|jati, -em — нагаду-вати, зауважувати
наpon, m. — напруга, тиск;
u náponu snágē — в розви-

ти сил; **visokí nápon** (tehn.) — висока напруга
наpor, m. — зүсилля, напру-ження
наpor|an, -na, -no — напруже-ний, важкий
наpōse — окремо, відокре-млено, порізно
наpōs|jetku — під кінець, на кінець, нарешті
наp|rasit — гарячий, різкий, крутий, запальний
наp|rava, ž. — прилад, апарат, механізм
наp|rav|iti, -im — зробити, зчинити, спорудити, ство-рити
наp|rav|iti se, -im se — прики-нутися, притворитися
наp|rēčac — напростець, рап-тово
наp|re|dak, -tka, m. — прогрес, процвітання
наp|red|an, -na, -no — прогресивний, передовий
наp|red|ovati, -ujem — прогресувати, розвиватися, про-суватися
наp|rēgn|uti, -em — напружи-ти
наp|rēgn|uti se, -em se — на-пружитися
наp|rēz|ati, -žem — напружу-вати
наp|rēz|ati se, -žem se — на-пружуватися
наp|rijed — попереду, спере-ду, вперед; **sāt idē nāprijed** — годинник поспішає
наp|rotiv — навпаки, проти
наp|rs|tak, -ka, m. — напер-сток
наp|ūčēn — населений
наp|ūčēnōst, -i, ž. — населе-ність, населення
наp|ū|hati, -šem — надүти

napú|hati se, -šem se — наду-
тися
napuh|ívatí, -ujem — надува-
ти
napuh|ívatí se, -ujem se —
надуватися
nàpukn|uti, -em — надтрісну-
ти, ломнути
nàpun|íti, -ím — наповнити,
заповнити, набити, заряди-
ти; **nàpuníti glávu** — заби-
ти голову
napún|jati, -am — наповнюва-
ти, набивати
napùst|íti, -ím — покинути,
залишити, занедбати, від-
цуратися
napúšt|ati, -am — покидати,
залишати, занедбувати
nàpušten — безпритульний,
кинутий, залишений
narád|íti se, -ím se — наро-
битися
nàram|ak, -ka, m. (mн. -ci) —
оберемок
nàramenice, ž. mн. — підтяж-
ки
nàrānča, ž. (bot.) — апельсин
nàrančast — оранжевий
nàrašťaj, m. — пюкоління
nárav, -i, ž. — натура, норв,
вдача
nárav|an, -na, -no — природ-
ний, натуральний
náravno — звичайно, аякже
náredba, ž. — наказ, розпоря-
дження, постанова
naréd|íti, -ím — наказати, роз-
порядитися, звеліти, поста-
новити
nárední — наступний, черго-
вий
nárední|k, m. (mн. -ci) — ун-
тер-офіцер
naréděn|je, s. — наказ, розпо-
рядження

naréd|ívatí, -ujem — наказу-
вати, розпоряджатися, ве-
літи, постановляти, ухвалю-
вати
nàre|zati, -žem — нарізати, на-
дрізати
narí|cati, -čem — голосити
nárječ|je, s. — наріччя, діа-
лект, говірка
narkòtí|k, m. (mн. -ci) (med.)
— наркотик
narkóza, ž. (med.) — наркоз
náročit — особливий, спе-
ціальний, навмисний
náročito — особливо, спеці-
ально, навмисне
národ, m. — народ
národ|an, -na, -no — народ-
ний; **Národna Repùblika**
Mädžarská — Угорська На-
родна Республіка; **Národna**
Repùblika Bùgarská — Бол-
гарська Народна Республі-
ка
národnooslobòd|iački — на-
родно-визвольний; **národno-**
oslobòd|iačká bòrba — на-
родно-визвольна боротьба;
národnooslobòd|iački pò-
krèt — народно-визвольний
рух
národnòst, -i, ž. — народність
narogúš|íti se, -ím se — наї-
житися
nàručen — замовлений
narùč|í|ac, -osa, m. — замов-
ник
narúč|íti, -ím — виписати, за-
мовити, доручити
naruč|ívatí, -ujem — замовля-
ти, доручати, виписувати
nárudžba, ž. — замовлення,
доручення
narúg|ati se, -am se — назну-
щатися, поглумитися

nàrukvica, ž. — браслет
 narušávjati, -am — порушувати
 narušiti, -im — порушити
 narušénje, s. — порушення
 násámo — наоденці
 nasèljiti, -im — поселити, населити
 nasejávánje, s. — заселення, поселення
 nasejávjati, -am — поселяти, населювати
 násèlje, s. — селище
 nasejjen — людний
 nàseobina, ž. — селище, поселення
 násilan, -na, -no — насильницький, примусовий
 násilnik, m. (mn. -ci) — гвалтівник
 násilje, s. — насильство
 násip, m. — вал, насип
 násipjati, -am — насипати
 násitjiti, -im — нагодувати, наситити
 násitjiti se, -im se — насититися
 násjeći, -iječem — нарубати, розрубати, нарізати
 náskröz — наскрізь; skröz
 náskröz — наскрізь
 nas!áditi se, -im se — мати (одержати) насолоду
 nasladjivati se, -ujem se — усолоджуватися
 náslaga, ž. — прошарок, шар, нашарування, пласт
 náslanj|ati, -am — опирати, тупити
 náslanj|ati se, -am se — притуплятися, тупитися, опиратися
 nasijjedjiti, -im — одержати спадщину, успадкувати

náslijepo — осліп, всліпу
 náslikjati, -am — змалювати, намалювати, написати (картину)
 náslon, m. — опора
 naslònjiti, -im — сперти, оперти, притупити
 naslònjiti se, -im se — опертися, притупитися
 nas'ònjáč, m. — крісло
 náslov, m. — напис, надпис, заголовок
 nasjucjivati, -ujem — передбачати, передчувати
 nas'útjiti, -im — передбачити, передчути
 násljednik, m. (mn. -ci) — спадкоємець
 násljedstvo, s. — спадщина, спадок
 nasjedjivati, -ujem — успадковувати
 nasmijjati, -em — насмішити
 nasmijjati se, -em se — насміятися, розсміятися
 nasmijávjati, -am — смішити
 nasmiješjiti se, -im se — усміхнутися, посміхнутися
 nasprávjati se, -am se — виспатися
 násred (+ G.) — серед, посеред, посередині
 nasfnuti, -em — налетіти, наскочити, напасти
 násrtāj, m. — напад, наліт, наскок
 násrjtati, -čem — нападати, накидатися, кидатися
 nasrtjiv — агресивний, набридливий, надокучливий
 nástajjati, -em — наставати, виникати, наступати
 nástamba, ž. — оселя
 nástan|ak, -ka, m. — виникнення, початок

nastán|iti se, -im se — осісти, поселитися
nastán|ivati se, -ujem se — осідати, поселятися
nàsta|ti, -nem — настати, наступити, виникнути
nàstava, ž. — навчання, викладання
nàstav|ak, -ka, m. (mn. -ci) — продовження; (gram.) закінчення
nàstav|iti, -im — продовжити, наставити, подовжити
nàstav|jač, m. — продовжувач
nàstav|jati, -am — продовжувати, наставляти, подовжувати
nàstavni — учбовий, навчальний
nàstavnica, ž. — вчителька
nàstavni|k, m. (mn. -ci) — вчитель
nàsto|jati, -im — намагатися, клопотати, наполягати, старатися, добиватися, домагатися
nàstò|jni|k, m. (mn. -ci) — наглядач, сторож, настоятель
nastrá|d|ati, -am — постраждати
nástup, m. — виступ
nastú|p|ati, -am — виступати, наставати, наступати
nastú|p|iti, -im — настати, наступити
nàsuncē — наугад, навмання
nasù|prot — проти, на противагу
nàs|j|ti, -pem — насипати
nàš — наш
nàšal|iti se, -im se — пожартувати
nàškod|iti, -im — нашкодити, пошкодити, напсувати

nàšmínk|ati, -am — нафарбувати
natakn|uti, -em — надіти, насадити
natalitēt, m. — народжуваність
natáp|ati, -am — затопляти, зрошувати
nàtašte — натщесерце, натще
nàtčov|ječ|an, -na, -no — надлюдський
nàtčov|jek, m. (mn. nàdljūdi) — надлюдина
nàtēgnut — тугий, напружений
natēgn|uti, -em — натягнути, напнути
nàtēgnūtōst, -i, ž. — натягненість, напруженість
natē|zati, -žem — натягати, напинати
nàt|ječān|je, s. — змагання, конкурсування
nat|ječatei|j, m. — учасник конкурсу (змагання)
nàt|je|cati se, -čem se — змагатися, конкурувати
nàt|ječā|j, m. — конкурс
nàt|jer|ati, -am — примусити, нагнати; **nàt|jerati sūze nà oči** — викликати сльози в очах
nat|jer|ivati, -ujem — примусувати, нагнати, викликати
nàtmūren — насуплений, похмурий
natòč|iti, -im — налити, націдити
natòp|iti, -im — затопити, зросити, оросити
natòvar|iti, -im — навантажити, навалити, навязати

natovar|ívati, -ujem — навантажувати, навалювати, на-в'язувати

nátpis, m. — напис, надпис, виписка, заголовок

natpí|sati, -šem — надписати

natpís|ívati, -ujem — надпису-вати

natprírod|an, -na, -no — над-природний

natpròsječ|an, -na, -no — неа-биякий

nàtrāg — назад, позаду

nàtrap|ati, -am — натрапити, набігти, наштовхнутися

natràškē — назад, задки

nàtražnjā|k, m. (m. -ci) — ре-акціонер, мракобіс

natř|ati, -am — навалити, на-бити, напхати, нагромадити

natrpáv|ati, -am — навалюва-ти, набивати, напхати

nàtru|o, -la, -lo — гнилуватий, підгнилий

natú|cí, -čem — набити, нап-хати, насунути

naturáiz|am, -ma, m. — на-туралізм

nàtur|iti, -im — нав'язати

nàuč|an, -na, -no — науковий

nauč|iti, -im — завчити, нав-чити, вивчити, вишколити, розучити; **naučiti nāpamēt**

— завчити

nauč|iti se, -im se — навчити-ся, вивчитися, звикнути

nàud|iti, -im — нашкодити, напакостити

nàuka, ž. — наука

nàum|iti, -im — вирішити, на-думати, прийняти рішення

nàušnica, ž. — сережка

nàuznāk — навзнак

nàvad|iti se, -im se — унади-тися, звикнути

nāvala, ž. — навала, нашість, атака

navá|iti, -im — навалити, хли-нути, атакувати, напасти

navalj|ívati, -ujem — напада-ти, атакувати

nāvečē(r) — увечері

nāveliko — оптом

navè|sti, -dem — наштовхну-ти, навести; **navèsti nā zlo**

— наштовхнути на лихе

navijāč, m. — болільник, мо-товило

naví|jati, -am — намотувати, нахиляти, заводити

nāv|iti, -jem — намотати, на-хилити, завести

navijèst|iti, -im — повідомити, оголосити

nāvika, ž. — звичка, звички, навик, навичка

navikáv|ati se, -am se — зви-кати

nāvikn|ūti se, -em se — звик-нути

nāvir|ati, -em — набухати, прибувати, пробиватися,

вдиратися; **nāvirū sūze nā oči**

— набігли сльози на очі

navješč|ívati, -ujem — повідо-мляти, оголошувати, розго-лошувати

navláč|iti, -im — напинати, натягати, одягати

nāvlaka, ž. — наволочка, на-пірник

nāvod, m. — доказ, цитата

navòd|iti, -im — наштовхува-ти, наводити; посилатися, цитувати

nāvodnici, m. m. p. — лапки

navòdn|iti, -im — зросити, о-росити, залити, наводнити

nāvodno — мовляв

navodnjáv|ati, -am — зрошувати, наводнювати
 návrač|ati, -am — направляти, навідувати, заходити
 navrát|iti, -im — направити, навідатися, зайти
 návrh (+ G.) — поверх, на, над; *děšlo mi je návrh glávě* — цього вже маю досить
 návř|jeti, -em — набухнути, прийти, пробитися, вдертися
 navřš|iti, -im — сповнитися, минути, закінчуватися
 navú|ci, -čem — нап'ясти, натягти, одягти
 názād — назад, два дні тому (назад)
 názaj|dak, -tka, m. — занепад, регрес
 názad|jan, -na, -no — реакційний, відсталий
 názad|ovati, -ujem — регресувати, йти назад, деградувати, занепадати
 názdrav|iti, -im — вигомосити тост
 názdrav|j|ati, -am — виголюшувати тост
 názeba, ž. — простуда
 nazě|psti, -bem — простудитися
 názir|ati, -em — неясно бачити, помічати, передчувати
 názir|ati se, -em se — просвічувати, бовваніти
 náziv, m. — назва, найменування
 nazív|ati, -am i -l|jem — називати
 názivn|k, m. (mn. -ci) (mat.) — знаменник
 naznáč|iti, -im — призначити, позначити, укажати

naznač|ívati, -ujem — призначати, позначати, укажувати
 názř|eti, -em — неясно помітити, передчути
 názř|eti se, -em se — просвітити, замажчити, забовваніти
 názř|vati, -ovem — назвати
 názao — на зло; učiniti názao — зробити неприємність
 ně — ні
 něaktív|jan, -na, -no — бездіяльний, недійсний
 něaktív|nost, -i, ž. — бездіяльність
 něaktuel|jan, -na, -no — неактуальний
 neangážirān — незайнятий
 něbesk|í — небесний; něbesk|í svōd — небосхил
 něbo, s. — небо; pōd vedřim něbom — під голим (чистим) небом; *bíti u děvětōm něbu* — бути на сьому небі; *iz neba pa u řebra* — раптом, несподівано
 nebōder, m. — хмарочос, висотний будинок
 něbrojen — незліченний, непорахований
 něčas|tan, -na, -no — безчесний, нечесний
 něč|ij|í — чий-небудь, чийсь
 něčist — неохайний, брудний
 něčistōca, ž. — бруд, сміття
 něč|it|liv — нечіткий, нерозбірливий
 něčōv|ječ|jan, -na, -no — нелюдський, жорстокий, лютий
 něčōv|ječ|nost, -i, ž. — нелюдськість, жорстокість, лють
 něčōv|jek, m. (mn. něřjūdi) — нелюд, деспот, чудовисько, відлюдник
 něčũ|jan, -na, -no — нечутний

nečūven — нечуваний, безприкладний
nečājk, m. (mн. -ci) — племінник, небіж
nečākinja, ž. — племінниця
neđača, ž. — невдача, нещастя, горе, біда
nedalèko — недалеко
nedāvni — недавній
nedāvno — нещодавно, недавно, щойно
nediscipīnīrān — недисциплінований
nedjelo, s. — злочин, вчинок
nedjelja, ž. — тиждень; неділя; **prije nedjelju dánā** — тиждень тому
nedjèljiv — неділимий, неподільний
nedjējñi — щотижневий; недільний
nedokūčiv — незбагнений, недосяжний
nedònošče, -ta, s. — недоносок
nedopùstiv — неприпустиний
nedòpušten — недозволений, заборонений
nedòsljedjan, -na, -no — непослідовний
nedòstajjati, -em — бракувати, не вистачати
nedostátjak, -ka, m. — хиба, нестача, брак, вада
nedòstizjan, -na, -no — недосяжний
nedòstòjjan, -na, -no — нестойний, неvertний
nedòumica, ž. — нерозуміння, сумнів, хитання
nedovòljjan, -na, -no — недостатній, незадовільний
nedovòljno — недостатньо, незадовільно
nedòvršen — незакінчений
nedugo — недовго

nèdūžjan, -na, -no — невинний, безвинний
nedvòsmislen — недвозначний
negācija, ž. — заперечення
nègativjan, -na, -no — від'ємний, негативний, заперечний
nègdje — де-небудь, десь
nègo — а, але, нія, аніж
nègodovānje, s. — обурення
nègodlovati, -ujem — обурюватися, сердитися
nèhāj, m. — недбалість, неуважність, безтурботність
nèhājjan, -na, -no — недбалий, неуважний, безтурботний
nèhigijēnski — антисанітарний
nèhoticē — неохоче, мимохить, нехотячи, нехотя, ненароком
nèhotičjan, -na, -no — мимовільний, ненавмисний, неумисний
neimucjan, -na, -no — неможливий
neiscrpjan, -na, -no — невичерпний
neiskòrišten — невикористаний
neiskren — нещирий, замкнутий, невідвертий
neiskusjan, -na, -no — удаваний, недосвідчений
nèisprāvjan, -na, -no — несправний
nèistina, ž. — неправда, брехня
nèistinit — неправдивий, брехливий
neizbježjan, -na, -no — неминучий
neizdžlživ — нестерпний, невиносний

neizmjenjiv — незмінний, незмінюваний
neizmjerjan, -na, -no — неозорний, неосяжний, численний
neizostavno — неодмінно, обов'язково
neizrazit — невиразний
neizrèciv — невимовний
neizvjesnòst, -i, ž. — безвість
neizvjesljan, -na, -no — невідомий
nèjāk — німецький, слабосильний, слабкий
nèjasjan, -na, -no — плутаний, неясний, туманний, невиразний
nejasnòća, ž. — неясність
nèjednāk — нерівний, неоднаковий, нерівномірний
nejednākòst, -i, ž. — нерівність, неоднаковість
nèka — бодай, нехай, хай
nèkad(a) — коли-небудь, колись, абиколи, перше, давніше
nèkadašnjī — колишній
nèkakjav, -va, -vo — який-небудь, буд-який, якийсь
nèkākò — якось, як-небудь
nèkamo — куди-небудь, кудись
nèkažnjen — безкарний
nèkī — якийсь, деякий, який-небудь
nekolicina — кілька, декілька
nèkoiko — кілька, декілька
nèkorisljan, -na, -no — некорисний, невігідний
nekoristoljubiv — бескорисливий
nekretnina, ž. — нерухоме майно
nekròlojg, m. (mn. -zi) — некролог

nèkud(a) — куди-небудь, кудись
nèkultūrjan, -na, -no — некультурний, безкультурний
nekvalificirān — некваліфікований
nèkvalitetjan, -na, -no — недоброякісний
nelògicjan, -na, -no — нелогічний
nèljep — некрасивий, негарний
nèljubazjan, -na, -no — непривітний
némjati, -am — нема, немає, не мати; **némā glávě ni rěpa** — не держиться купи; **némā kād** — ніколи, нема коли; **némā kùd** — нікуди, нема куди; **némā na čemu** — немає за що; **némā ništa** — нічого, нема чого; **némā ništa òd toga** — нічого з того не буде, з цього дива не буде пива
nèman, -i, ž. — потвора, страховище
nèmar, m. — недбалість, неуважність, халатність
nèmarjan, -na, -no — неуважний, несумлінний, недбалий, недбайливий, халатний
nemárnòst, -i, ž. — халатність, недбалість, неуважність
nemijěšanje, s. — невтручання
nèmilicē — нещадно, безжалісно
nèmilosrdjan, -na, -no — жорстокий, безжалісний, безощадний, нещадний, немилосердний

nemilòsrđnòst, -i, ž. — жорстокість, безжалісність, лютість
němilòst, ž. — немилість; **pàstí u němilòst** — впасти в немилість (в неласку)
něminòv|jan, -na, -no — неминучий
němír, m. — неспокій, тривога, хвилювання
němír|jan, -na, -no — неспокійний, тривожний, бунтівний
němoć, -i, ž. — безсилля, безсилість, кволість, неміч
němoć|jan, -na, -no — неспроможний, безсилий, немічний, кволий
němogūć — неможливий
němogūće — неможливо
němorāl, m. — аморальність
němorāl|jan, -na, -no — аморальний
něnād|jan, -na, -no — несподіваний
nenádlež|jan, -na, -no — некомпетентний
nenadmàšiv — неперевершений
nenámjer|jan, -na, -no — випадковий, ненавмисний, несподіваний
nenámjerno — ненавмисно, випадково, несподівано
něnaoružān — неозброєний, безбройний
nenāpadānje, s. — ненапад
nenāpūćen — незаселений
nenāseljen — безлюдний, незаселений
nenāstānjen — необжитий, нежильний
nenāviknūt — незвичний
něnormāl|jan, -na, -no — ненормальний
něobavez|jan, -na, -no — необов'язковий

neobāviješten — необізнаний
neobīč|jan, -na, -no — незвичний, незвичайний
neobīčno — незвично, незвичайно
neobjāšn|jiv — нез'ясовний, не пояснений
neobòriv — неспростовний
neobrazovān — неосвічений
něobuzdān — невгамовний
neočèkivān — несподіваний, раптовий
neočèkivano — несподівано, раптово
neodgòdiv — невідкладний, нагальний, терміновий
neddgojen — невихований
něodgovòr|jan, -na, -no — несамовитий, безвідповідальний
neodgovórđnòst, -i, ž. — безвідповідальність
něodlož|jan, -na, -no — нагальний, невідкладний, терміновий
neddluč|jan, -na, -no — нерішучий, непевний
neodò|jiv — непереборний, непереможний
neddrēden — невизначений, неозначений
neodvò|jiv — невід'ємний, невіддільний
neogrāničen — необмежений, безмежний, безстроковий
neologiz|jan, -ma, m. — неологізм
nedmetan — безборонний, незаборонений, дозволений, вільний
něonski — неоновий
něophòd|jan, -na, -no — необхідний
něophòdno — необхідно; **něophòdno pòtrebno** — конче потрібно

neopìslv — несказаний
neòprāvvdān — невинправда-
 ний, необгрунтований
neoprèdijeljen — невизначен-
 ний
neoprèzjan, -na, -no — необе-
 режний
neopròstiv — непростимий
neòpskǫbījen — незабезпече-
 ний
neosigurān — незабезпечений
neosjètljiv — нечутливий, не-
 чулий, байдужий
neosnovān — необгрунтова-
 ний, безпідставний
neospòrjan, -na, -no — безспі-
 рний, безперечний, незапе-
 речний, безсумнівний
neostvārļjiv — нездійснений,
 незбутний
neòštećen — непошкоджений
neòtesān — невихований
neòzbīļjan, -na, -no — несер-
 йозний, легковажний
neòženjen — нежонатий, нео-
 дружений
nepārjan, -na, -no — непарний
nepàžļjiv — небережний, не-
 уважний, нерозважливий,
 необачний
nepàžļjivòst, -i, ž. — необе-
 режність, неухажність, нео-
 бачність
nepàžnja, ž. — небережність,
 неухажність, неухага
nepèce, s. — піднебіння
nepìsmen — безграмотний,
 неписьмениий
nepìodjan, -na, -no — неро-
 дючий, безплідний, непро-
 дуктивний
nepòbitjan, -na, -no — незапе-
 речний, невідпорний
nepòbjèdiv — непереможний

nepòcudjan, -na, -no — неба-
 жаний, зайвий
nepòdesjan, -na, -no — незруч-
 ний, непридатний
nepòdnòšļjiv — невиносний,
 нестерпний
nepògoda, ž. — негода, сльо-
 та, непогода
nepògodjan, -na, -no — непі-
 ходячий, недоречний, нез-
 ручний
nepògrešiv — безпомилковий,
 непогрішимий
nepòjmljiv — незбагненний
nepòkolèbījiv — неухильний,
 непохитний, несхитний,
 стійкий
nepòkòrjan, -na, -no — непо-
 кірний, непокірливий
nepòkòrnòst, -i, ž. — непоко-
 ра
nepòkrètjan, -na, -no — неру-
 хомий, непорушний, не-
 движний
nepòkvāren — незіпсований,
 непошкоджений
nepòmičjan, -na, -no — неру-
 хомий, непорушний, не-
 движний
nepòmīrljiv — непримирен-
 ний
nepòmūcen — безхмарний,
 незатьмарений
nepòrgrāvījiv — непоправний
nepòpulārjan, -na, -no — непо-
 плярний
nepòsīlūšjan, -na, -no — не-
 слухняний, непослушний
nepòsīlūšnòst, -i, ž. — непо-
 кірність, неслухняність
nepòsgredjan, -na, -no — без-
 посередній
nepòštedjan, -na, -no — не-
 щадний, безощадний
nepòšten — нечесний, безче-
 сний

непоштовánje, s. — неповага
неpòтpun — неповний, нецїл-
 ковитий
неpòтреб|an, -na, -no — непо-
 трібний
неpouздān — непевний, нена-
 дійний
неpòвєzān — незв'язний
неpovjerénje, s. — недовір'я,
 недовіра
неpovjerljiv — недовірливий
неpovòlj|an, -na, -no — не-
 сприятливий, неслухний
неpòvrat|an, -na, -no — безпо-
 воротний
неpòvrijeđen — непошкодже-
 ний
неpозnаницa, ž. (mat.) — неві-
 доме
неpозnāt — незнайомий, не-
 відомий
неpоžèlj|an, -na, -no — неба-
 жаний
неpрāvda, ž. — несправедли-
 вість
неpравед|an, -na, -no — не-
 справедливий
неpраведnòst, -i, ž. — неспра-
 ведливість
неpравil|an, -na, -no — непра-
 вильний
неpравilnòst, -i, ž. — непра-
 вильність
неpравòvremen — несвоечас-
 ний
неpрèdвидєn — непередбаче-
 ний
неpрèгled|an, -na, -no — нео-
 зорий, неосяжний, неогляд-
 ний
неpрèkid|an, -na, -no — без-
 перервний, безупинний
неpрèkidno — безперервно,
 безупинно
неpрèстан — безперервний,
 безперестанний, невпинний

неpрèстанo — безперервно,
 безупинно
неpриhvatljiv — неприйнят-
 ний
неprijat|an, -na, -no — не-
 приемний
неprijatelj, m. — ворог, нед-
 руг, противник
неprijatelj|èvati, -ujem — во-
 рогувати
неprijatelj|skī — ворожий, не-
 дружелюбний, неприязний
неprijatelj|stvo, s. — ворогу-
 вання, ворожнеча
неprijátnòst, -i, ž. — неприем-
 ність
неpriklad|an, -na, -no — не-
 придатний, невідповідний,
 негодящий, незручний
неprikosnòvenòst, -i, ž. — не-
 доторканість
неprikriven — неприхований,
 явний, очевидний
неpрilika, ž. — неприємність,
 незручність, прикрість
неpрimjet|an, -na, -no — непо-
 мітний
неpриprāv|an, -na, -no — не під-
 готовлений
неpрiрод|an, -na, -no — непри-
 родний
неpрiстòj|an, -na, -no — непри-
 стойний, неподобний, без-
 соромний
неpрiстран — безсторонний,
 безпристрасний
неpрiстùpač|an, -na, -no — не-
 приступний
неpрiзнāt — невизнаний
неpрocjènljiv — неоціненний
неpрòhod|an, -na, -no — не-
 пролазний, непроходимий
неpрòмиšljen — необдуманий,
 безрозсудний, необачний
неpромjènljiv — незмінний,
 постійний

nepromòčiv — водонепроникний, непроникний
nep ròspāvan — безсонний
nep ròsvijecen — неосвічений, неграмотний
nèprozīr|an, -na, -no — непрозорий, непроглядний
perùšāč, m. — некурящий
nèrād, m. — неробство, бездіяльність
nèrādni|k, m. (mн. -ic) — ледащо, ледар, нероба
nèrado — нехотя, нехотячи, неохоче
peraspòiožen — в поганому настрої, недобррозичливий
peraspoloženje, s. — нездужання, недобррозичливість, неприхильність
nèrāv|an, -na, -no — нерівний
nerázborit — нерозумний, нерозсудливий, нерозважний
nerazdvòjiv — нероздільний, нерозлучний
nerazgovòr|jiv — неговіркий, небалакучий, мовчазний
nerázmjer, m. — безрозмірність
nerázmjēr|an, -na, -no — безрозмірний
nerazrùšiv — непорушний, непохитний
nèrazūm|an, -na, -no — безрозсудний, нерозсудливий, нерозумний
nerazūm|jiv — незрозумілий, неясний
nerazvijen — нерозвинений
nèreāl|an, -na, -no — ірреальний, нереальний
nèrēd, m. — безладдя
peredòvit — нерегулярний
nerjēšiv — нерозв'язний
nèrod|an, -na, -no — неродючий, безплідний, неврожайний

nèrodica, ž. — неврожай
nèrv, m. — нерв
nervír|ati, -am — нервувати
nervír|ati se, -am se — нервуватися, розстроюватися
nervóza, ž. — нервоз
nèrvni — нервовий
nèrvòz|an, -na, -no — нервовий, нервозний
nesaldòm|jiv — непорушний, незламний
nèsamostāi|an, -na, -no — несамостійний, залежний
nèsanica, ž. — безсоння, безсонниця
nesávjes|tan, -na, -no — безсовісний, недобрсовісний
nesèbič|an, -na, -no — безкорисливий, альтруїстичний
nesèbičnòst, -i, ž. — безкорисливість, альтруїзм
neshvāt|jiv — незрозумілий, незбагненний
nèsigūr|an, -na, -no — непевний, ненадійний, хиткий, хисткий
nesigúrnòst, -i, ž. — непевність, ненадійність
nèsklād, m. — розлад, незгода, негармонійність
nèsklad|an, -na, -no — незграбний, негармонійний, вайлуватий
nèskrom|an, -na, -no — нескромний
nesiágānje, s. — незгода, розбіжність, розходження
nèslān — прісний
nèsloga, ž. — розлад, незгода, ворожнеча
nèslož|an, -na, -no — недружний, неузгоджений, незгодливий
nèsmis|ao, -la, m. — безглуздя
nèsmotren — необачний, необережний

nèsnos|an, -na, -no — нестерпний, невиносний
nèsolid|an, -na, -no — несолідний
nespòjlv — несумісний
nèsporazum, m. — непорозуміння
nèsposob|an, -na, -no — нездатний, неспроможний; **nèsposoban za rād** — непрацездатний
nèspret|an, -na, -no — невірний, ніяковий, незручний
nèspretnòst, -i, ž. — ніяковість, невірність, незручність
nespretn|áković, m. (razg.) — тюхтій
nesràvnjlv — незрівнянний
nèsrèca, ž. — біда, лихо, нещастя, знедолення; катастрофа, аварія
nèsrèt|an, -na, -no — нещасний, нещасливий, безталанний
nèsrètni|k, m. (mn. -ci) — нещасник, бідолаха, сірома
nèstabil|an, -na, -no — нетривкий, несталий, перемінний
nèstaj|ati, -em — щезати, пропадати, зникати
nèstāj|an, -na, -no — нестійкий, мінливий, несталий, перемінний
nèstan|ak, -ka, m. (mn. -ci) — зникнення, недостача
nèstaš|an, -na, -no — грайливий, жартівливий, пустотливий
nèstašica, ž. — відсутність, нестача
nèstaj|ti, -nem — пропасти, щезнути, зникнути; **nètrāgom nèstati** — зникнути без сліду

nestrpljénje, s. — нетерпіння
nestrpjljv — нетерплячий
nestrpljivòst, -i, ž. — нетерпіння
nèstručnjā|k, m. (mn. -ci) — неспеціаліст, нефахівець
nèstvār|an, -na, -no — нерезальний, недійсний
nesùglasica, ž. — розлад, незгода, чвара
nesùmnjlv — безсумнівний
nesùmnjivo — безсумнівно, безперечно
nèsvijest, -i, ž. — непритомність; **pāsti ũ nesvijest** — знепритомніти
nèsvjes|tan, -na, -no — несвідомий
nèsvjestica, ž. — непритомність, забуття
nesvrstāvānje, s. — неприєднання; **politika nesvrstāvānja** — політика неприєднання
nèsvršen — недосконалий
neškòdljlv — безпечний, нешкідливий
nèšto — щось, децю
nètaknūt — недоторканий, незайманий
netàktič|an, -na, -no — безтактний, нетактовний
netalentīrān — бездарний, неталановитий
nètko — дехто, хтось
nètoč|an, -na, -no — неточний
nètremlčē — пильно, не зводячи очей
neùdob|an, -na, -no — незручний
neùdobnòst, -i, ž. — незручність
neùgled|an, -na, -no — непоказний
neùgod|an, -na, -no — неприємний

neùgodnōst, -i, ž. — неприємність, прикрість, незручність
neukròtiv — невгамовний
nèukūs|an, -na, -no — несмачний, безсмачний
neùjud|an, -na, -no — нечемний, неввічливий
neùnjeren — непомірний, надмірний
neùmjesno — невлад, недоречно
neùmjes|tan, -na, -no — не своєчасний, невчасний, недоречний
neumòljiv — неблаганний, невмолимий
nèumòr|an, -na, -no — невтомний, невисипущий, невинний
neuništiv — незламний, неперушний
neubičājen — незаведений, незвичний
neupàd|jiv — непомітний
neuporèdiv — незрівнянний
neupotrèbljiv — непридатний, неживаний
neùpúcen — необізнаний
neuračùn|jiv — несамовитий, безтямний
neuràlgic|an, -na, -no — нералгічний
neurastèni|ja, ž. (med.) — неврастенія
neurastèni|k, m. (mn. -ci) — неврастенік
neuravnòtēžen — неурівноважений
neured|an, -na, -no — неохайний, нечепурний, безладний
neuróza, ž. (med.) — невроз
neùsiljen — невимушений
neùsp|io, -jela, -jelo — невдалий

nèuspjeh, m. (mn. -si) — невдача, провал
nèuspješ|an, -na, -no — невдачний, невдалий
neusporèdiv — незрівнянний
neustrāšiv — безстрашний, безбоязний, небоязкий
neùtješ|an, -na, -no, i **neutješiv** — невітшний, безутішний
nèutrāl|an, -na, -no — нейтральний
neutralizír|ati, -am — нейтралізувати
neutrálnōst, -i, ž. — нейтралітет
nèuidāv|an, -na, -no — неуважний, некоректний
neùv|jeren — непевний, непевнений
neuvjèr|jiv — непереконаливий
nevajá|ac, -ca, m. — пустун, шибеник, негідник
nevàl|ajo, -la, -lo — негідний, поганий, недобрий
nèvāz|an, -na, -no — незначний
nève|ik — невеликий, малий
nevíd|jiv — невидимий, непомітний
nèviden — небачений, непомітний
nèvin — цнотливий, невинний, безвинний
nèvinōst, -i, ž. — невинність, цнота
nèvjèr|an, -na, -no — невірний, віроломний
nevjerò|jat|an, -na, -no — невірмовірний
nèvjesta, ž. — молода, невістка
nèvješt — невмілий, недосвідчений; *činiti se (prāviti se)*
nèvješt — прикидатися дурником

nèvolja, ž. — безголов'я, біда, нещастя
 nèvoljen — нелюбимий, нелюб
 nèvrijed|an, -na, -no — невартий, безкоштовний
 nèvr|ijeme, -emena, s. — негода, сльота
 nèzaborāv|an, -na, -no — незабутній
 nèzadovō|jan — незадоволенний, невдоволений
 nezadovól|stvo, s. — незадоволення, невдоволення
 nezadìživ — невпинний, безупинний
 nèzahvā|jan, -na, -no — невдячний
 nezákōnit — незаконний
 nezamjèn|jiv — незамінимий
 nezàposlen — безробітний
 nezàposlenōst, -i, ž. — безробіття
 nezásit|an, -na, -no — ненаситний, неситий
 nezàslūžen — незаслужений
 nezávìs|an, -na, -no — незалежний, самостійний
 nezávìsnōst, -i, ž. — незалежність
 nèzdrav — хворий, нездоровий
 nèzgoda, ž. — нещастя, нещасливий випадок, неприємність
 nèzgod|an, -na, -no — незручний, невчасний, недоречний
 nèzgodno — невлад, незручно
 nèzgrap|an, -na, -no — незграбний, неспритний
 nèznalica, ž. — неук, невіглас
 neznanje, s. — незнання, неучтво
 nèznat|an, -na, -no — незначний, нікчемний

nèznatno — незначно, небагато, грохи
 nèzre|jo, -ja, -lo — недозрілий
 nèženja, m. — холостяк
 nì — ні; nì pět nì šest — ні п'ять ні десять, вмить
 nì|cati, -čem — сходити, проростати, виникати
 nìčijì — нічий
 nìgdje — ніде
 nìjansa, ž. — відтінок, нюанс
 nìječ|an, -na, -no — від'ємний, заперечний
 nìjèd|an, -na, -no — жодний, жоден
 nìjem — безсловесний, німий; nìjem kào rìba — німий як риба
 Nìjem|ac, -ca, m. — німець
 nìkad(a) — ніколи
 nìkak|av, -va, -vo — ніякий
 nìkako — ніяк, ані трохи
 nìkamo — нікуди
 nìkn|uti, -em — зійти, прорости, виникнути
 nìkud(a) — нікуди
 nìmalo — нітрохи, анітрохи, ніскільки
 nìpošto — анітрохи
 nìšan, m. — ціль; ùzėti na nìšan — взяти на мушку
 nìšan|iti, -im — цілити
 nìšta — нічого, ніщо; òn je nìtko i nìšta — він ніхто і ніщо, нікчемна людина
 nìštarija, ž. — дрібниця, дурниця, нікчемність
 nìštāv|an, -na, -no — нікчемний, поганий
 nìstica, ž. — нуль
 nìt, -i, ž. — нитка
 nìti — ні
 nìtko — ніхто
 nìtkòv, m. — падлюка, негідник

nivélir|ati, -am — нівелювати
 nivõ, -a, m. — рівень; *nà isti nivõ* — нарівні
 niz', m. — низка
 niz' (+ G.) — униз, наниз;
niz rijèku — униз річкою
 nizak, -ska, -sko — низький
 nizati, -žem — низати
 nizbrdica, ž. — схил, спуск, косогір
 nizbrdo — під гору
 nizina, ž. — низина, низовина
 Nizozém|ac, -ca, m. — нідерландець
 Nizòzemska, ž. — Нідерланди, Голландія
 nizòzemski — голландський
 nižè — нижче
 nõc, -i, ž. — ніч; *làku nõc!* — добраніч!; *u glúhõ dòba nõcí* — у глуху північ; *gdjè je vrág rèkao làku nõc* — де чорти навкүлачки б'ються
 nõcas — сьогодні вночі
 nõcènje, s. — нічліг, ночівля
 nõc|iti, -im — почувати
 nõcni — нічний
 nõcu — вночі
 nõga, ž. — нога; *òd mãih nõgũ* — з дитинства, від колиски; *potúci do nõgũ* — вибити до ніг; *žívjeti na vèlkõj nõzi* — жити на широкү ногу; *na rávnõj nõzi* — нарівні
 nõgavica, ž. — штанина
 nõgomèt, m. (sport.) — футбол
 nõgomètáš, m. — футболіст
 nõj, m. — страус
 nõk|at, -ta, m. — ніготь; *dogòrjelo do nokátã* — допекло до живого
 nõmãdski — кочовий

nõminativ, m. (gram.) — називний відмінок
 nõrma, ž. — норма
 nõrmã|jan, -na, -no — нормальний
 normalizáci|ja, ž. — нормалізація
 norma'izir|ati, -am — нормалізувати
 normírãnje, s. — унормування
 normír|ati, -am — унормувати, унормовувати, нормувати
 Nõrvěškã, ž. — Норвегія
 nõrvěški — норвезький
 Norvézan|in (mн. -i), m. — норвежець
 nõs, m. — **ніс**; *òstati dè nõsa* — залишитися з носом; *svũda gúрати nõs* — усюди совати носа; *vúci zã nõs* — водити за носа; *nè vidjeti dãljè òd nõsa* — не бачити далі свого носа
 nõsãč, m. — носій
 nõsila, s. mн. — носилки
 nõsil|ac, -oca, m. — носій; *nõsilac odlikovãnja* — орденоносець
 nõsil|jka, ž. — носилки
 nõs|iti, -im — носити, нести, виношувати
 nõsivõst, -i, ž. — вантажопідйомність, тоннаж
 nõsnĩ — носовий
 nõsòro|g, m. (mн. -zi) — носорог
 nõstãlgi|ja, ž. — ностальгія, нудьга за батьківщиною
 nõšn|ja, ž. — одяг; *nãrodnã nõšn|ja* — національний костюм
 nõta, ž. — нота
 nõtes, m. — блокнот
 nõv — новий

nòv|ac, -ca, m. — гроші
novàjlja, m. — новак, нова-
 чок
nòvātor, m. — новатор
nòvčanī — грошовий
novčānica, ž. — банкноти
novčānī|k, m. (mн. -ci) i nov-
čarka, ž. — гаманець
nòvčlć, m. — гріш
novèia, ž. — новела
nòvēmblar, -ra, m. — листо-
 пада
nòvēmbarski — листопадо-
 вий
novīna, ž. — нововведення,
 новина
nòvinār, m. — журналіст
nòvine, ž. mн. — газета
nòvīnski — газетний
novītēt, m. — новина, новин-
 ка
novogòdišnji — новорічний
novogrādnja, ž. — новобудова

novòrođēnce, -ta, s. — ново-
 роджений
nòvōst, -i, ž. — новина, зві-
 стка, нововведення
novotàrija, ž. — нововве-
 дення
nòzdrva, ž. — ніздра
nōž, m. — ніж, ніжик
nùd|iti, -im — пропонувати,
 пригощати
nùkleārni — ядерний
nùla, ž. — нуль
numerīr|ati, -am — нумеру-
 вати
nusprostòrije, ž. mн. — до-
 поміжне приміщення
nùzzārada, ž. — побічний за-
 робіток
nùžda, ž. — нестатки; нео-
 бхідність
nùžnōst, -i, ž. — необхід-
 ність

NJ, nj

njēd|ra, -ārā, s. mн. — на-
 дра
njēga, ž. — догляд, доглядан-
 ня
njēgov — його
njegovatèljica, ž. — сиділка
njēg|ovati, -ujem — няньчити,
 виховувати, доглядати, пле-
 кати, піклуватися
Njēmačkā, ž. — Німеччина
njēmački — німецький
Njēmica, ž. — німка, німкеня
njēn i njēzin — її
njēž|an, -na, -no — ласкавий,
 пестливий, ніжний, тендіт-
 ний
njēžnōst, -i, ž. — пестоці,
 ласка, ніжність

nj|hāl|jka, ž. — гойдалка
nj|hānje, s. — коливання,
 гойдання
nj|ihati, -šem — гойдати, хи-
 литати, колихати, колива-
 ти, качати, хитати
nj|ihati se, -šem se — коли-
 хатися, коливатися, гойда-
 тися, качатися
nj|ihov — їх
nj|iva, ž. — нива, лан, рілля
nj|úš|iti, -im — нюхати
nj|úška, ž. — морда, пика
nj|úškaio, s. (gazg.) — проно-
 за, пролаза; шнигун
nj|úšk|ati, -am — пронюхува-
 ти, винюхувати

О, о

о (+А., L.) — о, об, про
oáza, *ž.* — оазис
öba i **öbadvā** — обидва
öbala, *ž.* — берег, набережна, узбережжя
öbālni — береговий, прибережний
obàmir|ati, **-em** — завмирати; ціпеніти; непритомніти
obàmr|jeti, **-em** — замерти; заціпеніти; знепритомніти
öb|ao, **-la**, **-lo** — округлий, круглий; овальний
obàrāč, *m.* — курок
obár|ati, **-am** — вирубувати, валити, рубати, збивати, підбивати, стинати
obàsip|ati, **-am** i **-l|em** — обсіпати, засіпати
obàs|jati, **-am** — осяяти; освітити
obasjáv|ati, **-am** — осяювати; освічувати
obàs|üti, **-rem** — обсіпати, засіпати; **obàsüti pàžnjöm** — оточити увагою
öbaveza, *ž.* — обов'язок; зобов'язання
öbavez|an, **-na**, **-no** — обов'язковий; зобов'язаний; повинен
obavé|zati, **-žem** — зобов'язати
obavez|ivati, **-ujem** — зобов'язувати
öbavezno — неодмінно, обов'язково
obaví|jati, **-am** — обмотувати, обкручувати
öbavijest, **-i**, *ž.* — повідомлення, довідка; повістка, інформація, звістка

obavijèst|iti, **-im** — повідомити, поінформувати
obavijèst|iti se, **-im se** — довідатися, поінформуватися
obàv|iti', **-jem** — обвити, обкрутити
öbav|iti', **-im** — виробити, учинити, виконати
obavješč|ivati, **-ujem** i **obavještáv|ati**, **-am** — сповіщати; повідомляти, інформувати
obavješč|ivati se, **-ujem se** i **obavještáv|ati se**, **-am se** — довидуватися, інформуватися
obavještáj|ac, **-ca**, *m.* — розвідник
öbavještāj|an, **-na**, **-no** — інформаційний, довідковий; розвідувальний
öbavlj|ati, **-am** — виконувати, здійснювати, робити
obàzir|ati se, **-em se** — оглядатися, озиратися; рахуватися, приймати до уваги
obàzr|eti se, **-em se** — оглянутися, озирнутися; прийняти до уваги
obàzriv — завбачливий, обережний
öbdaníšte, *s.* — дитячий садок
obdár|iti, **-im** — обдарувати; наділити; нагородити
obdar|ivati, **-ujem** — обдарувати, наділяти; нагороджувати
obecánje, *s.* — обіцянка; **obecánje** — **dugovánje** — обіцянка-цяцянка; **odž|ati**

obecánje — виконати обіцянку, дотримати слова
oběc|ati, -am — обіцяти; да-ти обіцянку
obecá|vati, -jem — обіцяти, давати обіцянку
obescijěn|iti, -im — знеціни-ти
obescjen|ívati, -ujem — знецінювати
obeshrábr|iti, -ujem — позбавляти хоробрості; збен-тежувати
oběšcast|iti, -im — безчестити, ославити
oběščašćívati, -ujem — безчестити, ославляти
obezòbraz|iti se, -im se — зна-хабніти
òbičá|j, m. — звичай, звичка;
po običáju — за звичаями
òbič|an, -na, -no — звичай-ний; звичний; щоденний, узвичаєний
običáv|ati, -am — мати звич-ку
òbično — звичайно
obí|ći, -dem — обійти, обїха-ти, відвідати, провідати, побувати
obí|jati, -am — зламувати, об-бивати; **obí|jati pràgove** — оббивати пороги
obíjèd|iti, -im — оббрехати; звести наклеп, обмовити
obíjèl|iti, -im — вибілити
òb|jest, -i, ž. — розбеще-ність
òbil|an, -na, -no — щедрий, багатий
obilazak, -ska, m. — обхід; обїзд; відвідання
obilaz|iti, -im — обходити; обїждажати; провідувати, відвідувати
òbilje, s. — достаток, добро

obilježáv|ati, -am — познача-ти, мітити, відмічати, зна-чити
obiljež|iti, -im — позначити, відзначити, відмітити, по-мітити
obilježje, s. — ознака, знак
òbim, m. — об'єм, величина
òbim|an, -na, -no — об'єм-ний, обширний, місткий, просторий
obitáv|ati, -am — жити, про-живати
obítel|j, -i, ž. — родина, сім'я
obíteljskí — родинний, сі-мейний
òb|iti, -jem — зламати, обби-ти
objásn|iti, -im — пояснити, вияснити, з'ясувати
objašn|áv|ati, -am — поясню-вати, тлумачити, з'ясову-вати
objašn|énje, s. — пояснення, вияснення
òb|java, ž. — оголошення; по-свідчення
objáv|iti, -im — оголосити, обнародувати, опублікува-ти; **objáviti rät** — оголоси-ти війну
objav|ívánje, s. — оголо-шення, оповіщення, опуб-лікування
objav|ívati, -ujem — оголо-шувати, публікувати
òb|jed, m. — обід
òb|jed|ovati, -ujem — обідати, пообідати
objed|ívati, -ujem — оббріху-вати; зводити наклеп; об-мовляти
òb|jekt, m. — об'єкт, тема;
 (gram.) додаток
objektiv, m. — об'єктив

òbjektiv|an, -na, -no — об'ективний
 objelodán|iti, -im — виявити, опублікувати; вивести на чисту воду
 objèručkē — обома руками; з радістю
 òbjes|iti, -im — вивісити, повісити
 òbješenjā|k, m. (mн. -ci) — шибеник, баламут
 òbláč|jan, -na, -no — хмарний
 obláč|iti, -im — одягати, надівати, вдягати; наряжати, вбирати
 obláč|iti se, -im se — одягатися; наряжатися
 oblág|ati, -žem — обкладати, облицьовувати
 òbiā|k, m. (mн. -ci) — хмара
 òblāsnī — обласний
 òblāst, -i, ž. — область, гаузь
 oblèt|jeti, -im — облетіти
 obi|jèp|iti, -im — обклеїти
 obli|jè|tati, -šem — облітати
 obli|jèv|ati, -am — обливати
 òbiū|k, m. (mн. -ci) — форма, вид, різновид
 òblik|ovati, -ujem — формувати; надати форму
 òbiū|iti, -jem — облити
 oblíz|ati, -žem — облизати
 oblíz|ivati, -ujem — облизувати
 òbližn|ji — близький
 òblo|g, m. (mн. -zi) — компрес
 oblòž|iti, -im — обгорнути, облицьовати
 obljèplj|ivati, -ujem — обклеювати, обліплювати
 òbmana, ž. — омана; обман

obmán|uti, -em — обманути; обдурити
 obmanj|ivati, -ujem — обманювати; обдурювати
 obnáv|jānje, s. — оновлення, відновлення
 obnáv|j|ati, -am — оновляти, поновлювати, відновлювати
 òbnova, ž. — відновлення, оновлення, відбудова, відродження
 obnòv|iti, -im — оновити, відновити, поновити; відбудувати
 obogać|vānje, s. — збагачення
 obogać|ivati, -ujem — збагачувати
 obògat|iti, -im — збагатити
 òboje — обое
 òbojen — кольоровий, крашений, фарбований
 òbojenòst, -i, ž. — забарвлення
 obòjica — обое
 obòj|iti, -im — викрасити, забарвити, пофарбувати
 oboli|jèv|ati, -am — захворювати
 oboli|jénje, s. — захворювання
 obòljeti, -lim — захворіти
 òborine, ž. mн. — опади
 obòr|iti, im — вирубати; збити, підбити; стягти, зітнути
 obòr|iti se, -im se — напасти, накинүтися
 obòstran — двосторонній, обопальний, взаємний
 obožáva|ias, -osa, m. — палкий прихильник; залицяльник
 obožávānje, s. — обожновання

obožávjati, -am — обожнювати; сильно любити
 òbračûn, m. — розрахунок; розплата, розправа
 obračûn|jati, -am — підрахувати, розплатитися
 obračûn|jati se, -am se — розрахуватися; розправитися
 obračunávjati, -am — підраховувати; розплачуватися
 obračunávjati se, -am se — розраховуватися; розправлятися
 òbračãnje, s. — звернення, звертання
 òbrač|jati se, -am se — звертатися, вдаватися
 òbrada, ž. — обробка; розробка
 obrád|iti, -im — обробити, опрацювати; переробити
 òbrad|ovati, -ujem — порадувати, втішити
 òbrad|ovati se, -ujem se — срадіти, втішитися
 obrađívãnje, s. — оброблення
 obrađ|ivati, -ujem — обробляти, опрацювувати; переробляти
 òbramben — оборонний;
 òbrambenã móc — обороноздатність
 òbrana, ž. — оборона
 obrán|iti, -im — оборонити, відстояти
 obrán|iti se, -im se — оборонитися
 obrás|ti, -tem — обрости, зарости, вирости
 òbrat, m. — оберт, оборот
 òbrat|jan, -na, -no — зворотний, обернений
 òbr|ati, -erem — обібрати

obrát|iti, -im — звернути
 obrát|iti se, -im se — звернутися, вдатися
 òbratno — навпаки; назад
 òbraz, m. — щока
 òbraj|zac, -sca — зразок, взірець, модель, бланк
 obraz|ál|gati, -žem — обґрунтовувати, мотивувати
 obrazložen — обґрунтований, мотивований
 obrazlòž|iti, -im — обґрунтувати, вмотивувати
 òbrazovãn — освічений
 òbrazovãnje, s. — освіта
 òbraz|ovati, -ujem — скласти, зробити; утворити, дати освіту
 òbréd, m. — обряд
 òbrej|zati, -žem — обрізати, обтяти
 obrez|ivati, -ujem — обрізувати, обтинати
 òbri|jan — бритий
 òbri|jati, -em — поголити, побрити
 òbris, m. — силует, контур
 òbri|sati, -šem — витерти, стерти
 òbrnūt — зворотний, проти-лежний
 obrń|uti, -em — повернути, звернути, обернути, перевернути
 òbroj|k, m. (mн. -ci) — порція, раціон, виплата
 òbron|ak, -ka, m. (mн. -ci) — обвал, круча, схил
 òbrt, m. — ремесло, промисел; поворот
 òbrtãj, m. — оберт, зворот, оборот
 òbr|tati, -ćem — повертати, перевертати, крутити, звертати

òbrtnički — ремісничий
 òbrtnik, m. (mn. -ci) — ремісник, кустар
 òbrūb, m. — облямівка, кайма, рубець
 obrublĵivānje, s. — обрамлення, обшиття
 obrublĵivati, -ujem — обшивати, підшивати
 òbrūč, m. — обруч, шина; оточення
 òbruklati, -am — осоромити, зганьбити
 òbruklati se, -am se — осоромитися, оскандалитися; набратися сорому
 òbrva, ž. — брова
 òbuća, ž. — взуття
 òbučār, m. — швець
 obúĵci, -čem — надіти; одягти, вбрати
 obúĵci se, -čem se — одягтися, одягнутися
 obudòvĵeti, -im — овадіти
 obùhvacĵati, -am — обіймати, обнімати, охоплювати; оточувати, осягати
 obùhvatĵiti, -im — обійняти, обняти, охопити; осягнути, осягти
 obùhvatnòst, -i, ž. — ємність
 obúĵam, -ma, m. — об'єм
 òbuka, ž. — навчання
 òbustava, ž. — припинення; зупинка
 obùstavĵiti, -im — припинити, затримати, утримати
 obùstavĵati, -am — припиняти, затримувати, утримувати
 òbuĵti, -jem — взути
 obúvĵati, -am — взувати
 obùzdĵati, -am — загнүздати; прирүчити
 obuzdávĵati, -am — загнүздүвати, прирүчувати

obùzĵeti, -mem — охопити; заволодіти
 obùzlmĵati, -am — охоплювати; заволодівати
 òbveza, ž. — обов'язок, зобов'язання
 òbveznica, ž. — облігація; письмове зобов'язання
 òbveznik, m. (mn. -ci) — зобов'язаний; vòjni òbveznik — військовозобов'язаний
 òbzir, m. — обережність, увага, урахування; bēz obzira — незважаючи
 òcĵat, -ta, m. — оцет
 ocēān, m. — океан
 ocĵedĵiti, -im — відцідити, процідити, витиснути
 ocĵenĵiti, -im — оцінити, розцінити
 òcĵena, ž. — оцінка; бал
 ocĵenjivāč, m. — оцінювач, критик, рецензент
 ocĵenjivati, -ujem — оцінювати, розцінювати
 ocfnĵiti, -im — очорнити; опорочити
 ocfnĵivati, -ujem — очорняти, порочити
 òčāĵ, m. — рзпач, відчай
 òčāĵan, -na, -no — розпачливий, одчайдушний
 očāĵavĵati, -am — впадати у відчай
 òčāĵnik, m. (mn. -ci) — людина у відчаї
 očārĵati, -am — зачарүвати
 očarāvĵati, -am — чарүвати, зачаровүвати
 očekivānje, s. — чекання
 očekivati, -ujem — очікувати, вичікувати, чекати, ждати
 očevīdac, -ca, m. — очевидаць

očèvid|an, -na, -no — очевидний, явний, наочний
 očèvidno — очевидно, видно, напевно
 òčevina, ž. — батьківщина
 òči, -ju, ž. mn. (v. oko) — очі; glèdati istini ù òči — дивитися правді у вічі; ká-zati ù òči — сказати в очі; dalèko od òči|ju, dalèko òd srca — як з очей так і з пам'яті; kào da mi je pàla mrèna s òči|ju — мов полуда з очей спала
 òčica, ž. — петля
 očigied|an, -na, -no — очевидний, явний, наочний
 očigledno — очевидно, видно, очевидно
 òčinski — батьківський
 òčist|iti, -im — очистити, обчистити, вичистити
 òčit — очевидний, явний, наочний, безсумнівний
 òčito — очевидно, очевидно, видно, видимо, либонь
 òčit|ovati, -ujem — виявити, заявити
 òčni — очний
 òčùh, m. — вітчм
 očúv|ati, -am — охоронити, оберегти, зберегти
 od (+ G.) — від, од, з-над
 odàb|r|ati, -em — відбирати, підшукувати; вибирати
 odàb|r|ati, -erem — відібрати, підшукати, вибрати
 odàhn|uti, -em — передихнути, перепочити
 òdaja, ž. — палата; кімната, приміщення
 òdàkle — відкіля, звідкіля, звідки
 òdàn — відданий; прихильний

òdànòst, -i, ž. — відданість; прихильність
 òd|ar, -ra, m. — одр; ліжко
 odà|s|ati, -šal|em — відіслати, вислати, переслати
 odàs|vud — звідусіль
 odašil|jač, m. — ретранслятор
 odašil|jati, -l|em — відсилати, висилати, пересилати
 òd|ati, -am — видати, зрадити
 òd|ati se, -am se — віддатися
 òdàtle — відтіля, звітіля, звідати
 odà|vati, -jem — видавати, зраджувати
 odà|vati se, -jem se — віддаватися
 òdàvle i òdàvde — відсіль, звісіля, звіси
 òdàvno i òdàvna — віддавна, здавна, справдавна, з давніх давен
 òdaziv, m. — відзив, відгук
 odaziv|ati se, -am se — відзиватися, обзиватись; відгукуватися
 odàz|vati se, -ovem se — відізватися, обізватися, відгукнутися
 odbàc|iti, -im — відкинути, відштовхнути
 odbac|ivati, -ujem — відкидати, відштовхувати
 odbi|jan|je, s. — віднімання, відрахування, відмова
 odbi|jati, -am — відбивати, віднімати, відкидати, відмовляти, відраховувати
 odbi|stak, -tka, m. (mn. -ci) — відрахування
 òdbi|ti, -jem — відбити, відняти, відкинути, відмовити, відрахувати

òdbõjka, ž. (sport.) — волейбол
 odbõjkáš, m. (sport.) — волейболіст
 odbojkášica, ž. (sport.) — волейболістка
 òdbor, m. — комітет
 òdbõrnik, m. (mn. -ci) — член комітету
 odèrjati, -em — обдерти; порвати; подерти
 Odèsa, ž. — Одеса
 odgádjati, -am — відкладати
 odgájati, -am — виховувати, вирощувати, вигодовувати
 òdgoda, ž. — відстрочка
 odgòditi, -im — відстрочити, відкласти
 òdgoj, m. — виховання
 òdgõjlan, -na, -no — виховний
 odgõjitej, m. — вихователь
 odgõjiteljica, ž. — вихователька
 odgõjiti, -im — виховати, виростити, вигодувати
 odgonétjati, -am — розгадувати, вгадувати, відгадувати
 òdgonètka, ž. — розгадка, відгадка
 odgonétnjuti, -em — розгадати, вгадати, відгадати
 odgovárajúci — належний, відповідний
 odgovárjati, -am — відповідати; пасувати; відговорювати
 òdgvõr, m. — відповідь
 òdgvõrjan, -na, -no — відповідальний
 odgvõrjiti, -im — відповісти, відказати; відговорити
 odgovórnost, -i, ž. — відповідальність; pòzvati na od-

govórnost — поклонити до відповідальності
 òdgrjisti, -zem — відкусити, відгризти
 odgrizjati, -am — відкушувати, відгризати
 òdgurnjuti, -em — відштовхнути
 odigrjati, -am — зіграти, відіграти
 odigrjati se, -a se — відбутися; розігратися
 odijèljiti, -im — відділити, вилучити, відокремити
 odijèlo, s. — костюм
 odijèvjati, -am — одягати
 odijèvjati se, -am se — одягатися
 òdijisati, -šem — дихати; пахнути; пропускати повітря
 òdista — справді, дійсно, насправді
 òdja|hati, -šem — відїхати верхи
 òdjava, ž. — відмова, відміна
 odjávjiti, -im — відповісти; відмовити; відігнати
 odjávjiti se, -im se — відізватися, відгукнутися, відмовитися
 òdjeća, ž. — одяг, одяжка, вбрання
 odjednõm — враз, раптом; зненацька
 òdjejk, m. (mn. -ci) — відгук, луна, відголос
 odjekjivati, -ujem — роздаватися, звучати; віддаватися
 odjékunjuti, -em — залунати, прозвучати; віддаватися
 òdjel, m. — відділ
 òdjeljak, -ka, m. (mn. -ci) — абзац, розділ

odjeljénje, s. — відділ, відділення
 odjeljívati, -ujem — вилучати, відокремлювати
 odjúr|iti, -im — побігти, утекти
 odlá|gati, -žem — відсувати, відкладати
 odlám|ati, -am — відламувати
 òdlazak, -ska, m. (mн. -sci) — відхід, вихід, виїзд, від'їзд
 òdlaz|iti, -im — відходити, від'їжджати, відбувати, забиратися
 odièt|jeti, -im — відлетіти, вилетіти
 òdličan, -na, -no — відмінний, чудовий, чудесний, прекрасний; òdličan đák — відмінник
 òdlično — відмінно; чудово, прекрасно
 odlijèp|iti, -im — відклеїти, відліпити
 odlijèp|iti se, -im se — відклеїтися, відліпитися
 odlijètānje, s. — відліт, виліт
 odlijè|tati, -čem — відлітати, залітати
 odlikāš, m. — відмінник
 òdlikovānje, s. — орден, медаль; відзначення, нагородження
 òdlik|ovati, -ujem — нагородити, нагороджувати; виділити
 òdlik|ovati se, -ujem se — відзначатися, відрізнятися; виділятися
 òdlom|ak, -ka, m. (mн. -ci) — обломок; уривок; осколок
 odlòm|iti, -im — відломити; обламати

odlož|iti, -im — відсунути, відкласти, відстрочити
 òdlučan, -na, -no — рішучий, вирішальний; волевий
 odlúč|iti, -im — вирішити, постановити, ухвалити
 odiúč|iti se, -im se — відважитися
 odluč|ivati, -ujem — вирішувати, ухвалювати, постановляти
 odluč|ivati se, -ujem se — відважуватися
 òdlučno — рішуче, навідріз, твердо
 òdlučnòst, -i, ž. — рішучість; непохитність
 òdluka, ž. — рішення, постановова, ухвала
 odljèp|jivati, -ujem — відклеювати
 odljèp|jivati se, -ujem se — відклеюватися
 òdljev, m. — відлив, відливка
 òdmah — зразу, одразу, відразу, зараз, негайно, миттю, вмить, мигцем
 odmàkn|uti, -em — відсунути, розсунути
 odmàkn|uti se, -em se — відійти
 odmár|ati se, -am se — спочивати, відпочивати
 òdmazda, ž. — помста
 òdmetn|ik, m. (mн. -ci) — відступник, заколотник
 òdmil|cati, -čem — відходити, відсувати
 òdmil|cati se, -čem se — відходити, віддалятися, сторонитися
 òdmjena, ž. — підміна; зміна
 òdmjer|iti, -im — відміряти, заміряти; зважити

òdmor, m. — відпочинок, перерва; спочинок, привал; цезура

odmòr|iti se, -im se — спочити, спочинути, відпочити

odmòt|ati, -am — відмотати, розмотати, розгорнути

odmotáv|ati, -am — відмотувати, розмотувати, розгортати

odmrzävänje, s. — відморожування

odmrzäv|ati, -am — відморожувати

òdmrzn|uti, -em — відморозити

òdn|jeti, -esem — віднести, знести, забрати

òdnos, m. — відношення, підміа; ставлення; **òdnosi**, m. mn. — зносини, стосунки, відносини; **diplòmatski òdnosi** — дипломатичні зносини

òdnos|an, -na, -no — відносний

òdnòs|iti, -im — відносити, виносити, зносити; забирати

òdnòs|iti se, -im se — припадати, ставитися; торкатися

òdnosno — відносно, відповідно; а саме; точніше

òdn|jeg|ovati, -ujem — виростити, викохати, виховати

odobráv|ati, -am — схвалювати, захочувати; дозволяти

odobrénje, s. — схвалення; згода; дозвіл

òdòbr|iti, -im — схвалити; заохотити; дозволити

odobrovòl|iti, -im — викликати хороший настрій

odobrovòl|iti se, -im se — гарно настроїтися

odolljèv|ati, -am — перемагати; перебороти; переважати

odòl|jeti, -im — перемогти; переважити; подолати

odònud(a) — звідти

odòsträg — ззаду, позаду

odòvud(a) — звідси; з цього боку

odòzdò — знизу

odòzgo — зверху

odrád|iti, -im — виробити; відробити

odrad|ivati, -ujem — виробляти; відробляти

òdräs|tao, -la, -lo — дорослий, змужнілий

odrás|ti, -tem — підрости, вирости, стати дорослим

òdraz, m. — відбиток, відображення

odráz|iti, -im — відобразити, відбити

odráz|iti se, -im se — відбитися, відзначитися

odrazáv|ati, -am — відображати, відбивати

odrazáv|ati se, -am se — відбиватися, відзначатися

òdreč|an, -na, -no — негативний

òdre|ći, -čem — заперечити

òdre|ći se, -čem se — зректися, відректися

òdred, m. — загін

òdredba, ž. — положення, стаття, пункт; розпорядження; визначення

òdredište, s. — місце (призначення)

òdréd|iti, -im — постановити, ухвалити; визначити, намітити, призначити, відрядити, уточнити

odredívänje, s. — визначання

odred|ivati, -ujem — визначати, намічати, призначати, уточнювати, постановляти, ухвалювати
odreš|ti — відкритий, вільний; рішучий, енергійний
odre|zak, -ska, m. (mn. -sci) — вирізка, відріз, відтинок; котлета
odre|zati, -žem — відрізати, зрізати, відрубати
odri|cati, -čem — заперечувати, відмовляти
odri|cati se, -čem se — відмовлятися; відрікатися, зрікатися
odri|ješ|iti, -am — розв'язати, відв'язати; звільнити
odreš|ivati, -ujem — розв'язувати; звільняти
odron, m. — обвал
odron|iti se, -i se — обвалитися, обірватися, скотитися
odron|jávānje, s. — обвалювання
odron|jáv|ati se, -a se — обвалюватися, обриватися; скочуватися
odrpā|ac, -ca, m. — обідранець
odrvē|jivati, -ujem — терпнути; дерев'янити
odiž|ati, -im — зберегти, одержати, дотримати(ся), здобути, підтримати, провести
održáv|ati, -am — зберігати, підтримувати, одержувати, вести
òdsad(a) — з цього часу; віднині; від сьогодні
odsè|iti (se), -im (se) — переселитися, виселитися
odsi|jèc|ati, -am — відтинати, відрубувати

òdsjāj, m. — відблиск, заграва
òds|ječ|ī, -iječem — відрізати, відрубати
òdsje|k, m. (mn. -ci.) — відділ
òdsje|sti, -dnem — зупинитися (в готелі)
odskál|kati, -čem — контрастувати
odskak|ivati, -ujem — відскакувати
odskòč|iti, -im — відскочити
odslúž|iti, -im — відслужити, вислужити
odspáv|ati, -am — проспати (якийсь час)
odstrán|iti, -im — відсторонити; усунути; відхилити
odstran|jivati, -ujem — відстороняти; усувати, відхиляти
odstúpānje, s. — відступ
odstúp|ati, -am — відступати
odstúp|iti, -im — відступити
òdsud|an, -na, -no — вирішальний
òdsustvo, s. — відсутність; відпустка
òdsut|an, -na, -no — відсутній
òdsutnòst, -i, ž. — відсутність
odšaráf|iti, -im v. odviti
odšarafi|jivati, -ujem v. odviti
òdštāmp|ati, -am — надрукувати, віддрукувати
òdšteta, ž. — відшкодування; винагорода за втрати
oduč|iti (se), -im (se) — розучитися; відвикнути
odudar|ati, -am — контрастувати, виділятися

odugovláčēnje, s. — тяганина, відтягування
odugovláčǽjti, -im — відтягати, відтягувати; баритися, гаятися
odùpirǽjati se, -em se — опиратися; чинити опір
odùprǽjjeti se, -em se — вчинити опір; опертися
òdūrǽjan, -na, -no — огидний, бридкий, потворний
odùstajǽjati, -em — відмовлятися, утримуватися
odùstajǽjti, -nem — відмовитися, утриматися
oduševǽjiti, -im — захопити, запалити, наснажити
oduševǽjiti se, -im se — запалитися, захопитися
oduševǽjǽvǽjati, -am — захоплювати, наснажувати, запалювати
oduševǽjǽvǽjati se, -am se — запалюватися, захоплюватися
oduševǽljen — натхненний, окрилений, завзятий
oduševǽjēnje, s. — запал, ентузіазм, захоплення, піднесення, наснага
òduvlǽjek — споконвіку, споконвічно, здавна
odùzǽjti, -mem — відняти, відібрати, забрати
odùzmānje, s. — віднімання, утримання
odùzmǽjati, -am i -lǽjem — віднімати, відбирати, забирати
odùzǽjiti se, -im se — подовжитися; розраховуватися
odvǽjānje, s. — відділення, розлучення
odvǽjati, -am — відділяти, вилучати, розлучати

odvǽjati se, -am se — відділятися, виділятися
òdvǽžǽjan, -na, -no — відважний, мужній
odvǽžǽjiti se, -im se — зважитися, насмілитися, відважитися
odvǽžǽjivati se, -ujem se — зважуватися, насмілюватися, відважуватися
òdvǽžnōst, -i, ž. — відвага, мужність
odvǽjsti, -dem — відвести, вивести, завести
odvǽjsti, -zem — відвезти
odvǽjsti se, -zem se — виїхати, відїхати, вирушити
odvǽjzati, -žem — відв'язати
odvezǽjivati, -ujem — відв'язувати
odvǽjǽjati, -am — відвертати
odvikǽvǽjati, -am — відучувати
odvikǽvǽjati se, -am se — відвикати, розучуватися
òdviknǽjuti se, -em se — відвикнути, розучитися
òdvǽjšē — надто, занадто
òdvǽjiti, -jem — відгвинтити, відвернути
òdvǽjetnik, m. — адвокат
odvlǽčǽjiti, -im — зносити, відтягати, відволікати
òdvod, m. — відвід, відведення; відводка
odvòdǽjiti, -im — відводити; заводити
òdvodnǽj — відвідний
òdvojeno — нарізно, окремо
odvòjǽjiti, im — відділити, вилучити, розлучити
odvòjǽjiti se, -im se — відділитися, виділитися
òdvoz, m. — відїзд
odvòzǽjiti, -im — відвозити
òdvračǽjati, -am — переконувати, відвертати, відго-

рювати, відповідати, заперечувати
òdvrat|jan, -na, -no — противний, обурливий, потворний; гідотний, гідкий, огидний, осоружний, відразливий, бридкий
odvrat|iti, -im — переконати, відвернути, відговорити, відповісти, заперечити
òdvratnòst, -i, ž. — огида, відраза
odvrn|uti, -em — вивернути, відвернути, викрутити, відгвинтити
òdvr|tati, -čem — вивертати, відвертати, викручувати, відгвинчувати
odvú|ći, -čem — відтягти; відвернути; відволокти
odvú|ći se, -čem se — відійти, відволотися
òdzdrav|iti, -im — відповісти (на привітання)
òdzdrav|jati, -am — відповідати (на привітання)
ofenzíva, ž. — наступ
òfenzív|jan, -na, -no — наступальний
oficír, m. — офіцер
òg|jan, -nja, m. — вогонь
ògāv|jan, -na, -no — гідкий, гідотний, бридкий, відразливий
ògāvnošt, -i, ž. — відраза, огида
oglàd|njeti, -nim — зголодніти, виголодуватися
òglās, m. — оголошення, об'ява
oglás|iti, -im — оголосити; об'явити
oglašávānje, s. — оголошення; оголошення
oglašáv|ati, -am — оголошувати; об'являти

oglədaio, s. — дзеркало
ogləd|jati se, -am se — оглядатися; придивлятися; помірятися
ogləb|iti, -im — оштрафувати
oglúš|iti, -im — оглухнути
oglúš|iti se, -im se — не прислухатися, залишитися глухим
oglušívati, -ujem — глухнути
oglušívati se, -ujem se — не прислухатися, залишатися глухим
ognò|jiti se, -im se — загноїтися
ògnjen — вогненний
ògnjište, s. — вогнище, ватра
ogorčáv|ati, -am — робити гірким; сердити, дратувати
ògòrčēn — розлючений, озлоблений, роздратований
ògòrčēnošt, -i, ž. — злоба, роздратування
ogórč|iti, -im — зробити гірким; розсердити, роздратувати
ogovárānje, s. — обмова
ogovár|ati, -am — лихословити, порочити, обмовляти
ògrada, ž. — огорожа; поруччя, поручні; паркан, тин
ograd|iti, -im — огородити, обнести
ograd|ivati, -ujem — городити, обгороджувати; обносити
ògran|jak, -ka, m. (mn. -ci) — гілка, відгалуження
ograničáv|ati, -am — обмежувати
ogràn|čēn — обмежений

ogrànichenōst, -i, ž. — обмеже-
ність
ogrànč̃l̃ti, -im — обмежити
ogrèbotina, ž. — подряпина,
дряпина
ogrèp̃st̃i, -bem — дряпнути,
подряпати, подерти
ògrev, m. — опалення
ògr̃ij̃ati, -em — обігріти
ògr̃lica, ž. — намісто
ogf̃ñj̃uti, -em — загорнути,
накинути; обгорнути
ògr̃òm̃jan, -na, -no — величез-
ний, здоровенний
ògr̃òzd, m. (bot.) — агрус
ogr̃t̃áč, m. — плащ, накидка
ògr̃t̃ati, -cem — обгортати,
загортати
ogúl̃j̃iti, -im — обдерти, здер-
ти; обскубти; пограбувати
òh! (uzv.) — ох!
ohlád̃j̃iti, -im — застудити,
охолодити
ohlád̃j̃iti se, -im se — вистиг-
нути; охолонути
ohò! — ого!
òhol — чванливий, зарозумі-
лий, гордовитий
òholōst, -i, ž. — зарозумілість,
гонор, пиха
ohrabr̃enje, s. — захочення,
підбадьорення
ohrabr̃j̃iti, -im — заохотити,
підбадьорити
ohrabr̃íṽanje, s. — заохочу-
вання, підбадьорювання
ohrabr̃íṽati, -ujem — заохо-
чувати, підбадьорювати
òj! (uzv.) — ой!
ojáč̃l̃ati, -am — зміцнити
okál̃j̃ati, -am — забруднити,
заплямувати, замурзати
òkameñj̃iti se, -im se — ска-
м'янити
okáñj̃iti se, -im se — залиши-
ти, кинути, відмовитися

òkit̃j̃iti, -im — прикрасити
òk̃iada, ž. — суперечка, за-
клад, пари
òklad̃j̃iti se, -im se — закла-
стися
okleṽj̃tati, -cem — опорочи-
ти, обмовити, оббрехати,
знеславити
oklj̃eṽj̃ati, -am — вагатися
òklizñj̃uti se, -em se — по-
сковзнутися
òklop, m. — броня
òklop̃ljen — броньований
oklòpñjača, ž. — бронено-
сець
òko, s. (mn. òci, ž.) — око; u
č̃etiri òka — сам на сам,
віч-на-віч; g̃r̃edati ispod
oka — дивитися спідлоба;
òko zà oko, z̃ub zà z̃ub —
око за око, зуб за зуб;
pròst̃im (gòlim) òkom —
простим оком, незброє-
ним оком; b̃iti t̃in ù oku
— як сіль в оці
oko (+ G.) — навкруги, дов-
кола
òkolica, ž. — округ, країна
òkolina, ž. — оточення, сере-
довище
okoliš̃anje, s. — манівці, на-
тяк
okoliš̃j̃ati, -am — обходити,
ходити навколо, кружляти
òkòlni — навколишній
okómōst, -i, ž. — обставина
òkolo — довкола, навкруги,
кругом
òkomit — прямовісний; кру-
тий
okòm̃j̃iti se, -im se — обру-
шитися, ополчитися, вї-
стися
okònc̃l̃ati, -am — закінчити,
завершити

okòp|ati, -am — обкопати; обгорнути
 okoráv|ati, -am — обкопувати; обгортати
 okòr|jo, -jela, -jelo — зачерствілий, огрубілий, закоренілий
 okòrist|iti se, -im se — покористуватися, скористатися
 ok|òvati, -ujem — закувати; окувати
 òkovi, m. mn. — окови, кайдани
 òkrajsti, -dem — обібрати, обікрасти
 okrèč|iti, -im — вибілити, побілити
 okrén|uti, -em — повернути, навернути, обернути; перевернути
 okrén|uti, se, -em se — повернутися, відвернутися, обернутися
 okrepljívati, -ujem — підкріплювати, зміцнювати; освіжати
 òkrèt, m. — оборот, зворот
 òkrèt|jan, -na, -no — спритний, верткий, меткий, в'юнкий
 òkretán|je, s. — обертання, звертання
 òkre|tati, -čem — повертати, обертати, обкручувати
 òkre|tati se, -čem se — повертатися, обертатися, відвертатися
 okrijèp|iti, -im — підкріпити, зміцнити; освіжити
 òkri|je, s. — захист; покровительство
 okriv|iti, -im — обвинуватити, звинуватити
 okriv|jènk, m. — підсудний
 okrivjívati, -ujem — обвинувачувати, звинувачувати, винуватити

okrnj|iti, -im — обламати, попсувати; скоротити
 okrnjívati, -ujem — обламувати, псувати; скорочувати
 okrìst|iti, -im — охрестити
 òkršāj, m. — сүтичка, короткочасний бій
 òkru|g, m. (mn. -zi) — округ
 òkrug|ao, -la, lo — округлий, круглий
 okrùglica, ž. — галушка
 òkrun|iti, -im — коронувати, прикрасити короною
 òkrut|jan, -na, -no — жорсткий, лютий, сүворий
 òkrutnòst, -i, ž. — жорстокість, лють, сүворість
 okružíván|je, s. — оточування
 okruž|iti, -im — оточити, обступити, обнести, обкрутити
 okružívati, -ujem — оточувати, обступати, обносити, обкручувати
 òkrúžnica, ž. — циркуляр
 okrváv|iti, -im — закривавити
 oksidácija, ž. — окислення
 oksidír|ati, -am — окислювати, оксидувати
 òktòb|ar, -ra, m. — жовтень
 òktòbarskí — жовтневий
 òkuč|iti se, -im se — обжитися, завести собі дім
 òkučnica, ž. — усадьба. земля біля дому, садиба
 òkuka, ž. — звій
 okùlst(a), m. — окуліст
 òkup, m. — збори, збір; біти
 na òkupu — зібратися
 okupácija, ž. — окупація
 okúp|ati, -am — викупати
 okúp|ati se, -am se — викупатися

okupír|ati, -am — окупувати, зайняти, захопити

òkup|iti, -im — згуртувати, зібрати, скликати, зосередити

òkup|iti se, -im se — стовпитися, зібратися, зосередитися

okúp|j|ati, -am — збирати, згуртовувати, скликати, оточувати

okúp|j|ati se, -am se — товпитися, збиратися, зосереджуватися

òkup|jen — спаяний, згуртований, з'єднаний

òkús, m. — шматок, ковток

òkus|iti, -im — покуштувати; попоїсти

òkuš|ati, -am — попробувати, випробувати, спробувати

òkužen — зачумлений

òkuž|iti, -im — заразити, зачумити

okuž|ivati, -ujem — заражати, зачумляти

òkvír, m. — рама, оправа; межі (přen.)

òlabav|iti, -im — попустити; послабити; розпустити

òlako — залюбки, легко; легковажно; **òlako shvācati** — легковажити

olaksán|je, s. — полегшення, послаблення, пом'якшення

olàks|ati, -am — полегшити; послабити, пом'якшити

olaksáv|ati, -am — полегшувати; послабляти; пом'якшувати

òlakšica, ž. — пільга

olličén|je, s. — втілення

òloš, m. — набрід, потолоч, нечисть

òlovka, ž. — олівець

òlovo, s. — свинець

olúja, ž. — гроза, буря, громоваиця

òlu|k, m. (mн. -ci) — жолоб

òlup|na, ž., mн. — черепок;

уламок, осколок

oljúšt|iti, -im — очистити

òmag|lica, ž. — легкий туман; сп'яніння, запаморочення

òmalovažáv|ati, -am — зневажати, легковажити

òmalováz|iti, -im — зневажити

òmasòv|iti, -im — зробити масовим, пустити в маси

òmást|iti, -im — замаслити, заялозити

òmaška, ž. — хиба, помилка, огріх; промах

òmča, ž. — петля, аркан

òmeđáv|ati, -am — розмежувати; обмежувати

òmeđ|iti, -im — розмежувати; обмежити

òmekš|ati, -am — пом'якшити

òmekšáv|ati, -am — пом'якшувати

òmé|sti, -tem — завадити, перешкодити, заборонити

òmé|t|ati, -am — заважати, перешкоджати, забороняти

òmil|jen — улюблений, любий, любий; коханий

òmir|sati, -šem — обнюхати; винюхати

òm|jer, m. — мірка, обмір

òmladina, ž. — молодь, юнацтво

òmladín|ac, -ca, m. — юнак, молодий чоловік

òmlàdinka, ž. — юнка

òmladinski — молодіжний

omogúćiti, -im — дати можливість; зробити можливим

òmot, m. — обгортка, згорток, обкладинка, пакет

omòtáč, m. — оболонка, обкладинка, обгортка

omòtjati, -am — обмотати, замотати, завернути; **omòtati òko prsta** — обвести крutom пальця

òmršav|jeti, -im — схуднути, змарніти

òmrzn|juti, -em — остогидіти; зненавидіти

òn — він

òna — вона

òn|ǎj, -a, -o — той, та, те
onàk|av, -va, -vo — такий, отакий

onàko — отак, так, таким чином

ònamo — там, туди

òndā — тоді, після того; потім

òndašnjī — тодішній

òndje — там

ondu|ácija, ž. — завивка

ondulír|jati, -am — завивати, завити

onemogúćiti, -im — зробити неможливим, знешкодити

oneraspolòžiti, -im — розстроїти; зіпсувати настрої

oneraspolòžiti se, -im se — розстроїтися; бути в поганому настрої

onesposòb|iti, -im — зробити непридатним; позбавити працездатності

onesposobjáv|jati, -am — робити непридатним; позбавляти працездатності

onesvijèst|iti se, -im se — знепритомніти, зомліти, втратити свідомість

onèsviješten — непритомний, зомлілий

onesvješć|ivati se, -ujem se — непритомніти, умлівати, зомлівати

òni — вони

onijèm|iti, -im — оніміти

òno — воно

onoliko — стільки

onùda — туди; тим боком; тією дорогою; там

onjúš|iti, -im — нюхнути, обнюхати; пронюхати

òpadānje, s. — спад; відляв

òpad|jati, -am — опадати, спадати, падати

òpāk — злісний; різкий, жорстокий; нехороший

opál|iti, -im — обпалити, зазмагнути, вистрілити

òpāljen — засмаглий, обпалений

oramét|iti se, -im se — дійти до розуму, схаменутися

òpās|an, -na, -no — небезпечний, злоякісний

opásnost, -i, ž. — небезпека

òpa|sti, -dnem — опастися, спасти, упасти

òpaz|iti, -im — помітити, спостерегти; зауважити

opáž|jati, -am — помічати, спостерігати; зауважувати

opčín|iti, -im — зачарувати; заворожити

opčínjáv|jati, -am — зачарувувати; заворожувати

općenárodnī — всенародний

òpčēnje, s. — спілкування, відносини

òpći — спільний, загальний, загальнозживаний

òpćina, ž. — община, муніципалітет
 òpćiti, -im — спілкуватися
 opè|ći, -čem — обпекти, опалити, обпалити; ужалити
 opè|ći se, -čem se — обпектися
 òpeka, ž. — цегла
 òpeklna, ž. i opèkotlna, ž. — опік
 òpera, ž. — опера
 operácija, ž. — операція
 operèta, ž. — оперета
 operír|ati, -am — оперувати
 òperni — оперний
 òpèt — знов, знову, ізнов
 opíj|ati, -am — п'янити, паморочити
 opíj|ati se, -am se — п'янити, хмелити, пиячити
 opíjenòst, -i, ž. — сп'яніння
 òrijum, m. — опіум
 òrip, m. — дотик
 òrip|ati, -am — помацати; обмацати, ошупати
 opiráv|ati, -am — мацати, намацувати, шупати
 opípljiv — відчутний
 òpir|ati se, -em se — опиратися, противитися
 òpis, m. — опис
 òpis|an, -na, -no — описовий
 opís|ati, -šem — описати
 opisívatí, -ujem — описувати
 òpismen|iti, -im — навчити (грамоти)
 òpiti, -jem — сп'янити, оп'янити
 òpiti se, -jem se — оп'янити, захмеліти; напиться
 òrjev|ati, -am — оспівати
 opkòl|iti, -im — обступити, обложити, оточити
 opkoljávānje, s. — оточення

opkoljáv|ati -am — обступати, облягати, оточувати
 òrkor, m. — окоп; земляний вал
 oplemèn|iti, -im — облагородити
 oplemenjívati, -ujem — облагороджувати
 oplòd|iti, -im — оплодотворити, запліднити
 oplòdnja, ž. — запліднення
 oplòd|ivati, -ujem — оплодотворяти, запліднювати
 òpljačk|ati, -am — пограбувати, розікрасти
 òpljesniv|iti, -im — запліснявити; зацвісти
 òrna, ž. — оболонка, плівка
 òròj|an, -na, -no — п'янкий, п'янливий, оп'яняючий
 òromena, ž. — попередження, пересторога; догана, зауваження
 opromén|uti, -em — попередити, нагадати; зауважити, застерегти
 opòmin|ati, -em — попереджати, нагадувати, застерігати; зауважувати
 oponàšāč, m. — наслідувач
 oponàšānje, s. — наслідування
 oponàš|ati, -am — наслідувати, імітувати
 opònent, m. — опонент
 oponír|ati, -am — опонувати; заперечувати
 òpor — різкий, грубий, терпкий
 opòrav|ak, -ka, m. — видування, одужання
 opòrav|iti se, -im se — видужати, одужати, поправитися

opòravljati se, -am se — видужувати, одужувати; поправлятися
oporez|ivati, -ujem — оподаткувати, обкладати
oportunist(a), m. — опортуніст
oportunistički — опортуністичний
oportuniz|am, -ma, m. — опортунізм
òporuka, ž. — заповіт
opovrgáv|ati, -am — спростувувати
opovrgávánje, s. — спростування
opòvrgn|uti, -em — спростувати
opozícija, ž. — опозиція
opozícijski i òpozíciòni — опозиційний
òpoziv, m. — відзив
opozív|ati, -am — відкликати; скасовувати
opòz|vati, -ovem — відкликати; скасувати
oprášt|ati, -am — прощати, пробачати; звільняти
oprášt|ati se, -am se — прощатися, пробачати; звільнятися
òp|rati, -erem — вимити; випрати; помити; умити; змити
òprávdán — виправданий, обґрунтований
opravdánje, s. — виправдання, обґрунтування
òprávd|ati, -am — виправдати, обґрунтувати
opravdáv|ati, -am — виправдовувати, обґрунтовувати
òpreč|an, -na, -no — протилежний, противний, супротивний

opredijèl|iti, -im — визначити
opredijèl|iti se, -im se — визначитися
opredjel|ivati, -ujem — визначати
opredjel|ivati se, -ujem se — визначатися
òpreka, ž. — суперечність, протиріччя
òprema, ž. — обладнання, устаткування, спорядження
oprém|ati, -am — споряджати; устатковувати, прибирати, обладнувати, лаштувати
oprém|iti, -im — спорядити; обладнати; прибрати
òprèz, m. — увага, обережність, обачність; **bíti na oprèzu** — бути напоготові, на сторожі
òprèz|an, -na, -no — обережний, сторожкий, завбачливий, обачний
òprèznošt, -i, ž. — обережність, обачність
òprijeti se, -em se — опертися; учинити опір
oprób|ati, -am — попробувати; випробувати
opròst|iti, -im — простити, пробачити
opròst|iti se, -im se — попроситися, розпрощатися
òproštá|j, m. — пробачення, прощання; вибачення
òproštájni — прощальний
oproštenje, s. — вибачення, прощення
òpruga, ž. — пружина, ресора
òprž|iti, -im — опалити
òpsada, ž. — облога

òpsad|an, -na, -no — облого-
вий; òpsadnò stánje —
стан облоги
òpsèg, m. — обсяг, об'єм,
обшир
òpsèž|an, -na, -no — великий,
просторий, обширний
opsjéd|ati, -am — облягати,
обсідати, обкладати
òpskrba, ž. — постачання, за-
безпечення, устаткування
òpskrbljenòst, -i, ž. — забез-
печеність
ops|òvati, -ujem — виляяти,
лайнати; коренити
òpstan|ak, -ka, m. — існу-
вання
òpšir|an, -na, -no — великий,
обширний, детальний, до-
кладний
òpšit|ati, -jem — обшити; об-
кидати
òpšiv|ati, -am — обшивати,
обкидати
opterecén|je, s. — наванта-
ження
opterecív|ati, -ujem — обтя-
жувати; навантажувати
optèret|it|ati, -im — обтяжити,
завантажити, навантажити
òpticā|j, m. — обіг
òptičār, m. — оптик
optimist(a), m. — оптиміст
optimiz|am, -ma, m. — опти-
мізм
optič|ati, -im — обігти
òptužba, ž. — звинувачення;
обвинувачення
optužènik, m. — підсудний
optúž|it|ati, -im — обвинувати-
ти, звинуватити; оскаржи-
ти
optužív|ati, -ujem — обвину-
вачувати, звинувачувати;
оскаржувати

òptužn|i — обвинувальний
òptužnica, ž. — обвинувачен-
ня
òpunòmoćen — уповноваже-
ний, довірений; повноваж-
ний
òpunomòc|it|ati, -im — уповно-
важити
òpunomòc|iv|ati, -ujem —
уповноважувати
òpúst|jet|ati, -im — опустіти;
обезлюднити
òpustoš|it|ati, -im — спустоши-
ти
òpuš|ak, -ka, m. (mn. -ci) —
недокурюк
òrāč, m. — орач; плугатар
òra|h, m. (mn. -si) — горіх
òrànica, ž. — нива, орна зе-
мля
òrán|je, s. — оранка
òr|ao, -la, m. (mn. -lovi) —
опа
òr|ati, -em — орати
orbíta, ž. — орбіта
òrden, m. — орден
òrgān, m. — орган
organizáci|ja, ž. — організація;
Organizáci|ja ujèdínjen|h ná-
ródā (OUN) — Організація
об'єднаних Націй (ООН);
organizáci|ja ùdrúženòg ra-
da (OUR) — організація
об'єднаної праці
organiz|am, -ma, m. — орга-
нізм
organizātor, m. — організа-
тор
organizír|ati, -am — організу-
вати, організовувати
origināl, m. — оригінал
òrigināl|an, -na, -no — оригі-
нальний, своєрідний; са-
мобутній
orijāš, m. — гігант
orijentáci|ja, ž. — орієнтація

orijentír|ati, -am — орієнтувати
òr|íti se, -i se — розноситися, лунати
òrkest|ar, -ra, m. — оркестр
òrmār, m. — шафа
orònu|o, -la, -lo — старезний, ветхий; дряхлий
oròn|uti, -em — одряхліти від старості; знесилити
ortogràfija, ž. — орфографія
òrtā|k, m. (mn. -ci) — спільник
òrūde, s. — знаряддя, начиння; гармата
družān — озброєний
òrūžje, s. — зброя
òs, -i, ž. — вісь, стрижень
òsa, ž. — оса
osàkat|íti, -im — покалічити, зробити калікою
òsam — вісім
osamdesēt — вісімдесят
òsāmljen — самотній, одинокий, ізольований
osānnaest — вісімнадцять
osānnaesti — вісімнадцятий
oscilácija, ž. — коливання
osèd|jati, -am — осідлати
òseka, ž. — відлив
osékn|uti se, -em se — висякатися
osigurāč, m. — запобіжник
osigurānički — страховий
osigurāni|k, m. (mn. -ci) — застрахований; забезпечений
osiguránje, s. — забезпечення, страхування; **socijālno osiguránje** — соціальне страхування
osigùr|ati, -am — застрахувати; забезпечити; гарантувати
osigùr|ati se, -am se — забезпечитися, застрахуватися

osiguráv|ati, -am — забезпечувати, застраховувати
òsil|íti se, -im se — змужніти, зміцніти, стати зухвалим
òsim (+ G.) — окрім, крім, опріч; за винятком
òsinjā|k, m. (mn. -ci) — осине гніздо
òsip, m. — висип
òsip|ati se, -am se i -ljem se — висипатися; обсипатися; розвалюватися
osiromašénje, s. — зубожіння, збіднення
osiròmaš|íti, -im — збідніти, обідніти, зубожіти
osiromaš|ivati, -ujem — бідніти, біднішати, убожіти
osiròt|íti, -im — осиротити
òsječāj, m. — почуття, відчуття, відчуження
òsječāj|an, -na, -no — почуттєвий, чутливий, чулий, емоціональний
òsječānje, s. — почуття, відчуття, відчуження, самопочуття
òsječ|ati, -am — відчувати, почувати
òsječ|ati se, -am se — почувати себе
òsjet, m. — чуття, відчуття
òsjet|an, -na, -no — помітний, відчутний, почуттєвий, чуттєвий, дошкульний
òsjet|íti, -im — відчутити; почувити
osjèti|jiv — чутливий, чулий, уразливий; відчутний
osjèti|jivòst, -i, ž. — чутливість, чулість
òskud|an, -na, -no — бідний, неімущий, злиденний, убогий

òskudica, *ž.* — нестатки, злигодні; нужда, бідність, убогість
 oskudjèv|ati, -am — бідувати
 òslab|iti, -im — знесилити; ослабнути
 òslanj|ati se, -am se — опиратися; покладатися
 osljèp|iti, -im — осліпнути
 Oslo, *m.* (geogr.) — Осло
 oslobáđ|ati, -am — визволяти, звільняти, відпускати, вивручати
 oslobáđ|ati se, -am se — визволятися, позбуватися
 oslobòdilac, -oca, *m.* — визвольник, визволитель
 osiobòdilačkī — виавольний
 oslobòd|iti, -im — визволити, звільнити, відпустити, вивручити
 oslobòd|iti se, -im se — визволитися, позбутися
 oslobođenje, *s.* — визволення, звільнення, виправдання
 òslon|ac, -ca, *m.* — опора; підтримка
 oslònj|iti se, -im se — покластися, опертися
 oslòv|iti, -im — звернутися
 osluš|ivati, -ujem — прислухатися, слухати; підслухувати
 osluš|uti, -em — прислухатися; підслухати
 osljep|jivati, -ujem — осліплювати, осліпляти
 osmàtráčnica, *ž.* — *v.* проматрачница
 òsmī — восьмий
 òsmica, *ž.* — вісімка
 òsmjeh, *m.* — усміх, усмішка

òsmina, *ž.* — восьма частина
 osmjeh|ivati se, -ujem se — посміхатися, усміхатися
 òsmjel|iti se, -im se — осміліти; посмілішати
 osmòrica — восьмеро
 òsmoro — восьмеро
 osniváč, *m.* — засновник, основоположник; фундатор
 osnivánje, *s.* — заснування
 osniv|ati, -am — оснóвувати, засновувати, утворювати, заводити
 òsnova, *ž.* — основа, підстава, база, базис
 òsnòv|an, -na, -no — основний; основоположний; òsnòvnā škòla — початкова школа
 osnòvati, -ujem — оснóвувати, заснóвувати, утворити, завести
 osnút|ak, -ka, *m.* — заснування
 òsoba, *ž.* — особа
 òsob|an, -na, -no — особистий, власний
 òsobina, *ž.* — особливість, властивість, своєрідність
 òsobit — особливий, спеціальний, своєрідний
 òsobito — особливо
 òsobitòst, -i, *ž.* — особливість, своєрідність
 òsòbi|je, *s. zb.* — штат; персонал
 osokòlj|iti, -im — підбадьорити
 òsòr|an, -na, -no — різкий, грубий; зарозумілий
 osòvina, *ž.* — вісь, стріжень
 òspice, *ž. mn.* — кір
 osporáv|ati, -am — заперечувати

osposòb|iti, -im — зробити
 придатним (здатним), на-
 вчити
osposòb|iti se, -im se — ста-
 ти придатним (здатним),
 навчитися
osposobljáv|ati, -am — роби-
 ти придатним (здатним),
навчати
osposobljáv|ati se, -am se —
 ставати придатним (здат-
 ним), навчатися
osramòt|iti, -im — ославити,
 осоромити
òsrednj|i — посередній, пере-
 сичний; рядовий, недале-
 кий
òstāl|i — інший
òstāl|ò — решта
òstar|jeti, -im — постаріти,
 застаріти
ostát|ak, -ka, m. — лишок,
 залишок, останок, пережи-
 ток, решта
òsta|ti, -nem — залишитися;
òstati čítav — уціліти;
òstati práznih rùkù — за-
 лишитися з порожніми ру-
 ками
òstav|iti, -im — покинути, ли-
 шити, облишити, відцүра-
 тися; **òstaviti na cjèdilu** —
 наставити носа; **òstaviti**
na míru — дати спокій
òstavlj|ati, -am — покидати,
 лишати, залишати, обли-
 шати
òstávka, ž. — відставка
òstri|ci, -žem — обстригти
ostrìžen — стрижений
òstruga, ž. — шпора
ostrùrg|ati, -žem — обструга-
 ти; обточити
ostvarén|je, s. — здійснення,
 реалізація

ostvár|iti, -im — здійснити,
 виконати
ostvár|iti se, -i se — збутися,
 здійснитися
ostvar|ívati, -ujem — здійсню-
 вати, виконувати
ostvar|ívati se, -uje se —
 збуватися, здійснюватися
òsuda, ž. — вирок, осүд, при-
 сүд, засүдження; **smřtnā**
òsuda — смертний вирок
osùd|iti, -im — приректи, за-
 сүдити, присүдити
òsùden — приречений
osuđ|ívati, -ujem — приріка-
 ти, засүджувати, присү-
 джувати; гүдити, ганити
osuječ|ívati, -ujem — переш-
 коджати, заважати; зрива-
 ти
osujét|iti, -im — перешкоди-
 ти, завадити, зірвати
osùm|njč|iti, -im — запідозри-
 ти
osùš|iti, -im — осушити, ви-
 сүшити, засүшити, витер-
 ти
osùš|iti se, -im se — висох-
 нути, пересохнути; висү-
 шитися
òs|ùti, -pem — обсіпати; об-
 лити; розсіпати; розмота-
 ти
òs|ùti se, -pem se — висіпа-
 тися; розсіпатися; розмо-
 татися
osvājāč, m. — завойовник,
 загарбник
osvājānje, s. — завоювання,
 захоплення, загарбання,
 захват
osvāj|ati, -am — завойовува-
 ти, захоплювати, заволоді-
 вати

ösveta, ž. — помста
 ösvét|iti se, -im se — помститися
 ösvetni|k, m. (mn. -ci) — месник
 osveto|jübiv — мстивий
 osvijèst|iti se, -im se — опритомніти, опам'ятатися, отямитися, спохватитися
 osvijèt|iti, -im — освітити, опромінити, висвітлити
 ösvít, m. — світанок
 osvjedòč|iti se, -im se — пересвідчитися, упевнитися
 osvjedòč|ivati se, -ujem se — пересвідчуватися, упевнюватися
 osvješč|ivati se, -ujem se — притомніти, спохвачуватися, опам'ятовуватися
 osvjetl|jav|ati, -am i osvjetl|jivati, -ujem — освітлювати, освічувати
 osvjetl|jénje, s. — освітлення
 osvježav|ati, -am — освіжати
 ösvjež|iti, -im — освіжити
 osvò|jiti, -im — завоювати, захопити, заповонити, освоїти, оволодіти
 osvřn|uti se, -em se — оглянутися, повернутися
 ösvř|tati se, -čem se — оглядатися, повертатися
 ošamar|iti, -im — дати ляпаса
 ošamút|iti, -im — приголомшити, запаморочити
 öšin|uti, -em — шибнути, шибнути, вдарити
 öšišan — стрижений, підстрижений
 ošiš|ati, -am — обстригти, постригти, підстригти

öšt|ar, -ra, -ro — гострий, різкий, сурорий, дошкульний, пронизливий
 oštećenje, s. — пошкодження
 ošteč|ivati, -ujem — псувати, шкодити
 öštet|iti, -im — зіпсувати, пошкодити
 öštrica, ž. — лезо; клинок, жало
 ošřina, ž. — гострота, сурорість
 öšřiti, -im — гострити, нагострювати, загострювати, правити, направляти, точити, відточувати
 öšřòüm|an, -na, -no — проникливий, дотепний
 öšřòüm|je, s. — дотепність, ясність думки
 ötac, oca, m. (mn. očevi) — батько; тато
 ötad i otadā — відтоді
 ötadžbina — v. domovina
 ötadžbínski — v. domovinski
 otáp|ati, -am — розтоплювати, витоплювати, плавити
 otaras|iti se, -im se — збути-ся
 otècen — опухлий
 otè|ci, -čem — опухнути, напухнути, розпухнути
 otègn|uti, -em — розтягнути, відтягнути
 öteki|na, ž. — опух; пухлина; флюс
 öt|èti, -mem — відбити, відібрати, відняти; загарбати
 otè|zati, -žem — відтягати, відтягувати
 otèž|ati, -am — утруднити, ускладнити; стати важким
 otežav|ati, -am — утруднювати, ускладнювати; важчати
 othrán|iti, -im — вигодувати; вигодувати

otíci, odem — відійти, відбу-
ти, виїхати, вибути, піти
otimáč, m. — загарбник, гра-
біжник
otimáčina, ž. — грабіж, по-
грабування, грабунок
òtimānje, s. — загарбання,
розкрадання
òtim|ati, -am i -l|jem — відби-
рати, віднімати, відбивати,
грабувати, загарбувати
òtim|ati se, -am se i -l|jem se
— вириватися; захищатися
òtir|ati, -em — обтирати, ви-
тирати, стирати
òtis|ak, -ka, m. (mn. -ci) — від-
биток
òtje|cati, -čem — пухнути,
опухати, напухати, розпу-
хати
òtjer|ati, -am — прогнати,
вигнати; зігнати
òtkač|iti, -im — відчепити;
звільнити
otkač|ivati, -ujem — відчі-
пляти; звільняти
òtkad — з того часу, як...;
якого часу, відколи
òtkaz, m. — відмова
otkáz|ati, -žem — відмовити;
відмовитися
otkaz|ivati, -ujem — відмо-
вляти, відмовлятися; від-
повідати
otkíd|ati, -am — зривати, від-
ривати, відбивати, відлом-
лювати
òtkin|uti, -em — зірвати, ві-
дірвати, відбити, відломити
òtklan|jati, -am — відхилити
otkìon|iti, -im — відхилити
otkljùč|ati, -am — відімкну-
ти
otkljùčáv|ati, -am — відмика-
ти

otkòp|ati, -am — відкопати,
розкопати
otkopáv|ati, -am — відкопу-
вати, розкопувати
otkòpč|ati, -am — розстібну-
ти
otkopčáv|ati, -am — розстіба-
ти
otkotrì|jati se, -am se — від-
котитися
otkríce, s. — відкриття
òtkri|iti, -jem — відкрити; вик-
рити; розкрити, виявити;
òtkriti tájnu — відкрити
таємницю
otkrív|ati, -am — відкрива-
ти; викривати; розкрива-
ти, виявляти
òtkud i otkùdā — відкіля,
звідки
òtkup, m. — викуп
otkúp|iti, -im — викупити, за-
купити, скупити
otkupl|jivati, -ujem — вику-
повувати, закупувувати,
скупувувати
òtkvač|iti se, -im se — од-
чепитися
òtmica, ž. — викрадення
òtmičar, m. — викрадач, зло-
дій
òtmjen — вишуканий
òtol|k, m. (mn. -ci) — острів
òtopina, ž. — розчин
otòp|iti, -im — відтанути
otopl|jáv|ati, -am — тепліти,
підігрівати, зігрівати
òtpa|dak, -tka, m. (mn. -ci) —
залишок, обрізок, уламок;
покидьок
òtpad|ati, -am — відпадати,
відвалюватися
òtpadni|k, m. (mn. -ci) — від-
ступник, зрадник, ренегат
òtpa|sti, -dnem — відласти,
відвалитися

otpi|sati, -šem — відррахувати, відчислити, погасити
 otpis|ivati, -ujem — відррахувати, відчисляти, погашати
 otpjev|ati, -am — проспівати; заспівати
 otplač|ivati, -ujem — відплачувати, виплачувати, платити, платити частинами
 otpriata, ž. — розстрочка
 otppliv|ati, -am — відпливати
 otpplòv|iti, -im — відпливати, поплисти, попливти, спливти
 otplovij|ivati, -ujem — відпливати, спливати
 otpòč|eti, -nem — почати, приступити
 otpòčin|uti, -em — спочити, спочинутися
 otpòčin|jati, -em — починати, приступати
 òtpor, m. — опір, відсіч
 òtpòr|jan, -na, -no — витривалий, загартований
 òtpozdrāv, m. — відповідь (на вітання)
 otpòzdrav|iti, -im — відповісти (на вітання)
 otpòzdravij|ati, -am — відповідати (на вітання)
 òtprat|iti, -im — провести, проважати
 òtpravnik pòslòvā (dipl.) — повірений у справах
 otrémānje, s. — пересилка, відправлення, висилання
 otrém|ati, -am — пересилати, відправляти, висилати
 otrém|iti, -im — переслати, відправити, вислати
 òtprīje — раніше
 otrprīkē — приблизно, приміром

òtpusnica, ž. — свідоцтво про звільнення
 òtpust, m. — звільнення, відпущення
 otpùst|iti, -im — звільнити, відпустити, скасувати
 otpùšt|ati, -am — звільняти, відпускати, касувати
 otput|òvati, -ujem — поїхати, виїхати, вибути, відбути, відїхати
 òtrcān — обшарпаний, пом'ятий, ношений
 otrč|ati, -im — утекти, побігти
 otrés|ati, -am — трусити, тріпати, обтрушувати
 òtresit — розторопний
 otrés|iti, -em — обтрусити, витрусити, витріпати
 òtrgn|uti, -em — відірвати
 otrijèzn|iti, -im — витверезити
 otrijèzn|iti se, -im se — витверезитися
 òtrov, m. — отрута
 òtròv|jan, -na, -no — отруйний
 otrovánje, s. — отруєння;
 otrovánje křvi — отруєння крові
 otr|òvati, -ujem — отруїти
 otfrp|jeti, -im — витерпіти
 òtr|iti, -em — втерти, обтерти
 òtudā i otùdā — відтіля
 otudénje, s. — відчуження, відчуженість
 otúd|iti, -im — зробити чужим, відчужити
 otud|ivati, -ujem — відчужувати, робити чужим
 otúp|jeti, -im — притупитися, отупіти
 otupij|ivati, -ujem — притупляти, тупити

otvár|ati, -am — відчиняти, відкривати, розкривати
 òtvor, m. — отвір
 òtvoren — відкритий, відчинений, відвертий
 otvòr|iti, -im — відчинити, відкрити, розкрити
 òv|āj, -a, -o — оцей, цей
 ovàk|av, -va, -vo — такий
 ovàko — так, ось так
 òvāmo — сюди
 òv|an, -na, m. — баран
 òv|as, -sa, m. (bot.) — овець
 óvca, ž. (zool.) — вівця
 òvčār, m. — чабан
 òvčetna, ž. — баранина
 òvdašnjī — тутешній
 óvdje — отут, тут
 óvdje-óndje — де-не-де, подекуди
 oví|jati, -am — обгортати, обвивати
 òv|iti, -jem — обвити, обгорнути
 ovjekòvječ|iti, -im — увічнити
 ovjeráv|ati, -am — завіряти, засвідчувати
 ovlád|ati, -am — освоїти
 ovladáv|ati, -am — освоювати
 ovlást|iti, -im — уповноважити
 ovlašć|ivati, -ujem — уповноважувати
 ovlašćenje, s. — уповноваження
 òv|iaž|iti, -im — змокнути, промокнути, намокнути
 ovogòdišnī — цьогорічний, сьогорічний
 óvčj, m. — обгортка, пов'язка, компрес, припарка
 òvratnī|k, m. (mn. -ci) — комір
 ozákon|iti, -im — узаконити, легалізувати

ozakon|ivati, -ujem — узаконювати, легалізувати
 òzbī|ljan, -na, -no — серйозний, статечний
 òzbīljno — серйозно
 òzdrav|iti, -im — одужати, видужати
 òzdravl|jati, -am — видужувати, одужувати
 ozdрави|enje, s. — видужання, одужання, оздоровлення
 ozé|psti, -bem — замерзнути
 ozid|ati, -am — обгородити стіною, побудувати
 òzim — озимий; òzimā pšènica — озимая пшениця;
 òzimī úsjevi — озимі
 ozli|jèd|iti, -im — поранити, пошкодити
 ozlojéd|iti, -im — обурити, озлобити
 ozlòg|āšen — горезвісний, пресловутий
 ozlòjèdenòst, -i, ž. — лють, злоба
 ozlojèd|ivati, -ujem — обурювати, озлоблювати
 ozlovò|jiti, -im — розсердити, розстроїти
 ozlovò|jiti se, -im se — розсердитися, розстроїтися
 òzljeda, ž. — пошкодження, поранення
 ozljèd|ivati, -ujem — ранити, пошкоджувати
 oznáč|iti, -im — позначити, відзначити, намітити, закарбувати
 označ|ivati, -ujem — мітити, намічати, значити, відзначати
 òznaka, ž. — позначка, мітка, помітка

oznò|iti se, -im se — спітніти
 òzrač|iti, -im — опромінити
 ožalòst|iti, -im — засмүтити
 ožàošćen — засмүчений
 ožè|cí, -žem — обпалити,
 обпекти
 ožè|cí se, -žem se — обпалитися,
 обпектися
 ožèd|njeti, -nim — відчүти
 спрагү, захотіти пити
 ožen|iti, -im — оженити, одружити
 ožen|iti se, -im se — одружитися

òženjen — жонатий, одружений
 òžljak, -ka, m. (мп. -ci) —
 рүбець, шрам
 oživ|iti, -im — оживити
 oživ|jeti, -im — ожити
 oživ|jáv|ati, -am — оживляти;
 пожвавлювати
 oživ|jávānje, s. — оживлення;
 пожвавлення
 oživotvòr|iti, -im — здійснити,
 втілити в життя
 òžujak, -ka, m. — березень
 òžũjski — березневий

P, p

pa (vezn.) — i (й), та
 pac|jent, m. — пацієнт
 pácöv, m. — v. štakor
 pād, m. — падіння, занепад;
 схил
 pādānje, s. — провал
 pād|jati, -am — падати; опадати;
 спадати; западати; провалюватися;
 pādati dũhom — сумүвати, занепадати
 дүхом; pādati nā pamēt —
 приходити в голову, спадати на дүмку;
 pādati ù san — засипати;
 kiša pādā — дощ іде; snijeg pādā — сніг іде
 pādavica, ž. — епілепсія
 pādež, m. (gram.) — відмінок
 pādina, ž. — круча, үзгир'я, үкис,
 схил; низина, діл
 pādobrān, m. — парашүт
 padobrān|ac, -ca, m. — парашүтист
 pāhuljast — пүхнастий
 pahuljica, ž. — снїжинка

pāk|ao, -la, m. — пекло;
 gròm i pàkao! — громи небесні!
 pākēt, m. — пакунок, пакет
 pakir|jati, -am — пакувати, упакувати
 Pākistan, m. — Пакистан
 pākòst, -i, ž. — злоба; злість
 pākòst|tan, -na, -no — злісний, зловредний;
 ехидний
 pākòst|iti, -im — пакостити, робити
 неприємності; пакудити; шкодити,
 псүвати
 pākt, m. — пакт
 pālača, ž. — палац
 paiačinka, ž. — млинець
 pālānka, ž. — містечко; невелике
 провінційне місто
 pālca, ž. — палиця, цүрка; жезл,
 кий
 pāl|iti, -im — палити, запалювати,
 спалювати, закурювати;
 підпалювати
 pālma, ž. — пальма
 pàluba, ž. — палүба

pàljba, ž. — стрільба, пальба, стрілянина
pàmčēnje, s. — пам'ять
pàmēt, -i, ž. — розум, здоровий глузд; **imati na paméti** — мати в голові; **nije mi ni na krāj pàmēti** — це мені і в голову не приходило
pàmet|an, -na, -no — розумний, кмітливий, тямущий, дотепний
pàm|iti, -im — пам'ятати, запам'ятовувати
pàmučnī — бавовняний
pàmuk, m. — бавовна
pànič|an, -na, -no — панічний
pànika, ž. — паніка
panoráma ž. — панорама
pansiōn, m. — пансіон
pānj, m. — цень, корч
parāgāj, m. — папуга
páp|ak, -ka, m. (mн. -ci) — копито; **otégnuti pápke** — розтягнути копита
pàr|ar, -ra, m. — перець
pàpērje, s. — пух
pàpiga, ž. — папуга
pàpīr, m. — папір
parīgnat — паперовий
pàpīrnī — паперовий
pàprika, ž. (bot.) — перець
pàpuča, ž. — тапочка; **bīti pod pàpučōm** — бути під каблуком
pār, m. — пара
pāra¹, ž. — пара; **vōdenā pāra** — водяна пара; **pūnōm pārōm** — з усієї сили, щосили
pāra², ž. — пара (сота частина динара); монета; гріш; **bīti pūn pāra** — бути багатим, грошовитим; **ne vri-jēdi prebi-jēnē pārē** — ламаного шеляга не варт

paráda, ž. — парад
pàrādni — парадний
parádoks, m. — парадокс
paràgraf, m. — параграф
paralēia, ž. — паралель
paralē|an, -na, -no — паралельний
paralīza, ž. — (med.) — параліч
paralīzír|ati, -am — паралізувати
pár|ati, -am — пороти, розпорювати; дряпати, надри-зати; **páratī sīce** — розривати серце; **krājti serce**; **páratī ūho** — різати вуха
parāvān, m. — ширма
parazīt, m. — паразит
parcēla, ž. — ділянка
pàrdōn! — пардон! пробачте!
pàrfēm, m. — духи, парфюми
parfimèrija, ž. — парфюмерія
pār|iti, -im — парити
Pàriz, m. (geogr.) — Париж
Parīzan|in, m. (mн. -i) — парижанин
pàrk, m. — парк
pàrkēt, m. — паркет
parkīraušte, s. — стоянка
parkīrānje, s. — стоянка
zàbrānjeno parkīrānje — стоянка машин заборонена
parkīr|ati, -am — ставити в парк; ставити на стоянку
parlāmēt, m. — парламент
pàrlamentār|an, -na, -no — парламентарний
pārni¹ — паровий, парний; **pārno kupātlo** — баня, лазня
pārni² — парний; **pārni brōj** — парне число

párnica, ž. — судовий процес
pàrobròd, m. — пароплав
paròdija, ž. — пародія
paróla, ž. — лозунг; пароль; гасло
pàrtēr, m. — партер
pàrtija, ž. — партія
partíjjac, -ca, m. — партієць
pàrtijski — партійний; **pàrtijskà organizácija** — партійна організація, парторганізація; **pàrtijskà knjižica** — партійний квиток, партквиток; **pàrtijskà članàrina** — партійні внески, партвнески
partizàn, m. — партизан
partizànski — партизанський
pàrtner, m. — партнер
pàs,¹ **psà**, m. — (zool.) — пес, собака; **pàs čuvār** — сторожовий собака; **mòrski pàs** — акула
pàs², m., — пояс
pàsija, ž. — завзяття
pàsiv, m. — пасив
pàsiv|an, -na, -no — пасивний
pàsji — собачий; **pàsja vrućina** — собача спека; **pàsji život** — собаче життя
pàsmina, ž. — порода
pàsoš, m. — паспорт
pàsoški — паспортний
pàsta, ž. — паста
pà|sti¹, -dnem — упасти, впасти; опасті; опинитися; лянути; провалитися; **pàsti u nesvijest** — втратити свідомість
pàs|ti², -em — пастись, пасти
pàstir, m. — пастух, чабан; пастир
pàstor|ak, -ka, m. (mn. -ci) — пасинок
pàstrva, ž. (zool.) — форель

pàsulj, m. — квасоля
pàsus, m. — абзац
pàša¹, m. — паша (турецький)
pàša², ž. — паша, випін, випас; пасовище
pàšnja|k, m. (mn. -ci) — пасовище, пасовисько, царина
pàštèta, ž. — паштет
pàtent, m. — патент
patètič|an, -na, -no — патетичний
pàt|iti, -im — страждати, стомлюватися
pàtka, ž. (zool.) — качка
pàtnja, ž. — страждання, переживання, мука
pàtrijarhà|an, -na, -no — патріархальний
patriòt, m. — патріот
patriòtiz|am, -ma, m. — патріотизм
patriòtski — патріотичний
patróla, ž. — патруль
patrolir|ati, -am — патрулювати
patúl|jak, -ka, m. (mn. -ci) — карлик
pàtul|jast — карликовий
pàtvoren — фальсифікований, підроблений
pàučina, ž. — павутина
pàul|k, m. (mn. -ci) (zool.) — павук
pàun, m. (zool.) — павич
paùnica, ž. — пава
pàuza, ž. — пауза
paviljòn, m. — павільйон
pàzār, m. — базар
pazár|iti, -im — базарувати
pàzikuća, m. i ž. — двірник
pàz|iti, -im — доглядати, глядати, глядіти, наглядати; бути уважним, берегти, щадити, оберігати

pàz|iti se, -im se — остерігати́ся; піклуватися
pàzuho, s. — пахва
pàz|jiv — уважний, стараний, пильний, завбачливий, дбайливий, акуратний, ретельний
pàznja, ž. — пильність, увага; повага, завбачливість
pčèla, ž (zool.) — бджола
pčelárstvo, s. — бджільництво
pčèlinjāk, m. — пасіка
pčè|ati, -am — вудити
pčèivo, s. — печиво
pčèk|ati, -am — піддражнювати, підсміюватися
pčèn|uti, -em — уколоти, ужалити, зачепити
pčè|alba, ž. — заробіток поза місцем проживання
pčè|at, m. — печать, печатка; штемпель, відбиток
pčè|en — печений, смажений
pčè|enka, ž. — печеня
pčè|, -i, ž. — піч, груба
pčè|ar, m. — пічник
pčè|ci, -čem — пекти, жарити, смажити; обпикати, вишкати, обпалювати
pčè|ci se, -čem se — обпикатися
pčè|cina, ž. — печера
pedàgo|g, m. (m.p. -zi) — педагог
pedagògija, ž. — педагогіка
pedàgošk|i — педагогічний;
pedàgoškā akadèmi|ja — педагогічний інститут, педагогічний інститут
pedànt|an, -na, -no — педантичний; пунктуальний; вимогливий
pedèsèt — п'ятдесят
pedèsèt|i — п'ятдесятий

pedesetogòdišnji — п'ятдесятирічний
pég|ia, ž. v. glačalo
pég|jati, -am v. glačati
pèhār, m. — чашка, бокал, келих
pè|žāž, m. — пейзаж, вид, краєвид
pè|kār, m. — пекар
pè|kārna, ž. — пекарня
Peking, m. (geogr.) — Пекін
pè|kmez, m. — повидло, джем
pè|lena, ž. — пелюшка
pè|nzija, ž. — пенсія
penziònèr, m. — пенсіонер
pèn|jati se, -em se — лізти, лазити, вилазити, сходити, забиратися; виростати
perè|ljara, ž. — попільниця
pè|pe|o, -la, m. — попіл
pè|rād, -i, ž. zb. — свійська птиця
peradárstvo, s. — птахівництво
percè|pcija, ž. — сприймання, сприйняття
pè|rè|c, m. — бублик
pè|rè|fekt, m. (gram.) — перфект
perifè|rija, ž. — периферія; околиця
perifè|rijsk|i — периферійний, приміський
pè|rina, ž. — перина
per|iod, m. — період
per|iodič|an, -na -no — періодичний
pè|r|je, s. zb. — пір'я; **k|ititi se tū|dīm pè|r|jem** — убиратися в чуже пір'я
permanènt|an, -na, -no — перманентний, постійний
pè|r|nica, ž. — пенал

pèro, s. — перо
pèroksíd, m. (kem.) — пере-
 кіс
pèrõn, m. — перон
persõnāl, m. — персонал,
 штат
personifkácija, ž. — персоні-
 фікація, втілення
perspektíva, ž. — перспекти-
 ва
pesimist(a), m. — песиміст
pesimíz|am, -ma, m. — песи-
 мізм
pésnica, ž. — кұлак
pêt — п'ять
péta, ž. (anat.) — п'ята; **bíti**
za pétama — наступати на
 п'яти; доганяти; **od glávě**
do pétě — з голови до п'ят
pét|ak, -ka, m. — п'ятниця
pětí — п'ятий
pětica, ž. — п'ятірка
pětija, ž. — петля
pětnaest — п'ятнадцять
pětnaestí — п'ятнадцятий
petogòdišnji — п'ятирічний
petòljetka, ž. — п'ятирічка
petòrica — п'ятеро (про осіб
 чоловічої статі)
pètoro — п'ятеро
petrõiej, m. — гас, керосин
petròlějka, ž. — керосинка
píce, s. — напій
pidžáma, ž. — піжама
píjan — п'яний
píjan|ac, -ca, m. — п'яниця
píjančevati, -ujem — пиячи-
 ти
píjanica, ž. — п'яниця, пияк
píjaníno, m. — піаніно
píjanist(a), m. — піаніст
píjanistkinja, ž. — піаністка
píjavica, ž. (zool.) — п'явка
píjedestal, m. — п'єдестал
píjès|ak, -ka, m. — пісок
píjèt|ao, -la, m. — півень

píkàntnõst, -i, ž. — пряність
píknik, m. — пікнік
píla, ž. — пила, пилака
píle, -ta, s. — курча
pílečí — курчачий
píletina, ž. — курятина
pí|liti, -im — пиляти
pílot, m. — пілот, льотчик;
 штурман
pílula, ž. — пілюля
píng-põng, m. — пінг-понг
píonír, m. — піонер
píonírskí — піонерський
pípa, ž. — кран
pí|pac, -ca, m. — кран,
 втулка
pí|pati, -am — лапати, маца-
 ти, щупати, намацувати
pír, m. — весілля, бенкет
pírě, s. — пюре
pírí|nač, -ča, m. — v. riža
pír|jati, -am i **pír|ján|liti**, -im —
 тушкувати
pís|ac, -ca, m. — письменник;
 літератор; автор
písačí — письмовий; **písačí**
stõl — письмовий стіл; **pí-**
sačí strõj — друкарська
 машинка
pís|ak, -ka, m. — писк
písār, m. — писар; перепису-
 вач
pí|sati, -šem — писати
pískav — пискливий, шіпля-
 чий
písmen — грамотний, пись-
 менний, писемний; **písmen**
čõvjek — грамотний чоло-
 вік; **písmení nálog** — ордер
písmenõst, -i, ž. — грамот-
 ність; писемність
písmo, s. — лист, письмо;
 шрифт; **prepòrũčeno písmo**
 — рекомендований лист
píšt|ati, -im — пищати
píštav — пискливий

pištōlj, m. — пістолет
pítānje, s. — питання, запи-
 тання
pít|ati, -am — питати, запи-
 тувати; розпитувати
pī|ti, -jem — пити, випивати
pítom — домашній, ручний;
 смирний; культивований
pítom|ac, -ca, m. — курсант;
 вихованець
pívo, s. — пиво
pjēga, ž. — пляма
pjēna, ž. — піна
pjēn|iti se, -im se — пінитися
pjenušav — пінистий, шипу-
 чий
pjēsma, ž. — пісня; поезія;
 вірш; **národnā pjēsma** —
 народна пісня; **ūvijek istā**
pjēsma — співати стару
 пісню
pjēsnički — поетичний
pjēsni|k, m. (mn. -ci) — поет
pjēsništvo, s. — поезія
pješáč|iti, -im — іти (ходити)
 пішки
pješadija, ž. — піхота
pješā|k, m. (mn. -ci) — пішо-
 хід
pješčan — піщаний, піскува-
 тий
pješice i pjēškē — пішки
pjevāč, m. — співак
pjevāč|ca, ž. — співачка
pjevānje, s. — спів
pjev|ati, -am — співати
plāč, m. — плач
plāč|an, -na, -no — плачевний
plāč|jiv — плаксивий
plāca, ž. — плата, платня;
 відплата; зарплата
plācānje, s. — сплата, пла-
 тіж, оплата, виплата
plāc|ati, -am — платити, спла-
 чувати, виплачувати

plāceni|k, m. (mn. -ci) — най-
 манець; продажна людина
plāh — боазкий, боазливий;
 гарячий, запальний
plāhta, ž. — простиня, про-
 стирало
plākāt, m. — плакат, афіша
plāk|ati, -čem — плакати
plāmen, m. — полум'я
plāmeni — нолум'яний, нал-
 кий
plāmt|jeti, -im — палати, по-
 лум'яніти
plān, m. (mn. -ovi) — план
plānēr, m. — планер
plānēt -a, m. (astr.) — плане-
 та
planētārij, m. — планетарій
planina, ž. — гора, полонина
planinār, m. — альпініст
plāninski — пірський; **plānin-
 ski krāj** — верховина, пір-
 ський край
planír|ati, -am — планувати
plānski — плановий, плано-
 мірний
plān|uti, -em — спалахнути,
 загорітися
plasír|ati, -am — збугти, збу-
 вати; розміщувати
plāstič|an, -na, -no — пластич-
 ний; **plāstičnā māsa** — пла-
 стична маса, пластмаса
plāstika, ž. — пластмаса
plāš|iti, -im — залякувати,
 страхати, лякати, полахати
plāš|iti se, -im se — боятися,
 полахатися
plāš|jiv — боязкий, полахли-
 вий, лякливий, боязливий
plāš|jivo — боязко, лякливо,
 полахливо
plāš|jivōst, -i, ž. — лякли-
 вість, боязкість, полахли-
 вість
plāšt, m. — плащ

plàtförma, ž. — платформа, площадка
 plát|iti, -im — заплатити, сплатити, оплатити; plátiti u gòtovu — платити готівкою; piátiti glávom — накласти головою; поплатитися життям
 plàtnen — полотняний
 plátno, s. — полотно; екран
 piáv — голубий, синій, блакитний; білявий
 plavètnio, s. — лазур, блакить, синява
 pláv|jeti se, -im se — синіти, голубіти
 plavòkos — русявий, білявий
 plàvuša, ž. — блондинка; русокока, білява
 pláža, ž. — пляж
 plebiscit, m. — плебісцит
 plěh, m. — жерсть, бляха
 plěme, -na, s. — плем'я
 plemènit — благородний, доблесний, шляхетний
 plemènitòst, -i, ž. — благородство, доблесть, шляхетність
 plèmić, m. — дворянин
 plèmstvo, s. — дворянство
 plènàrni — пленарний; plènàrnā sjědnica (plènarni sàstanak — пленарне засідання)
 plènum, m. — пленум
 plēs, m. — танець, бал
 plě|sati, -šem — танцювати
 piě|sti, -tem — плести, заплітати, в'язати
 pletènica, ž. — коса
 plićā|k, m. (mn. -ci) — мілина, брід
 plījen, m. — здобич, добуток
 plījes|an, -ni, ž. — пліснява, цвіль
 plīma, ž. — приплив

plīn, m. (mn. -ovi) — газ
 piĩnski — газовий
 piĩt|jak, -ka, -ko — мілкий
 plīvač, m. — пловець
 plīvānje, s. — плавання
 plīv|ati, -am — плисти, пливти, плавати
 plōča, ž. — плита, плитка; диск, платівка
 plōčnī|k, m. (mn. -ci) — тротуар; панель
 plōd, m. (mn. -ovi) — плід, фрукт
 plōd|an, -na, -no — плідний, плодючий, родючий
 plōdòtvor|an, -na, -no — плодотворний
 plōmba, ž. — плomba
 plombir|ati, -am — пломбувати, заплombувати
 plōsnat — плоский
 plōt, m. — огорожа, тин, пліт; držati se kao pi|jan
 plōta — триматися як сліпий плота (тину)
 plōtūn, m. — залп
 plōv|an, -na, -no — судноплавний
 plōvidba, ž. — судноплавання; навігація; плавання
 piđv|iti, -im — плисти, плавати
 plōvnòst, -i, ž. — судноплавання
 plūca, s. mn. — легеня
 plūcni — легеневий
 plūg, m. (mn. -ovi) — плуг
 plūs — плюс
 pljāč|ka, ž. — грабіж, пограбунок, розкрадання
 pljāč|kāš, m. — грабіжник; хижак; розбійник
 pljāč|kati, -am — грабувати
 pljēs|ak, -ka, m. — оплески, аплодисменти; сплеск
 pljě|skati, -skam i -šcem — аплодувати, плескати

pljěsniv — запліснявілий, вкритий пліснявою
pljěsn|uti, -em — шльопнути, ляснути; впасти
pljũn|uti, -em — плюнути, виплюнути, сплюнути
pljũs|ak, -ka, m. — злива
pljũskānje, s. — плескіт
pljũsk|ati, -am — плескати, ляпати, хлюпати, бризкати, плюскати
pljũsn|ũti, -em — луснути, ляпнути, хлюпнути, бризнути
pljũvāčnica, ž. — плювальниця
pljũ|vati, -jem — плювати, наплювати
po¹ (+ L, A) — по; **pò p̄vī p̄ūt** — вперше, перший раз; **pò drugī p̄ūt** — вдруге, повторно; **po cijèlom svijètu** — по всьому світу, на весь світ; **pò mōme mīšljēnju** — на мою думку; **po običāju** — за звичаєм; **po svòjoj vòlji** — добровільно; **jèdan po jèdan** — один по одному, один за другим; **razũmijē se sámo pò sebi** — само собою зрозуміло
pò² (p̄ol) — між; **ũ p̄o bìjèla dāna** — серед білого дня; **sāt ì p̄o** — півтори години
p̄obačāj, m. — аборт
pobíj|ati, -am — перечувати
pobijèd|iti, -im — перемогти, побороти; вразити, уразити; віграти
pòbi|ti, -jem — потовкти, забити; утоптати; спростувати
pòbje|cí, -gnem — втекти
pòbjeda, ž. — перемога, торжество

pòbjedn|ik, m. (m̄n. -ci) — переможець
pobjednos|an, -na, -no — переможний
pobjed|ivati, -ujem — перемагати, вражати, уражати
pobjès|njeti, -nim — сказитися, оскаженити
p̄oblizē — ближче, детальніше
pòboč|an, -na, -no — побічний, бічний
poboli|jèvat|ati, -am — захворювати
pobòljš|ati, -am — поліпшити; покращити; піднести
pobòljšáv|ati, -am — поліпшувати; покращувати; підносити
poboljšáv|ati se, -am se — ліпшати, добрішати, кращати
pòbòrn|ik, m. (m̄n. -ci) — поборник, захисник
pòbož|an, -na, -no — побожний, набожний, богобоязливий
pòbr|ati, -erem — зібрати, підібрати; набрати, нарвати
pòbratim, m. — побратим
pòbrat|iti se, -im se — побрататися
pòbrin|uti se, -em se — потурбуватися
pobfk|ati, -am — переплутати
pobròj|ati, -im — поррахувати, перерахувати, перелічити
p̄ubuda, ž. — спонукання; мотив
pobudàl|iti, -im — подурнішати; стати дурнем; зійти з розуму (глузду)
pobúd|iti, -im — заохотити, збудити
pobud|ivati, -ujem — заохочувати, збуджувати

pòbuna, ž. — заколот; бунт
pobún|iti, -im — збунтувати;
 підняти заколот
pobún|iti se, -im se — пов-
 стати, збунтуватися, обури-
 тися
pobunjèni|k, m. (mn. -ci) —
 бунтівник, заколотник
posijèr|ati, -am — розірвати,
 порвати, прорвати
poscfn|iti, -im — почорнити
poscfn|jeti, -nim — почорнити
poscrvèni|iti, -im — почервони-
 ти
poscrvèr|jeti, -nim — почерво-
 нити
pòčast, -i, ž. — пошана, но-
 вага
pòčas|tan, -na, -no — почес-
 ний; **pòčasno mjèsto** — по-
 чесне місце; **pòčasna pàlj-
 ba** — салют; **pòčasna strã-
 ŷa** — почесна варта
počast|iti, -im — почастувати,
 вшанувати
pòček|ati, -am — почекати,
 зачекати, підождати
počèš|jati, -am — причесати,
 зачесати
počèš|jati se, -am se — при-
 чесатися
počet|ak, -ka, m. — починан-
 ня, початок; **od počétka dò
 kraja** — від початку до кін-
 ця
pòč|èti, -nem — почати, ста-
 ти, затіяти, виникнути; **pò-
 čèvši od** — почавши від
pòčetni — початковий, пер-
 вісний, вихідний
pòčetnica, ž. — буквар
pòčetni|k, m. (mn. -ci) — по-
 чатківець
počin|iti, -im — учинити, зро-
 бити, здійснити; **počiniti
 samoubòjstvo** — вчинити

самогубство; **počiniti štètu**
 — завдати шкоди, збитків
pòčín|uti, -em — відпочити;
 спочити; спочинути; зупи-
 нитися
pòčín|jati, -em — починати,
 ставати, затівати
pòčíst|iti, -im — підмести,
 прибрати, вичистити
počív|ati, -am — відпочивати,
 спочивати
pò|ci, -dem — піти, відійти;
pòci za rúkòm — удатися,
 пощастити
pòcud|an, -na, -no — бажан-
 ний, приємний, до вподоби
pòd', m. — підлога, діл
pod' (+ A. i I.) — під; **pòd
 izgovorom** — під приводом,
 під виглядом; **pod ùvjetom**
 — з умовою; **dřžati pod
 kljúčem** — тримати під
 замком
pòdaljè — трохи далі
pòdani|k, m. (mn. -ci) — під-
 даний
pòd|ao, -la, -io — підлий
podá|tak, -tka, m. (mn. -ci) —
 відомість; дане, дані
pòd|ati, -am — подати, дати
pòd|ati se, -am se — відда-
 тися, піддатися
podá|vati, -jem — подавати,
 давати
podá|vati se, -jem se — відда-
 ватися, піддаватися
podbác|iti, -im — підкинути,
 недокинути, не виправда-
 ти надій
podbac|ivati, -ujem — підки-
 дати, не виправдувати на-
 дій
podbád|ati, -am — підбівати,
 штовхати; підколювати, ко-
 лоти
podbòjsti, -dem — підшто-
 вхнути; підколоти

pòbra|dak, -tka, m. — підборіддя

pòderān — драний, дірваний, подертий

podèr|ati, -em — поврати, прорвати, подерти

podèr|ati se, -em se — прорватися, подертися, порватися

pòdes|an, -na, -no — придатний; зручний

pòdes|iti, -im — пристосувати, приладити; зробити придатним

podešávānje, s. — пристосування

podešáv|ati, -am — пристосувати, приладжувати

pòdgrì|jati, -em — підігріти, розігріти

podgrì|jáv|ati, -am — підігрівати, розігрівати

pòdgrupa, ž. — підгрупа

pòdi|ći, -gnem — підняти; порушити; піднести; підвищити; виростити; виховати

pòdi|ći se, -gnem se — піднятися, встати; повстати

podìjè|liti, -im — поділити, розділити; роздати; класифікувати

podìvlj|ati, -am — здичавіти

pòdizānje, s. — підняття, піднімання, порушення

pòdi|zati, -žem — піднімати, порушувати, підносити, підвищувати

pòdi|zati se, -žem se — підніматися, повставати; возвеличуватися

podjarm|iti, -im — поневоляти

podjarmljívānje, s. — поневолення

podjarmljívati, -ujem — поневолювати

pòdjednāko — однаково, рівномірно

pòdjela, ž. — поділ, розділ

pòdlac, m. — негідник, падлюка

podlè|ći, -gnem — підлягти; підкоритися

podlije|gati, -žem — підлягати; підкорюватися

pòdloga, ž. — підставка; основа; фундамент

pòdlož|an, -na, -no — підлеглий, залежний, схильний; принижений

pòdma|zati, -žem — підмазати; підкупити, задобрити (перен.)

podmaz|ivati, -ujem — підмазувати; підкуплювати, задобрювати (перен.)

pòdme|tati, -ćem — підставляти, підкладати, підводити, наставляти

pòdmetn|uti, -em — підставити, підкласти, підвести, наставити; pòdmetnuti nògu — підставити ногу

podmićívānje, s. — підкуп, хабар

podmić|ivati, -ujem — підкупати; давати хабара

podmír|iti, -im — задовольнити

podmir|ivati, -ujem — задовольняти

podmít|iti, -im — підкупити, дати хабара

podmítljiv|ac, -ca, m. — запроданець, хабарник

pòdmlajdak, -tka, m. — молодняк, молодь

pòdmük|ao, -la, -lo — підступний, підлий; дволикий

pódne, -va, s. — південь, полудень; **prije pódne** — до обіду; **pòslije pódne** — по полудні, по обіді

pòdnijeti, -esem — піднести, винести, перенести, витримати, пережити, пред'явити, зазнати; **pòdnijeti iz-vještaj** — звітуватися

podnòsiti, -im — підносити, виносити, переносити, витримувати, переживати, пред'являти, зазнавати

pòdnòžje, s. — підніжжя; п'єдестал

pòdoficir, m. — унтер-офіцер, молодший командир

pòdosta — досить багато, достатньо

podrazumijèvat|ati, -am — розуміти; мати на думці; припускати

pòdražaj, m. — збудження

podražáv|ati, -am — імітувати; наслідувати

podréditi, -im — підкорити, підпорядкувати

pòdrèden — підпорядкований, залежний

podredživat|ati, -ujem — підкоряти, підпорядковувати

pòdre|zati, -žem — підрізати, обтяти; підстригти

podrez|ivat|ati, -ujem — підрізувати, обрізувати, обтинати; підстригати

podrhtáv|ati, -am — здригатися

podrijètlo, s. — походження

podrivānje, s. — підрив; підкоп

pòdrob|an, -na, -no — докладний, детальний

pòdrška, ž. — сприяння, підтримка

pòdrúčje, s. — територія, га-лузь; царина, район

podrug|ivat|ati se, -ujem se — насміхатися, висміювати, знущатися

podrùgljiv — насмішкуватий, глузливий

pòdrum, m. — підвал, погріб; льох, підпілля

podž|ati, -im — підтримати; притримати

podržáv|ati, -am — підтримувати; притримувати

podsiječ|ati, -am — підрізувати, підрубувати

pòdsječ|ati, -am — нагадувати

pòds|jeći, -lječem — підрізати, підрубати

pòdsjet|iti, -im — нагадати

pòdstanār, m. — квартирант

pòdstava, ž. — підкладка, підшивка

pòdstrèk, m. — поштовх, підбурювання, підбурення, порушення

podstrèkáč, m. — підбурювач

podstreків|ati, -am — підбурювати, підтягати, спричиняти, спричинювати, порушувати

pòdsvijest, -i, ž. — підсвідомість

pòdtekst, m. — підтекст

podučáv|ati, -am — повчати; давати додаткові уроки

podùdarānje, s. — відповіданість; збіг

podùdar|ati se, -am se — збігатися, відповідати; співпадати

podudárnòst, -i, ž. — збіг

podùpir|ati, -em — підпирати, підтримувати

podùpr|jeti, -em — підперти, підтримати
poduzéce, s. — підприємство
pòduzét|an, -na, -no — запозятливий, енергійний
podúz|ěti, -mem — прийняти, вжити; **podúzěti kòrāke** — вжити заходів
podùzetn|k, m. (mn. -ci) — підприємець
podùzim|ati, -am — приймати, вживати
pòdvala, ž. — обман; підступ; каверза
podvá|iti, -im — підвести; підкласти, підкотити
podvai|ivati, -ujem — підводити, підкладати, підкочувати
pòdvezica, ž. — під'язка
pòdv|g, m. — подвиг
podvláč|iti, -im — підтягати; підсувати; підкладати; підкреслювати
pòdvod|an, -na, -no — підводний
podvòr|iti, -im — обслуговувати, прислужити
podvòstruč|iti, -im — подвоїти
pòdvrgn|uti, -em — піддати; підкласти, підставити
podvrgáv|ati, -am — піддавати; підкладати, підставляти
pòdvvrsta, ž. — різновид
podvú|ćí, -čem — підтягти; підсунути, підкласти; підкреслити
pòdzem|an, -na, -no — підземний, підпільний; **pòdzemná željeznica** — метро
pòdzěmi|je, s. — підземелля; підп'лля
poéma, ž. — поема

pòěn, m. — очко
poetič|an, -na, -no — поетичний
poetizír|ati, -am — поезитизувати
pòězi|ja, ž. — поезія
pògača, ž. — корж
pogád|ati, -am — гадати, відгадувати, вгадувати; попадати, уражати
pogád|ati se, -am se — умовлятися, домовлятися; торгуватися
pògan|in, m. (mn. -i) — язичник, поганин
pogás|iti, -im — погасити, перегасити, згасити, потоптати
pog|b|ati, -am — гинути, загибати
pòg|ibi|ja, ž. — погибель, загибель
pògin|uti, -em — загинути
pòglad|iti, -im — погладити
pòglavica, m. — вождь, ватажок
pògláv|je, s. — розділ
pòglěd, m. — погляд, вид; **pòglěd nā sv|jet** — світогляд; **bácti pòglěd** — метнути оком, кинути погляд; **na p|iv| pòglěd** — на перший погляд; **u pòglědu (+ G.)** — у відношенні
pògled|ati, -am — глянути, подивитися, заглянути
pògn|uti, -em — зігнути, пригнути, нагнути
pògo|dak, -tka, m. — попадання, виграш; **pùn pògodak** — точне попадання
pògod|an, -na, -no — зручний; сприятливий; виграшний
pògodba, ž. — договір; умова

pogòd|iti, -im — відгадати, вгадати, розгадати, попасти, уразити
pogòd|iti se, -im se — умовитися, домовитися
pogòdnòst, -i, ž. — зручність, доречність, вигідність
pògon, m. — тяга, хід; **elèktrični pògon** — електрична тяга; **pární pògon** — парова тяга; **stàviti u pògon** — пустити у хід
pogorjél|ac, -ca, m. — погорілець
pogoršán|je, s. — погіршення
pogòrš|ati, -am — погіршати, погіршити
pogoršáv|ati, -am — гіршати, погіршувати
pogospòd|iti se, -im se — запаніти
pogòst|iti, -im — почастивати, пригостити
pogòtovo — тим більше; у всякому разі; майже
pògovòr, m. — післямова, епілог; зауваження; **bèz pògovòra** — беззаперечно
pogrànìčni — прикордонний
pògrb|iti se, -im se — згорбитися
pògrb|jen — похилий, згорблений
pògrda, ž. — лайка, сором, ганьба
pògrd|an, -na, -no — лайливий; мерзенний, ганебний
pògreb, m. — похорон
pògrebni — похоронний
pògreš|an, -na, -no — помилковий, неправильний
pògreška, ž. — хиба, помилка; огріх; погрішність;
tiskàrskā pògreška — друкарська помилка

pogrìjèš|iti, -im — помилитися; погрішити
pògrom, m. — погром
pògub|an, -na, -no — згубний; вбивчий
pogùb|iti, -im — покарати, стратити
pogublén|je, s. — страта; кара, покара; вбивство
pohád|ati, -am — відвідувати, заходити
pòhit|ati, -am — поспішити; похапати
pòhlepa, ž. — жадібність, пожадливість, жадова
pòhlèp|an, -na, -no — жадібний, пожадливий
pòhlèpnòst, i, ž. — жадібність, жадова, пожадливість
pòhod, m. — похід
pohòd|iti, -im — відвідувати, навідати; зайти в гості
pòhota, ž. — похіть; жадібність, пожадливість
pòhot|an, -na, -no — похитливий
pòhrana, ž. — збереження; **dàti u pòhranu** — відати на збереження
pohrán|iti, -im — сховати; погодувати; підгодувати
pòhvála, ž. — хвала, похвала; подяка
pohvál|iti, -im — похвалити, вихвалити
pòhvət|ati, -am — переловити, похапати
poigr|ati se, -am se — погратися
poigráv|ati, -am — пританцювати; підскакувати
pòim|ati, -am — розуміти; тямити
poimèncě — поіменно; особливо

рѡјаѡан — посиленій, змїц-
нений
ројаѡанје, s. — посилення;
змїцнення; підкрїплення
ројаѡав|ати, -am — посилюва-
ти, змїцнювати, укрїплюва-
ти
рѡј|ам, -ма, m. — поняття;
нѡмати рѡјма — не мати
уявлення
рѡјас, m. — пояс
рѡјава, ж. — поява; явище
ројав|іти se, -im se — з'яви-
тися, появилися; виникну-
ти
ројавл|івати se, -ujem se —
з'являтися, появлятися; ви-
никати
роједїн|ас, -са, m. — окрема
людина; одинак
роједїнаѡан, -на, -но — по-
динокий, окремий
роједїні — деякий, окремо
взятий, окремий
роједїнѡст, -ї, ж. — подроби-
ця, деталь, частковїсть
роједностав|іти, -im — спр-
стити
роједноставл|івати, -ujem —
спрощувати
ројeftїн|іти, -im — подешев-
шати; здешевити
рѡјел|сти, -dem — з'їсти
рѡјїло, s. — водопїй; корито
(на водопої); пїйло
рѡј|іти, -im — поїти, напува-
ти
рѡјм|іти, -im — збагнути,
зрозумїти
рѡјмѡвнї — понятїйний
ројур|іти, -im — побїгти, пог-
нати, погнатися
рѡкај|ати se, -em se — роз-
каятися, покаятися
рѡкајнїк, m. — людина, що
кається

рѡкāl, m. — бокал
рѡкап|ати, -am — ховати
рѡкар|ати, -am — виляяти, по-
ляяти; докорити
рѡказател|, m. — показник
рѡказївāнје, s. — показ
рѡказати, -жем — показати,
вказати, зазначити; явити,
виявити, проявити; рѡказа-
ти рѡстom — показати паль-
цем; рѡказати зїбе — по-
казати зїби
рѡказївати, -ujem — показу-
вати, вказувати, зазнача-
ти; являти, виявляти, про-
являти
рѡкїд|ати, -am — поломати,
розїрвати, позривати
рѡкїд|ати se, -am se — розїр-
ватися; лопнути, зломитися
рѡкїсн|ути, -em — намокнути,
змокнути, промокнути
рѡклан|ати, -am — дарувати
рѡклāпāнје, s. — збїг
рѡк|ати, -oljem — переколо-
ти, порїзати
рѡклеkn|ути, -em — стати нав-
колїшки; (грєп.) упасти ду-
хом
рѡклїk, m. (mн. -ci) — по-
клик; заклик
рѡклїzn|ути, -em — посковзну-
тися
рѡклōн, m. — дар, подару-
нок; поклїн
рѡклонїk, m. (mн. -ci) — по-
слїдовник, поклонник
рѡклōн|іти, -im — подарувати
рѡклōн|іти se, -im se — зїгну-
тися, пригнутися, вклони-
тися, поклонитися
рѡкѡј, m. — спокїй, заспо-
коєння
рѡкѡј|ан, -на, -но — покїй-
ний
рѡкѡјі — деякий

pòkòjnica, ž. — покійниця
pòkòjnik, m. (mn. -ci) — не-
 біжчик, покійник
pokolèb|ati, -am — похитну-
 ти
pòkolj, m. — різня
pokolénje, s. — покоління
pòkor, m. — похорон
pokòp|ati, -am — поховати;
 закопати
pòkora, ž. — покаяння, стра-
 ждання
pòkòr|an, -na, -no — покір-
 ний, покірливий, лагідний,
 слухняний
pokorávānje, s. — підпоряд-
 кування, поневолення, під-
 корення
pokoráv|ati, -am — покоряти,
 підкоряти, поневолювати
pokoráv|ati se, -am se — ко-
 ритися
pokòr|iti, -im — покорити,
 підкорити, скорити, поне-
 волити
pokòr|iti se, -im se — поко-
 ритися, підкоритися
pokòrnòst, -i, ž. — покора,
 покірність, покірливість
pokòs|iti, -im — скосити, ви-
 косити
pòkrāj (+ G.) — поблизу; по-
 ряд
pòkrajinā, ž. — область, край
pòkrajskī — крайовий,
 обласний
pòkra|sti, -dem — обкрасти,
 розікрасти, украсти
pokrén|uti, -em — ворухну-
 ти, зрушити; **pokrénuti pí-
 tānje** — поставити питання
pòkrèt, m. — рұх; жест; **gād-
 nički pòkrèt** — робітничий
 рұх; **pòkrèt za oslobođenje**
 — визвольний рұх

pokrètāč, m. — зачинатель,
 застрільник, ініціатор
pòkrèt|an, -na, -no — рұхо-
 мий, рұхливий
pokrét|ati, -cem — рұхати,
 ворұшити, пересувати
pokríce, s. — покриття (бор-
 гу), прикриття; **bez pokrícā**
 — без прикриття
pòkrī|ti, -jem — покрити, на-
 крити, вкрити, прикрити
pokrivāč, m. — ковдра, по-
 кривало
pokriv|ati, -am — покривати,
 накривати, вкривати, при-
 кривати
pokrovitelj, m. — покрови-
 тель, захисник, патрон
pokrovitéjstvo, s. — покрови-
 тельство; заступництво,
 протегування
pokřstī|ti, -im — похрестити
pokřstáv|ati, -am — хрестити
pòkuc|ati, -am — постукати,
 стукнути
pòkucstvo, s. — меблі
pòkud|iti, -im — засудити;
 докорити
pokúnj|iti se, -im se — упа-
 сти дұхом, зневіритися
pòklop|ac, -ca, m. — кришка,
 покришка
pòkup|iti, -im — зібрати
pòkup|iti se, -im se — піти
 (геть), забратися
pokup|ovati, -ujem — скупи-
 ти, накупити, закупити
pòkus, m. — проба, репети-
 ція; дослід, експеримент
pòkušāj, m. — спроба, нама-
 гання
pòkuš|ati, -am — попробува-
 ти, спробувати, намагати-
 ся

pokušáv|ati, -am — пробувати, намагатися
pòkvären — зіпсований; тухлий
pòkvärenòst, -i, ž. — зіпсованість, розбещеність
pokvár|iti, -im — зіпсувати, розбестити; **pokváríti pòsao** — зіпсувати справу
pokvár|iti se, -im se — зіпсуватися, розстроїтися
pòkvas|iti, -im — намочити, змочити, розмочити
pòl', m. — полюс
pòl', pòla — половина, пів;
pòla sáta — півгодини
polàgān — повільний
polàgāno — поволі, повільно
polàgānje, s. — складання;
polàgānje račúna — звітність
polá|gati, -žem — класти, складати, закладати, надіятися; **polá|gati íspít** — складати екзамен; **polá|gati právo** — претендувати; **polà|gati račún** — звітувати
poláko — поволі; злегка; повільно, обережно
pòlakom|iti se, -im se — поласувати; спокуситися
pòlārni — полярний
pòlask|ati, -am — полестити, підлестити
pòlazak, -ska, m. — відхід, від'їзд, відправлення
pòlaz|iti, -im — відходити, від'їздити, відправлятися, відвідувати; **pòlazíti škòlu** — відвідувати школу; **pòlazíti za rúkòm** — удаватися, щастити
pòlazni|k, m. (mn: -ci) — відвідувач
pòledica, ž. — гололід, ожеледь, ожеледиця

pòledina, ž. — виворіт
polèmič|an, -na, -no — полемічний
polèmika, ž. — полеміка
polemizír|ati, -am — полемізувати
pòlèt, m. — порив, піднесення, натхнення
pòlèt|an, -na, -no — натхнений
polèt|jeti, -im — полетіти, відлетіти; залетіти, полинути, помчатися, кинутися
pòlca, ž. — етажерка, полиця
polcá|jac, -ca, m. — поліцай
polici|ja, ž. — поліція
policijski — поліцейський
poljèv|ati, -am — поливати, заливати
poliklínika, ž. — поліклініка
polír|ati, -am — полірувати
pòl|iti, -jem — полити, залити
političar, m. — політик
politički — політичний
politika, ž. — політика
poli|zati, -žem — облизати, вилизати, злизати
pòlka, ž. — полька
pòlòv|an, -na, -no — ношений, уживаний
polòvica, ž. — половина
polòvič|an, -na, -no — половинчастий
polòvina, ž. — половина
pòložāj, m. — положення, пост, посада; розташування, місцевість; ситуація;
stàviti u téžak pòložāj — загнати на слизьке, поставити у скрутне становище
polòž|iti, -im — покласти, укласти, закласти, скласти;
polòžíti íspít — скласти екзамен (іспит); **polòžíti rà-**

čün — прозвітувати; **polòžiti tèmeje** — закласти фундамент; **polòžiti záklevtu** — прийняти присягу
pölubrat, m. — зведений брат
polúdjeti, -im — збожеволити
pölug, ž. — важіль; підойма; шатун
pölugiasno — півголосом, напівголосно
polugòdište, s. — півріччя, семестр
pölukrüg, m. — півколо
pölumrāk, m. — темрява
pöuoto|k, m. (mn. -ci) — півострів
polúp|ati, -am — побити, розбити, поламати
pölus|an, -na, m. — забуття; напівсон
polusèstra, ž. — зведена сестра
Pö|jä|k, m. (mn. -ci) — поляк
Poljakinja, ž. — полячка, полька
poljana, ž. — поляна
pölje, s. — поле; лан; **böjno pölje** — поле бою
poljèpš|ati, -am — прикрасити, поліпшити, покращити
poljèpšáv|ati, -am — прикрашати, поліпшувати, покращувати
poljèpšáv|ati se, -am se — гарнішати, кращати
poljèvāč, m. — поливальниця, лійка
poljoprivreda, ž. — землеробство, сільське господарство
poljoprivredni — сільського господарський
Pö|jskā (Pö|jskā Nárödna Rëpüblüka — Польща (Польська Народна Республіка)

pö|jski¹ — польовий; **pö|jski miš** — польова миша; **pö|jski rādovi** — польові роботи
pö|jski² — польський
pö|ju|bac, -pca, m. — поцілунок
poljúb|iti, -im — поцілувати
romāgāč, m. — помічник
romā|gati, -žem — допомагати, сприяти, підтримувати
romahnít|ati, -am — знавистити, втратити розум; розлютитися
pömak, m. — зсув
romāk|uti, -em — порушити, зрушити, просунути, пересунути
romāk|uti se, -em se — пересунути, посунути
pömaio — помалу, потроху, потрохи
pömata, ž. — безумство, оскаженіння, пристрасне бажання
romām|iti, -im — розлютити, збистити
romām|iti se, -im se — оскаженити, озвірити
pöm|an, -na, -no — уважний, дбайливий, старанний
romanjkanje, s. — вада; недостача; недолік
pöma|zati, -žem — намазати, змазати
romè|sti, -tem — підмести; змести; вимести; замести
rométnja, ž. — замішання, переполох; плутанина; помиака
pömi|cati, -čem — порушувати, зрушувати, просувати, пересувати, посувати
pömic|ati se, -čem se — пересуватися, посуватися

pòmíč|an, -na, -no — рухомий, рухливий
pòmije, ž. mн. — помії
pomijèš|ati, -am — змішати, перемішати; переплутати
pomilovánje, s. — помилювання, амністія
pòmil|ovati, -ujem — помилювати; амністувати
pomirénje, s. — примирення; мир
pomirì|sati, -šem — понюхати, обнюхати
pomír|iti, -im — помирити
pomír|iti se, -im se — помиритися, примиритися; **pomír|iti se sa sudbìnom** — помиритися, погодитися з долею
pòmìs|ao, -li, ž. — задум, думка, помисел
pòmìs|iti, -im — подумати, задумати
pomìš|jati, -am — думати; задумувати, надумувати
pomlád|iti, -im — відмолодити
pomlád|iti se, -im se — відмолодитися, помолодіти
pomlád|ivati, -ujem — молодіти, молодшати
pomnòž|iti, -im — умножити, помножити
pòmñja, ž. — уважність, обережність, старанність
pòmòc, -i, ž. — підмога, допомога, сприяння, підтримка; **hitnā pòmòc** — швидка допомога; **zvatì ù pòmòc** — кликати на допомогу
pomò|ci, -gnem — допомогти, підтримати
pòmòcni — допоміжний, підсобний; службовий

pomòcnica, ž. — помічниця;
kùcnā pomòcnica — хатня робітниця
pomòcni|k, m. (mн. -ci) — помічник
pòmòcu (+ G.) — шляхом; за допомогою
pòmor|ac, -ca, m. — моряк
pòmorski — морський
pòmorstvo, s. — мореплавання
pòmrcìna, ž. — затемнення, пiтьма, морок
pòmri|jeti, -em — померти; вимерти; перемерти
pomf|siti, -im — переплутати, заплутати; **pomf|siti račúne** — зіпсувати плани
pòmù|sti, -zem — подоїти, видоїти
pomùt|iti, -im — замутити; заплутати, змішати
pònad (+ G.) — понад
pònājvišē — здебільшого; найчастіше; як правило
pónāšānje, s. — поводження, поведінка, манера
pónāš|ati se, -am se — поводитися, триматися
pónāvljānje, s. — повторення, поновлення, відновлення
pónāvlj|ati, -am — повторювати, поновлювати, відновлювати
pònèd|elj|ak, -ka, m. — понеділок
pònekad — іноді; інколи; коли-не-коли
pòneki — деякий, дехто; кілька
pònèstaj|ati, -em — наближатися до кінця, невивстачати; вичерпуватися
pònèsta|ti, -nem — невивстачити, вичерпатися
pònešto — дещо

pònetko — дехто
pòn|ijeti, -esem — понести;
 взяти з собою
pònir|jati, -em — їти в землю,
 щезати, губитися; заглиб-
 люватися
poništáv|jati, -am — скасову-
 вати; анулювати, погашати
poništén|je, s. — скасування,
 погашення, анулювання
pòništ|iti, -im — скасувати,
 погасити, анулювати
pòniz|an, -na, -no — безсло-
 весний; принижений; по-
 кірливий
poniz|iti, -im — принизити,
 образити
poníz|iti se, -im se — прини-
 зитися
ponižáva|jūci — принизливий;
 образливий
ponižáv|jati, -am — принижу-
 вати; ображати
ponižáv|jati se, -am se — при-
 низуватися
ponižén|je, s. — приниження
pónoć, -i, ž. — північ
pònor, m. — безодня, про-
 валля, прірва, обрив, кру-
 ча, урвище
pònos, m. — гордість, пишан-
 ня
pònos|an, -na, -no — гордий,
 гордовитий
ponòs|iti se, -im se — пиша-
 тися, гордитися
pòndv|an, -na, -no — повтор-
 ний; **pòndvan izbor** — пе-
 ревибори
ponòv|iti, -im — відновити,
 повторити
pònovo — знов, знову, ізнов
pònuda, ž. — пропозиція
pònud|iti, -im — запропонувати;
 частувати
pònuk|jati, -am — спонукати

pònjava, ž. — простиня, про-
 стирало
pòočim, m. — вітчим
pòp, m. — священник, піп
pòpěti se, -nem se — влізти,
 піднятися; **pòpěti se nàvrh**
gláve — сісти на голову
pòpijevka, ž. — пісня
pòpis, m. — перелік; пере-
 пис; опис; реєстр, відо-
 мість
popis|jati, -šem — переписати;
 описати, зробити опис
popis|ivati, -ujem — перепи-
 сувати; робити опис
pòpi|iti, -jem — випити
pòplaš|iti, -im — злякати, пе-
 релякати, налякати
pòplava, ž. — повідь, повінь
pòp'av|iti', -im — залити, на-
 воднити
popláv|iti', -im — посинити,
 зробити синім, голубим
popláv|jeti, -im — посиніти,
 стати синім, голубим
poplòč|jati, -am — замостити,
 викласти плитками
poplòčáv|jati, -am — мостити,
 викладати плитками
popódnē — пополудні; по
 обіді
popódnēvni — післяобідній
pòpratni — супровідний
pòprav|ak, -ka, m. (m.p. -ci) —
 поправка, виправлення, ла-
 годження, ремонт
pòprav|iti, -im — поправити;
 полагодити; відремонтува-
 ти
pòpravlj|jati, -am — поправ-
 ляти; лагодити, ремонтувати
pòpreč|an, -na, -no — попе-
 речний, пересічний
pòpriješko — поперек, впопе-
 рек

pöprište, s. — поприше, арена; поле бою
popfask|ati, -am — обляпати; оббризкати, сприскати
pöpulär|an, -na, -no — популярний
popularizír|ati, -am — популяризувати
populárnöst, -i, ž. — популярність
pöpun|iti, -im — поповнити, доповнити; заповнити
popunjáv|ati, -am — поповнювати; поповняти; доповнювати; заповнювати
popunjénje, s. — поповнення, доповнення
pörust, m. — скидка, знижка
popüst|iti, -im — попустити, знизити; ослабнути
popüstijiv — поблажливий, м'який, поступливий
pöpuš|iti, -im — викурити, покурити
popúštánje, s. — попуск; **popúštánje näpétosti** — розрядка напруженості
popúšt|ati, -am — уступати, попускати
pöput (+ G.) — подібно до; на зразок
póra, ž. — пора
pörást, m. — ріст, приріст; розвиток, збільшення
porás|ti, -tem — вирости, підрости, розвинутися; стати дорослим
poráv|ati, -am — порівняти, вирівняти; узгодити
pöráz, m. — поразка; розгром
pöráz|an, -na, -no — вражачий, приголомшливий, нищівний, убивчий

porazgovòr|iti (se), -im (se) — поговорити (між собою)
poráz|iti, -im — розгромити, розбити; вразити; потрясти
poražáv|ati, -am — громити, розбивати; вражати, потрясати
pörcija, ž. — порція
porcùlán, m. — фарфор
porè|ci, -čem — заперечити, спростувати; відмовити, відхилити
pöřéd, (+ G.) — біля, коло, поряд, поруч; крім, окрім, опріч
pöředak, -tka, m. — порядок; лад, устрій
pöřemečāj, m. — порушення порядку; зсув, переміщення, розстройство
porèmet|iti, -im — порушити, розстроїти
pöřez, m. — податок
pöřezati, -žem — врізати, порізати
pöřezati se, -žem se — врізатися, порізатися
poricánje, s. — заперечення, спростування, відхилення, відмова, зречення
poricati, -čem — заперечувати, спростовувати; відхилити, відмовлятися, відрікатися
porijèklo, s. — походження; **vòditi porijèklo** — виходити, походити
pöřječk|ati se, -am se — посваритися, посердитися (трохи)
poròb|iti, -im — поневолити; полонити, захопити в полон; забрати; пограбувати
pörodica, ž. — родина, сім'я
pörodicni — сімейний, родинний

pōroďāj, m. — роди, положи
 pōro|k, m. (mn. -ci) — порок
 pōrota, ž. — суд присяжних
 pōrtret, m. — портрет
 Pōrtugāl, m. — Португалія
 Portugál|ac, -ca, m. — порту-
 галець
 portugālski — португальсь-
 кий
 pōrub, m. — рубець, підруб-
 лений край тканини
 porúb|iti, -im — обшити, під-
 рубити
 porúč|iti, -im — доручити, за-
 мовити
 poruč|ivati, -ujem — доруча-
 ти, замовляти
 pōručnik, m. — лейтенант
 pōruga, ž. — знущання, на-
 руга
 pōruka, ž. — доручення, на-
 каз, замовлення; послання
 pōruš|iti, -im — розламати;
 розрушити; зіпсувати; зни-
 щити
 pōsada, ž. — екіпаж; гарні-
 зон; команда
 posád|iti, -im — посадити, на-
 садити; забити, ввіткнути
 posakrív|ati, -am — поховати,
 заховати (все)
 pōs|ao, -la, m. (mn. -lovi) —
 справа, діло; заняття; ро-
 бота; imati pōsla — ма-
 ти роботу; бути зайнятим;
 znāti svōj pōsao — знати
 свою справу
 posáv|jet|ovati, -ujem — пора-
 дити
 pōse|ban, -na, -no — окремих;
 відокремлений; особливий,
 спеціальний
 pōse|bno — нарізно, зокрема
 pōs|jati, -em — посіяти, за-
 сіяти
 pos|jèd|jeti, -im — посивіти

pōsin|ak, -ka, m. — прийом-
 ний син; хлопчик, якого
 усиновила
 posín|iti, -im — усиновити
 pōsip|ati, -am i -l|jem — по-
 сипати, обсипати
 pōs|jeći, -l|ječem — порізати,
 врзати, поранити
 pos|ječ|ivati, -ujem — відвіду-
 вати, провідувати
 pōs|jed, m. — власність; зе-
 мельна власність; маєток
 pōs|jedn|ik, m. — власник; по-
 міщик
 pōs|jedovān|je, s. — володіння
 pōs|jed|ovati, -ujem — володі-
 ти
 pos|jèkot|ina, ž. — поріз
 pōs|jet, m. i pōs|jeta, ž. — від-
 відини, візит
 pos|jèt|il'ac, -osa, m. — відві-
 дувач
 pōs|jet|iti, -im — відвідати,
 провідати
 pos|kak|ivati, -ujem — підска-
 кувати, підстрибувати, під-
 плигувати
 pōs|klizn|uti, -em — сковзну-
 ти
 pos|kòč|iti, -im — підскочити,
 підстрибнути, підплигнути
 pos|kúp|jeti, -im — подорож-
 чати, стати дорожчим
 pos|kup|j|ivati, -ujem — до-
 рожчати, ставати дорож-
 чим
 pōs|lān|ik, m. (mn. -ci) — по-
 сланець, депутат
 pōs|l|astice, ž. mn. — ласощі
 pōs|l|ati, -šal|jem — послати,
 переслати, прислати, віді-
 слати, відправити, висла-
 ти, надіслати, відрядити
 pōs|l|je (pril.) — потім, після,
 опісля, слідом

pòslje (+ G.) (prijedl.) — після, опісля, через
 pòsljeratni — післявоєнний
 poslodáv|ac, -ca, m. — хазяїн; той, що дає роботу
 pòslòv|an, -na, -no — діловий, працьовитий
 pòslovica, ž. — притча
 pòslòvni|k, m. (mn. -ci) — регламент
 pòslovođa, m. — діловод; керівник робіт
 pòsluga, ž. — обслуговування, прислуга, челядь
 pòsiuš|an, -na, -no — слухняний; покірливий
 pòsluš|ati, -am — послухати; прислухатися; почути; підкоритися
 poslùžavni|k, m. — піднос
 poslùžitel|j, m. — служник; кур'єр; слуга
 poslùž|iti, -im — обслуговувати, обслужити; пригостити, похачувати
 posluživānje, s. — обслуговування
 pos:už|ivati, -ujem — обслуговувати; вгощати
 pòsljedica, ž. — наслідок, результат
 pòsljednji — останній, крайній; pòsljednji pūt — востанне
 pòsmrt|an, -na, -no — по смертний
 posòl|iti, -im — посолити, насолити, засолити
 pòspān — сонний, заспаний
 pòspānòst, -i, ž. — дрімота
 pòspješ|iti, -im — пришвидшити, прискорити
 posprém|ati, -am — прибирати
 posprém|iti, -im — поприбирати, прибрати

pòsred (+ G.) — серед, посередині
 pòsred|an, -na, -no — посередній; пересічний; непрямий
 pòsredni|k, m. (mn. -ci) — посередник
 pòsred|ovati, -ujem — бути посередником
 posfn|uti, -em — посковзнутися, спіткнутися; впасти, обезсиїти, знемогти
 pòsr|tati, -ćem — сковзатися, спотикатися; падати, знемагати
 pòst, m. — піст
 pòstaja, ž. — станція, зупинка
 pòstaj|ati, -em — виникати; ставати, походити
 pòstan|ak, -ka, m. — настання, виникнення, походження
 pòstari|ji — літній; досить старий
 pòstaj|ti, -nem — виникнути, стати
 pòstav|iti, -im — поставити, наставити; запровадити; визначити, призначити
 pòstavljānje, s. — постановка; призначення
 pòstavlj|ati, -am — ставити, наставляти; запроваджувати, призначати; визначати
 pòstdiplòmski stùdi|j — аспірантура
 pòstel|ja, ž. — постіль, постеля; ліжко
 posteljina, ž. — постільна білизна
 pòstepen — поступовий
 pòstepeno — поступово
 pòstl|cí, -gnem — досягти, досягнути; добути; добутися; добратися, сягнути, осягти; виклопотати

postíd|iti, -im — присоромити, осоромити
postíd|ivati, -ujem — присоромлювати, осоромлювати
postignúce, s. — досягнення
pöst|iti, -im — поститися
pöstilzati, -žem — досягати, добувати; добиратися; осягати; виклопотувати
pöstojän — постійний; надійний, міцний
postòjänje, s. — існування, буття
postò|jati, -im — існувати
postòlär, m. — швець
pöstòlje, s. — підставка; штатив; п'єдестал
pöstò|tak, -tka, m. (mn. -ci) — процент, відсоток
postrìžen — обстрижений
postrojáv|ati, -am — вишикувати, шикувати; строїти (в шеренгу)
postrò|jiti, -im — вишикувати, построїти
postskríptum, m. — приписка
pöstup|ak, -ka, m. (mn. -ci) — вчинок; поведінка; процес, метод
postúp|ati, -am — ставитися; діяти
postúp|iti, -im — поставитися; зробити
pösuda, ž. — посудина, посуда
pösudba, ž. — позичка; кредит
posúd|iti, -im — позичити; запозичити, взяти в борг
pösúde, s. zb. — посуда
posudènica, ž. (gram.) — запозичене слово
posudívänje, s. — запозичення
posud|ivati, -ujem — позичати, запозичати, боргувати

posúmn|jati, -am — засумніватися, посумніватися
posústa|ti, -nem — втомитися, перестати працювати (від утоми)
posúš|iti, -im — посушити, підсушити
pös|üti, -pem — посіпати, обсіпати
pösvad|iti se, -im se — посваритися; полаятися, глек розбити
pösve — зовсім
posvećívänje, s. — посвячення
posveć|ivati, -ujem — посвячувати
pösveta, ž. — посвячення, посвята, присвята
posvét|iti, -im — посвятити, присвятити
posvét|iti se, -im se — присвятити себе
posvjedòč|iti, -im — засвідчити; посвідчити
posvüda — скрізь, всюди
pöšäst, -i, ž. — пошесть
pöšiljka, ž. — посилака
pošiš|ati, -am — постригти
pöšta, ž. — пошта, поштамт
pöštanski — поштовий; **pöštanski úred** — поштамт
pöštär, m. — поштар, листоноша
poštärina, ž. — поштовий збір, поштові витрати
pöštèda, ž. — пощада
poštéd|jeti, -im — пощадити, зберегти
pöšten — чесний, порядний
pošténje, s. — чесність, порядність
pöšto' — чому; **pöšto-pöto** — за всяку ціну
pöšto' (vezn.) — після того, як

pōštovān — шановний, поважний

poštovānje, s. — повага, пошана, шаноба; **dūbokō poštovānje** — глибока повага

pošt|ōvati, -ujem — шанувати, поважати, пильнувати, додержувати

pōštrc|ati, -am — обляпати, побризкати

pōšum|iti, -im — засадити лісом

pošum|j|ivati, -ujem — засаджувати лісом

potā|ći i potā|knuti, -knem — спонукати, заохотити, підбурити, спричинити; порушити

pōtājno — потай, таємно, стиха, нишком

potām|njeti, -nim — потемніти, стемніти, потемнішати

pōtānko — детально, докладно, ґрунтовно

potānkōst, -i, ž. — подробиця

potāp|ati, -am — топити, занурювати, зануряти, вмочати

potcjen|ivānje, s. — зневага, недооцінка

potc|jèn|iti, -im — зневажати, недооцінювати, знехтувати

potcjen|j|ivati, -ujem — зневажати, нехтувати, недооцінювати

pōtcr|ati, -am — підкреслити

potcrtāv|ati, -am — підкреслювати

potčn|iti, -im — покорити, підкорити, підпорядкувати

potčn|iti se, -im se — підлягти, підкоритися, підпорядкуватися

potčn|jāvānje, s. — підпорядкування, підкорення

potčn|jāv|ati, -am — покоряти, підкоряти, підпорядковувати

potčn|jāv|ati se, -am se — підлягати, підкорюватися

pōtčn|jen — підкорений, підпорядкований, підлеглий

pōtčn|jenōst, -i, ž. — покора, покірність, покірливість, підкорення

potè|ći, -čem — попласти, попливти

potégn|uti, -em — скубнути, потягнути

pōtēz, m. — хід; штрих; жест, рұх

potéz|zati, -žem — тягти, волочити, скубати

pōthvāt, m. — захід, затія

pōticā|j, m. — поштовх, заохочення, спонукання, підбурення

pōt|cati, -čem — підбурювати, спонукати, наштовхувати, заохочувати

pōt|l|jak, -ka, m. — потилиця

potisk|ivati, -ujem — тіснити, відтіснювати, витіснити, віджимати

pōtisn|uti, -em — потіснити, відтіснити, витіснити, віджати

pōt|šten — пригнічений, подавлений, зневірений

pōt|štenōst, -i, ž. — пригніченість, зневіра

pōt|jera, ž. — гонитва, погоня, переслідування

pōt|jer|ati, -am — вигнати; прогнати, прорости

potkáz|zati, -žem — донести, видати

potkazivāč, m. — донощик

potkaz|ivati, -ujem — доносити, видавати

potkazívānje, s. — донос
potkív|ati, -am — підковувати, кувати; підбивати (підметку)
pòtkop, m. — підкоп
potkòp|ati, -am — підкопати, підирити; підірвати (перен.)
potkopáv|ati, -am — підкопувати, підривати
pòtkova, ž. — підкова
potkòvati, -ujem — підкувати; підбити
potkrád|ati, -am — обкрадати
potkrád|ati se, -am se — підкрадатися
pòtkrajsti se, -dem se — підкрастися
potkrè|sati, -šem — підрізати, підстригти
potkres|ivati, -ujem — підризувати, підстригати
pòtkròv|je, s. — горище
potkúp|iti, -im — підкупити
potkùp|iv|ac, -ca, m. — за-проданець
potkup|ivānje, s. — підкуп
potkup|ivati, -ujem — підкупати
pòtlačēn — пригнічений
pòtlač|iti, -im — пригнітити, підім'яти, притіснити
pòtočnica, ž. — незабудка
pòto|k, m. (mn. -ci) — струмок; потічок
pòtom — потім, опісля, далі
pòtom|ak, -ka, m. (mn. -ci) — нащадок, потомок
potómstvo, s. — потомство
potòn|uti, -em — потонути, затонути, втонути
pòtop, m. — потоп, велика повідь
potòp|iti, -im — затопити, втопити; занурити, вмочити

potòp|iti se, -im se — утопитися, зануритися
potpál|iti, -im — підпалити, запалити
potpal|ivāč, m. — палій
potpal|ivānje, s. — підпал
potpal|ivati, -ujem — підпалювати, запалювати
pòtpetica, ž. — каблук, підбор
pòtpis, m. — підпис
potp|sati, -šem — підписати; відписати
potp|sati se, -šem se — розписатися, підписатися
potpis|ivati, -ujem — підписувати, відписувати
potpis|ivati se, -ujem se — розписуватися, підписуватися
pòtpisnik, m. — людина, що підписалась, дала свій підпис
potp'ac|ivati, -ujem — підкупляти, давати хабара
pòtplat, m. — підошва, підметка
potplát|iti, -im — підкупити; дати хабара
potpomá|gati, -žem — допомагати, підтримувати
potpomò|ci, -gnem — допомогти, підтримати
pòtpora, ž. — опора, підтримка; допомога; підкріплення
pòtporučn|ik, m. (mn. -ci) — підпоручник
pòtpreds|jedn|ik, m. (mn. -ci) — заступник голови, віце-президент
pòtpukòvni|ik, m. (mn. -ci) — підполковник
pòtrpun — повний, цілковитий; цілий; цілинний

pòtrpuno — цілком, цілковито; суцільно; повністю
pòtraga, *ž.* — пошук, розшук; погоня, переслідування
pòtrajjati, *-em* — продовжити, тривати
pòtratjiti, *-im* — змарнувати, витратити; знищити
potrážjiti, *-im* — пошукати; спитати; попрохати
potrážnja, *ž.* — попит
pòtreba, *ž.* — потреба, нужда
pòtreban, *-na*, *-no* — потрібний, належний; необхідний
pòtres, *m.* — струс; потрясіння; землетрус
pòtresjan, *-na*, *-no* — потрясаючий, приголомшливий, разючий
potròšáč, *m.* — споживач
potròšjiti, *-im* — спожити; витратити
potròšnja, *ž.* — споживання; витрата
potrúdjiti se, *-im se* — потрудитися, постаратися
potúćí, *-čem* — побити; розбити; перемогти
potúćí se, *-čem se* — побитися, поборотися
potúžjiti se, *-im se* — поскаржитися, пожалітися
pòtvrda, *ž.* — довідка; посвідчення; розписка; затвердження; підтвердження
pòtvrđan, *-na*, *-no* — позитивний; ствердний
potvrđjiti, *-im* — підтвердити; засвідчити; затвердити

potvrđívati, *-ujem* — підтверджувати, засвідчувати; затверджувати
pòučjan, *-na*, *-no* — повчальний
poučávjati, *-am* — повчати; учити; навчати; наставляти
poučjiti, *-im* — наставити; навчити; підучити
pòuka, *ž.* — повчання, мораль; урок
pòuzdān — надійний; достовірний; вірний, певний
pouzdánje, *s.* — впевненість; віра; довір'я
pouzdjati se, *-am se* — покластися; довіритися; спертися
pòvazdān — увесь день, цілий день; цілісінський день
pòvečan — збільшений
povèčjati, *-am* — збільшити; підвищити
povečávjati, *-am* — збільшувати; підвищувати
povečávjati se, *-am se* — більшати, збільшуватися
pòvelja, *ž.* — грамота; **Pòvelja OUN** — устав ООН
povè|sti¹, *-dem* — повести; завести, розпочати
povè|sti², *-zem* — повезти
póvez, *m.* — подв'язка, бинт; обкладинка
pòvèžānōst, *-i*, *ž.* — зв'язок
povèzati, *-žem* — зав'язати, зв'язати; перев'язати; загнути
povezívānje, *s.* — перев'язка
povezívati, *-ujem* — зав'язувати, зв'язувати; запина-ти; перев'язувати
povíjati, *-am* — сповивати; згинати; нахилати

põvijest, -i, ž. — історія
 povíkatl, -čem — закричати;
 покликати, позвати
 povís|tli, -im — підвищити
 povis|vati, -ujem — підвищу-
 вати
 povišénje, s. — підвищення
 pòv|tli, -jem — сповити; зіг-
 нути, прагнути; нахилити
 povjerénje, s. — довір'я, до-
 віра
 povjeráv|ati, -am — доруча-
 ти, довіряти
 pòvjer|tli, -im — довірити, до-
 ручити
 povjèr|ljiv — довірливий; се-
 кретний
 pòvjer|ovati, -ujem — повіри-
 ти
 povjetár|ac, -ca, m. — легкий
 вітрець
 povlácénje, s. — відступ; від-
 ведення назад (військ)
 povlác|tli, -im — відтягати,
 забирати, відводити, відтя-
 гувати, відкликати; волочи-
 ти
 povlác|tli se, -im se — відсту-
 пати, відходити; відсто-
 ронюватися
 pòvlastica, ž. — пільга; при-
 вілей
 pòv|lašćen — привілейований;
 той, що користується піль-
 гами
 pòvod, m. — привід; dàti pò-
 voda — дати привід
 pòvodom — з нагоди; в зв'я-
 зку
 pòvò|ljan, -na, -no — сприя-
 тливий, благотворний; під-
 хожий
 pòvò|ljno — сприятливо, по-
 зитивно; благотворно

pòvòrka, ž. — процесія; хрес-
 ний хід
 pòvrać|ati, -am — блювати
 pòvrat|ak, -ka, m. — повер-
 нення, поворот
 povrát|tli, -im — повернути;
 виблювати
 pòvratn| — зворотний; pò-
 vratnā kárta — квиток на
 проїзд назад
 pòvrce, s. zb. — овочі; зе-
 лень
 pòvreda, ž. — пошкодження,
 поранення; порушення
 povred|ivati, -ujem — пошко-
 джувати; ранити, порушу-
 вати
 pòvremen — періодичний
 pòvremeno — коли-не-коли,
 час від часу
 pòvrh (+ G.) — поверх, зверх;
 над
 povrijèd|iti, -im — пошкоди-
 ти; поранити, порушити;
 povrijèditi zákon — пору-
 шити закон
 pòvrš|an, -na, -no — поверхо-
 вий
 pòvršina, ž. — поверхня; пло-
 ща
 pòvršinski — поверховий;
 зовнішній
 pòvrtnjá|k, m. (mn. -ci) — го-
 род
 povúčen — протягнутий; зам-
 кнений, замкнутий
 povú|ci, -čem — потягти, стяг-
 ти; витягти; захопити; про-
 вести (лінійю); відкликати
 (посла); povúci za jèzik —
 потягти за язик
 povú|ci se, -čem se — потяг-
 нутися (за кимсь); відсту-
 пити, відійти (про війсь-
 ка)
 pòza, ž. — поза

pozàbav|iti se, -im se — зайнятися; затриматися; повеселитися

pozàdi — позаду

pòzadina, ž. — тил; фон; тло

pòzàjmica, ž. — позичка, позика

pozàjm|iti, -im — позичити; запозичити

pozajm|ijvati, -ujem — боргувати, позичати; запозичувати

pozàvid|jeti, -im — позаздрити

pòzdrāv, m. — привіт, вітання; привітання, поклін

pòzdrāv|jan, -na, -no — вітальний

pòzdrav|iti, -im — привітатися, вітати; передати привіт

pòzdrav|iti se, -im se — привітатися, поздоровкатися, поклонитися

pòzdrav|jati, -am — вітати, кланятися, здоровкатися

pòzdrav|jati se, -am se — вітатися, здоровкатися; прощатися

pozelen|iti, -im — позеленити; зробити зеленим

pozelen|njeti, -nim — позеленити, стати зеленим

pozícija, ž. — позиція

pozír|jati, -am — позувати

pòztív|jan, -na, -no — позитивний

pòživ, m. — призов; заклик, виклик, клич; покликання; професія; запрошення; повістка

pozív|jati, -am — закликати; викликати; запрошувати; відкликати

pozív|jati se, -am se — посилатися

pòzivnica, ž. — запрошення, запрошувальний квиток; повістка

pozlát|iti, -im — позолотити

pozljèditi, -im — пошкодити, нанести поранення

pòz|iti, -i — зашкодити; відчүти погіршення

pòznaník, m. — знайомий

poznánstvo, s. — знайомство

pòznāt — знайомий, відомий, знаний; обізнаний

pòznāto — відомо, звісно;

òpće pòznāto — загальновідомо

poznàva|lac, -oca, m. — знавець

pozná|vati, -jem — знати; пізнавати; **poznávati po čuvénju** — знати з чүток; **poznávati pò imenu** — знати на ім'я; **poznávati òsobno** — знати особисто

pozná|vati se, -jem se — бути знайомим один з одним

pòzor, m. — увага

pòžor|an, -na, -no — уважний

pòžornica, ž. — сцена; арена

pozórnost, -i, ž. — уважність;

svrátiti pozórnost — звернути увагу

pòz|vati, -ovem — прикликати, викликати, закликати, кликнути, гүкнути, запросити; **pòzvati na dvòboj** — викликати на поєдинок; **pòzvati na odgovórnost** — покликати до відповідальності

pòz|vati se, -ovem se — зіслатися, послатися

pozvòn|iti, -im — подзвонити

pòžal|iti, -im — пожалкувати

pòžal|iti se, -im se — поскаржитися, пожалітися

pòžār, m. — пожежа

pöžē|jan, -na, -no — бажаний, жаданий
 požē|jeti, -im — побажати; захотіти, зажадати
 pöžēljno — бажано
 pöž|jeti, -an|jem — вижати
 poživ|jeti, -im — пожити, прожити
 pöžrtvōv|an, -na, -no — беззавітний, самовідданий
 požrtvōvnōst, -i, ž. — самовідданість
 pöžuda, ž. — пристрасне бажання; пристрасть; похитливість
 pöžud|an, -na, -no — жадібний, пожадливиий; хтивий
 požūr|iti, -im — поспішити
 požūr|iti se, -im se — поспішитися
 požur|ivati, -u|jem — підганяти, поспішати
 požūt|iti, -im — пожовтити; зробити жовтим
 požūt|jeti, -im — пожовкнати; пожовтіти
 präbaba, ž. — прабаба
 präčovjek, m. (mn. präljūdi) — первісна людина
 pračāk|ati se, -am se — битися, тріпатися; вивертатися
 präčka, ž. — рогатка; праща
 prädāvni — старовинний, давній
 prädjed, m. (mn. -ovi) — прадіа
 präg¹, m. (mn. -ovi) — поріг
 Präg², m. — Прага
 präh, m. — порох, пил; прах;
 pretvōriti ū präh i pereo — стерти на порох
 präksa, ž. — практика
 präktič|an, -na, -no — практичний; досвідчений
 prälja, ž. — прачка, прала

prám|ac, -ca, m. — ніс корабля
 prämnēn, m. (mn. -ovi) — пасмо
 pränje, s. — прання
 präš|ak, -ka, m. (mn. -ci) — триск
 präse, -ta, s. (zool.) — порося
 präsk|ati, -am — трищати, лускати
 präsn|uti, -em — триснути, загриміти; präsnuti ū smijeh — прихнути, приснути, засміятися
 prästar — стародавній, давній; u prästara vremēna — у давні часи
 präš|ak, -ka, m. (mn. -ci) — порошок
 präš|an, -na, -no — күрний
 präšina, ž. — пил, порох, күрява; bācati präšinu ū oči — замилювати очі; туману напүскати; pōdici (uzvit!ati) vējiku präšinu — підняти шум
 präš|iti, -im — күрити, күрити
 präšn|jav — күрний
 präšt|ati, -am — прощати; вибачати
 präti, pērēm — прати; мити, змивати, обмивати, умивати
 präti|lac, -osa, m. — сүпутник; конвоїр; акомпаніатор
 präti|iti, -im — проважати, спроводити; слідкүвати, стежити; präti ū stopu — іти по теплому слідү
 prätn|ja, ž. — сүпровід; акомпанемент; охорона, конвой
 präunu|k, m. (mn. -ci) — правнүк

pràv|ac, -ca, m. — напрямок;
 курс
pràvda, ž. — справедливість,
 правда
pràvd|ati, -am — виправдува-
 ти, захищати
pràvd|ati se, -am se — ви-
 правдуватися, захищатися
pràved|an, -na, -no — спра-
 ведливий; праведний
pràvednòst, -i, ž. — справед-
 ливість
pràví — справжній; щирий;
 правий; **pràví kút** (geom.)
 — прямий кут; **pràví pràv-
 cati** — прямий-прямісінь-
 кий; **ù pràví čas** — свое-
 часно
pràví|an, -na, -no — правиль-
 ний, закономірний
pràvílnik, m. — статут, устав
pràvílnòst, -i, ž. — правиль-
 ність
pràvilo, s. — правило
pràv|iti, -im — робити; ство-
 рювати; виготовляти; **prà-
 viti rázliku** — відрізняти;
pràviti skandále — бешке-
 тувати
pràv|iti se, -im se — прики-
 датися; **pràviti se húd**
 — прикидатися дурником,
 вдавати з себе дурня; **prà-
 viti se múdar** — робити
 розумний вигляд, мудрува-
 ти; **pràviti se vážan** — пи-
 шатися, величатися, зада-
 ватися
pràvní — юридичний, пра-
 вовий; **pràvní fakultét** —
 юридичний факультет;
pràvní sávjet — юридична
 рада
pràvníckí — юридичний, пра-
 вовий

pràvník, m. (mn. -ci) —
 юрист
pràvo¹, s. — право; юриспру-
 денція; **imatí právo** — ма-
 ти право
pràvo² — прямо; безпосеред-
 ньо; справедливо, правиль-
 но; **ímáte právo** — ви має-
 те рацію; **měni je právo** —
 я згоден
pràvorís, m. — правопис; ор-
 фографія
pravòsláv|an, -na, -no — пра-
 вославний
pravòsúde, s. — правосуддя,
 юстиція
pravòvremen — своєчасний,
 завчасний
práz|an, -na, -no — пустий,
 порожній; безлюдний; ва-
 кантний, беззмістовний
prázník, m. (mn. -ci) — свя-
 то; (mn.) канікули
praznína, ž. — порожнеча,
 пуста, прогалина, ва-
 кuum
prázn|iti, -im — спорожнити
praznòv|ěr|an, -na, -no — мар-
 новірний
praznòv|ěr|e, s. — марновір-
 ство
prebác|iti, -im — перекинути,
 перемістити; перевищити;
 перенести
prebac|ívati, -ujem — переки-
 дати, переміщати; перено-
 сити; перевищувати
prebív|ati, -am — жити, пере-
 бувати
prebò|jeti, -im — перехвори-
 ти, видужати; перестати
 жалкувати
prebrò|jiti, -im — перераху-
 вати, порахувати

precijèn|iti, -im — переоціни-
ти, завищити оцінку
precjenjívati, -ujem — пере-
оцінювати, завищувати о-
цінку
precíz|an, -na, -no — точний
precízír|ati, -am — уточнюва-
ти, уточнити
precrt|ati, -am — викресли-
ти, скопіювати; перема-
лювати; перекреслити
precrtáv|ati, -am — викре-
слювати, копіювати, пере-
мальовувати; перекреслю-
вати
prèču|ti, -jem — недочути,
недочувати
pred (+ A. i I.) — перед
prèdāh, m. — передишка, пе-
репочинок
prèdaja, ž. — передача, зда-
ча, вручення
prè|dak, -tka, m. (mн. -ci) —
предок
prèd|ati, -am — вручити, пе-
редати; подати; **prèdati se**
nèpri|ateljju — здатися во-
рогові
predāvāč, m. — лектор, ви-
кладач
predāvānje, s. — передача;
лекція; викладання
predāv|vati, -jem — вручати,
передавати; подавати
prèdgo|vŕ, m. — передмова,
вступ
prèdgrā|de, s. — передмістя,
околиця
predikāt, m. (gram.) — при-
судок
prèdivo, s. — пряжа
prèdizbōrni — передвибор-
ний
prèd|jeio, s. — закуска

predlā|gati, -žem — пропону-
вати
predlōž|iti, -im — запропону-
вати
prèdmet, m. — предмет;
об'єкт; діло (документ)
prèdnōst, -i, ž. — перевага,
привілей; **dāti prèdnōst** —
дати перевагу
prednjāč|iti, -im — передувати,
бути передовиком; ви-
суватися
prèdnji — передній
predočāv|ati, -am — ставити
на вид; попереджати; звер-
тати увагу
predoč|iti, -im — поставити
на вид; попередити; звер-
нути увагу
prèdodž|ba, ž. — попереджен-
ня, зауваження
predōmisl|iti se, -im se — роз-
думати, передумати; змі-
нити думку
predomíšl|jati se, -am se —
роздумувати, передумува-
ти
prèdos|ječāj, m. — передчут-
тя
prèdos|ječ|ati, -am — передчу-
вати
prèdostrōž|an, -na, -no — обе-
режний
prèdostrōžnōst, -i, ž. — обе-
режність
prèdrač|un, m. — кошторис,
попередній розрахунок
prèdrāg — дуже (надмірно)
дорогий
prèdrāsuda, ž. — забобон
prèdratni — довоєнний
**prèdsjed|ati, -am i predsjedā-
v|ati, -am** — головувати
predsjedāvānje, s. — голову-
вання

prèdsjednica, ž. — голова
prèdsjednički — головуючий;
 президентський
prèdsjednijk, m. (mn. -ci) —
 голова; президент
prèdsjednístvo, s. — голову-
 вання, президія; **Prèdsjed-
 ništvo SFRJ** — Президія
 СФРЮ
predskázati, -žem — напро-
 рокувати, провістити
predskazívati, -ujem — про-
 рокувати, провіщати
prèdsòbije, s. — передпокій,
 вестибюль
prèdstava, ž. — спектакль;
 вистава
prèdstav|iti, -im — уявити;
 відрекомендувати, познайо-
 мити, представити; зобра-
 жувати
prèdstav|iti se, -im se — уя-
 витися, відрекомендувати-
 ся, познайомитися, пред-
 ставитися
prèdstavljati, -am — уявля-
 ти; рекомендаувати, знайо-
 мити, представляти, зобра-
 жувати
prèdstavljati se, -am se —
 уявлятися, знайомитися,
 представлятися
prèdstävni|k, m. (mn. -ci) —
 представник
prèdškolski — дошкільний
predúj|am, -ma, m. — завда-
 ток, аванс
predúj|iti, -im — дати зав-
 даток, аванс
prèdvečer — під вечір, над-
 вечір'я
prèdvid|jeti, -im — передба-
 чити
predví|ati, -am — передба-
 чати

predvòd|iti, -im — керувати;
 бути на чолі
prèdvodni|k, m. (mn. -ci) —
 ватажок
prèdzná|k, m. (mn. -ci) —
 ознака, прикмета
prèdšajni — минулий, був-
 ший
prègača, ž. — фартух
prègaz|iti, -im — роздавити,
 задавити, переїхати; перей-
 ти вбрід
pregib|ati, -am — перегинати
prèglèd, m. — огляд; пере-
 гляд; ревізія
prèglèd|an, -na, -no — наоч-
 ний, зримий
prègled|ati, -am — оглянути,
 проглянути, переглянути
pregledáv|ati, -am — огляда-
 ти, проглядати, перегляда-
 ти
pregovár|ati, -am — домовля-
 тися, вести переговори
prègovori, m. pl. — перегово-
 ри
prègrada, ž. — перегородка;
 перепона, бар'єр
pregrad|iti, -im — перегоро-
 дити, перебудувати, стати
 на перешкоді
pregrad|ivati, -ujem — пере-
 городжувати; перебудову-
 вати; ставати на перешко-
 ді
prèhlada, ž. — простуда, за-
 студа
prehlád|iti se, -im se — про-
 студитися, застудитися
prèhrana, ž. — харчування;
 утримання; їжа; харчі
prehrán|iti, -im — прогодува-
 ти, перегодувати
preináč|iti, -im — змінити,
 переінакшити

preinač|ivati, -ujem — змінювати; переінакшувати
 prejéd|ati se, -am se — об'їдатися
 prè|ejsti se, -dem se — об'їстися
 prèkāl|jen — загартований
 prèkāl|jenòst, -i, ž. — загартованість
 prèkasno — запізно, надто пізно
 prék|íd, m. — припинення; розрив
 prék|ídáč, m. — вимикач
 prék|íd|ati, -am — переривати; розривати; перебивати; припиняти
 prèkin|uti, -em — перервати; розірвати; перебити; обірвати; припинити
 prèk|jučer — позавчора
 prèk|jučerašnji — позавчорашній
 prèk|lin|jati, -em — вмовляти, молити, благати, закланати
 preko (+G.) — через; prèko ljeta — протягом літа; preko mjèrè — зверх міри; prèko voljè — проти волі; preko pedèsèt gòd|inā — більше п'ятдесяти років; prijèci preko čèga — пройти через (щось)
 prèkobrò|jan, -na, -no — зайвий, зверхкомплектний
 prèk(o)|lāni — позаминулого року
 prèkòp|ati, -am — перекопати
 prekoráv|ati, -am — перекопувати
 prekoráč|iti, -im — переступити; перевищити

prekoráč|ivati, -ujem — переступати; перевищувати
 prekoráv|ati, -am — корити, дорікати, докоряти; засудувати
 prèkòr|iti, -im — докорити; засудити
 prèkòsutra — післязавтра
 prèkòvremen — понаднормовий; позачерговий
 prekráj|ati, -am — переключувати; переробляти
 prèkrò|jiti, -im — переключити; переробити
 prèkrās|jan, -na, -no — прекрасний, чудовий
 prèkretnica, ž. — поворот; перелом
 prèkri|ti, -jem — покрити, закрити, прикрити
 prekrív|ati, -am — покривати, закривати; прикривати, ховати, перекривати
 prèkršāj, m. — порушення; učiniti prèkršāj — зробити порушення
 prekrš|iti, -im — переломити; порушити
 prèksinòc — позавчора увечері
 prekvaificír|ati se, -am se — переключуватися, переключуватися
 prelām|ati, -am — переламувати, розламувати
 prelaz|an, -na, -no — перехідний; проміжний, тимчасовий; prelazni glàgol (gram.) — перехідне дієслово
 prelaz|iti, -im — переходити, переїздити, робити пересадку; проходити
 prei|jèv|ati, -am — переливати

prèl|ti, -jem — перелити; по-
лити, залити
prèliminār|an, -na, -no — по-
передній
prel|st|ati, -am — перегорну-
ти (сторінки)
prel|stáv|ati, -am — перегор-
тати (сторінки)
prelòm|iti, -im — переломи-
ти, розломити
prèl|ja, ž. — пряля
prèma (+L.) — до, на, проти;
в порівнянні з...; **prèma**
tome — згідно з цим
premaš|iti, -im — переверши-
ти, перевищити; перекину-
ти, перелетіти; **premašiti**
pòrnu — перевиконати
норму
premaš|ivati, -ujem — пере-
вершувати, перевищувати;
перекидати, перелітати
prèma|zati, -žem — намазати,
вимазати; обмазати, облі-
пити
premaz|ivati, -ujem — нама-
зувати, вимазувати; обма-
зувати; перемазувати, об-
ліплювати
prèmda — хоч, незважаючи
на
premetač|ina, ž. — обшук
prème|tati, -cem — переста-
вляти; навалювати одно на
одне; обшукувати
prèmetn|uti, -em — переста-
вити; навалити одно на
одне, обшукати
prèmi|ja, ž. — премія
premi|jër, m. — прем'єр
premi|jèra, ž. — прем'єра
premi|n|uti, -em — померти
premi|sa, ž. (fil.) — передумо-
ва

premiš|l|ati, -am — продуму-
вати, обдумувати; міркува-
ти
premiš|l|ati se, -am se — пе-
редумувати; роздумувати;
вагатися
prèm|jest|iti, -im — переста-
вити, перемістити; переве-
сти
prèm|ještāj, m. — переміщен-
ня; переведення (по служ-
бі)
prèm|ješt|ati, -am — перемі-
щати, переставляти, пере-
водити
prèm|oč, -i, ž. — перевага, пе-
реважаання, зверхність
premòt|ati, -am — перемота-
ти, запакувати
premotáv|ati, -am — перемо-
тувати; запаковувати, пе-
репахувати
prená|g|iti se, -im se — зар-
ватися, надто поспішити
prèn|at|ran — переповнений
prenemá|gati se, -žem se —
маніжитися, маніритися,
ламатися
preneráz|iti, -im — вразити,
здивувати
preneráz|iti se, -im se — вра-
зитися; заціпеніти (від
страху, подиву)
prèn|l|jeti, -esem — перене-
сти; перевезти; передати
prènočí|šte, s. — нічліг
prenoč|iti, -im — переночува-
ти
prenoš|iti, -im — переносити;
перевозити; передавати
prèn|uti se, -em se — стрепе-
нутися
preobláč|iti, -im — переодя-
гати

preòbraz|iti, -im — видозмі-
нити; перетворити, відро-
дити
preòbražāj, m. — перевтілен-
ня; перетворення, видо-
зміна, відродження
preobražáv|ati, -am — видо-
змінювати; перетворювати,
відроджувати
preobú|ci, -čem — переодягти
preobú|ci se, -čem se — пере-
одягтися; поміняти білиз-
ну (одяг)
preòbu|ti, -jem — перевзути
preòbu|ti se, -jem se — пере-
взутися
preobúv|ati se, -am se — пе-
ревзуватися
preokrén|uti, -em — перевер-
нути; вивернути; перели-
цювати
preòkrēt, m. — переворот;
поворот; перелом
preòkre|tati, -cem — перевер-
тати; вивертати; перели-
цьовувати
preopterec|ivati, -ujem — пе-
ревантажувати
preoptèret|iti, -im — переван-
тажити
preòr|ati, -em — переорати
preoráv|ati, -am — переору-
вати
preorijentácija, ž. — пере-
орієнтація
preorijentír|ati se, -am se —
переорієнтуватися
preosjètljiv — надто чутли-
вий
preòstaj|ati, -em — залишати-
ся
preòsta|ti, -nem — залиши-
тися
preòt|èti, -mem — відняти,
відібрати; забрати назад

preòtim|ati, -am i -ijem —
віднімати, відбирати; заби-
рати назад
prepad, m. — несподіваний
напад; випад
preparāt, m. — препарат
prepa|sti, -dnem — переляка-
ти; застрахати
prepa|sti se, -dnem se — пе-
релякатися
prepelica, ž. (zool.) — пере-
пел, перепілка
prepir|ati se, -em se — спере-
чатися, сваритися
prepírka, ž. — суперечка,
сварка
prepísati, -šem — списати,
виписати; переписати, пе-
редати у власність
prepis|ivati, -ujem — спису-
вати, виписувати; переда-
вати у власність
prepíska, ž. — переписка, ли-
сткування
preplàn|uti, -em — загоріти
preplaš|iti, -im — переляка-
ти, налякати, залякати
preplaš|iti se, -im se — зля-
катися, перелякатися
prepliv|ati, -am — переплив-
ти
prepoláv|j|ati, -am — ділити
навпіл, надвсе
prepo|òv|iti, -im — поділити
навпіл, надвое
preporòd, m. — відродження,
переродження
preporòd|iti, -im — відроди-
ти, переродити
preporòd|iti se, -im se — від-
родитися, переродитися
prepòrùčen — рекомендова-
ний; prepòrùčeno písmo —
рекомендований лист

preporúč|iti, -im — рекомен-
дувати; порадити
preporuč|ivati, -ujem — ре-
комендувати; радити
prèporuka, ž. — рекоменда-
ція; рекомендований лист
prepòzn|ati, -am — упізнати,
згадати
prepozná|va:i, -jem — упізна-
вати, згадувати
prèpreka, ž. — перепона, пе-
решкода; укріплення, за-
городження
prepríč|ati, -am — переказа-
ти
prepríčáv|ati, -am — перека-
зувати
prepriječ|iti, -im — перешко-
дити; стати на заваді
prepròd|ati, -am — перепро-
дати
preprodá|vati, -jem — пере-
продувати
prèpun — переповнений, над-
то повний
prèpun|iti, -im — переповни-
ти, надто наповнити
prepunjáv|ati, -am — пере-
повнювати, надто напов-
нювати
prepùst|iti, -im — надати;
пропустити, залишити
prepùšt|ati, -am — надавати;
пропускати, залишати
preračùn|ati, -am — перера-
хувати, перелічити
preračunáv|ati, -am — пере-
раховувати, перелічувати
prèrada, ž. — переробка, об-
робка
prerád|iti, -im — переробити,
обробити
prerađevina, ž. — фабрикат,
вириб, продукт виробни-
цтва

prerađ|ivati, -ujem — переро-
бляти, обробляти
prèrano — передчасно, над-
то рано
prèrez|ati, -žem — перерізати
prerez|ivati, -ujem — перері-
зувати
prèruš|iti, -im — переодягти,
нарядити
preruš|ivati, -ujem — перео-
дягати, наряджати
presád|iti, -im — висадити,
пересадити; перемістити
presad|ivati, -ujem — переса-
джувати; переміщувати
presèdān, m. — прецедент;
bez presedána — без пре-
цедента
presèl|iti, -im — переселити
preseljáv|ati, -am — пересе-
лювати, переселяти
presejénje, s. — переїзд, пе-
реселення
presijèc|ati, -am — переріза-
ти, перерубувати; обрива-
ти, пересікати
près|jeći, -iječem — переріза-
ти, перерубати; обірвати;
prèsjeći pût — пересікти
дорогу
prèsjek, m. — розріз; цезура
preská|kati, -čem — переска-
кувати, переплигувати,
стрибати
preskòč|iti, -im — перескочи-
ти, переплигнути, стрибну-
ти; пропустити
prèsluš|ati, -am — допитати;
вислухати
preslušáv|ati, -am — допиту-
вати; вислухувати, вислу-
ховувати

prèsta|jati, -em — переставати, припинятися; закінчуватися

prèsta|ti, -nem — перестати, припинитися; закінчитися

prèstan|ak, -ka, m. — закінчення; припинення; **bez prèstānka** — безперестанку, безупинно

prè|sti, -dem — прями; мурчати (про кішку)

prèsti|ći, -gnem — обігнати, перегнати; обійти

prèsti|zati, -žem — обганяти, переганяти; обходити

prèstīž, m. — престиж

prèstraš|iti, -im — перелякати, злякати, налякати

prèstraš|iti se, -im se — перелякатися, злякатися, налякатися

prestrojáv|ati, -am — перешиковувати, перестроювати

prestrò|jiti, -im — перешикувати, перестроїти

prèstup|ak, -ka, m. (mn. -ci) \ — злочин

prèstupnīk, m. (mn. -ci) — злочинець

prèsuda, ž. — присуд; вирок, рішення суду

prèsud|an, -na, -no — вирішальний; рішучий

presúd|iti, -im — засудити, присудити; винести вирок

presud|ivati, -ujem — засуджувати, присуджувати; виносити вирок

presuš|iti, -im — пересушити, висушити; пересохнути, висохнути

presuš|iti se, -im se — пересушитися, пересохнути; висушитися

presuš|ivati, -ujem — пересушувати, висушувати; пересихати

presuš|ivati se, -ujem se — пересушуватися, висушуватися; пересихати

presvláč|iti, -im — переодягати; міняти (одяг, білизну)

presvú|ći, -čem — переодягати; змінити (одяг, білизну)

prèštāmp|ati, -am — передрукувати

prèštampáv|ati, -am — передруковувати

prešuč|ivati, -ujem — промовчувати

prerás|iti, -tem — перерости, перезріти

prešút|jeti, -im — промовчати

prèteča, m. — попередник, предтеча

pretè|ći, -čem — обігнати, перегнати, випередити; попередити

pretég|nuti, -nem — перетягти, перевісити; одержати перевагу

pretendír|ati, -am — претендувати

pretènzija, ž. — претензія

pretè|zati, -žem — перетягувати, перевішувати; одержувати перевагу

prètež|an, -na, -no — переважаючий; переважний

prèthistòrija, ž. — передісторія

prèthod|an, -na, -no — попередній

prèthòd|iti, -im — передувати

prèthodnica, ž. — авангард; попередниця

prèthodni|k, m. (mn. -ci) — попередник, передовий; той, що йде попереду

prètin|ac, -ca, m. — перего-родка, ящик, шухляда

prètipk|ati, -am — передру-кувати

prètipkáv|ati, -am — передру-ковувати

prètje|cati, -čem — обганяти, опережати, упереджувати

prètjeran — перебільшений, надмірний

prètjer|ati, -am — перегнати, загнати; перебільшити (перен.) пересолити, переборщити

pretjer|ivati, -ujem — пере-ганяти, заганяти; перебіль-шувати; пересолювати, пе-реборщувати

pretkáz|ati, -žem — передрек-ти

pretkaz|ivati, -ujem — перед-рікати

pretòvar|iti, -im — переван-тажити

pretovar|ivati, -ujem — пере-вантажувати

pretpláč|ivati, -ujem — перед-плачувати; абонувати

pretpláč|ivati se, -ujem se — передплачуватися; абону-ватися

prètplata, ž. — передплата; абонемент

pretplát|iti, -im — передпла-тити; абонувати

pretplát|iti se, -im se — пе-редплатитися, абонуватися

prètplatni|k, m. (mn. -ci) — передплатник, абонент

pretpòstav|iti, -im — віддати перевагу; припустити

pretpòstávka, ž. — припущен-ня; передумова

pretpòstavlj|ati, -am — відда-вати перевагу; припускати

pretpòtop|an, -na, -no — до-потопний

prètprázníčkí — передсвят-ковий

prètproš|ti — позаминулий

prèttraga, ž. — обшук, роз-шук; обстеження, розслі-дування

pretráz|iti, -im — обшукати, обстежити; прочесати, роз-відати

pretraž|ivati, -ujem — обшу-кувати, обстежувати; про-чісувати, розвідувати

pretřč|ati, -im — перебігти; пробігти; перегнати

pretrčáv|ati, -am — перебіга-ти; пробігати; переганяти

prètres, m. — обшук, роз-гляд; обговорення

pretrés|ati, -am — перебира-ти, перетрясати; розгляда-ти, обговорювати

pretrés|iti, -em — перебрати, перетрясти; розглянути, обговорити

pretřp|ati, -am — навалити, нагромадити; набити, на-пхати

pretrpáv|ati, -am — навалю-вати, нагромаджувати; на-бивати, напхати

pretřp|jeti, -im — перетерпі-ти, перенести; перемучити-ся, перестраждати

pretúr|ati, -am — переверта-ти; перекидати; перевалю-вати

prètur|iti, -im — переверну-ти; перекинути; перевали-ти

pretvár|ati, -am — перетворювати; змінювати

pretvòr|iti, -im — перетворити; змінити

preùran|iti, -im — встати надто рано; надто поспішити

preured|iti, -im — переобладнати, переробити

preured|ivati, -ujem — переобладнувати, переробляти; перебудовувати

preuvelič|ati, -am — перебільшити

preuveličáv|ati, -am — перебільшувати

preùz|ěti, -mem — взяти на себе; перейняти; захопити, відібрати

preùzim|ati, -am — брати на себе; переймати; захоплювати, відбирати

prèvar|iti, -im — обманути, обдурити

prèvar|iti se, -im se — обманутися, помилитися

prèvěik — завеликий

prevě|sti, -dem — перевести, перемістити; перекласти (на іншу мову)

prèvid|jeti, -im — недоглядати; випустити з виду

preví|jati, -am — згинати, закручувати; перегинати, перев'язувати, бинтувати

prèvišě — надто, занадто

prèvì|ti, -jem — зігнути, перегнути; перев'язати, забинтувати

prevlád|ati, -am — побороти, перемогти; взяти гору

prevládáv|ati, -am — перемагати; брати гору

prèvlaka, ž. — оббивка, чохол, перешийок

prevòd|ilac, -osa, m. — перекладач

prevòd|iti, -im — переводити, перемішувати; перекладати (з однієї мови на іншу)

prevòz|iti, -im — перевозити, переправляти

prèvrāt, m. — переворот

prevrñ|uti, -em — перевернути, розгорнути, перегорнути

prèvr|tati, -cem — перевертати; розгортати, перегортати

prèzent, m. (gram.) — теперішній час

prèzìdijum, m. — президія

prèzìne, -na, s. — прізвисьце

prèzìr, m. — презирство, зневага

prèzìr|an, -na, -no — презирливий, зневажливий

prèzìr|ati, -em — ставитися з презирством, зневажати

prezív|ati se, -am se — називатися, зватися

prèzr|eti, -em — поставитися з презирством, зневажити

prèžal|iti, -im — пережити (горе); забути, потішитися

prežív|ati, -am — жувати, пережовувати

prežív|jeti, -im — пережити, прожити; віджити, застари́ти

pri (+L.) — при, біля, за, на, під час; **pri kràju** — на кінці; **pri rúci** — під рукою

prián|jati, -am — липнути, приставати

pribàdača, ž. — шпилька

pribád|ati, -am — приколювати, пришпилювати

pribav|iti, -im — видобути, дістати, одержати

pribaví|jati, -am — видобувати, діставати, одержувати

príb|jati, -am — прибавати, підбавати; збивати
príb|iti, -jem — прибити, підбити; збити
príb|je|ci, -gnem — вдатися до
príb|jegáv|ati, -am — вдаватися до
príb|liž|an, -na, -no — приблизний
príb|ližáv|anje, s. — наближення
príb|ližáv|ati, -am — наближати, наближувати
príb|ližáv|ati se, -am se — наближатися, зближуватися
príb|liž|iti, -im — приблизити, наблизити
príb|liž|iti se, -im se — наблизитися, зблизитися, надійти; насунутися
príb|ližno — приблизно
pr|bor, m. — прибор, набір; приладдя
pr|b|sti, -dem — приколоти, пришилити
pr|brá|jati, -am — прираховувати, зараховувати
pr|brò|jiti, -im — прирахувати, зарахувати
pr|brān — підтягнутий, підтягнений
pr|ča, ž. — казка
pr|č|ati, -am — оповідати
pr|ček|ati, -am — почекати, зачекати
pr|čín|iti, -im — заподіяти, завдати, нанести, зробити
pr|čín|iti se, -im se — прикинутися, удати, здатися
pr|čín|jati, -am — заподіювати, завдавати, доставляти, наносити
pr|čín|jati se, -am se — здаватися, ввижатися, прикидатися

pr|čúv|ati, -am — доглянути, доглядати; зберегти; остерегти
pr|čúvst|iti, -im — прикріпити, прикривати, закріпити; приколоти
pr|čúvrš|čívati, -ujem — прикріплювати, прикріпляти, закріплювати, приколювати
pr|jí|ci, -dem — підійти, підїхати; приступати
pr|íd|jev, m. (gram.) — прикметник
pr|idob|jati, -am — одержувати; схилити на свій бік
pr|idob|iti, -jem — одержати; схилити на свій бік; **pr|idobiti náklonost** — здобути довір'я
pr|idonòs|iti, -im — сприяти
pr|idrúž|iti se, -im se — примкнути, приєднатися
pr|idž|ati, -im — притримати, дотримати
pr|idž|ati se, -im se — дотриматися, додержати
pr|idržáv|ati, -am — притримувати, підтримувати; **pr|idržávati sebi právo** — залишити за собою право
pr|idržáv|ati se, -am se — дотримуватися, додержувати; **pr|idržávati se zákona** — дотримуватися закону
pr|ignjéc|iti, -im — прищипнути, притиснути, прим'яти, надавати
pr|ignjéc|ívati, -ujem — прищипати, притискати; придавлювати
pr|igoda, ž. — нагода; зручний момент (випадок)
pr|igod|an, -na, -no — зручний; випадковий; спеціальний

prigovár|ati, -am — докоряти, поприкати, засуджувати; заперечувати

prigovór, m. — докір; догана; заперечення; протест

prigovór|iti, -im — поприкнути; спростувати, засудити, заперечити

prigúš|iti, -im — заглушити; задавити, придушити

priguš|ivati, -ujem — залушувати; давити, душити

príhod, m. — прибуток

príhvač|ati, -am — засвоювати; приймати; підхоплювати

príhvač|ati se, -am se — братися

príhvat|iti, -im — засвоїти; прийняти; підхопити

príhvat|iti se, -im se — взятися; **príhvatiti se pòsla** — взятися за роботу

príhvat|iv — прийнятний, сприйнятний

príjät|an, -na, -no — приемний

príjatelj, m. — приятель, друг

príjatelj|evati, -ujem — дружити, приятелювати

príjatelj|ica, ž. — подруга

príjatelj|ski — дружній

príjatelj|stvo, s. — дружба

príjati, -am — подобатися

príjava, ž. — перепустка, пропуск; прописка

príjav|iti, -im — прописати; заявити, доповісти, повідомити

príjav|ivati, -ujem — прописувати; заявляти, доповідати, повідомляти

príjavní úřed — адресний стіл

príjáz|an, -na, -no — приятний, дружний

príje' — раніше; до цього;

što príje — чим скоріше

príje² (+G.) — перед; **príje svèga** — передусім, насамперед; **príje roka** — достроково

príječ|iti, -im — заважати, перешкоджати

príječ|í, -ím — перейти, переїздити; переступити; переклучити

príjèdlo|g, m. (mн. -zi) — позиція; (грам.), прийменник

príjek — поперечний, прямий, наглий, гарячковитий;

príjek|í pút — пряма дорога; **príjek|í súd** — польовий суд; **príjekā pòtreba** — нагальна потреба

príjekor, m. — докір; догана

príjèlaz, m. — перехід, переїзд; пересадка; переправа

príjèlom, m. — перелом; ломка; верстка

príjem, m. — прийом; зарахування; отримування

príjemní — приймальний

príjèmní|k, m. (mн. -ci) — приймач

príjènos, m. — перенос; транспорт; передача

príjèpis, m. — переписування; копія

príjès|an, -na, -no — прісний

príjèstol|nica, ž. — столиця

príjèstò|je, s. — престол; трон

príjèstup, m. — провинна; злочин; порушення

príjèt|iti, -im — загрожувати, погрожувати, грозити

príjètn|ja, ž. — погроза

príjèvara, ž. — обман

prijevod, m. — переклад
prijevōj, m. — перевал
prijevov, m. — перевіз, провіз; перевозка, провезення; переправа
prijevremen — завчасний, передчасний, достроковий
prijevremeno — достороково, передчасно
prikač|iti, -im — причепити; прикріпити; пришпилити; приєднати
prikač|ivati, -ujem — причепляти, причіплювати; пришпилювати; приєднувати
prkaz, m. — зображення, показ; огляд
prikázati, -žem — показати, продемонструвати; зробити огляд; рецензувати
prkazivānje, s. — показ, перегляд, зображення
prkaz|ivati, -ujem — показувати, демонструвати; робити огляд; рецензувати
prikrív|ati, -am — підбивати; прибивати; забивати
prikrád|an, -na, -no — підхожий, гожий, придатний, слухний, зручний, замашний
prikolica, ž. — причіп
prik|ovati, -ujem — підбити; прибити; забити
prikrád|ati se, -am se — крастися, підкрадатися
prikra|sti se, -dem se — підкрастися
prikr|iti, -jem — прикрити; приховати; затаїти
prikr|iti se, -jem se — сховатися, зникнути; затаїтися
prikrív|ati, -am — приховувати; прикривати; затаювати

prikrív|ati se, -am se — ховатися, зникати; лицемірити, затаюватися
prikup|iti, -im — підтягти, зібрати; докупити
prikúpl|jati, -am — підтягати, збирати, докуповувати
prilá|gati, -žem — приклада-ти; додавати; приєднувати
prilagōd|iti, -im — пристосувати; застосувати
prilagōdáv|ati, -am — пристосовувати; застосовувати
prílaz, m. — підхід; підступ
prílaz|iti, -im — підходити, підїжджати, приступати; наближатися
prílíč|an, -na, -no — порядний, достатній
prílíč|iti, -im — доводитися, підходити, відповідати
prílíčno — чимало, немало; непогано; забагато, достатньо
prilijèp|iti, -im — приліпити, склеїти, приклеїти; заліпити
prilijèp|iti se, -im se — прилипнути; приклеїтися; причепитися
prílíka, ž. — нагода; можливість; зручний випадок; (мн.) обстановка; **ukázala se prílíka** — трапилася нагода; **přvōm prílíkom** — при першій нагоді; **pō svōj prílíci** — цілком, імовірно, певно, мабуть; **propùstiti prílíku** — пропустити можливість; **slíka i prílíka** — викапаній; як вилитий; дуже схожий
prílív, m. — приплив
prílož, m. (мн. -zi) — внесок; (грам.) прислівник;

ići u prilog — іти на користь
prilòžiti, -im — прикласти; додати; приєднати; внести
priljubiti se, -im se — притулитися, припасти; підходити
priljubljivati se, -ujem se — припадати, тісно притулятися
primàći, -knem — насунути, посунути, присунути; добавити, додати
primaľac, -oca, m. — одержувач, адресат
primàľja, ž. — акушерка; бабка (сповивальна), сповитуха
primámľiti, -im — заманити; привабити; спокусити
primamľivati, -ujem — приваблювати; спокушати
primānje, s. — сприйняття, сприймання; прийом; получка
primārjan, -na, -no — первинний, первісний
primati, -am — сприймати, одержувати, отримувати
primicati, -čem — присувати, наближувати; додавати
primijèñiti, -im — застосувати; вжити, використати
primijenjen — прикладний; застосований, вжитий
primijèti, -im — помітити, вбачити, спостерегти; зауважити
primirje, s. — перемир'я
primítjak, -ka, m. — прийом, одержання
primľiti, -im — прийняти, сприйняти, одержати, отримати
primitivjac, -ca, m. — примітив; примітивна людина

primjenjivati, -ujem — застосовувати; вживати; використовувати
primjećivati, -ujem — помічати, вбачати; зауважувати
primjedba, ž. — примітка, зауваження, закид
primjena, ž. — застосування, вживання
primjenjivati, -ujem — застосовувати, вживати, використовувати
primjer, m. — приклад, взірець
primjerjak, -ka, m. (mn. -ci) — примірник, екземпляр
primjeran, -na, -no — зразковий, взірцевий; видатний
primjesa, ž. — домішка
primjetan, -na, -no — помітний
primórati, -am — примусити, змусити, присилувати
primorávati, -am — примушувати, змушувати, силувати
primórje, s. — примор'я
primórski — приморський
princíp, m. — принцип
principiľjan, -na, -no — принциповий
prinos, m. — вклад, внесок; подарунок, дар; врожай
prinudľiti, -im, v. prisiliti
prinudávati, -am, v. prisiljavati
prionuti, -em — пристати; прилигнути, приліпитися
priorcávati, -am — повідомляти, давати знати
pridòćiti, -im — повідомити, дати знати
prioritēt, m. — пріоритет

prìpad|ati, -am — належати; випадати на долю; випадати

prìpadnì|k, m. (mн. -ci) — прибічник, прихильник

prìpáj|ati, -am — приєднувати

prìpa|sti, -dnem — припасти; випасти на долю

prìpaz|iti, -im — доглянути, доглядати; підстерегти; виявити увагу

prìpaz|iti se, -im se — остерегтися

prìpìs|ati, -šem — надати, приписати

prìpìs|ivati, -ujem — приписувати, надавати

prìpì|ti se, -jem se — притулитися; пристати, підійти

prìpìtòm|iti, -im — приручити

prìpìtoml|áv|ati, -am — приручати

prìplod, m. — приплід

prìpojén|je, s. — приєднання

prìpòj|iti, -im — приєднати; припаяти

prìpomòc, -i, ž. — підтримка, допомога

prìpomò|cí, -gnem — підтримати, допомогти

prìpovìjèd|ati, -am — розповідати, оповідати

prìpovìjest, -i, ž. — повість, оповідання; розповідь

prìpovìjetka, ž. — розповідь, оповідання, повість

prìpovìjèdāč, m. — оповідач; автор оповідання

prìprāv|an, -na, -no — готовий, підготовлений; підготовчий

prìprāv|nòst, -i, ž. — готовність, готовість

prìprema, ž. — підготовка, заготівля, готування, приготування, виготування

prìprémān|je, s. — заготівля

prìprém|ati, -am — приготувати, заготовляти, підготувати; налагоджувати, лаштувати

prìprém|iti, -im — приготувати, заготувати, підготувати, налагодити, виготувати

prìprost — простуватий, простакуватий, наївний

prìpuč|ati, -am — обстріляти, відкрити вогонь

prìraš|tāj, m. — приріст

prìredba, ž. — влаштування; спектакль

prìréd|iti, -im — влаштувати, організувати; підготувати

prìrèd|ivati, -ujem — влаштувати, справляти; організувати, готувати

prìroda, ž. — природа, натура

prìrod|an, -na, -no — природний, натуральний; **prìrodne nàuke** — природознавство

prìrođen — природжений

prìručnì|k, m. (mн. -ci) — посібник, довідник, підручник

prìsajedín|iti, -im, v. prìpojiti

prìsajedín|áv|ati, -am, v. prìpajati

prìsajedín|én|je, s., v. prìroje-nje

prìs|an, -na, -no — близький, інтимний

prìseb|an, -na, -no — холоднокровний, спокійний; у здоровому розумі

prìsebnòst, -i, ž. — холоднокровність

prìsega, ž. — присяга

prisiljan, -na, -no — приму-
совий
prisiljiti, -im — примусити,
змусити
prisiljívati, -am — примушу-
вати, заставляти, змушувати;
силувати
prisiljen — змушений
prisjećati se, -am se — при-
гадувати; згадувати
prisjetiti se, -im se — прига-
дати; згадати
prislanjati, -am — прислоня-
ти, спирати
prislanjati se, -am se — при-
тулятися, прислонятися
prislònjiti, -im — прислонити,
сперти
prislònjiti se, -im se — при-
слонитися, притулитися
prislusjkívati, -ujem — підслу-
хувати; наслухати
prislúšnjuti, -em — підслуха-
ти
prìsniti se, -jem se — при-
снитися
prìstajati, -em — погоджувати-
ся, згоджуватися; бути
до лиця; причалювати
prìstaičca i prìstaša, m. i ž. —
прихильник; прибічник;
послідовник
prìstanak, -ka, m. — згода,
погодження
prìstanište, s. — пристань
prìstajti, -nem — згодитися,
погодитися; причалити
prìstijći, -gnem — зїхатися,
прибути
prìstijzati, -žem — зїжджа-
тися, прибувати
prìstòjjan, -na, -no — пристой-
ний, чемний, гречний, вві-
чливий

prìstòjnost, -i, ž. — ввічли-
вість, чемність, порядність
prìstran — упереджений
prìstranòst, -i, ž. — пере-
дженість
prìstup, m. — доступ; під-
ступ; вступ, введення
prìstupáčjan, -na, -no — до-
ступний, приступний; при-
вітний
prìstúpjati, -am — приступа-
ти, починати; підходити,
наближатися
prìstúpjiti, -im — приступи-
ти, примкнути, підійти; на-
близитися; почати
prìsustvo, s. — присутність
prìsutjan, -na, -no — прису-
тній, наявний
prìsutnòst, -i, ž. — прису-
тність
prìsvájānje, s. — присвоєння,
привласнення
prìsvájati, -am — привла-
снювати
prìsvòjiti, -im — привласни-
ти
prìšaráfjiti, -im — пригвинти-
ти
prìšívati, -am — пришивати;
приписувати
prìšijiti, -jem — пришити;
приписати
prìšt, m. (mn. -evi) — прищ;
чиряк, нарив
prìšújati se, -am se — під-
крастися
pritàjiti se, -im se — схова-
тися, притаїтися; затихну-
ти, заспокоїтися
pritàjívati se, -ujem se —
ховатися, притаюватися;
затихати, заспокоюватися
pritàjći, -knem — притягти,
залучити; **pritàjći ũ pomòc**
— притягти на допомогу

prítje|cati, -čem — притягати
pritégn|uti, -em — притягти,
 підтягти
pritéz|ati, -žem — притягати,
 підтягати; підтягувати; ти-
 снути
prítis|ak, -ka, m. — тиснен-
 ня, тиск; натиск; утиск;
vřšiti prítisak — впливати,
 тиснути
prítísk|ati, -am — притиска-
 ти, натискувати, затиску-
 вати, муляти, мулити; при-
 гнічувати
prítísk|ati se, -am se — при-
 тулятися
prítisn|uti, -em — притисну-
 ти, натиснути, тиснути;
 поневолити
prító|k, m. (mн. -ci) — при-
 тока; приплив
prítom — при тому
prítužba, ž. — скарга
prítvár|ati, -am — відхиляти
prítvòr|iti, -im — відхилити
prítvor, m. — арешт, попере-
 дне ув'язнення
príučáv|ati, -am — привчати;
 вчити; підучувати
príuč|iti, -im — привчити;
 навчити
prívät|an, -na, -no — приват-
 ний
prívè|sti, -dem — привести,
 підвести; **prívèsti krāju** —
 довести до кінця
prívèz|ati, -žem — прив'яза-
 ти; зав'язати; зв'язати; за-
 мотати
prívèz|ivati, -ujem — прив'я-
 зувати; зав'язувати; зв'язу-
 вати; замотувати
prívíd|an, -na, -no — обман-
 ливий, облудний, обман-
 ний

prívíd|ati se, -am se — вви-
 жатися
prívídén|je, s. — примара, ма-
 ра, марево
prívíkáv|ati se, -am se — при-
 звичаюватися, звикати
prívíkn|uti se, -em se — при-
 звичаїтися, звикнути
prívíláč|an, -na, -no — прива-
 бливий; принадний
prívíláč|iti, -im — приваблю-
 вати, принаджувати, при-
 тягати, вабити; залучати
prívíláčnòst, -i, ž. — привабли-
 вість
prívola, ž. — згода; схвальне
 ставлення
prívreda, ž. — господарство,
 економіка
prívrední — господарський;
prívrednā kòmora — госпо-
 дарська палата
prívred|ivati, -ujem — набу-
 вати; наживати, заробляти
prívremen — тимчасовий
prívremeno — тимчасово
prívrijèd|iti, -im — набути;
 нажити, заробити
prívřzen — відданий
prívřzení|k, m. (mн. -ci) —
 прихильник, прибічник
prívřzenòst, -i, ž. — відда-
 ність, прихильність
prívú|cí, -čem — притягти,
 привабити, залучити; **prí-
 vúcí pàžnju** — притягти
 увагу
prízèm|an, -na, -no — однопо-
 верховий
prízèml|je, s. — нижній (пер-
 ший) поверх
prízèmlj|iti se, -im se — при-
 землитися
prízeml|áv|ati se, -am se —
 приземлятися

priznanica, ž. — розписка, квитанція
priznánje, s. — признання, визнання
prizn|ati, -am — признати, визнати
prizná|vati, -jem — признавати, визнавати
prízor, m. — картина, сцена, видовище, видовисько
prízvůk, m. (mn. -ci) — відголосок
přkos, m. — упертість, неопступливість, затятість
přkos|an, -na, -no — упертий, затятий
přkos|iti, -im — упиратися, робити наперекір, назло; противитися
přij|ati, -am — бруднити, забруднювати, плямувати, мазати; насмічувати
přj|av — брудний, вимазаний; замазаний, нечистий
přjávština, ž. — бруд
próba, ž. — проба, спроба; намагання; репетиція; примірка
probád|ati, -am — протікати, пробивати; колоти
prób|ati, -am — пробувати, спробувати; випробовувати; приміряти
pröbava, ž. — травлення
pröbav|iti, -im — переварити
pröbav|jati, -am — переварювати, травити
probí|jati, -am — пробивати, проривати, прокладати, проламувати, торувати
probí|jati se, -am se — пробиватися; пробиратися, прориватися
probír|ati, -em — відбирати, добирати

pröbisvijet, m. — пройдисвіт, авантюрист, волоцюга; бурлака
pröbitač|an, -na, -no — вигідний, прибутковий
pröb|iti, -jem — пробити, прорвати, прокласти, проламати
pröb|iti se, -jem se — пробитися, прорватися
pröblēm, m. — проблема
problemätič|an, -na, -no — проблематичний
problijèd|jeti, -im — збліднути, сполотніти, пополотніти
pröbōj, m. — прорив; пробоїна
probörav|iti, -im — прожити, побути
pröbōsti, -dem — проколоти, проткнути, продірявити
pröb|rati, -erem — вибрати, відібрати; перебрати
probúd|iti, -im — збудити, розбудити
probúd|iti se, -im se — прокинутися, проснутися
probús|iti, -im — проткнути; просвердлити; продірявити
procedúra, ž. — процедура
pröcent, m. — процент; відсоток
pröces, m. — процес
procèsi|ja, ž. — процесія
procijèn|iti, -im — оцінити
pröc|ijer, m. — шпара, щілина, ущелина
procjen|j|vati, -ujem — оцінювати
pröc|jena, ž. — розцінка, оцінка
procúr|iti, -im — просочитися, протекти

procur|ivati, -ujem — просочуватися, протікати, витікати
pròcvat, m. — розквіт, процвітання, підйом
pròčel|je, s. — фасада; чільне місце
pròčist|iti, -im — очистити, вичистити, прочистити
pročičšćav|ati, -am — очищати, вичищати, прочищати
pročit|ati, -am — прочитати
pròču|ti se, -ujem se — стати відомим, прославитися
pró|ći, -dem — пройти, проїхати; минути; обійтися; **bilo pa próšlo** — що було, те пройшло
pròdaja, ž. — продаж; збут
pròd|ati, -am — продати, збути; загнати
prodavāč, m. — продавець
prodavāčica, ž. — продавщиця
prodavaonica, ž. — магазин; лавка; палатка
prodáv|ati, -jem — продавати, забувати, заганяти
pròdir|ati, -em — проникати, пробиратися
pròdòr|an, -na, -no — пронизливий, різкий; енергійний
pròdr|ijeti, -em — проникнути, пробратися; прорватися
prodúb|iti, -im — поглибити
produbl|ivati, -ujem — поглиблювати
prodùhovi|jen — натхненний
pròdukt, m. — продукт, виріб; продукція
prodùkcija, ž. — продукція, виробництво; показ
pròduktiv|an, -na, -no — продуктивний

pròdukcióni — виробничий
produktivnòst, -i, ž. — продуктивність; **produktivnòst rāda** — продуктивність праці
produl|enje, s. i produžen|je, s. — продовження
prodúl|jiti, -im i produž|iti, -im — продовжити, продовжити
produl|ivati, -ujem — продовжувати, продовжувати
pròda, ž. — збут, продаж
profèsija, ž. — професія, фах
profesionāl|ac, -ca, m. — професіонал; фахівець
pròfesionāl|an, -na, -no — професійний, фаховий
pròfesor, m. — професор; вчитель, викладач середньої школи
pròfesorica, ž. — професор; вчителька, викладачка середньої школи
pròfil, m. — профіль
pròfit, m. — прибуток; вигода, бариш
profitir|ati, -am — одержати прибуток; мати вигоду, користь
pròfučk|ati, -am (razg.) — розтратити, промотати
pròg.ās, m. — відозва
proglás|iti, -im — проголосити; оголосити; об'явити
proglášáv|ati, -am — проголошувати; оголошувати; об'являти
prògn|ati, -am — прогнати; вигнати, вислати, заслати
prognóza, ž. — прогноз
prògon, m. — переслідування, вигнання
progòntel|, m. i progòni|lac, -oca, m. — переслідувач

progònjiti, -im — проганяти, переслідувати; висилати, засилати
progónstvo, s. — заслання; вигнання
progovárjati, -am — промовляти; виголошувати
progovòrjiti, -im — промовити; виголосити
prògram, m. — програма
prògres, m. — прогрес
prògresivjan, -na, -no — прогресивний; передовий
progúrjati se, -am se — пробратися, пробитися, проштовхнутися
progùtjati, -am — поглинути, проковтнути; **progùtati pílulu** — проковтнути пілюлю
pròhiádjan, -na, -no — прохолодний
prohódjati, -am — почати ходити
pròhtjjeti se, -ije se — захотітися
pròhtjev, m. — бажання, прагнення; примха
proigrjati, -am — програти, втратити, згубити
proigrávjati, -am — програвати, втрачати, губити
proizlazjiti, -im — витікати; походити
proizvěsti, -dem — виробити, випустити
proizvod, m. — виріб, продукт; доробок
proizvòdijiti, -im — виробляти, випускати
proizvodní — виробничий;
proizvodně snáge — продуктивні сили; **proizvodní tròškovi** — витрати виробництва

proizvodnòst, -i, ž. — продуктивність
proizvòdnja, ž. — виробництво, продукція
proizvòdčič, m. — виробник
pròizvòljjan, -na, -no — довільний
pròjekt — проект
projèktant, m. — проектувальник
projektírjati, -am — проектувати, спроектувати
projicírjati, -am — проектувати, спроектувати
prokarjívajati, -am — просочуватися, протікати
prokázati, -žem — виказати когось, донести на когось; виявити
prokazívati, -zujem — виказувати, доносити; виявляти
pròkисnuti, -em — змокнути, промокнути; скиснути
proklamácija, ž. — оголошення; проголошення; маніфест
proklamírjati, -am — проголошувати; обнародувати
pròklěti, -unem — проклясти
pròkletník, m. (mn. -ci) — проклята людина
proklétstvo, s. — прокляття, прокльон
pròklinjati, -em — проклинати, клясти
prokòpjati, -am — прокопати, розкопати; докопатися
prokopjávati, -am — прокопувати, розкопувати; докопуватися
prokfějiti, -im — прокласти, пробити; почати викорчо-

вувати; **prokfčiti pūt** — пробити (прокласти) дорогу
prokrijumčár|iti, -im — провезти контрабандою
pròkuhan — кип'ячений
prokuháv|ati, -am — кип'ятити
prolám|ati, -am — проламувати; пробивати; проривати
pròlaz, m. — прохід, проїзд
pròlaz|an, -na, -no — тимчасовий; прохідний
pròlaz|iti, -im — проходити, проїжджати; обходитися, минати
pròlazni|k, m. (mн. -ci) — прохожий, перехожий; проїжджий
proletarijāt, m. — пролетаріат
prolètēr, m. — пролетарій
proletěrski — пролетарський
prolèt|jeti, -im — пролетіти; шугнути
prolijèv|ati, -am — проливати, розливати
pròli|ti, -jem — пролити, розлити
pròlom, m. — прорив; **pròlom òblākā** — злива
prolòm|iti, -im — проламати, пробити; прорвати, виламати
pròljeće, s. — весна
proljèpš|ati se, -am se — погарнішати, покращати
pròljetni — весняний
próljev, m. — понос
pròmaja, ž. — протяг
pròmašā, m. — промах
promáš|iti, -im — промахнутися, не поцілити; помилитися

promàtrāč, m. — спостерігач; оглядач
promàtrāčnica, ž. — спостережний пункт
promátr|ati, -am — розглядати, дивитися, спостерігати
promátrānje, s. — спостереження, нагляд, споглядання
promátr|ati, -am — споглядати, оглядати, розглядати, стежити, спостерігати; підглядати
pròmećūr|an, -na, -no — спритний, меткий, кмітливий
pròmet, m. — пересування, рух
pròmetni — рухливий
pròmij|cati, -čem — маячити, маячіти, бовваніти
promijèn|iti, -im — переіменувати, змінити; розміняти
pròmis|iti, -im — обдумати, продумати, обміркувати
promiši|jati, -am — обдумувати, обмірковувати; продумувати
pròmjena, ž. — зміна, відміна, перетворення, переміна
promjèni|jiv — мінливий; (gram.) відмінюваний
prómjer, m. — діаметр
promòč|iti, -im — промочити
promòtr|iti, -im — оглянути, розглянути, спостерегти
promòm|jati, -am — пробурчати; пробурмотіти (під ніс)
pròmrzn|uti, -em — змерзнути, промерзнути
pròmúk|ao, -la, -lo — хриплий, хрипкий
pròmúklòst, -i, ž. — хрипота
promúkn|uti, -em — охрипнути

proná|cí, -dem — винайти, вичудити; відшукати, розшукати, підшукати; відкрити, виявити

pronàlázáč, m. — винахідник

pronàia|zak, -ska, m. (mн. -sci) — винахід

pronàlaz|iti, -im — винаходити, вичудити; відшукувати, розшукувати, підшукувати, відкривати, виявляти

prònevjera, ž. — розтрата

pronevjèritelj, m. — розтратник

pronèvjer|iti, -im — розтратити

pronìcljiv — проникливий

pròn|ijeti, -esem — пронести; рознести, поширити (чутки)

prònds|iti, -im — проносити, розносити, поширювати (чутки); **prònosí se glàs** — ширяться чутки

pròpadánje, s. — розорення, провал

pròpad|ati, -am — пропадати, загибати, гинути, марніти; розорятися, чахнути

propàgānda, ž. — пропаганда

propàgāndni — пропагандний, пропагандистський; **propàgāndni cēntar** — агітпункт

propagir|ati, -am — пропагувати

pròpalica, ž. — негідник; пропаша людина; банкрут

pròpāst, -i, ž. — загибель, погибель

pròpa|sti, -dnem — пропасти, загинути; розоритися

propèler, m. — пропелер

própis, m. — правило; порядок; розпорядження, інструкція

pròpīsān — прописний, установленний

propí|sati, -šem — прописати, приписати

propis|ivati, -ujem — прописувати, приписувати

pròpovijed, -i, ž. — проповідь

propovijèd|ati, -am — проповідувати

propozícija, ž. — пропозиція

pròpuh, m. — протяг

propuh|ivati, -ujem — тягти, протягати, тягати, дуги, подувати, повівати

pròpust, m. — пропуск; недогляд, упущення

propùst|iti, -im — пропустити; упустити, випустити, прогавити

propùšt|ati, -am — пропускати; упускати; випускати

propu|òvati, -ujem — проїхати, об'їхати

pròračūn, m. — кошторис

proračūn|ati, -am — прорахувати; зробити розрахунки

proračūnáv|ati, -am — розраховувати; складати кошторис

prorí|cati, -čem — пророчити, пророкувати

proríjèd|iti, -im — розрідити

proríjèd|ivati, -ujem — розріджувати

proročánstvo, s. — пророкування, пророцтво

prórok, m. — пророк

pròs|ac, -ca, m. — жених, наречений

pròsidba, ž. — сватання

pròsij|ati, -em — просіяти

prosi|áv|ati, -am — просіювати

pròsin|ac, -ca, m. — грудень

pròsip|ati, -am i -ljem — висипати, розсипати

pròsip|ati se, -am se i -ijem se
— висипатися, розсипати-ся

pròs|iti, -im — жобрувати; жєбрати, сватати; **pròsiti djèvòjku** — сватати дівчину

pros|áč|iti, -im — старцювати; жєбрати, жєбрувати, жєбрачити

pròs|ǎ|k, m. (mн. -ci) — старець, жєбрак, злидень

pròs|ječ|an, -na, -no — рядовий, звичайний, пересічний

pròs|je|ci, -iječem — зрубати, розрізати

pròs|jek, m. — розріз; **u pròs|jeku** — у середньому; пересічно

prosklán|j|ati, -am — провід-мінати

pròs|lav|iti, -im — прославити, вшанувати, відсвяткувати

pròs|lav|iti se, -im se — прославитися; стати знаменитим

prosláv|j|ati, -am — прославляти, вшановувати; святкувати

prosl|ijèd|iti, -im — дати на вирішення, прослідкувати

pròso, s. — просо

prospáv|j|ati, -am — проспати; поспати

pròs|pekt, m. — проспект

prosperitèt, m. — процвітання, розквіт

pròst — простий

pròstǎ|k, m. (mн. -ci) — простак, невіглас, неотеса; невихована людина

prostáštvo, s. — невігластво; грубість

pròstir|j|ati, -em — стелити; настилати; слати

prostitúci|ja, ž. — проституція

prostitútka, ž. — повія

pròsto — просто

prostòduš|an, -na, -no — простодушний, наївний; простий

pròstor, m. — простір, обшир

prostòri|ja, ž. — приміщення

pròstran — просторий, місткий, емикй; обширний

pròstr|ijeti, -em — простелити; настелити; простягти; застелити

prosúd|iti, -im — обсудити; оцінити; вирішити; розсудити

prosud|ivati, -ujem — обговорювати; оцінювати; вирішувати; розсуджувати

pròs|úti, -pem — висипати

pròsvijecen — освічений

prosvijèt|iti, -im — освітити

prosvječ|ivati, -ujem — освічувати; давати освіту

pròsvjeta, ž. — освіта

prosvjet|ijáv|ati, -am — освічувати

prošè|tati (se), -tam i -čem (se) — погуляти, прогулятися, пройтися

proširén|je, s. — поширення, розширення

prošir|iti, -im — поширити; розширити

prošir|ivati, -ujem — поширювати; розширювати

pròšil — минулий

prošlogòdišnji — торішній

pròšlòst, -i, ž. — минуле

protè|ci, -čem — збігти, відбутися; пройти

protègn|uti, -em — простягти, протягнути, витягнути; поширити

protèkcija, ž. — протекція

pròtest, m. — протест

protèstant, m. — протестант

protestír|ati, -am — протестувати

protéza, ž. — протез

proté|zati, -žem — протягати, простягати; тягнути; поширювати

proté|zati se, -žem se — простягатися; тягнутися

protežír|ati, -am — протегувати; сприяти; опікати

pròtiv (+G.) — проти, напроти; **pròtiv vòljě** — мимоволі; **zà i pròtiv** — за і проти

pròtiv|an, -na, -no — супротивний, протилежний

protív|iti se, -im se — опиратися, протидіяти

pròtivní|k, m. (mн. -ci) — противник, супротивник, ворог

protivùrjèč|iti, -im — суперечити, перечити; заперечувати

protivùrjèčje, s. i protivùrjèčnòst, -i, ž. — протиріччя, суперечність

pròtje|cati, -čem — протікати, текти

pròtjer|ati, -am — прогнати, вигнати; вислати

protjer|ivati, -ujem — проганяти, виганяти; висилати

pròtokol, m. — протокол

protrč|ati, -im — пробігати, пробігти

protrčáv|ati, -am — пробігати

protřl|ati, -am — протерти

protuavìðnski — протиповітряний

protudrùštven — антигромадський

protudržāv|an, -na, -no — антидержавний

protumáč|iti, -im — роз'яснити, пояснити; розтлумачити

protuòtrov, m. — протиотрута; антитоксин

pròturatní — антивоєнний

protuslòv|iti, -im — перечити

protuzákonit — незаконний, протизаконний

proučáv|ati, -am — вивчати

prouč|iti, -im — вивчити

pròuzrok|ovati, -ujem — заподіяти; викликати

pròvala, ž. — злам; пролом, прорив, розрив; обвал

provàl|ja, ž. — провалля, провал; безодня

prová|iti, -im — зламати; пробити; прорвати, вдертися, вторгнутися, продавити

provalj|ivati, -ujem — пробивати; проламувати; прориватися; продавлювати; вдиратися, вторгтися

pròvã'ní|k, m. (mн. -ci) — грабіжник

provesèl|iti se, -im se — розвеселитися; зрадіти

provè|sti¹, -dem — провести; впровадити

provè|sti², -zem — провезти, перевезти

provè|sti¹ se, -dem se — розважитися

provè|sti² se, -zem se — проїхатися

provìncija, ž. — провінція

provìncijski — провінційний, провінціальний

provír|iti, -im — виглянути, заглянути; висунутися
provír|ivati, -ujem — виглядати; висовуватись; заглядати
pròv|izör|an, -na, -no — тимчасовий, непостійний, несталий, нестійкий, хиткий
provjerávänje, s. — перевірка
provjeráv|ati, -am — перевіряти
pròvjer|iti, -im — перевірити
pròvjetr|iti, -im — провітрити
provjetráv|ati, -am — провітрювати
prov|iač|iti, -im — простягати, просовувати, волокити
prov|láč|iti se, -im se — пролізати, пробиватися
provocír|ati, -am — провокувати
provòd|iti, -im — проводити, впроваджувати
provokáci|ja, ž. — провокація
provòkátor, m. — провокатор
provú|ći, -čem — протягнути, просунути
provú|ći se, -čem se — пролізти, пробитися
próza, ž. — проза
pròzír|an, -na, -no — прозорий
prozívänje, s. — переключка
prozív|ati, -am — називати, прозивати; звати; викликати
pròz|vati, -ovem — назвати, прозвати; покликати; викликати
prózívka, ž. — переключка, поіменна перевірка
prózor, m. — вікно
prózorski — віконний; **prózorskò stàklo** — шибка
prozrác|iti, -im — провітрити

pròzr|eti, -em — побачити (через щось); передбачити, прозріти
proždèr|ati, -em — зжерти, поглинути
pròzdir|ati, -em — жерти, поглинати
proždir|liv — ненажерливий; прожерливий
pròžèt — охоплений
pròž|eti, -mem — охопити; проїняти, пронизати
pròžim|ati, -am — охоплювати, пронизувати
proživ|jeti, -im — прожити; пережити
proživ|jáv|ati, -am — проживати, переживати
přsa, s. mn. — груди; перса
přsk|ati, -am — бризкати, обляпувати; тріскатися; лопатися, прориватися
přsluk, m. (mn. -ci) — жилет, жилетка
přsní — грудний; **přsní kòš (anat.)** — грудна клітка; **přsnò püvänje (sport.)** — плавання на животі
přsn|uti, -em — бризнути, ляпнути; тріснути, лопнути; прорватися
přst, m. — палець; **glèdati kròz prste** — дивитися крізь пальці; **imatí ù mǎjòm přstu** — добре знати; **isísati iz prsta** — висмокати з пальця
přstèn, m. — перстень; обручка
prtljága, ž. — багаж
přtljážni — багажний
prúce, s. — лоза; пруття
prúga, ž. — смуга, лінія; слід; **žèljeznic|ká prúga** — залізничне полотно (залізнична колія)

prùgast — смугастий
prùt, m. — прут; лозина;
 хворостина
prùž|ati, -am — протягати,
 простягати, подавати
prùž|ati se, -am se — простя-
 гатися; витягуватися, роз-
 тягуватися
prùž|iti, -am — протягнути,
 простягти; подати; **prùžiti**
dòkaz — дати докази; **prù-**
žiti òtpor — дати відсіч
prìvãk, m. (mn. -ci) — веду-
 чий, лідер, чемпіон, провід-
 ний
prìvãknja, ž. — чемпіонка,
 провідна
prìvénstvo, s. — першість
prìví — перший; **prìví rùt** —
 вперше; **ù prìví máh** — з
 першого разу; **nà prìví pò-**
gléd — на перший погляд
prìvõ — спершу; перше, по-
 перше
prìvòbit|an, -na, -no — первіс-
 ний
prìvobór|ac, -ca, m. — югосла-
 вський боєць-визволитель
 1941 р., старий партизан
prìvòklas|an, -na, -no — пер-
 шокласний
prìvorázred|an, -na, -no — пер-
 шокласний
prìvòstepenì — першорядний;
 першочерговий
prìvot|an, -na, -no — первісний
prìž|iti, -im — смажити, жа-
 рити; пряжити, палити
prìž|iti se, -im se — жарити-
 ся, обпалюватися, пряжи-
 тися
psèci — собачий; песячий
psèto, s. — собака, пес
pseudonàuka, ž. — лженау-
 ка, псевдонаука
pseudònim, m. — псевдонім

psìc, m. — цуценя, щеня
psìha, ž. — психіка
psìhičkì — психічний
psìhijãt|ar, -ra, m. — психіатр
pshològija, ž. — психологія
psòvãnje, s. — лайка
psòvati, -ujem — лаяти, лая-
 тися, сварити
psòvka, ž. — лайка
pst! — цить, цитьте!
pšènica, ž. — пшениця
pšènični — пшеничний
ptìca, ž. — птах; **ptìca sèlca**
 — перелітний птах; **ptìca**
pjèvica — співучий птах;
 співун; **svãkã ptìca svòme**
jãtu lèti — знайся кінць з
 конем, а віл з волом
ptìčji — пташиний
pubèrtèt, m. — статева зрі-
 лість, змужніння
publìcír|ati, -am — опубліко-
 вувати, публікувати, опу-
 блікувати
publìcist(a), m. — публіцист
pùblika, ž. — публіка
pùc|an|j, -nja, m. — постріл
pùcãnje, s. — стрільба
pùc|ati, -am — стріляти; бах-
 кати; тріскати, тріщати;
 обстрілювати; **pùcati od**
smijèha — реготати; **pùca-**
ti òd zdrãv|ja — мати кві-
 туче здоров'я
puckètãnje, s. — хруст, хру-
 скіт; потріскування
puckèt|ati, -am — лүзати, лү-
 скати, тріщати
pùcnjava, ž. — стрільба
pùcan|in, m. (mn. -i) — про-
 столюдин (zast.)
pučãnstvo, s. — народ, насе-
 лення; громадяни, жителі
púder, m. — пудра
pùdr|ati, -am — пудрити

pú|hati, -šem — дуги, дмухати, тягти, тягнути, віяти
púk, m. — полк
púk|uti, -em — тріснути; лопнути; вистрілити; вдарити (прогрим); **kùd púklo dà puklo** — що буде, то буде
púkotina, ž. — тріщина, шпара, щілина; свердловина, пролом
púkòvni|k, m. (mn. -ci) — полковник
pùls, m. — пульс
pulsír|ati, -am — пульсувати
púmpa, ž. — насос
pùn — повний, насичений;
pùn pùncat — повнісінько;
pùn mjěsěc — повний місяць, місяць уповні; **pùn záhtjěvā** — вимогливий
pùnica, ž. — теща
pùn|iti, -im — наповнювати, наснажувати, набивати; заряджувати
punòca, ž. — повнота, огрядність; товщина
punò|jet|an, -na, -no — повнолітній
pùnòmòc, -i, ž. — довіреність, повноваження; мандат
pùnòvāž|an, -na, -no — повноцінний, вагомий
púp|ak, -ka, m. — пуп
púpol|jak, -ka, m. (mn. -ci) — пуп'янок, бутон, бурулька
pùrān, m. — індик
pùrgr|an, -na, -no — багровий, багрянний
púst¹ — пустий, відлюдний; спустошений, пустинний
púst², m. — повсть
pústinja, ž. — пустеля, пустиня

pústinjā|k, m. (mn. -ci) — пустельник; житель пустелі
pústinj|ski — пустинний, безлюдний
púst|iti, -im — пустити, відпустити; випустити; впустити; облишити, не заважати; **pústiti u rógon** — запустити (в експлуатацію)
pustòlov, m. — провідисвіт, авантюрист
pustòlovina, ž. — пригода, авантюра
pústòš, -i, ž. — пустота, голий степ, безлюдна місцевість
pústoš|iti, -im — спустошувати, паяндрувати, розрушати
púšāč, m. — курець
púščan| — рушничний; **púščanā pàljba** — рушничні постріли, стрілянина з рушниць
púš|iti, -im — курити, палити
púš|iti se, -im se — парувати, диміти
púška, ž. — гвинтівка, рушниця
púškārānje, s. — перестрілка
púšt|ati, -am — пускати, відпускати; впускати; випускати; облишати, не заважати
pút, m. — дорога, шлях, рейс; мандрівка, подорож;
nà pola púta — напівдорозі; **srětan pút** — щасливої дороги!; **pút ōko svijeta** — кругосвітня подорож; **drùg|i pút** — другий раз, іншим разом; **dvā púta dvā je čětiri** — двічі по два — чотири

putànja, ž. — орбіта; стежина
pûtnî — дорожній
pûtnîčki — пасажирський
pûtnîjk, м. (мн. -ci) — паса-
 жир, мандрівник, подорож-
 ний
pûtokâz, м. — дорожний
 знак
pûtopîs, м. — опис подоро-
 жі; подорожні замітки

putòvânje, s. — подорож,
 поїздка, їзда
putòvati, -ujem — їхати, їз-
 дити, проїжджати, мандру-
 вати, подорожувати
pû|zati, -žem — повзати, пов-
 зти, плазувати
pûž, м. (мн. -evi) — равлик,
 слимак

R, r

râcionâ|an, -na, -no — раціо-
 нальний
râcionalizâcija ž. i **râcionalizî-
 rânje**, s. — раціоналізуван-
 ня
râč|lati, -am — гаркавити
râčûn, м. — рахунок; розра-
 хунок; лічба, обчислення;
na râčûn koga (čega) —
 коштом кого (чого); **pomî-
 sîti râčûne** — сплутати кар-
 ти; **čîst râčûn — dûgâ ljû-
 bav** — чисті рахунки —
 довга любов
račûnân|je, s. — обчислення
račûn|ati, -am — рахувати,
 нараховувати, розрахову-
 вати; лічити, налічувати,
 обчислювати
račûnòvođa, м. — обліковець
râd, м. (мн. -ovi) — робота,
 діло, праця, труд
radî (+G.) — ради, заради
radîjâcija, ž. — радіація
radîjâtor, м. — радіатор
râdîjus, м. — радіус
râdîn — працюючий, тру-
 долюбивий, роботящий
râdî|o, -ja, м. — радіо
râdîo-amâter, м. — радіо-
 аматор

râdîo-apârât, м. — радіоприй-
 мач, приймач
râdîo-difúzi|ja, ž. — радіомо-
 влення
râdîo-emîsi|ja — радіопереда-
 ча
radîogram, м. — радіограма
radîónîca, ž. — майстерня;
 ательє
râdîo-odašîljâč, м. — радіо-
 передавач, передавач
râdîo-prijêmnik, м. — радіо-
 приймач
râdîo-stânica, ž. — радіостан-
 ція
râdîo-te|egrâfîst(a), м. — ра-
 дист
râdîo-ùredâ|j, м. — радіоуста-
 новка
râdîša, м. — трудяга
râdîš|an, -na, -no — роботя-
 щий, працюючий, трудо-
 любивий
râd|iti, -im — працювати, ро-
 бити, чинити; займатися;
 любивий
râdnî — трудовий; **râdnâ or-
 ganizâcija** — трудова орга-
 нізація
râdnîca, ž. — робітниця
râdnîčki — робітничий; **râd-
 nîčkò samoùpravljânje** —

робитниче самоврядуван-
ня; **râdníckí sávjet** — ро-
бітнича рада
râdník, m. (mn. -ci) — робіт-
ник; діяч; працівник; **drůš-
tvení râdník** — громадсь-
кий працівник (діяч)
râdo — охоче, радо
râdost, -i, ž. — радість, втіха
râdos|tan, -na, -no — радіс-
ний
râd|ovati, -ujem — радувати;
тішити, втішати
râd|ovati se, -ujem se — ра-
діти, втішатися, тішитися
radòzna|ost, -i, ž. — допитли-
вість, цікавість
radòzna|o, -la, -|o — допитли-
вий, цікавий
râdân|je, s. — роди; пологи
râd|ati, -am — родити; поро-
джувати, народжувати
râj, m. — рай
râjčica, ž. — помідор; томат
râjôn, m. — район
râk, m. (mn. -ovi) — рак
rakéta, ž. — ракета
râkija, ž. — горілка
râljě, ž. mn. — паша
râme, -na, s. — плече; **râme
úz rame** — пліч-о-пліч
râna, ž. — рана; виразка
râni — ранній
rânijě — раніше
rân|iti, -im — поранити, ра-
нити
râno — рано
rânjen — поранений
râport, m. — рапорт
râsa, ž. — раса
rascijè|pati, -am — розколо-
ти; розщепити
râscjep, m. — розкол
rascvjèt|ati se, -am se — роз-
цвісти

rashlad|ivati, -ujem — холо-
дити, охолоджувати; студити
râsip|ati, -am i -l|jem — роз-
сипати
raskláp|ati, -am — розбирати,
демонтувати, відкривати
rask|òp|iti, -im — розібрати,
демонтувати, відкрити
râskol, m. — розкол
râskoš, -i, ž. — розкіш
râskoš|an, -na, -no — розкіш-
ний, пишний
râskrink|ati, -am — викрити
raskrinkáv|ati, -am — викри-
вати
râskrsnica, ž. i **râskřšće**, s. —
перехрестя
raskrvav|ivati, -ujem — за-
кривавити, закровавлюва-
ти, ранити до крові
râslínstvo, s. — рослинність
râspad, m. — розруха
râspadân|je, s. — розпад; роз-
кладання
râspad|ati se, -am se — роз-
падатися; розвалюватися;
розкладатися
raspakír|ati, -am — розпа-
кувати
raspal|ivati, -ujem — розпа-
лювати, запалювати
raspár|ati, -am — розпороти
râspa|sti se, -dnem se — роз-
пастися; розвалитися; роз-
кластися
raspečac|ivati, -ujem — роз-
печатувати
raspècat|iti, -im — розпеча-
ти
raspit|ivati se, -ujem se —
розпитувати, питати
râspla|kati se, -čem se — роз-
плакатися, розридатися
rasplamsáv|ati se, -am se —
загорятися, розгорятися

rásplet, m. — розв'язка
raspodijè|iti, -im — розподі-
 лити
ràspodjeia, ž. — розподіл
raspodjeljívati, -ujem — роз-
 поділяти; розміщати; діли-
 ти
raspoloženje, s. — настрій;
dòbro raspoloženje — хоро-
 ший настрій
ràsporèd, m. — розклад, гра-
 фік
rasporéd|iti, -im — розподіли-
 ти; розташувати; розстави-
 ти; розмістити
rasporedjívati, -ujem — роз-
 поділяти, розміщати, роз-
 ставляти, розташовувати
raspòzn|ati, -am — пізнати,
 впізнати; відрізнити
ràsprava, ž. — обговорення
ràsprav|iti, -im — обговорити,
 обміркувати, роз'яснити
ràspravlj|ati, -am — обгово-
 рювати, дискутувати, об-
 мірковувати, роз'яснювати
rasprostranjvanje, s. — роз-
 повсюдження
rasprostranjjívati, -ujem —
 розповсюджувати
rasprskáv|ati se, -am se —
 розбризкуватися, розбива-
 тися вщент
raspùst|iti, -im — розпустити
raspùst|iti se, -im se — роз-
 пуститися
raspùšt|ati, -am — розпуска-
 ти
raspùšt|ati se, -am se — роз-
 пускатися
ràspušten — розпущений
ràspuštenòst, -i, ž. — розпу-
rastáp|ati, -am — плавити,
 розчиняти, розводити
rastáp|ati se, -am se — тану-
 ти, розтавати, плавитися

rasta|ti se, -nem se — попро-
 щатися, розлучитися
ràstava, ž. — розлучення,
 розлука; **ràstava brâka** —
 розлучення
ràstav|iti, -im — розібрати,
 розкласти, розділити, ро-
 з'єднати, розлучити
ràstav|iti se, -im se — розлу-
 читися
ràstavlj|ati, -am — розбирати,
 ділити, роз'єднувати, роз-
 лучати
ràstavlj|ati se, -am se — роз-
 лучатися, розводиться
rastégn|uti, -em — розтягну-
 ти, витягнути
rasté|zati, -žem — розтягати,
 витягати
rás|ti, -tem — рости, зростати
rastòp|iti, -im — розвести;
 розчинити
rastrésen — розсіяний
rastrésenost, -i, ž. — розсія-
 ність, неуважність
ràstresit — розсипчастий,
 рихлий
rastrežnjjívati, -ujem — ви-
 твережувати
rastrežnjjívati se, -ujem se —
 витвережуватися
rastrijèzn|iti, -im — витвере-
 зити
rastrijèzn|iti se, -im se — ви-
 тверезитися
ràstrg|ati, -am — розтерзати
ràstrojen — розстроєний,
 стурбований, схвильований
rastró|stvo, s. — розстрой-
 ство, схвильованість
rastumáč|iti, -im — розтлума-
 чити, роз'яснити, пояснити
rastúr|ati, -am — розкидати,
 розбирати; розганяти, роз-
 пускати

ràstur|iti, -im — розкидати, розібрати, розігнати, розпустити
rastúz|iti, -im — засмутити, опечалити
rastúz|iti se, -im se — засумувати, зажуритися, опечалитися
rastvár|ati, -am — розчиняти, відкривати, розпахувати
rástvor, m. — розчин
rastvòr|iti, -im — відкрити, розпахнути, розчинити
rasudívānje, s. — міркування
rasud|ivati, -ujem — міркувати
rasúlo, s. — розрұха, розвал
ràsūti, -pem — розсипати, розкидати; розтратити
ràsūti se, -pem se — розсипатися, розоїятися; розтратитися
rasvijèt|iti, -im — пояснити; освітити, роз'яснити
ràsvjeta, ž. — освітлення
rasvjet|jav|ati, -am — освілювати, освічувати; пояснювати, роз'яснювати
raščèš|jati, -am — розчесати
ràščist|iti, -im — розчистити, вияснити, роз'яснити
raščiščáv|ati, -am — розчищати, вияснити, вияснювати, роз'яснювати
raščían|iti, -im — розчленувати
raščlan|jivati, -ujem — розчленовувати
ràščupān — розтріпаний, розпатланий
raščup|ati, -am — розтріпати, розпатлати
rašír|iti, -im — розширити, поширити; розгорнути
rāt, m. — війна; **grāđanski rāt** — громадянська війна;

oslobòdilački rāt — визвольна війна
rātār, m. — хлібороб, землероб
rātārski — хліборобський, землеробський
rātārstvo, s. — землеробство, хліборобство
ratifikácija, ž. — ратифікація
rātnī — військовий, военний, **rātnā opásnòst** — воєнна загроза
rātnīk, m. (mn. -ci) — воїн; боєць
rātobòr|an, -na, -no — воєвничий
rāt|ovati, -ujem — воювати, вести війну
rāv|an, -na, -no — рівний, прямий; **bīti kòmu rāvan** — дорівнювати комусь; **na rāvnoj nòzi** — на рівній нозі
rāvna`o, s. — лінійка
rāvn|ati, -am — рівняти, вирівнювати; порівнювати
rāvn|ati se, -am se — рівнятися, вирівнюватися
ravnica, ž. — рівнина
ravnina, ž. — рівність, площина, плоскість
rāvno — прямо
ravnòduš|an, -na, -no — байдужий, байдужний
ravnòdušnòst, -i, ž. — байдужість
rāvnomjēr|an, -na, -no — помірний, рівномірний
ravnoprāvno`st, -i, ž. — рівноправність
rāvnomjēr|an, -na, -no — плавний, рівний
rāvn|ati, -am — рівняти, порівнювати; диригувати

ravn|ati se, -am se — рівнятися, порівнюватися, орієнтуватися
ravnoprāv|an, -na, -no — рівноправний
ravnotéža, ž. — рівновага; **izgùbiti ravnotéžu** — втратити рівновагу, вийти з себе
razàbir|ati, -em — розбирати, розрізняти, уяснити
razàbr|ati, -erem — розібрати рівновагу, уяснити
razàràč, m. — розоритель; ескадрений міноносець
razàránje, s. — розорення, зруйнування, спустошення
razár|ati, -am — руйнувати, розорювати, спустошувати
razàrs|ati, -šaljem — розіслати
razàstir|ati, -em — розстелати, розстилати
razàstr|ti, -em — розстелити, розіслати
razàšl|j|ati, -em — розсилати
razbàc|ati, -am — розкидати, жбурнути
razbac|ívati, -ujem — розкидати, жбурляти
razbàštin|iti, -im — позбавити спадщини
razbìjáč, m. — руйнівник, порушник, розкольник
razbìj|ati, -am — розбивати; розламувати; **razbìjati (sèbi) glávu** — розбивати (ламати) голову
razbìj|ati se, -am se — розбиватися; розламувати
razb|iti, -ijem — розбити, розламати
razbítì se, -ijem se — розбитися; розлакатися
razbjèsn|iti, -im — розсердити; розізлати

razbjèsn|iti se, -im se — розсердитися; розізлатися
razbláz|iti, -im — розбавити, розвести, заспокоїти
razb,az|ívati, -ujem — розбавляти, розводити; заспокоювати
ràzbòjnik, m. (mn. -ci) — розбійник
ràzbòjstvo, s. — розбій
razboljév|ati se, -am se — занедужувати, захворювати
razbò|j|eti se, -im se — захворіти, занедужати
ràzborit — розсудливий; поміркований; розумний
ràzboritòst, -i, ž. — розсудливість, поміркованість
razbúd|iti, -im — розбудити, збудити
razbukt|ati se, -am se — розгорітися, запалати, вибухнути
razdá|vati, -jem — роздавати; розподіляти
razdèr|ati, -em — роздерти; розірвати, порвати, подерти
ràzd|ati, -am — роздати; розподілити
razdijèl|iti, -im — розділити, поділити, роздати
ràzd|lo, -jela, m. — відділ
ràzdioba, ž. — поділ, розділення
ràzdir|ati, -em — роздирати, рвати
ràzdjel|jak, -ka, m. (mn. -ci) — проділ, пробор
ràzdòblje, s. — період, доба, епоха
ràzdor, m. — розлад, розбрат; чвара, ворожнеча
ràzdrag|an, -na, -no — веселий, збуджений; зворушений

razdràg|ati, -am — звеселити, втішити; зворушити, розчулити
razdràg|ati se, -am se — розвеселитися, втішитися
ràzdràžen — роздратований, подразнений
ràzdràženost, -i, ž. — роздратованість, схвильованість, збудженість
razdràž|iti, -im — роздратувати, схвилювати, подразнити
razdràž|ivati, -ujem — драгувати, схвильовувати, дражити
razdràž|liv — дразливий, дразливий, нервовий
razdròb|iti, -im — роздробити
razdváj|ati, -am — роз'єднувати, розлучати
razdváj|ati se, -am se — роз'єднуватися, розлучатися
ràzdvojenost, -i, ž. — роздвоеність
razdvòj|iti, -im — роз'єднати, розлучити, порізнити
razdvòj|iti se, -im se — розлучитися, порізнитися роз'єднатися
razgláb|ati, -am — розчленовувати, розбирати; довго говорити
razglás|iti, -im — розголосити, оголосити, об'явити
razglašáv|ati, -am — розголошувати, оголошувати, об'являти
razglédānje, s. — огляд
ràzglied|ati, -am — оглянути, розглядіти, продивитись, переглядати
razgiedáv|ati, -am — оглядати, розглядати
ràzgliednica, ž. — листівка, поштова листівка

razgìòb|iti, -im — розчленувати, розібрати; детально роз'яснити
razgnjév|iti, -im — розгнівити, розсердити
razgnjév|iti se, -im se — розгніватися, розсердитися
razgoličávānje, s. — оголення, викриття
razgoličáv|ati, -am — оголювати; викривати
razgòl|iti, -im — оголити, викрити
ràzgovijetan — виразний, чіткий; зрозумілий
razgovár|ati, -am — розмовляти, говорити, балакати, бесідувати, гомоніти
ràzgovòr, m. — розмова, бесіда, балачка
ràzgovòrnī — розмовний
razgòvòr|iv — балакучий, говіркий
ràzgrab|iti, -im — розхапати, розтягти
razgràn|ati, -am — розгалузити, розмежувати, відділити
razgràn|ati se, -am se — розгалузитися, розширитися
razgraničáv|ati, -am — розмежовувати, відмежовувати
razgraničénje, s. — розмежування
razgranič|iti, -im — розмежувати; відмежувати
razgranjáv|ati, -am — відгалужувати; (pren.) розвивати
ràzgr|isti, -zem — розкусити; розгризти
razgríz|ati, -am — розгризати; кусати
razgrfn|uti, -em — розгорнути, розкрити; розгребти
ràzgr|tati, -cem — розгортати, розкривати; розгрібати

razi|ći se, -dem se — розійти-ся, розбрестися; розїхати-ся
 razila|zak, -ska, m. — розїзда
 razilaz|iti se, -im se — розходитися, розбїрідатися
 razilažēnje, s. — розходження; розбїжність, розїзда
 rāzina, ž. — рівень, поверхня
 razjār|iti, -im — розлютити, роз'ярити, розізнати
 razjār|iti se, -im se — розлютитися, роз'яритися
 razjāsn|iti, -im — пояснити, роз'яснити, розтлумачити, з'ясувати
 razjašn|jav|ati, -am — пояснювати, роз'ясняти, з'ясовувати, вияснити, роз'яснювати
 razjašn|jēnje, s. — роз'яснення
 razjēd|ati, -am — розїдати
 razjedīn|iti, -im — роз'єднати
 razjedīn|jav|ati, -am — роз'єднувати
 razjūr|iti, -im — розігнати
 razlāg|ati, -žem — роз'яснювати, розкладати, тлумачити
 rāziaz, m. — розїзда
 razlēt|jeti se, -im se — розлетітися
 različ|ak, -ka, m. (bot.) — волошка
 različ|an, -na, -no i različit — різний, різноманітний
 različitost, -i, ž. — різноманітність
 razlijēv|ati, -am — розливати, відливати
 rāzlika, ž. — різниця, відмінність, відміна
 rāzlik|ovati, -ujem — відрізняти, розрізняти

rāzli|ti, -jem — розлити, відлити
 rāziolg, m. (mn. -zi) — причина; nē bez rāzloga — не без причини; imati ūvijek stō rāzlogā — завжди причина знайдеться
 rāzлом|ak, -ka, m. (mn. -ci) — (mat.) дріб
 razlōm|iti, -im — розломити
 razlōž|iti, -im — розкласти, роз'яснити, розтлумачити
 razlūp|ati, -am — розбити, розколотити
 razlūp|ati se, -am se — розбитися, розколотитися
 razljūt|iti, -im — розлютити, розізнати, розгнівити
 razljūt|iti se, -im se — розсердитися, розізнатися; розлютитися
 rāzmaħ, m. — розмах
 razmā|hati se, -šem se — розмахнутися
 razmah|ivati, -ujem — розмахувати
 razmāhn|uti, -em — розмахнути
 rāzma|k, m. (mn. -ci) — віддаль, відстань, проміжок; інтервал
 razmākn|uti, -em — розімкнути, розсунути, розставити
 razmātrānje, s. — розгляд, погляд
 razmātr|ati, -am — розглядати, продумувати, спостерігати, переглядати, вивчати
 rāzma|zati, -žem — розтерти, натерти, розмазати
 razmāz|iti, -im — розбалувати, розніжити
 razmaz|ivati, -ujem — розтирати, розмазувати

ràzmāžen — розбалуваний, розніжений
ràzmāženòst, -i, ž. — балуваність, розніженість
rázmede, s. — межа, рубіж
razmed|ívatí, -u|jem — розмежовувати, відмежовувати
razmed|ítí, -ím — розмежувати, відмежувати
razmèkš|atí, -am — пом'якшити, розм'якшити
razmekšáv|atí, -am — пом'якшувати, розм'якшувати
razmekšáv|atí se, -am se — розм'якшуватися, пом'якшуватися
razmè|tatí se, -čem se — розкидатися, задаватися
razmèt|lív — хвалькуватий
ràzmi|catí, -čem — розмикати, розсовувати, розставляти
razmijèn|ítí, -ím — розміняти, обміняти, поміняти
razmijèn|ítí se, -ím se — обмінятися, розмінятися
razmimo|sí se, -čem se — розминутися, розійтися
razmimo|'az|ítí se, -ím se — розминатися, розходитися
razmimo|lažèn|je, s. — розбіжність
ràzmirica, ž. — суперечка, сварка
ràzmi|s|ítí, -ím — обдумати, подумати
razmí|š|l|jān|je, s. — міркування
razmí|š|l|j|atí, -am — обдумувати, міркувати; мислити
ràzm|jena, ž. — розмін, обмін
razm|jen|j|ívatí, -u|jem — розмінювати, міняти
ráz|m|jer, m. — розмір; масштаб

ráz|m|jer|an, -na, -no — помірний; відповідний
ráz|m|jerno — відповідно
ràzm|jest|ítí, -ím — розкласти, розмістити, розставити, розподілити
ràzm|jest|ítí se, -ím se — розміститися, розсістися
ràzm|ješt|ā|j, m. — розташування, розміщення
razm|jést|atí, -am — розміщати, розташовувати, розкладати, розставляти
razm|jést|atí se, -am se — розміщатися, розсідатися
razmno|ž|áv|ān|je, s. — розмноження
razmno|ž|áv|atí, -am — розводити, розмножувати
razmno|ž|áv|atí se, -am se — розмножуватися
razmno|ž|ítí, -ím — розмножити
razmno|ž|ítí se, -ím se — розмножитися
razmòt|atí, -am — розмотати, розгорнути
razmòt|áv|atí, -am — розгортати, розмотувати
razmòt|r|ítí, -ím — розглянути, спостерегти, продумати; переглянути, вивчити
razm|fs|ítí, -ím — розплутати, вияснити
razm|rs|ívatí, -u|jem — розплутувати, вияснити
razm|fs|k|atí, -am — розтрощити, розбити дощенту
ràzn|l|jetí, -esem — рознести; розтаскати
ràznob|ō|j|an, -na, -no — різнокольоровий, пістрявий
raznò|l|č|an, -na, -no — різноманітний
raznò|likòst, -i, ž. — різноманітність

raznòrod|an, -na, -no — різно-
 рідний, різний
raznòsáč, m. — рознощик,
 розсильний
raznòs|iti, -im — резносити;
 розтаскувати
raznostrànič|an, -na, -no —
 різносторонній
raznòvrsnòst, -i, ž. — різно-
 манітність
raznòvrs|tan, -na, -no — різ-
 норідний, різноманітний
ràznjèžen — розніжений
ràznjèženòst, -i, ž. — розніже-
 ність
ràznjèž|iti, -im — розніжити,
 зворушити
ràznjèž|iti se, -im se — розні-
 житися; зворушитися
razòčáran — розчарований
razòčárànje, s. — розчару-
 вання
razòčár|ati, -am — розчару-
 вати
razòčaráv|ati, -am — розчаро-
 вувати
razònoda, ž. — розвага, заба-
 ва
razònod|iti, -im — розважи-
 ти, забавити
razònod|iti se, -im se — роз-
 важитися, забавитися
razonod|ivati, -ujem — забав-
 ляти, тішити, розважати
razonod|ivati se, -ujem se —
 розважатися, тішитися, за-
 бавлятися
rázor|an, -na, -no — нищів-
 ний, руйнівний
razòr|iti, -im — розорити,
 спустошити, зруйнувати,
 знищити
razoružánje, s. — роззбро-
 єння
razorùž|ati, -am — роззброї-
 ти, обеззброїти

razorùž|ati se, -am se — роз-
 зброїтися
razoružáv|ati, -am — роззбро-
 ювати, обеззброювати
razoružáv|ati se, -am se —
 роззброюватися
razòtkr|iti, -jem — розкрити
razòtkrív|ati, -am — розкри-
 вати
razračùn|ati, -am — розраху-
 вати, вирахувати
razračùn|ati se, -am se — роз-
 рахуватися
razračunáv|ati se, -am se —
 розраховуватися
ràzrada, ž. — розробка
razrád|iti, -im — розробити,
 виробити
razrád|ivati, -ujem — розроб-
 ляти, виробляти
rázred, m. — клас, розряд
rázredn|ik, m. (mn. -ci) —
 класний керівник
razred|ivati, -ujem — класи-
 фікувати
rázrez, m. — розріз, зріз; ро-
 зверстка
ràzrez|ati, -žem — розрізати,
 прорізати
razrez|ivati, -ujem — розріzá-
 ти, прорізати
razrijèd|iti, -im — розрідити
razrijèd|iti se, -im se — роз-
 рідитися
razrijèš|iti, -im — вирішити,
 розв'язати; звільнити; **raz-
 rijèšiti dúnosti** — звільни-
 ти з посади
razrjed|ivati, -ujem — розрі-
 джувати
razrjed|ivati se, -ujem se —
 розріджуватися
razrješ|ivati, -ujem — вирішу-
 вати, розв'язувати; звіль-
 няти

ràzrješnica, ž. — акт про передачу посади; довідка про звільнення

rázrok — косоокий

ràzruš|iti, -im — розтרוшити; розорити, розрушити

ràzūm, m. — розум; розсудок; **zdràv ràzūm** — здоровий розум, глузда

ràzūm|an, -na, -no — розумний, доладний, тямущий; розсудливий

razumi|èvan|je, s. — розуміння

razumi|èv|ati, -am — розуміти, тямити

razūm|jeti, -ijem — зміркувати, зрозуміти, розуміти

razūm|jeti se, -ijem se — розумітися, розбиратися

razūm|jiv — зрозумілий, дохідливий, ясний

razūm|jivo — зрозуміло, ясно

razuv|jeráv|ati, -am — переконувати в протилежному

razuv|jeráv|ati se, -am se — переконуватися в протилежному

razùv|jer|iti, -im — переконати в протилежному

razùv|jer|iti se, -im se — переконатися в протилежному

ràzuzdān — розгнузданий, розпущений

ràzvalina, ž. — руїна

razvá|iti, -im — розвалити, розкідати, розбити

razvá|iti se, -im se — розвалитися, розпастися

razval|jívati se, -ujem se — розвалюватися, розпадатися

razvedráv|ati, -am — розчищати, прояснити

razvedr|iti se, -im se — прояснити, випогодитися

razvesèl|iti, -im — розвеселити, порадувати

razvesèl|iti se, -im se — зрадіти, розвеселитися

razvesel|jáv|ati, -am — розвеселяти, радувати

razvè|sti, -dem — розвести; роз'єднати

razvè|sti se, -dem se — розлучитися, розійтись

razvé|zati, -žem — розв'язати

razvez|jívati, -ujem — розв'язувати

ràzvid|jeti, -im — обстежити, дослідити, вивчити

razvíd|ati, -am — обстежувати, досліджувати, вивчати

razvíj|ati, -am — розгортати, розмотувати, розвивати

razvíjen — розгорнений, розвинений, розмотаний

ràzv|iti, -jem — розвинути, розгорнути, розмотати

razvláč|iti, -im — розтягати; витягати; затягувати

rázvod, m. — розлучення, розмежування

razvòd|iti, -im — розводити, розлучати; роз'єднувати

razvòd|iti se, -im se — розводитися, розлучатися

razvòdn|iti, -im — розбавити водою

razvodn|jáv|ati, -am — розбавляти водою

rázvòj, m. — розвиток

razvòz|iti, -im — розвозити

ràzvrāt, m. — розпуста

ràzvrat|an, -na, -no — розпущений

ràzvratn|ik, m. (mн. -ci) — розпусник

razvřst|ati, -am — розкласти, розподілити

razvrstáv|ati, -am — розкладати, розподіляти

razvú|cí, -čem — розтягнути, витягнути; затягнути
ráž, -i, ž. — жито
ráža|jiti, -im — розжалобити, опечалити
ráža|jiti se, -im se — розжалобитися, засумувати
ražalòst|jiti, -im — засмути-ти, опечалити
ražalòšćen — засмучений, опечалений
ráž|anj, -nja, m. — рожен;
jänje na rážnju — ягня на рожні; **spřémáš rážanj, a zéc ù šumí** — ділити шкуру невбитого ведмедя
rážen — житній
ražnjíc, m. — маленький рожен; шашлик
řda, ž. — іржа
řd|jati, -am — іржавіти
řdav — іржавий, поганий
rê, m. (muz.) — ре
reagir|jati, -am — реагувати
reakcija, ž. — реакція
reakcionār, m. — реакціонер
reakcionār|jan, -na, -no — реакційний
reaktiv|jan, -na, -no — реактивний
rèaktor, m. — реактор
rèa|jan, -na, -no — реальний
realist(a), m. — реаліст
realizácija, ž. — реалізація
realiz|am, -ma, m. — реалізм
realizir|jati, -am — реалізувати
realnòst, -i, ž. — реальність
rèbro, s. — ребро; **s nèba pa u rèbra** — раптом, зненацька
rèbus, m. — ребус
recenzi|ja, ž. — рецензія
recenzir|jati, -am — рецензувати

rècept, m. — рецепт
recitáci|ja, ž. — декламація
recitir|jati, -am — декламувати
rečènica, ž. — речення, фраза, вислів
rè|cí, -čem — сказати; **tàkò rècí** — так би мовити; **rècí čisto i bistro** — говорити коротко і ясно; **među nama (bùdi) rečèno** — між нами кажучи; **rèkla-kážaia** — кажуть; казанина, балачки
rèd, m. (mn. -ovi) — ряд, шеренга, черга, порядок, шар, лад, лава; **dnèvní rèd** — порядок денний; **u rédu!** — в порядку; **rèda radi** — для годиться; про людське око; **nà meni je rèd** — моя черга; прийшов на мене час; **dóci nà rèd** — дочекатися своєї черги; **ù prvòm rédu** — перш за все; **svi òd rèda (svi rèdom)** — всі до одного; всі підая; **rèd vòznjè** — розклад їзди (руху)
redàkci|ja, ž. — редакція
rèdaktor, m. — редактор
redigir|jati, -am — редагувати, відредагувати
rèd|jiti, -im — прибирати, наряджати, чепурити
rèd|jiti se, -im se — прибиратися, наряджатися, чепуритися
rèdni — порядковий; **rèdni bròj (gram.)** — порядковий числівник
rèdoslijed, m. — порядок
rèdòv|jan, -na, -no — регулярний, черговий, звичайний
redòvit — звичайний, рядовий; регулярний, постійний

redòvniĵk, m. (mn. -ci) — мо-
 нах
reducír|ati, -am — редукува-
 ти, скорочувати
redükciĵa, ž. — редукція,
 скорочення
refèrāt, m. — реферат, допо-
 відь
referèndum, m. — референ-
 дум
refèrent, m. — доповідач, ре-
 ферент
referír|ati, -am — доповідати,
 реферувати
rèfleks, m. — рефлекс
reflèksiĵa, ž. — рефлексія
reflektír|ati, -am — рефлекту-
 вати; претендувати
reflèktor, m. — рефлектор,
 прожектор
rèfòrma, ž. — реформа
reformír|ati, -am — реформу-
 вати
rèfrèn, m. — рефрен
regeneráciĵa, ž. — регенера-
 ція, відновлення
regenerír|ati, -am — віднови-
 ти, відновлювати, відроди-
 ти, відроджувати
règionāl|an, -na, -no — регіо-
 нальний
regionaliz|am, -ma, m. — ре-
 гіоналізм
règist|ar, -ra, m. — реєстр
registráciĵa, ž. — реєстрація,
 прописка
registrátura, ž. — регістрату-
 ра
registrír|ati, -am — реєстру-
 вати, зареєструвати
règrūt, m. — призовник
règulār|an, -na, -no — регу-
 лярний
regulátor, m. — регулятор
regulír|ati, -am — регулюва-
 ти

rehabilitír|ati, -am — реабілі-
 тувати
rehabilitáciĵa, ž. — реабіліта-
 ція
rekapituláciĵa, ž. — рекапіту-
 ляція
rèket, m. (sport.) — ракетка
rekláma, ž. — реклама
reklamáciĵa, ž. — рекламація,
 претензія, вимога
reklamír|ati, -am — рекламу-
 вати
rèklāmni — рекламний
rekonstruir|ati, -am — рекон-
 струювати
rekonstrukciĵa, ž. — рекон-
 струкція
rekonvalescènciĵa, ž. — оду-
 жання, видужання
rèkord, m. — рекорд
rèkord|an, -na, -no — рекорд-
 ний
rekòrdēr, m. — рекордсмен
rèktor, m. — ректор
rekvírír|ati, -am — реkvізува-
 ти
rekvízit, m. — реkvізит
reláciĵa, ž. — зв'язок, відно-
 шення; співвідношення
rèlatív|an, -na, -no — реля-
 тивний, відносний
rèlèj, m. — реле; локальна
 трансляційна станція
rèligiĵa, ž. — релігія
rèljef, m. — рельєф
rèmek-djè'o, s. — шедевр
rèmèn, m. — ремінь
remènār, m. — лимар
rèmet|iti, -im — порушувати
remíniscènciĵa, ž. — реміні-
 сценція
rèmònt, m. — ремонт
remontír|ati, -am — ремонту-
 вати
remòrkēr, m. — буксир
rèndgen, m. — рентген

renesànsa, *ž* — ренесанс
renovír|ati, -am — відновити, відновлювати
rènta, ž — рента
rèntabī|an, -na, -no — рентабельний, вигідний
rentabīlnōst, -i, ž — рентабельність
georganizáci|ja, ž — реорганізація, перебудова
georganizír|ati, -am — реорганізувати, перебудувати
rēp, m. (mn. -ovi) — хвіст; **bez glávě i répa** — без початку і кінця; **pōdignuti rēp** — підігнути хвоста
rēpa, ž — ріпа
reparáci|ja, ž — репарація
repatrijáci|ja, ž — репатріація
repertōār, m. — репертуар
rēplika, ž — репліка
reportáža, ž — репортаж
repōrtēr, m. — репортер
reprēsālī|je, ž. mn. — репресія
repríza, ž — реприза
reproducír|ati, -am — відтворювати, відтворити
reprodùkcija, ž — репродукція; відтворення
repùbličkī — республіканський
repùblika, ž — республіка
reputáci|ja, ž — репутація
rēs|iti, im — прикрашати
rēsōr, m. — відомство; компетенція
restaurír|an|je, s. — реставрація
restaurír|ati, -am — реставрувати
rēsētka, ž — ґрати, решітка
rešeto, s. — решето; **prōšao kroz sìto i rešeto** — стріля-

ний горобець, пройшов вогонь і воду; **músti járca u rešeto** — носити воду решетоМ
retōrič|an, -na, -no — риторичний
rètrospektiv|an, -na, -no — ретроспективний
reumatiz|am, -ma, m. — ревматизм
rēv|an, -na, -no — запопадливий; щирий; старанний, ревний
rèvanš, m. — реванш
retušír|ati, -am — ретушувати
revanšír|ati se, -am se — відплатити, відплачувати; віддячити
rèv|ati, -em — ревіти, ревити
rèvers, m. — розписка; квітанція
revidír|ati, -am — ревізувати; переглядати, переглянути; передивлятися, передивитися
rèvija, ž — журнал
rèvizija, ž — ревізія
révnošt, -i, ž — запопадливість, щирість; старанність, ревність, пильність
rèvo|t, m. — бунт, обурення
revoltír|ati, -am — обурити, збунтувати; викликати протест
revolúci|ja, ž — революція
revolucionār, m. — революціонер
rèvolucionār|an, -na, -no — революційний
revòlver, m. — револьвер, пістолет
rēz, m. (mn. -ovi) — поріз, розріз; лезо
rèza, m. — запор

rě|zak, -ska, -sko — гострий, різкий, їдкий, кислий
rezán|ci, -aca, m. mn. — локшина, лапша
rě|zati, -žem — різати, зрізати, перерізувати; батувати, відрізувати; перетинати
rezbàrija, ž. — різьба, гравірування; різьблені вироби
rezbár|iti, -im — вирізьблювати
rězërva, ž. — запас, резерв
rezervácija, ž. — броня
rezèrvíràn — заброньований
rezervír|ati, -am — бронювати, забронювати
rězèrvní — резервний, запасний
rezervòâr, m. — бак
rezidèncija, ž. — резиденція
rezignácija, ž. — резигнація; покірність домі
rezímě, -a, m. — резюме, підсумок
rezímír|ati, -am — підсумувати, підсумовувати
rezolúcija, ž. — резолюція
rezonír|ati, -am — міркувати; розумувати
rezùtāt, m. — результат, наслідок; підсумок; добуток
rě|zati, -im — гарчати, ричати
rě|žija, ž. — постановка, режисура
rě|žim, m. — режим
režisër, m. — режисер
rĭba, ž. — риба; **mòrskā rĭba** — морська риба; **slatkòvodnā rĭba** — річкова риба; **zdrāv kao rĭba** — здоровий як тур
rĭbār, m. — рибак
rĭb|ati, -am — терти; шкребти, мити, чистити

rĭbič, m. — рибак, рибар
rĭbizla, ž. — смородина
rĭblji — риб'ячий
rĭbnjāk, m. — став для розведення риби
rĭbolòv, m. — рибна ловля, рибалка
rĭbolòv|ac, -ca, m. — рибак
rĭcinus, m. — рицина, касторка
rĭd|ati, -am — ридати
rĭd — рудий
rĭječ, ž. — слово; **časnā riječ** — слово честі; **odřzati riječ** — висловитися; **prekřiti riječ** — порушити слово; **dóci dō riječi** — висловитися; **prázně riječi** — пусті слова; **òd riječi dā riječi** — від слова до слова, дослівно
rĭjècca — слівце
rĭjè|dak, -tka, -tko — рідкий
rĭjèka, ž. — ріка
rĭjèš|iti se, -im se — позбутися, наважитися
rĭjetko — рідко
rĭka, ž. — рева, ропання
rĭkati, -čem — ревіти, ревити; гарчати, ричати
rĭlo, s. — рило
rĭma, ž. — рима
Rĭm — Рим
rĭng, m. — ринг
rĭs, m. (mn. -ovi) — рись; **ljút kao rĭs** — лютий як рись
rĭ|sati, -šem — змальовувати, малювати
rĭskànt|an, -na, -no — ризикований
rĭskír|ati, -am — ризикувати
rĭt|am, -ma, m. (mn. -movi) — ритм
rĭt|ati se, -am se — брикатися
rĭtmika, ž. — ритміка

ritn|uti se, -em se — брикну-
тися
rivāl, m. — суперник; конку-
рент
rivalitēt, m. — конкуренція,
суперництво
rīzik, m. — ризик
rīznīca, ž. — ризниця, скарб-
ниця
rīža, ž. — рис, риж
rjēčīca, ž. — річка, річенька
rjēčit — красномовний
rjēčitōst, -ī, ž. — красномов-
ство, красномовність
rjēčnī|k, m. (mn. -ci) — слов-
ник
rješáv|ati, -am — постановля-
ти, ухвалювати; вирішувати
rješáv|ati se, -am se — збува-
тися; вирішуватися
rješenje, s. — рішення; ухва-
ла; відгадка
rōb, m. (mn. -ovi) — раб
rōba, ž. — товар; крам; ви-
ріб
rōbija, ž. — каторга
robijaš, m. — каторжник
rōbinja, ž. — рабиня, невіль-
ниця
rōbni — товарний
rōbot, m. — робот
rob|ovati, -ujem — жити в
рабстві, бути рабом
robōvlāsnī|k, m. (mn. -ci) —
рабовласник
rōd, m. (mn. -ovi) — рід
rōda, ž. — лелека, черногуз;
бусол
rōd|an, -na, -no — родючий,
плодючий, врожайний; до-
рідний
rōdbīna, ž. — рідня; сім'я,
родина; родичі
rōdbīnskī — родинний

rōdlište, s. — родильний бу-
динок
rōdīlja, ž. — породілля
rōditelj|ī, m. mn. — батьки
rōditeljskī — батьківський
rōd|iti, -im — народити, по-
родити; вродити, принести
врожай
rōd|iti se, -im se — народи-
тися
rōdni — рідний
rōdoljūb, m. — патріот
rodoljūbiv — патріотичний
rōdoljūbije — патріотизм
rōdāk, m. — родич
rođakinja, ž. — родичка
rōdendān, m. — день наро-
дження
rōdenī — рідний
rođenje, s. — народження
rōg, m. (mn. -ovi) — ріг;
mrāk kao u rōgu — темно
хоч в око стрель; **dāti rōg**
za svijēcu — обдурити
rōgat — рогатий
rōgožina, ž. — рогожа
rōj, m. (mn. -evi) — рій
rōk, m. (mn. -ovi) — строк;
термін; період; **īspitni rōk**
— іспитний період; **odslūži-**
ti vōjñi rōk — відслужити
у війську
rōk|ati, -cem — рохкати,
хрюкати
rōmān, m. — роман
romānist(a), m. — романіст
romanopís|ac, -ca, m. — ро-
маніст
romānsa, ž. i romānsa, ž. —
романс
romāntič|an, -na, -no — ро-
мантичний
romāntī|k, m. (mn. -ci) — ро-
мантик
romāntika, ž. — романтика

romantiz|am, -ma, m. — романтизм
 romin|jati, -am — накрапати
 romon|iti, -im — журчати, дзюрчати; гомоніти, шелестіти
 roni|lac, -oca, m. — водолаз
 ron|iti, -im — пірнати
 röpkin|ja — рабиня, невільниця
 röp|ski — рабський
 röp|stvo, s. — рабство, кабала, полон
 rò|sa, ž. — роса
 rò|štilj, m. — жаровня
 rotácija, ž. — оборот, кругообіг
 röt|kvica, ž. — редиска
 röv, m. (mn. -ovi) — рів, канава; окоп, траншея
 rovár|iti, -im — рити, копати; вести підривну роботу
 ròvati, ru|jem — рити, копати
 řt, m. (mn. -ovi) — мис, ріг
 rūb, m. — край, рубець, кайма; bīti na rúbu prōpāsti — бути на краю безодні
 rú|bac, -pca, m. — хустка, хустина
 rūb|alj, -lja, m. — карбованець
 rūblje, s. — білизна
 rūbri|ka, ž. — графа, рубрика
 rúč|jak, -ka, m. (mn. -kovi) — обіда
 rúč|jati, -am — обідати, пообідати
 rúč|ca, ž. i rúč|ka, ž. — ручка, держак
 rúč|ni — ручний
 rúč|ni|k, m. (mn. -ci) — рушник
 rú|da, ž. — руда
 rúdār, m. — шахтар, пірник

rúdār|ski — гірничий; rúdār|skā indūstrija — гірничепромисловість
 rudár|stvo, s. — гірництво
 rúdnīč|ki — рудний, гірничий, гірничий
 rúdnī|k, m. (mn. -ci) — рудник, шахта
 rúgān|je, s. — наруга, насмішка, глум, знущання
 rúg|jati se, -am se — насміхатися, глузувати, знущатися
 rúglo, s. — посміховисько, потвора, потворність; izvrći se rúglu — стати посміховиськом
 rugò|ba, ž. — гідота; потвора
 ruho, s. — одяг
 rúj|jan, -na, m. — вересень
 rúj|janski — вересневий
 rú|ka, ž. — рука; bīti pri rúci — бути під рукою, на похваті; rúku nā srce — поклавши руку на серце; nā brzu rúku — нашвидкоруч; ù nājmanjū rúku — щоб не сказати більше; ráditi na svòju rúku — на свій страх і ризик; ìci za rúkōm — таланити; ùzēti u svòje rúke — взяти у свої руки; dīci rúke (od čega) — відмовитися, умити руки; dāti (komu) sídbodnē rúke — дати волю, розв'язати руки; ìmati pūne rúke pòsla — бути зайнятим, заклопотаним; sjēditi skřštenih rúkū — сидіти склавши руки; rúkama i nōgama — руками і ногами
 rúkāv, m. — рукав; òstati krátkih rukāvā — залишатись на щидяку; sīpati kao iz rukáva — сипати як з рукава

rukàvica, ř. — рукавиця
 rùkoljub, m. — поцілунк ру-
 ки
 rùkomët, m. — хазена, руч-
 ний м'яч, гандбол
 rùkopis, m. — рукопис; по-
 черк
 rùkopisni — рукописний
 rukòtvorina, ř. — кустарний
 виріб, ручна робота
 rukòvati, -ujem — керувати,
 управляти
 rukòvati se, -ujem se — віта-
 тися за руку
 rùkovët, -i, ř. — жмүт
 rukovòd|lac, -osa, m. — ке-
 рівник
 rukovòd|iti, -im — керувати,
 завідувати
 rukovòdstvo, s. — керівниц-
 тво, керування
 rùksa|k, m. (mn. -ci) — рюк-
 зак
 rùja, ř. — орава; натовп;
 збіговисько
 rùm, m. — ром
 rùmen — рум'яний
 rumè|njeti se, -nim se — за-
 червонітися, зашарітися
 Rùmünija, ř. — Румунія
 Rùmünj, m. — румун
 Rùmünjka, ř. — румунка
 rùmünjski — румунський
 rúno, s. — руно; вовна
 rùpa, ř. — діра, нора; про-
 лом, ополонка, лаз; zavúci
 se ù miřju rùpu — захова-
 тися у мишачу нірку
 rùpčić, m. — хустка, носова
 хусточка (хустинка)
 rùpčast — дірявий
 Rùs, m. — росіянин

Rùsija, ř. — Росія
 Rùsin, m. — русин
 rùsinski — русинський
 rùski — російський; Rùskā
 Sòvjetskā Fèderativnā
 Socijalističkā Repùblika
 (RSFSR) — Російська Ра-
 дянська Федеративна Со-
 ціалістична Республіка
 (РРФСР)
 Rùskinja, ř. — росіянка
 rùšenje, s. — зруйнування
 rùševina, ř. — руйна
 rùšil|lac, -osa, m. — руйнів-
 ник
 rùšilačkī — руйнівний, нищів-
 ний
 rùš|iti, -im — розоряти, руй-
 нувати, валити, обвалюва-
 ти, зносити
 rùš|iti se, -im se — валитися,
 розвалюватися, провалюва-
 тися
 rùta, ř. — рейс; рута
 rutina, ř. — рутинна, досвід,
 уміння
 rutinrān — звичний, досвід-
 чений
 rùž, m. (mn. -evi) — губна по-
 мада
 rùža, ř. — троянда
 rùž|an, -na, -no — негарний,
 некрасивий, гідкий, по-
 творний
 rùžičast — рожевий
 ružnòca, ř. — потворність
 řvāč, m. — борець
 řvānje, s. (sport.) — бороть-
 ба, змагання
 řv|ati se, -am se — боротися,
 змагатися
 řzati, řzem — іржати

S, s

s, sa (+ G., I.) — з, із, зі
sabír|ati, -em — збирати, на-
 бирати, складати

säbläst, -i, ž. — примара, ма-
 ра

säbläz|an, -ni, ž. — спокуса
sablázn|iti, -im — спокусити,
 зваблювати

säb|ja, ž. — шабля

sabotáža, ž. — саботаж

sabòtēr, m. — саботажник

sàb|rati, -erem — набрати, зі-
 брати, скласти

sáčma, ž. — дріб

sačúv|ati, -am — зберегти,
 оберести

sáče, s. — соти

sàda i säd — нині, тепер

sàdašn|j — нинішній, тепе-
 рішній, поточний, сього-
 часний

sàdašn|jòst, -i, ž. — сучасність

sád|iti, -im — садити, саджа-
 ти

sàdrž|aj, m. — сміст, вміст
sadržáv|ati, -am — утримува-
 ти; містити

sàdrž|ina, ž. — вміст

sádēn|je, s. — посадка

ság, m. (mн. -ovi) — килим

sagíb|ati, -am i -l|jem — на-
 хилити, нагинати, згинати,
 вигинати; горбити, гнути
sagíb|ati se, -am se i -l|jem
se — нахилитися, нагина-
 тися; горбитися

sàgin|jati, -em — згинати, на-
 гинати; нахилити

sàgnati, -am — загнати, зігна-
 ти

sàgn|uti, -em — нагнути, на-
 хилити, вигнути, зігнути

sàgn|uti se, -em se — нагну-
 тися, нахилитися, пригну-
 тися

sàgn|iti, -jem — зігнути, про-
 гнути

sagrád|iti, -im — збудувати,
 побудувати; спорудити

sàhn|uti, -em — сохнути, ви-
 сихати, худнути

sàhrana, ž. — похорон

sahrán|iti, -im — поховати

sahran|jívati, -ujem — ховати

sáj|am, -ma, m. (mн. -movi)
 — ярмарок, базар

sàkat — покалічений, пошко-
 джений

sàkat|iti, -im — калічити

sàkò, -a, m. — піджак

sàkri|iti, -jem — сховати, за-
 ховати

sàkri|iti se, -jem se — схова-
 тися, заховатися

sakrív|ati, -am — ховати, за-
 ховувати

sàkup|iti, -im — зібрати, на-
 брати; накопичити

sàkup|iti se, -im se — зібра-
 тися; зжатися, стягнутися

sakúp|j|ati, -am — збирати,
 набирати; нагромаджува-
 ти; накопичувати

sakúp|j|ati se, -am se — зби-
 ратися, змикатися, стиска-
 тися

saiáma, ž. — ковбаса

sa áta, ž. — салат

sàlo, s. — сало

sàlòn, m. — салон

sálva, ž. — салют

salutír|ati, -am — салютува-
 ти

salvéta, ž. — серветка, сал-
 фетка

sâm — сам, самий; **sâm sâm-cât** — один-однісінький, сам-самісінький
sâm|ac, -ca, m. — холостяк, одинокий чоловік
sâmilôst, -i, ž. — спічуття, жалість, жалоці
sâm|jeti, -ejem — змолоти, розтерти в порошок
sâmo — тільки, лише; **sâmo da** — аби
sâmôca, ž. — самотність
sâmôgiasnîk, m. (mн. -ci) (gram.) — голосний звук
sâmokritika, ž. — самокритика
sâmôljûbiv — самолюбний, себелюбний
sâmôljûbîje, s. — самолюбство, себелюбство
sâmôobrana, ž. — самозахист
sâmôobrazovânje, s. — самоосвіта
sâmoodređenje, s. — самовизначення
sâmoopredjeljénje, s. — самовизначення
sâmoposluživânje, s. — самообслуговування
sâmopouzdanje, s. — самовпевненість
sâmopožrtvovânje, s. — самопожертва
sâmoprijëgor, m. — самовідданість
sâmostâlan, -na, -no — самотійний
sâmostálnôst, -i, ž. — самотійність
sâmostân, m. — монастир
sâmosvjes|tan, -na, -no — самосвідомий
sâmosvladávanje, s. — самовладання
sâmot|an, -na, -no — самотній, одинокий

sâmôbojica, m. i ž. — самовбиця
sâmôbójstvo, s. — самовбивство
sâmôuk — самоук
sâmôuprâvan — самоврядний; **sâmôuprâvně ôdluke** — самоврядні постанови; **sâmôuprâvnî ôdnosi** — самоврядні відносини; **sâmôuprâvnâ organizácija** — самоврядна організація; **sâmôuprâvnâ práva** — самоврядні права; **sâmôuprâvnî spôrazum** — самоврядна угода
sâmoupravljáč, m. — учасник самоврядування (самоуправління)
sâmôupravljânje, s. — самоврядування, самоуправління
sâmôuvjeren — самовпевнений
sâm|ovati, -ujem — самотити, жити самотнім
sâmôvolja, ž. — сваволя, свавілля; самодурство
sâmovôljan, -na, -no — самовільний, самоправний, самочинний
sâmözâdovôljan, -na, -no — самовдоволений
sân — сон; мрія; **izâ sna** — спросоння; **hvâtâ me sân** — сон мене бере (хилить, клонить); **zimskî sân** — зимовий сон; **zânjeti se û snove** — замріятися
sanâtôrij, m. — санаторій
sândála, ž. — сандалія, сандаля
sându|k, m. (mн. -ci) — скринька, скриня, сундук, ящик
sanitëtskî — санітарний
sànkcija, ž. — санкція

sankcionír|ati, -am — санкціонувати
sánta, ž. — крижина
sánjárski — замріяний
sánj|ati, -am — мріяти, бачити у сні
sánjiv — сонний, заспаний
sánjivo — спросоння
sánjk|ati se, -am se — ковзатися на санках
sánjke, ž. мп. — сани
səobračāj, m. — рух, транспорт
saobračāj|ac, -ca, m. — регулювальник руху
səobračājni — транспортний;
səobračājni znák — дорожний знак
saobračati, -am — курсувати, робити рейси; бути в обігу
saðnice, ž. мп. — сани
saopćáv|ati, -am — повідомляти, доносити, оповіщати
saopćenje, s. — повідомлення, звістка
saopćiti, -im — сповістити, повідомити, донести
sápěr, m. — сапер
sáp|ěti, -nem — зв'язати, зав'язати; спутати
sápín|ati, -em — зв'язувати, зав'язувати; спутувати
sápün, m. — мило
sápunast — мильний
sapùn|ati, -am — милити, намилувати
sápünski — мильний
sága, ž. — халява
sarkàstič|an, -na, -no — саркастичний
sarkàz|am, -ma, m. — сарказм
sàs|jeći, -iječem — вирубати, зрубати, скосити, зрізати

saslušánje, s. — опитування, допит
sàs|uš|ati, -am — вислухати; опитати, допитати
saslušáv|ati, -am — допитувати, опитувати; вислухувати
sàstaj|ati se, -em se — сходитися, збиратися, зустрічатися
sàstan|ak, -ka, m. (мп. -ci) — збори; побачення; зустріч
sàstaj|ti se, -nem se — зійтися, зібратися, зустрітися
sástav, m. — склад, сполука; структура; композиція
sàstav|iti, -im — скласти, компонувати
sàstav|j|ati, -am — складати, компонувати
sástävni — складовий; з'єднувальний
sástoj|ak, -ka, m. (мп. -ci) — компонент, елемент, складова частина
sàstoj|ati se, -im se — складатися, полягати
sàs|üti, -pem — висипати
sàs|v|im — зовсім, повністю, цілком
sàs|iti, -ijem — зшити,шити
sât, m. — годинник; година; урок; **kolikō je sáti?** — котра година?; **sât idē nāprijed** — годинник поспішає; **sât idē nātrāg** — годинник відстає
satè|it, m. — сателіт, супутник
sátira, ž. — сатира
satisfakcija, ž. — сатисфакція, винагорода
sátjer|ati, -am — загнати
sàtk|ati, -am — виткати
sátnica, ž. — розклад, розпис

sàtr|ti, -em — розгромити, стерти, зім'яти
 sāv, svā, svē — цілий, весь, повний, увесь; svōm snāgōm — чимдуж, щосили, з усієї сили
 sávez, m. — союз; **Sávez komunistā Jugoslāvijē (SKJ)** — Союз комуністів Югославії (СКЮ); **Sávez Sòvjet-skih Socijalističkih Repùblikā (SSSR)** — Союз Радянських Соціалістичних Республік (СРСР)
 sávezni — союзний; **Sáveznā Repùblikā Njemačkā — (SRNJ)** — Німецька федеративна Республіка
 sávezni|k, m. (mn. -ci) — спільник, союзник
 sávezništvo, s. — союзництво
 savij|ati, -am — згинати, загинати; звивати; гнути; згортати; вигинати, перегинати
 sāv|iti, -jem — зігнути, звити, перегнути, увігнути, угнути, вигнути, згорнути
 sávjest, -i, ž. — совість, сумління; imati čistū sávjest — мати чисту совість; gríznja sávjesti — муки сумління
 sávjes|tan, -na, -no — сумлінний, старанний; совісний
 sávjet' — рада; rádnički sávjet — робітнича рада
 sávjet' — порада; tráziti sávjet — питати поради
 sávjetni|k, m. (mn. -ci) — порадник, радник
 sávjetodāv|an, -na, -no — дорадчий
 sávjetovānje, s. — нарада
 sávjet|ovati, -ujem — радити, порадити, дати пораду

sávjet|ovati se, -ujem se — радитися
 savlád|ati — побороти, перебороти
 savlad|ivati, -ujem — пересилювати; переборювати; справлятися
 sàvršen — довершений, цілковитий, досконалий; неперевершений
 sàvršénstvo, s. — досконалість, довершеність
 sáziv, m. — скликання
 saziv|ati, -am — скликати
 saznan|je, s. — пізнання, уява, думка (про щось)
 sàzn|ati, -am — дізнатися, узнати, пізнати (щось)
 saznav|ati, -am — дізнаватися, узнавати, пізнавати
 sàzr|jeti, -em — дозріти, визріти, назріти, доспіти; змужніти
 sazri|jèvānje, s. — дозрівання, визрівання
 sazri|jèv|ati, -am — дозрівати, спіти, достигати, визрівати, мужніти
 sàz|vati, -ovem — скликати
 sažal|jèv|ati, -am — жаліти, милувати
 sažal|iti se, -im se — змилюватися, зжалітися
 sažal|jénje, s. — жалощі, убоління, співчуття
 sàžèt — стиснутий, стиснений, стягнений
 sàž|èti, -mem — стиснути, придавити; стягнути
 sàžim|ati, -am — стискати, давити, стягувати
 saživ|jeti se, -im se — зжитися, прижитися

saživlǎjǎti se, -am se — зживатися, приживатися
scéna, ž. — сцена
scénarij, m. — сценарій
sèansa, ž. — сеанс
sèbe — себе; **dóci k sèbi** — отямитися, опам'ятатися;
izvǎn sèbe — сам не при собі, сам не свій
sèbičǎn, -na, -no — еґоїстичний, себелюбний
sèbičnòst, -i, ž. — еґоїзм, себелюбство
sèbičnjǎk, m. — еґоїст, себелюбець
secírǎti, -am — анатомувати
sèdam — сім; **sèdam stòtinǎ** — сімсот
sedamdèsèt — сімдесят
sedamdèsèti — сімдесятий
sedàmnaest — сімнадцять
sedàmnaesti — сімнадцятий
sèdiār, m. — лимар
sèdio, s. — сідло
sèdmi — сьомий
sèdmica, ž. — тиждень; сімка
sedmòrica — семеро
sèdmoro — семеро
séka, ž. — сестричка
sèkcija, ž. — секція, відділення
sekrètār, m. — секретар
sekretàrica, ž. — секретарка
sekretarijǎt, m. — секретаріат
sèkta, ž. — секта
sèktāš, m. — сектант
sèktor, m. — сектор
sekùnda, ž. — секунда
sèkundārǎn, -na, -no — вторинний, секундарний
selèkcija, ž. — відбір
sèlidba, ž. — переселення, переїзд

sèljiti se, -im se — кочувати; переселятися, виїжджати
sè'o, s. — село
sèljǎckí — селянський
sèljǎk, m. (mn. -ci) — селянин
seljǎštvo, s. — селянство
semǎfòr, m. — світлофор, семафор
sèmestǎr, -ra, m. — семестр
seminār, m. — семінар
sèndvič, m. — бутерброд
sènf, m. — гірчиця
sèntimentālǎn, -na, -no — сентиментальний
senzácija, ž. — сенсація, фу-роп
sènzacionālǎn, -na, -no — сансаційний
seòba, ž. — переселення
sèoskí — сільський
sèptěmbǎr, -ra, m. — вересень
sérija, ž. — серія
sèrvilǎn, -na, -no — послужливий; люб'язний; запобігливий, раболіпний
sèrvís, m. — сервіс; обслуговування
sèstra, ž. — сестра
sèstrična, ž. — двоюрідна сестра
sèstrič, m. — двоюрідний брат
sezóna, ž. — сезон
sféra, ž. — сфера
shéma, ž. — схема
shemàtičǎn, -na, -no — схематичний
shematizírǎti, -am — схематизувати
shvǎčǎnje, s. — розуміння, сприймання
shvǎčǎti, -am — розуміти, усвідомлювати, сприймати

shvätjiti, -im — усвідомити, сприйняти, зміркувати, збагнути, зрозуміти, розібрати
 shvätjiv — дохідливий, зрозумілий
 sí, m. (muz.) — сі
 síci, -dem — злізти; зійти; спуститися, зїхати
 sídro, s. — якір
 signāl, m. — гасло, сигнал;
 signāl za odstúpānje — відбій
 signalizírjati, -am — сигналізувати
 signālñi — сигнальний
 sígūrjan, -na, -no — достовірний, безпечний, безтурботний, надійний, певний
 sígūrno — безперечно, безсумнівно, звичайно; певно, напевно, обов'язково
 sígūrñost, ž. — безпека
 síjāč, m. — сіяч
 síjalica, ž. — лампочка (електрична)
 síjati, -em — сіяти, блищати
 síječanj, -nja, m. — січень
 síječanjski — січневий
 síjed — сивий
 síjedjети, -im — сивіти
 síjelo, s. — сиденьки, вичорниці
 síjeno, s. — сіно
 síjevjati, -am — блискати, спалахувати
 síjevñuti, -em — блиснути, спалахнути
 sík|tati, -cem — шипіти
 síla, ž. — сила; síla téžē (fiz.) — сила тяжіння; višā síla — вища сила
 síljan, na, -no — сильний, міцний, могутній
 sílazak, -ska, m. — спуск, сходження; вихід, висадка

sílazjiti, -im — злазити, сходити, спускатися, зїжджати
 síledži ja, m. — насильник, хуліган
 síljiti, -im — силувати, примушувати, приневолювати
 síljiti se, -im se — старатися, напружуватися; сильнішати
 sílōm — силоміць
 sílos, m. — силос
 síljovati, -ujem — гвалтувати
 sílōvit — міцний, могутній; буйний, поривчастий, рвучкий
 símbōl, m. — символ
 símbōlīčjan, -na, -no — символічний
 símbolizírjati, -am — символізувати
 símfōni ja, ž. — симфонія
 símpātīčjan, -na, -no — симпатичний
 símpātija, ž. — симпатія
 símplifícírjati, -am — спростити, спрощувати
 símptōm, m. — симптом
 símulácija, ž. — симуляція
 símulírjati, -am — симулювати; ұдати, ұдавати
 símùltān — одночасний, синхронний; símùltāno prèvođēnje — синхронний переїзд
 sín, m. (mn. -ovi) — син
 síndikālñi — профспілковий
 síndikāt, m. — синдикат, профспілка
 sínhronizírjati, -am — синхронізувати, узгоджувати
 síñoč — вчора увечері
 síñōñimjan, -na, -no — синонімічний, однозначний
 síñóvjac, -ca, m. — племінник (син брата)

sinòvica, ž. — племінниця
 (братова дочка)
sintaksa, ž. — синтаксис
sintètički — синтетичний
sintéza, ž. — синтез
sínjuti, -em — блиснути, за-
 сяти
sípjati, -am i -ljem — сипати,
 висипати
sípliti, -i — накрапати
sípkav — пухкий, розсипча-
 стий, сипкий, крихкий
sípnja, ž. — задишка, астма
sir, m. — сир
siréna, ž. — гудок; сирена
siròče, -ta, s. — сирота
siròma|h, m. (mн. -si) — бі-
 долаха, сіромаха, злидень
siròmaš|an, -na, -no — неза-
 можний, бідний, убогий,
 неімуций
siròmašénje, s. — зубожіння
siròmaš|iti, -im — бідніти
siròmaštvo, s. — бідність,
 злидні, злигодні, нестатки,
 злиденність, убозство
siròta, ž. — сирота
siròtinja, ž. — біднота; бід-
 ність
sírov — сирий; **sírovò žèljezo**
 — чавун
sírovina, ž. — сировина
sí|sati, -sam i -šem — ссати,
 смоктати
sisav|ac, -ca, m. — ссавець
sistém, m. — система
sistemàtič|an, -na, -no — си-
 стематичний, планомірний
sistematizír|ati, -am — систе-
 матизувати
sistématskí — систематичний,
 системний
sít — ситий; **bítí sít** — бути
 ситим, мати досить; **sít glá-
 dnu nè vjerujě** — ситий
 голодного не розуміє

sít|an, -na, -no — мілкий,
 дрібний; **sítan nòvac** —
 дрібні гроші
sitnica, ž. — подробиця, дріб-
 ниця, дріб'язок
sitničav — дріб'язковий
sitniš, m. — дрібні гроші,
 дріб'яки
sitnoburžòaskí — дрібнобур-
 жуазний
síto, s. — сито
situáci|ja, ž. — ситуація, об-
 становка
sív — сірний
sížě, -a, m. — сюжет
sjā|hati, -šem — зійти, злізти
 з коня
sjā|j, m. — полиць, сяйво
sjā|jan, -na, -no — яскавий,
 сяючий, розкішний
sj|jati, -am — сяти, яснити,
 сіяти
sječivo, s. — клинок
sječánje, s. — пам'ять; згад-
 ка, спомин
sječ|ati se, -am se — згаду-
 вати, пам'ятати
sječí, siječem — сікти, руба-
 ти, відрубувати; вирубува-
 ти, відтинати
sjèdalo, s. — сідало
sjèd|ati, -am — сідати, розсі-
 датися
sjèdine, ž. mн. — сивина
sjedín|iti, -im — з'єднати,
 сполучати
sjedín|iti se, -im se — об'єд-
 натися, сполучитися
sjedínjav|ati, -am — з'єдну-
 вати, єднати, сполучати
sjedínjav|ati se, -am se — об'-
 єднуватися, єднатися, спо-
 лучатися
Sjedínjenē Američkē Džave
(SAD) — Сполучені Штати
 Америки (США)

sјedinјenje, s. — з'єднання
sјèdište, s. — сидіння; рези-
 денція
sјèd|iti, -**im** — сидіти; **sјèditi**
nà dvijē stòlice — сидіти
 на двох стільцях
sјèdnica, ž. — засідання
sјèk|ira, ž. — сокира
sјème, -**na**, s. — сім'я
sјèmēnje, s. zb. — насіння
sјèna, ž. — тінь
sјènica¹, ž. — бесідка, альтан-
 ка
sјènica², ž. — синиця
sјèn|ik, m. (mн. -**ci**) — сінник
sјènòvit — тинистий, тінявий
sјè|sti, -**dnem** — сісти
sјèta, ž. — нудьга, печаль,
 туга, журба
sјèt|an, -**na**, -**no** — тужний,
 тужливий, тоскний, журли-
 вий
sјèt|iti se, -**im se** — згадати,
 нагадати
sјètva, ž. — сімба, засів; **kà-**
kvā sјètva, **tàkvā žètva** —
 що посієш, те й пожнеш
sјètvenī — посівний
sјèvēr, m. — північ
sјèvērni — північний; **sјèvēr-**
nī pòl — північний полюс
sјevero|istočni — північно-
 східний
sјevero|istok, m. — північний
 схід
sјevero|západ, m. — північний
 захід
sјevero|západni — північно-
 західний
ská|kati, -**čem** — плагати,
 стрибати, скакати; зіскаку-
 вати; перескакувати
skála, ž. — шкала
skāmen|iti se, -**im se** — осто-
 впіти, скам'яніти

skāndāl, m. — скандал, беш-
 кет
skan|jivati se, -**ujem se** — не
 зважуватися, вагатися, бу-
 ти нерішучим
skèla, ž. — риштовання,
 риштування; баржа
skèpsa, ž. — скепсис
skèptič|an, -**na**, -**no** — скеп-
 тичний
skèpti|k, m. (mн. -**ci**) — скеп-
 тик
sk|ica, ž. — начерк, нарис, ес-
 кіз
skicir|ati, -**am** — робити ескіз
skidānje, s. — зняття
skid|ati, -**am** — знімати, ски-
 дати, стягати; **skidati kàpu**
pred kim — скидати шапку
 перед ким
skije, ž. mн. — лижі
skijāš, m. — лижник
skijāški — лижний
skij|ati se, -**am se** — займати-
 ся лижним спортом
skin|uti, -**em** — стягти, зня-
 ти, скинути, роздягти
skij|tati se, -**tam se** і -**čem**
se — тинятися, волочитися
skitnica, ž. і m. — мандрів-
 ник; бродяга; волоцюга
skitnički — бродячий
skitnja, ž. — блукання, ман-
 дри
sklād|an, -**na**, -**no** — ставний,
 доладний; співзвучний,
 гармонійний
sklādište, s. — склад
sklānjānje, s. (gram.) — від-
 мінювання, відміна
sklānj|ati, -**am** — забирати,
 відносити, ховати; (gram.)
 відмінювати
sklápānje, s. — укладання

skláp|ati, -am — складати, закрити, укладати; монтувати

sklil|zak, -ska, -sko — слизький

sklizn|uti, -em — сковзнути

sklìon — прихильний, схильний

sklìonište, s. — притулок, сховище

sklìon|iti, -im — забрати, віднести, сховати

sklìon|iti se, -im se — сховатися, ухилитися

sklìonòst, -i, ž. — схильність, потяг, покликання, пристрасть

sklòp|iti, -im — скласти, закрити, укласти, змонтувати

skòč|iti, -im — стрибнути, плагнути, сплигнути; скочити, перескочити

skòk, m. (mn. -ovi) — стрибок

skòr — скорий

skòrašnjì — недавній, новий, прийдешній

skòrbūt, m. — цинга

skòro — незабаром, швидко, скоро

skòrūp, m. — вершки, сметана

sklòvati, -ujem — скувати

skracénje, s. — скорочення, вкорочення

skracívati, -ujem — скорочувати, вкорочувати

skracívati se, -ujem se — коротшати, скорочуватися

skrát|iti, -im — скоротити, вкоротити

skřbnik, m. (mn. -ci) — опікун

skrén|uti, -em — звернути, повернути; **skrénuti pažnju** — звернути увагу; **skrénu-**

ti s púta — збитися з шляху

skré|tati, -čem — звертати, відхилитися; повертати; відвертати

skrétničār, m. — стрілочник

skrì|ti, -jem — сховати, заховати; притаїти

skrív|ati, -am — ховати, при-таювати

skrív|ati se, -am se — ховатися, захищатися, таїтися

skriven — захований, потайний

skrív|iti, -im — викривити, зігнути, провинитися

skrò|jiti, -im — викроїти

skròm|an, -na, -no — скромний, невимогливий

skròmnoòst, -i, ž. — скромність

skròvište, s. — схованка; сховище

skròz — наскрізь; **skròz nàskròz** — скрізь наскрізь

skùpulòz|an, -na, -no — скрүпульозний, педантичний, совісний

skùh|ati, -am — зварити, зготувати

skùh|ati se, -am se — зваритися, зготуватися

skulptúra, ž. — скульптура

skùp¹ — дорогий, цінний

skùp², m. (mn. -ovi) — група, зібрання, сходка

skùpa — спільно; разом

skùp|iti, -im — зібрати, згребти, накопичити

skùp|iti se, -im se — зібратися, стиснутися; сісти (про тканину)

skùpljáč, m. — збирач, колекціонер

skúpljānje, s. — збір, збирання, скупчування, колекціонування
skúpljati, -am — збирати, скупчувати, накопчувати, складати, згрібати, колекціонувати
skúpljati se, -am se — товпитися, збиратися, стискатися, сідати (про тканину)
skúpo — дорого; **skúpo plātiti** — переплатити; поплатитися
skupòcjen — коштовний, дорогоцінний, цінний
skupòca, ž. — дорожнеча
skùpština, ž. — збори, скупщина, асамблея; **gòdišnĵa skùpština** — річні збори; **národnā skùpština** — народна скупщина
skūt, m. — пола
skūter, m. — скүтер
slāb — кволий, слабкий, немічний, хворий; поганий;
slāba strána — слабка сторона; **čòvjek slābĵih žĵvācā** — нервова людина
slābić, m. — слабосила людина; безвільна, малодушна людина
slābjiti, -im — знесилювати, марніти, слабнути
slābo — погано; злегка; нерегулярно
slābokĵvĵan, -na, -no — малокровний
slābokĵvnòst, -i, ž. — недокрів'я
slābòst, -i, ž. — слабкість, безсилля, безсилість
slābùnĵav — слабосильний, хворобливий; худорлявий
slāčĵca, ž. — гірчиця; гірчичник

slā|dak, -tka, -tko — солодкий; милий, прийємний
slādĵiti se, -im se — ласувати
slādokús|ac, -ca, m. — ласун, гастроном
slādolēd, m. — морозиво
slāgānje, s. — погодженість; набір, відповідність
slāgār, m. — складач; набірник
slā|gati¹, -žem — складати; збирати; набирати
slā|gati², -žem — збрехати
slā|gati se, -žem se — згоджуватися, ладити, ладнати; відповідати; **slāgati se kao pās i māčka** — жити як кіт з собакою
s'āma, ž. — солома; **mlātiti prāznu slāmu** — точити лясси, теревені правити
slām|ati, -am — зламувати, ломати; розбивати; умовляти
slān — солоний
slānĵna, ž. — сало, шпик
slānje, s. — пересилка; послілка; посилення
slāp, m. (mn. -ovĵ) — водопад
slāst, -i, ž. — сододощі; насолода
slāstičārnica, ž. — кондитерська
slāti, šālĵem — слати, посилати, відсилати, відправляти
slātkiš, m. — ласощі
slātko — солодко, мило, приємно
slāva, ž. — слава
slāĵvĵan, -na, -no — знаменитий, славетний, славнозвісний, славний
Slāvēn, m. — слов'янин
Slāvēnka, ž. — слов'янка

slàvènski — слов'янський
 slàvina, ž. — кран
 slàvist(a), m. — славіст
 slavìstika, ž. — славістика
 slàv|iti, -im — прославляти, святкувати, славити, торжествувати, вшановувати
 s'avoljùbiv — честолюбний
 slavò|jùblje, s. — честолюбство
 Slàvón|ac, -ca, m. — славо-нець
 Slàvòni|ja, ž. — Славонія
 slàvùj, m. — соловейко
 slè|ći se i slègnuti se, -gnem se — зібратися, осісти, злежатися
 slèd|iti, -im — заморозити
 slèd|iti se, -im se — замерзнути, обмерзнути; обледеніти
 slèt, m. (mn. ovi) — зліт, збір
 slezèna, ž. — селезінка
 slìč|an, -na, -no — схожий; подібний; викапаний
 slìč|iti, -im — скидатися, бути схожим
 slìčnòst, -i, ž. — схожість, подібність
 slìjèdè|ći — наступний, черговий
 slìjèd|iti, -im — слідкувати, стежити; слідувати
 slìjè|gati se, -žem se — збиратися, злежуватися, осідати
 slìjèp — сліпий; незрячий;
 slìjèpo crijèvo — апендикс, сліпа кишка; slìjèpè| pùtnik — заяць (пасажир без квитка)
 slìjèp|iti, -im — склеїти, зліпити
 slìjèva — зліва
 slìjèv|anje, s. — злиття, зливання

slìjèv|ati, -am — зливати, відливати
 slìjèv|ati se, -am se — зливатися
 slìka, ž. — малюнок, портрет; фото; картина; кадр
 slìk|anje, s. — малювання
 slìk|ar, m. — живописець, художник
 slìk|arstvo, s. — живопис, малювання
 slìk|ati, -am — малювати; змальовувати
 slìkòvit — мальовничий, колоритний, барвистий, образний
 slìna, ž. — слина
 slì|ti, -jem — злити, видлити
 slì|ti se, -jem se — злитися
 slòbòda, ž. — воля, свобода
 slòbòd|an, -na, -no — вільний, незалежний, розв'язний (перен); s'òbòdnò vrijème — дозвілля
 slòbòdòljùbiv — волелюбний
 slòg, m. (mn. -ovi) — склад
 slòga, ž. — злагода, згода, єднання, дружба; žìvjeti u slòzì — жити в злагоді, ладити, ладнати
 slòj, m. (mn. -evi) — прошарок, шар, пласт
 slòm, m. — злам, провал, провалля
 slòm|iti, -im — зламати, зломити, поламати
 slòn, m. (mn. -ovi) — слон
 slòv|ačkì — словацький
 Slòv|a|k, m. (mn. -ci) — словак
 Slovèn|ac, -ca, m. — словенець
 Slòvèni|ja, ž. — Словенія; So-cijalìstìčkà Repùb|ika Slòvèni|ja — Соціалістична Республіка Словенія

Slòvënka, *ž.* — словенка
slòvënski — словенський
slòv|iti, *-im* — вважатися
slòvo, *s.* — літера, буква
slòž|an, *-na*, *-no* — дружний,
 одностайний, згодний
s|òžen — складний, складе-
 ний
slòž|iti, *-im* — скласти, на-
 брати, укласти; зібрати
slòž|iti se, *-im se* — згодити-
 ся; примиритися; зжитися
slòž|iv — складаний
slùč|aj, *m.* — нагода, випа-
 док; випадковість; справа
 (судова); *ù svakòm s'učáju*
 — у всякому випадку; *pù-
 kim slùč|ajem* — цілком ви-
 падково
slùč|aj|an, *-na*, *-no* — випад-
 ковий
slùč|ajno — випадково
sluč|aj|nost, *-i*, *ž.* — випадко-
 вість
slúga, *m.* — слуга, служник
slùh, *m.* — слух
slùš|áč, *m.* i *slùš|alac*, *-oca*, *m.*
 — слухач
slùš|alica, *ž.* — наушники
slùš|ati, *-am* — слухати, при-
 слухатися, вислухувати;
 слухатися
slút|iti, *-im* — передачувати,
 передбачати, відчувати, до-
 гадуватися
slút|nja, *ž.* — передчуття,
 здогад, передбачення
slúz, *-i*, *ž.* — сліз; мокрота
slùž|ba, *ž.* — служба
slùž|ben — службовий, офі-
 ційний; *slùž|beni pùt* — ві-
 дрядження, командировка
slùž|ben|ik, *m.* (мн. *-ci*) —
 службовець
slùž|benica, *ž.* — службовка

siúz|iti, *-im* — служити, ча-
 стувати, прислуговувати
sljèd|ben|ik, *m.* (мн. *-ci*) —
 послідовник, наслідувач
sljèp|očica, *ž.* — скроня
sljèp|oč|a, *ž.* — сліпота
smàkn|uti, *-em* — стратити,
 скарати
smán|j|iti, *-im* — зменшити,
 убавити
smán|j|iti se, *-im se* — спа-
 сти, зменшитися
smanj|ivati, *-ujem* — змен-
 шувати, убавляти
smanj|ivati se, *-ujem se* —
 зменшуватися, спадати
smátr|ati, *-am* — вважати,
 визнавати
smě|ce, *s.* — сміття
smě|ď — коричневий, брунат-
 ний
směkš|ati, *-am* — пом'якши-
 ти, зм'якшити, зм'якнути
smanjén|je, *s.* — скорочення
smekšáv|ati, *-am* — пом'як-
 шувати, зм'якшувати
smekšáv|ati se, *-am se* — по-
 м'якшуватися, лагідніти
smé|sti, *-tem* — змести, виме-
 сти, сконфузити, збити, за-
 вадити, перешкодити
smé|sti se, *-tem se* — скон-
 фузитися, збитися, зніяко-
 віти
smět, *m.* — замет
smét|ati, *-am* — перешкоджа-
 ти, заважати; скидати
smé|ten — розгублений, зні-
 яковілий, сконфужений
smé|tnja, *ž.* — перешкода;
 розгубленість
smì|j|ati se, *-em se* — смія-
 тися, реготати
smì|jeh, *m.* — сміх; *pùcati od
 smì|jeha* — заходитися від
 сміху, реготати; *ùdariti*

(präsnuti) ù smijeh — за-
сміятися; *nije mi do smi-
jèha* — не до сміху
smijèn|iti, -im — змінити, за-
мінити, підмінити
smijèš|ak, -ka, m. — усміх
smijèš|an, -na, -no — сміш-
ний, кумедний, комічний
smijèš|ati, -am — змішати,
перемішати, переплутати
smijèš|iti se, -im se — по-
сміхатися, усміхатися
smil|ovati se, -ujem se —
змилюватися, зжалитися
smion — сміливий, смілий
smír|iti, -im — вгамувати,
заспокоїти, втихомирити
smír|iti se, -im se — заспо-
коїтися, утихомиритися,
вгамуватися
smir|ivati, -ujem — гамувати,
вгамовувати, заспокоюва-
ти
smir|ivati se, -ujem se — за-
спокоюватися, вгамовува-
тися
smis|ao, -la, m. — смисл,
глузд, розум, толк; схиль-
ність; *němā smisia* — це
нерозумно; *u preněsenom*
smíslu — у переносному
значенні; ù *prāvõm smíslu*
у прямому значенні
smisl|iti, -im — надумати,
замислити придумати
smíšlj|ati, -am — придумува-
ти, замишляти; видумува-
ти
smíšljeno — навмисно, нав-
мисне
smjèlost, -i, ž. — сміливість,
відвага
smjèna, ž. — зміна
smjen|ivati, -ujem — зміню-
вати, зміняти; звільняти

smjër m. (mн. -ovi) — на-
прямок, напрям, направлен-
ня
smjër|an, -na, -no — смирен-
ний, скромний, смирний
smjèsa, ž. — суміш, сплав
smjèsta — негайно, одразу ж
smjèst|iti, -im — поселити,
вмістити, помістити; вла-
штувати
smjèst|iti se, -im se — помі-
ститися, розміститися, по-
селитися; влаштуватися
smjèšk|ati se, -am se — усмі-
хатися, посміюватися
smjèšt|ati, -am — розміщува-
ти, садити; поселяти; вла-
штовувати, поміщати
smjèšt|ati se, -am se — по-
міщатися, розміщуватися;
поселятися
smjèštāj, m. — приміщення,
розміщення, поселення
smjèti, -ijem — сміти, на-
смілюватися
smòč|iti, -im — змочити, по-
лити
smòč|iti se, -im se — промок-
нути, змокнути
smòčnica, ž. — комора
smòkva, ž. — інжир
smòla, ž. — смола
smòtak, -tka, m. (mн. -ci) —
згорток
smòt|ati, -am — згорнути,
звинутити, змотати
smòtra, ž. — огляд
smráč|iti se, -im se — зать-
маритися, потемніти
smrād, m. — сморід
smrd|jeti, -im — смердіти,
тхнути
smrdljiv — смердючий
smrèka, ž. — яловець
smrkáv|ati se, -a se — смер-
кати, вечоріти

smřkn|uti se, -e se — смерк-
нути, повечеріти
smřšav|jeti, -im — схуднути,
змарніти
smřt, -i, ř. — смерть; osúdiťi
nà smřt — засудити на
смерть; glědati smřti ũ očl
— дивитися смерті у вічі
smřt|an, -na, -no — смертель-
ний; smřtnā kàzna —
смертна кара; zàdati smřt-
nī ũdarac — завдати смер-
тського удару
smřtni|k, m. (mn. -ci) —
смертник
smřtnōst, -i, ř. — смертність
smřv|iti, -im — розкришити,
розбити
smřzav|ati, -am — заморожу-
вати; морозити
smřzav|ati se, -am se — мер-
знути, замерзати
smřzn|uti se, -em se — ви-
мерзнути, вимерзти, за-
мерзнути
smŭćenōst, -i, ř. — збенте-
ження
smuć|ivati, -ujem — бентежи-
ти, турбувати, збивати з
толкү
smŭđ, m. (mł. -evi) (zool.) —
судак
smŭt|iti, -im — збентежити,
стурбувати, збиги з толкү
smŭt|iti, se, -im se — зняко-
віти, сконфузитися
smŭtljiv|ac, -ca, m. — бунті-
вник, баламут; заколотник
smŭtnja, ř. — інтриги; kã-
mĕn smŭtnje — яблуко
незгоди
snabdijĕvānje, s. — постачан-
ня, забезпечення
snabdijĕv|ati, -am — забезпе-
чувати, постачати

snabdijĕv|ati se, -am se —
забезпечуватися, постача-
тися
snabd|jeti, -ijem — забезпе-
чити, постачити
snabd|jeti se, -ijem se — за-
безпечитися
snabdjĕvāč, m. — заготівник
sná|ci se, -ĕem se — знайти
вихід, не розгубитися; зо-
рієнтуватися
snága, ř. — сила, снага; нас-
нага, міцність; kōnjskā sná-
ga — кінська сила; rádnā
snága — робоча сила; bĭti
na snázi — бути в змозі,
бути спроможним; ĭznad
svōjih snágā — через силу;
stŭpiti na snágu — вступи-
ти в силу; vĭstĭtĭm snága-
ma — самотужки
snàha, ř. — невістка
snàlaz|iti se, -im se — знахо-
дити вихід, не губитися;
орієнтуватися
snalāžljivōst, -i, ř. — сприт-
ність, винахідливість
snalāžljiv — дотепний, мет-
кий, спритний
snáž|an, -na, -no — сильний,
міцний, коренастий
snĭjeg, m. — сніг; pādā snĭjeg
snĭg ĭde; mārĭti kao za ĭan-
skĭ snĭjeg — потрібен як
торішний сніг
snĭm|ak, -ka, m. (mn. -ci) —
знімок, фотокартка
snĭmānje, s. — зйомка, зні-
мання; snĭmānje filma —
кінозйомка; snĭmānje zvŭ-
ka — звукозапис
snĭm|ati, -am — знімати
snĭm|iti, -im — зняти
snív|ati, -am — бачити ўві
сні; мріяти, фантазувати
snív|ati se, -am se — снитися

sníz|iti, -im — знизити, понизити, спустити
snížáv|ati, -am — знижувати, понижувати, спускати
sníženje, s. — зниження
snǒp, m. (mn. -ovi) — сніп
snòs|iti, -im — зносити; переносити, терпіти; **snòsiti trǒškove** — брати на себе витрати
snúžd|iti se, -im se — зажуритися, засумувати
snjěž|an, -na, -no — сніговий, сніжний
sò(1)', -i, ž. — сіль
sò², —, m. (muz.) — соль
sòba, ž. — кімната; **bólničká sòba** — палата; **rádna sòba** — кабінет, робоча кімната; **spávačá sòba** — спальня
sòbosikār, m. — маляр
sòcijalni — соціальний; **sòcijalno osiguránje** — страхкаса, соціальне страхування
socijalist(a), m. — соціаліст
socijalistički — соціалістичний
socijaliz|am, -ma, m. — соціалізм
sòč|an, -na, -no — соковитий
sóda-vòda, ž. — содова вода
Sòfija, ž. — Софія
sòk, m. (mn. -ovi) — сік
sòkna, ž. — носок
sòkò(1), m. — сокіл
sokòl|iti, -im — підбадьорювати, заохочувати
sòlid|an, -na, -no — солідний, ґрунтовний, серйозний
solidárnòst, -i, ž. — солідарність
sòl|iti, -im — солити; насолювати; підсолювати; **sòliti pámět** — замилювати очі
sólnica, ž. — сільниця

sòm, m. (mn. -ovi) (zool.) — сом
sondíř|ati, -am — зондувати
sòprān, m. — сопрано
sortír|ati, -am — сортувати
sóva, ž. (zool.) — сова; пугач
sòvhoz, m. — радгосп
sóvjet, m. — рада
sóvjetski — радянський
spād|ati, -am — спадати, опадати, падати, спускатися
spàhija, m. — поміщик, великий землевласник
spáj|ati, -am — з'єднувати, сполучати; паяти; зшивати; згуртовувати, скріплювати
spáj|ati se, -am se — з'єднуватися, згуртовуватися; скріплюватися
spál|iti, -im — спалити
spalj|ívati, -ujem — спалювати
spa|jívānje, s. — спалення
sparīna, ž. — дүхота, задүха
spās, m. — порятүнок; **nēmāti spāsa** — спускайся на дно
spasáv|ati, -am — рятувати, врятовувати
spasáv|ati se, -am se — рятуватися
spàsilački — рятівний, рятівничий
spás|iti, -im — врятувати
spás|iti se, -im se — врятуватися
spā|sti, -dnem — спасти, опастися, спуститися; схүднүти
spávaonica, ž. — спальня
spáv|ati, -am — спати; **spáva(mi) se** — на сон клонить; **spávati kao tǒp (kao zäklān)** спати як убитий (як зарізаний)

spècijāl|an, -na, -no — спеці-
 альний
specijālist(a), m. — спеціаліст
specijalizír/ati, -am — спеці-
 алізувати
specijalizír|ati se, -am se —
 спеціалізуватися
specijālnòst, -i, ž. — спеціаль-
 ність
spiker, m. — диктор
spilja, ž. — печера
spirā|an, -na, -no — гвинто-
 вий
spis, m. — акт, документ, ді-
 ло, твір
spis|ak, -ka, m. (m.p. -kovi) —
 список, опис; перелік, відо-
 місті
spjèv, m. (m.p. -ovi) — по-
 ема; вірш; пісня
spjèv/ati, -am — написати пое-
 му, вірш; скласти пісню
splāčine, ž. m.p. — помиї
splāv, m. — пліт; паром
splāvār, m. — плотар
splavárènje, s. — сплав, спла-
 влювання
splè|sti, -tem — зв'язати, спле-
 сти; заплутати
splètka, ž. — плітка, інтрига
spìetkār, m. — пліткар, ін-
 триган
spletkár|iti, -im — інтригува-
 ти; займатись плітками,
 клепати
spročétka — спочатку
spòj, m. (m.p. -evi) — суміш,
 замикання, сполука
spòj|iti, -im — сполучити,
 з'єднати; згуртувати; спая-
 ти
spòj|iti se, -im se — сполучи-
 тися, з'єднатися
spòkòj|an, -na, -no — спокій-
 ний
spòkòjno — спокійно

spokójstvo, s. — спокій
spòl, m. (m.p. -ovi) — стаття
spòlni — статевий
spòl|jašnòst, -i, ž., v. vanjština
**spòl|jašnji i spòl|jni, v. vanj-
 ski**
spòmèn, m. — пам'ять, спо-
 гада
spòmèn-ploča, ž. — меморіаль-
 на дошка
spòmèni|k, m. (m.p. -ci) —
 пам'ятник, монумент
spomén|uti, -em — згадати
spomén|uti se, -em se — зга-
 дати
spòmínj/ati, -em — згадувати
spòna, ž. — пряжка
spòntān — спонтанний, сти-
 хійний
spòpad/ati, -am — нападати,
 накидатися
spòpa/sti, -dnem — напасти,
 накинутися
spòr¹, m. — спір, суперечка
spòr² — повільний, забарний,
 забагливий, копіткий
spòr|an, -na, -no — спірний
spòrazūm|an, -na, -no — уз-
 годжений, домовлений
spòrazūm|jeti se, -ijem se —
 домовитися, узгодити
spòrazumijèv|ati se, -am se —
 домовлятися, узгоджувати
spòrèd|an, -na, -no — побіч-
 ний, другорядний
spòr|iti, -im — сперечатися;
 затримувати, гальмувати,
 заперечувати
spòro — поволі, повільно
spòrt, m. (m.p. -ovi) — спорт
spòrtāš, m. — спортсмен
spòrtski — спортивний
spòsob|an, -na, -no — здат-
 ний, здібний, спроможний;

spòsoban za rād — працездатний
spòsobnòst, -i, ž. — здатність, здібність, хист
spotà/ći se, -knem se — спіткнутися, оступитися
spòtic/atì se, -čem se — спотикатися, оступатися
spòznaja, ž. — пізнання
spràva, ž. — інструмент; знаряддя
sprfd|atì se, -am se — знущатися, насміхатися
sprfdn|ja, ž. — знущання, наруга
sprečáv|atì, -am — боронити, перешкоджати, заважати
sprèma, ž. — підготовка, підготовленість, кладовка; оснащення
sprèm|an, -na, -no — готовий; підготовлений
sprém|atì, -am — готувати, заготовляти; прибирати, ладнати
sprém|atì se, -am se — готуватися, ладнатися
sprém|jiti, -im — підготувати, заготувати; прибрати
sprèmnòst, -i, ž. — готовність, підготовленість
sprètan, -na, -no — спритний, вправний, меткий
sprètnòst, -i, ž. — спритність, вправність
sprèžānje, s. (gram.) — дієвідмінювання
sprè|zati, -žem (gram.) — дієвідмінювати
sprìjatèlj|jiti, -im — подружити, здружити
sprìjatèlj|jiti se, -im se — подружитися, здружитися
sprìjatej|jivati se, -ujem se — здружуватися

sprìjèč|jiti, -im — перешкодити, створити перешкоду
sprìjeda — спереду, попереду
spróvod, m. — похорон, похоронна процесія
spròvodn|k, m. (mn. -ci) — проважаний, конвоїр
sprūd, m. (mn. -ovi) — мілина
spùst|jiti, -im — спустити, опустити; знизити, понизити
spùst|jiti se, -im se — спуститися, злізти; опуститися; знизитися
spùštānje, s. — спуск, посадка
spùšt|atì se, -am se — спускатися, опускатися; знижуватися
spùt|atì, -am — замотати; зав'язати
sputáv|atì, -am — замотувати; зав'язувати
spùžva, ž. — губка, мочалка
srām, m. — сором, стид;
srām me je — мені соромно; **srām te bilo!** — сором тобі
sramèžljivòst, -i, ž. — соромливість
srām|jiti se, -im se — соромитися
sramòta, ž. — стид, ганьба, сором
srāmot|an, -na, -no — ганебний, безславний, безчесний
sramòt|jiti, -im — соромити, ослаблювати, ославлювати; ганьбити, безчестити
srást|atì, -am — зростатися; загоюватися
srás|ti, -tem — зростися, загоїтися
sràvn|jiti, -im — звірити, зіставити; вирівняти, порівняти

sravnjivati, -ujem — звіряти, зіставляти; вирівнювати, рівняти

Srbija, ž. — Сербія; **Socijalistička Republika Srbija** — Соціалістична Республіка Сербія

Srb|in, m. (mn. -i) — серб
sr̄ce, s. — серце; **dírati ũ sr̄ce** — зачепити за серце (за живе); **òd svēg sr̄ca** — від широкого серця, з усього серця; **téška sr̄ca** — з важким серцем

sřčan — хоробрий, мужній

sřčan| — серцевий

sřč|ka, ž. — серцевина

sřdač|an, -na, -no — сердечний, привітний, щиросердний

sřdit — сердитий, злий, гнівний

sřd|iti, -im — гнівити, сердити, злити

sřd|iti se, -im se — сердитися, злоститися, злитися, лютитися, гніватися, гнівiтiся

sřbrn — срібний

sřbro, s. — срібло

sřća, ž. — щастя; **imati sřću** — таланити, щастити; **nà sřću (sřćòm)** — на щастя; **svà sřća** — усе щастя

sredina, ž. — середина, середовище, м'якоть, м'якуш
sřdište, s. — осередок, середина; центр

sřd|iti, -im — впорядкувати, розібрати, владнати

sřdnj| — середній; **sřdnjā škola** — середня школа

srednjoèvròpski — середньоєвропейський

srednjoškól|ac, -ca, m. — учень середньої школи

srednjòškolski — належний до середньої школи

srednjovjèkòvni — середньовічний

sredòzemni — середземний; **Sredòz. nnò mòre (geogr.)** — Сер. дземне море

sřdstvo, s. — засіб; **prijèvoznò sřdstvo** — засіб пересування

sřdén|je, s. — впорядкування

sřdíván|je, s. — розбір, впорядковування

sřd|ivati, -ujem — впорядковувати

sřst|, -tnem — зустріти

sřt|an, -na, -no — щасливий; **sřtán pút!** — щасливої дороги; **sřtñā Nòvā gòdina!** — з Новим роком!

sřt|ati, -ćem — зустрічати

sřtno — благополучно, щасливо

srijèda, ž. — середа

sřna, ž. (zool.) — сарна, дика коза

sřndāc, m. (zool.) — сарна (самець); дикий козел

sřòd|an, -na, -no — споріднений; схожий

sřòdn|k, m. (mn. -ci) — рідня, родич

sřòdstvo, s. — спорідненість; рідня

sřp, m. (mn. -ovi) — серп

sřp|anj, -nja, m. — липень

sřpanjski — липневий

Sřpkinja, ž. — сербка

sřpski — сербський

sřpskohìvātski — сербохорватський

sřùš|iti, -im — розвалити, обвалити, руйнувати, повалити

srùš|iti se, -im se — розвалитися, зірватися; завалитися, провалитися, упасти
 sřž, -i, ž. — кістковий мозок; серцевина; стрижень; сутність
 stàbill|an, -na, -no — стабільний, стійкий
 stabl|izír|ati, -am — стабілізувати; зміцнити
 stáblo, s. — дерево, стовбур
 stàblj|ka, ž. — стебло, стеблинка
 stacìonār, m. — стаціонар
 stádij, m. — стадія
 stádion, m. — стадіон
 stádo, s. — стадо, отара, гурт, табун, череда, ватага
 stagnácija, ž. — застій
 stája, ž. — конюшня; хлів
 stájaište, s. — стоянка; зупинка
 stj|ati, -ojim — коштувати
 stáklār, m. — скляр
 stáklen — скляний
 sták'ěnka, ž. — банка; склянка
 stáklo, s. — скло
 stáll|ak, -ka, m. (mn. -ci) — підставка, штатив
 stáll|an, -na, -no — сталий, постійний, незмінний
 staláža, ž. — етажерка
 stáiež, m. — стан
 stáložen — витриманий, спокійний, урівноважений
 stàmben — житловий; квартирний
 stán, m. (mn. -oví) — квартира; житло, оселя; tkàlač|ki stán — ткацький верстат
 stànār, m. — пожилець, мешканець; квартиронаймач
 stanàrina, ž. — квартплата
 stàndard, m. — стандарт, життєвий рівень

stàndard|an, -na, -no — стандартний
 standardizír|ati, -am — стандартизувати
 stànica, ž. — станція, вокзал, пункт, стоянка, зупинка; клітина
 stànka, ž. — коротка зупинка; перерва; пауза
 stan|ovati, -ujem — проживати, мешкати
 stànovište, s. — становище, точка зору, позиція, погляд
 standovni|k, m. (mn. -ci) — житель, мешканець
 stanovništvo, s. — населення, народонаселення
 stánje, s. — стан, становище; òpsadnō stánje — облога; zdràvstvenō stánje — стан здоров'я; bīti u stánju — бути у стані; bīti u drugōm stánju — бути вагітною
 stanj|ivati se, -ujem se — ставати тоншим
 stār — старий; старезний; перестарілий; старовинний; ветхий; i stāro i m ādo — і старе і мале
 stār|ac, -ca, m. — старик, старець
 stārānje, s. — старанність; піклування, турбота
 stàratel|j, m. — опікун, попечитель
 stār|ati se, -am se — старатися, дбати; турбуватися, піклуватися
 stār|ica, ž. — бабка, бабуся, літня жінка
 starìna, ž. — древність, старовина; старовинний предмет
 starìnski — старовинний, древній

starjěšina, m. — глава, старійшина; старший
stār|jeti, -im — старіти, дряхліти
starosjěd|lac, -osa, m. — тубілець; старожил
starosjěd|lački — тубільний; місцевий, тутешній
stārodrěv|an, -na, -no — стародавній, старовинний, древній
stārost, -i, ž. — старість; вік
stārt, m. — старт
stārt|jati, -am — стартувати
starùd|ja, ž. — мотлох, дрантя
stās, m. — стан, зріст, фігура, постать
stās|t — рослий, високий, ставний, поставний
stā|ti, -nem — стати; зупинитися; перестати; почати; **stāti na čelo** — очолити
stāt|st(a), m. — статист
stāt|stičār, m. — статистик
stāt|stika, ž. — статистика
stāt|us, m. — статус
stāt|ūt, m. — устав, статут
stāv, m. (mn. -ovı) — ставлення, позиція; погляд
stāv|iti, -im — поставити, покласти, діти; **stāviti na glāsānje** — поставити на голосування; **stāviti u pōgon** — пустити в хід; **stāviti život na kocku** — поставити життя на карту; **stāviti pred gōtov čin** — поставити перед фактом
stāv|jati, -am — ставити, класти, дівати, накладати
stāza, ž. — стежка, доріжка
stāž, m. — стаж

stě|ci, -knem i -čem — заробити; придбати; заслужити; набути
stěčā|j, m. — банкрутство
stěgno, s. — стегно
stěgn|uti, -em — затягнути, стягнути; стиснути, здавити
stēnogrāf|ija, ž. — стенографія
stēnogrāf|r|ati, -am — стенографувати
stēnjān|je, s. — стогін
stēn|jati, -em — стогнати
stěpa, ž. — степ
stēpēnica, ž. — сходинка
stěpēnište, s. — східці, сходні
stēredōt|p|an, -na, -no — стереотипний
stērē|an, -na, -no — стерильний
stēr|liz|r|ati, -am — стерилізувати
stě|zati, -žem — затягувати, стягувати; стискати, здавлювати
stĩ|ci, -gnem — догнати; прибути, підїхати; досягнути; дійти, поспіти; вистачити, встигнути
stĩd, m. — стид, сором
stĩd|jeti se, -im se — соромитися
stĩd|jiv — соромливий
stĩd|jivōst, -i, ž. — соромливість
stĩh, m. (mn. -ovı) — вірш
stĩh|ja, ž. — стихія
stĩh|jski — стихійний
stijēna, ž. — скеля; брила
stĩi, m. — стиль
stĩliz|r|ati, -am — стилізувати
stĩmulāc|ija, ž. — заохочення льобий; стильний
stĩmulāc|ija, ž. — заохочення
stĩmulans, m. — стимул

stimulír|anje, s. — стимулювання, заохочування
stimulír|ati, -am — стимулювати, заохотити, заохочувати
stipèndija, ž. — стипендія
stipèndist(a), m. — стипендіат
stis|ak, -ka, m. — стиснення, потиск, стискання; **stisak rúkē** — рукостискання
stiska, ž. — тиснява, давка, колотнеча
stísk|ati, -am — стискати, затискати; жати, потискувати, здавлювати
stísk|ati se, -am se — стискуватися, збігатися; здавлюватися
stisn|uti, -em — стиснути, потиснути, затиснути, стиснути
stisn|uti se, -em se — здавитися, збігтися; стиснутися
stiš|ati, -am — заспокоїти, втихомирити
stiš|ati se, -am se — заспокоїтися; стихнути, затихнути; втихомиритися
stišáv|ati, -am — заспокоювати, втихомирювати
stišáv|ati se, -am se — заспокоюватися; стихати, тихнути, затихати, вщухати; втихомирюватися
stl|zati, -žem — приїжджати, підїжджати, прибувати, поспівати, встигати
stjècānje, s. — надбання
stjè|cati, -čem — заробляти, набувати, здобувати, дбати, заслугувувати
stjènica, ž. — клоп, блощиця
stjuardèsa, ž. — стюардеса
stô — сто
stôčar, m. — тваринник
stôčarskī — тваринницький

stôčarstvo, s. — скотарство, тваринництво
stôg, m. — скирта; копа
stogòdišn|jica, ž. — сторіччя
stòičkī — стоїчний
stojèčkē — стоячи
stôka, ž. — скот, скотина, худоба
stôl, m. (mn. -ovl) — стіл, верстак
stòl|ac, -ca, m. — стілець
stòlār, m. — столяр
stòlārskī — столярний
stòičlíc, m. — табурет
stòlica, ž. — стілець; **sjèditi nā dvije stòlice** — сидіти на двох стільцях
stòlnjā|k, m. (mn. -ci) — скатерть
stòljece, s. — століття, сторіччя
stôpa, ž. — стопа, слід, фût, віршовий розмір; **lèi čijim stôpama** — йти чийми слідами (по чїїх слїдах); **sljèditi ù stopu** — йти слїд у слїд (крок за кроком)
stôpalo, s. — стопа
stòp|liti, -im — злити, з'єднати
stòp|liti se, -im se — злитися, з'єднатися
stopòstot|an, -na, -no — сто процентний; стовідсотковий
stornír|ati, -am — скасувати; відмінити
stòstruk — стократний
stòtī — сотий
stòtina, ž. — сотня, сто
stòtinka, ž. — сота доля
stotín|jak, -ka, m. — біля сотні
strád|ati, -am — страждати, терпіти; постраждати

stráh, *m.* — страх, побоювання, переляк; **stráh me je** — лячно, страшно; **stráh i trëpët** — страх і трепет
strahopoštovanje, *s.* — благоговіння, глибока повага
strahòta, *ž.* — жах, острах, страшна справа
strahòvati, **-ujem** — побоюватися, боятися, страшитися
strahòvit — страшний, жахливий, грізний
stràn — чужий, сторонній, іноземний, зарубіжний
strána, *ž.* — бік, сторона, сторінка; **sa stráně** — збоку; **dižati se po stráni** — цуратися; триматися осторонь
stránjac, **-ca**, *m.* — чужоземець, іноземець, чужинець, чужий
stránica, *ž.* — сторінка
stránka, *ž.* — партія
stránkinja, *ž.* — іноземка, чужинка, незнайомка
strànputica, *ž.* — бічна об'їзна дорога, неправильний шлях
strást, **-i**, *ž.* — пристрасть, запал
strás|tan, **-na**, **-no** — запальний, гарячий
strástven — жагучий, пристрасний, завзятий, палкий
strástvenòst, **-i**, *ž.* — завзяття, жагучість, палкість
strá|jan, **-na**, **-no** — страшний, жахливий; страхітливий; потворний
strášilo, *s.* — опудало; страховисько
stráš|iti, **-im** — лякати, страшити

stráš|iv — боязливий, лякливий, боягузливий
strášno — лячно, страшно
stratègija, *ž.* — стратегія
stràtište, *s.* — місце страти
stráva, *ž.* — страх, жах
stráža, *ž.* — сторожа, охорона, варта, караул, вахта; **pòčasná stráža** — почесна варта
strážar, *m.* — вартовий, караульний
strážár|iti, **-im** — сторожити, вартувати, чатувати
strážarnica, *ž.* — будка; караульне приміщення
strážnj — задній
strč|ati se, **-im se** — збігтися
strěha, *ž.* — стріха
strēměn, *m.* — стремено
strép|iti, **-im** — боятися, страшитися
strépnja, *ž.* — страх; побоювання; острах
strés|ati, **-am** — обтрушувати, скидати
strés|ti, **-em** — обтрусити, скинути
strés|ti se, **-em se** — обтруситися; заригнутися
stri|c, *m.* (mn. **-čevi**) — дядько, стрий
stri|ći, **-žem** — стригти, підстригати
strijèla, *ž.* — стріла
strijèlac, **-ca**, *m.* — стрілець
strijèljánje, *s.* — розстріл
strijèljati, **-am** — розстрілювати; стріляти
střm — крутий, стрімкий, прямовісний
strmna, *ž.* — круча; крутий схил; урвище
strôg — строгий, суворий, вимогливий

strôgôst, -i, ž. — строгість, вимогливість
strôj, m. (мн. -evi) — машина, механізм; станок, шепренга; **pisací strôj** — друкарська машинка
strôjâr, m. — машиніст, механік
strojogradnja, ž. — машинобудування
strôp, m. — стеля
stropôštjati se, -am se — звалитися, обвалитися; грюкнути
strováljiti se, -im se — перекинутися, звалитися; бахнутися
střpjati, -am — захвати, зашпихнути, навалити, звалити, засунути
střpjjeti se, -im se — потерпіти; почекати, перечекати
střpjénje, s. — терпіння
střpljiv — терплячий
střpljivôst, -i, ž. — терплячість
střšjiti, -im — стирчати, стриміти
střučjan, -na, -no — спеціальний, фаховий; **střučnâ škôla** — спеціальна школа
střučnjâjk, m. (мн. -ci) — спеціаліст; знавець
střug, m. (мн. -ovi) — станок, рубанок
střugâr, m. — токар
střúgati, -žem — стругати, зчищати
střúja, ž. — струм; струмись, течія
střújati, -im — текти, протікати, струїтися
střújânje, s. — струм, протікання
střúk, m. — стан, корпус, талія

střuka, ž. — професія, спеціальність, фах; галузь (науки)
střuktúra, ž. — структура
střuna, ž. — струна
střvina, ž. — падло, стерво
střube, ž. мн. — східці, драбина
střubište, s. — сходи, східці
střudên, -i, ž. — холода
střudenj, -og, m. — листопад
střudent, m. — студент
střudentski — студентський
střúdij, m. — навчання; учбові заняття
střúdija, ž. — наукова праця, монографія
střúdijo, -ja, m. — студія
střudirjati, -am — студіювати, вивчати; розглядати; вчитися (у вузі), розумувати
střúp, m. (мн. -ovi) — стовп, колона, опора; **střúp sramôtê** — ганебний стовп
střúpjac, -ca, m. — стовпець; графа
střúpjanj, -nja, m. — степінь, ступінь, градус
střúpjati, -am — ступати, простувати, крокувати, входити, вступати, поступати
střúpica, ž. — западня
střúpjiti, -im — вступити; **střúpití na snágu** — увійти в силу; **střúpití u slůžbu** — поступити на роботу; **střúpití u štrâjk** — застрайкувати
střvâr, -i, ž. — річ, штука; справа; **střvâr části** — справа честі; **prijêci na střvâr** — перейти до справи; **u střvâri** — в дійсності, насправді
střvâralački — творчий

stvára|lac, -oca, m. — творець
 stváralaštvo, s. — творчість
 stvár|an, -na, -no — дійсний,
 реальний, фактичний,
 справжній
 stvár|ati, -am — творити,
 створювати, утворювати
 stvárnōst, -i, ž. — ява, дійс-
 ність, реальність, явність
 stvōr, m. — створіння, істо-
 та
 stvōr|iti, -im — створити, ут-
 ворити, зробити
 stvōrdn|uti se, -em se — ствер-
 діти, затвердіти; зачерстві-
 ти
 stvōrdn|jáv|ati se, -am se —
 твердіти; черствіти, кляк-
 нути, дубіти
 suātor, m. — співавтор
 subèsjedn|ik, m. (mн. -ci) —
 співбесідник
 sùbjekt, m. — предмет; суб'-
 ект
 sùbjekt|iv|an, -na, -no — суб'-
 ективний
 subōr|ac, -ca, m. — соратник
 sùbota, ž. — субота
 subvèncija, ž. — субвенція,
 субсидія
 subvencion|ír|ati, -am — субси-
 дувати, фінансувати
 sùcūt, -i, ž. — співчуття
 sùd, m. (mн. -ovi) — суд, три-
 бунал; судження, думка,
 міркування; prèdati sùdu
 — віддати по суду (під
 суд)
 sùd|ac, -ca, m. — суддя
 sùdār, m. — зіткнення, су-
 тичка
 sùdar|ati se, -am se — зштов-
 хуватися, стикатися
 sùdar|iti se, -im se — зшто-
 вхнутися, зіткнутися
 sudbina, ž. — доля; талан

sudbōnos|an, -na -no — вирі-
 шальний, згубний, фаталь-
 ний
 sudion|ik, m. (mн. -ci) — уча-
 сник, співучасник
 sùd|iti, -im — судити, мірку-
 вати, гадати
 sùdjelovānje, s. — співучасть
 sùd|jelovati, -ujem — брати
 участь; бути співучасни-
 ком
 sùdnica, ž. — зал суду
 sùdsk| — судовий
 sùfiks, m. (gram.) — суфікс
 suger|ír|ati, -am — навівати,
 нав'яти, натякати, натякну-
 ти, вселити, вселяти
 sugèstija, ž. — натяк, нав'ю-
 вання, намова, сугестія
 sùglas|an, -na, -no — згідний
 suglās|iti se, -im se — пого-
 дитися, згодитися
 sùglasn|ik, m. (mн. -ci) (gram.)
 — приголосний; zvūcn| sù-
 glasn|ik (gram.) — дзвінкий
 приголосний; bèzvucn| sù-
 glasn|ik (gram.) — глухий
 приголосний
 sùglasnōst, -i, ž. — згода, зла-
 годя
 suglāsáv|ati se, -am se — по-
 годжуватися, згоджуватися
 sùgovōrn|ik, m. (mн. -ci) —
 співбесідник
 sùgrađan|in, m. (mн. -i) — зе-
 мляк
 sùh — сухий, черствий; ху-
 дий; змарнілий; sùhē šljive
 — чорнослив; sùhō grōžde
 — ізіум; sùhō mēso — коп-
 чене м'ясо; sùhō zlāto —
 чисте золото
 sùjevĵer|an, -na, -no — забо-
 бонний
 sùjevĵerĵe, s. — забобон

sú|kati, -čem — сукати; за-
 кручувати, засукувати
súkcesiv|an, -na, -no — послі-
 довно повторюваний; пос-
 лідовний
súknen — сукняний
súkno, s. — сукно
súknja, ž. — спідниця
súkob, m. — сүтичка, зіт-
 кнення; **dóci u súkob** —
 мати сүтичку
sukòb|iti se, -im se — зустрі-
 тися, зіткнутися, зштовхну-
 тися
sukobljáv|ati se, -am — зу-
 трічатися, стикатися, зшто-
 вхуватися
súkriv|ac, -ca, m. — співучас-
 ник у злочині
súlud — придуркуватий, не-
 доумкуватий, химерний
súma, ž. — сума
sumír|ati, -am — підсумува-
 ти, підсумовувати
súmnja, ž. — підозра, сум-
 нів; **němā súmnjě** — немає
 сумніву
súmnj|ati, -am — сумнівати-
 ся, підозрівати
súmnjáčav — підозрілий
súmnjáč|iti, -im — підозрюва-
 ти
súmnjiv — сумнівний, підо-
 зрілий
súmdr|an, -na, -no — похму-
 рий, понурий
súmpor, m. (kem.) — сірка
súmporni — сірчаний
súmrak, m. — сүтінок; прис-
 мерк
sunárodnjā|k, m. (mn. -ci) —
 співвітчизник
súnce, s. — сонце
súncobrān, m. — парасоль
súncokrět, m. — соняшник
súnčan — сонячний

súnč|ati se, -am se — лежати
 на сонці, опалюватися, за-
 горяти
suočáv|ati, -am — давати оч-
 ну ставку
sudč|iti, -im — дати очну
 ставку
sùodgovōr|an, -na, -no — спі-
 льно відповідальний
suodgovórnost, -i; ž. — спіль-
 на відповідальність
sudnos, m. — співвідношен-
 ня
sudšječānje, s. — співчуття
sudšječ|ati, -am — співчува-
 ти, уболівати
sùpa, ž. — сүп, юшка
sùpārnj|k, m. (mn. -ci) — сү-
 перник
sùpārnjštvo, s. — суперни-
 цтво
superòksid, m. (kem.) — пе-
 рекис
sùprot|an, -na, -no — сүпро-
 тивний, противний, проти-
 лежний
sùprotno — сүпротивно, про-
 тилежно, врозріз
sùprotnōst, -i, ž. — протиле-
 жність, контраст
supròtstav|iti, -im — проти-
 ставити
supròtstav|iti se, -im se —
 опертися, вчинити опір
supròtstavljānje, s. — проти-
 ставлення
supròtstavj|ati, -am — про-
 тиставляти
supròtstavj|ati se, -am se —
 опертися, чинити опір,
 противитися
sùpru|g, m. (mn. -zi) — чо-
 ловик, дружина
sùpruga, ž. — жінка, дружи-
 на

sùputnìk, m. (mn. -ci) — сү-
путник, подорожній
sùrādñìk, m. (mn. -ci) — смі-
вробітник
surādñja, ž. — співробітни-
цтво
surādñivati, -ujem — співро-
бітничати
sùrov — сүворий
sùrovōst, -i, ž. — сүворість
súsjed, m. — сүсід
súsjeda, ž. — сүсідка
súsjed|an, -na, -no — сүміж-
ний, сүсідній; сүсідський
súsjedstvo, s. — сүсідство
suspendír|ati, -am — тимчасо-
во усунути з посади
sùsret, m. — побачення, зу-
стріч
sùsre|tati, -ćem — зустрічати
sùsre|tati se, -ćem se — зу-
стрічатися
susrètljiv — завбачливий, за-
побігливий
sùstaj|ati, -em — втомлюва-
тися; знесилюватися
sùstalōst, -i, ž. — перевтома
sùstanār, m. — співмешка-
нець
sùstaj|ti, -nem — втомитися;
знесиліти
sùstav, m. — система
sustégn|uti, -em — затримати,
утримати, затиснути
sustè|zati, -žem — затримувати,
утримувати, затискати
sùstì|ći, -gnem — догнати, на-
стигнути
sùstì|zati, -žem — доганяти,
настигати
sùš|an, -na, -no — засушли-
вий
sùšen — сүшений
sùšènje, s. — сүшіння, в'я-
лення, копчення

sùšica, ž. — сүхоти
sùš|iti, -im — сүшити, засу-
шувати; в'ялити; коптити,
висушувати; sùšiti na dī-
mu — коптити; sùšiti na
zráku — в'ялити
sùš|iti se, -im se — висихати,
сүшитися; в'ялитися; коп-
титися
suština, ž. — сүть, єство, сүт-
ність
súton, m. — присмерк; сүті-
нок
sùtra — завтра
sùtradān — наавтра, на дру-
гий день
sùtrašnji — завтрашний
sùtrašn|ica, ž. — завтрашній
день
suvènr, m. — сүвенір
suvèrèn, m. — сүверен
suvèrèno — сүверенно, неза-
лежно, самостійно
suvíš|ak, -ka, m. — надлишок,
надмір
sùvíš|an, -na, -no — зайвий,
непотрібний, надмірний
sùvišè — надто, занадто, за-
багато, надмірно
sùvlasnìk, m. (mn. -ci) — спів-
власник
sùvremen — сүчасний, сүго-
часний; одночасний
sùvremenìk, m. (mn. -ci) —
сүчасник
sùza, ž. — сүюза; liti (rònliti)
sùze — лити (ронити) сүю-
зи; sùze rādosnice — сүю-
зи радості
suzbìjānje, s. — придушення,
подолання
suzbìj|ati, -am — придушувати,
долати
sùzbi|ti, -jem — придушити,
подолати

sùzdržan — стриманий, витриманий
suzdìž|ati, -im — стримувати, утримувати, затримувати
suzdìž|ati se, -im se — стриматися, сдержатися, утриматися
suzdržáv|ati, -am — стримувати, утримувати, затримувати
suzdržáv|ati se, -am se — стримуватися, утримуватися
suzdìž|iv — стриманий; витриманий
súz|iti¹, -im — звузити
súz|iti², -im — сльозитися, пускати сльозу
sùž|anj, -nja, m. — в'язень, полонений, раб
sùžanjstvo, s. — неволя, полон; ув'язнення
suzáv|ati, -am — звужувати
suzáv|ati se, -am se — вузчатися, звужуватися
svà — вся
svàč|ij — належний всякому, кожному
svàdba, ž. — весілля
svàdben| — весільний
svàd|iti se, -im se — посваритися, полаятися
svàd|iv — сварливий; схильний до суперечок
svàd|ati se, -am se — сваритися, лаятися
svàđa, ž. — сварка; лайка
svàgda — завжди, повсякчас
svàgdje — скрізь, всюди, повсюди
svàkak|av, -va, -vo — різний, всякий, всілякий, різноманітний
svàkàko — безумовно, неодмінно, обов'язково; ù **sva-**

kò dōba — у всякий час, завжди
svàk| — будь-який, всякий, кожний, кожен; **svàk| čas** — щохвилини
svakìdašnj| — щоденний, повсякденний, буденний
svakòdněv|n| — щоденний; повсякденний
svakòdněvno — щоденно
svàkojāk — всілякий, всякий; різноманітний
svál|iti, -im — звалити, скотити
sval|ivati, -ujem — валити, звалювати
svanúce, s. — світанок
svàn|uti, -e — розвиднітися
svár|iti, -im — зварити, перварити
svàst, -i, ž. i svàstika, ž. — своячка
svàšta — все; всяка всячина
svàt, m. (mн. -ovi) — сват;
lěci ù svatove — йти на весілля
svě — все; **svě nàjbolje** — всього найкращого, на все краще; **svě u šesnaest** — щодуху; **uzà sve tō** — при всьому тому; **uč|initi svě i svà** — зробити все можливе; **sà svím tím** — з усім тим
svěčan — урочистий, парадний; святковий
svěčanost, -i, ž. — торжество
svěcen|k, m. (mн. -ci) — священник, піп
svejèdno — все рівно, однаково
svěk|ar, -ra, m. — свекор
svěkrva, ž. — свекруха
svèmìr, m. — всесвіт

svěmírskí — всесвітній
svěmoč|an, -na, -no — всемогутній
svemògùc — всемогутній
svenárodní — всенародний
sveobùhvat|an, -na, -no — всеосяжний
svèopcí — загальний
svesávezní — всесоюзний
svè|sti, -dem — звести; зімкнути; скоротити, зменшити
svè|sti se, -dem se — звестися (до чого)
svèstran — різносторонній, всебічний
svět — святий, священний
svět|n|ja, ž. — святиня
světk|ovati, -ujem — святкувати; справляти
světkovina, ž. — торжество
sveučilišní — університетський
sveučilište, s. — університет
svě|zak, -ska, m. (mн. -sci) — випуск, брошура
svě|zati, -žem — звязати, зав'язати
svěž|an|j, -nja, m. (mн. -njevi) — звязка; пачка; стос, жмут
sví — всі
sví|ban|j, -nja, m. — травень
svíbanjskí — травневий
svíd|jeti se, -im se — сподобатися
svíd|jati se, -am se — пододобатися
sví|jati, -am — звивати, скручувати, згинати, змотувати
svíjěca, ž. — свічка
svíjěcn|já|k, m. (mн. -ci) — свічник; канделябр
svíjest, -i, ž. — свідомість;
bíti při svíjěsti — бути у (повній) свідомості; **izgùbi-**

ti svíjest — втратити свідомість, знепритомніти
svíjet, m. — світ; **dóci na svíjet** — прийти на світ, народитися; **ní za što na svíjětu** — ні за що у світі
svíjet|ao, -la, -lo — світлий; сяючий
svíjěti|iti, -im — світити, освітлювати; блищати, сіяти
svíjěti|iti se, -im se — світитися
svíjetlop|áv — блакитний
svía, ž. — шовк
svílen — шовковий
svín|uti, -em — скрутити
svín|ja, ž. (zool.) — свиня
svín|járstvo, s. — свинарство
svín|jetina, ž. — свинина
svín|jogó|jstvo, s. — свинарство
svíráč, m. — музикант
svírala, ž. — сопілка
svír|jati, -am — вигравати, грати; гудіти, свистіти
svírka, ž. — музика, гра
svísòka — звисока
sví|tati, -će — розвиднятися; світати
sví|ti, -jem — звити, зігнути, змотати
svjedoč|anstvo, s. — свідочство, атестат
svjedòč|ěn|je, s. — свідчення
svjedòč|iti, -im — свідчити, доводити
svjedòdž|ba, ž. — атестат, посвідчення, довідка; **mātu-rálnā svjedòdž|ba** — атестат зрілості
svjedo|k, m. (mн. -ci) — свідок
svjěsno — свідомо, навмисно, нарочито
svjěs|tan, -na, -no — свідомий
svjětioni|k, m. (mн. -ci) — маяк

svjètljka, ž. — ліхтар, лампа, світильник
 svjètlo, s. — світло, сяйво
 svjètlosnĭ — світловий
 svjèt|ost, -i, ž. — світло, сяйво
 svjètlùcānje, s. — мерехтіння, блимання
 svjètlùc|ati (se), -am (se) — миготіти, мигтіти, блимати, маячити, маячіти, мерехтіти
 svjètskĭ — всесвітній, світовий
 svjèž — прохолодний, свіжий, гожий
 svježina, ž. — свіжість, прохолода
 svláčlonica, ž. — роздягальня
 svláč|iti, -im — роздягати, стягувати, знімати
 svláč|iti se, -im se — роздягатися
 svlád|ati, -am — подолати, перемогти, опанувати, вператися; пересилити, вправитися
 svlád|ati se, -am se — стриматися
 svladáv|ati, -am — перемагати, опановувати, пересилювати, долати, вправлятися
 svladáv|ati se, -am se — стримуватися
 svòd, m. (mn. -ovĭ) — дуга, арка
 svòd|iti, -im — зводити, скорочувати
 svòd|iti se, -im se — зводитися
 svòj — свій; svòjōm rú-kōm — власноручно; u svòje vrijēme — своєчасно
 svoját|ati, -am — привласнювати

svojèglav — норовливий, примхливий, впертий
 svojèvòl|jan, -na, -no — свавільний, самовільний, самоправний
 svojèvremeno — своєчасно
 svojèvrst|an, -na, -no — своєрідний
 svojina, ž. — власність
 svòjstven — властивий, притаманний
 svòjstvo, s. — властивість, притаманність
 svòjta, ž. — рідня
 svòta, ž. — сума
 svràc|ati, -am — заходити, заїжджати, навідуватися, вбігати
 svràt|iti, -im — зайти, заїхати, навідатися, заглянути, вбігти
 svràka, ž. — сорока
 svrb|jeti, -im — свербіти
 svrdlānje, s. — буріння
 svrdl|ati, -am — бурити, вертити
 svrdlo, s. — свердло, свердел
 svrgáv|ati, -am — скидати, валити
 svrgnúće, s. — скинення, повалення
 svrġn|uti, -em — скинути, повалити
 svrġha, ž. — ціль, призначення
 svrġn|uti, -em — звернути, повернути; відгвинтити
 svrġsishod|an, -na, -no — доцільний
 svrst|ati, -am — розподілити, вишикувати, вистроїти
 svrst|ati se, -am se — построїтися, вишикуватися
 svrstáv|ati, -am — розподіляти, шикувати, строїти

svršáv|ati, -am — кінчати, закінчувати, завершувати
svršé|tak, -tka, m. (mн. -ci)
 — кінець, закінчення, завершення

svřš|iti, -im — кінчити, закінчити, завершити
svú|cí, -čem — роздягнути; стягнути, зняти
svùd i svùdā — всюди, повсюди

Š, š

šablóna, ž. — шаблон
šablonskī — шаблонний
šāh, m. — шахи; **dīžati u šāhu** — тримати під постійною загрозою
šāhist(a), m. — шахіст
šāhovskī — шаховий
šāka, ž. — кулак; **dīžati ū šaci (ū šakama)** — тримати в кулаці, у жмені; мати в кишені; **dijèiti šākom i kapom** — ділити повними пригорщами; **pūna šāka brādē** — (мати) повні жмені щастя
šāl, m. (mн. -ovī) — шарф, шаль, кашне
šāla, ž. — жарт, витівка, вигадка, дотеп; лясси; **āprīlskā šāla** — перше квітня; квітневий жарт; **šālu nā strānu** — годі жартувати; **ōdnio vrāg šālu** — жарт жартом, а хвіст набік
šālica, ž. — чашка
šāl|iti se, -im se — жартувати, шуткувати, вигадувати
šālter, m. — білетна каса, віконце
šāl|iv — жартівливий, комічний, пустотливий
šāmār, m. — ляпас
šāmpán|ac, -ca, m. — шампанське

šāmpion, m. (sport.) — чемпіон
šāmpionāt, m. (sport.) — чемпіонат
šāmpoň, m. — шампунь
šānsa, ž. — шанс
šāpa, ž. — лапа
šāpāt, m. — шепіт
šāpn|uti, -em — шепнути
šāp|tati, -cem — шептати, шепотіти
šāra, ž. — узор; орнамент, малюнок
šārāf, m. — гвинт, гайка, шуруп
šārāf|iti, -im — гвинтити
šāran, m. (zool.) — короп
šār|ati, -am — розмальовувати, фарбувати; писати каракулями; бруднити
šāren — строкатий, пістрявий, барвистий, квітчастий, кольоровий
šārenilo, s. — строкатість, пістрявість
šāren|iti, -im — цяткувати, розфарбовувати, розмальовувати
šāren|iti se, -im se — рябіти
šārlah, m. (med.) — скарлатина
šarlätān, m. — шарлатан, пройдисвіт

šššav — придуркуватий, недоумкуватий, прищелепуватий
 šššator, m. — палатка, шатро
 šššav, m. (mn. -ovi) — шов
 šššecer, m. — сахар, цукор
 šššecerni — цукровий; šššecernā bōlēst — діабет
 šššef, m. — начальник, завидувач
 šššep|ati, -am — шкандибати, кульгати, шкутильгати
 šššepav — кривий, кульгавий
 šššepav|ac, -ca, m. — кривий
 šššepír|iti se, -im se — шикувати, чванитися
 šššeprtl|ja, ž. (razg.) — неповоротка, незграбна людина
 šššesnaest — шістнадцять
 šššesnaesti — шістнадцятий
 šššest — шість
 šššestār, m. — циркуль
 šššesti — шостий
 šššestōrica — шестеро
 šššestoro — шестеро
 šššeshir, m. — капелюх
 šššétalište, s. — місце для прогулянок; бульвар
 šššétati se, -tam i -cem se — гуляти, проходжуватися
 šššétnja, ž. — прогулянка, гуляння
 šššéva, ž. — жайворонок
 šššezdēsēt — шістдесят
 šššezdēsēti — шістдесятий
 šššiba, ž. — лозина, хлист, прут
 šššib|ati, -am — шмагати, періщити, сікти, бити, хльосати, хворостити
 šššibica, ž. — сірник
 šššifra, ž. — шифр
 šššifrirān — шифрувальний, шифрований
 šššifrir|ati, -am — шифрувати

šššikara, ž. — нетрі, гуща, чагарник
 šššilo, s. — шило; vrátiti šššilo za ōgnj|ilo — заплатити тим же
 šššij|ak, -ka, m. (mn. -ci) — лезо; вершина гори; вістря
 šššil|ast — загострений, гострокінцевий, шпичастий
 šššil|iti, -im — гострити, точити, відточувати вістря; застругувати
 šššinjēl, m. (vojn.) — шинель
 šššip|ak, -ka, m. (bot.) — шишина; pokázati šššipak — показати дулю
 šššipārica, ž. (razg.) — дівчинка-підліток
 šššipka, ž. — хворостина, палиця, брусок
 šššiprā|g, m. (mn. -zi) — хаща, гущавина; чагарник
 šššiprāžje, s. zb. — куші, хмиз; чагарник
 šššiptār, m. — албанець
 šššiptārka, ž. — албанка
 šššiptārski — албанський
 ššširēnje, s. — поширення, розширення, розповсюдження
 ššširina, ž. — ширина, широчинь, (geogr.) широта
 ššširitel|j, m. — розповсюдувач
 šššir|iti, -im — ширити, поширювати, розповсюдувати
 šššir|iti se, -im se — ширшати, простягатися; розширюватися
 ššširok — широкий, просторий
 ššširom — навстіж; навкруги, повсюди; ššširom (ci|je|ōg) svi|jeta — по всьому світу
 šššišānje, s. — стрижка, підстрижка,
 šššišārka, ž. (bot.) — шишка

šiš|ati, -am — стригти, підстригати
 šišmiš, m. (zool.) — летюча миша
 šiti, -jem — шити, зшивати
 šivači — швейний, швацький;
 šivači stroj — швейна машина
 šivānje, s. — шиття
 škakljanje, s. — лоскіт
 škakl|ati, -am i — котати
 škakljiv — лоскотливий, дражливий
 škāre, ž, mn. — ножиці
 škārt, m. — брак
 škartir|ati, -am — бракувати
 škiljav — косий, косоокий; прищурений
 škiljiti, -im — косити (очі), прищурюватися
 škljoc|ati, -am — давати осічку, клацали
 škljocn|uti, -em — дати осічку, клацнути
 škod|iti, -im — шкодити, пошкоджувати, вадити
 škōla, ž. — школа, училище;
 ošnovnā škōla — початкова школа;
 srednjā škōla — середня школа;
 visokā škōla — вища школа, інститут;
 stručnā škōla — професійна школа, технікум
 škōlovānje, s. — навчання
 škōl|ovati, -ujem — вчити, давати освіту
 škōl|ovati se, -ujem se — вчитися
 škōlski — шкільний, учбовий, навчальний;
 škōlski drug — шкільний друг, співучень;
 škōlskā gōdina — навчальний рік
 škōljka, ž. — раковина

škřge, ž. mn. — зябра
 škřinja, ž. — скриня, сундук, скринька
 škřipa, ž. i škřipānje, s. — скрегіт, скрип, рип, скрипіння
 škřip|ati, -am i -l|jem — скрипіти, хрустіти; škřipati zubima — скреготати зубами
 škřōb, m. — крохмаль
 škřōb|iti, -im — крохмалити
 škřt — скупий, скнарий
 škřtac, -ca, m. — скнара, скупердя
 škřtār|iti, -im — скупитися
 škřtōst, -i, ž. — жадоба
 šlāger, m. — модна пісня, мелодія
 šlēp, m. (mn. -ovi) — баржа
 šljēm, m. (mn. -ovi) — шлем, шолом
 šljiva, ž. (bot.) — слива
 šljiv|ik, m. (mn. -ci) — сливняк; сливовий сад
 šljivovica, ž. — сливовиця (горілка зі слив), слив'янка
 šljūka, ž. (zool.) — бекас
 šljún|ak, -ka, m. — гравій, щебінь
 šminka, ž. — грим, помада
 šmink|ati se, -am se — гримуватися
 šmřk, m. (mn. -ovi) — пожежний шланг, насос
 šmřk|ati, -cem — шморгати носом, нюхати, втягувати носом
 šmřkav|ac, -ca, m. (razg.) — хмаркач; молокосос
 šmřkn|uti, -em — шморгнути носом, нюхнути, втягнути носом
 šnicla, v. odrezak
 šōfēr, m. — шофер
 šofir|ati, -am — шоферувати, вести машину

šök, m. (mn. -ovi) — шок
 šoviniz|am, -ma, m. — шовінізм
 špága, ž. — шпагат
 španjól|ac, -ca, m. — іспанець
 špànjòlski — іспанський
 špekuláci|ja, ž. — спекуляція
 špekulá|nt, m. — спекулянт
 špekulír|ati, -am — спекулювати
 špijūn, m. — шпигун
 špijuná|ža, ž. — шпигунство
 špijunír|ati, -am — шпигувати
 špí|ja, ž. — печера
 špināt, m. (bot.) — шпінат
 špirit, m. — спирт
 špríca, ž. — шприц
 štà v. što
 štáb, m. (mn. -ovi) — штаб
 štafèta, ž. (sport.) — естафета
 štàka, ž. — милиця
 štàkor, m. (zool.) — щур, пацюк
 štàla, ž. — хлів, конюшня
 štámpa, ž. — друк, преса, печатка
 štampàri|ja, ž. — типографія
 štámp|ati, -am — друкувати, надрукувати
 štáp, m. (mn. -ovi) — кий, палиця, ціпок
 štàpić, m. — цурка
 štèdlon|ica, ž. — ощадна каса
 štèdiša, m. — ощадлива, економна людина
 štéd|jeti, -im — жалувати, щадити, милувати; економити; зберігати, заощаджувати
 štèdljiv — економний, ощадливий, ощадний, бережливий

štèdnì — ощадний; štèdnā knjiž|ica — ощадна книжка
 štèdn|ja, ž. — збереження, зберігання, заощадження
 štèdnjā|k, m. (mn. -ci) — плата
 štène, -ta, s. — цуценя, щеня
 štèta, ž. — витрата, пошкодження; шкода; bítì nà štèti — мати збитки; pretřp|jeti štètu — зазнати втрат; nàknadítì štètu — поповнити втрачене
 štèt|an, -na, -no — шкідливий
 štetočín|stvo, s. — шкідництво, шкідливість
 štètòč|ina, ž. — шкідник
 štìcènic|a, ž. — підопічна, підзахисна
 štìcèni|k, m. (mn. -ci) — підопічний, підзахисний
 štìmung, m. — настрій, атмосфера
 štìp|ati, -am — щипати
 štìpn|uti, -em — ущипнути
 štírka, ž. — крохмаль
 štírkan — крохмальний
 štír|k|ati, -am — крохмалити
 štít, m. (mn. -ovi) — щит
 štít|iti, -im — сприяти, захищати, відстоювати, боронити
 štívo, s. — текст, матеріал для читання
 štò — що; što bilo dà bilo — будь-що-будь; štò da ràdì — що він має робити; što dàljě — дедалі; što prìje — чим швидше; što se mène tíče — що мене стосується; що ж до мене; як на мене; što mù drágo — що йому мило, дорого; što gòd — що тільки, все що
 štòf, m. (mn. -ovi) — сукно

štògod — що-небудь
 štókav|ac, -ca, m. — штока-
 вець
 štókāvskǐ — штокавський
 štókāvština, ž. — штокавсь-
 кий діалект
 Štòkholm, m. — Стокгольм
 štòno — як; štòno kážū —
 як то кажуть; štòno riječ
 — як то звичайно говори-
 ться
 štòšta — дещо
 št|ovati, -ujem — поважати,
 шанувати
 štòviše — навіть, аж
 štrāj|k, m. — страйк, заба-
 стовка; štrāj|k gládu — го-
 лодовка; stúpiti ù štraj|k
 — забастувати, застрайку-
 вати
 štrāj|káš, m. — страйкар, за-
 бастовщик
 štrāj|káški — страйковий, за-
 бастовщик
 štrāj|k|ati, -am i štrāj|k|ovati,
 -ujem — страйкувати, бас-
 тувати
 štraj|kolóm|ac, -ca, m. —
 штрейкбрехер
 štrĉā|jka, ž. — шприц
 štrĉ|ati, -am — обляпувати;
 бризкати
 štrĉn|uti, -em — бризнути
 štréber, m. — зублило; ка-
 р'ерист
 štròpot, m. — шум, стукіт,
 тупіт
 štùcānje, s. — ікавка
 štùc|ati, -am — ікати
 štùcn|uti, -em — ікнути
 štùka, ž. (zool.) — щука
 šùbara, ž. — хутряна шапка
 šùga, ž. (med.) — парші, ко-
 роста
 šùgav — коростявий

šú|j|ati se, -am se — підкра-
 датися
 šùma, ž. — ліс
 šúm|an, -na, -no — гомінли-
 вий, шумний
 šùmār, m. — лісник
 šumár|ak, -ka, m. (mн. -ci) —
 гай, лісок
 šumárstvo, s. — лісоводство
 šúm|iti, -im — шуміти, гомо-
 ніти; šúmī mī u ùšima —
 шумить (дзвенить) у вуху
 šùmskǐ — лісний
 šùnd, m. — брак у мистець-
 кому творі
 šúnka, ž. — шинка, окорок
 šùpa, ž. — сарай, шопа
 šúp|alj, -lja, -lje — порожній
 всередині; дуплистий; тру-
 хлявий
 šup|ijina, ž. — дупло, поро-
 жнеча; usnā šup|ijina (anat.)
 — вушна раковина; trĉbuš-
 nā šup|ijina (anat.) — брю-
 шна полость
 šùrjā|k, m. (mн. -ci) — шу-
 рин, шуряк
 šurjākinja, ž. — жінка брата,
 сестра чоловіка
 šuš|jèt|ati, -am — шепеляви-
 ти
 šústānje, s. — шелест, ше-
 лестіння, шурхіт
 šúst|ati, -im — хрустіти, ло-
 потати, лопотіти, шарудіти,
 шелестіти
 šústav — шпилячий
 šút|jeti, -im — мовчати
 šùtkē — мовчки
 šùtljiv — мовчазний, безсло-
 весний
 šútnja, ž. — мовчання
 Švèdska, ž. (geogr.) — Швеція
 švèdskǐ — шведський

Švédan|jn, m. (mn. -l) —
 швед
 Švédānka — шведка
 švēlja, ž. — швачка, кравчи-
 ха
 švērcer, m. — контрабандист

Švicar|jac, -ca, m. — швейца-
 рець
 Švicarka, ž. — швейцарка
 Švicārskā, ž. (geogr.) — Швей-
 царія
 švicārski — швейцарський

T, t

tā — адже, же, ж, та
 tabakéra, ž. — портсигар
 tāban, m. — ступня, підошва
 tābla, ž. i tabēla, ž. — дошка,
 вивіска; плитка; таблиця
 tablēta, ž. — таблетка
 tāblica, ž. — таблиця
 tābor, m. — табір
 tād i tādā — тоді, отоді
 tādašnji — тодішній
 tāj — цей, оцей, той; tōga i
 tōga dāna — в такий-то
 день
 tājjan, -na, -no — таємний, се-
 кретний; підпільний
 tajānstven — таємничий, за-
 гадковий
 tājiti, -im — таїти, прихову-
 вати, замовчувати
 tājna, ž. — таємниця, секрет,
 тайна, містерія
 tājno — потай, таємно; по
 секрету
 Tājland, m. — Таїланд
 Tājvan, m. — Тайвань
 tākjav, -va, -vo — такий, ота-
 кий
 tākmac, m. — суперник
 tākmičār, m. — учасник зма-
 гання
 tākmičēnje, s. — змагання
 tākmičiti se, -im se — зма-
 гатися; конкурувати

tākn|uti, -em — торкнутися,
 доторкнутися; (перен.) за-
 чепити
 tākō — отак, так, таким чи-
 ном; tākō rēci — так би
 мовити; kākō-tākō — як-не-
 будь, якось
 takóde(r) — теж, також, так
 саме
 takōzvanī (tzv.) — так званий
 (т. зв.)
 tāksa, ž. — такса
 tāksi, -ja, m. — таксі
 tākt, m. — тактовність, такт
 tāktičjan, -na, -no — так-
 тичний
 tāktika, ž. — тактика
 tāljac, -oca, m. — заложник
 tālās, m. — v. val
 talāsānje, s. — хвилювання,
 колихання
 talās|ati se, -a se — хвилюва-
 тися, коливатися, коли-
 хатися
 tālent, m. — покликання,
 хист, талант, талан, дар
 talēntiran — талановитий
 Talijān, m. — італієць
 Talijānka, ž. — італійка
 talijānski — італійський
 tálo|g, m. (mn. -zi) — гуща

tálož|iti se, -i se — осаджуватися; осідати; відкладатися
 tàljige, ž. мн. — віз, підвода
 táma, ž. — тьма, пітьма, темнота, темрява; морок
 tám|jan, -na, -no — темний, похмурий
 tamán|iti, -im — знищувати, винищувати
 tàmbura, ž. — тамбур
 tàmján, m. — ладан
 tàmnica, ž. — тюрма, в'язниця
 támno — темно
 tàmjnjeti (se), -ni (se) — темніти, темнішати, меркнути, хмарніти
 tàmo — там; туди; kad tàmo — як раптом; kárta tàmo i nàtrág — квиток туди і назад
 tàmošnji — тамтехній
 tàn|jak, -ka, -ko — тонкий
 táne, -ta, s. — кұля, ядро
 tànjir i tànjür, m. — тарілка
 tanjirić i tanjurić, m. — блюдо
 tánj|iti, -im — робити тоншим, витончувати
 tapecír|ati, -am — обклеювати, обклеїти, оббивати, оббити
 tapéte, ž. мн. — шпалери, обої
 tàpk|ati, -am — тупотіти, гупотіти
 tàpš|ati, -am — плескати, поплескувати
 tarifa, ž. — розцінка, тариф; ставка
 TASS — ТАРС
 tâst, m. — тесть
 Tàškent, m. — Ташкент
 tàšt — марний; пустий; нікчемний

tàšta, ž. — теща
 taština, ž. — суета
 tàta, m. — тато
 Tàtar|in, m., (мн. -i) — татарин
 Tàtárka, ž. — татарка
 tàtarski — татарський
 tàva, ž. — сковорода
 tàvan, m. — горище
 tavànica, ž. — стеля; балка; сволок
 te (vezn.) — і, та
 tèat|ar, -ra, m. — театр
 tèatrāl|jan, -na, -no — театральний
 tèčāj, m. (мн. -evi) — курс
 tèč|jan, -na, -no — смачний, ласий; плавний
 tèčnōst, -i, ž. — смачність; плавність
 tè|ci, -cem — протікати, текти, відбуватися
 tèglēci — в'ючний
 tègl|iti, -im — таскати, тягнути; багато працювати
 tegōba, ž. — тягар; трудність, утруднення
 Tèheran, m. (geogr.) — Тегеран
 tèhničār, m. — технік
 tèhnički — технічний; tèhničkō cřtanje — креслення
 tèhnika, ž. — техніка
 tehnolōgija, ž. — технологія
 tèk¹ — тільки, тільки-шо, тільки-но
 tèk², m. — апетит; dōbar tèk! — приемного апетиту!
 tèka, ž. — зошит
 tèkovina, ž. — завоювання, надбання, досягнення
 tèkst, m. — текст
 tèksti, m. — текстиль
 tèkstilni — текстильний

tèkūci — текучий; рідкий, поточний, плинний; **tèkūci rà-čūn** — поточний рахунок
tekūcina, ž. — рідина
těie, -ta, s. — теля; **zlātno tèle** — золоте теля; **glědati kao tèle u šarena vrata** — дивитися, як теля на нові ворота
těleci — телячий
tělěfōn, m. — телефон
telefonirjati, -am — телефонувати, подзвонити, дзвонити
telefonogram, m. — телефонограма
tělěfōnski — телефонний; **tělěfōnskā gōvōrnica** — телефонна кабіна; **tělěfōnski ĩmenik** — телефонний довідник; **tělěfōnskā centrā'a** — телефонна станція
tělěgraf, m. — телеграф
telegrafirjati, -am — телеграфувати
tělěgram, m. — телеграма
telekomunikācije, ž. mn. — телезв'язок
telepātijā, ž. — телепатія
tělěskop, m. — телескоп
těletina, ž. — телятина
tělěvizija, ž. — телебачення
tělěvizor, m. — телевізор
tělěvizijski — телевізійний
těma, ž. — тема
temātika, ž. — тематика
těmelj, m. — фундамент, базис, база, основа, підстава; **srūšiti do těmeja** — знищити дощенту; **polāgati (udarati) těmeje** — закладати основу (фундамент)
temeljiti — фундаментальний, основний, ґрунтовний; корінний

temeljiti, -im — базувати, обґрунтовувати
temperāment, m. — температура
těmperatūrni — температурний
temperatūra, ž. — температура
těmpirānā bōmba — бомба уповільненої дії
těmpo, m. — темп
tenděncija, ž. — тенденція
těnděnciōzjan, -na, -no — тенденційний
těnis, m. (sport.) — теніс; **stōlni těnis (sport.)** — настільний теніс
tenisāč, m. — тенісист
tenisāčica, ž. — тенісистка
těniskī — тенісний; **těniskō ĩgralište** — тенісний корт
těnk, m. — танк
těnkist(a), m. — танкіст
těnōr, m. (muz.) — тенор
teolōgija, ž. — теологія
teōrēm, m. — теорема
teorētīčar, m. — теоретик
teoretizirjati, -am — теоретизувати
teōretskī — теоретичний
teōrija, ž. — теорія
těplati, -am — белькотати, лепетати, заїкатися, сюсюкати
těpavjac, -ca, m. — заїка
těpilj, m. (mn. -si) — килим
terāpija, ž. — терапія
terāsa, ž. — тераса
těrēn, m. — площадка, ґрунт, земля; ділянка роботи
těret, m. — тягар, ноша; вантаж; **pāo mi je těrēt s lědā** — неначе гора з плечей (плеч); **bīti na těrēt** — бути тягарем

tèretní — вантажний; **tèretní vláč** — товарний поїзд, вантажний поїзд; **tèretní vagon** — товарний вагон, вантажний вагон
tèretnják, m. (mn. -ci) — врузовик, вантажна машина
teritórija, m. — територія
tèrmín, m. — термін
terminològija, ž. — термінологія
termòfór, m. — грілка
termòmetar, -ra, m. — термометр, градусник
tèrmonukleárjan, -na, -no — термоядерний
tèrór, m. — терор
teròrist(a), m. — терорист
terorizírjati, -am — тероризувати
terpèntín, m. — скипидар
tèsár, m. — тесляр
tèjsati, -šem — тесати, обтесувати
tèst, m. (mn. -ovi) — тест
testírjati, -am — тестувати
testàment, m. — заповіт
tèško — тяжко, важко; **tèška atlètika** — важка атлетика
tèškā indùstrija — важка індустрія; **s tèškōm mūkōm** — з великим трудом; **tèško da** — навряд
teškòca, ž. — труднощі; утруднення; скрута
téta, ž. — тітка
tetiva, ž. — зв'язка, тетива, сухожилля
tètka, ž. — тітка
tètošliti, -im — голубити
tetovírjati, -am — татуювати
tetùrati, -am — хитатися, волочитися
tètrijeb, m. — тетерев, тетерюк
téza, ž. — теза

tèzga, ž. — прилавок; верстат
téža, ž. — вага; тяжіння; **sīla téžē** — сила тяжіння
télžak', -ška, -ško — важкий, тяжкий, скрутний, сутужний, обтяжливий
tèžak', m. (mn. -ci) — хлібороб, землероб
težina, ž. — вага; **specifičnā težina** — питома вага
tèžište, s. — центр ваги
téžliti, -im — важити, тяжити, добиватися, домагатися, прагнути
tèznja, ž. — потяг, прагнення
tī' — ти
tī', m. (muz.) — сі
tījcati, -čem — торкати, чіпати
tījcati se, -čem se — торкатися, стосуватися; **štò se mène tíčē?** — а яке мені діло, а мен який клопіт? **tò me se nè tíčē** — мене це не торкається, мені це й не болить
tífus, m. — тиф
tífusār, m. — тифозний хворий
tīgjar, -ra, m. — тигр
tīh — тихий, спокійний; **Tīhī ocēān** (geogr.) — Тихий океан
tīho — нишком, стиха, тихо, спокійно
tijelo, s. — тіло; **dúšōm i tijelom** — душею і тілом
tījèsjan, -na, -no — тісний, щільний, вузький
tijesto, s. — тісто
tīkva, ž. — гарбуз, кабак
tīnta, ž. — чорнило
tīntārica, ž. — чорнильниця
tínjati, -a — жевріти, тліти

tip, m. (mn. -ovi) — тип
tipič|an, -na, -no — типовий
tipizír|ati, -am — типізувати,
 стандартизувати
tipka, ž. — клавіш
tipkáčica, ž. — друкарка
tipk|ati, -am — друкувати
tipògraf, m. — типограф
Tiràna, ž. — Тирана
tiran|in, m. (mn. -i) — тиран
tirànija, ž. — тиранія
tiranizír|ati, -am — тиранізу-
 вати, тиранити
tiráž, m. i tiráža, ž. — тираж
tiskara, ž. — типографія
tisk|ati, -am — друкувати, ти-
 снути
tisk|ati se, -am se — штовха-
 тися, товпитися; проштов-
 хуватися
tiskanica, ž. — формуляр,
 бланк
tisuća, ž. — тисяча
tisući i **tisućni** — тисячний
tisućugodlšnji — тисачоліт-
 ній, тисячорічний
tišina, ž. — тиша, спокій
tiš|ati, -im — жати, давити;
 пригнічувати; мучити, тур-
 бувати
titrāj, m. трепет, дрижання,
 тремтіння
titr|ati, -am — тремтіти, дри-
 жати, коливатися
títula, ž. — титул, звання
tjèd|an, -na, m. — тиждень
tjèdni — тижневий
tjèdni|k, m. (mn. -ci) — що-
 тижневик
tjèlovježba, ž. — гімнастика
tjème, -na, s. — тім'я
tjèr|ati, -am — гнати, ганяти;
 заохочувати; **tjèrati māk na**
kònac — дріб'язково напо-
 лягати, вперто дошукувати-
 ся; **tjèrati vòdu nà svòj**

m|in — лити воду на свій
 млин
tjeskòba, ž. — тіснота; сму-
 ток, журба, печаль
tjèsnac m. — протока, пере-
 шийок
tjestenina, ž. — лироби з тіс-
 та; макаронни вироби
tjèš|iti, -im — втішати, зас-
 покоювати
tjèš|iti se, -im se — втішати-
 ся, заспокоюватися
tkáč, m. i tkal|ac, -ca, m. —
 ткач
tkál|ja, ž. — ткаля
tkànina, ž. — тканина, ма-
 нуфактура
tkàonica, ž. — ткацька май-
 стерня, ткацький цех
tk|ati, -am — ткати
tkivo, s. — тканина
tkò, **kòga** — хто; **tkò mù**
drāgo — хто-небудь, будь-
 хто; **bilo tkò** — хто-не-
 будь, будь-хто; **tkò gòd** —
 абихто, будь-хто
tlàčen — пригноблений, по-
 неволений
tlàč|iti, -im — давити, толо-
 чити; гнобити, притіснити
tlāk, m. — тиснення, тиск
tlò, s. — ґрунт; земля, тло
tmīna, m. — темрява, морок,
 темінь
tmúr|an, -na, -no — похму-
 рий, хмарний; пасмурний
tò — це
toalèta, ž. — туалет
tòbože — мов, нібито, ніби,
 наче, неначе
tòbožnji — мнимий, уявний;
 так званий
tòč|ak, -ka, m. (mn. -kovi) —
 v. kotač

tòč|an, -na, -no — точний, акуратний, пунктуальний, правильний, вправний
 tòč|iti, -im — лити, розливати, наливати; продавати розпивочно
 tòčka, ž. — крамка; пункт; pòlaznā tòčka — вихідний пункт
 tòčno — точно, вірно, вчасно, правильно
 tòčnòst, -i, ž. — точність, акуратність, вірність
 tòk, m. (mn. -ovi) — течія, перебіг, курс; u tòku — в ході; протягом
 tòkār, m. — токар
 Tòki|o, -ja, m. (geogr.) — Токіо
 to|erāncija, ž. — толерантність; терпимість
 to|erānt|an, -na, -no — толерантний; терпимий
 to|iki — такий
 to|iko — настільки; стільки, так
 tò|jaga, ž. — ломака; палиця
 tòm, m. (mn. -ovi) — том
 tòn, m. (mn. -ovi) — тон
 tònna, ž. — тонна
 tòn|uti, -em — тонути, потопати; погрузатися
 tòp, m. (mn. -ovi) — гармата; spāvati kao tòp — спить як убитий; glúh kao tòp — глухий як пень
 tòp|ao, -la, -lo — теплий
 tòp|iti, -im — топити, плавити; заливати
 tòp|iti se, -im se — танути, розтавати; плавитися
 tòp|ice, ž. mn. — гаряче джерело; курорт
 to|plina, ž. — теплота, тепло
 tòp|iomjer, m. — термометр, градусник

topogrāfija, ž. — топографія
 topòla, ž. (bot.) — тополя
 tòpòt, m. — түпіт
 topòvnjača, ž. — канонерка
 tòr, m. (mn. -ovi) — загін для худоби
 tòrba, ž. — саквояж; портфель; клунок
 tòrbica, ž. — сумка
 tòrn|jati se, -am se — забиратися
 torpédo, m. — торпеда
 torpìljēr, m. — міноносець
 tòrta, ž. — торт
 tòtāl|an, -na, -no — тотальний
 tòtalitāran — тоталітарний
 tòvar, m. — вантаж; ноша
 tòvarēnje, s. — навантаження
 tòvar|iti, -im — навантажувати, вантажити
 tòv|iti, -im — вгодувувати, вигодувувати, відгодувувати
 trabùn|jati, -am — марити; верзти нісенітницю
 trác|ak, -ka, m. (mn. -ci) — просвіток
 tràd|icija, ž. — традиція
 tràd|icionāl|an, -na, -no — традиційний
 tràf|ika, ž. — тютюнова крамниця
 trāg, m. (mn. -ovi) — слід; пережиток, відбиток; ni trāga ni glāsa — ні слуху ні духу; úci ù trāg — натрапити на слід
 tràg|jati, -am — розшукувати, шукати; розслідувати, розвідувати
 tràgēdija, ž. — трагедія
 tràgic|an, -na, -no — трагічний
 tragikòmēdija, ž. — трагікомедія

tragikòmič|an, -na, -no — трагікомічний
trá|jan, -na, -no — довгочасний, тривалий; міцний;
trájna onduláci|a — тривала завивка
trá|jati, -em — тривати, продовжуватися; вистачати
trá|k, m. (mn. -kovi i ci) — просвіток
trá|ka, ž. — пов'язка, тасьма, стрічка
trá|ktor, m. — трактор
traktòrist(a), m. — тракторист
trá|jav — неохайний, в'ялий; нерадивий; обірваний
trám|vaj, m. — трамвай
trám|vájski — трамвайний
transformáci|a, ž. — трансформація, перетворення
transfòrmátor, m. — трансформатор
trànsfú|zija, ž. — переливання
transláci|a, ž. — трансляція
transparent, m. — транспарант
trànsport, m. — транспорт
transportír|ati, -am — транспортувати, перевозити
trànz|it, m. — транзит
tràpě|z, m. (geom. i sport.) — трапеція
trá|sa, ž. — траса
trát|na, ž. — луг; вигін
trát|nič|ica, ž. — ромашка
trát|iti, -im — тратити, витратити; втрачати; **trátiti vrijeme** — втрачати час
trá|va, ž. — трава
tráv|an|j, -nja, m. — квітень
tráv|ka, ž. — билина
tráv|nja|k, m. (mn. -ci) — газон; лужок
tráz|ěn|je, s. — шукання, пошуки, домагання

tráz|iti, -im — шукати; вишукувати, вимагати; просити
tř|bu|h, m. (mn. -si) — черво, живіт
tř|buš|ni — черевний
tř|čán|je, s. — біг
tř|č|ati, -im — бігати, бігти
tř|č|kár|ati, -am — бігати туди-сюди
tř|ě|b|ati, -am — нуждатися, потребувати; **kà|ko tř|ě|bā** — як треба, як слід
tř|ě|ci — третій
tř|ě|ci|na, ž. — третина
tř|ě|n, m. — мить; **ù tř|ě|n ò|ka** — мигцем, миттю; як оком змигнути
tř|ě|ner, m. (sport.) — тренер
tř|ě|ni|g, m. (mn. -zi) (sport.) — тренування
tř|ě|ni|j|ati, -am (sport.) — тренувати
tř|ě|n|tač|an, -na, -no — миттєвий, моментальний, раптовий
tř|ě|n|ú|tak, -tka, m. (mn. -ci) — мить, момент
tř|ě|n|ú|t|an, -na, -no — моментальний, миттєвий, раптовий
tř|ě|n|je, s. — тертя
tř|ě|p|av|ica, ž. — вія
tř|ě|p|ě|r|ěn|je, s. — трепет; мерехтіння, блимання
tř|ě|p|ě|r|it|i, -im — блимати, мерехтити
tř|ě|p|n|ut|i, -em — кліпнути, моргнути
tř|ě|p|tā|j, m. — трепет; вібрація, коливання
tř|ě|p|t|ati, -cem — кліпати, моргати; тріпотіти
tř|ě|s|ak, -ka, m. — тріск, гуркіт
tř|ě|s|ět, m. — торф
tř|ě|set|nī — торф'яний

trěsk|ati, -am — стукати, грукати, гриміти, хлопати
 trěsn|uti, -em — стукнути, хлопнути, грукнути, загриміти
 trěs|ti, -em — трясти, трусити, тріпати; витрясти
 trěs|ti se, -em se — трястися, тремтіти
 trěšnja, ž. (bot.) — черешня
 tfg, m. (mn. -ovi) — майдан, площа
 tfg|ati, -am — рвати, виривати, скубти, смикати
 tfg|ati se, -am se — рватися, обриватися
 tfg|nuti, -em — рвонуті, вирвати, відсмикнути, вихопити
 tfg|nuti se, -em se — спохватитися
 tfgov|ac, -ca — торговець, купець; комерсант
 tfgovačkī — комерційний, торговий
 tfgovati, -ujem — торгувати
 tfgovina, ž. — торпівля, комерція, торг
 tfgovīnskī — торговий
 trī — три
 tribīna, ž. — трибуна
 trīdesēt — тридцять
 trīdesētī — тридцятий
 trīdesetōrica — тридцятеро (про осіб чоловічої статі)
 trīdesetoro — тридцятеро
 trījēb|iti, -im — чистити, лущити; очищати
 trījem, m. (mn. -ovi) — сіни; вестибюль
 trījeska, ž. — тріска
 trījēz|an, -na, -no — тверезий
 trījumf, m. — тріумф, торжество
 trījumfā|an, -na, -no — тріумфальний

trījumfīrānje, s. — радіші, радість
 trījumfīr|ati, -am — торжествувати, радіти, тріумфувати
 trik, m. (mn. -ovi) — фокус
 trikotāža, ž. — трикотаж
 trīnaest — тринадцять
 trīnaestī — тринадцятий
 trīput — втрое, тричі
 trīsta — триста
 třka, ž. — пробіг, перегони, біганина; kōnjskē třke — скачки
 třkāč, m. — бігун
 třkāčkī — біговий
 třkaište, s. — іподром, манеж
 třkom — бігом
 třl|ati, -am — терти, розтирати; протирати, масувати
 třn, m. — шип, колючка, скалка, заноза, жало
 třn|uti, -em — цепенити, німіти, мертвити, затухати
 třnje, s. zb. — терен
 třofěj, m. — трофей
 třogōdišnji — трирічний
 třoje — троє
 třojica — троє (про осіб чоловічої статі)
 třojka, ž. — трійка
 třojnī — троїстий
 třokatnī — чотириповерховий
 třokatnica, ž. — чотириповерховий будинок
 třokūt, m. — трикутник
 třolējbus — тролейбус
 třom — млявий, забарливий, в'ялий; неповороткий
 třomjeseč|an, -na, -no — тримісячний
 třomjesēčje, s. — квартал, три місяця
 třomōst, -i, ž. — в'ялість, млявість

trònjuti, -em — розчулити
 tròpski — тропічний
 tròstruk — трикратний, по-
 трійний
 tròstruko — втрое, втричі
 tròš|ak, -ka, m. (mn. -kovi) —
 витрата, кошт; ò svòm trò-
 šku — своім коштом
 tròš|an, -na, -no — ветхий, ста-
 рий, старезний
 tròškòvni|k, m. (mn. -ci) —
 книга записів витрат
 trošēn|je, s. — витрата, витра-
 чання
 tròš|iti, -im — витрачати, тра-
 тити, родтрачувати
 trotòar, m. — тротуар
 tr|òvati, -ujem — труїти, от-
 руювати
 t|p|ak, -ka, -ko — терпкий, їд-
 кий
 t|p|ati, -am — набивати, на-
 пихати; навалювати
 trpè|liv — терпеливий, тер-
 пимий, терплячий
 t|peza, ž. — обідній стіл; тра-
 пеза; поминки
 t|p|jeti, -im — терпіти; пере-
 живати, страждати
 t|pni (gram.) — пасивний; t|p-
 no stán|je (gram.) — паси-
 вний стан
 t|fs, m. — виноградна лоза;
 очерет
 t|ska, ž. — очерет
 t|ti, trēm i tārēm — терти
 trúba, ž. — труба
 trúbáč, m. — трубач, сурмач
 trúb|iti, -im — трубити, гра-
 ти на трубі
 trúd, m. — труд; зусилля; nè
 žaliti trúda — не жаліти
 зусиль; ne vri|jedi trúda —
 не варто трудитися; ùzalúd
 trúd i muka — даремні зу-
 силля

trúdbeni|k, m. (mn. -ci) —
 працівник; трудящий, тру-
 дівник; діяч
 trúdnica, ž. — вагітна
 trúdnòca, ž. — вагітність
 trúlež, m. i ž. — нніль; розк-
 лад
 trù|iti, -im — гнити, розкла-
 датися
 trù|jēn|je, s. — гниття
 trùn|uti, -em — жевріти, тлі-
 ти, гнити
 trù|o, -ia, -lo — гнилий, ту-
 хлий
 trúp, m. — тупуб; корпус;
 trúp avlóna — фюзеляж
 trúpa, ž. — трупа; військова
 частина, військо
 trzā|j, m. — ривок, рвучкий
 рух; судоорога
 trz|ati, -am — шарпати, сми-
 кати, вихоплювати
 trz|ati se, -am se — здрига-
 тися, вириватися, спохва-
 чуватися
 trzavica, ž. — суперечка, нез-
 гога
 tržište, s. — торг, ринок
 tržnica, ž. — базар, ярмарок,
 торг
 tû — тут, отут; tû i tamo —
 там i тут
 tuberkulóza, ž. (med.) — ту-
 беркульоз; сухоти
 túb|erkulòz|an, -na, -no — ту-
 беркульозний
 tuc|ati, -am — товкти, толо-
 чити
 tuce, -ta, s. — дюжина
 tûca, ž. — град
 tûcn|java, ž. — бійка
 tú|ci, -čem — бити, сікти, та-
 сувати
 tú|ci se, -čem se — бітися; сти-
 катися
 tûd i tûdā — туди

túđ — чужий; сторонний; іноземний; kítiti se túđim pèrjem — вбиратися у чуже пір'я
 tuđina, ž. — чужина, чужа сторона; закордон
 tuđinjac, -ca, m. — чужинець, чужоземець, іноземець
 túđiti se, -im se — цуратися
 túga, ž. — туга, журба, сүм, смүток, нудьга, скорбота
 tugòvatl, -ujem — журитися, сүмувати, үболівати, нудьгувати, скучати, горювати
 tulipān, m. (bot.) — тюльпан
 tümāč, m. — коментатор, перекладач; коментарій
 tumáčēnje, s. — пояснення; коментування
 tumáčiti, -im — розтлумачувати, роз'яснити, пояснювати, тлумачити
 tumārjati, -am — тинятися, блукати
 tümor, m. (med.) — пухлина, опух
 tümel, m. — тунель
 Tünis, m. (geogr.) — Туніс
 түр — түпий; түрп кут (geom.) — түпий кут
 түрjiti, -im — түпити, щербити
 түрjiti se, -im se — түпити, притүплятися
 түрöca, ž. — түпість
 түрögiav — безтолковий
 Türčin, m. (mн. -cl) — түрок
 türist(a), m. — турист
 turistkinja, ž. — туристка
 turistički — туристичний
 turizjam, -ma, m. — туризм
 түрнir, m. — түрнір
 тұробjan, -na, -no — похмурий

turp|jati, -am — працювати напилником
 тұрпja, ž. — напилник
 Tүrskā, ž. (geogr.) — Туреччина
 тұrski — турецький
 түš, m. — душ
 туširjati, -am — робити душ (комусь)
 туširjati se, -am se — приймати душ, прийняти душ
 тұтnjava, ž. — гүркіт, грюкіт, грюк, грім
 тұтn|jiti, -im — гриміти, гүркати, гүрколіти
 тұтор, m. — опікун
 тұžaljka, ž. — сүмна пісня; пісня печалі; елегія
 тұžan, -na, -no — журливий, смүтний, сүмний, печальний, тужний, тужливий
 тұžbeni — обвинувальний
 тұžba, ž. — скарга
 тұžiljac, -oca, m. — обвинувач; dižavni тұžilac — прокурор; javni тұžilac — громадський обвинувач
 тұžlaštvo, s. — прокуратура
 тұžjiti, im — обвинувачувати; скаржитися
 тұžjiti se, -im se — скаржитися, нарікати, бідкатися
 tvār, -i, ž. — речовина, матерія
 tvõj — твій
 tvõr, m. (zool.) — ховрах
 tvõrjac, -ca, m. — творець
 tvõrevina, ž. — витвір, твір
 tvõrjiti, m. — творити, створювати, үтворювати, робити
 tvõrnica, ž. — фабрика, завод; tvõrnica avtomobilā — автозавод
 tvõrnički — заводський, фабричний

tvřd — твердий, жорсткий;
зачерствілий, черствий;
tvřd ðrah — твердий горіх
tvřdřiti, -im — твердити, правити, запевняти
tvřdõca, ř. — твердість

tvřdõglav — үпертий, зятій; норовистий
tvřdnja, ř. — твердження
tvřdava, ř. — фортеця, үкріплення
tvřtka, ř. — фірма
tzv. v. takozvani

U, u

u (+G., A., L.) в, ү
ubácřiti, -im — викинути
ubacřivati, -ujem — викидати
ubřřiti, -am — үбивати, үмертвляти
ùbirřati, -em — збирати, зривати
ùbitacřan, -na, -no — згүбний, вбивчий
ùbřřiti, -jem — үбити, үмертвити; знищити
ùbřřiti se, -jem se — покінчити з собою, збитися, забитися
ublařávřati, -am — пом'якшувати, заспокоювати
ublařřiti, -im — пом'якшити, заспокоїти
ùbod, m. — үкол; үкүс
ùbog — үбогий, злиденний, жалюїдний
ùbořca, m. i ř. — үбивець, вбивця
ubõřstvo, s. — вбивство
ubõřsti, -dem — үколоти; үкүсити
ubrářřiti, -am — захищувати, вкүлючати в число
ùbřřati, -erem — зирвати, зиррати
ùbrizgřati, -am — впорснүти
ubrizgávřanje, s. — впорсүвання

ubrizgávřati, -am — впорсүвати
ubrõřřiti, -im — захищувати, вкүлючити в число
ùbrus, m. — салфетка, серветка
ùbrzån — прискорений
ubřřati, -am — прискорити, пришвидшити
ubrzávřati, -am — прискорювати, пришвидшүвати
ùbrzo — скоро, незабаром
ubùdũce — надалі, в майбутньому
ucřřiti, -im — шантажувати
ucřřiti, -im — прищепити
ùcřena, ř. — шантаж
ucřřivacř, m. — шантажист
ucřřivati, -ujem — шантажувати
ucřřivati se, -ujem se — червивіти
ùcřas — мигцем
ùcřenica, ř. — учениця
ùcřeničkř — үчнівський
ùcřenřk, m. (mn. -ci) — үчень
ùcřenõst, -i, ř. — вченість
ucřenřk, m. (mn. -ci) — вчений, үчений
ùcřenje, s. — навчання, вчення
učestalo, -a, -lo — прискорений

ùčěšće, s. — участь, доля, пай
 ùčillo, s. — учбове приладдя
 ùčin|ak, -ka, m. — ефект, дія, вплив; продуктивність
 ùčin|iti, -im — зробити, заподіяти, здійснити, виконати;
 učiniti krivo — вчинити кривау, зло; ùčiniti ùslugu — зробити послугу
 ùčionca, ž. — класне приміщення; аудиторія
 ùčitelj, m. — вчитель
 ùčiteljica, ž. — вчителька
 ùčiteljski — вчительський
 ùč|iti, -im — учити, вивчати; повчати, навчати; розучувати; наставляти; ùčiti nã-pamět — завчати
 ùčiti se — навчатися, учитися; звикати
 učvřst|iti, -im — закріпити, укріпити; ұсталити, зміцнити
 ùčvřšćen — ұсталений, зміцнений, закріплений
 učvřšćívãnje, s. — зміцнення, закріплення
 učvřšćívati, -ujem — закріплювати, закріпляти, укріплювати, укріпляти; ұсталювати, зміцнювати
 úci, účem — ввійти, вступити, вїхати
 úd, m. (mн. -ovl) — кінцівка
 udãhn|uti, -em — вдихнути; надихнути
 ùdaja, ž. — заміжжя
 udajáv|ati se, -am se — відхилятися, віддалятися
 ùdãljen — віддалений
 ùdãljenõst, -i, ž. — віддаль; відстань, далина; дистанція
 událj|iti se, -im se — відійти, віддалитися

ùdãr, m. — удар; dıržãvni ùdãr — державний переворот; b|iti nã udãru — бути під ударом
 ùdar|ac, -ca, m. — удар; поштовх; smřtni ùdarac — смертельний удар; zãdati téžak ùdarac — завдати тяжкого удару
 ùdar|ati, -am — вдаряти, шибати, ляпати, бахкати
 ùdar|ati se, -am se — вдарятися; стикатися
 ùdar|iti, -im — вдарити, шибнути, шибоннути; бахнути, стукнути; ùdariti žig — поставити тавро; ùdariti tè-melj — закласти фундамент
 ùdar|iti se, -im se — вдаритися, дїткнутися, стукнутися
 ùdãrni — ударний, пробійний
 ùdãrni|k, m. (mн. -ci) — ударник
 ùd|ati, -am — одружити; видати заміж
 ùd|ati se, -am se — одружитися; вийти заміж
 udáv|ati, -jem — одружувати; видавати заміж
 udáv|ati se, -jem se — одружуватися; виходити заміж
 udáv|iti, -im — задавити, здушити
 udáv|iti se, -im se — задавитися, задушитися
 ùdes, m. — доля, фатум
 ùdes|iti, -im — налагодити, влаштувати; пристосувати, обладнати; підїгнати
 udešáv|ati, -am — налагоджувати, влаштовувати, пристосовувати; обладнувати; підганяти

ùdica, ž. — вудка
 udijèljiti, -im — приділити;
 дати милостиню
 udijèv|ati, -am — вселяти (ни-
 тку в голку)
 ùdjio, -jela — пай, доля; час-
 тина
 ùdij|sati, -šem — вдихати
 ùdob|an, -na, -no — благоу-
 троений, зручний, комфор-
 табельний
 ùdobnòst, -i, ž. — зручність,
 комфортабельність, вигода
 udostòjiti, -im — удостойти
 udòv|ac, -ca, m. — вдівець
 udòvica, ž. — вдова
 udovoljív|ati, -am — задово-
 льняти
 udovòljiti, -im — задово-
 лити
 udružénje, s. — об'єднання,
 громада, спілка
 udruž|iti se, -im se — об'єд-
 натися
 ùdubina, ž. — заглибина, за-
 падина, улоговина
 udúb|iti se, -im se — вдум-
 атися, заглибитися
 udubijív|ati se, -ujem se —
 глибшати, заглиблюватися
 udubijénje, s. — западина, за-
 глиблення
 udvájānje, s. — подвоєння
 udvárāč, m. — залицяльник
 udvár|ati (se), -am (se) — за-
 лицятися, женихатися
 ùdvoje — вдвох
 ùdvòr|an, -na, -no — урєсли-
 вий, підєсливий
 udvostručávānje, s. — подво-
 єння
 udvostručáv|ati, -am — под-
 воювати
 udvòstruč|iti, -im — подвоїти
 ùdžbenik, m. (mн. -ci) — під-
 ручник

ugád|ati, -am — догоджати;
 погоджувати; настроювати;
 попадати
 ùg|ao, -la, m. (mн. -lovi) —
 кут
 ugás|iti, -im — згасити, пога-
 сити; вимикнути, виключи-
 ти
 ugás|iti se, -im se — згаснути,
 погаснути, потухнути
 ùgin|uti, -em — здохнути, за-
 гиннути
 ùglāvnòm — в основному
 ùgléd, m. — зразок, приклад,
 репутація; авторитет
 ùgléd|an, -na, -no — знатний,
 видний
 ùgled|ati, -am — побачити, по-
 митити
 ùgied|ati se, -am se — взяти
 приклад
 uglédati se, -am se — брати
 приклад
 ùgljēn, m. — вугіль, вугілля;
 kāmēnī ùgljēn — кам'яне
 вугілля; smēdī (mfkī) ùg-
 ljēn — буре вугілля
 ugljenòkop, m. — кам'янову-
 гільна шахта
 ùgljik, m. (kem.) — вуглець
 ùgn|uti, -em — увігнути, уг-
 нути, погнути, вигнути
 ugnjētāč, m. — гнобитель
 ugnjetávānje, s. — гніт, гноб-
 лення
 ugnjetáv|ati, -am — гнобити,
 пригноблювати, гнітити
 ùgod|an, -na, -no — приємний;
 зручний, вигідний
 ugòd|iti, -im — догодити; по-
 годити, домовитися; нала-
 годити
 ùgojen — вгодований
 ugòjiti, -im — вгодувати, від-
 годувати, вигодувати

ugòjjiti se, -im se — розтовстити, поправитися
ugòst|iti, -im — вгостити, по-
 частувати
ugovár|ati, -am — домовляти-
 ся; вести переговори; умо-
 влятися
ùgovòr, m. — угода, умова;
 договір; контракт; **sklòpiti**
 (**zak|júčiti, potpísati**) **ùgovòr**
 — укласти угоду
ùgovòr|iti, -im — домовитися,
 прийти до згоди; умовити-
 ся
ùgrab|iti, -im — викрасти,
 схопити, хапнути
ùgri|jati, -em — зігріти, опа-
 лити, нагріти, затопити, ви-
 топити
ùgri|jáv|ati, -am — зігрівати,
 нагрівати, затоплювати, ви-
 топлювати
ùgri|sti, -zem — вкусити, кус-
 нути
ugròz|iti, -im — загрозити,
 поставити під загрозу
ugúr|ati, -am — всунути, вти-
 снути, увіпхнути
ugúr|ati se, -am se — влізти,
 втертися; втиснутися
ugúš|iti, -im — задүшити, заг-
 лүшити; придүшити; пода-
 вити; **ugúšiti búnu** — при-
 дүшити заколот
ugúš|iti se, -im se — задих-
 нутися
uguš|ivati, -ujem — придүшу-
 вати, подавлювати; заглү-
 шувати
ùh! (ùzv.) — ух!
ùhaps|iti, -im — арештувати,
 заарештувати
ùhapšen — арештований
ùho, s. (mn. **ùši, ž.**) — вухо;
načúlití ùši — наставити ву-
 ха

ùhoda, m. i ž. — шпигун
ùhòd|iti, -im — стежити, шпи-
 гувати
ùhránjen — вгодований
ùhvat|iti, -im — піймати, впій-
 мати, спіймати, захопити,
 схопити; хапнути, зловити;
 охопити; зрозүмити; **ùhva-
 titi u làži** — піймати на
 брехні; **ùhvatiti zà riječ** —
 піймати на слові; **ùhvatiti**
màglu — утекти
ùhvat|iti se, -im se — ухопи-
 тися, причепитися; **ùhvatiti**
se u kòštac — зійтися вру-
 копаш
ùjã|k, m. (mn. **-ci**) — дядько,
 вуйко
ujedàn|püt — одразу, раптом,
 враз, разом
ujéd|ati, -am — кусатися, ку-
 сати, жалити; ображати
ujedín|iti, -im — з'єднати, об'-
 єднати, згүртувати
ujedín|jáv|ati, -am — єднати,
 з'єднувати, об'єднувати,
 гүртувати, згүртовувати
ujèdínjen — з'єднаний, згүр-
 тований, спаєний
ujedín|jénje, s. — з'єднання,
 об'єднання
ùjedno — заодно, разом, спі-
 льно, водночас, воднораз
ùjesèn — восени
ùje|sti, -dem — укусити, вку-
 сити, күснути
ùjutro — вранці
ùkaz, m. — указ, декрет
ukáz|zati, -žem — вказати, заз-
 начити, показати
ukaz|ivati, -ujem — вказува-
 ти, зазначити, показувати
ukídänje, s. — скасування,
 відміна
ukíd|ati, -am — скасовувати,
 відміняти; розривати

uknúće, s. — скасування
ùkinjuti, -em — скасувати,
 відмінити; розірвати
ùkiseljiti, -im — заквасити,
 зробити кислим
ùklanjati, -am — усувати, від-
 сторонювати
ùklanjati se, -am se — сто-
 ронитися, відсторонювати-
 ся, ухилятися
uklònjiti, -im — усунути, від-
 сторонити
uklònjiti se, -im se — ухили-
 тися, відсторонитися
ukljúčjiti, -im — включити,
 увімкнути
uključjivati, -ujem — вмикати,
 включати
uključivo — включно
ùkòčen — заляклий, задубі-
 лий
ukòčjiti, -im — затормозити,
 загальмувати; заціпеніти
ukòčjiti se, -im se — затор-
 мозитися, загальмуватися
ukoliko — остільки, скільки
ukòpјati, -am — закопати, за-
 рити; похоронити
ukòpјati se, -am se — вкопа-
 тися, заритися, закопатися
ukòpјјati, -am — включити,
 увімкнути
ukopčávјati, -am — включати,
 вмикати
úkor, m. — докір, закид
ukoričénje, s. — перепле-
 тення
ukòričјiti, -im — переплести
ukoričјivati, -ujem — переп-
 літати
ukorјjènjiti se, -im se — уко-
 ренитися, укріпитися
ukorјjènjivati se, -ujem se —
 укоріюватися, укріплюва-
 тися

ukòrјiti, -im — докорити, по-
 прикнутити; закинути
ùkosnica, ž. — шпилька
ùkoso — навскіс, навскоси
ukràden — вкрадений
Ukrajina, ž. (geogr.) — Укра-
 їна
Ukrajinјac, -ca, m. — украї-
 нець
Ukrajinka, ž. — українка
ùkrajinski¹ — український;
Ukrajinskā SSR — Україн-
 ська РСР
ùkrajinski² — по-українсько-
 му, по-українськи
ùkrās, m. — оздоба, прикра-
 са, оздоблення
ukrásјiti, -im — прикрасити,
 причепурити, оздобити
ùkraјsti, -dem — викрасти
ukrašávánje, s. — прикра-
 шення, оздоблення
ukrašávјati, -am — прикра-
 шати, вбирати, оздобляти,
 чепурити; мережати, мере-
 жити
ùkrāšen — прикрашений, оз-
 доблений, вбраний, мере-
 жаний
ùkrātko — коротко, словом
ukrčјati, -am — навантажи-
 ти; посадити (в поїзд і т.
 ін.)
ukrčјati se, -am se — наван-
 тажитися; сісти (в поїзд і
 т. ін.)
ukrcávјati, -am — навантажи-
 ти; садити (в поїзд і т. ін.)
ukrcávјati se, -am se — ван-
 тажитися; сідати (в поїзд
 і т. ін.)
ukrcávánje, s. — посадка;
 вантаження
ùkrivo — навскоси, вбік
ukròtјiti, -im — приборкати

ukršt|iti se, -im se — пересік-
 тися; розминутися
ukrštáv|ati se, -am se — пе-
 ресікатися; розминатися
úkrúcen — задубілий, заціпе-
 нілий, стверділий
úkućan|in, m. (mн. -i) — сі-
 м'янин, домашній, мешка-
 нець
úkup|an, -na, -no — валовий;
 сукупний, спільний
úkús, m. — смак, присмак
úkús|an, -na, -no — смачний;
 лакомий
ulágáč, m. — вкладник
ulá|gati, -žem — вкладати;
urá|gati ná|pore — доклада-
 ти зусиль
ulag|ivati se, -ujem se — під-
 лабузнюватися, підлизува-
 тися
úlaz, m. — вхід; в'їзд; під-
 їзд
úlaz|ak, -ska, m. — вступ,
 вхід
úlaz|iti, -im — входити; всту-
 пати; вїжджати
úlaznica, ž. — квиток
ulèt|jeti, -im — влетіти, ввір-
 ватися
ùlica, ž. — вулиця
ùličica, ž. — вуличка
uljè|tati, -ćem — влітати, ври-
 ватися
uljèv|ati, -am — вливати
uljèv|ati se, -am se — влива-
 тися
ùlij|ti, -jem — влити
ùlij|ti se, -jem se — влитися
ùlizica, ž. — підлабузник, під-
 лиза, підлизник, підлизень
úlog, m. (mн. -zi) — внесок,
 пай, вклад
ùloga, ž. — роль
ùlogor|iti se, -im se — розта-
 шуватися, стати табором

ùlov, m. — улов
ulòv|iti, -im — зловити, впій-
 мати, захопити; вбити (на
 полюванні)
ulòž|iti, -im — вкласти, вміс-
 тити
ultimátum, m. — ультиматум
ùrúdo — безтямно, безтолко-
 во; задарма
ùlje, s. — олія; масло (для
 машин); **máslinovo ùlje** —
 маслинова олія; **rìbijè ùlje** —
 риб'ячий жир; **iljèvati**
ùlje ù v|atru — підливати
 масла у вогонь
uljèpš|ati, -am — прикраси-
 ти, причепурити
uljèpšáv|ati, -am — чепурити,
 прикрашати
ùljev, m. — незваний гість
ùljud|an, -na, -no — шанобли-
 вий, гречний, чемний, при-
 стойний, ввічливий
ùljudnòst, -i, ž. — ввічли-
 вість, пристосність, чем-
 ність
ùm, m. — розум, ум; **imati**
na úmu — мати на думці;
smètnuti s ùma — випустити
 з виду
umá|kati, -ćem — вмочати
ùm|an, -na, -no — розумний,
 тямущий, кмітливий
umán|jiti, -im — зменшити,
 скоротити; применшити
uman|jivati, -ujem — зменшу-
 вати, скорочувати; примен-
 шувати
umar|ati, -am — втомлювати
umar|ati se, -am se — втом-
 люватися
umát|ati, -am — вгортати, об-
 гортати, обмотувати, замо-
 тувати
umát|ati se, -am se — заку-
 туватися, замотуватися

ùma|zati, -žem — вмазати; вмазати, засмалювати
 umèkš|ati, -am — зм'якшити, пом'якшити
 ùme|tak, -tka, m. (mн. -ci) — вставка
 umè|tati, -cem — вставляти, вкладати
 ùmetn|uti, -em — вставити, вкласти
 umijèš|ati, -am — вмішати, втягнути, вплутати
 umijèš|ati se, -am se — втрутитися, вмішатися, встрянути
 ùmil|jat — ласкавий, пестливий, лагідний
 umil|jáv|ati se, -am se — ластитися, підлещуватися
 ùmir|jati, -em — умирати, помирати
 umír|jiti, -im — заспокоїти, примирити, втішити
 umír|jiti se, -im se — заспокоїтися, примиритися
 umir|jivati -u|jem — заспокоювати, примиряти, втішати
 umiròv|jiti, -im — перевести на пенсію
 ùmiš|jen — чванливий, зарозумілий
 ùmiš|jenòst, -i, ž. — чванливість, зарозумілість
 ùmi|jti, -jem — умити, змити, помити
 ùmi|jti se, -jem se — умитися
 umivaon|ik, m. (mн. -ci) — умивальник
 umív|jati, -am — умивати, мити, змивати
 umív|jati se, -am se — умиватися
 ùmjeren — поміркований; помірний
 ùmjes|tan, -na, -no — доречний

ùmjesto (+G.) — замість
 ùmjèt|jan, -na, -no — штучний;
 ùmjèt|nò gnò|jivo — штучне добриво
 ùmj|jeti, -ijem — уміти, зуміти
 ùmj|etnica, ž. — художниця, артистка
 ùmj|etničkī — художній, артистичний
 ùmj|etn|ik, m. (mн. -ci) — художник, артист, митець
 ùmj|etnost, -i, ž. — мистецтво;
 prīm|jenjenā ùmj|etnòst — прикладне мистецтво
 umnož|áv|ati, -am — множити, умножати, збільшувати
 mnòž|jiti, -im — помножити
 umol|jáv|ati, -am — просити, благати
 umòč|jiti, -im — вмочити
 ùmor, m. — втома; bīti na ùmoru — бути при смерті
 ùmò:|jan, -na, -no — втомлений
 umòr|jiti, -im — втомити; вбити
 umòr|jiti se, -im se — втомитися
 umòt|jati, -am — обгорнути, замотати, вгорнути
 umòt|jati se, -am se — закутатися, замотатися
 um|jovati, -u|jem — мудрувати, розумувати
 ùmr|jjeti, -em — умерти, померти
 umrtv|jiti, -im — умертвити, вбити
 ùmukn|uti, -em — замовкнути
 uná|jm|jiti, -im — зняти, найняти
 una|jml|jivati, -u|jem — наймати, зніматися

unàkaz|iti, -im — знівечити, спотворити
unàkrsnī — перехресний; **unàkrsnō ispitívānje** — перехресний допит
ūnaokolo — навкруги, навколо
unapredénje, s. — розвиток, просування по службі, підвищення у званні
unapred|ivati, -ujem — просувати вперед, розвивати; підвищувати в званні, в посаді
unaprijed — наперед, заздалегідь
unaprijèd|iti, -im — просунути, розвинути; підвищити в званні, по службі
unátoč (+D.) — наперекір, не зважаючи на...
ūnatrag — назад
unesrecénje, s. — знедолення
unèsrec|iti, -im — зробити нещасним; обздолити, скалічити
unificír|ati, -am — уніфікувати
unifikácija, ž. — уніфікація
ūnifōrma, ž. — мундир, обмундирування
ūnijeti, -esem — внести
uništáv|ati, -am — винищувати, нищити, знищувати
uništénje, s. — знищення, розгром
ūništ|iti, -im — винищити, знищити, розгромити
univerzítēt, m. — університет
ūnos|an, -na, -no — прибутковий, рентабельний
unòs|iti, -im — вносити
unovčáv|ati, -am — ліквідувати, перетворювати в гроші

ūnōvč|iti, -im — ліквідувати, перетворити в гроші
ūnučād, -i, ž. zb. — онуки
ūnu|k, m. (mn. -ci) — внук
ūnuka, ž. — онука
ūnūtra — всередині, всередину
ūnutrašnji — внутрішній
ūnutrašnjōst, -i, ž. — внутрішність
uobičājen — звичний, звичайний
uobičáj|iti se, -i se — узвичаїти
uoblíč|iti, -im — оформити; сформувати
uoblíčáv|ati, -am — оформляти; формувати
uobrāzilja, ž. — уява; вигадка, фантазія
uōbraz|iti, -im — уявити; зазнатися
uobražáv|ati, -am — уявляти; зазнаватися
uōbražen — самовдоволений, зарозумілий, чванливий
uōbraženōst, -i, ž. — зарозумілість, пиха
ūoči (+G.) — напередодні
uōč|iti, -im — помітити, виявити
uokvír|iti, -im — обрамити; вставити в рамку
uokvir|ivati, -ujem — обрамляти, вставляти в рамку
uokvirívānje, s. — обрамлення
uopčáv|ati, -am — узагальнювати
ūopče — взагалі
uōpč|iti, -im — узагальнити
uōstāiōm — зрештою, між тим, а втім
uozbíl|iti se, -im se — споважніти; стати серйозним, солідним

ùpad, m. — вторгнення, на-
шестя
ùpad|ati, -am — впадати, втор-
гатися, вриватися, вдира-
тися; ùpadati ù riječ — пе-
ребивати
ùpadica, ž. — репліка, заува-
ження
ùpala, ž. — заpalення
upal|iti, -im — запалити,
включити
upal|jač, m. — запальничка
ùpam|iti, -im — запам'ята-
ти
ùpa|sti, -dnem — впасти, ввір-
ватися, вдертися; ùpaia mu
je sjekira ù mēd — пошаст-
ило, поталанило
upečat|iv — вражаючий,
вразливий
up|jan|je, s. — всмоктування
up|j|ati, -am — всмоктувати,
вбірати; поглинати
ùpis, m. — запис, вступ
up|s|ati, -šem — вписати, вне-
сти, записати
up|s|ati se, -šem se — записа-
тися, вписатися
up|s|ivati, -ujem — вписува-
ти, записувати, вносити
up|s|ivati se, -ujem se — за-
писуватися, вписуватися
ùpit, m. — запитання, запит
ùpit|an, -na, -no — питаль-
ний
up|it|ati, -am — спитати, запи-
тати
ùpit|ti, -jem — увібрати, всмо-
ктати
ùpitni|k, m. (mн. -ci) — знак
питання; анкета
uplac|ivati, -ujem — платити
ùplakān — заплаканий
ùplašen — зляканий, наляка-
ний

ùplaš|iti, -im — налякати,
злякати
ùp|aš|iti se, -im se — наляка-
тися, злякатися
up|at|iti, -im — заплатити
uplè|sti, -tem — запласти,
вплести; втягнути, вплута-
ти
uplè|sti se, -tem se — втру-
титися, вплутатися
ùpletān|je, s. — вплетення;
втручання
ùple|tati, -čem — вплітати, за-
плітати, замішувати
ùple|tati se, -čem se — втру-
чатися, вплутуватися
ùpliv, m. — вплив
ùpliv|an, -na, -no — впливо-
вий
up|ov|iti, -im — впливти, ввій-
ти (в порт)
uplov|jáv|ati, -am — вплива-
ти, входити (в порт)
ùpljesniv|iti se, -im se — за-
пліснєвати
ùp|o|an, -na, -no — упертий,
завзятий, наполегливий
ùp|o|n|ost, -i, ž. — наполегли-
вість, завзяття, завзятість
up|o|s|iti, -im — дати роботу,
прийняти на роботу
up|o|s|iti se, -im se — стати
прийняти на роботу
up|oš|jáv|ati, -am — давати ро-
боту, ставити на роботу
up|oš|jáv|ati se, -am se — ста-
вати на роботу, займатися
ділом
up|o|pun|iti, -im — поповни-
ти; укомплектувати
ùпотреба, ž. — вживання, за-
стосування, використання,
користування

upotrebljáv|ati, -am — вико-
 ристовувати, уживати, ко-
 ристуватися, застосовувати
upotrèbljiv — уживаний,
 вживаний; гожий до вжит-
 ку
upotrijèb|iti, -im — викори-
 стати; ужити, вжити; за-
 стосувати
upòzn|ati, -am — познаймо-
 ти; пізнати
upòzn|ati se, -am se — озна-
 йомитися; познайомитися
upozná|vati, -jem — знайо-
 мити; пізнавати
upozná|vati se, -jem se — зна-
 йомитися; ознайомлювати-
 ся
upozoráv|ati, -am — попере-
 джати, застерігати; зверта-
 ти увагу
upozorénje, s. — пересторо-
 га, попередження
upozòr|iti, -im — попередити,
 застерегти; звернути увагу
ùprava, ž. — управа, управ-
 ління, адміністрація
upràvitel|j, m. — управитель;
 директор; завідувач
upràvljáč, m. — керуючий;
 кермо
ùpravljánje, s. — правління,
 управління
ùpravlj|ati, -am — направ-
 яти, управляти, правити, за-
 відувати
ùprávní|k, m. (mн. -ci) — за-
 відувач, директор
ùprávo — прямо; як раз, са-
 ме, справді; власне кажу-
 чи
ùpráznjen — вакантний
uprégn|uti, -em — запрягти,
 впрягти

uprézati, -žem — запрягати,
 впрягати
ùpr|ijeti, -em — сперти, упер-
 ти; підперти
ùprkos (+D.) — наперекір,
 всупереч
upřl|jati, -am — вимазати, за-
 бруднити, замурзати
upropást|iti, -im — знапа-
 стити, запропастити; розо-
 рити; зіпсувати
upropást|iti se, -im se — за-
 нападитися; розоритися;
 зіпсуватися
upropaštáv|ati, -am — розо-
 ряти; губити, запропаща-
 ти; псувати
ùpřčen — обізнаний, знаю-
 чий, тямущий
upučívánje, s. — посилення,
 наставляння, направлення
upučívati, -ujem — направ-
 ляти; наставляти, скерову-
 вати, спрямовувати, надси-
 лати
upučívati se, -ujem se — на-
 правлятися; знайомитися зі
 справою
upùst|iti se, -im se — пусти-
 тися, зв'язатися, затіяти,
 почати
upùst|ati se, -am se — пус-
 катися, зв'язуватися
upút|iti, -im — направити;
 скерувати, спрямувати; на-
 діслати
upút|iti se, -im se — направи-
 тися; ознайомитися зі спра-
 вою
ùputnica, ž. — путівка; пере-
 каз; ордер
uračùn|ati, -am — зарахувати,
 включити

uračunáv|ati, -am — зараховувати, включати
urád|iti, -im — зробити; учинити, зорудувати
ùran|iti, -im — встати рано вранці; поспішити
ùrār, m. — годинникар
urást|ati, -am — вростати
urás|ti, -tem — врости
uravnòtēžen — врівноважений, зрівноважений
uravnòtēženòst, -i, ž. — врівноваженість, зрівноваженість
urazúm|iti, -im — напоумити
urazúm|iti se, -im se — взятися за розум; напоумитися
urazumíjáv|ati, -am — напоумляти
urazumljáv|ati se, -am se — братися за розум; напоумлятися
urbaniz|am, -ma, m. — урбанізм
urè|ci, -čem — домовитися, призначити; наврочити
ùred, m. — бюро; канцелярія, контора
ùred|an, -na, -no — охайний, чепурний, акуратний; впорядкований
ùredba, ž. — розпорядження, розпорядок
uréd|iti, -im — привести до ладу, налагодити; поприбирати; розмістити; відредагувати; запровадити, оформити, прибрати
uréd|iti se, -im se — вратися, прибратися; привести себе в порядок
ùredn|k, m. (mn. -ci) — редактор

ùrednòst, -i, ž. — охайність, акуратність
ùredski — канцелярський
ùredāj, m. — обладнання, устаткування, прилад
ùrēden — прибраний, благоустроєний
uredénje, s. — лад; благоустрій; обладнання
ured|ivati, -ujem — налагоджувати, приводити до ладу, розміщати; редагувати, прибирати
ured|ivati se, -ujem se — вбиратися, наряджатися; приводити себе в порядок
ùre|zati, -žem — врізати
ùre|zati se, -žem se — врізатися
urez|ivati, -ujem — врізувати
urez|ivati se, -ujem se — врізуватися
urgír|ati, -am — наполягати, нагадувати; проштовхувати (razg.)
ùrl|ati, -am — вити, завивати, верещати, горланити
ùrl|k, m. (mn. -ci) — рев
ùrnebēs, m. — сильний шум, гамір
uròd|iti, -im — вродити; принести
ùroden — природжений
urođen|k, m. (mn. -ci) — уродженець
uròn|iti, -im — занурити; пірнути, окунутися
ùrota, ž. — змова
uròt|iti se, -im se — вступити у змову; влаштувати змову
ùrotn|k, m. (mn. -ci) — змовник
uručénje, s. — вручення

urúčiti, -im — вручити
uručívati, -ujem — вручати
usádjiti, -im — посадити; вса-
 дити
usadjívati, -ujem — саджати,
 всаджувати
usàhnjuti, -em — висохнути,
 всохнути; пересохнути
úsamljen — самотний, самот-
 ний, одинокий
úsamljenost, -i, ž. — самот-
 ність, самотність
usavršavjati, -am — удоско-
 налювати
usavřšen — удосконалений
usavřšiti, -im — удосконали-
 ти
useljiti, -im — вселити, посе-
 лити
useljavjati, -am — вселяти, по-
 селяти
useljenje, s. — вселення, по-
 селення
úshícen — захоплений, пал-
 кий, запальний
ushícenje, s. — захват, захо-
 плення
úshťjeti, -ijem — захотіти
úšjān — розжарений, розпе-
 чений
usiťjati, -am — розжарити,
 розпекти, перегріти
usiťjavjati, -am — розжарюва-
 ти, розпикати, перегрівати
usisáč i usisáváč, m. — пило-
 сос; всмоктувач
úsiťsati, -šem — всмоктати;
 увібрати
usisávānje, s. — всмоктуван-
 ня
usisávjati, -am — всмоктува-
 ти; вбирати
úsitnjiti, -im — роздробити,
 розтерти

usitnjávjati, -am — розтира-
 ти, дробити
úsjejk, m. (mn. -ci) — заруб-
 ка, карб; ущелина
úsjev, m. — засів, сівба; зла-
 ки
uskakjívati, -ujem — вскаку-
 вати
úskladjiti, -im — погодити, уз-
 годити
úskladen — погоджений
usklađivānje, s. — узгоджен-
 ня, погодження
usklađívati, -ujem — узго-
 джувати, погоджувати
úsklčjan, -na, -no — оклич-
 ний
úskličnik, m. (mn. -ci) —
 знак оклику
úsklik, m. (mn. -ci) — вигук,
 викрик
úskliknjuti, -em — вигукнути,
 викрикнути
uskòčiti, -im — вскочити
uskoměšjati, -am — схвилю-
 вати, збурити; викликати
 замішання
uskoměšjati se, -am se —
 схвилюватися, заметушити-
 ся
úskoro — незабаром, швид-
 ко, скоро, згодом
uskračívati, -ujem — відмов-
 ляти; обмежувати; позбав-
 ляти
uskraťjiti, -im — відмовити;
 обмежити; позбавити
Úskrs, m. — паска, велик-
 день
uskrsávjati, -am — воскрес-
 ти, воскресати
úskrsnjuti, -em — воскресну-
 ти
úsljed (+G.) — внаслідок
úslisťiti, -im — задовольнити
úsirov, m., v. uvjet

uslòv|iti, -im, v. uvjetovati
uslov|jáv|ati, -am, v. uvjetovati
**ùsluga, ž. — послуга; mèdvje-
 đā ùsluga — ведмежа послуга**
ùsiuž|an, -na, -no — послужливий
ùsmeni — усний, словесний
**usmjeráv|ati, -am — направ-
 ляти, скеровувати, наводити**
**ùsmjer|iti, -im — направити,
 скерувати, навести**
ùsna, ž. — губа
**uspàvānka, ž. — колискова
 пісня**
**uspáv|ati, -am — приспати, за-
 колисати**
**uspavl|jívati, -ujem — приси-
 пати, заколисувати**
uspàvl|jujúci — снотворний
**uspijèv|ati, -am — щастити,
 виходити; розвиватися, ма-
 ти успіх, вдаватися**
**uspìnjača, ž. — підйомна ма-
 шина, ліфт, фунікулер**
**ùspìnj|ati se, -em se — під-
 німатися вгору**
ùsp|lo, -jela, -jelo — вдалий
**ùspje|h, m. (mн. -si) — успіх,
 фурор; вдача**
**ùspješ|an, -na, -no — успіш-
 ний, вдалий**
**ùspješno — благополучно, ус-
 пішно, вдало**
**ùspješnost, -i, ž. — успіш-
 ність**
**ùsp|jeti, -ijem — встигнути,
 вийти; розвинутися, вда-
 тися**
**ùspomena, ž. — спогад, спо-
 мин; подарунок на згадку**
**úspón, m. — підйом, підви-
 щення**

**usporáv|ati, -am — уповільню-
 вати**
**ùspored|an, -na, -no — пара-
 лельний; порівняльний**
**ùsporedba, ž. — порівняння,
 зіставлення; ù usporedbi s
 — порівняно**
**usporéd|iti, -im — звірити, по-
 рівняти, зіставити**
**uspoređivānje, s. — зіставлен-
 ня, порівняння**
**uspored|ivati, -ujem — звіря-
 ти, порівнювати, зіставля-
 ти**
uspòr|iti, -im — уповільнити
**uspòstav|iti, -im — встанови-
 ти, відновити**
**uspòstavljānje, s. — відбудо-
 ва, відновлення**
**uspòstavlj|ati, -am — устано-
 влювати, відновлювати**
**ùsprav|iti, -im — розігнути,
 вирівняти, поставити (стор-
 чма)**
**ùsprav|iti se, -im se — випро-
 статися, випрямитися**
usprāvno — сторч, навсторч
**ùsprkos (+D.) — всупереч,
 врозріз, не зважаючи**
**usprotív|iti se, -im se — учи-
 нити опір, не погодитися**
**ùspūt — мимохідь; по доро-
 зі; між іншим**
ùspu|t|an, -na, -no — побіжний
ùsreč|iti, -im — оцчасливити
**usreč|ivati, -ujem — оцчасли-
 влювати**
**ùsrđ|an, -na, -no — старан-
 ний, дбайливий, пильний**
**ùsred (+G.) — серед, посере-
 дині, посеред**
usredtòčen — зосереджений
usredotòč|iti, -im — зосередити
**usredotòč|iti se, -im se — зо-
 середитися**

usredotočívati, -ujem — зосереджувати
usredotočívati se, -ujem se — зосереджуватися
ústa, s. mn. — уста, рот
ústa|jati, -em — вставати; повставати
ustál|iti, -im — усталити, зміцнити; установити
ustál|iti se, -im se — усталилися, зміцнитися; установитися
ústan|ak, -ka, m. (mn. -ci) — повстання
ústan|ik, m. (mn. -ci) — повстанець; бунтівник
ústanova, ž. — установа, заклад
ústaša, m. — повстанець; усташ
ústa|ti, -nem — встати; повстати
ústav, m. — конституція
ústava, ž. — загата
ústav|an, -na, -no — конституційний
ústrā|jan, -na, -no — завзятий, терпеливий, твердий, витривалий; наполегливий
ústrā|jnost, -i, ž. — завзяття; витриманість, витривалість
ústreb|ati, -am — здатися, придатися
ustrijè|iti, -im — застрелити
ustručáv|ati se, -am se — соромитися, не наважуватися
ústukn|uti, -em — відсахнутися; відступити
ústup|ak, -ka, m. (mn. -ci) — поступка
ustúp|ati, -am — уступати, передавати
ustúp|iti, -im — уступити, передати
usúdj|iti se, -im se — насмілитися

usúdj|ivati se, -ujem se — сміяти, насмілюватися
usúsret (+D.) — назустріч
usvá|jati, -am — засвоювати; усиновляти
usvò|jiti, -im — засвоїти; усиновити
úš, -i, ž. — воша
úšče, s. — гирло
úšni — вушний
úštap, m. — повний місяць
úšteda, ž. — збереження, зберігання, заощадження
uštéd|jeti, -im — заощадити, зберегти
uštèdèvina, ž. — заощадження; зекономлена сума
uštíp|n|uti, -em — щипнути
ušú|jeti, -im — замовкнути
ušútk|jati, -am — примусити замовкнути (замовчати)
útakmica, ž. — змагання; матч
utàkn|uti, -em — впхати, всунути
útamān — даремно
utáp|ati, -am — топити, потопляти
utáp|ati se, -am se — топитися, потопати
útaž|iti, -im — заспокоїти; зм'якшити; послабити
utè|ći, -čem — втекти; чкурнути
útè|g, m. (mn. -zi) — гиря
utemè|jitelj, m. — засновник; фундатор; основоположник
utemè|jiti, -im — заснувати; закласти фундамент
utemelj|ivati, -ujem — засновувати; закладати фундамент
ùti|cati, -čem — впхати; всувати
ùtih|uti, -em — стихнути, затихнути; замовчати

utikáč, m. — штепсель
ùtir|ati, -em — втирати; торувати (пробивати) дорогу
ùtis|ak, -ka, m. — враження
utisk|ivati, -ujem — втискувати; робити відбиток
ùtisn|uti, -em — втиснути; зробити відбиток
utiš|ati, -am — вгамувати, заспокоїти, втихомирити
utišáv|ati, -am — вгамовувати, заспокоювати; втихомирювати
utišáv|ati se, -am se — вгамовуватися, заспокоюватися, втихомирюватися
ùtjecāj, m. — вплив
ùtjecāj|an, -na, -no — впливовий
ùtje|cati, -čem — впливати вливатися
ùtjeha, ž. — втіха, розрада
utjelòv|iti, -im — втілити; уособити
utje|ovl|jáv|ati, -am — втілювати; уособлювати
ùtjer|ati, -am — загнати; **ùtjerati dūg** — стягнути борг
utjer|ivati, -ujem — заганяти
ùtješ|an, -na, -no — втішний, втішливий, відрадний, радісний
utjěšitel|j, m. — розрадник; утішитель
ùtješ|iti, -im — втішити, заспокоїти
ùtoč|šte, s. — притулок; пристановище
utolikò — настільки; в такій мірі; тим більше
utòn|uti, -em — втонути, потонути
utòp|iti, -im — втопити, потопити

utòp|iti se, -im se — втопитися
utop|jènik, m. (mn. -ci) — утопленик
ùtor|ak, -ka, m. — вівторок
ùtovār, m. — навантаження, вантаж
utòvār|iti, -im — навантажити
utovar|ivati, -ujem — вантажити, навантажувати
utòv|iti, -im — вгодувати, відгодувати
utrč|ati, -im — вбігти
utrčáv|ati, -am — вбігати
utrk|ivati se, -ujem se — змагатися; бігти навперегін
utřl|jati, -am — втерти
utřl|jáv|ati, -am — втирати
utřn|uti, -em — погасити; заціпеніти, задерев'яніти
ùtroba, ž. — нутроці; надра
ùtroje — втрюх
utrostručáv|ati, -am — потроювати
utròstruč|iti, -im — потроїти
ùtroš|ak, -ka, m. — витрата
utřp|ati, -am — набити, запхнути, напхати; підсунути
utřpáv|ati, -am — набивати, запахати, напхати; підсувати
utùčen — пригнічений
utùčenòst, -i, ž. — пригніченість, зневіра
utù|ci, -čem — забити, заколотити; пригнітити
ùtvara, ž. — мара, привід
ùtvrda, ž. — укріплення, твердиня, фортеця, бастион
utvrd|iti, -im — зміцнити, закріпити, утвердити, установити, констатувати

utvrđívānje, s. — утврдження, закріплення
utvrđívati, -ujem — зміцнювати, установлювати; закріплювати, утверджувати, констатувати
ùvala, ž. — бухта
uvažáv|ati, -am — враховувати, брати до уваги
ùvāžen — шановний, поважний, відомий
uváz|iti, -im — врахувати, взяти до уваги
ùvelikē — значною мірою
ùve|o, -la, -lo — зів'ялий
uvertíra, ž. — увертюра
uvè|sti', -dem — ввести, завести, запровадити
uvè|sti', -zem — ввезти, імпортувати
ùvez, m. — памітурка, справа, обкладинка
uvé|zati, -žem — переплести, зав'язати
ùvezívānje, s. — переплетення
ùvez|ívati, -ujem — переплітати, зав'язувати
úvid, m. — огляд, перегляд;
dāti na úvid — дати на розгляд
úvid|jeti, -im — побачити, прийти до висновку, усвідомити
uvíd|ati, -am — бачити; усвідомлювати, приходити до висновку
ùvijek — завжди, довіку
ùvis — угору, догори
úvil|ti, -jem — обгорнути, замотати; завити, зігнути
uvjerávānje, s. — переконування
uvjeráv|ati, -am — запевняти, переконувати

uvjeráv|ati se, -am se — переконуватися, впевнюватися
ùvjerēn — впевнений, переконаний
uvjerénje, s. — переконання, запевнення; посвідка
ùvjer|iti, -im — переконати, запевнити
ùvjer|iti se, -im se — переконатися, впевнитися
uvjèrljiv — переконливий
ùvjet, m. — умова
ùvjet|an, -na, -no — умовний
ùvjetovan — зумовлений, обумовлений
ùvjet|ovati, -ujem — обумовлювати, зумовлювати
ùvježb|ati, -am — навчити, вивчити, натренувати
uvježbáv|ati, -am — навчати, вивчати, тренувати
uvláč|iti, -im — втягати, залучати; вселяти
uvláč|iti se, -im se — влізати, влазити
úvod, m. — вступ
uvòd|iti, -im — вводити, впроваджувати, запроваджувати
úvodnī — вступний
úvodnī|k, m. (mn. -ci) — передова стаття
úvo|jak, -ka, m. (mn. -ci) — кучер, локон
úvoz, m. — імпорт
uvòz|iti, -im — ввозити, імпортувати
ùvreda, ž. — образа
uvrèdljiv — образливий; уразливий, лайливий
uvrijèd|iti, -im — образити, скривдити
uvrijèd|iti se, -im se — образитися

uvú|cí, -čem — втягти, залу-
чити; вселити (нитку)
uvú|cí se, -čem se — проник-
нути, забратися, влізти;
втягнутися
uz (+A.) — біля, коло, про-
ти, з
ùzajam|an, -na, -no — обопі-
льний, взаємний; ùzajamná
přmoć — взаємодопомога;
ùzajamná přvëzanřst —
взаємодія, взаємозв'язок;
ùzajamná závisnřst — взає-
мозалежність
uzájm|iti, -im — позичити
uzajmj|ivati, -ujem — позича-
ти
ùzak, ùska, ùsko — вузький,
тісний
ùzalřd — даремно, даром,
марно
ùzalřd|an, -na, -no — марний,
даремний
ùz|ao, -la, m. (mн. -lovi) — ву-
зол
uzástop|an, -na, -no — послі-
довний, черговий, наступ-
ний
uzastřpcë — підряд
uzàvr|eti, -im — закипіти
ùzbrdica, ř. — підйом
ùzbrdo — вгору, нагору
uzbřd|iti, -im — стурбувати,
стривожити, зворушити,
схвилювати
uzbřd|iti se, -im se — схви-
люватися, стурбуватися
uzbřdljiv — хвилюючий, зво-
рушливий
ùzbřden — стривожений,
стурбований, схвилюваний
uzbřdënjë, s. — хвилювання,
збудження, переживання
uzbřd|ivati, -ujem — триво-
жити, збентежувати, хви-
лювати, зворушувати

uzbřd|ivati se, -ujem se —
тривожитися, бентежитися,
хвилюватися
ùzbřna, ř. — тривога, сполох,
переполох, неспокій; зако-
лот
uzbřn|iti, -im — стривожити,
стурбувати, підняти зако-
лот
uzbřn|iti se, -im se — схви-
люватися; повстати
ùzburk|ati se, -am se — стри-
вожитися, збуритися,
схвилюватися
ùzda, ř. — вуздечка; віжка,
повід; dřžati na ùzdi — дер-
жати в шорах
ùzdã|h, m. (mн. -si) — зітхан-
ня
uzdãhn|uti, -em — зітхнути
ùzd|ati se, -am se — поклада-
тися, надіятися
ùzdl|cí i uzdl|gnuti, -gnem —
підняти, спорудити, звести
ùzdl|cí se i ùzdl|gnuti se,
-gnem se — піднятися, під-
нестися
ùzdl|sati, -řem — зітхати
ùzdl|zati, -řem — піднімати,
споруджувати
ùzdl|zati se, -řem se — під-
німатися
uzdř|htati, -řćem — затремті-
ти, заригнутися
uzdř|zati, -im — стримати,
утримати
uzdř|zati se, -im se — стрима-
тися, утриматися
uzdřžãvãnjë, s. — утримання
uzdřžãv|ati, -am — стримува-
ти, утримувати
uzdřžljiv — витриманий, стри-
маний

ùzdùž (+G.) — вздовж
 uzemjénje, s. — заземлення
 ùžet — узятий, прийнятий;
 розбитий паралічем
 ùz|ěti, -mem — взяти, забра-
 ти; ùžeti ù obzír — вра-
 хувати, взяти до уваги; ùž-
 ti máha — набути розма-
 ху, поширитися; ùžeti na
 nišan — узяти на мушку;
 ùžeti dijěte pod svòje —
 усиновити, удочерити; ùž-
 ti za ženu — оженитися,
 взяти за жінку
 uzgá|jati, -am — вирощувати,
 виховувати, плекати
 ùzglávlje, s. — узголів'я
 uzgò|jiti, -im — виростити, ви-
 ховати, виплекати
 ùzgrěd — мимохідь, до речі;
 ùzgrěd (bùdi) rečeno — до
 речі (сказати)
 ùzim|jati, -am — брати, заби-
 рати; ùzimati u zákup —
 орендувати
 ùzja|hati, -šem — сісти вер-
 хи
 uzjah|ívati, -ujem — сідати
 верхи; садовитися верхи
 ùzlaz, m. — сходження (на
 гору), піднімання
 ùzlět, m. — виліт, зліт
 uzlět|jeti, -im — злетіти, ви-
 летіти
 uzljě|tati, -čem — вилітати,
 злітати
 uzmà|cí i uzmà|knuti, -knem
 — відступити, відсунути
 ùzmaк, m. — відступ, відхід
 ùzml|cati, -čem — відступати,
 відсуват
 uznápřed|ovati, -ujem — всти-
 гнути, розвинути

uznèmíren — стривожений,
 стурбований, тривожний,
 занепокоєний
 uznèmírenòst, -i, ž. — триво-
 га, неспокій
 uznemír|iti, -im — схвилюва-
 ти, стурбувати, стривожити,
 занепокоїти, розбурхати
 uznemír|iti se, -im se — стур-
 буватися, схвилюватися,
 занепокоїтися
 uznenuir|ívati, -ujem — триво-
 жити, турбувати, занепоко-
 ювати; розбурхувати
 uznemír|ívati se, -ujem se —
 турбуватися, хвилюватися,
 тривожитися, непокоїтися
 uznemír|ujúci — тривожний,
 бентежний
 ùzor, m. — зразок, приклад,
 ідеал
 ùzor|ak, -ka, m. (mн. -ci) —
 зразок, взірець
 ùzor|an, -na, -no — зразковий,
 взірцевий
 uzòr|jati, -em — зорати, вио-
 рати
 ùzrečica, ž. — прислів'я, при-
 повідка, примовка
 ùzročn|ik, m. (mн. -ci) — при-
 чина, збудник
 ùzro|k, m. (mн. -ci) — причи-
 на; привід, мотив
 ùzrok|ovati, -ujem — спричи-
 няти, спричинювати; ви-
 кликати, зумовлювати
 ùzrujān — схвилюваний, стур-
 бований, стривожений
 uzrù|jati, -am — схвилювати,
 стурбувати, стривожити
 uzrù|jati se, -am se — схви-
 люватися, стурбуватися,
 стривожитися
 uzrujáv|jati, -am — хвилювати,
 турбувати, тривожити

uzrujáv|ati se, -am se — хвилюватися, турбуватися, тривожитися, гарячитися

uzvelič|ati, -am — звеличити

uzvèr|ati se, -em se — викарабкатися, забратися, видертися

ùzvìk, m. (mn. -ci) — вигук
uzvíkn|uti, -em — вигукнути, викрикнути, крикнути, кликнути

uzvík|ivati, -ujem — кричати
ùzvisína, ž. — підвищення, виступ, височина, узгір'я, кучугура

uzvis|iti, -im — піднести, підняти; возвеличити

uzvis|ivati, -ujem — підносити, піднимати; возвеличувати

ùzvìšen — підвищений, високий, піднесений

ùzvrac|ati, -am — повертати; віддячувати

uzvrát|iti, -im — повернути; віддячити

uzvrpól|iti se, -im se — затурбуватися, заметушитися

ùžàren — розжарений, розпечений

ùžàs, m. — жах, страх

ùžàs|an, -na, -no — жахливий, страхітливий

užasáv|ati, -am — жахати, страхати, лякати

užàsñ|uti, -em — жахнути, перелякати, злякати

užàsñ|uti se, -em se — вжахнутися, злякатися, перелякатися

úže, -ta, s. — канат; трос

užítak, -tka, m. (mn. -ci) — насолода

uživāñje, s. — насолода; вживання, користування

uživ|ati, -am — насолоджуватися, розкошувати, користуватися, вживати

uživ|jeti se, -im se — зжитися, ужитися; звикнути

uživl|áv|ati se, -am se — зживатися, уживатися; звикати

ùžurbāñ — метушливий, суєтний

ùžurbāño — поспіхом, швидко

ùžurbāñost, -i, ž. — поспішність, метушливість

užurb|ati se, -am se — заспішити, заметушитися

V, v

váb|iti, -im — вабити, манти, приманювати; скликати

vàdičep, m. — штопор

väd|iti, -im — витягати, виймати; вилучати

vága, ž. — терези; вага

vál|gati, -žem — зважувати

vál|gati se, -žem se — важитися, зважуватися

vágn|uti, -em — зважити

vågõñ, m. — вагон

vakcínáci|ja, ž. — вакцинація, щеплення

vákuum, m. — вакуум

vâl, m. (mn. -ovi) — хвиля; вал; **dùgl vâl** — довга хвиля; **krátki vâl** — коротка хвиля; **zvúčni vâl** — звукова хвиля

vàcser, m. — вальс

valent|an, -na, -no — валентний
valòvit — бурливий, неспокойний, бурхливий, хвилястий, нерівний
valúta, ž. — валюта
valütni — валютний
vál|jak, -ka, m. (mn. -ci) — качалка
vál|jati¹, -am — годитися, бути вартим, правити; **tò ně valjā** — це не годиться
vál|jati², -am — валяти, прокатувати (метал)
vál|jati se, -am se — валятися, качатися
váljda — можливо, може бути; напевно, мабуть
váljuš|jak, -ka, m. (mn. -ci) — галушка
ván — назовні, надвір, на вулицю
vänbráčni — позашлюбний, нешлюбний
vängradski — заміський, позаміський
váni — надворі; зовні
van|lija, ž. — ваніль
vanpartí|jac, -ca, m. — безпартійний
vänškoiski — позашкільний
vänjski — зовнішній
vanjština, ž. — зовнішність; зовнішній вигляд
värp|j, m. — крик, зойк; заклик
váp|iti, -jem — кричати, лементувати, зойкати
vápnen — вапняковий
vápno, s. — вапно
väradca, ž. i m. — шахрай; крутій; обманщик; облуда
vär|jati, -am — обманювати, ошукувати, обдурювати, шахраювати, шахрувати

vär|jati se, -am se — помилятися, хибити; обманюватися
värav — обманливий; ілюзорний
varijáci|ja, ž. — варіація
varijánta, ž. — варіант
várir|jati, -am — варіювати
värivo, s. — гарнір з овочів; вариво
várka, ž. — обман, ілюзія; **òptičká várka** — оптичний обман
vär|jiv — обманливий; ілюзорний
vär|jivòst, -i, ž. — обманливість, ілюзорність
Väršava, ž. (geogr.) — Варшава
váš — ваш
väta, ž. — вата
väterpol|o, -a, m. (sport.) — водне поло
vättra, ž. — вогонь, багаття, вогнище; пожежа; **između dvi|je vätre** — між двох вогнів
vätren — палкий, запальний, вогненний; вогнестрільний; **vätrenò drúžje** — вогнепальна зброя
vatrogás|jac, -ca, m. — пожежник
vätromět, m. — фейерверк
vätrostál|jan, -na, -no — вогнетривкий
váza, ž. — ваза
vazèln, m. — вазелін
váž|an, -na, -no — важливий, значний; **právití se vážan** — величатися, пишатися, здаватися

váž|iti, -im — вважатися, бути у вжитку, мати силу, мати відношення

vážno — важливо; **vřlo vážno!** (iron.) — дуже (вельми) важливо!

vážnůst, -i, ř. — вартість; значення, важливість

věčēr, -i, ř. і **věče, -ra, s.** — вечір; **dobra věčēr!** — добрий вечір!, доброго вечора!

věčera, ř. — вечеря

věčeras — сьогодні увечері

věčēr|ati, -am — повечеряти

věčēr|ni — вечірний

věč' (adv.) — уже

věč' (vezn.) — але, а

věči — більший

večina, ř. — більшість; **řpsolůtnā večina** — абсолютна більшість; **natpolůvřchnā večina** — переважна більшість

večřnřm — у більшості випадків

věd|ar, -ra, -ro — безхмарний, погожий, ясний; веселий, бадьорий; **kaō grřm iz věd-ra nřba** — як грім з ясного неба; **pod vědřřm nřbom** — надворі

vědřřna, ř. — ясна погода; веселість, життєрадісність

vědřř|iti se, -i se — ясніти, прояснитися

vědro, s. — відро

vegetácija, ř. — вегетація

vegetarijā|ac, -ca, m. — вегетаріанець

vegetarijānski — вегетаріанський

vělegrād, m. — велике місто

veleizdaja, ř. — державна зрада, зрада батьківщині

veleizdājnik, m. (mn. -ci) — державний злочинець (зрадник)

veřemājstor, m. — гросмейстер

velepřsjednřk, m. (mn. -ci) — крупний землевласник; поміщик

velesāj|am, -ma, m. — міжнародна виставка (ярмарка)

vělesila, ř. — велика, могутня держава

veřičānstven — величний, величавий, грандіозний

veřič|ati, -am — звеличувати, величати; славити, вихвалити

veřičřna, ř. — розмір, величина; велич

věřik — великий, крупний; **Věřikā Břřtānija** (geogr.) — Великобританія

veřikřduř|an, -na, -no — великодушний, щедрий

veřikřduřnůst, -i, ř. — великодушність, щедрість

věřjača, ř. — лютий

věna, ř. — вена

veněričřni — венеричний

věntřl, m. — клапан

ventřlácija, ř. — вентиляція

ventřlātor, m. — вентилятор

ventřlř|ati, -am — вентилювати, провітрювати

vě|uti, -em — в'янути; марніти, ху́днути, сохнути

vě|o, -la, m. — вуаль

veřma — вельми, дуже

vě|ar, -ra, m. (mn. -rovř) — дикий кабан

věř|ati se, -em se — лазити, лізти; карабкатися; пробиратися

věřřga, ř. — ланцюг

vertřkāla, ř. — вертикаль

vèrtikājan, -na, -no — вертикальний
vèrzija, ž. — вероія
vèrziran — знаючий, тямущий
vesèliti, -im — веселити, розвеселяти; забавляти, потішати
vesèliti se, -im se — веселитися, радіти, забавлятися
vesèlje, s. — веселість, радість
vèsejo, -la, -lo — веселий, радісний, життєрадісний
vèsláč, m. — весляр, гребець
vèslānje, s. — веслування
vèslati, -am — веслувати, гребти
vèslo, s. — весло
vèlsti, -zem — вишивати, мережити
vetèrān, m. — ветеран
veterinār, m. — ветеринар
vèz, m. (mn. -ovi) — вишивка
vèza, ž. — зв'язок, сполучення; спілкування, взаємини, відносини; **telefōnskā vèza** — телефонний зв'язок; **dovèsti ù vezu** — поставити у зв'язок
vèzati, -žem — прив'язати, зв'язати, зав'язати; в'язати, зав'язувати, зв'язувати
vèzen — мережаний; вишитий
vèzilja, ž. — вишивальниця
vezivati, -ujem — в'язати, зв'язувати, зав'язувати
vèzivo, s. — вишивка
vèznijk, m. (mn. -ci) (gram.) — сполучник
vī, vās — ви
vibrirati, -am — вібрувати
vīc, m. (mn. -evi) — анекдот; дотеп

vid, m. — зір, вигляд; **imati slāb vid** — недобачати, погано бачити; **imati u vidu** — мати на увазі; **ispūstiti iz vida** — випустити з виду, втратити з поля зору
vidjan, -na, -no — ясний, світлий, видимий
vidijk, m. (mn. -ci) — кругозір; вид, краєвид
vidjelo, s. — світло, денне світло; **zà vidjela** — завидна; **iznijeti nà vidjelo** — в'яснити
vidjeti, -im — бачити, побачити; **nè vidjeti dālje òd nosa** — не бачити далі свого носа
vidjeti se, -i se — бачитися; зустрічатися; виднітися, маячити, бовваніти; **vīdī se** — видно, очевидно
vidljiv — помітний, видний, видимий; очевидний, явний
vidni — зоровий; **vidni živac** — зоровий нерв
vidokrūg, m. — кругозір; горизонт; поле зору
vidra, ž. (zool.) — видра
vidēnje, s. — бачення; примара; зустріч; **dò skorōg vidēnja!** — до скорого бачення
vigjanj, -nja, m. — горно; кухня
vihor, m. — вихор
vijak, -ka, m. (mn. -ci) — гвинт
vijavica, ž. — завірюха, хуртовина, метелиця
vijèce, s. — віче; рада
vijek, m. (mn. vjèkovi) — вік; сторіччя; **novi vijek (pov.)** — новий час, нові часи; **srèdnji vijek (pov.)** — середньовіччя; **stāri vijek**

(pov.) — стародавній світ;
nà vijeke vjekóvā — споконвіку, на віки-вічні; **òtkad je svijeta i vijeka** — відколи світ стоїть
vijèn|ac, -ca, m. — вінець, віннок; гірлянда
vijest, -i, ž. — вістка, звістка; чутка
Vijetnam, m. (geogr.) — В'єтнам
vijùg|ati se, -a se — звиватися
vika, ž. — крик; зойк; лемент
víkati, -čem — кричати, лементувати, гвалтувати, гукати
víkend, m. — кінець тижня
víkendica, ž. i víkend-kuća, ž. — дача
vík|nuti, -em — крикнути; гукнути, покликати
vila,¹ ž. — чарівниця, фея, мавка, русалка
vila², ž. — вілла
vile, ž. mn. — вила, виаки
vilènjá|k, m. (mn. -ci) — чарівник, чародій
vilica¹, ž. — виделка
vilica², ž. — (anat.) щелепа
viljuška, ž. — виделка
vinárstvo, s. — виноробство
víno, s. — вино; **bijelò víno** — біле вино; **črno víno** — червоне вино; **stòlnò víno** — столове вино; **prírodnò víno** — натуральне вино
vinogrād, m. — виноградник
vinogrādār, m. — виноградар
vinogrādárski — виноградарський
vinogrādárstvo, s. — виноградарство

vinogradski — виноградний
vinova lòza, ž. — виноград, лоза
violína, ž. (muz.) — скрипка
violínist(a), m. — скрипаль, скрипач
violínistkinja, ž. — скрипачка
vir, m. (mn. -ovi) — вир, вирва, коловорот
vir|iti, -im — виглядати; стовбичити
visibaba, ž. (bot.) — пролісок
visina, ž. — висота, височина, зріст
visinski — висотний
vis|iti, -im — висіти
visok — високий, рослий, стрункий; вищий; **visokā péc** — домна; **visokā škòla** — вуз (вищий урчбовий заклад)
visokokvalificirān — висококваліфікований
visokokvalitet|an, -na, -no — високоякісний
visorāv|an, -ni, ž. — плоскогір'я, височина
viš|ak, -ka, m. (mn. -kovi) — останок; остача, залишок; **višak vrijèdnosti** — додаткова вартість
više — більше; кілька; **više-mānje** — більш-менш; **níšta više** — нічого більше; **više pútā** — неодноразово; **što više, to bòlje** — чим більше, тим краще; **dvā više dvā jèsu četiri** — двічі по два — чотири
višegòdišnji — багаторічний
višèstran — багатосторонній
višèstruk — багаторазовий
viši — вищий; **više òbrazovānje** — вища освіта
višnja, ž. (bot.) — вишня

višnjev — вишневий, з виш-
 ні
vitjak, -ka, -ko — стрункий,
 ставний
vitajlan, -na, -no — життєво
 важливий
vitěski — рицарський
vitěz, m. (mn. -ovi) — рицар,
 лицар
vititi, -jem — вити, звивати;
 сукати; плести
vititi se, -jem se — витися;
 сукатися; крутитися
viza, ž. — віза
vizija, ž. — видіння, мара
vizirati, -am — візувати
vječlan, -na, -no — вічний
vječno — споконвіку, вічно
vječnost, -i, ž. — вічність
vjěda, ž. — повіка
vjěkovni — віковий, сторіч-
 ний
vjenčani — вінчальний; **vjen-
 čani prstěn** — обручка;
 шлюбний (перстень)
vjenčanje, s. — вінчання, ве-
 сілля
vjenčati, -am — звінчати, од-
 ружити
vjenčati se, -am se — вінча-
 тися, одружитися
vjera, ž. — віра, релігія
vjérjan, -na, -no — вірний, на-
 дійний; достовірний, точ-
 ний
vjerenica, ž. — наречена
vjerenik, m. (mn. -ci) — же-
 них, наречений
vjeridba, ž. — заручини
vjeriti se, -im se — заруча-
 тися
vjérnik, m. (mn. -ci) — ві-
 руючий
vjerno — достовірно, точно,
 вірно
vjernost, -i, ž. — вірність

vjerodostojan, -na, -no —
 достовірний
vjeròjatlan, -na, -no — імо-
 вірний
vjeròjatno — мабуть, напев-
 но, певно, імовірно
vjěrolòmlan, -na, -no — віро-
 ломний
vjěrlovati, -ujem — вірити;
 довіряти
vjeròvnik, m. (mn. -ci) — кре-
 дитор
vjěrski — релігійний
vjěsnik, m. (mn. -ci) — віс-
 ник; посланець, гонець
vjěšala, s. pl. — шибениця
vjěšalica, ž. — вішалка
vjěšati, -am — вішати, виві-
 шувати, чіпляти
vjěšt — досвідчений; сприт-
 ний, вправний, умілий
vjěštak, m. (mn. -ci) — екс-
 перт
vjěštica, ž. — відьма
vjěština, ž. — спритність, дос-
 відченість, умілість, вправ-
 ність
vjětjar, -ra, m. (mn. -rovi) —
 вітер; **govòriti ù vjetar** —
 говорити на вітер; пускати
 слова на вітер
vjetrenjača, ž. — вітряк; віт-
 ряний млин
vjetrògonja, m. — вітрогон,
 вертихвіст
vjetròmetina, ž. — перехре-
 стя, роздоріжжя
vjěverica, ž. — білка
vjěžba, ž. — вправа, репети-
 ція, тренування
vjěžbatl se, -am se — вправ-
 лятися, тренуватися
vláda, ž. — уряд
vládajući — правлячий, пану-
 ючий, панівний

viádānje, s. — володіння, панування, правління; поведінка, поведження
vládār, m. — володар; правитель; монарх
vlád|ati, -am — панувати, царювати, володіти
vlád|ati se, -am se — поводитися
vládavina, ž. — панування, володарювання
vlāga, ž. — волога, вогкість
vlāk, m. (mn. -ovi) — поїзд, потяг; **bīzi vlāk** — скорий поїзд; **pūtničkī vlāk** — пасажирський поїзд; **tèretnī vlāk** — товарний поїзд
vlākno, s. — волокно
vlāsnica, ž. — власниця
vlāsnīk, m. (mn. -ci) — власник
vlāsnīštvo, s. — майно, власність
vlāst, -i, ž. — влада
viastèlin, m. — феодал, поміщик
vlāstīt — власний
vlastòručno — власноручно
vlāt, -i, ž. — билина
vlāž|an, -na, -no — вологий, вогкий
vlāž|iti, -im — зволожувати, змочувати; зрошувати
vlāž|iti se, -im se — промокати; зволожуватися; зрошуватися
vlāžnōst, -i, ž. — вологість, сирість, мокрота
vočárstvo, s. — садівництво
vōče, s. zb. — фрукти
vōcni — фруктовий
vōcnjāk, m. (mn. -ci) — фруктовий сад
vōd, m. (mn. -ovi) — кабель

vōda, ž. — вода; **niz vodu** — за водою; **ūz vodu** — проти води; **pītkā vōda** — вода для пиття; **tīha vōda brījege dèrē** — тиха вода греблю рве
vōdēci — провідний, панівний
vōden — водяний, водянистий
vōdenī — водяний, водний; **vōdenā pāra** — водяна пара
vōdič, m. — путівник; провідник; екскурсовод
vōdik, m. (kem.) — водень
vōditelj, m. — ведучий; конферансьє
vōd|iti, -im — проводити; вести, водити; **vōditi domačinstvo** — хазяйнувати, господарювати; **vōditi rāt** — воювати, вести війну
vōdnjīkav — водянистий
vodoīnstaiātēr, m. — водопровідник
vōdopād, m. — водопад
vōdorāv|an, -na, -no — горизонтальний
vōdosko|k, m. (mn. -ci) — фонтан, водограй
vōdovōd, m. — водопровід
vōdā, m. — вождь, керівник, ватажок, лідер
vōdēnje, s. — ведення; управління
voj|evati, -ujem — воювати
vôjni — військовий, військовий; **vôjnā bōlnica** — лазарет; **vôjni òbveznik** — призовник, військовозобов'язаний; **vôjnō úce** — військовослужбовець; **regulírati vōjnu òbavezu** — регулювати військовий обов'язок

vòjničkí — солдатський, військовий
 vòjnič, m. (mn. -ci) — воїн, солдат
 vòjska, ž. — армія; військо;
 íci u vòjsku — йти в армію
 vojskòvođa, m. — полководець
 vòjvoda, m. — воєвода; герцог
 vòkāl, m. (gram.) — голосний
 vòkatív, m. (gram.) — кличний відмінок
 vól, m. (mn. -ovi) — віл
 vòlān, m. — руль
 vòlt, m. (el.) — вольт
 vòlja, ž. — охота, воля; бажання; настрій; *nìje me vòlja* — неохота, не хочеться; *bíti dòbrě vòljě* — бути в доброму настрої; *bíti zlě vòljě* — бути в поганому настрої; *dò mñě vòljě* — скільки душі завгодно; *prěko voljě* — проти волі, мимо волі
 vòljjan, -na, -no — готовий, схильний, прагнучий
 vòljen — коханий, любий, милий, улюблений, любий
 vòljjeti, -lim — кохати, любити
 vònjati, -am — пахнути, тхнути
 vòsčak, -ka, m. — віск
 vòštan — восковий
 vòz, m. (mn. -ovi) — поїзд; віз
 vòzáč, m. — водій; візник; шофер; *vòzáč trāmva-ja* — вагоновожатий
 vòzjiti, -im — везти, возити
 vòzñi — проїзний; *vòznā kārta* — проїзний квиток; *vòz-*

nī rěd — розклад руху поїздів
 vòznja, ž. — їзда, проїзд; поїздка; плавання (кораблем)
 vrá|bac, -pca, m. — горобець
 vráč, m. — чарівник; чаклун; знахар
 vráčjati, -am — чаклувати, ворожити
 vráčjati, -am — повертати, віддавати
 vrág, m. (mn. -ovi) — чорт, біс
 vragòlān, m. — пустун, збиточник, шибеник, баламут
 vragòl|ja, ž. — витівка, вигадка, чортовиння, чортовщина
 vrāna, ž. (zool.) — ворона; гава
 vrán|jac, -ca, m. — вороний кінь
 vrāt, m. — шия; *slòmiti vrāt* — зламати шию
 vrāta, s. mn. — двері; ворота; брама
 vrātār, m. — швейцар; (sport.) воротар
 vrátjiti, -im — вернути, віддати, повернути
 vrátjiti se, -im se — повернутися, вернутися
 vrážji — чортячий
 vřba, ž. (bot.) — верба, лоза;
 žalosnā vřba (bot.) — плакуча верба; *na vřbi svìrala* — на вербі груші
 vřb|k, m. (mn. -ci) — вербник, вербняк
 vřč, m. (mn. -evi) — глек, глечик, горщик, кухоль
 vrěb|jati, -am — підстерігати, вистежувати, висліджувати
 vrěca, ž. — мішок, міх; лантух; *kúpiti máčka ù vřeci* — купити kota в мішку

vrednòta, *ž.* — цінність, вартість
vremenski — тимчасовий; часовий
vrénje, *s.* — кипіння, бродіння
vrělo, *-la, -lo* — пекучий, палючий; кипучий
vretěno, *s.* — веретено
vrjěti, *-im* — шумувати, бродити; киліти
vrěva, *ž.* — метушня; шум, гамір; колотнеча
vřh, *m.* (мн. *-ovi*) — верх, вершина; кінчик, вістря; верховина
vřhnje, *s.* — сметана; **křseio vřhnje** — сметана; **slăt-kō vřhnje** — вершки; **tūčeno slăt-kō vřhnje** — збити вершки
vřhōvni — верховний
vřhúnjac, *-ca*, *m.* — вершина, найвища точка, апогей
vrijědan, *-na, -no* — цінний, працьовитий, гідний, вартий, достойний, старанний
vrijěditi, *-im* — годітися; коштівати, бути в ціні
vrijědnōst, *-i*, *ž.* — вартість; цінність; гідність
vrijěditi, *-am* — ображати, кривдити
vrijěditi se, *-am se* — ображатися
vrijjěme, *-emena*, *s.* — пора, час; погода; **na krătko vrijjěme** — ненадовго; на короткий час; **ōd vremena dō vremena** — коли-не-коли, час від часу
vriřak, *-ka*, *m.* — пронизливий крик, вереск
vriřnjeti, *-em* — пронизливо крикнути, вереснути

vriřtati, *-im* — кричати, вищати, верещати
vrlina, *ž.* — добродесність, цнота
vřlo — дуже, **вельми**
vrlūditi, *-am* — блукати, бродити, никати
vřpca, *ž.* — мотузочок, шнур, шнурок, тасьма, стрічка, стьожка
vřpoiřiti se, *-im se* — вертітися, **крутитися**
vřsta, *ž.* — **категорія**, вид; порода; сорт; верста; гатунок; рядок
vřřidba, *ž.* — молотьба, обмолот
vřřilac, *-osa*, *m.* — виконавець; **vřřilac dūžnosti** — виконуючий обов'язки
vřřilica, *ž.* — молотарка
vřřiliti, *-im* — здійснювати, виконувати, чинити; **vřřiliti svōju dūžnost** — виконувати свій обов'язок; **vřřiliti premetāčinu** — обшукувати, робити обшук
vřřnjāk, *m.* (мн. *-ci*) — ровесник, одноліток
vřt, *m.* (мн. *-ovi*) — сад
vřtlic, *m.* — садочок; **djěčji vřtlic** — дитячий садок
vřtjeti, *-im* — вертіти, крутити
vřtjeti se, *-im se* — вертітися, крутитися; паморочитися, обертатися
vřtlār, *m.* — садівник
vřtlārstvo, *s.* — садівництво
vřtloj, *m.* (мн. *-zi*) — вир, вирва, коловорот
vřtni — садовий
vřtòglav — карколомний, запаморочливий
vřtòglavica, *ž.* — запаморочення

vrúc — жаркий, гарячий, пекучий, палючий
vrúcica, *ž.* — жар, гарячка, пропасниця, лихоманка
vrucina, *ž.* — жара, спека
vřv|jeti, **-im** — кишіти, юрмитися
vřcibatina, *ž.* — негідник; волюго; ледащо
vřca, *ž.* — тяга
vřcica, *ž.* (zool.) — вовчиця
vřčj|k, *m.* (mn. **-ci**) (zool.) — вівчарка
vřčji — вовчий
vřci, **-čem** — волочити, тягати, тягти; виїмати, витягувати; залучати, зтягувати;
vřci z|a n|s — водити за ніс

vřci se, **-čem se** — волочитися, брести
vřk, *m.* (mn. **-ovi**) (zool.) — вовк; **gl|adan kao vřk** — голодний як вовк; **m|i o vřku**, **a vřk na vr|ata** — про вовка помовка, а вовк у хату
vřlg|ar|an, **-na**, **-no** — вульгарний
vřlg|arn|ost, **-i**, *ž.* — вульгарність
vřlk|an, *m.* — вулкан
vřnen — вовняний, шерстяний
vřna, *ž.* — вовна, шерсть

Z, z

za (+ G., A., I.) — для; слідом; за, через
z|ab|ačen — запущений, закинутий, глухий; **z|ab|ačen|o m|j|esto** — глушина
z|ab|ad|jati, **-am** — втикати, вколювати
z|ab|ad|av|a — задарма, даремно, даром
z|ab|aš|ur|jiti, **-im** — заховати, засунути, затаїти, замовчати
z|ab|aš|ur|iv|ati, **-ujem** — ховати, засовувати, таїти, замовчувати
z|ab|ava, *ž.* — розвага, гулянка, забавка, забава; вечір; бал
z|ab|av|an, **-na**, **-no** — кумедний, втішний; розважальний; **z|ab|avn|a muz|ika** (gl|az|ba) — естрадна (популярна) музика

z|ab|av|jiti, **-im** — розважити, забавити
z|ab|av|jiti se, **-im se** — розважитися
z|ab|av|j|jati, **-am** — розважати, забавляти
z|ab|av|j|jati se, **-am se** — розважатися, бавитися
z|ab|ez|ek|n|uti, **-em** — здивувати, вразити
z|ab|ez|ek|n|uti se, **-em se** — здивуватися; зчудуватися
z|ab|ij|jati, **-am** — забивати, вбивати, заганяти
z|ab|ij|ž|jiti, **-im** — записати
z|ab|ij|ti, **-jem** — забити, вбити, загнати; **z|ab|iti s|ebi u| gl|avu** — убити собі в голову
z|ab|ij|ž|st|jiti, **-im** — заблицяти, засяяти
z|ab|l|ist|jati, **-am** — блиснути, засіяти

zàbluda, ž. — омана; помилка; **dovèsti u zàbludu** — увести в оману
zàboga (uzv.) — їй-богу, справді
zabò|ljeti, -i — заболіти
zàborāv, m. — забуття
zàborāv|an, -na, -no i zaborāv-|iv — забудькуватий
zabòrav|iti, -im — забути
zabòrav|jati, -am — забувати
zabò|sti, -dem — увіткнути, вколоти
zábran, m. — заповідник
zàbrana, ž. — заборона
zabrán|iti, -im — заборонити, наказати
zàbrānjen — заборонений, недозволений
zabran|jivati, -ujem — забороняти, боронити, наказувати
zàbrinūt — занепокоєний, заклопотаний, стурбований
zàbrin|uti, -em — стурбувати, заклопотати, занепокоїти
zàbrin|uti se, -em se — стурбуватися, заклопотатися, занепокоїтися
zabrinjáv|ati, -am — турбувати, клопотати, непокоїти
zabrinjáv|ati se, -am se — турбуватися, піклуватися, клопотатися, непокоїтися
zabú|jiti se, -im se — задивитися, вп'ялити (очі)
zábuna, ž. — замішання, збентеження; непорозуміння, помилка
zaci|jè|iti, -i — загоїтися, зажити, зарубцюватися, зарости
zac|je|jivati, -uje — загоюватися, заживати, зарубцюватися, заростати

zaci|jèlo — справді, дійсно, напевно
zacrvè|njeti se, -nim se — почервоніти, зашарітися, розчервонітися
zacv|jiti, -lim — застогнати, заплакати; запищати
zacv|č|ati, -im — зашкварчати, зацвіркати, зацвірчати
zacrvkùt|ati, -am — цвірінькнути
zачár|ati, -am — зачарувати; заворожити
zàčas — миттю, вмить
zачèp|iti, -im — заткнути, закоркувати
zачèp|jivati, -ujem — затикати, закорковувати
zачé|tak, -tka, m. (mн. -ci) — початок
zачè|ti, -nem — почати; завагітніти
zачètni|k, m. (mн. -ci) — основоположник; ініціатор, зачинатель
zачín, m. — приправа, пряність
zачín|iti, -im — заправити
zачín|jati¹, -am — заправляти, приправляти
zачín|jati², -em — починати, зачинати
zачуд|iti, -im — здіувати, вразити
zачудо — дивно, надивисвижу, на подив
zачу|ti, -jem — почути, зачути
záj|ci, -dem — зайти
zàdaća, ž. — задача
zadá|tak, -tka, m. (mн. -ci) — завдання; доручення; урок
zàd|ati, -am — задати, завдати, дати
zadá|vati, -jem — задавати, завдавати, давати

zadávjiti, -im — задүшити, за-
 давити
zadíjhati se, -šem se — зади-
 хнутися
zadirrkíjvati, -ujem — дражни-
 ти, чіпати
zädñj — останній; кінцевий;
 крайній
zadòb|jiti, -jem — роздобүти,
 добүти, дістати, одержати
zadobív|jati, -am — добүвати,
 роздобүвати, діставати
zädovòl|jan, -na, -no — ра-
 дис, рад, задоволений
zadovoljávajücí — задовіль-
 ний
zadovoljávänje, s. — задово-
 льняння
zadovoljáv|jati, -am — задово-
 льняти
zadovòl|jiti, -im — задово-
 льнити
zadovóljstvo, s. — задоволен-
 ня, втіха, радість
zadovóljština, ž. — задоволен-
 ня, сатисфакція
zadřht|jati, -im — затремтіти
zadrijèm|jati, -am — задри-
 мати
zádruга, ž. — кооператив; ар-
 тіль
zadrügär, m. — член коопе-
 ратива (артілі)
zádruž|jan, -na, -no — коопе-
 ративний, артільний
zadřž|jati, -im — стримати, за-
 тримати, зберегти
zadřž|jati se, -im se — затри-
 матися, ұтриматися, збе-
 регтися
zadržáv|jati, -am — зупиняти,
 стримувати, затримувати,
 зберігати
zadržáv|jati se, -am se — за-
 тримуватися, зупинятися
zädugo — надовго

zädüženöst, -i, ž. — заборго-
 ваність
zadužénje, s. — зобов'язання,
 обов'язок
zadúž|jiti se, -im se — забор-
 гувати
zafrkáv|jati, -am (razg.) — дра-
 жнити, морочити голову,
 жартувати
zàgad|jiti, -im — забруднити,
 закаляти; заялозити
zagarantír|jati, -am — поручи-
 тися, гарантувати
zàgasit — темний, неяскра-
 вий (колір)
zàgaz|jiti, -im — вступити
zàgled|jati se, -am se — зади-
 витися, вглядітися, втүпити
 (вп'ялити) очі; закохатися
zagledáv|jati se, -am se —
 вглядатися, задивлятися,
 втүплювати очі
zaglób|jiti, -im — вгрузнути,
 загрузнути
zaglób|jívati, -ujem — вгруза-
 ти, загрузати
zaguóp|jiti, -im — одурманити
 пошити в дүрні
zágluš|jan, -na, -no — оглуш-
 ливий
zaglúš|jiti, -im — заглушити;
 приглушити
zagluš|jívati, -ujem — заглу-
 шувати; глушити
zagnojáv|jati, -am — ұгноюва-
 ти
zagnò|jiti, -im — ұтноїти
zagnjáv|jiti, -im (razg.) — наб-
 риднути, пристати, надоку-
 чити
zagnjúr|jiti, -im — пірнути;
 занүрити
zagnjur|jívati, -ujem — пірна-
 ти, занүрювати
zagolíc|jati, -am — залоскота-
 ти; (přen.) зацікавити

zàgonēt|an, -na, -no — загадковий
 zàgonētka, ž. — загадка
 zagorčáv|ati, -am — робити гірким, псувати
 zagórč|iti, -im — зробити гірким, зіпсувати
 zagòr|jeti, -im — пригоріти, загоріти
 zagospodár|iti, -im — запанувати, заволодіти, оволодіти
 zagovár|ati, -am — захищати, підтримувати, замовити слівце
 zagovòrn|ik, m. (mn. -ci) — покровитель, захисник
 zàgrab|iti, -im — загребти
 zàgrada, ž. — дужка
 zagrád|iti, -im — загородити; відгородити
 zàgrcn|uti se, -em se — зач-линутися
 zàgr|jati, -em — зігріти, нагріти, розігріти; захопити
 zàgr|jati se, -em se — зігрітися; нагрітися; захопитися
 zagrijáv|ati, -am — зігрівати, нагрівати, розігрівати; захоплювати
 zagrijáv|ati se, -am se — зігріватися, нагріватися; захоплюватися
 zàgr|sti, -zem — надкусити, вкусити, закусити; розпочати (щось нелегке)
 zàgr|iti, -im — обняти, обійняти
 zàgr|iti se, -im se — обнятися, обійнятися
 zàgr|jāj, m. — обійми
 zagrn|uti, -em — загорнути, закутати; обгорнути
 zagrn|uti se, -em se — загорнутися, закутатися, обгорнутися

zagúš|iti, -im — задушити, за-давити
 zagúš|iti se, -im se — задушитися
 zagùš|iv — задушливий, паркий, важкий, душний, за-тхлий
 zagùš|ivòst, -i, ž. — духота, задуха
 zahlád|iti, -im — похолодати, похолоднішати
 zahladén|je, s. — похолодання
 zahlad|ivati, -ujem — холо-дніти, ставати холоднішим
 zaht|jèv|ati, -am — вимагати, домагатися; правити
 záht|jev, m. — домагання, ви-магання, вимога
 zàhvac|ati, -am — захоплюва-ти, охоплювати; зачерпу-вати
 zàhva|a, ž. — дяка, подяка
 zàhvál|an, -na, -no — вдячний
 zahvál|iti (se), -im (se) — по-дякувати, віддякувати
 zahvál|nòst, -i, ž. — вдячність, дяка, подяка
 zahval|ivati (se), -ujem (se) — дякувати, віддякувати
 zahváln|ju|ći — завдяки
 zàhvāt, m. — охоплення
 zàhvat|iti, -im — захопити, охопити; зачерпнути
 zaigr|ati, -am — заграти
 zainteres|jati, -am — заціка-вити
 zainteres|jati se, -am se — зацікавитися
 zàlsta — дійсно, справді, да-лебі, насправді
 zá|jam, -ma, m. (mn. -movi) — позика
 zàjamč|iti, -im — доручити, поручити, гарантувати
 za jaú|kati, -čem — застогна-ти; заохкати

zàjeczati, -am — схлипнути
zajèdřjiv — каверзний, ущип-
 ливий
zàjednica, ř. — об'єднання,
 спілка, колектив; **řádnà zà-
 jednica** — робітничий ко-
 лектив
zàjedničkř — спільний, зага-
 льний, гуртовий
zàjedno — гуртом, разом, за-
 одно, спільно, вкупі
zàkasnjiti, -im — запізнитися,
 спізнитися
zakàřljati, -em — кашлянути
zakařnjávjati, -am — спізню-
 ватися, запізнюватися
zakařnjénje, s. — запізнення,
 спізнення
zaká|zati, -řem — призначи-
 ти, замовити; не виправда-
 ти
zakazřivati, -ujem — призна-
 чати, замовляти; не виправ-
 дувати
zakářjati, -am — відламува-
 ти; відривати; недодавати,
 недоплачувати
zàkinřuti, -em — відламати;
 відірвати; недодати, недо-
 платити
zakář|jeti, -im — закипіти,
 скипіти
zàklanřjati, -am — заслоняти,
 заступати, затуляти; хова-
 ти
zàklanřjati se, -am se — хова-
 тися; затулятися; заслоня-
 тися
zàkř|jati, -oljem — зарізати,
 заколотити; вбити
zàkř|řeti se, -unem se — при-
 сягти, поклястися
zàkletva, ř. — клятва, прися-
 га; **polòřiti zàkletvu** — да-
 ти присягу, присягти

zàklinřjati se, -em se — при-
 сягати, клястися
zàkřion, m. — сховище; пе-
 рекриття; заслон
zaklònjiti, -im — затуляти, за-
 слонити; сховати
zàkřjučřak, -ka, m. (m.p. -ci) —
 завершення; висновок; ре-
 зюме
zakřjučřjati, -am — замкнути,
 заперти на ключ
zakřjučřávjati, -am — замика-
 ти, запирати на ключ
zakřjučřénje, s. — завершен-
 ня; укладення; закінчення
zakřjučřřiti, -im — укласти; за-
 вершити; закінчити
zakřjučřívánje, s. — укладан-
 ня; завершування; закінчу-
 вання; висновок; умовивід
zakřjučřřivati, -ujem — уклада-
 ти, завершувати, закінчу-
 вати
zàkřjučřni — кінцевий, при-
 кінцевий, заключний
zàkřon, m. — закон; **nůřda
 zàkřon mřjenřà** — потреба
 (нужда) мінєє закон
zàkřonit — законний
zàkřonodávřan, -na, -no — за-
 конодавчий
zàkřonodávřstvo, s. — законо-
 давство
zàkřonomřřřan, -na, -no — за-
 кономірний
zàkřonskř — законний
zakòřjati, -am — закопати, за-
 рити
zakòřávjati, -am — закопува-
 ти, заривати
zakòřčřjati, -am — застебнути
zakòřčřávjati, -am — застігати
zàkřčen — захаращений, за-
 стопорений
zàkřčenost, -ř, ř. — затор

zakřč|iti, -im — захаращити, застопорити, завалити, перегородити
zakřč|ivati, -ujem — захаращувати, застопорювати, завалювати, перегороджувати
zàkrpa, ž. — лата, латка
zàkržl|a|o, -la, -lo — захирлий; зашкарублий, заниділий
zàkržl|jati, -am — захиріти; зашкарублюти; занидіти
zàkuh|jati, -am — заварити, закип'ятити; закипіти; (přen.) затіяти
zakuháv|jati, -am — заварювати
zàkuk|jati, -am — заплакати, заголосити
zákup, m. — оренда, найми
zákup|ac, -ca, m. — орендар
zakúpiti, -im — орендувати
zakupnìna, ž. — орендна плата
zákuska, ž. — закуська
zàkvač|iti, -im — заперти, застібнути
zàlágānje, s. — старанність, пильність
zalagaònica, ž. — ломбард
zàlágati, -žem — закладати; давати під заклад
zài|gati se, -žem se — заступатися; відстоювати, наполягати, клопотати
zàlaj|jati, -em — загавкати; забрехати
zàlaz, m. — захід
zàlaz|iti, -im — бувати, заходити, навідуватись; заходити
zàlèd|iti, -im — заморозити, скувати (стяти) льодом
zàlede, s. — тил, затилля; опора

zàlèd|ivati, -ujem — заморожувати, сковувати (стигати) льодом
zàlèt|jeti se, -im se — заліпити
zàliha, ž. — запас
zàlijèp|iti, -im — заліпити, склеїти
zàlijè|tati se, -cem se — залітати, влітати
zàlijèv|jati, -am — заливати, поливати
zàli|sci, -zaka, m. mn. — бакки, бакенбарди
zàli|ti, -jem — залити, полити
zàlog, m. — запорука, застава, заклад
zàlogāj, m. — шматок, кусень
zàlòž|iti, -im — закусити, попоїсти; закласти; дати під заклад
zàlòž|iti se, -im se — вступитися, заступитися
zàlúd|iti, -im — звести з розуму; обманути, обдурити
zàlúdu — даремно, марно
zàluđ|ivati, -ujem — зводити з розуму; обманювати, дурити
zàlút|jati, -am — заблудитися, збитися з дороги
zàljev, m. — бухта, затока
zàljúb|iti se, -im se — закохатися
zàljúb|jen — закоханий
zàljubl|jivati se, -ujem se — закохуватися
zài|júl|jati, -am — заколихати, загойдати
zamagl|jivati, -ujem — затуманювати
zàma|h, m. (mn. -si) — змах, помах; розмах, порив
zamáhn|uti, -em — замахати, помахати
zám|ak, -ka, m. (mn. -ci) — замок

zãmám|an, -na, -no — приваб-
ливий, принадний
zamár|ati, -am — втомлюва-
ти
zamár|ati se, -am se — втом-
люватися
zãmāš|an, -na, -no — об'єм-
ний, значний, крупний
zamát|ati se, -am se — кута-
тися
zàma|zati, -žem — забрудни-
ти, замазати, замурзати
zàme|tak, -tka, m. (mн. -ci) —
зародок
zamijèn|iti, -im — замінити;
обмінити; заступити
zamijèn|iti se, -im se — за-
міщатися; обмінятися
zamijès|iti, -im — замісити
zàmir|ati, -em — завмирати,
замлівати
zàmis|ao, -li, ž. — замісел, за-
дум, думка
zàmisl|iti, -im — замислити;
задумати, надумати; уяви-
ти
zàmisl|iti se, -im se — вдума-
тися, задуматися; уявити
собі
zamiš|jati, -am — замишля-
ти, задумувати; уявляти со-
бі
zamiš|jen — задумливий, за-
думаний, уявлюваний
zámjena, ž. — заміна, підмі-
на; заміщення; обмін; **ù**
zámjenu — взамін
zámjenica, ž. (gram.) — зай-
менник
zámjen|k, m. (mн. -ci) — зас-
тупник, замісник
zamjen|ivānje, s. — заміна,
підміна; заміщування
zamjen|ivati, -ujem — за-
міняти, замінювати; замі-

щати, заступати; обміню-
вати
zamjeráv|ati, -am — дорікати
zamjeráv|ati se, -am se — до-
рікати, сваритися
zàmjer|iti, -im — дорікнути
zàmjer|iti se, -im se — по-
сваритися, дорікнути
zámka, ž. — западня; петля,
лабети
zamò|iti, -im — попрохати,
попросити
zámor, m. — втома
zámor|an, -na, -no — втомний,
томливий, виснажливий
zamòt|ati, -am — загорнути;
замотати, запакувати
zamotoáv|ati, -am — загорта-
ти; запакувати; замоту-
вати
zamračén|je, s. — затемнення
zamrač|iti, -im — затемнити
zamrač|ivati, -ujem — затем-
нювати, затемняти
zámri|jeti, -em — завмерти
zamřs|iti, -im — заплутати,
переплутати
zamrs|ivati, -ujem — заплуту-
вати, переплутувати
zámřšen — плутаний, заплу-
таний
zamrzáv|ati, -am — заморо-
жувати; замерзати
zamřz|iti, -im — зненавидіти
zámrn|uti, -em — замерзну-
ти; заморозити
zàmuc|ati, -am — заїкнутися
zànāt, m. — ремесло, профе-
сія; фах
zanātli|ja, m. — ремісник
zanātli|jskī — ремісницький
zànātskī — ремісничий
zanemár|iti, -im — запустити,
занедбати; залишити без
уваги

zanemar|ívati, -ujem — запустити, занедбувати; залишити без уваги
zanèsen — замріяний, захоплений
zanesèn|ǎk, m. (mn. -ci) — фантаст, мрійник
zàn|ijeti, -esem — завагітніти; захопити
zàn|ijeti se, -esem se — захитатися; захопитися
zanímānje, s. — заняття; професія; інтерес
zaním|ati, -am — інтересувати, цікавити
zaním|ati se, -am se — цікавитися, займатися, інтересуватися
zanìmjiv — інтересний, цікавий
zanìmjiv|ōst, -i, ž. — інтерес, зацікавлення, цікавість
zános, m. — захоплення, захват, підйом, піднесення, ентузіазм; запал, порив
zános|an, -na, -no — чарівний, захоплюючий, чудовий
zandš|iti, -im — захоплювати; зачаровувати
zandš|iti se, -im se — похитуватися; захоплюватися
zānovijet|an, -na, -no — набридливий
zanovijèt|ati, -am — набридати, надокучати
zanj|šhati, -šem — колихнути, хилити, гойдати
zǎo, -la, -lo — злий, лихий, недобрий, поганий, кепський
zaob|íci, -dem — обминати, обходити
zaobilaz|an, -na, -no — обхідний, об'їзний; **zaobilazan pút** — манівець, манівці

zaobilaz|iti, -im — обминати, обходити
zàokrēt, m. — поворот, зворот
zaokrúž|iti, -im — оточити, заокруглити
zaokruž|ívati, -ujem — оточувати, заокруглювати
zàokup|iti, -im — зайняти, захопити, причепитися
zaokúp|jati, -am — займати, захоплювати, чіплятися
zadstaj|ati, -em — відставати, залишатися позаду
zadstal|ōst, -i, ž. — відсталість, відставання
zadstaj|o, -la, -lo — відсталий
zadstaj|ti, -nem — відстати, залишитися позаду
zaoštrávānje, s. — загострення
zaoštráv|ati, -am — загострювати, відточувати; чинити
zaoštr|iti, -im — загострити, відточити
zàova, ž. — зовиця
západ, m. — захід
zàpad|ati, -am — западати; попадати; випадати; заходити
západni — західний
zapadnoevropski — західноєвропейський
zapakír|ati, -am — упакувати, запакувати
zapál|iti, -im — запалити, застмалити
zapál|iti se, -im se — запалитися, загорітися
zapaljénje, s. — запалення
zàpām|jiti, -im — запам'ятати
zapán|jiti, -im — вразити, здивувати; приголомшити
zapán|jiti se, -im se — остовпіти, заніміти; здивуватися

zapanj|ivati, -ujem — вражати; дивувати; приголомшувати
zápara, ž. — духота, задуха
zapa|sti, -dnem — запасти; попасти, впасти; зайти
zapaz|iti, -im — помітити, примітити
zapáz|ati, -am — помічати, примічати
zapečac|ivati, -ujem — запечатувати
zapěcat|iti, -im — запечатити
zaplěti, -nem — зачепитися; застряти
zapat|jáv|ati, -am — заплітати, перекручувати; заплутувати
zapln|jati, -em — зачіплюватися; застрявати
zápis, m. — замітка; запис
zapí|sati, -šem — записати, вписати
zapis|ivati, -ujem — записувати; вписувати
zápisník, m. (mn. -ci) — протокол
zapít|ati, -am — спитати, запитати
zapjev|ati, -am — заспівати
zapla|kati, -čem — заплакати
zapláms|ati, -am — запалати
zaplaš|iti, -im — злякати, злякати, перелякати, налякати
zaplěsati, -šem — затанцювати
zaplěsti, -tem — заплести; заплутати
záplet, m. — плутанина, ускладнення
zaple|tati, -čem — заплітати; ускладнювати, заплутувати
zaplijen|iti, -im — забрати, захопити, заповонити; конфіскувати

zapliv|ati, -am — поплисти, попливти
zaplòv|iti, -im — поплисти, попливти
zap|jenj|ivati, -ujem — забирати, захоплювати, полонити, конфісковати
zapljuskívānje, s. — плескіт
zapljusk|ivati, -ujem — запліскувати; забризкувати
zapl|jusr|uti, -em — заплеснути; забризкати
zapòč|ěti, -nem — почати, розпочати; затіяти
zapòčin|jati, -em — починати, розпочинати; затівати
zapomá|gati, -žem — кликати на допомогу
zaposlen — зайнятий, забезпечений роботою
zapos|ěnje, s. — посада, робота
zapòsl|iti, -im — дати роботу, прийняти на роботу
zapòstav|iti, -im — обійти, недооцінити; залишити поза увагою
zapòstav|jati, -am — обходити, недооцінювати; залишати поза увагою
zapoš|jáv|ati, -am — давати роботу, брати на роботу
zàpovijed, -i, ž. — наказ, розпорядження
zapovijèd|ati, -am — наказувати, веліти; розпоряджатися
zapòvjed|iti, -im — наказати, звеліти; розпорядитися
zapovjèdníčkí — владний
zàpravo — справді, дійсно; відверто кажучи
zàprega, ž. — упряжка, запряжка
zaprégn|uti, -em — запрягти

zâpreka, *ž.* — перешкода, перепона
zaprém|ati, *-am* — вміщати; займати (простір)
zâpremina, *ž.* — смність, об'єм
zaprepást|iti, *-im* — вразити; приголомшити
zaprepašć|ivati, *-ujem* — вражати; приголомшувати
zaprijèt|iti, *-im* — пригрозити
zapfl|jati, *-am* — насмітити, замазати, забруднити
zapròs|iti, *-im* — посватати дівчину
zâpuć|ati, *-am* — почати стріляти, стрельнути
zapuckèt|ati, *-am* — хруснути, цвѡхнути, затріщати
zapùst|iti, *-im* — запустити, занедбати
zâpuš|iti, *-im* — заткнути; закурити, запалити
zapùšt|ati, *-am* — запустити, занедбувати
zâpušten — занедбаний
zâr — невже, хіба; чи
zârada, *ž.* — заробіток; , прибуток
zarád|iti, *-im* — заробити; заслужити
zarađ|ivati, *-ujem* — заробляти; заслужувати
zarást|ati, *-am* — заростати, обростати
zarás|ti, *-tem* — зарости, обрости
zàrat|iti se, *-im se* — почати війну, втупити в війну
zâraza, *ž.* — зараза; інфекція
zâraz|an, *-na*, *-no* — заразний, інфекційний
zaráz|iti, *-im* — заразити
zaražáv|ati, *-am* — заражати
zařđalo, *-la*, *-lo* — іржавий

zařđ|ati, *-am* — заіржавіти, покритися іржею
zarećí se, *-čem se* — заректися, дати слово
zárez, *m.* — надріз; кома
zarícatí se, *-čem se* — зарікатися, давати слово
zàrin|uti, *-em* — всадити, вштовхнути
zarobljáv|ati, *-am* — полонити
zarobljèni|k, *m.* (*mn.* *-ci*) — полонений
zarobljeništvo, *s.* — полон
zaròn|iti, *-im* — пірнути
zàručnica, *ž.* — наречена
zàručni|k, *m.* (*mn.* *-ci*) — наречений, жених
zâruke, *ž.* *mn.* — заручини
zarumèn|iti se, *-im se* — зарум'янитися, зашарітися, почервоніти
zàsad — поки що
záseb|an, *-na*, *-no* — окремих, особливий
záse|lak, *-ika* і *-oka* (*mn.* *-ci*) — виселок, сільце
zàsíćen — насичений
zasić|ivati, *-ujem* — насичувати, нагодувати
zasić|ivati se, *-ujem se* — наїдатися
zasij|ati, *-em* — засіяти, заблищати
zasijèć|ati, *-am* — підрубати; засікати; надрізувати; врізати
zàsip|ati, *-am* — засипати, обсипати, посипати
zásit|an, *-na*, *-no* — ситний
zàsit|iti, *-im* — нагодувати
zàsit|iti se, *-im se* — насититися, наїстися
zàs|jati, *-am* — засяяти, заблищати

zàs|jeda, ž. — засада, засідка
zas|jéd|anje, s. — засідання,
 сесія
zas|jéd|jati, -am — засідати
zàs|je|k, m. (mn. -ci) — над-
 різ
zàs|jen|iti, -im — затінити
zas|jen|jivati, -ujem — затіню-
 вати, перевершувати
zàs|je|sti, -dnem — засісти
zas|lád|iti, -im — підсолодити,
 засолодити
zas|lad|jivati, -ujem — підсо-
 лоджувати, солодити
zas|li|jèp|iti, -im — засліпити
zàs|luga, ž. — заслуга
zàs|luž|an, -na, -no — заслуже-
 ний
zàs|lū|žen — заслужений
zas|lū|žiti, -im — заслужити;
 заробити
zas|luž|jivati, -ujem — заслуго-
 вувати; заробляти
zas|ljèp|jivati, -ujem — зас-
 ліплювати
zas|ljèp|ju|jū|ći — осліплюю-
 чий
zasmét|jati, -am — завадити,
 перешкодити
zasnív|jati, -am — засновува-
 ти; організовувати; обгрун-
 товувати
zasn|òv|jati, -ujem — заснува-
 ти; організувати; обгрун-
 тувати
zàs|p|jati, -im — заснути
zas|rám|iti, -im — засоромити,
 присоромити
zas|rám|iti se, -im se — засо-
 ромитися; зніяковіти
zàsta|jati, -em — зупинятися
zastakl|jivati, -ujem — скли-
 ти
zàstar|jo, -jela, -jelo — перес-
 тарілий, застарілий

zàstar|jeti, -im — застаріти,
 постаріти
zàsta|ti, -nem — зупинитися
zàstava, ž. — стяг, прапор
zastíd|jeti se, -im se — засо-
 ромитися, зніяковіти
zàstir|jati, -em — запинати;
 завішувати; застеляти
zàsto|j, m. — застій; перебіг;
 затримка, зупинка
zàstor, m. — завіса
zastrán|iti, -im — збитися з
 дороги; відсторонитися; за-
 плутатися
zastran|jivati, -ujem — зби-
 ватися з дороги; відсторони-
 нятися; заплутуватися
zastraš|jivati, -ujem — заляку-
 вати
zàstr|ijeti, -em — запнути; за-
 вісити; застелити
zastúp|jati, -am — заміщати,
 заміняти, заступати; пред-
 ставляти
zástupn|ik, m. (mn. -ci) —
 представник; захисник; за-
 ступник, депутат
zasú|kati, -čem — засукати
zàs|un, m. — засув
zàs|ū|ti, -pem — засіпати, об-
 сіпати, посіпати
zasvír|jati, -am — заграти
zašaráf|iti, -im, v. zaviti
zašaraf|jivati, -ujem, v. zavi-
 jati
zašl|jiti, -im — застругати,
 загострити
zàšl|iti, -jem — зашити
zašív|jati, -am — зашивати
zàštita, ž. — захист, оборо-
 на, охорона
zaštít|iti, -im — відстояти, за-
 хистити, оборонити
zaštít|iti se, -im se — оборо-
 нитися, захиститися

záštitiŋk, m. (mn. -ci) — захисник
zàšto — чому, чого, навіщо, нащо
zašúšt|ati, -im — шелеснути, зашелестіти, зашарудіти
zašút|jeti, -im — замовчати, замовкнути
zatá|jiti, -im — приховати, затаїти
zatalàs|ati, -am — заколихати; схвилювати
zatalàs|ati se, -am se — заколихатися; захвилюватися
zatè|cí, -čem — застати
zatè|cí se, -čem se — опинитися
zatég|uti, -em — натягти, зтягти
zatetür|ati, -am — захитати-ся, захилитатися
zàtil|jak, -ka, m. (mn. -ci) — потилиця
zàtim — потім, потому; описля, далі
zàtiš|je, s. — штиль, затишшя; затишок
zàt|je|cati, -čem — заставати
zàt|je|cati se, -čem se — опинятися
zàtō — тому, того
zatočèniŋk, m. (mn. -ci) — в'язень, ув'язнений
zatòm|liti, -im — сховати, приховати
záton, m. — затока; затон
zatráz|liti, -im — попрохати; поставити вимогу; **zatráz|liti objašn|jénje** — зажадати пояснень
zatr|òvati, -ujem — отруїти, потруїти; (pren.) зіпсувати, внести розлад
zat|p|ati, -am — завалити, засипати

zatr|pá|v|ati, -am — завалювати, засипати
zàtr|iti, -em — викоренити, знищити
zàtucān — забитий; (pren.) тупий, обмежений, впертий, нерозвинений
zatup|j|ivati, -ujem — затуплювати
zatup|j|ivati se, -ujem se — притупитися, затуплюватися
zatùtn|jiti, -im — заgrimіти
zàtvár|ati, -am — зачиняти, запирати, замикати, заплющувати, закривати; ув'язнювати
zátvor, m. — тюрма, в'язниця; арешт, ув'язнення
zàtvoren — зачинений, замкнений, замкнутий, закритий; ув'язнений
zàtvorèniŋk, m. (mn. -ci) — в'язень, ув'язнений
zàtvòr|iti, -im — зачинити, заперти, замкнути, закрити, затулити, заплющити; ув'язнити
zàudar|ati, -am — віддавати (чимось); тхнути, смердіти
zàur|l|ati, -am — завити; заскиглити
zàustav|liti, -im — спинити, зупинити; припинити; затримати
zàustav|liti se, -im se — зупинитися; затриматися
zàustav|l|jān|je, s. — зупинка
zàustav|l|jati, -am — зупиняти; затримувати
zàustav|l|jati se, -am se — спинятися, зупинятися; припинятися; затримуватися
zàuvijek — назавжди, навіки
zàuzēt — зайнятий

zauz|ěti, -mem — зайняти; захопити, заволодіти
zauz|ěti se, -mem se — заступитися, клопотатися
zauzimānje, s. — клопотання, клопіт
zauzim|ati, -am — займати; забирати, захоплювати
zauzim|ati se, -am se — заступатися; клопотати
zavad|iti, -im — посварити
zavad|ati, -am — сварити
zavál|iti se, -im se — розсіститися
zavar|ati, -am — обманути, обдурити
zavaráv|ati, -am — обманювати, дурити
zavár|iti, -im — зварити
zavar|ivati, -ujem — зварювати
zavè|sti, -dem — завести, внести; звести, спокусити
zavé|zati, -žem — зав'язати, зв'язати
zavez|ivati, -ujem — зав'язувати, зв'язувати
zàvežljāj, m. — згорток, клунок, вузол
zàvičāj, m. — місце народження, рідні місця
závid|an, -na, -no — заздрий, заздрісний, завидючий; завидний
závid|jeti -im — заздрити, завидувати
zavíjānje, s. — виття
zavíj|ati¹, -am — вити, скиглити
zavíj|ati², -am — завертати; скручувати, загвинчувати; бинтувати, завивати, замотувати
zavír|iti, -im — заглянути
zavir|ivati, -ujem — заглядати

závis|an, -na, -no — залежний
závis|iti, -im — залежати
závisnōst, -i, ž. — залежність
závist, -i, ž. — заздрість, заздрощі
zàvi|iti, -jem — завинути, забинтувати; завернути, замотати; закрутити, загвинтити
zavìt|ati, -am — розмахнути, розхитати
závjera, ž. — змова
zavjerèni|k, m. (mn. -ci) — змовник
závjesa, ž. — завіса, штора; фіранка
závjet, m. — заповіт; клятва
zavíád|ati, -am — заволодіти, запанувати, опанувати; почати управляти
zavladáv|ati, -am — оволодівати, опановувати
závod, m. — завод, інститут, установа
zavòd|iti, -im — заводити, вносити; спокушати, зводити
zavòdljiv — спокусливий, звабний, знадний
závodni|k, m. (mn. -ci) — лобелас, спокусник
zàvođēnje, s. — спокуса
závōj, m. — перев'язка, пов'язка, бинт; звій, заворот
zavò|jeti, -lim — вполюбити, полюбити, покохати
zavri|èd|iti, -im — заслужити
zavrn|uti, -em — закрутити, завернути, загвинтити
završáv|ati, -am — завершувати; закінчувати, кінчати
zàvřšen — довершений, завершений
završě|tak, -tka, m. (mn. -ci) — кінець, закінчення

završ|iti, -im — завершити, кінчити, закінчити
završni — заключний; кінцевий, завершальний; **završni račūn** — заключний баланс
zāvrt|an], -nja, m. — гвинт, шуруп
zāvrt|ati, -cem — закручувати, завертати, загвинчувати
zāvrt|jeti, -im — крутнути, закрутити; загвинтити; почати крутити
zavú|ći, -čem — засунути
zavú|ći se, -čem se — забратися, залізти; пробратися
zaze|è|njeti se, -ni se — зазеленитися, озеленитися
zàzr|jati, -em — побоюватися, боязливо озиратися; соромитися
zázor|an, -na, -no — безчесний, ганебний, безславний
zazvíd|jati, -im — свиснути; загудіти
zazvòn|iti, -im — задзвонити
zažè|ljeti, -lim — схотіти, забажати, забагнути
zažè|ljeti se, -lim se — скучити, забажати, захотіти
zažmír|iti, -im — прищуритися
zažút|jeti (se), -im (se) — пожовтіти, стати жовтим
zbác|iti, -im — скинути; звалити; повалити
zbcá|vānje, s. — скинення; повалення
zbcá|vati, -ujem — скидати, звалювати; валити
zbf|jati, -am — збивати, стискати; з'єднувати, згуртовувати; **zbf|jati šálu** — жартувати

zbilja¹, ž. — дійсність, реальність
zbilja² — справді, далєбі, щоправда
zbir, m. — сукупність; (mat.) сума
zbirka, ž. — колекція, підбір
zbi|ti, -jem — збити, стиснути, з'єднати, згуртувати; **zbiti (svòje) rēdove** — згуртувати ряди
zbi|ti se¹, -jem se — збитися, стиснутися; з'єднатися
zbi|ti se², -ude se — трапитися, статися
zbív|ati se, -a se — траплятися, ставатися
zblíž|āvānje, s. — зближування
zblíž|āvjati, -am — зближувати, ріднити
zblíž|āvjati se, -am se — зближуватися, сходитися, здружуватися
zblíž|enje, s. — зближення
zblíz|iti, -im — зблизити, поріднити
zblíz|iti se, -im se — зблизитися, зійтися
zbog (+G.) — ради, заради, через; **zbog čèga** — нащо
zbdgom! — прощайте!
zbòr, m. (mн. -ovi) — сходка, мітинг; хор; **zbòr rádnih ljúdi** — збори трудящих
zborni — збірний; хоролий
zbornik, m. (mн. -ci) — збірник; кодекс
zbrá|jānje, s. — підраховування; складання
zbrá|jati, -am — складати, підсумовувати; підраховувати
zbrāt|im|iti se, -im se — побрататися
zbr̃da-zd̃ola — звідусіль потрошку, звідки трапляється

zbrin|uti, -em — забезпечити
zbrinjá|vati, -am — забезпечу-
 вати
zbřka, ž. — плутанина
zbřkan — плутаний, заплута-
 ний, неясний
zbrôj, m. — підсумок, резуль-
 тат
zbrôjiti, -im — підрахувати;
 підсумувати, скласти
zbún|iti, -im — збентежити,
 сконфузити
zbún|iti se, -im se — сконфу-
 зитися, збитися, розгубити-
 ся, зніяковіти
zbûmjen — ніяковий, розгуб-
 лений, сконфужений
zbûmjenôst, -i, ž. — зніяковін-
 ня, замішання, незручність,
 збентеження, розгубленість
zbunjívati, -ujem — конфузи-
 ти, бентежити
zbunjívati se, -ujem se — ня-
 ковіти, розгублюватися, то-
 ропіти
zďesna — праворуч, справа
zďjela, ž. — миска
zďrāv — здоровий, дужий,
 міцний; **živ i zďrāv** — не-
 пошкоджений, живий і здо-
 ровий; **zďrāv kao drěn (kao**
rība) — здоровий як тур
zďrāvica, ž. — тост, здравиця
zďrāvlje s. — здоров'я; **piti**
u ċije zďrāvlje — пити за
 чнесь здоров'я
zďrāvô! — здрастуй!
zďrāvstvenī — лікувальний;
zďrāvstvenā zāštita — охо-
 рона здоров'я
zďrāvstvo, s. — охорона здо-
 ров'я
zďrôb|iti, -im — роздавити
zďrúz|iti, -im — з'єднати, об'-
 єднати, згуртувати

zďrúz|iti se, -im se — з'єдна-
 тися, об'єднатися, згурту-
 ватися
zďruzívati, -ujem — з'єдну-
 вати, об'єднувати, згурто-
 вувати
zďruzívati se, -ujem se —
 з'єднуватися, об'єднувати-
 ся; здружуватися, сходити-
 ся, згуртовуватися
zėbnja, ž. — занепокоєння
zėc, m. (mn. -čevi) — заець;
ù tōm grīmu lėži zėc — ось
 де собака заритий; **sprėma-**
ti rázanj, a zėc ù šumi —
 де те теля, а ти вже з
 довбнею
zėlėn¹, -i, ž. — зелень
zėlėn² — зелений; незрілий
zėlėnāš, m. — лихвар
zėlėnġo, s. — зелень
zėlėnjeti (se), -ni (se) — зе-
 лєнити(ся)
zėlje, s. — зілля, овочі
zemājski — земний
zėmička, ž. — булочка
zėmlja, ž. — земля; країна
zėmujāk, m. (mn. -ci) — зем-
 льяк, співвітчизник
zėmljišni — земельний
zėmljište, s. — ґрунт
zėmljopis, m. — географія
zėmljopósjednġk, m. (mn. -ci)
 — землевласник
zėmljórādnġk, m. (mn. -ci) —
 хлібороб, землероб
zėmljórādnja, ž. — землероб-
 ство
zėmūnica, ž. — землянка
zėpstī, -bem — мерзнути
zėt, m. (mn. -ovi) — зять
zgāđiti se, -im se — викли-
 кати огиду, відразу
zgarište, s. — пожарище, зга-
 рище, попелище

zgäz|iti, -im — розтоптати; наступити
zglöb, m. (mn. -ovi) — суглоб
zgnjéc|iti, -im — стиснути, здавити, зім'яти, роздавити
zgöd|an, -na, -no — славний, зручний, зграбний, гарний, слухний, придатний, вдалиний
zgodí|tak, -tka, m. (mn. -ci) — виграш
zgräb|iti, -im — схопити
zgräda, ž. — споруда, побудова, будівля; приміщення; будинок, будова
zgräz|ati se, -am se — жахатися
zgríjès|iti, -im — провинитися; погрішити
zgrñ|uti, -em — згребти, згорнути; зібрати, накопичити
zgrì|tati, -ćem — згрібати; збирати, нагромаджувати
zgùsn|uti, -em — ущільнити, згустити
zgùsn|uti se, -em se — загустити, затужавити
zgušnjáv|ati, -am — ущільнювати, згущати
zgušnjáv|ati se, -am se — густити, густішати, тужавити
zgužv|ati, -am — зім'яти, пом'яти; зібгати
zgužv|ati se, -am se — зім'ятися, пом'ятися, зібгатися
zíd, m. (mn. -ovi) — мур, стіна; **túcí glávöm ö zíd** — битися головою об стіну
zídär, m. — каменярь; муляр
zíd|ati, -am — мурувати
zidni — стінний; **zidne növine** — стінна газета, стінгазета
zì|jati, -am — зяти; розкрити рот
zìjèv|ati, -am — позіхати

zìjèvn|uti, -em — позіхнути
zìma, ž. — зима; холод, холоднеча; **cìča zìma** — холодна зима; **zìma mi je** — мені холодно
zìmi — взимку
zìnogroz|an, -na, -no — мерзлякуватий
zìmövän|je, s. — зимівля
zìm|övati, -ujem — зимувати
zìmskì — зимовий
zìmüs — цієї зими, минулої зими
zìmze|ien, m. (bot.) — барвінок
zìñ|uti, -em — відкрити (роззявити) рота
zìjáp|iti, -im — зяти, зяти
zìjènica, ž. — зіниця; **ćúvati kao zìjènicu ðka** — берегти як зіницю ока
zlát|an, -na, -no — золотий
zlätär, m. — ювелір
zlâto, s. — золото; **süho zlâto** — чисте золото; **ziâto möje!** — золото моє; **nije zlâto svè što sjâ** — не все те золото, що блищить
zlö, s. — горе, зло, лихо; **üzèti zà zlö** — узяти за зло; **ìöd dvâ zlâ bfrati mänjè** — з двох лих вибрати менше
zlöba, ž. — злоба, злість
zlöb|an, -na, -no — злосливий, злісний; злорадний, ехидний; злопам'ятний
zlöčest — поганий, лихий, недобрий, нехороший
zlöčín, m. — злочин
zlöčín|ac, -ca, m. — злочинець, лиходій
zlöčinačkì — злочинницький
zlöčínka, ž. — злочинниця, лиходійка
zlöca, ž. — злоба. злісність

zlòčud|an, -na, -no — злий,
 (med.) злоякісний
zlòdjelo, s. — злочин
zlòglas|an, -na, -no — горе-
 звісний
zlòkob|an, -na, -no — зловіс-
 ний, лиховісний
zlonámjer|an, -na, -no — злов-
 мисний, ворожий
zlòtvor, m. — злочинець, во-
 рог, мучитель
zlòupotreba, ž. — зложиван-
 ня
zloupotrebljáv|ati, -am — зло-
 живати, надуживати
zioupotrijèb|iti, -im — злов-
 жити, надужити
zlòvolja, ž. — досада
zmâj, m. (mn. -evi) — змії,
 дракон
zmâj, m. — змії, дракон;
 крилата ящірка
zmija, ž. — гадюка; змія; **zmi-
 ja òtròvnicâ** — отруйна
 змія
znâčaj, m. — характер, но-
 ров, вдача
znâčaj|an, -na, -no — значний,
 визначний, важливий, ви-
 датний, характерний
znâčajno — значно, харак-
 терно
znâčënje, s. — значення, ро-
 зуміння
znâč|iti, -im — значити, озна-
 чати
znâčka, ž. — значок
znâk, m. (mn. -ovi) — знак;
 ознака; сигнал; марка
znâ|ac, -ca, m. — знавець
znâment — славнозвісний,
 знаменитий, славетний, ві-
 домий, видатний
znâmentòst, -i, ž. — знамени-
 тість
znân|ac, -ca, m. — знайомий

znânòst, -i, ž. — наука
znânstven — науковий
znânstven|ik, m. (mn. -ci) —
 учений
znânje, s. — знання; **üzëti na
 znânje** — узяти до відома
dâti na znânje — повідоми-
 ти, поставити до відома
znât|an, -na, -no — знатний,
 видатний, визначний
znâti, -am — знати; вміти;
znâti nâpamët — знати
 напам'ять; **tkò, znâ?** хто
 зна?
znâtiže|ija, ž. — цікавість, до-
 питливість
znâtiželj|an, -na, -no — допит-
 ливий, цікавий
znôj, m. — піт
znôj|an, -na, -no — спітнілий;
 потовий
znôj|iti se, -im se — потіти
zòb, -i, ž. — овес
zóna, ž. — зона
zoologija, ž. — зоологія
zodloški — зоологічний; **zo-
 òloški vřt** — зоопарк
zòra, ž. — зоря; світанок; **ù
 zoru** — вдосвіта
zòr|an, -na, -no — наочний,
 наглядний
zòv, m. — поклик, клич, ок-
 лик, заклик, призов
zòv|uti, -em — кликнути, по-
 кликати
zrâčënje, s. — провітрюван-
 ня; випромінювання; опро-
 мінення
zrâč|iti, -im — провітрювати,
 вентилявати; опромінюва-
 ти
zrâčni — повітряний; **zrâčna
 lúka** — аеропорт
zrâk, m. — повітря; **bâcti ù
 zrâk** — зривати, зірвати;
grâditi kúle u zrâku — бу-

дувати повітряні замки, вдаватися у химери
zrāka, *ž.* — промінь
zrākopřivní — авіаційний;
zrākoplŏvnā bāza — авіабаза
zrakoplŏvstvo, *s.* — авіація; повітроплавання
zřcalo, *s.* — дзеркало, люстро
zřlŏst, *-i, ž.* — зрілість
zřlo, *-la, -lo* — дозрілий, спільний, стиглий, зрілий; (přen.) змужнілий
zřřti, *-im -i -em* — дозрівати, вистигати, спіти, достигати, стигнути
zřkav|ac, *-ca, m.* (zool.) — коник, цвіркун
zřno, *s.* — зерно, ягода; кудля, снаряд
zřb, *m.* — зуб; **křsiti zřbe** — зубоскалити; **pokřzati zřbe** — показати зуби; **zřb vřmena** — зуб часу, сліди віків
zřbār, *m.* — зубніс лікар
zřbnŭ — зубний
zřbotřhničār, *m.* — зубний технік
zřj|ati, *-im* — гудіти, густити; бриніти, дзинчати
zřřiti, *-im* — задивлятися
zřvānič|an, *-na, -no* — офіційний, службовий
zřvānje, *s.* — звання
zřvāti, *zřvřm* — звати; запрошувати, кликати; називати; **křko se zřvřř?** — як тебе звуть?
zřvřck|ati, *-am* — брязкати, побрязкувати

zřvřkřt, *m.* — дзвін; брязкіт
zřvijer, *ž.* — звір
zřvijřzda, *ž.* — зірка, зірниця; **křvatŭ u zřvijřzde** — підносити до небес; **rřditi se přd sřetnřm zřvijřzdom** — народитися під щасливою зорею; **řilmskř zřvijřzda** — кінозірка;
zřvijřdāl|jka, *ž.* — свисток, свистик
zřvijřdānje, *s.* — світ
zřvijřd|ati, *-im* — свистати, свистіти
zřvijřdŏ|k, *m.* (mn. *-ci*) — свист, свисток
zřvijřrin|jřk, *m.* (mn. *-ci*) — звіринець, зоопарк
zřvijřrskŭ — звірячий, звірський
zřvijřrstvo, *s.* — звірство
zřvijřzdan — зоряний
zřvŏn|ak, *-ka, -ko* — гучний, лункий, дзвінкий
zřvŏnce, *s.* — дзвіночок, дзвінок
zřvŏn|iti, *-im* — дзвеніти, дзвонити
zřvŏno, *s.* — дзвін, дзвінок, дзвоник
zřvŏn|java, *ž.* — дзвін
zřvŏn|řnje, *s.* — дзвін
zřvřk, *m.* (mn. *-ovi*) — дзига
zřvřč|an, *-na, -no* — звучний, дзвінкий, гучний, звуковий
zřvřč|ati, *-im* — звучати, бриніти
zřvřčnŭ|k, *m.* (mn. *-ci*) — гучномовець, репродуктор, рупор
zřvřčk, *m.* (mn. *-ovi*) — звук

Ž, ž

žäba, ž. — жаба, ропуха
 žabòkrečīna, ž. — твань
 žāgor, m. — шум, гамір, го-
 мін
 žāl, m. — песчана коса
 žā|jac, -ca, m. — жало
 žalba, ž. — пеня, жалоба,
 скарга, апеляція, оскар-
 ження
 žāliti, -im — жаліти, убо-
 лівати, шкодувати, жалу-
 вати, жалкувати
 žāliti se, -im se — скаржи-
 тися
 žā|öst, -i, ž. — горе, скорбо-
 та, сүм, журба, смүток,
 жаль, жалощі, жалоба;
 траур; nā žalöst — на жаль
 žalosťan, -na, -no — скорбот-
 ний, печальний, сүмний,
 смүтний, тужливий, плачев-
 ний, тужний, журливий,
 жалібний
 žalòst|iti, -im — печалити, жү-
 рити, засмүчувати
 žalòst|iti se, -im se — жүри-
 тися, сүмувати, печалитися
 žāl|jenje — жаль, біль
 žāmor, m. — дзюрчання; ше-
 лест, шум, гомін; бурмо-
 тання
 žāo — жалко, жаль, шкода;
 žāo mi je — шкода, мені
 жаль
 žār, m. — жар; гарячка, за-
 пал
 žārač, m. — кочерга, коцюба
 žārgōn, m. — жаргон
 žārište, s. — фокус; (pren.)
 центр
 žārki — жагүчий, жаркий;
 палаючий

žarulja, ž. — лампочка
 žbūka, ž. — штүкатурка
 žbūkānje — штүкатурення
 žbūk|ati, -am — штүкатүрити
 ždèr|ati, -em — жерти
 ždrāl, m. (mn. -ovi) (zool.) —
 журавель
 ždr|ijeb, m. (mn. -ebovi) —
 жереб
 ždrije|bac, -pca, m. (zool.) —
 жереб'я, лоша
 ždr|ijebe, -ebeta, s. — лошак
 ždrije|o, s. — глотка
 žè|ci, -žem — палити, пекти
 žéd|an, -na, -no — спраглий;
 bitì žédan — хотіти пити,
 бүти спраглим, відчувати
 спрагу
 žéd, -i, ž. i žéda, ž. — жага,
 спрага
 žèga, ž. — жара, спека
 žèlučanī — шлүнковий
 žèlu|dac, -ca, m. — шлүнок
 žèl|ja, ž. — охота, жадання,
 бажання, прагнення
 žèl|jan, -na, -no — бажачий,
 жадаючий
 žèl|jen — жаданий, бажаний
 žèl|jeti, -lim — жадати, бажати;
 žèi|jeti dōbro — зичити
 добра
 žèi|jeznī — залізний
 žèl|jeznica, ž. — залізниця
 žèl|jezničār, m. — залізничник
 žèl|jeznički — залізничний
 žèl|jezo, s. — залізо
 žèna, ž. — жінка; ūzèti za žè-
 nu — оженитися, үзяти за
 жінку
 ženéva, ž. — Женева
 žènidba, ž. — одруження
 žèni|k, m. (mn. -ci) — жених
 žèn|iti, -im — одружувати,

женити
žen|iti se, -im se — одружуватися, женитися
žēnka, ž. — самка
žēnskār, m. — бабник
žēnski — жіночий
žerava, ž. — жар
žestina, ž. — жорстокість, лютість
žest|iti se, -im se — гарячитися
žestok — запеклий, лютий, жорстокий
žētel|ac, -oca, m. — жнець
žētelica, ž. — жниця
žēti, žānjem — жати
žētva, ž. — жнива; врожай
žīca, ž. — струна, дріт
žičara, ž. — підвісна залізниця
žī|dak, -tka, -tko — текучий, тягучий
žīdōv, m. — єврей
žīdovski — єврейський
žīg, m. (mn. -ovi) — печатка, тавро, проба
žīgica, ž. — сірник
žīgo|sati, -šem — таврувати; ставити печатку; (pren.) засуджувати
žīla, ž. — жила
žīlav — жилавий, цупкий
žīr, m. — жолудь
žīri, -ja, m. — жюри
žītārice, ž. mn. — пашня, злаки, хліба
žītelj, m. — житель
žītnī — хлібний
žītnica, ž. — амбар
žīto, s. — збіжжя, зерно, пашня
žīv — жвавий, живий; **nēmā ni žīve dūšē** — нема ні живої душі; **ni zā žīvu gīavu** — ні за яку ціну

žīva, ž. (kem.) — ртуть, живе срібло
žīv|ac, -ca, m. — нерв
žīvah|an, -na, -no — жвавий, баский, рухливий, рухомий
žīvčanī — нервовий
žīvežnī — харчовий
žīvica, ž. — живопис
žīv|jeti, -im — поживати, проживати, жити; **žīv|jo (-jela, -jelo)** — хай живе!; **žīvjeti u òbilju** — жити в добрі, жити як вареник у маслі
žīvo — жваво
žīvot, m. — життя; **čitav žīvot** — довіку; **bōrba na žīvot i smīt** — боротьба на життя і смерть; **bītī na žīvotu** — бути живим
žīvopīs|an, -na, -no — колоритний
žīvotārēnje, s. — животіння
žīvotār|iti, -im — скніти, животіти
žīvòtinja, ž. — тварина
žīvòtinjski — тваринний
žīvotnī — життєвий; **žīvotnī stāndard** — життєвий рівень
žīvotòpis, m. — біографія, життєпис
žīlca, ž. — ложка
žīljeb, m. (mn. žījēbovi) — жолоб, ринва
žīlijēzda, ž. — залоза
žmīr|iti, -im — щулянтися, жмурити, щуляти
žmīrk|ati, -am — моргати, блимати
žōhār, m. — тарган
žītva, ž. — жертва
žītv|ovati, -ujem — жертвувати
žūbor|iti, -im — джурчати, бриніти, жебоніти
žūč, -i, ž. — жовч

žuč|an, -na, -no — жовчний
žúd|jeti, -im — жадати, праг-
 нути
žúdnja, ž. — жага, жадоба
žúl|j, m. (mн. -evi) — мозоля
žuljèvit — мозолистий, мо-
 золястий
žúr|an, -na, -no — поспішний,
 спішний
žúrba, ž. — поспішність, пос-
 піх
žúr|iti (se), -im (se) — квапи-
 тися, спішити, поспішати
žurnāl, m. — журнал

žurnà|ist(a), m. — журналіст
žúrno — похапцем, поспішно
žúst|ar, -ra, -ro — верткий,
 жвавий
žût — жовтий
žután|jak, -ka, m. (mн. -ci) —
 жовток
žùtica, ž. — жовтяниця
žút|jeti, -im — жовкнути, жо-
 втіти
žutòkljun — жовторотий
žutokljún|ac, -ca, m. — жов-
 тороте пташеня; (pгep.) мо-
 локосос
žvá|kati, -čem — жувати

KAZALO

Predgovor	5
Kratice	8
Ukrajinsko-hrvatski ili srpski rječnik	9
Hrvatsko ili srpsko-ukrajinski rječnik	359

A. Menac — A. P. Koval
UKRAJINSKO — HRVATSKI ILI SRPSKI
RJEČNIK
HRVATSKO ILI SRPSKO — UKRAJINSKI
RJEČNIK

Izdavač
SVEUČILIŠNA NAKLADA LIBER

Za izdavača
Slavko Goldstein

Vanjska oprema
Ivan Picelj

Tehnički urednik
Kate Zorzut

Korektor
Mira Menac

Br. MK 201

Tisak: »Ognjen Prica« Zagreb